

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS

42624

Mat. Dr.

P

mat. komp.

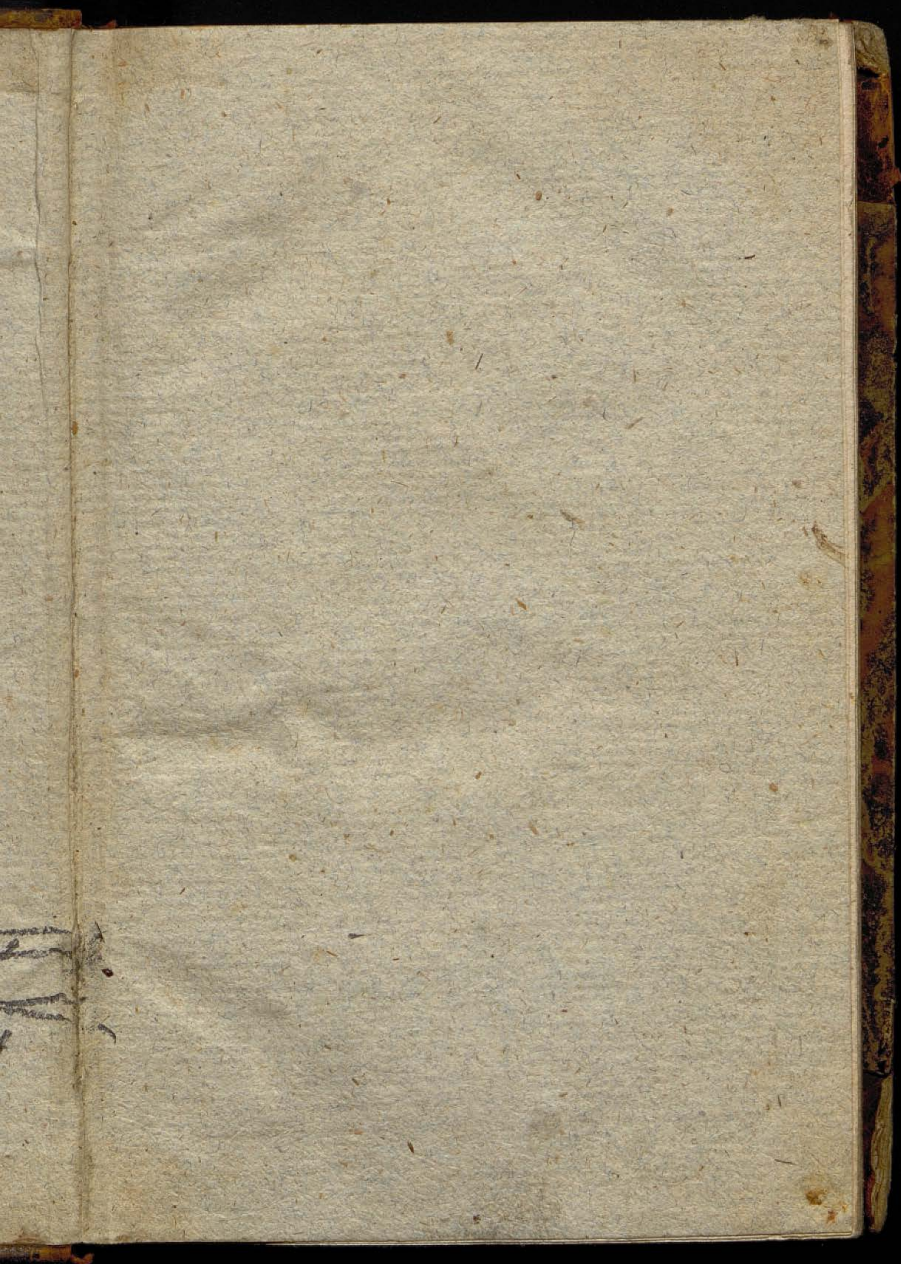

42624

I

Med. pet. 108

4

D

M

Roz

k

f

v

r

DZ

u

p

Na

c

s

1

vF

l

**DYKCYONARZ
POWSZECHNY,
MEDYKI, CHIRURGII
I SZTUKI HODOWANIA BYDLĄT
Czyli
LEKARZ WIEYSKI.**

ZAWIERAJĄCY

Rozciągle wiadomości wszystkich części sztuki Lekarskiej, dokładne i najszczegulniej-
sze opisy zażywanych roślin, sposoby rato-
wania zdrowia ludzkiego, i leczenia cho-
rob bydłych;

DZIEŁO pożyteczne wszystkim klasom Oby-
watelów i do ich pożytków przystosowane,
przez Towarzystwo Lekarzy Francuzkich.
Na język Polski przełożone i wielu ważnemi
dodatkami powiększone, przez W. K***
dawnego w Akademii Krakowskiej Filozofii
Doktora i Profesora.

T O M   I V .

W   W A R S Z A W I E .

W P. DUFOUR, Konfiliarza Nadwor. J. K. Mci,
Dyrektora Drukarni Prześwietney Szkoły
Rycerskiej.

M. DCC. LXXXIX.

42624

DYKCYONARZ
POWSZECHNY,
MEDYKI, CHIRURGII
I SZTUKI HODOWANIA BYDLĄT
Czyli
LEKARZ WIEYSKI.

M. M.

*Jak Małżeństwo wpływa w udziałanie stanu
zdrowia lub choroby.*

DOPIERO, mówiąc o temperamentach,
widzieliśmy: iż się znaydują ludzie dla kto-
rych roskosz małżeńska jest nieodbitą po-
trzebą; że znowu są inni, których konstitu-
cya zimna, mało bardzo unosi się do miłości:
z tey różnicy koniecznym wypadkiem ro-
dzi się miara, którą każda w szczególności
osoba powinna brać z sił własnych, aby
nie znieważyc natury zbytciem, którego
ona nigdy zniesć nie może.

Rozkosz, gdy iey używamy umiarkowanie, iest bez wątpienia jedną z przyczyn wpływających do utrzymywania życia. Nadobitość humoru zapładzającego, w człowieku czerstwym i zstającym w dzielności wieku, burzy porządek funkcyi, a nawet dotyka umysłu, gdy ten człowiek uporczywie trwa w bezżeństwie. Ci którzy twierdzili: iż ta nadobitość nigdy szkodzić nie może, nie przyłożyli, iak się należało, uwagi do sprawy tak ważney.

Galenus zatrzymanie nasienia uważa, iako zdolne do wyprowadzenia bardzo ciężkich przypadków. Ten sławny lekarz, dochował nam przykładu jednego mężczyzny i jednej kobiety, których zbytek tego rozcieku czynił choremu, i którzy ozdrowieli, zrzekłszy wstrzemięźliwości dobrowolnie na siebie włożoney. Obserwacye, kotorem przytoczył mówiąc o temperamentach, dowodzą: że bardzo mało iest praktyków, którzyby nie spostrzegli tego wpływania likworu nasiennego na pewne osoby.

Zacutus mówi o dwóch mężczyznach, kotorym poprzestanie rozkoszy miłosnych, przychyliło okropnych przypadków. Jednemu zrobiła się nadbiegłość na pępku, kotorey żadne lekarstwa nie mogły rozpedzić, a kotorą małżeństwo rozpedziło: drugi udał się do lekarzy, kotrzy stanu iego nieroztrząsali dosyc bacznie; miewał zawroty, wkrótce potym epilepsyi przystępy, i umarł w gwałtownym paroxyzmie: za otworzeniem trupa, znaleziono przyczynę choroby, w pęcherzykach nasiennych i w kanale dochodzącym.

Pan *Tissot* pisze, że pewien Lekarz szanowny przez umiejętność swoją i wiek; który długo jeździł przy Wojsku Austryackim po Włoszech, dostrzegł: że żołnierze Niemieccy nie mający żon, a żyjący cnotliwie, często bywali rażeni przystępami epilepsyi i przyapizmu *Onanizm*

Lanzoni zostawił nam dwa postrzeżenia, które dowodzą; iak skuteczne jest Lekarstwo w pewnych chorobach. Pierwsze postrzeżenie, ściąga się do iednego młodzieńca, napastnionego gorączką czwórdniową, oporną wszystkim sposobom sztuki; który był uleczony grzecnością pewney kobiety, którą los bidnego młodzieńca niezmiernie dotykał. Drugie postrzeżenie ma za cel młodą iedną wdowę temperamentu gorącego, która rażoną epilepsyą, znalazła uzdrowienie w pieśzcotach powrotnego i dzielnego męża.

Niechay sobie tutaj czytelnik przypomni, cono mówił wyżej, wspominając o traktacie *Nymphomanii*. Musiał tam uważać: że lekarstwem nayskuteczniejszym przeciwko wszystkim przypadkom tey choroby jest małżeństwo. Obserwacye przytoczone od Autora, bardzo iasnie tego dowodzą.

Anatomicy popierają tego zdania; *Riolan* otworzył iedną dziewicę mającą lat 30. a z przypatrzenia się iatecznikom, nie waha się twierdzić, że śmierć tey dziewicy była smutną następnością bezmężsćia, w którym żyła. Pan *le Duc*, uczynił toż samo postrzeżenie w Szpitalu *à la Salpetriere* w Paryżu. Nie zawodna jest, iż się mało

znayduie praktykow, którzyby nie mogli dostawić choć iednego postrzeżenia w tey mierze, osobliwie pomiędzy temi, którzy leczą po wielkich domach, w których są zgromadzone osoby płci oboygą, a żyją w bezżeństwie.

Na tych postrzeżeniach dosyć do pokazania: że zachodzą okoliczności, w których małżeństwo iest sposobem nayskuteczniejszym otrzymania uleczenia wielu chorob. Te nawet choroby, które są przywiązane do konстыtucyi kaźdey w szczególności osoby, nikną na widok miłości. Ludzie temperamentu cholerycznego podlegają wielu dolegliwościom, gdy się ogołaciają z rozkoszy małżeństwa; te rozkoszy utrzymują wesołość w ludziach krwistych, a w melanchołikach wzbudzają i łagodnie rozgrzewają flegmatyków. Nikogo nie ma, któryby nie dostrzegł, że zgnusniałość, ocieężałość, zwatłałości skutkowane próżnowaniem, sny utrudzające, bezsenność i inne dolegliwości, uprzedzane bywają umiarkowanym użyciem rozkoszy, lub też zaspokajają się.

Nie można dać mocniejszego dowodu, wpływania małżeństwa na stan zdrowia, iak podsuwając pod oko czytelnika skutki, które działa w dziewicach dręczonych *Białą Chorobą*. Chociaż nie powiemy, że ta dolegliwość zawsze bierze swoy początek z miłości, bo często miewa inne przyczyny, pewna iest, że rozkoszy małżeńskie dzielnie pomagają do przywrocenia zdrowia osobom rażonych chorobą wzmiankowaną. Przy-

patrz się tey młodey dziewicy, ktorey twarz
wybladła i żółta, obwieszczą dręczącą ją
boleść, ciało iey jest ociężałe, głowa za
każdą chwilą podpada bolom; oddech za
każdym momentem przerwany zaledwo do-
zwala iey kilka słow przemówić, które
wydaie głosem mdłym i przecinanym; ża-
da pokarmow ktore iey są przeciwne, a od-
rzuca te, ktorych iey stan wymaga; oczy
iey mgłą zasłte, wzrok ciemny i omdlały,
wzbudzaia litość wszystkich patrzących na
nią, zdaje się: iż już do tego nie należy
świata, i wszystko w naturze obojętne jest
iey oku, jeżeli wyłączysz kochanką, dla
ktorego iey serce dochowuje ieszcze nie-
iakię czynności. Niechże hymen los iey
ostodzi, wszystko w odmiennej stawa posta-
ci, rzekłbyś: że on jest promieniem słoń-
cznym który dzielnie rozprasza mgły za-
chmurzające niebiosą; lilia, róża, skwapli-
wie wypadają na lica młodey małżonki, i
obwieszczają iey radość.

Ile fizyczna sprawa miłości roztacza zba-
wiennych skutkow po zdrowiu ludzkim,
gdy jest używana pomiarkowanie, tyle posu-
niona aż do zbytku, w okropnieysze wpra-
wia przypadki. Mocować i wysilać rozkosz,
jest to zatruiwać napoy przyiemny i dobro-
czynny, niszczyć swe sily uciechami zbyt
często powtarzanemi, jest to kopać pod no-
gami swemi przepaść, ktorey nie postrzeżesz
aż w okropną chwilę pograżenia w niey całe-
go swego iestestwa.

Nie odbita potrzeba płynu nasiennego do
utrzymania w czerstwości zdrowia, dowo-

dzi iak wiele na tym zależy, aby cząstka tego płynu drógiego, doszedłszy do swojej dojrzałości, wsiąkiwana czyli wsiąkiwana nazad była w masę krwi (*Patrz SAMOGWALT*). Mieysca tey cząstki nasienia nie w nas nie może zaśląpic, ponieważ Lekarze wszystkich wiekow iednostaynie zgodzili się na to: że utrata uncyi tego rozcieku mocniej osłabia, niż utrata czterdziestu uncyi krwi. Nasienie, dopokąd iest w ciele, przypuścić koniecznie trzeba za mocnego działacza, który siły swey udziela wszystkim częsciom, i nowey onym dodaje czerstwości. Odmiany, iakie się w nas trafiaią w wieku pokwitania, a ktorych niedostrzegamy w rzezańcach, niezbitym są tego dowodem.

Zbyteczne rozpraszanie płynu nasiennego, nie tylko iest uczynkiem szkodzącym zdrowiu, w używaniu sprawy fizycznej miłości; ale nad to sposob, iakim się układamy do tey ofiary namiętności, przyczynia się do tego niekiedy, iako to czytelnik zobaczy w artykule **NIEPŁODNOŚĆ**

Wystrzał zbyt częsty płynu zapładzającego, uważaiąc iako iedyną przyczynę chorób następujących po uczynkach miłosnych, zbyt często powtarzanych (a ta przyczyna może ie sama przez się, wyśmienicie skutkować); zobaczemy w wszystkich praktykach starożytnych i dzisiejszych obserwacye iasne zdolne do rażenia śmiertelnym przestrahem owych płochych i zuchwałych rozpustników, ktorzy zdrowie swoje kładą na ofiarę rozkoszy.

Hipokrates naydawnieyszy i naydokładnieyszy Obserwator znał dobrze iak wiele ziego skutkuje nadużycie pieśzczoł miłośnych. Opisuie on ie pod nazwiskiem *consumptio-nis dorsalis*. Ta choroba, mowi, bierze swoy początek z szpiku kości pancerzowych. Napada na młodych nowożeńców lub na lubieżników. Nie miewaią oni gorączki, a lubo dobrze iedzą, chudną i trawia się. Zdaie im się iak gdyby im mrowki zchodziły od głowy do kupra w podłuz pancerzy. Za każdym razem gdy idą na stolec lub gdy mocz puszczaią, obficie tracą płyn nasienny bardzo iafny.

Nie zdadni są tacy do zapładzania, a w snach często bywaią bawieni społką miłosną. Przechadzki, nadewszysko po trudnych mieyscach, odeymuią im tchnienie; osłabiaią ich, zarażaią głowę ociężałością, a uszy szumem; nakoniec gorączka ofra kończy ich życie.

Breteusz tak opisuie nieszczęścia skutkowane zbytceznym wyprożnieniem nasienia: Młodzi Indzie (mowi on) przybieraią cerę i dolegliwości starców; staią się blade-mi, zniewieściami, ociężałymi, lękliwymi, niedbalcami, głupcami i niedołężnemi; ciało ich krzywi się, nogi nie mogą ich więcej dzwigać, maią ogólny niesmak do wszystkich rzeczy, i do wszystkiego są nie zdadni, wielu z nich wpada w paraliż.

Lommiusz w swym traktacie o chorobach, mocno opisuie konsumpcyą, która się zwykła zawiezywać po wyniszczeniach sił przez

Wenere. Dostrzegłem ich nie raz, mowi ten Lekarz, podczas urzędowania Lekarzkiego. Chorzy tego gatunku, lubo nie mają gorączki i niesmaku do wszystkiego, nie biorą żadney tufzy, żadnego pożywku, z używanych pokarmow. Im choroba bardziey starzeie się, tym bardziey niszczy chorego; nogi mu nabrzmiewają, niektórym robią się wrzody na łądźwiach, które na rzeczonym miejscu uleczone, wschodzą na innym; na reszcie przypada *suffurysa*, która im zupełnie wzrok odbiera. Mamy nawet postrzeżenia, że ta choroba prześtaie niekiedy i znowu się wraca. Widziałem ten przypadek, mowi *Commius* na pewnym Lekarzu, który w niej utracił wzrok, i który na sobie samym doświadczył smutnych skutkow choroby, dostrzeżoney od siebie w wielu innych.

Symptomata towarzyszące chorobom skutkowanym wycieńczeniem nadzwyczajnym słu, nie zawsze są tak okropne, ale jednak zawsze rzetelną będzie prawdą: że uciecha małżeńka, często powtarzana, trawi nas nie znacznie; i że w ten czas dopiero stan nasz zły postrzegamy, gdy już nie ma czasu naprawienia go Lekarstwami. Stan takowy kazi nasz umysł, wůli meztwo i odwagę i niedozwala duszy żadnego wywyższenia się. Nigdy się dostatecznie nie zastanawiamy nad nieszczęśliwemi skutkami okropnych namiętności, a to dla tego: iż nie zbywa nam na osobach, które ie zbyt późno uczuwaia; chcę mowie, w wieku: w którym też osoby zaczynaia porzucać wspole-

czność, dla niemocy bawienia w niej. W tey Epoce nieszczęsney dla ich exystencyi, nikt na nich nie zwraca oka; ograniczeni ciałnym kresem własney Familii, jeżeli przynajmniej ciągłość występku, niepozbawiła ich tey pomocy; cierpią okrutne bole niewiadome innym śmiertelnikom. W tym stanie opłakany płacą haracz, który natura wkłada na rozwiozłość. Czemuż nie mamy magistratury iakiey, do ktoreyby każdy Medyk obowiązany był udawać się po śmierci pacyenta, i obwieszczać przed nią publicznie; *ten a ten męszczyna, skrocił dni życia swego, rozpraszaiąc czerstwość ciała na zbytki*. Przynajmniej ci, którzy nie wiedzą, że miłość śmierć okropną nadarzyć może, nauczyliby się prawdy tak interesującey; a ci którzy wiedzą, nie korzystając z swey wiadomości, przeięliby się strachem na wzmiankę ogromney liczby ofiar padających pod żelazem rozpusty.

Lekarz umiejący podstrzegać, ma zawsze okoliczność poznania tego okropnego wpływania rozpusty do stanu życia. Nie potrzebuje nawet bydz przyzwanym, aby poznać i przeniknąć przyczyny, ktore z czerstwego i dzielnego męszczyny, zrobiły znikczemniałego niewieściucha, którego tylko to utrzymaie ieszcze przy życiu: że zwatłałość chorowita, ieszcze w nim nie działała całkowitą swoią mocą. Widzę osobę, która zwolna traci swoią tufę, głowa iey nie jest iak przedtym przyozdobiona włosami, oczy iey przyćmione, sine, posępne, zapadłe; nie może rozpoznawać przedmio-

tow tylko w małej nader odległości; liczy
 iey pozbawione rumieńca ściągają się na doł
 obwisłością; nozdrze ma wyschnię, czoło such-
 che i twardą skórę, oddech ciężki; całe
 ciało pozbawione właściwej niegdyś po-
 staci; widzę z żalem: że takowa osoba nie
 czuje swego nieszczęścia; że nie przestaie
 wylewać się z zaciekłością na rozkosze; i
 że nie postrzeże swego niebespieczeństwa,
 aż w ten czas: gdy muzg, żołądek, pier-
 si, wizerunek trzewia nakoniec, nie zechcą
 powodować się w odbywaniu funkcyi, do
 których były przeznaczone. Ah! iak nie-
 dola i niemoc skutkowane miłości używa-
 niem są zwodnicze, mowi *Venette*, aż do
 momentu, w którym się staia najokropniej-
 szemi.

Zachodzą pewne okoliczności, w których
 rozkosz umiarkowanie nawet zażyta, mo-
 że śmierć nadarzyć. Niezawodna jest, że
 pod czas choroby, zupełnie się od niej
 wstrzymać potrzeba; i niemniej niezawo-
 dna, że się stała śmiertelną, dla osób, kto-
 re nieodzyskawszy zupełnie sił swoich, po-
 ruczały się tkliwym iey uniesieniom: *Pli-
 niusz* nas upewnia; że *Prætor Cornellius
 Gallus* i *Titus Aetherius* żołnierze Rzym-
 scy, znaleźli śmierć w tey chwili, którą
 miłość naznacza rozkoszą. *Tabourot* do-
 chował Francuzom wielką liczbę nadgro-
 bów nieszczęśliwych własną winą osób,
 które utraciły życie kosztując słodczy zmy-
 ślności. *Bigarures & touches du Seigneur
 des accords* Znajdują się także niektóre
 tego przykłady w dziełach nieśmiertelnego

Montaigne. Trudnoby było wytłumaczyć, co mogło skutkować te przypadki osobom mającym poniekąd zdrowie dobre; mniemam tylko trzeba: że miłość gwałtowna, nagłe zachwycenie duszy, było dostateczną przyczyną do nagłego zatamowania biegu wszystkich duchów. Ile że, ogółem mówiąc, wszystkie gwałtowne namiętności, mogą skutkować śmiercią nagłą. Autorowie wszystkich wieków, zostawili nam tego przykłady: a więc miłość może skutkować toż samo zdarzenie, co i radość, smutek, gniew, nienawiść. To nas tylko w tej mierze spokojnemi uczynić powinno, że takowe zdarzenia bywają bardzo rzadkie.

Galenus pisze, że pewien mężczyzna, nie zupełnie jeszcze uleczony z gwałtowney choroby, tej samey nocy umarł, kto-rey oddał dług małżeński żonie. Pan *Van Swieten* znał pewnego epileptyka, na którego uderzył przytęp kaduka pierwszej nocy po ślubie. *Hoffmann* mówi o iedney kobiecie bardzo lubieżney, którą napadała też sama choroba po każdym złączeniu się z mężczyzną. *Boerhave* znał pewnego człowieka, który umarł wśród pierwszej zabawy. Pan *de Sauvages* zostawił nam osobliwsze postrzeżenie względem innego, który wśzod uczynku doświadczał spazmu, który zateżał całe jego ciało, przy utracie uczucia i poznania; ta choroba trwała lat dwanaście. *Bartholin* przyzwany był do pewnego nowowożeńca, który nazajutrz po nocy ślubney, z zbytku zeyścia się małżeńskiego, zapadł na gorączkę ostrą, połączo-

na z wielkim zwałnieniem, z omdlewaniem, wznoszeniem się brzucha, z pragnieniem niepokrośnionym, marzeniami, bezsennością, i wielką niespokojnością. *Chefnau* widział dwóch małżonków nowo-zaślubionych, którzy pierwszego tygodnia po ślubie zapadli na tak gwałtowną chorobę, iż ich w przeciągu dni kilku zaprowadziła do grobu.

Pewien melancholik ożenił się z młodą wdową podczas upałów lata; chciał się popisać na nowej małżonce; zapadł na nadzwyczajne chudnienie, i wprędce potem ośzalał. *Fabrycius Hilden* dochował nam nieszczęśliwej historii pewnego młodego człowieka, któremu ucięto rękę, i który na końcu kuracyi chciał uczynić zadość żądom miłosnym. Zona ostrzeżona od Chirurga, wzbraniała się odpowiadać jego zapalom; lecz on, bez uczestnictwa żony, ziednał sobie wypuszczenie nasienia, które natychmiast pociągnęło za sobą przypadki gwałtowne, z których umarł ku końcu dnia czwartego. *Onanizm* art: IV. sec. XI.

Znałem pewnego męszczyznę, który kazawszy sobie krew puścić dla zapobieżenia skutkom sfłuczenia, chciał dowieść żonę, iakoż i dowiódł: że nieustracił sił wzyfkich, ale tym niewczesnym dowodem wzniecił wielką hemorragią otworem przeciętey żyły; obowiązany był wstrzymywać się bardzo długo od popisów miłosnych, bo ile razy chciał stać na placu, czuł, że go napadały załśnienia i zawroty.

Ludzie podlegli napaściom pedogry, nie mogą nadto zbyt uczęstnieć używać ostrożno-

ści w poskramianiu zapalu, który ich unoszą do uczynku wenerycznego; bo doświadczenie dowodzi codziennie: że zbytki tego gatunku, rozgnieżdżają dolegliwości pedogryczne. Temi słowy tłumaczy się Pan *Coște* w ciekawym i interesującym swym Traktacie o chorobie Pedogry. Dowiedziono już dawno, że wylewy zbyt częste nasienia, których się dopuszczają mężczyźni, odeymują im zawczasu moc całą i czystość nog. Już nie są zdolni chodzić, stać, a jeżeli chodzą i stoją, doświadczaają zwątpiałości niezdolnych; tracą władzę zapładzania; bo muszkuły już się nie mogą więcej skracać czyli ściągać, tudzież: że się ich nasienie aż nadto zmieniło; podlegli są drzeniu nadewszystko po sprawie wenerycznej; utracają moc żołądka, apetyt; a krew ich tak jest zubożała, iż łatwo wpadają w choroby zgnile i skorbutyczne; pedogra osiadła w ich ciele, bardzo prędko zawięzuje w ich nerkach i pęcherzu kamień. Ci to ludzie podlegają owemu gatunkowi pedogry, którą nazywają pedogry wstępną przeto: że z rąk i nog w wnętrzości przechodzić zwykła; a która tak łatwo, tak straszliwie rzuca się na trzewia: że chorego, niekiedy w trzy dni, wyprawia w podróż wieczności.

Nie ma sposobu ani łatwiejszego, ani skorszego nabycia pedogry, iak wylewać się często na rozkosze wenery. Rozkosz ta jest naydotkliwsza, nayprzyjemniejsza, i naypowszechniej poszukiwana w wszystkich

czterech częściach świata. Zaczawszy od wiośleda Hottentota aż do grubego Lapona, i znowu od Hiszpana dumnego aż do Tatarzyna okrutnego; każdy człowiek pała żądzą tey rozkoszy, każdy ją poszukuje, ale też każdy zbyt drogo przypłacił zbytkowania w niej; naye częściej zaś pedogry, bywa nadgroda nierozsądnego bydlęcey zmysłowości Bohatyrza. Praktycy zawżę lednotajnie dostrzegali: iż pomiędzy sto pedogrykami ledwo się dzieściu znaleźć może, którzyby iej nie byli winni zbyt częstemu używaniu Wenery; ci, którzy iej nabyli z Wenery, mowi ieszcze Pan *Coste*, wprowadzili Lekarzy w to mniemanie, że pedogry jest nieuleczona; bo ciało wycieńczone na siłach, jest bez wszelkiego ratunku, i dla tego prawie wszyscy giną. W Turczach znajdujemy bardzo wiele prawdziwych Muzułmanów rażonych złym nader gatunkiem pedogry, nie pili oni nigdy wina, ale się winiszczyli z sił w Sarajach.

Ciężko jest porzucić rozkosz Wenery młodemu gdy do niej nawyknie złośliwie; potrzeba jednak aby nim roztropność zawżę i wszędzie powodowała: nie może tak prędko ziednać powrotu pedogry z zupełną gwałtownością, iak błędy tego gatunku; nie potrzeba się na rozkosz wylewać tylko tyle, a podobno mniej ieszcze, ile powinność małżeństwa wyciąga: to jest używaj rozkoszy tyle, ile potrzeba do napłodzenia potomków; ale nigdy tyle, ile iej potrzeba do zagażenia żądzy iednego z małżonków.

Venette

Venette bez wszelkiej trudności twierdzi : że częstokroć pedogra wzniecona pieśczołami kobiety, niemi samemi uleczona bywa ; że widziano pedogrykow czuiących ulgę, po skromnym użyciu sprawy miłosney.

Autor traktatu o pedogrze, jest dalekiego bardzo zdania od zdania *Veneta* ; gdy mówi : pedogrycy mogą wybierać jedno z dwoyga : albo nietykać żon swoich i bydź uleczonemi ; albo używać ich pieśczoł i czynić chorobę swoją zupełnie nieuleczoną. Za każdą razą, gdy pedogryk zbliża się do swojej żony ; jeżeli jest młody, dodaje nowego korzonka swej chorobie ; jeżeli stary, wykopuje dla siebie stołę kwadratową grobu.

Są pewne choroby, które się zdają przychylnie działaniu części służących do zapładzania : w tym szeregu kładą opoienie skutkowane od substancyi nazwanych *aphrodisyicznemi*, ale powiemy niżej, iak o nich sądzić należy. Tu przestaniemy na krótkim napomknieniu : że te substancye, albo obłąkanie umysłu skutkują, i w tym przypadku, człowiek, którego własny temperament unosi do miłości, poczuie do niej bodźcą ; lub też działają rozdrażniając pęcherz ; a pod ow czas, części sąsiadujące popadną zapaleniu, bez nadania człowiekowi warunkow koniecznych do uzupełnienia czynu wenerycznego. Tym sposobem działają Kantarydy ; tym sposobem, gdy zwierze iakie iadowite ukąsi człowieka ; iad unosi się nagle do części rodzaynych, i sprawuje w nich przypadki,

które uporczywie choć nierozsądnie biorą za znaki *dzielności* nadzwyczajney.

Gdy iad wściekłości znacznie czynić postęпки, działa także na części rodzayne; bądź: że mięszając się z płynem nasiennym nadaie mu większey ostrości i przenikliwości, i że uryna gorętsza rozdrażnia pęcherzyki nasienne, iako sławni Doktorzy utrzymują; bądź: że iad hydrophobiczny nie udziela humorom swego charakteru zjadliwego i niszczącego, i że nie działa tylko obrażając nerwy. Pewna rzecz, że hydrophobicy rażeni bywają pryapizmem. *Boerhave.*

Trąd, ten bież utrapienia który chłostał Europę tylu sprostozeniami, i kturen przecież wyniesiono za granicę Ameryki; uważany był, i do tych czas jest uważany iak choroba zdolna pomnożyć siły zapładzające: Lubieżność trędowatych, iak mówią, była zbyteczna, a nawet szkodliwsza niż ich choroba.

Ci, którzy popadli nieszczęśliwey napaści pedogry, aż nadto są przekonani: że się niekiedy daie uczuwać gwałtowne roziażnienie w częściach rodzaynych, czyli mówiąc dokładniey, w pęcherzu i nerkach.

Bądź że humor pedogryczny, raczey do tych niż do innych unosi się części; bądź że kamień zaczyna się robić, lub w pęcherzu lub w nerkach; co dosyć zwyczajnym jest przypadkiem w chorobie, o ktorey mowa:

Ktoż zapewnić nas może, że, w wsfyflskich chorobach, które się zdają zarażać skórę, a które muszą nieuchronnie zmieniać mocno prawa przededchu, męszczyzni nie czu-

ią nowych sił do uczynku wenerycznego? jeżeli się nie radzą tylko narzędzia zewnętrzne ile głównego w tej mierze działacza.

Z tych rozmaitych postrzeżeń wypadnie: że używanie lekarstw aphrodisyacyjnych, rozdrażniając części rodzayne, stawia je w postaci mamiącej, na ktorej nie jest dostateczny do spełnienia uczynku. Daymy: że wściekłość wyprowadzić zdoła ten sam skutek co i materya trądu, materya pedogry, a nawet i materya świerżbu; (a) daymy, że przytomność kamienia w pęcherzu, wprowadzi, w tę myśl cierpiącego, iż wśródz najdolegliwszych bolow, uczynek weneryczny może mu przynieść ulgę; głupstwem jednak niedorównanym byłoby zawsze wnosić ztąd: że zeyście się płci miłosne, jest pewnym i niewątpliwym sposobem uleczenia rzeczonych chorob.

Ci ktorzyby bądź przez głupstwo, bądź przez pobudkę zmyślności, używali lekarstw aphrodisyacyjnych. żeby się bardzo leczyli, gdyby nie szukali innego lekarstwa na poskromienie przypadkow, procz samey sprawy miłosney.

Mimo rozziatrzenia erotycznego, ktorego się wszyscy dorozumiewają u hydrofobikow, obserwacya dolegliwa obwieszcza nam: że użycie zeyścia się małżeńskie-

---

(a) *Mnie się zdaie, żebyśmy znaleźli liczne tego przykłady pomiędzy naszym Żydomstwem. Jak ta szarańcza iest mnożna! a a razem iak zapługawiona świerzbem!*

B i j

go było dostateczną przyczyną śmierci pewnego Męszczyzny, od dawności od psa wściekłego ugryzionego. W Roku 1743 w Mauras, człowiek ukąszony osnaśtu miewający wprzód od psa wściekłego, wpadł w wściekłość pierwszej nocy małżeństwa, i ukąsił w pierś żonę swoją. Oboje wkrótce potym umarli. *Dissert. sur la rage* par Mr. de SAUVAGES.

Z tych jeszcze przypadków wypadnie: że w wszystkich wiekach, ludzie z błędu w błąd postępowali; że im się nic nie wymknęło, gdy szło o wstawienie miłości ich własnej poniżonej; i że duma ich wyciągała korzyści z środków najnierozsądniejszych, gdy chciała uniknąć upodlenia i pogardy. Muzgi przewrócone, które używały tych mniemanych aphrodisyacyjnych, głosiły o nich cuda, gdy nierozładku swego nieprzyplaciły śmiercią. Pedogrycy, chorujący na fregie bole kamienia, a nawet trędowaci, często się udawali za męszczyzny posiadających dzielność aż do zaźdrości innych. Nie jestże osobliwszą rzeczą, iż skaleczały człowiek, człowiek winien wszystkich swoje dolegliwości rozpustie, którego zwiędłe członki nie doświadczają innego czucia, prócz czucia ostrego bólu, uchodzi jeszcze w umysłach głupców, za zdolnego do kosztowania rozkoszy?

Mamy jedną obserwacyą, którą każdy uczynić zdoła, to jest: że męszczyzni którzy byli spokojni względem sprawy małżeństwa, gdy się żenią i wylewają się na wszystkie zapaly ponęty rozkosznej, prawie za-

wsze doświadczają iakiey ciężkiey choroby. A nawet są pewne kraie, w których przypadki zdarzające się nowożeńcom, stosowne bywają do konstytucyi każdej w szczególności osoby. Widziałem pewną okolicę, w której mężczyźni biorący żonę po pierwszy raz, wkrótce po ślubie tracą włosy. *Bayle* uważał: że w *Hollandyi* głos Ministrów Protestantkich zmieniał się do pewnego stopnia, po wniysciu onych w stan małżeński.

Te postrzeżenia stwierdzają to, co niżej powiemy o wpływaniu powietrza, i wód pewnych krajów. gdy rzecz będzie o niepiłdności. Pan *Pibrac*, czytał na publiczney Sessyi w Akademii Krolewskiej Chirurgii. 1760. pamiętnik, który dać poznać: że podobny jest do urzeczywistczenia kanał ciągły, którymby można ustanowić prawdziwą zdrowości lub niezdrowości, tak ogólney, iak *stosonkowcy*, nawet w różnych okolicach miasta. Ten sławny Chirurg mniema, że nawet każda ulica ma swoje własne klima, stosownie do aspektu słońca i wpływu wiatrow; tudzież: że mieszkanie zdrowe dla iedney osoby, staie się bardzo szkodliwym dla drugiej. Mając sobie zleconą rewizyą trzydziestu sześciu tysięcy ludzi, którzy stawieni byli z *Paryża* 1743 na rekrut, korzystał z tej iedyney okoliczności, która mu wykazywała razem znaczną ilość osob czerstwych każdej okolicy *Paryskiej*; i widział w wszelkiey szczególności tych, których niedoleżności wyłączały od służby woyskowej. Dostrzegł: że mężczy-

zni byli mocniejszy i dzielniejszy na przedmieściu S. *Marcina* i S. *Dyonizego*; słabsi w samym mieście. Ze słabi na pierśi liczniejszy byli w okolicy S. *Honorego*; że choroby skornie były częste na placu S. *Benedykta*; że bardziej podlegają obywatele kamieniowi na placu S. *Antoniego*, a katarakcie w niższej części przedmieścia S. *Germana*, koło rzeki &c. &c. Ileżby wynikło dobra, gdyby praca Pana *Pibraka* daley ciągniona była, i gdyby iey dostrzeżenia skierowano do tego, co się ściaga do rozmnożenia Narodu ludzkiego.

Wpływanie fizyczney sprawy miłości, zdaje się nie tyle czynić spustoszenia w kobietach co w mężczyznach; i łatwo jest dać tego przyczynę (jeżeli w nich przypuścimy płyn nasienny) mówiąc, że płyn który w spółkowaniu rozlewają nie jest tak drogi, ani tak mocno wypracowany, iak płyn nasienny mężki. Z drugiey strony, ponieważ iedna część kobiet jest bardzo trudna do wzruszenia, a druga konfytucyi wcale nieposobney i niezdatna; nie mówię do zapłodzenia, ale do roskoszy; zbytki w tey mierze nie są dla nich. Nie utrudzamy się zbytkiem przy stole, gdy do niego siadamy iedynie dla dopełnienia grzeczności, i gdy wina naywyborniejsze nie mogą wzbudzić w nas chęci biesiady. Dziewczęta, które niedostatek lub rozwiozłość wtrąca w nieszczęśliwy stan nierządnic, leżyłyby wkrótce ofiarami trudow przywiązanych do ich losu, gdyby w ten czas nawet, kiedy im okoliczności nastroczaia ro-

Roskocz, nie starały się oddalać iey. Puszczające się bez wszelkiej wstrzymałości na uciechy, często bardzo bywają rażone chorobami, które zwykły następować po wyniszczeniu sił. Pan *Tyssot*, twierdzi, że 1746. pewna dziewczica mająca lat 23 wyzwała szczęściu Draganow Hiszpańskich i wytrzymała ich szturmy przez całą noc. Skonała w wieczor. Ta scena okropna zdarzyła się w *Montpellier*. Zobacz *Onanizm*.

Roskocz rzadko pociąga niebezpieczne następności za sobą w kobietach; które natura obdarzyła temperamentem gorejącym, w nadgrode skromnego bardzo wydziału rozumu i dowcipu: można mówić: że roskocz, w takich osobach, ściśle trzyma się materji, i dla tego na samo tylko ciało wpływa. Takowe kobiety są częstką nayszytliwiejszą obywateli; bo dzieci które krajowi dają, są nayszytliwiejsze; gdy tymczasem wszystkie owe, które życie swoje winny kobiecie łączącej z temperamentem, lubieżnym i łaskotliwym, sztukę rozbioru roskocz i rozumowania nad uciechą, prawie wszystkie, nikczemnymi bywają osobami. Roskocz używanie w tych osobach, u których imaginacya nadstawia siły ciała, zmienia się w chorobę w miarę starzenia się; pod owczas ich czucia są nayszytliwsze, nerwy tym czuciem niewypowiedzianie dotknięte bywają; i widziano kobiety, które przepędziwszy część życia swego na roskoczach fentymentalnych, doświadczały konwulsyów gwałtownych; gdy w wieku, w którym narzędzia roskocz buntują się zuchwale i

wymawiaią posłuszeństwo żądom, chciały ieszcze przywołać do siebie dawniey smakowane pieśzcoty.

Bywają pewne kobiety, dla których rokosz jest szkodliwa, nie przez siebie samą, ale przez usposobienia do niey prowadzące. Męszczyzna, mający znamiona płci swojej zbytcznie wzmocnione i okazale, rokoszą swoją nabawia nieszczęsnych przypadków kobiety, która ią z nim dzieli. Ci którzy są mniej utalentowani z strony ciała, mnie mają: iż nadstawiają dostatecznie tego czego im zbywa, gdy pomnażają usiłowania często niepożyteczne, wystawiają się na przykry w przyszłości widok; bo kobieta nie zbyt czerstwa dzieląca z niemi pieśzcoty miłosne, popadnie nieochybnie chorobom zwolna trawiącym iey iestestwo. Te choroby bywają częstokroć nieuleczone; bo mają, śledliśko swoje w częściach, które natura ukryła przed naszymi oczami, tudzież, bo ich prawie nigdy nie przypisują właściwey przyczynie (a)

Jedna Krolowa Arragońska, obowiązana była wydać wyrok przeciwko pewnemu

---

(a) Mało iest męszczyzn, którychby natura domieszcila stanu kaleczenia macicy w pieśzczotach miłosnych; ale wielu iest takich którzy przez niezręczność lub bydlęctwo, mogą skutkować znakomite krwiotoki; te przypadki bywają częstszé podczas brzemienności, i w ten czas męszczyzni niewiecy powinni używać ostrożności w ro-

Katalończykowi, na którego się żona, o zbyteczną dzielność żaliła. Ten męszczyna przyznał się, że każdej nocy dziesięć odnosił zwycięstw; na fundamencie tego wyznania, po należytey rozwadze rady, przykazała Krolowa temu Bohatyrowi nadzwyczajnemu, aby się nie ważył, pod karą śmierci, więcej zbliżać do żony swoiey iak 6. razy na dzień.

Ten przypadek rzadki nie jest przecię tak cudownym iak świeże postrzeżenie zapisane w dzienniku lekarskim. Ma ono za cel pewnego starca mającego lat 96., który pojawszy kobietę niemającą tylko lat 93. trzy razy co noc dopełniał powinności małżeńskiey tak dzielnie, iak nacyzerstwieyszy męszczyna. Pewien jestem (mowi Pan Pehr Autor tego postrzeżenia) tak tego przypadku, iak tylko pewnym człowiek bydy może Co mnie naybardziey dziwi, (mowi daley) jest to: że od lat trzech, iak te potyczki prawie conocne trwają, stary nasz zapaśnik niedoświadczył żadney znakomitey odmiany w swym zdrowiu. *Journal de Médecine Tom 1. 1757.*

---

skoszach. Mowić będziemy w artykule Niepłodności, o położeniach mocowanych, z których mogą wyniknąć znakomite nieprzyzwyczajności; i ztąd to wynikają rozmaite choroby, na które nie uważamy aż w ten czas, gdy tak wielkie uczyniły postęпки, że naydzielnieyszym lekarstwowm oprzeć się zdolają.

Te obserwacye, powinnyby mnie doprowadzić do roztrząśnienia: ile razy przez noc męszczyzna może kosztować rokoszny małżeńskiej: obiekt ten tak rozwlekł traktował *Venette*, iż za iego śladami iść nie mogę; ja uważam tutaj rokosz miłosny stołownie do dobra lub złego, które skutkować może; ale iey nie uważam w względzie dzieła, które rozwiozłość uśkuie rozmnożyć, a które wyniosłość powiększa jeszcze na ułudzenie kobiet, lub ziednanie sobie zalety jakimś podobieństwem do bohatyrow.

Czyż można użyczyć iakiegożkolwiek zaufania młodzieży rozpustney, która dla tego tylko szczebiocze, aby dała wyższą cenę próżności swojej? Zaiście że nie, albo, przynajmniey, należałoby się, w ten sam czas przygotować do wierzenia, w naycudowniejsze a razem naysmieszniejszy przypadki. Między tą płochą drużyną, znajduią się i tacy, którzy mówią z szczerości i wewnętrznego przekonania; którym się zdaie: że kosztowali rokoszny miłosny w tak wysokim stopniu, iż się nie zgadza z delikatnością ich konstytucyi. Ci łatwo uwiedzeni zostali mamiącą sztuką sprośnych *handlarz* rokoszny; człowiek nowy w dziele miłości, po pierwszych przystępach do kobiety pałającej niezmierną chęci przywołania uczuów tak pieśzcotliwych, często bywa oszukanym, obrotami miłosnemi i zdradami pospolitemi nierządnie. Nie może wierzyć, aby westchnienia, zachwyceńia dobrowolne, nie miały być oczywi-

stym skutkiem rokoszy, którą on skutkuie; podwaia swoje usiłowania, aby je dokładnie wziął w podział; ale omamienie osiada miejsce rzeczywistości; mniema: iż winien miłości rokosze o których użyciu przekonywają go fałszywie... Iluż to męszczyn mniemało, że otrzymali ostateczne łaski kobiety modney! a którzy mimo tego, za wiedzeni i oszukani zostali!

Pomiędzy Męszczynami szczebiotliwymi w tej mierze z powodu próżney chłuby można umieścić Cesarza *Prokulusa*, który pisząc do swego przyjaciela *Metianusa*, chce go przekonać, że wzięte w niewolę sto dziewic Sarmackich, w niezupełnym dniu XV. przeciągu przemienił w kobiety; uważać potrzeba na powiększenie chwały tego Cesarza: że te wszystkie dziewczęce były nietykanemi. *PROCLUS METIANO S. P. D. Centum ex Sarmatia Virgines capi; ex his, una nocte decem inivi; omnes tamen, quod in me erat mulieres intra dies XV. reddidi. Crucius* zostawił nam historią pewnego słuzalca, który przez noc jedną, nie tylko że spał z dzieśięciu słuzącemi, ale nad to wszystkie zapłodził. Nie potrzeba przepominać zdarzenia *Herkulesowego*, który poleżawszy przez 12. czyli 14. godzin z 50. dziewczętami Ateńskiem, każdy zrobił chłopca, które potym nazwano *Thespiades*.

Venette czyniąc ogólny kalkul dzielności i sił męskich, ogranicza ich popis, liczbą pięciu na jedną noc, i to bardzo dosyć jest; a nawet bardzo nadto dla wszystkich mę-

szczyzn, i nie radziłbym wielu działać sfownie do tej taryfły. Gdym mówił o temperamentach, widzieliśmy jaką dzielność przyznać można każdemu temperamentowi; nie jest to rzeczą niepodobną, aby męszczyzna temperamentu cholerycznego, nie przestąpił liczby pięciu uścisków miłosnych przez noc jedną, a nawet może flegmatyk doysć aż do tej liczby.

Oprocz temperamentu wiele jeszcze innych okoliczności powinno wpływać na nasze rokosze: męszczyzna więcej pokaże dzielności współkuiąc z piękną kobietą którą kocha, niż z inną niższą od pierwszej pięknością. Roskosz żywiej będzie bożdz męszczyznę, gdy się schodzi z kobietą, która upołożona jest w owe drobne powaby, które przywołują, ułatwiają, spożajają i przyspieszają rokosz. Z drugiej strony prawie na oko widzimy: że pokarmy, pora roku, klima, są jeszcze działaczami zdolnemi do rozmnożenia w nas źródeł rokoszy, a tym samym do sprzyiania uczynkowi, który ją przywołują.

Błędliwie zatem, niektórzy Prawodawcy kufili się o przepisanie prawem uczynku, który tylko samym natury ustawom jest podległy. *Salon*, ta wyrocznia Grecyi, znalazł dobrze naturę, gdy przepisał swym współobywatelom, iż się nie należy zbliżać do żony tylko trzy razy w Miesiąc? Rabinowie, samo tylko zachowanie Narodu Żydowskiego mający na oku, ocenili powinność, którą chłop swej małżonce winien, jedną nocą na tydzień; powinność

kupca lub Furmana iedną nocą na mieśiąc; powinność maytka dwoma nocami na rok; a powinność człowieka poświęconego naukom, iedną nocą co dwa lata: każdy postrzedz może: iżbyśmy tu mieli swobodną okoliczność do czynienia uwag nad tym osobliwszym urządzeniem, gdyby podług tych przepisow ściśle postępowało Żydostwo. Lecz Narod, dla którego ta taryffa sporządzona była, nigdy się do niey ściśle nie stosował: wiek, temperament, klima, mówią do ludzi z większą nierównie dzielnością, niż wszystkie prawa ludzkie.

Wpływanie małżeństwa na zdrowie musi ieszcze zależeć od przymiotow roskoszy, ieżeli tak tłumaczyć się mogą; powinność małżeńska mniej uczyni wrażenia na małżonkach spokojnych, iak na małżonkach, ktorych roskosz, wszystkie zmyśly biorą w podział. Osoby lubieżne, w oczach swoich zachowują długo po sprawie iskierki miłości; przeciwnie znajdziesz wiele małżonkow, ktorych uciechy nieruchawe, żadney nie zostawiają impresyi, za pomocą ktorey, możnaby ich szczęście wywrożyć.

Postrzegaia także, że łatwiey iest wywrożyć uczyniek miłosny w kobiecie niż w mężczyźnie. Czyliż roskosz którą czuie kobieta iest większa? To zapytanie po tylekrotnie rozbierane, na ktore roznaicie odpowiadano, nie może bydź zadecydowane; doskonale, chyba przez istotę, ktoraby w sobie łączyła korzyści różniące płeć oboią. Starożytność podała nam ślad *Tyrezyza*, ktory bywfszy kobietą i mężczyzną, wyrok-

wał na stronę Jowisza przeciwko Junonii, że kobiety więcej w miłości biorą roskofzy iak męszczyni. Z imion samych osób umieszczonych w tym sporze postrzegamy iawnie, że jest wyięty z bałek; a więc sąd *Tyrezyasza* na stronę odsuniony bydź powinien. Gdybyśmy w tym chcieli się spuścić na szczególne męszczyn i kobiet powieści, postrzeżlibyśmy, że iedna płeć u drugiey jest zawsze istotą uprzywileiowaną od natury, z przyczyny owego przyśłowia: *Cudze prosko lepsze*.

Nic niema stałego w tej mierze. Anatomicy nam dowodzą, że przez układ części potrzebnych do zapłodzenia, męszczyni są bogaciey uposażeni w uczynku, którego roskofz jest wypadkiem. W samey rzeczy, te długie naczynia, tylokrotnie wkoło siebie pokręcane, i które płyn nasienny musi obiegać, aby sobie znalazł miejsce wytrysku; stawiaią oku korzyści, których się dorożumiewać nie możemy w kobietach; własność tego rozcieku nasiennego, nierównie więcej duchow w sobie mająca, musi dotykać łaskotliwiey też same naczynia i drażnić ie roskofzniey; struktura delikatna naczynia potrzebnego do przestrzahu tego likworu, musi ieszcze pomnażać tkliwość w tych momentach opienia roskofzy... Te są korzyści męszczyn; kobiety, iako każdy widzi mniej mają tych korzyści; ale delikatność ich konfytucyi, sama nawet ich słabość, iedna im pewne że tak rzekę lepszości, których pozbawieni są męszczyni. Części ktore służą do przywołania ro-

koszcy, są u niewiaśt licznieysze iak u męszczyzn; a miotanie, rozłechtanie niektórych, dostatecznym iest środkiem na pobudzenie innych. Jedna nadewszystko część, obdarzona czuciem naywybornieyszym, o ktorey mowiliśmy pod artykułem *Łechta- czka*, iest w kobietach siedliskiem rokoszy.

Imaginacya mocniey dotyka kobiety iak męszczyzny, tak w smutku iak i w radości; ich rodzaj suchożyłowy zdolnieyszy iest do przyięcia wrażenia; a skoro ie tylko żywo uchwyci, daleko ich stałey docho- wuje w pewnych okolicznościach. Można także powiedzieć: że rokosz u kobiet, ma związki rozciągleysze iak u męszczyzn.

Niewiedzieć iak wytłumaczyć przyczynę rozziatrzenia macicznego, czyli wściekłości erotyczney niektórych kobiet, ktorych bez- wstydnosc i prosną opiewa historya. Bez- wstydną Kleopatry, wziąwszy na siebie imię sławney nierządniczy Rzymiskiey, udała się na mieysce rozwozłości: przewyższyła, mo- wi *Venetie* dwudziestą pięć razami nie- rządnicę, którą miano za naydzielnieyszą w miłości; a potym przyznała się: iż ie- szcze nie była zupełnie zasycona. Rozhu- kana w lubieźności Messalina, wytrzymała, iedney nocy, szturmy miłosne stu sześciu męszczyzn, bez oświadczenia naymnieysze- go ztąd znużenia. Nie uważając tych hi- storyek w charakterze powieści baiecznych, przyznać potrzeba: że w tych rozpustach więcey było próżney chluby iak rokoszy. Zmnydowały się kobiety, ktorych zaciekłość miłosna, nie mogła bytć inaczey zasycona

tylko pieścizotami kilkunaſtu męſzczyzn; ale podług wyprobowanych odemnie maxym, każdy przyzna: że uczynek mocno powtarzany wyczerpnie zupełnie rozkoſz, i że boleść a przynajmniej obojętność, nieodbić po nim naſąpić muſi.

A więc nic nie można pewnego uſtanowić względem rozkoſzy iednoczącey płci obie; ani wyrokować pewnie, ktorey uciecha ma więkſze wptywanie. Niech obydwie używają pozwolonych ſobie korzyſci. Niechay męſzczyzna, ktorego rozkoſz ieſt tak żywa, nie rozumie: iż zaniedbany był w podziale od natury; chociaż kobieta zdaie ſię dłużej dochowywać, niż on impreſſyi zdziaływnej wſpolnie rozkoſzy.

Pewna Angielka zoſtała tak mocno dotknięta mowami utrzymujących: że kobieta przynajmniej tyle co i męſzczyzna koſztuie rozkoſzy w miłości, iż poprzyſięgła całe życie chować dziewictwo. Unikała męſzczyzn z naywiękſzą uporczywością, żyła więc 80. lat w tey fantazyi, i umarła tak iak żyła. Mamy od niey teſtament w którym wſzyſtkie zapisy były na rzecz Panienek dziewic. Jey układem było dowieſć, że nierówność uczęſtnictwa płci oboiey w rozkoſzy miłoaey, ieſt przynajmniej iak 40 do 83 *Essais historiques, sur les princepeaux ridicules des différentes nations.*

Bądź co chce, niemniej iednak pewną ieſt rzeczą: iż nic nie ma poſpołtzego w płci oboiey, iak zbyteczne wylewanie ſię

na

na rozkoszy miłości. Wiek nawet gaszący wszystkie płomienie młodości, nie zdoła częstokroć stłumić ognia duszy nałożney do palenia się to najszkodliwszą, i życiu i obyczajom, namiętnością. Nie raz, gdy zwoltale ciało częstą usługą zapalom miłosnym, nie może już bydź posuszny, wyuzdaney żądzy, udają się miotani pożądliwością Starcowie, i baczne na dawnieyszą lubość, a przez zbytek miłości wywiędłe staruszki, do pomocy sztuki. Ci nawet, którzy w wieku najpiękniejszym życia postradali się zapładzania przez rozpustę, a których interesa pociągała w stan małżeński, pewną unoszą się nadzieją, iż zręczne przepisy Hipokrata lub Galena sownie zapłaconego; odtworzą w nich dobro, ktorego szanować nie umieli. Nieszczęściem; na tych zestarzałych młodziaków, za każdym krokiem napadamy w wieku rozszerzenia światła filozoficznego! i dla tych pożytku, roztrząśniemy ieszcze w tym artykule, ważne pytanie. *Czyli lekarstwa, mogą w człowieku odtworzyć utraconą zbytkiem władzę zapładzania.* Że zaś i na takich nie zbywa, którzy przez gorliwość nierozsądną cnoty usiłuią wygubić w sobie wszelką do sprawy małżeńskiej zdolność, wzwyż wyrażone pytanie, poprzedziemy tym: *Czyli Sztuka Lekarska ma pewne sposoby stłumienia miłości.*

O MNIEMANYCH SPOSOBACH STŁUMIENIA MIŁOŚCI.

„ W którymkolwiek bądź mieyscu żyje człowiek lubieżny, mowi *Venette* (*la Genie* Tom IV. C

„ *nération de l'homme II. part.*) zawsze jest „ dręczony swym miłośnym temperamen- „ tem. Cnota nie może tam nic dokazać, „ gdzie miłość działa naturalnie; a sama „ nawet Religia mało ma mocy nad jego „ duszą, do wstrzymania pierwszych ich zapę- „ dow i do przewyciężenia complexyi, „ która mu w każdą chwilę dostawia przed- „ miotów rozgrzewających imaginacyę. „ Nie dziwna więc rzecz, iż to powiedzia- „ wszy przytoczony Medyk, mało bardzo po- „ kazuje ufności w lekarstwach powiżecznie „ używanych, na poskromienie temperamentu. „ Niektorym iednak zbytęcznie ufa; bo mo- „ wił o nich podług starożytnych, którzy „ częstokroć sadzili o lekarstwach, raczey po- „ dług wyobrażenia zabobonnego, niż podług „ rozbiornu i prawdziwych ich własności

Gdy się zapytam, czyli są sposoby skuteczne „ na poskromienie miłości, odpowiadają mi wy- „ mienianiem tłumu roślin, a nadewszystko sta- „ wieniem cudowney dzielności *wierzby wło- „ skiej* (*Agnus castus*) tak znanomey i tak ba- „ cznie zachowywaney, w wszystkich mieyscach „ poświęconych wstrzemięźliwości. Zobacze- „ my czyli skuteczność tego krzewika jest tak „ pewna iak utrzymują; ale gdyby to nawet „ było, potrzebażby go używać od razu, na „ stłumienie konstitucyi, ktorey nagle odmie- „ nić nie można bez wprowadzenia chorob „ ciężkich?

Temperament może się odmienić niekie- „ dy, przyczynami zawisłemi od klimatu, try- „ bu życia, zabaw, nałogow i. t. d. ale do

tego potrzeba czasu. Temperament miefzkanców Grecyi przeszedł do Francyi, znajduie się także u Szwedów; których przeto nazywają Francuzami północnemi; przed lat 50. mowi Pan *le Crec*, ten sam temperament, stanie się temperamentem Moskali. Paryżanie byli niegdyś stateczni, a podobno posępni. Lubię Paryżanina, mawiał Cesarz Julian, bo jest stateczny i poważny, iak ja. Widziemy zatem temperamenta zupełnie odmienione; nie śmiem wyrokować czyli ta odmiana jest na zupełną ich korzyść; ale twierdzę: że potrzeba było czasu do udzielenia tego przestoczenia! Jest to dzieło wieków a nie lekarstw chłodzących i koiących! Gdy biorę na rozagę usiłowania Przełożonych nad Edukacją, w nagłym przełamywaniu temperamentu tych uczniów; których przeznaczono do stanu bezżeństwa; zdaie mi się: że widzę dzieci małe rzucające ziarenka piasku w strumień gwałtowny, niewiedzione nadzieją zastanowienia, tym sposobem, tego potoku. Zdaie mi się: że widzę też same dzieci, usiłujące mdłemi rękami, wyrwać z ziemi dąb okazały, który patrzył na urodzenie ich oyców. Nierozsądne! niezdołaia i zamąć wody, nie potrafią ani zachwiał pniem ogromnym po którego powierzchni rozchodzi się bezpożytecznie ciała ich siła.

Nie tak atoli sędzić należy o lekarstwach; których używają na poskromienie konstitucyi człowieka; prawda: że iej nie zniszcza; ale straszliwe poczynią spustoszenia. Nie odmieniałmy niczego skwapliwie, rzekł Oy-

ciec Sztuki Lekarskiej ; inaczey wynikną z tego dzieła choroby, na które ciężko będzie o lekarstwo.

A to czemu? Bo się człowiek rodzi z konfityucyą pierwotną, którą trzeba ulagodzić, gdy się przeciwi jego szczęściu; ale stopniać, nie drażnić iey w niczem, nie używając owych sposobów: które nie tylko, że nie dopełniają ułożonych zamiarów, ale nadto mięszają Ekonomią zwierzęcą, zarzucając w nią omdłość, słabość, zwątlenie, rażąc funkcyę zwierzęcą, skutkuiąc zgęstnienie, zażłobienie w humorach, zatkanie w trzewiach, niedołężność w władzach duszy.

Sposobami, których pospolicie używają na zmniejszenie upału ciągnącego do rozkoszy miłosney są: narkotyczne, które sprawiają zaspalą ociężałość, i wprowadzają chorych w zadumienie, zdurzałość lub gnuśną głuptawość. Mniemanie po większey części nieie: że iednając sen letargiczny, odbieramy narzędziom cedzącym i przygotowującym płyn nasienny, ich władze. I sprawiedliwie mówią tak, sądzący; ale by też powinni przypomnieć sobie: że snodayne rowno działają na wszystkie funkcyę zwierzęcą, a nawet na funkcyę umysłu. Grecy nazwali takowe lekarstwa *hypnotyczne*, i uważali ie zarówno z narkotycznymi, iako lekarstwa, których wyziew subtelny, szkodliwy, i *nieprzyjazny* naturze, zmniejsza lub zupełną kładzie tamę ruchowi i czuciu części stałych, Substancye

wszystkie, które zmniejszając krążenie krwi, tamowały odpaczenia, odeymowały apetyt, zabijały pamięć, iednały wprawdzie sen, ale wzbudzały mory smutne pełne widowisk straszliwych, mieli za substancye trujące, za płony zabójcze. Nic nie ma, podług Fryderyka *Hoffmanna*, w naturze zdumiejszego do uczynienia ślepiącym i głupim, człowieka dobrego zdania i dowcipu, iak używanie narkotycznych. Mamy pewne i niezaprzecziwe doświadczenie, mowi ieszcze *Hoffmann*, że anodyny w zbyteczney ilości używane od dzieci, wprawiają je w zurzałość umysłu i pamięci, która trwa bardzo długo. *Patrz NARKOTYCZNE.*

Nie zawsze używają narkotycznych i snodajnych, iakich dostawiają *pokrzyk*, (*mandragora*) *psunki*, (*bella donna*) *szalej wielki*, (*strammonia*) *iabłko miłości*, *bieluń*, *lulek*: i tyle innych, których płochość i niewiadomość używać zaleciły bez wiadomości ich własności i bez rozsądku. Częściej ieszcze, udają się do tworów aptekarskich, w które wchodzi *opium*, a które tym samym mogą się stać okropnemi. *Opium*, co za okropny sposób iednania spoczynku ciała miotanemu pożądliwością! *Opium* jest lekarstwo, w którego używaniu lekarze nie mogą mieć nadto ostrożności, i przed którego każdym zadaniem drżał z boiaźni sam *Galen*.

Gdybym miał potrzebę poparcia zdania świadectwy starożytnych, *Scribonius*, *Largus*, *Celsus*, *Aëtius*, *Dioscorides*, *Plutarchus* &c.

doftawiliby mi broni przeciwko tym okropnym lekarstwom, które mają tyle wpływa-
nia na ciało i umysł, gdy są niewczesnie
zadane.

Vitex, czyli *Wierzba włoska* albo *AGNUS
CASTUS* wziętość swoją winien używaniu sta-
rożytnych. *Dioscorides* nam opowiada: że
Damy Ateńskie, używały go do obrządkow,
które sporządzano na cześć *Cerery*. Wy-
ścielały gałązkami i liśćmi tego krzewia
łożka, którym oddawały w straż swoją czy-
stość; bo mniemanie powszechnie pomiędzy
niemi rozeszło się: że wonia ziela *agnus
castus*, tłumi myśli miłosne i oddala sny lu-
bieżne.

Arnold de *Villeneuve* dalej rzecz posunął;
twierdzi, z zaufaniem wcale o sobi wym w
człowieku oświeconym: że lekarstwem nie-
myślnym zachowania czystości jest, nosić za-
wżę przy sobie noż oprawny w drzewo *a-
gni casti*.

Przesąd, ktorem starożytni mieli o cno-
tach tego krzewia, przeżył aż do nas; u-
żywają w klasztorach wewnętrznie i zewne-
trznie, nasion oraz liści tego cudownego
drzewka. Co się tycze przykładania gałę-
zi jego kształtem pałow, nie widzę aby w
tym było jakie złe; a nawet dopełniłyby
zamiarow ułożonych, gdyby przysłowie
twierdzące: że *intencya wszystko robi*, grun-
towało się na prawdzie. Używanie ziarenek
włoskiej wierzby wewnętrzne, podobno nie
jest tak obojętne.

Wierzba włoska, ma, jeżeli wierzyć chce-
my zalecającym iey cnoty, ma mówię,

własność niszczenia chuci, zabijając: że tak
rzekę ciało i umysł. Szczęściem dla dobra
ludzkości! cnoty nadzwyczajne tego ziarna,
nie lepiej są dowiedzione iak cnoty ga-
łęzi. Pan *Chomel* Lekarz Krolewski, z A-
kademii Umiejętności, przyznaie: że nasie-
nie wierzby włoskiej, z którego robią e-
mulsyą z wodą grzybienia, jest pożyte-
czne na ukojenie przystępów dolegliwości
histeryczney; ale daleki jest od mniemania,
aby to lekarstwo było zdolne do pokrowie-
nia popędów pożądliwego ciała. „ Pewien
„ Pleban doskonałej pobożności i gorliwo-
„ ści apostołkiej, (mowi Pan *Chomel*) bar-
„ dzo wyśławia w swych listach i w swym
„ *Dykeyonarzu Ekonomicznym* lekarstwo
„ które sam robił; i na które się zapatry-
„ wał, iak na nieomylny sekret dochowa-
„ nia czystości: bardzo szacuję iego świa-
„ dectwo, ale ieszcze nie mam tak pewnych
„ doświadczeń, abym go miał przyznać za
„ *specificum* zdolne skutkować cnotę tak
„ trudną do wykonania bez pomocy łaski
„ nadprzyrodzonej. „ Ah! czegożby nie-
dokazała roślina, któraby miała własność
nie tylko zarzucenia tamy chuciom, ale nadto
przeciwienia się utworzeniu i oddczdzaniu te-
go płynu drogiego, który obwieszcza moc,
zdrowie, i któremu podobno winniśmy wszy-
stko? Nie, natura nie zaszczepliła w ziemię
żadnego takiego ziela, któreby człowieka
usuwało poniżej bydłęcia; natura nie dy-
ktowała praw tajemnic i obrządkow Cere-
ry; nie włożyła ona w ręce Tyrana mie-
cza okrutnego, który ogalała człowieka, z

połowy iego iestectwa; ani też użyczyła wierzbie włoskiej cnot, któreby się stać mogły okropnemi dla ludzkości.

Umieszczają także *Nentuphar* w klasie sposobow zdolnych do ukoienia żądź miłosnych. *Pliniusz* mowi, że ci którzy go przez dni dwa zażywać będą, staną się niezdolnemi do przyłożenia się do rozmnożenia rodu naszego; tudzież, iż gdyby go kto używał przez przeciąg dni czterdziestu, nieczułby żadney podżogi miłości. Nie pożyteczną wcale byłoby rzeczą klasć tu przyezyny dawane od starożytnych, na dowod skuteczności tey rośliny, i iak zimność połączo-
na z suchością, wyłusza zródła zapładzania. Wielu Lekarzy, którzy w dawaniu antiwenerycznych używają ieszcze grzybieńca, nie używają go tylko iako sposób przesłania do pecherza płynu szlamiowatego, aby u-
rynę pozbawił nieco ostrości, a tym zmniejszył czucie bolesne, któreby mogła skutko-
wać na przechodzie w uretrze. „ W tym
to tylko zamiarze, mowi Pan *Gardane*,
radziłem grzybienieć, korzeń lepki i szla-
mowaty. Smiesznym byłoby nierozsąd-
kiem ufać cnotie antiaphrodyzycznej tey
rośliny, a tym bardziej cnotie syropu cięż-
kiego i obmierzliwego który z niego pędzą. „
Pan *Gardane* podług prawideł doświadczenia
i rozumowania, ocenia cnoty grzybieńca; mo-
żna bezpiecznie w tym zawierzyć Lekarzo-
wi znakomitemu przez swoje talenta, i kto-
remu ludzkość winna dzieła, w których po-
kazuje się oczywiście cel szacowny, przy-
zwoity i właściwy każdemu pocziwemu

człowiekowi, to jest cel, stania się pożytecznym

Niektorzy Autorowie opisując uroione tey rośliny cnoty, powiedzieli bardzo niewczesnie, że Turcy moczą kwiaty tey w wodzie, nacieraia ją nozdrza i piia wiele tego wzmoczenia. Ci ludzie czerstwi, którzy zakładają swoją teraznieyszą szczęśliwość i przyszłość na uciechach sprawy miłosney; używaliżby tey rośliny, gdyby postrzegli, że zmienia lub zmniejszyła widocznie ich rozkosze?

Następujące postrzeżenie dowiedzie nie tak enoty grzybieńca, iako raczey mocy imaginacyi w człowieku prostym i łatwowiernym. Pewien rzemieślnik dostawszy złey bardzo zanokcicy, poszedł do jednego z owych szpitalow, w których ubóstwo znajduje pomoc, i prosił o plaster wzięty po spolicie w Krain. *Siostra* pod ktorey dozorem była apteka, musiała słuchać kilka kawalkow wolnych, ktoremi rzucał młodzian towarzyszący choremu. Zaliła się na to przed Chirurgiem Szpitalnym, który był w sali, Chirurg udał, iakoby go to nie obchodziło, a pod pozorem gościnności, kazał ich prosić na porcyą klasztorną. Po skończonym obiedzie, rzekł obracając głos poważny do naszego żartownisia: *Przyiacielu! już teraz możesz bezpiecznie bywać w tym domu, a mowy twoie nie będą odtąd przyczyną zgorzenia; dajem ci zieleń potrawę, która w tobie nie tylko sposobność, ale nawet żądzę wszystką odeymie.* Młodzian

nie zdawał się bardzo uważać tey pogroźki; ale opowiedział ją swym kamratom, którzy mu tak zamięszali imaginacyą, przekonywając go: że mu dano grzybieńca, iż ten nieszczęśliwy, zaczął się mieć za niezdatnego, do złączenia się z piękną i młodą dziewczicą, z którą się miał, wkrótce potym żenić. W famey rzeczy stał się nieposobnym, i nie rychło, a to jeszcze za usługą człowieka bogatego w *korzystne sekreta*, natchniono go iakąkolwiek ufnością w władzach naturalnych ciała. Człowiekiem tym *bogatym w sekreta* był ieden kowal, który miał sławę Czarodzieia. Zadał najprzód swemu choremu kilka napoiów rozgrzewających, które w ten czas dopiero skutkowały, gdy go przekonał: że diabeł mocno się interessuje do iego sytuacyi,

Salata, miała u starożytnych wziętość, ktorey jeszcze czasów naszych nieutraciła zupełnie. U Greków wszystko było emblematem: ich Poeci twierdzili; że Wenera chcąc zapomnieć swych niegodziwych miłostek, zagrzebia ukochanego swego Adonisa pod krzaczkami salaty. Od owego czasu używano tego ziela, iak środa czystości, w którym bardzo wielkie miano zaufanie; a to zaufanie przeszło aż do nas. Ale skutki salaty, które rozmaite bywała w ludziach, podług właściwey każdemu konfitycuyi (flegmatyka czyni zimniejszy niż jest, przeciwnie choleryka a często nawet i krwistego, usposabia do zapładzania) powinnyby były otworzyć oczy osobom, bez potrze-

bnie iednającym sobie dolegliwości, w zamiarze uspokojenia passyi.

Gdybyśmy opuścili bez wszelkiej wzmianki kamforę, możeby kto rozumiał: iż się bociemy natrzeć na przedziwne cnoty, któremi ta substancya zarzuca tamę młodości. W samej rzeczy starożytni byli bardzo przekonani o iey skuteczności w tey mierze; a nawet między dzisieyszemi, wielu ma pewne w niey zaufanie. W wieku zeszłym, uważano kamforę, podług *Scaligera*, iako lekarstwo ochładzające; kazano ją wachać i zuć Mnichom, końcem stłumienia pożądliwości.

Camphora per nares castrat odore mares.

*Wonia zimney kamfory wsiąkana nozdrzami.
Lzielne Męszczyzny robi młdemi rzezańcami.*

To Lekarstwo łatwe było do użycia, ale mamy wszystkie pozory do sądzenia: że nie odpowiadało chęciom tych, którzy go prosto przepisywali; bo w zeszłym wieku *Penot* zapewniając cnotę kamfory naprzeciwko pożądliwości ciała, w ten czas tylko zaręczał iey skutek, gdy będzie przygotowana dwunastu dystryllacyami.

Wreszcie pozostaie nam tu ieszcze uczynić toż samo postrzeżenie, któreśmy uczynili względem Grzybieńca. Indyjanie miesza kamforę z substancjami ostreimi i aromatycznymi, i robią kołaczyki które kilka razy na dzień zują. Używanie codzienne kołaczykow rzeczonych praktykowane od

ludzi chciwych rozkoszy, nie może nikogo wprowadzić w uważanie kamfory iak rzeczy zdolney do zaspokoienia gwałtowności żądzy miłosney. Można ieszcze dodać co mowi *Venette*; że ludzie użyci do czyszczenia kamfory w Wenecyi i Amsterdanie są bardzo miłośni i płodni. A zatym bardzo niedorzecznie nazwana jest od wielu *Autorum: ligatura & vinculum veneris*, *ściągawka* i *peco Wenery*, pomieważ *Widelius* i inni Lekarze, uważyli, że ta substancya ma osobliwszą skuteczność w pomnażaniu ruchu krwi, tudzież, że dana w ten czas, gdy humory są w wielkim wrzeniu, pomnaża ieszcze bezlenność, gorącość i pragnienie.

Nie potrzeba mniemać, aby kamfora była lekarstwem, ktoreby można dawać wszystkim bez wyłączenia: używanie iey wycieńcza i chudzi osoby tłuste i mające wiele wodnistości. Może podług *Stenzeliusza*, uczynić nie-doleżnymi tych, którym zbywa na fokach galaretowych, i którzy pozbawieni są *vehiculum* potrzebnego do odsączania nasienia (to jest, że może uczynić niezdawnymi do zapładzania tych, którzy do tego nie mają przyrodzoney sposobności;) ale nie ma cnoty założenia tamy odsączeniu płynu zwierzęcego, ani zapobieżenia dzwignieniu prącia, od czego dwoyga zawisło zapłodzenie. Nakoniec, niech bądź iakiey chce skuteczności będzie kamfora, gdy jest przepisana od Lekarzy, może się stać smutnym dla chorego lekarstwem, skoro użyta będzie od niewiadomości i fanatyzmu. Złe płodzi skutki w tych,

ktorzy mają żołądek osłabiony; osobliwie nie dobrą jest dla ludzi bawiących się naukami i prowadzące życie wymagające siedzenia, tudzież kobietom kompleksyi delikatney; lecz, wapory histeryczne w tych, które mają konstytucyą mocną; lecz nabawia przypadków osoby, u których rodzaj nerwowy jest w stanie słabości; czasem zalecenie woni samey, dostatecznie ie skutkować może.

Miętka, cieszyła się także niegdyś przywilejem studzenia osób, które ją używały. *Aristoteles*, *Pliniusz* i *Arnold de Villeneuve* nie wątpią o tym, równie iako i Poeta *Oppien*, który tę roślinę nazywa *ziołem przekętym*. Ale także miętka Poetom winna swoją wziętość *Mentha*, po polsku Miętka, była piękna iedna Nympha, która wzbudziwszy przeciwko sobie gniew Cerery Bogini, otrzymała od Jowisza, aby była przemieniona w ziele noszące iey imię, z przydatkiem przekleństwa: że nigdy pożyteczną nie będzie w sprawowaniu tajemnic miłości.... Po tak oczywistym wyprowadzeniu rodowości miętki, iakimże sposobem można po wątpiwać o iey cnótach! Jakimże sposobem zawierzyć *Awicennie*, *Dioskorydowi*, *Aëtiuszowi*, którzy twierdzą: że przeciwnie: ta roślina zdatna jest do ożywienia ognia rozkofzy.

Spodziewam się, że mnie czytelnik uwolni bez trudności od przytaczania wszystkich sposobow, które nam starożytni wskazali na pokonanie miłości. Cudowne owe wyleczenia, które doprowadzali do skutku za

pomocą antiaprodyzycznych, uważać należy, iako tyleż bałek, jeżeli nie chcemy zgodzić się z niektórymi Autorami: że już nie mamy prawdziwego *gnus castus*, że nam nie stało kamfory z Wyspy Borneo tak załeconey, że nam brakło iaderek plich lub lisich ialek ziela &c. A więc nie potrzeba wierzyć zewszyskim temu co mówi Dioscorides i iego Commentator, alboliteż, zapatrywać się należy na ziarnka sałaciane, na portulakę, rutkę, ziarnka konopne, korzeń mietczyka, swinią wesz, mietę &c. &c. iak na zioła zdolne do wyprowadzania cudow.

Aleć świadectwom rzeczonym tak wiele zbywa na dowodności: iż żadney po rozsądnym człowieku, wymagać nie mogą wiary. Jakież można mieć zaufanie w Matthioliu który mówi, iż będąc w Wenecyi widział pewnego męszczyznę skazanego na szubienicę; przed którym się wszystkie drzwi otwierały, przed którym wszystkie zamki i kłótki pękały, za pośrednictwem dotknięcia się onych rośliną pewną, gdy mówi: że pewien gatunek torady, zabija niewiasty, byleby się nim dotknąć iedney części, od ktorey wymienienia wstrzymuję się; gdy mówi o zieleu nazwanym *Scythica*, którą bardzo szacują, bo trzymając ją w uściech ani głodu, ani pragnienia człowiek nie czuje. Jakie zaufanie można mieć w człowieku, który twierdzi: że iedna roślina ma cnotę wkrzeszenia umarłych? przez skutek tej samey rośliny, mówi, Thilo zabity od smoka odzyskał życie. Nie rozumiem: aby po przeczytaniu tych bałamustw, człowiek kło-

ry, znalazłszy pleiaderko (które Grecy zwali *cynosorchis*) i znalazłszy największą tę roślinę cebulkę, miał unieść się nadzieją, płodzenia niezawodnego potomków płci męskiej; aby miał sadzić; iż gdy żona jego używać będzie najmniejszey, rodzić będzie same dziewczyny. Nie będę także wierzył, że pierwsza z tych cebulek miała moc, zjednania pewnemu czerstwemu Indyanowi, siedmнадцаć razy raz po raz zachwycenie rozkoszy, gdy tym czasem; używanie cebulki najmniejszey, podług tegoż samego Autora, zdolne jest do umorzenia natychmiast Wenerycznego zapalu. *Commentaire de Matthie sur le III. livre de Discor.*

Pomimo wszystkich pism starożytnych, można roztropnie powatpiwać, o tak stwierdzonym na pozor zaufaniu dawnych ludzi, w wzmiankowanych lekarstwach. Wniosek ten zabieram z sposobow nadprzyrodzonych i zabobonnych, do których się w owych wiekach udawano. Nadaremnieby kto odpowiadał: że gmin, zawsze się ubiegał za sprawami cudownemi; ten sam gmin, nie udał się do mniemanych czarodzieiów w zamiarze uleczenia się z febry, tylko w ten czas, gdy się oprze dzielności małego iasieńca i kinkiny. I tak amulety, bransolety, pierścienie zaczarowane, talizmany, święte zioła *Hermesa*, te płody niewiedomości i zabobonu, winny były swoje narodzenie małej skuteczności środków naturalnych, których używano do zachowania zdrowia lub uleczenia nadwreżonego. Wszy-

skie narody troskliwie szukały wynalezienia sposobów zdolnych do zachowania czystości w tych osobach, które ją poślubiły, a postrzegliży, że ani lekarstwa, w których aż dotąd zaufanie miały, ani kary okrutne przepisane prawami, nie zawsze zdołały pokonać naturę, udały się do sposobów, podobnych mniemania, nad-naturalnych. Niektóre narody przypuszczały trzydziestu sześciu bogów, inne trzydziestu sześciu diabłów, którzy pomiędzy siebie podzielili panowanie nad ciałem człowieka na tyleż części podzielonym, z których każda miała za Protektora bóstwo, toż samo co ona noszące imię, i którego wzywano w przypadku bólu teyże części. Nie trzeba wątpić, że i części tak wielki związek mające z czystością, powierzone były iakiey straży nadprzyrodzoney.

Taki zawsze był postępek umysłu ludzkiego, gdy cienie niewiadomości cięły światło rozumu. Skoro tylko uznano niedość Sztuki Lekarskiej w pewnych okolicznościach, udano się do czarodzieystwa; Nieskuteczność sposobów przyrodzonych, które miano za zdolne do stłumienia miłości, lub do wzbudzenia oney, sprawiła, że wzywano na pomoc owych czarow, o których tyle nabaiano u starożytnych, osobliwie między wierzopisami.

Łatwo się przekonać o tym co mówię, rzuciąc okiem na którekolwiek sposoby używane w rozmaitych czasach, końcem doyscia tegoż samego celu, to jest końcem stłumie-

nia

nia czucia, którym natura obdarza każdą istotę żyjącą.

Mercurialis radzi tym, którzy mają kompleksy skłonna do miłości, powietrze zimne i wilgotne. *Moschion* Greczyn chce, aby mieszkali w izbie ciepłej i jasnej. *Avicenna* przepiśnie mężczyznom powietrze ciepłe, a kobietom powietrze zimne. *Aristoteles* mówi: że wino skłania do miłości; a lekarz *Gordon* radzi go pić Mnichom. *Marile Ficin*, z swej strony radzi na uspienie passyi miłośney, mówi, urobić sobie krew nową; aby wzniecić nowe duchy w krwi starej i w duchach zarażonych spoglądaniem na kobiety. Doktor *Ferrand* życzy, żąda, aby młodzi chłopcy, w których się natura odżywa, poświęcili o chlebie i o wodzie. *Avicenna* zaleca puszczenie krwi z bazyliki prawej ręki; a *Aëtius* każe otwierać żyłę pod kolaniem: ten ostatni przepiśnie także, a za jego przepisem, poszli niektorzy teraznieysy, opasywanie się na nerkach blachą ołowianą. Gdy te sposoby nie skutkowały tego, czego się po nich spodziewano, udano się do kamieni drogich; karbunkuł, szafir, diament, szmaragd, noszono na palcu lekarskim lewej ręki; ale gdy i te kosztowne lekarstwa nie obdarzały żadnym skutkiem, wzywano Bogów, czyniono ofiary; dozwolono się łudzić czarlatanów, którzy przyrzekali wszystko co kto żądał, a którzy nie będąc szczęśliwsiemi od Lekarzy, znowu do tych odesłali pacjentów. Pod ow czas Galenowie rączy na zysk, podwajali swoje ufilności, a

Tem I.

D

lubo niewyleczyli tych, którzy się ich radzili, złożyli jednak w Księgach swoich przepisy cudowne, przeszłe aż do potomności, a które ludzie z wielu miar zacni, poprzepisywali w swoje teraźniejsze dzieła.

Arnold de Villeneuve, który z wszystkich pilnących w tej materji autorów, najwięcej napisał bałamuctw, radzi caustica na nogi, bańki w okolicy części rodnich z dostatecznym nasiekiwaniem: chce aby dawać k chankom na wymioty: twierdzi, iż gdyby który męszczyzna nosił na częściach naturalnych jadro wilcze, stałby się natychmiast niedołącznym; i dodaje, że to lekarstwo jest niezawodne. Przepisuje zakonnikom Cyfsterckim, i tym wszystkim, którzy chcą żyć w czystości, aby boso chodzili. Radzi także gwałtowne biczowanie na umorzenie pożądliwości; i *Gordon*, który się na to z nim zgadza, mówi, że trzeba bić ciało, poki nie wpadnie w zgniliznę. Ktoż się dziwić będzie, przeczytawszy to prawo dzkie, które znieważa naturę uszkadzając ludzkość, iż starożytni radzili rozkochanych wciągać w główne i trudniące ich interesa, sadzać w więzienia, wzbudzać w nich smutek, narzucać na nich podeyrzenie o zbrodnie?..... *Wszystkie te rzeczy*, mówi Doktor Ferrand, *bardzo są zbawienne na zachowanie od miłości.*

Jeżeli było które skuteczne antiaphrodyzyczne, to zapewne, (gdy będziemy wierzyć niektórym Autorom,) *saletra*, tak sławna u starożytnych, w charakterze niewątpliwego środka na ziednanie płodności.

Dawno przed *Platonem* pisano umyślnie księgi na wyśławienie cnot saletry: teraznieyszy przyznali iey, z osobliwym entuzjazmem; własność i moc przykładania się do reprodukcji wszystkiego, co się znajduje w naturze. Nadewszystko Anglicy, a osobliwie Kanclerz *Bakon* dobyli wszystkich sił swoich, aby saletrę umieścili w wszystkich operacyach natury. *Bakon* twierdzi w dziele, które ma tytuł *Historia vitæ & mortis*, że skrupuł ieden saletry jest zdolny do przedłużenia życia. Kawaler *Digby* toż samo twierdzi: "Ta sol wywyższona, (iego są słowa) w mowie nad *Wegetacyą*, i wprawiona w ruch przez pierwotne ciepła wiosny, mięsza się z sokami krzewin i z krwią zwierząt; przymusza iedne i drugie do rozmnożenia swego rodzaju. Ztąd to pochodzi owa radość i owo odmłodnienie nadobne, które wiosna rozacza po całej naturze... I taż sama saletra preparowana należycie do użycia człowieka, naprawiałaby zawsze zniszczenie skutkowane od lat, i ziednałaby mu owo drogie odmłodnienie, które pismo święte przyznaie orłowi. *Renovabitur ut aquila juvenis tua.*"

Iuż tedy widzimy saletrę uznaną od pierwszych filozofów; za dzielny sposób pomnożenia populacyi; zachowania zdrowia; przywołania roskoszy do członków, które się zdaia niezdolne do przyięcia oney. Millord *Bakon* końcem dopełnienia tych zamiarów; pisząc na pochwałę i obronę saletry, doszedł tego: że Anglików zpuszcza

z używaniem oney, i brano ją prawie we wszystkich chorobach. Używano iey nawet w stanie doskonałego zdrowia, iako najlepsze *preservativum*. Miałę nawet najlepszą chęć, niepodobna zawżę wszystkim dogodzić, kładziemy tu pewien przypadek, który tego dowiedzie. Twierdzą że kobiety, wkrótce wygnały z użycia to lekarstwo. Dostrzegły że mężowie ich nie tak prędcy byli do zaspokoienia ich żądź, skoro używanie saletry stało się powszechnym. Poszukiwały swej krzywdy na Kanclerzu, który tak rozszerzył saletrę. Okrzyknęły go iako Czarnoxięźnika, Czarownika &c. &c. Wszakże często naydrobnieysze okoliczności wiele wzawy i kłopotu wzniesąć zwykły; i ztąd to utyki Angielek, rozumem bydy ugruntowane na dobrych przyczynach. A więc nie potrzeba gdzieindziej szukać innego chłodzącego, któreby można używać nie narażając się na żadne niebezpieczeństwo: *nitrum* czyli saletra przyniesie skutek, którego przynieść nie mogła męka okropna, na którą były skazane. Wstałki upadające pod ciężarem czystości. Lecz czytelnik pozwoli mi tutaj uczynić niektóre postrzeżenia. Kanclerz *Bakon* nie zalecał ani wstawiał saletry, aż po uczynieniu wielu bardzo doświadczeń; tak gorliwy obywatel nie byłby się starał tak mocno o rozszerzenie używania iey, gdyby był postrzegł naymnieyszy cień okrutnego zamachu, ktorem wymierzał przeciwko rozmnożeniu rodu ludzkiego. Saletra jest dzielnym lekarstwem w przypadkach,

w których potrzeba zapobieżć usposobie-
niu zapalającemu krwi; ta sol jest tak szcze-
golney natury, że podług *Hoffmanna* nie nie
ma w całym zbiorze stworzenia, z czemby
iż można porównać; ale wzięta na ięzyk chłó-
dzi go; zażyta wewnętrznie ten sam skutek
wyprowadza w całym ciele, a rozpuszczona
w wodzie pomnaża iey zimność. Za pomocą
tey własności, może nieco uspokoić zbyte-
czne wrzenie płynów w człowieku, ktore-
go, dzielność młodości i ogień rozkochane-
go serca, unoszą gwałtownie ku rozkoszy;
ale czyliż ta sol ma moc działania nad mał-
żonkiem, który zwolna idzie za popędem
swego temperamentu. (Prawda jest, że Pan
Tissot, końcem zapobieżenia częstemu zda-
rzeniu zmaz nocnych, radzi drachmę sale-
try rozpuszczoną w butelce wody; ale óraz
uważa, iż widział chorego, w którym chcia-
no uspokoić znaki nawniewątpliwse dzielno-
ści miłosney, a któremu saletra była prze-
ciwna; bo zamiast niszczenia symptomatow
chorobnych pomnażała ie. Przypisywa-
łem, mowi on, ten skutek dwom przyczy-
nom; nayprzod, że nerwy miał bardzo sł-
abe; a w takowych temperamentach saletra
działa iako rozdrażniające; powtore, że ni-
trum pomnażało znakomicie urynę, którą się
pęcherz przez noc przedzey napełniał, a
wiadomo: że wyprężenie pęcherza, jest ie-
dną z pomiędzy przyczyn determinujących
nocne zmary) Czyliż saletra ma władzę
zarażenia ślepiałością organow rozkoszy, a
zarażenia ich do tego stopnia, aby niewia-
sty miały prawo obciążania przekłętwy Ba-

kona z Werulaminu; aby im się kazały w nim dorozumiewać sztuki czarodzieyskiej? Nie-
rozumiem tego; a jeżeli, iak wszyscy twier-
dzą, kobiety tak wielką wznieciły wrza-
wę, wolę raczey wierzyć: że ich lada co do
największych pobudza krzyków, niżeli prze-
konywać się: że używanie saletry, ktorey by-
tność przypuszczamy w wszystkich ciałach
podzięycznych, i która w nich tak wielką
gra rolę podług niektórych fizyków, posia-
da okropną własność zabijania dzieci, ktore
każdy człowiek ma obowiązek dostawiać po-
tomności.

Z drugiej strony *Bakon*, nie samym tyl-
ko męszczynom radził używanie saletry.
Jeżeli iey i kobiety używały, iakimże cu-
dem wzniecała w iedney płci czucie, ktore
w drugiej tłumila? Nie wierzymy ślepo
wszystkim anekdotom znaydującym się w
Historji sztuk i umiejętności.

Toż samo się dzieie z saletrą co z opium
i kamforą, pod ow czas, gdy ią Lekarze
przepisują iak rzecz chłodzącą; widzimy
pewne narody, ktore iey używają na wzbu-
dzenie płomieni miłosnych, a przynajmniej
na dopomożenie zawiązkowi płodowemu.

Seneka płodność kobiet Egipskich przy-
pisuje wodom Nilu. Jeżeli damy wiarę *Pli-
niuszowi*, kobiety mieszkające na brzegach
tey rzeki, miewają niekiedy po siedm dzie-
tek iednym połogiem. *Theophrastes*, *Liba-
nius*, i inni Autorowie, przypisują tę cu-
downą płodność partykułom saletrzanym
rozpłynionym po naydrobniejszych cząst-
kach wod Nilu. *Aristoteles* twierdzi, że w

ogolności sol ubogacona jest cnotą zapładniającą nadzwyczajną; dodaje na poparcie swego zdania; że okręty czyli statki, w których prowadzą sol, wydają niedorównaną liczbę myśli; bo samice poczynają płod bez samców, szczególnieza polizywaniem częstym soli. *Plutarch* który w swych dziełach moralnych idzie za zdaniem *Aristotelesa*, dodaje; chcąc dać przyczynę płodności zwierząt mnożących się w soli, iż podobniey jest mówić, iż skłonność wraza niejakieś świerżbienie w części przyrodzone tych zwierząt, i tym sposobem popędza je do łączenia się.

Z tego zatym com przełożył, wypada: iż nie ma żadnego lekarstwa, ktoreby można zadadź z pewnością na pokrowienie miłości, albo przynajmniej na ułaskanie nieodpartey skłonności ku rozkoszy. Jest to dziełem temperamentu; ktorego Sztuka Lekarska nie może tak osłabić, aby z niego tryumfowała; a w męszczyznach, którzy z dzieciństwa pokazują się skłonni do rozwiozłości, potrzeba uśłowań nadprzyrodzonych, do ułagodzenia namiętności miłosnych.

Pan *Tisot* żywo uczuł, iak ważną korzyścią byłoby dla Edukacyi, gdyby wynaleziono sposoby naysprawieysze i najsławniey niebezpieczeństwa mające, zachowania młodzieży od żądź gwałtownych, które ją zwykły unosić do zbytów płodzących tyle okrutnych chorób. Moim zdaniem nikt zdolnieyszym byź nie może

„ nad tego oświeconego Profesora , do obda-
„ rzenia narodów pożytecznym w tey mierze
„ dziełem. Pan *Iselin* Sekretarz Stanow w
„ Bazylei , pisał do Pana *Tifsota* , w zamiarze
„ pobudzenia go do tey pracy. „ Nie wątpię ,
„ mowi w swym liście ten szacowny czło-
„ wiek „ nie wątpię , iż musi bydź iaki ga-
„ tunek dyety szczególniey sprzyiający
„ stanowi wstrzemięźliwości ; mniemam , że
„ dzieło , ktoreby nas tey dyety uczyło , po-
„ łączone z opisem chorob skutkowanych
„ przez nieczystość , stałoby za naygło-
„ wniefze w tey materyi traktaty moral-
„ ne. W samey rzeczy sprawiedliwie są-
„ dzi , dodaie Pan *Tisot* , nieby nie było
„ ważniejszego nad takowy dodatek do tra-
„ ktatu o Onanizmie , którego żąda Pan *I-*
„ *selin* , ale nie trudniejszego w oddziele-
„ niu go od innych części Edukacyi , nie
„ tylko moralney , ale i lekarskiej. Ktoby
„ chciał osobno pisać ten traktat , musiał-
„ by uftanawiać mnoftwo niezliczone zafa-
„ dowych maxym ; a zatym lepiej te materyą
„ odesłać do osnowy znakomitszego iakiego
„ dzieła : o sposobach ułożenia dobrego tem-
„ peramentu i ziednania ludziom młodym
„ statecznego zdrowia ; ta materya lubo tra-
„ ktowana była od ludzi bardzo biegłych ,
„ nie iest jednakowo dotąd wyczerpniona. A
„ nawet do wszystkich dzieł o niey wyszłych ,
„ można czynić niezmierną moc bardzo wa-
„ żnych dodatkow , iako do wszystkich ma-
„ iących rzecz o chorobach młodego wieku.
„ Ztąd to iest , kończy Pan *Tisot* , że mi-

„mo naygorliwszą chęć moją nie tknę się
„bynaymniej tego artykułu. „

Koniec tego wyjątku, da nam się dorozumiewać, iż powinniśmy się spodziewać nowego dzieła od Pana *Tisota*; ściągającego się do Edukacyi Fizyczney i chorob dzieciennych. Oby ten sławny Praktyk nie długo nas trzymał w oczekiwaniu dzieła, którego dla sprawiedliwey reputacyi Autora tak chciwie żądamy. Bez wątpienia znajdziemy w nim przepisy naymędrsze, które wypływając z maxym ogólnych, oraz z połączenia moralności z fizycznością; dadzą nam naylepszy układ Edukacyi, stosownie do pieczołowitości, z jaką pracować należy około uprzedzenia namiętności, nade wszystko zaś namiętności miłosney.

Prożnowanie, nieczynność, zbyt długie przebywanie w łóżku, łożo zbyt międko wyflane, dyeta soczysta, aromatyczna, słonna, winna, przyiaciele podeyrzanych obyczaiów, dzieła rozwiozłe, ponieważ są przyczynami dosyć powszechnemi poruszenia temperamentu, z baczną nader pilnością unikać ich potrzeba.

Przykłady które mamy przed oczyma, i które nam przeszła historia, wystarczającemi są dowodami: że ludzie gnuśni i próżniactwem beczynnym zajęci, są nie mówię naydzielniejszemi, ale naylubieźniejszemi. Wiadomo jednak, że dzielność i czerstwość szczególnych osob, stanowi moc i dzielność Państw, a nadto łatwo każdy może się przekonać o tym, byleby tylko ze-

chciał rzucić okiem, na początek, wzrost i upadek mocarstw.

Prozniak musi niezawodnie mieć żywszą imaginacyą w miłości, niż ten który w pracach ćwiczy swoje ciało. Pierwszy bezustannie wzywając rozkoszy, gwałtownie idzie do siebie przyciąga; żądze jego, które ledwo miały dosyć czasu do zajęcia się, chcą bydz natychmiast zaspokoione; ale imaginacya zawsze zwrócona ku rozkoszy, rozpedza wczesnie zródła pieśzczoły, które natura zachowała dla miłości. Przeciwnie człowiek umacniający ciało swoje ćwiczeniem pracy, poznaie rozkosz w całej iey rozciągłości, bo się na nią nie wylewa, aż w owe chwile w którą go miłość nagaba; a tym czasem człowiek bezczynny, chcąc ustawicznie palić ofiary miłości, czyni się niezdolnym do zakosztowania całkowitego opojenia rozkoszy. Rozkoszy pierwszego tak się maia do rozkoszy drugiego, iak wzajemne dzielności sił. Ciało jego jest tłuste ale miękkie i wietkie, słabe, omdlałe; przeciwnie drugie, mając mniej tłuszczu, jest muszkułowatsze, członki ma tęższe, a co zatym idzie, lżej nierównie podnieśie ciężar, którego nie nałożony w pracy i poruszyc nie zdoła. Ludzie omdlewaiący w miękkości i spoczynku, zawsze mają myśl skierowaną ku jednemu przedmiotowi, to jest ku rozkoszy, ale że iey niewystarcza słabość konstytucyi, tworzą sobie przybyiszowe uciechy, rozkosze, których mogą używać przez imaginacyą; iakoż ich rozmowy, czytania, pokarmy, zawsze się do iednego celu ściągają.

Można więc zapewnić, że temperament lubieżny rodzi się z próżniactwa, bo próżniactwo rozgniewa żądze, bo ono używa wszystkich sposobów, jakie człowiekowi zamurzonemu w gnuśności imaginacya nierządna podsunąć może.

Każdy łatwo się domysli, że próżnowanie w człowieku, który w wszystko nadobitwie, który opływa w wszystko to, co nazywamy wygodami życia, stanie się straszliwym dla wstrzemięźliwości, niż w każdym innym. A więc nie wspomnę tu bynajmniej o przyczynach ktorem wyżej wzmiankowałem jako unoszące człowieka do rozkoszy. Chronić się ich tylko troskliwie potrzeba, a chronić się inaczej nie można tylko ściśle zachowując dyetę przeciwną miłości, którą nakoniec (nie mówię tu) pokona człowiek zupełnie, ale przynajmniej uspokoi nieco gwałtowności iey przystępów. Natura ożywiona tchem życia, nie podda się żadnej gwałtowności; wszystko porządnie idzie na iey łonie, ludzie usiłujący przyspieszyć, spóźnić lub wyniszczyć w sobie iey operacye, wychodzą z klasy ludzi, którym użyczać zwykła swej opieki.

Dyeta, którą radzić przystoi osobom zbyt mocno pociąganym skłonnością ku rozkoszy, nie tak zawisła na używaniu pewnych pokarmów, jako raczej na wstrzymaniu się od tych ktorem w ogolności wymieniłem wyżej. Ci których imaginacya mocno dęczy w nocy, powinni się uwolnić od iadania wieczerzy, a przynajmniej w wieczornym

pośilku nie używać tylko mięsów nie bardzo soczystych i jarzyn. Niepowinni tacy w wieczór używać wina, likworów, zgoła żadnej rzeczy, która choć na chwilę może nadadź fibrom sęźalność, a tym samym przyspieszyć biegu płynom. Pićdużo przed położeniem się do łóżka jest to powiększać złe; gdyby nawet nie nie pić procz samych chłodzących. Dalszyny powyżey tego przyczynę.

Przytoczyliśmy wszystkie substancye, w których wielu zdaie się mocne pokładać nadzieie, gdy idzie o sflumienie ogniów miłosnych. Ciarletanizm lub niewiadomość wprowadziły ie w wziętość, którą przesąd nie naruszenie zwykł zachowywać. Lekarze czasów naszych codziennie mniej mają zaufania w antiaphrodyzycznych, ale ustawicznie zjawiają się nowe lekarstwa, lub wydobyte z starożytnego zaniedbania, dobre do użycia w pewnych okolicznościach, a którym ludzie przypisują nayniewątpliwsze cnoty. Widziano zjawiające się preparacye ołowiu, które wewnątrznie brano z zaufaniem wskroś strachem przeymującym ludzi oświeconych. Radzono te przygotowania ludziom dręczonym dzielnością temperamentu; ponieważ ich praktycy używali na zażłanowanie upławu gonorycznego, a w praktyce wziętych Lekarzy, możemy widzieć, iakie zaufanie pokładać należy w tych szkodliwych przyprawach „Lekarstwo do którego się niewiadomi uciekali, mowi „*Autor des Recherches sur les différentes manieres de traiter les maladies veneriennes.* „To jest do przyprawy Saturna (ołowiu) „zażywaney wewnątrznie. Z żalem widzę,

„ że to lekarstwo, któreby wymazać należało
 „ z przepisów wewnętrznych, przepisane
 „ jest od wielu ksiąg aptekarskich i radzone
 „ od wielu nawet znakomitych Autorów.
 „ Trafiło mi się, iż raz szczególnie wspar-
 „ ty na ich świadectwie, dałem octu Sa-
 „ turna, rozkazując wlać kilka kropel w
 „ wywarzenie lekko stężające; dwie uncye
 „ tego octu, wzięte w długim przeciągu
 „ czasu, nie zastranowiły wypływu, a cho-
 „ ry cierpiał bole w nerkach, w słabiznie
 „ brzuchowej, w ręku, w nogach, w gło-
 „ wie, przy konstypacyi, przy zwątleniu
 „ sił i miękkości pulsu, która zwykła pią-
 „ tnować kolkę malarzką. Ledwom go wy-
 „ bawił od złego zadaniem wymiotnego i
 „ mocnymi purgującymi „

*O Aphrodyzyacznych czyli Lekarstwach
 pobudzających do fizycznej sprawy mi-
 łości.*

Jeżeli się nie mylę, dosyć jasnie pokaza-
 łem: iak mało można ufać sposobom wynale-
 zionym na odcięcie człowiekowi uczucia
 własnej exystencji. Substancye o których
 mówić się zabieram, są równie wsławione
 iak antiaphrodyzyaczne; gdybym jednak miał
 koniecznie zaufać lekarstwu której klasy,
 zapewnebym stanął przy chłodzących; bo
 według mnie daleko łatwiej jest niszczyć
 iak stwarzać; bo tysiączne mamy środki
 odjęcia człowiekowi mocy i czerstwości,
 ale bardzo mało skutecznych na przywroce-
 nie mu siły.

Gdy mówię, że łatwiej jest zniszczyć niż stworzyć, niechęć tej propozycji ustaniać za ogólną: wiem że stworzenie, albo jeżeli się tak mówić podoba, reprodukcya wywinienie istot, bardzo mało kosztne naturę; że ich zniszczenie doszczętne, byłoby podobno najsławniejszą rzeczą na świecie. Nie mówimy tu, tylko o stanie człowieka przypadkowym, podległym chłodzącym i aphrodyzyacznym lekarstwom. Jeżeli sobie wystawimy męszczyznę skłonny do temperamentu unoszącego ku miłości; możemy zmniejszyć, przerwać, używaniem gwałtownych narkotycznych, odsączanie płynu nasiennego. (Każdy łatwo dorozumieć się może, coby ztąd wynikło, lecz ja odrywam na czas nieiakei myśli moję od zdrowia a nawet od życia) Dostyc mi jest na tym, abym pokazał: że możemy ściśle mówiąc zniszczyć, a przynajmniej zrobić bezczynnemi zawiązki płodności nadane nam od natury. Ale nie podobna rozmnożyć przez sztukę te zawiązki; nie możemy mówić, że opium naprzykład; zanosi w substancją naszą pewną część mogilek (tak nazywają drobnouchne i prawie pierwotne cząstki fizycy,) które się mają przyczyniać do płodności; a więc to opium nie może pomnożyć zawiązkow zawartych w naszych naczyniach, iako to niżej roztrząsać będziemy. Pokarmy to tylko mogą naprawiać siły ciała naszego, one tylko, zdolne są wprowadzać w nas zwolna zawiązki czyli mogilki, które muszą podpadać rozlicznym i mnogim przygotowaniom, nim się staną zapładza-

iącemi. Wreszcie sposoby osłabienia działają szybko, a używane do wzmocnienia działają z tą powolnością, która dostatecznie okazuje: iak wielkie znajdują trudności do pokonania.

Jeżeli usiłuję zmniejszyć zaufania, które mała ludzkie w sposobach wzbudzaających miłość; to nie tak dla przerażenia troskiem małżonków niedołężnych lub nieplodnych, iako raczey dla wyprowadzenia z błędu młodzieży trawiającey piękne dni pierwszego wieku, na zbytkach haniebney rozkoszy; w tym fałszywym zaufaniu: że im Lekarze zdołają przywrócić siły roztrwonione na rozwiozłości, gdyby nawet ogień rozpalony dla nich od opatrzoney natury, zupełnie stłumionym został.

Czynię także w tym przyśługę owym głupim i lubieżnym starcom, których imaginacya mniej ostudzona niż organa zmocowane swawolą w rozkoszy, chcą ieszcze zwątpiałe zmysły przymuszać do uczynienia zadosyć niedołężnym chuciom. Tym to nade wszystko powtarzać nie przestane, że sztuka nie ma żadney władzy nad męszczyznami, którzy dla zbytków popełnionych w rozkoszowaniu, utracili wszelkie prawo do uciechy. Dam im na przykład sławnego Cesarza *Chagehan*, który na sehyłku wieku chcąc posiadać młodą pewną panienkę, ktorey pięknoscią był ujęty, gdy dostrzegł mocznych zawad w ciele swoim do uczynienia zadosyć chuci, udał się do przypraw aptekarskich; ale te, nie dopełniwszy zamiaru

pożadanego, popędziły go w posępne kraie grobu.

W artykule pokwitania młodziańskiego, zobaczymy iak płyn nasienny pożyteczny jest zdrowiu, i iak szkodliwe choroby ciągną się pasmem za rozwiozłością. Nad żadnym z tych punktów rozciągać się tutaj nie będę, roztrząsnę tylko, czyli można dać wiary postrzeżeniom, które zdają się dowodzić cnot nadprzyrodzonych pewnych lekarstw dawanych w charakterze aphrodisyacyjnych, a nawet, czyli może to być, aby się w naturze znajdowały tak cudowne lekarstwa.

Bądź pod jakimkolwiek względem uważać będziemy nasienie; czyli przyznamy: że ten płyn zamyka w sobie wszystkie części płodu pod nazwiskiem mogilek organicznych, czyli powiemy: że tylko jest przeznaczonym do zapłodzenia iaja w niewieście; zawsze prawdą będzie, że nawet w tym ostatnim przypadku, nasienie jest płynem napuszczonym duciami ożywiającemi, które *Hypokrates* uważał iako część nayważniejszą naszych humorów. Gdzie indziej zobaczymy, że filozofowie uważali ten płyn, iako cząstkę nayczystszą, naydoskonalszą pokarmów naszych, iako kwiata krwi, iako cząstkę móżgu, odrobinę duszy i ciała &c. Mając na pamięci to, co Lekarze wszystkich wieków twierdzili i pisali o drogim tym rozcieku, ktoż się zdobędzie na nierozsądne mniemanie, że nasienie może się znajdować w niezmierniey mnogości w człowieku, skoro tylko zacznie używać lekarstw wymyślonych od niedołężności, i wprawionych w wie-

w wziętość i w cenę za chytrą sprawą łakomego na złyk ciarletanizmu? Jeżeli sobie choć na moment przypomniemy: że wszystko co służy do wzrostu ciała, do naprawy utrat ustawicznie życiem ponoszonych; słowem, że to co utrzymuje naszą egzystencję, jest wyciągiem subtelnyim pokarmow, przekonamy się: że człowiek biorący wiele pokarmow, będzie dzielniejszy od innych, jeżeli w nim trawienie odbywa się łatwo, i jeżeli gruczoły których powinnością jest oddzielać od miazgi humory istotne życia, są w dobrym stanie. Ale człowiekowi oświeconemu, zawsze się zda niepodobną wcale rzeczą; aby nie zawisłe od pokarmow, miały się znajdować pewne lekarskie twory i przyprawy zdolne do zrobienia dzielnego Herkuleśa, z mdłego Adonisa; żeby sztuka hodowania zdrowia ludzkiego, bogata miała być w środki zanoszące, w masłę humorow, nadzwyczajną obfitość drogich związków płodności. Lecz gdyby i tak było, i jeszczeby te środki nie wystarczały na dopełnienie zamiarow lubieżnego rokosznika; potrzebaby i jeszcze, aby organa czyli narzędzia przeznaczone do oddzielania tego rozcieku, mogły wystarczyć tak obfitym odsączeniom; potrzebaby i jeszcze, aby duchy nadające ruch mufzkułom, bez których uciecha nastąpić nie może, trzymały zawsze mufzkuły dźwigające i wystrzałowe w nieprzerwaney czynności... Może mi kto odpowie, że gatunek gorączki, zapachu i uniesienia, który skutkuje aphrodyzyczne, może bezpiecznie do-

pełnić tych warunkow..... Nie mam co zarzucić tey odpowiedzi; nadto zboczyliśmy od Natury; znam moją powinność tak pisać, aby z iey drogi nie zbaczal; moim celem jest mówić o rokoszy, ktorey używanie nie obraża przyroddzenia, anim powinien zapuszczać się w tłumaczenie przypadków konwulsyjnych i epileptycznych.

• Autor *Obrazu miłości małżeńskiey* (*Tableau de l'Amour Conjugal par Venette*) dosyć rozciągle mówi o lekarstwach pobudzających męszczyznę do gorącego pieśczenia się z kobietą. Artykuł który tey materii wyznaczył mimo poprzednich protestacyi, jest gwałtowną dla młodzieży trucizną. Mamy kilkakrotne postrzeżenia na męszczyznach, którzy częścią na sobie, częścią na innych próbowali przepisów *Veneta* na wzbudzenie w sobie uczynku miłowania; luto nie z tego doświadczenia nie wynikło, coby ich żądze zaspokoilo, nieroztropności jednak swojej, okropnemi przypłacili chorobami. Każdy więc widzi, że istotnie potrzebną jest rzeczą, zburzyć i obalić tak niebezpieczne wyobrażenia.

Venette mówi o pewnym zwierzu, które nazywa *krokoylem ziemnym*, twierdzi: że mięso przylegające nerkom iego, starte na proszek, i pite w winie słodkim, w wadze talara złotego, cuda dokazuje w wzbudzeniu męszczyzny do uciech miłosnych; i dla tego, dodaje, kładą go w przyprawy rozdrażniające części nasze ukryte, bo szalenie usposabia do rokoszowania. Mówi ieszcze, że prawie nieznaome jest to zwierzątko

Francuzom. Ale się *Venette* myli; chłopci Egipscy noszą ten rodzaj iaszczurki do Kairu, z kąd przez Alexandryą przewożą go do Wenecyi i Marfyli, z kąd znowu rozwożą po wszystkich Aptekach Europejskich. Ta iaszczurka, w Egipcie i w Arabii żyje roślinami aromatycznymi. Arabowie, iak mówią, używają iey do wzniecenia w sobie lubieżnych zdatności; Egipcyanie nie zaniedbują tego sekretu, ale nim podług aktów Upsalskich pogardzają Europejscykowie. Ta obojętność Europejszyków względem sposobu, który podług powszechnego mniemania zdolny jest do rozmnożenia rokoszy, nie powinna dawać wielkiego wyobrażenia o iego skuteczności; albowi też, Arabowie nie staia się straszliwemi w miłości, tylko za utratą rozumu i wpadnieniem w manię, a ieżeli to prawda, rozumnie Europejszykowie robią, że używanie iego odrzucają. Bądź co chce; o tym zwierzęciu, mówią nam iako o zdawnym do odparcia iadu trucizny i do pomnożenia nasienia, lecz się Autorowie nie zgadzają: którą część iego brać na lekarstwo należy.

Venette, iakośmy już powiedzieli, zaleca mięso leżące około nerek; i w tym poszedł za *Dioskorydem*; *Galen* mówi przeciwnie, że samych nerek używać przystoi. Pan *Leuery* powiada, iż wielu przekładaia nerki, ale dodaje, że krokodyla ziemne w caley reszcie swego ciała są dobre. Ustanawia ich dozę w wadze drachmy iedney, co nierównie umiarkowanie jest niż doza *Venetta*. Wszystkie te rozrożnienia zdań,

w materyi, w ktoreyby łatwo było zgodzić się, sprawiedliwe wzniecaią powątpiewania o cnotach tego ożywiającego miłość krokodyla; a mimo względów, któreśmy winni starożytnym, nie możnażby powiedzieć, że cyda, które przypisywali tej iaszczurce, roztrząśnione należycie, drobnieją niezmiernie? Moim zdaniem, zapatrywać się potrzeba na tę iaszczurkę, iako na lekarstwo, przeciwko któremu raczey uzbroid się należy naywiększą ostrożnością, nie zaś używać go, w zamiarze rozmnożenia uciech.

Kuczmerka swoylka, ktorey korzonkow używają i w kuchniach, uchodzi także za zdolną do wzbudzenia miłości. Historycy twierdzą: że Tyberyusz, naylubieżniejszy ze wszystkich Cesarzow, wymagał pewney ilości kuczmerki od Niemcow w corocznym podatku, aby nie uśtawał bydź dzielnym w walce z kobietami; a *Venette* wsparty na powieści Maytkow północnych twierdzi, że w Szwecyi żony dają kuczmerki swym mężom, ilektoć ich postrzegają zwolniałych w sprawie łączącej płęć oboią.

Jeżeli korzonek kuczmerki nie jest dzielnym aphrodyzyacznym, zdoła jednak wzniecić miłość, iako wszystkie pokarmy wietrzyście, ale tą własnością może niekiedy zaszkodzić ekonomii zwierzęcey, gdy go kto zbytecznie używa. A więc zmniejszyć należy mocno zaufanie, które starożytni mieli w kuczmerce, inaczey nie mogłby iey był *Boerhave* zalecać na suchoty, konsumpcyą, i na wszystkie choroby pierśi, kto-

rych uleczenie, iak pospolicie wiadomo, nie zgadza się z wyobrażeniem, ani chuciami rozpalającej rokoszy.

Nadewszystko w roślinie zwanej *Satyri-
on*, ktorey Botanicy dostrzegli czternaście gatunkow nazwanych *orchis* (*listemi iaykami*) zakładaia swoje nadzieie potrzebuiający lekarstw aphrodyzyaczych. W famey rzeczy, iakiey pomocy nie może przynieść roślina, która cuda działać potrafi podług powieści swych Apologistów? Łatwo sobie czytelnik przypomnieć może o owym Indyanie, który wyznał, iż za pomocą ziela przyniesionego od siebie, a ktore *Androphilus* Krol Indyjski posłał *Antiochusowi*, tyle nabrał dzielności, iż wystarczył siedmiu dzieściat walcem miłośnym.

To ziele, ktore nazwano zieleciem *Theophrasta* mocno zatrudniło Botaników starożytnych i terażniejszych, ale nakoniec wielu zadecydowało, że to nie mogło być co innego, tylko gatunek ialek lisich; *Matthiole* zdaie się na to przyśtawać, ale ponieważ dostrzegł, że osoby używające korzonków *Satyriou*, nie zdawały się porywczevżemi do lubieżności, wnosi: żeśmy utracili na zawsze prawdziwy *Satyriou* starożytnych. Druga przyczyna, którą przytacza ten komentator na dowód nieskuteczności *Satyriou*, zdaie się niedorzeczna; mowi on, że nieskuteczność może pochodzić z niewiedomości Lekarzy, którzy obydwa korzenia razem przepisuia; a w takim przypadku, ieden psuie cnotę drugiego. Bądź co chce, nasi Botanicy, którzy cnoty przywłaszczo-

ne roślinie przepisuia jedni z drugich, prawie wszyscy zalecaia używać Satyriona na wzniecenie miłości. Niektorzy twierdzą: że wszystkie gatunki rownie są dobre na dopełnienie tego celu; inni radzą, aby się przywiązać do gatunkow naycebulowatszych, nakoniec pomiędzy temi zalecaia *Satyriona samca wąskolistnego*, i *Satyriona szerokolistnego*.

Turcy mają swoy Satyrion, który rośnie na gorach Bursyi blisko Konstantynopolu, i którego używają na naprawę sił i na poduszczzenie się do sprawy weneryczney. Nade wszystko zaś liści iaięk zwanych *orchis*, tak wziętych od lat kilkunastu we Francyi pod imieniem *salopu* czyli *solopu*. Turcy i Persowie mocno używają. Ta roślina krzewi się na pograniczu Persyi i Chin; przygotowują iey korzonek kazać sushyc na słońcu po wywarzeniu; po tym przygotowaniu traci swoia korę i staie się przezroczysta. Tym sposobem narody wschodnie zachowują ią i prowadzą nią handel. Skoro korzonki *salopu* tak są preparowane, można je zetrzeć na proszek, iak tylko chcesz naysubtelniejszy: robią z nich papkę skuteczną na naprawę sił utraconych bądź przez chorobę, bądź przez podeszłość wieku. Chińczykowie i Persi, mowi *Albert de Seba*, mocno szanują ten korzeń, któremu przyznają cnotę aphrodyzyaczną; nadają iey ieszcze inne cnoty stwierdzone iak mowią, doświadczeniem; i dla tego, gdy przedsiębiorą daleką podróż, biorą ią z sobą iako lekarstwo *specificum* na wszystkie

choroby i znużalności. *Journal de Médecine* T. XI. p. 264.

Domyślać się trzeba, że to z tego gatunku *orchis* robią likwor lepki, używany w karczmach Perskich, który podług świadectwa *Venetta* mocno rozgrzewa. *Salop* dawany chorym we Francyi jest ten sam, co *salop* Perski, a jeżeli nie odpowiada w charakterze aphrodisyazycznego własnościom, które mu przyznają w krajach gorących, przyznać należy, że albo te korzonki tracą znakomicie swą siłę podczas przewozu, albo, co mi się podobniejszym zdaje do wiary, że nas w powieściach swoich często podrożniący łudzą.

Nie zapatruje się jednak na korzeń *salopu* jako na rzecz wcale niepożyteczną, gdy idzie o naprawę sił nadwątlałych; wiadomo powszechnie, że przystoi suchotnikom, i że może być bardzo pożyteczny w dysenteriach, kolkach cholerycznych &c. ale te własności, nie czynią z niej rośliny zdolnej do działania cudów w sprawie miłosnej, za jaką nam starożytni *satyrion* podawali.

Chcąc obalić przesąd względem *orchis* czyli *Satyrionu*, dość jest postąpić aż ku jego początkowi. *Venette* mówi, że ta roślina, *Satyrion*, swoje imię, cnotom swym winna; czyni nas, dodaje, prawie podobnymi do *Satyrow*, i ztąd zyskała swoje nazwisko. Pan *Lemeri* mówi, że słowo *orchis* pochodzi z Greckiego *ządza*, pragnę, bo używanie korzenia tej rośliny wzbudza żądze lubieżne. Z tej etymologii wniesć-

by należało: że nayprzod używano iądra pliego, i że mu potym nadano nazwisko słowne do cnot znalezionych; ale przytaczamy tu poważnego Autora, który zbija to zdanie; Pan *Chomel*, ktoregom już wzmiankował mówiąc o *Agnus castus*, twierdzi, że *Orchis* jest iednym z owych zioł, ktorych cnot domysłano się w czasach ciemności, z zewnętrznego układu i podobieństwa postaci do naszych członków; ponieważ korzeń tey rośliny, mowi on, podobny jest do iąderek, osadzono, że może bydź pożyteczny rozplodzeniu. Jeżeli ten sławny Akademik, zdaie się mieć jaką usność w sławnym *electuario de satyrio*, ktorendaia na ocucenie duchow, i naprawę sił zwatłających, nie można iey przypisywać zieleń *orchis*; materye ostre, mowi sam, iako to nasienie rukwi, pieprz, imbir, aromatyczne spirytusowe &c. ktore składają tę przyprawę, działają w nim tę cnotę daleko pewniey, niż korzonki o ktorych mowa.

Pokazawszy oczywiscie, że własności naturalne ialek lisich (*orchis*) są baieczne, uwolnię się od wymieniania innych zioł, podobnem iż cnotami obdarzonych od głupstwa i niewiadomości. Wszystkie takowe ziela są zagraniczne, a większa część Autorow nie zgadza się ani względem nazwiska, ani względem opisanja ich. Ktoby sobie chciał zadać pracę rozwiązania tey matwaniny, zobaczy że są prawie wszystkie trucziznami, do ktorych pewne narody umiały przywyknąć, tudzież: że jeżeli z ich uży-

wania wynika większa dzielność i sposobność do rokoszy miłosney; tę zdolność dzielną, nie czemu innemu przypisać należy, tylko opoieniu i zawroceniu mózgu, które rzeczzone rośliny skutkują w używających ie; iako powiemy, gdy rzecz będzie o opium.

Przebiegiem wszystkie powieści wędrowników najsławniejszych i najwięcej wiary mających, i mogę zapewnić, że pomiędzy tylu narodami rozmaitemi osiadającemi okrąg ziemski, nie ma żadnego, a przynajmniej prawie żadnego, któryby nie miał analogu używania iakiey substancyi opaiającej, w zamiarach, które są różne podług różności klimatu, i konstytucyi panującej w narodzie.

Kamtschadale używają niekiedy, gdy się chcą raczyć, pewnego gatunku grzybów iadowitych, znanych w Rosyi pod nazwiskiem *Muchomore* (*traci muszki*); skutki tych grzybów są osobliwsze, a partyzanci aphrodyzyaczych nie omieszkaliby byli położyć w swej klasie grzybu moskiewskiego, gdyby był wcześniej znany. Nayprzodem skutkuie drżenia konwulsyjne po całym ciele, po którym następuje opoienie i szaleństwo podobne do obłąkania umysłu w gorączce pieczącej. Tyśiączne poczwary, smutne lub wesołe, podług różnicy temperamentu, stawiają w imaginacyi tych którzy iedli *muchomory*. Niektorzy skaczą, inni tańcują lub płaczą; i wpadają w nayokropniejsze strachy. Mała dziurka здаie się im wielką bramą, iżyłka wody morzem sta-

wa w ich oczach. „ Stan, w który ie ten „ grzyb wtraca podobny iest do owego, „ w którym sie znayduia, podług powsze- „ chney wieści Turcy, po napiciu się opi- „ um. „ *Histoire de Kamtschadka.*

Wszyscy Kamtschadale twierdzą, że kto- kolwiek tylko zie *muchomora*, wzbudzony bywa od mocy niewidzialney, do popeł- nienia rozlicznych głupstw. A nawet ich uczynki pod ten czas opoienia tak bywały dla nich samey szkodliwe: iż gdyby ich nie strzeżono, pozabiałiby się, prawie wszy- scy. Autor dzieła, z którego ten wyiątek przytaczamy, pisze iaki skutek ten grzyb czyni na Kozakach i twierdzi: że był tego świadkiem. *Muchomor*, mowi, rozkazał jednemu słudze Podpołkownika Merlina u- dusić Pana swego, i byłby tego rozkazu dopełnił, gdyby go nie wstrzymali inni ka- mratowie. Innemu mieszkańcowi tego kra- iu, zdało się, że widział piekło, w które miał być wtrącony; i że moc iakaś niewi- dzialna, kazała mu klęcząc wyznać swe grzechy; co w samey rzeczy zrobił w obe- cności wielu nader swych towarzyszów, którym obiawił mimowolnie bardzo wiele tajemnych rzeczy. Tłumacz Pana *Krache- ninnikow*, zjadłszy ten grzyb, wpadł w ta- kie szaleństwo, iż sobie brzuch nożem chciał otworzyć, i zaledwo mogli wstrzymać sza- łony jego zapęd. Pewien żołnierz zjadłszy trochę *muchomoru* przed puszczaniem się w podróż, uszedł bardzo wiele, bez poczu- cia trudu; gdy znowu najał się tego przy-

smaku aż do opoienia, tak gwałtownie ścinał sobie części rodzayne, iż umarł.

To nadewszystko niešťczęśliwe zdarzenie mogłoby być skłonić kogo, do przyznania grzybowi molkiewskiemu cnoty aphrodyzaczney. W samey rzeczy, nie można by powiedzieć, że ta substancya działa ofobliwym sposobem na naczynia spermaticzne, i że nędznik, o którym dopiero mówiliśmy, nie mogąc dłużej wstrzymać roziańtrzenia erotycznego które nim miołało, udał się do wzięcia zemsty z buntowniczych części? Zaište, Autorowie czasow dawnych takby napisali, gdyby mieli podawać potomności historyą *muchomora*, bo podobne baśnie przesłali nam o Satyrionie i Opium.

„*Borax* rafinowany, mowi *Venette*, iest „w liczbie lekarstw dzieińie pobudzających „do miłości. Jest to pewien gatunek soli „ktorey używają teraz nasi złotnicy, do „łatwiejszego topienia złota. Przenika „on wszystkie części ciała naszego, otwie- „ra wszystkie iego naczynia, a subtelno- „ścią swey substancyi, sprowadza do czę- „ści rodzaynych wszystko, co zdolnego iest „w nas do dostarczenia materyi nasienney. „Ma tyle cnoty, iakom tego doświadcze- „niem własnym doznał, mowi daley *Ve- „nette*, iż gdyby go dano kobiecie, która „nie może porodzić, ieden lub dwa skru- „puły w przyzwoitym likworze; wkrotce „by postrzeżono podziwienia godne skutki. „*Borax* natychmiast się unosi ku częściom „przyrodzonym, i skutkuje w nich wszy-

„fiko, czego się spodziewać można po le-
 „karstwie, które bardzo długo miano za taie-
 „mnicę niedocieczoną. A więc nie potrzeba
 „się lękać używania tego lekarstwa ustami,
 „mowi daley nasz Autor: używanie takie
 „nie niema w sobie niebezpiecznego, a jeżeli
 „niektórzy lekarze pisali, że to jest truci-
 „zna, wzięli za iedno *Chryzokolle*. Gre-
 „kow z *Boraxem* Arabów, przeto: że ie-
 „dno i drugie równie służy do łatwego to-
 „pienia złota. Jeżeli Lekarze używali go
 „szczęśliwie w chorobach niewiaśt, nie-
 „powinniśmy mieć od niego wstrętu, a ie-
 „żeli *Mercurialis* nas zapewnia, że tak
 „dzielnie działa na częściach przyrodzo-
 „nych iedney płci i drugiej, że nawet
 „wprawia męszczyzny w *pryapizm* gdy go
 „zbytecznie używają, możemy go śmiało
 „używać z pomiarkowaniem. „

Przytoczyłem całkowicie ten wyjątek,
 aby każdy łatwiey mógł widzieć, że go ko-
 niecznie zbic należało.

Nie zgadzają się względem początku *Boraxu*; niektórzy mniemali, że ta substancja
 która podobna jest do halunu, jest szczerem
 tworem sztuki: inni mniemali, że tę sol
 winniśmy płodney naturze; bądź co chce,
 dowożą iey z Indyi Wschodnich do Euro-
 py: potrzebuie nayprzód lekkiego przeczys-
 zczenia, które czynią Hollendrzy i Wene-
 towie. Potym rozsyłają ją po wszystkich czę-
 ściach Europy.

Bardzo długo pracowano około *boraxu*, a
 co za tym idzie, śmiałych nader potrzeba

było ludzi, którzyby się odważyli zażywać go wewnątrznie. Panował przesąd bardzo mocny przeciwko tej substancji, którą wielu brało za *chryfokollę* starożytnych zabieraną powszechnie z min miedzianych i uchodząca za trującą. Aleć człowiek, który odbył niebezpieczną podróż Egiptu końcem widzenia piramid; za powrotem swoim nie omieszkiwa rozciągając swoich powieści nad cudami których nigdy nie widział; toż słomdzienie się z tym który doświadcza substancji ieszczę od nikogo nieznaney. Pod ow czas wszystko się staie cudownym, i ci którzy zażyli boraxu, mniemali zapewne, że nic nie mogą mocniejszego powiedzieć na jego sławę, iak przyznać mu władzę tak pożądaną rozmnażania miłosnych rozkoszy.

Rozważając bacznie rozmaite postęпки Chimikow dzisiejszych w zamiarze, odkrycia natury boraxu, niemożna śmiało wyrokować o iego cnotach. Nie będę tutaj przytaczał co biegli Chymikowie powiedzieli o soli poskramiającej, *sal sedativum*, którą Pan *Homberg* odkrył pracując koło boraxu. Wiadomo prawie wszystkim Lekarzom, że sol lotna koperwasowa narkotyczna, czyli sol poskramiająca Pana *Homberga* której kojącą cnotę tak wyśławiano, nie dopina zupełnie zamiarow, które przedsiębiorą w chorobach, na iakie ją zalecają. Toż słomówić o *Boraxie*, z którego sol *Homberga* iest wyciągana; znajdują się iego cnoty opisane, rozciągnięone w wielkich pochwałach po wszystkich książkach, gdzie iest wzmian-

ka o nim, a dobrzy praktycy nie zdają się cenić go wiele. Prawda, że go niekiedy przepiłuią na wypędzenie czyli łatwe wyprowadzenie płodu; ale żądęka boraxu nie zdają się być tak mocne, aby skora iednąły pomoc w złączeniu pracowitym, chyba że siłę ich pomnożą inne dzielnieysze ingrediencye; ale oświeceni medycy wcale małe mają zdanie o tych uroionych lekarstwach na wypędzenie płodu.

Ponieważ borax, za sprawą entuzyazmu niektórych Autorow, ma wziętość ktorey mu zaprzecza doświadczenie, niepożyteczną wcale iest rzeczą wywyższać iego podziwienia godne cnoty w popędzaniu do miłości. Jeżeli kilkunastu męszczyzn używaniem iego wpędziło się w pryapizm, to przeto, że brali borax preparowany z substancjami ostremi, rozgrzewającymi, które skutkowały namieniony przypadek. Niektorzy Autorowie mniemają: że kilka granów boraxu zażyte w iaiu sadzonym, wystarczającym są lekarstwem, na uczynienie człowieka dzielnym w rozkoszy. To postrzeżenie byłoby dostatecznym dowodem na utwierdzenie cnoty boraxu tak zaleconey od *Venetta*; ale doświadczenie, które w takich okolicznościach powinno nam służyć za przewodnika, przekonywa: że wprawdzie ta substancya działa w męszczyznach, którym niczego do wzbudzenia miłości nie brakuje prócz ziedzenia sadzonego iaiu, gdy tymczasem w zwykłym otrętieniu czucia zostawia tych, których pokarmy gorące lub wietrzyfte nie mogą wzruszyć.

O Kantarydach czyli muchach Hiszpańskich bardzo wiele mowiono, iako o pośladających w wyfokim fopniu cnotę aphrodyzyczną; a niektorzy rozpuftnicy chcąc zakofztować ich skutku, uznali po niewczasie, że ten owad iefł ziadliwą i okrutną trucizną. Unosi dzielność swoją do pecherza i w nim fprawuie nayftrafzliwfe fpuftofzenia. A więc nie dziwua wcale, że ta trucizna, gdy zaczyna działać, wzbudza fwemi okropnemi kolcami rozdrażnienie gwałtowne w częściami rodzajaynych. Nie można iednak tego rozdrażnienia uważać w charakterze owego, które człowieka unosi do pofzukiwania rozkofzy, i które mu dodaje fpofobow niewyczerpionych palenia na fprofnym lubieżności ołtarzu. *Venette* mowi, że muchy Hiszpańskie mają tyle mocy nad pecherzem i nad częściami rodzajaynymi oboygapłci, iż wzięwfzy ich dwa lub trzy grana, każdą ofoba poczuie takie upaly, że potym zachoruie. Przytacza obferwacyą pewnego fwego przyjaciela, który wieczor fzlubu fwego ziadł kawalek ciasta grufzkowego zamiełzanego z kantarydami za fprawą fwego rywala. Gdy noc nadeszła, nowożeniec tak dziwnie fię pieścił z fwą małżonką, iż ią wprawił w fłabość; ale iego rozkofze, mowi nafz Autor, zamieniły fię w fmutek, gdy nowożeniec, czuiąc fię koło północy zbytecznie rozpalonym, i z wielką boleścią pufzczając mocz poftarzegl, że krwią moczył. Ten chory pomimo nayfkorfzych i naytrofkiwfzych fłarań, zaledwo uleczo-
nym zoftał.

Nie będziemy tutaj roztrząsać, czyli trucizna albo raczej iad kantarydy, ma swoje siedlisko w głowie, w nożkach, lub czyli przebywa w całym ciele i w wszystkich częściach owadu; ani się zapuścimy w dochodzenie, iak i dla czego wywiera swą siłę na błonę pęcherzową raczej niż na inne błony, które przed doyscieniem do pęcherza napotyka; czas któryby mi zabrało to dochodzenie, wolę obrocić na przytoczenie niektórych obserwacyi zdolnych do przekonania czytelników: że kantarydy są trucizną, którą zupełnie wymazać należy z szeregu lekarstw wewnętrznych.

Czytamy w dziełach Ambrożego *Paré*, że pewna nierządnica zaprosiwszy młodego mężczyznę na wieczerzą, dała mu do zjedzenia potrawkę potrząśnioną proszkiem kantaryd, i że ten nieszczęśliwy wpadł w przyapizm i ronienie krwi otworem zadnym, z którego go nie uleczyć nie mogło.

Ephsemerydy niemieckie opowiadają nam, iż gdy pewien Ciarlatan ządał kantaryd iednemu znakomitemu Panu; w charakterze lekarstwa zdolnego pobudzić do sprawy miłośney, to lekarstwo wpędziło w grob używającego po iedynastu dniach. A jeszcze przed śmiercią długie i naysroźsze cierpiało bole.

Pewna osoba zażywszy tabaki, w którą nieco wrzucono kantaryd, napaśniona natychmiast została gwałtownym bolem głowy, i moczeniem krwią bardzo niebezpiecznym.

Wedel-

Weßellius mowi, że znał człowieka, który wzięwszy, końcem pobudzenia się do miłości, wycoczenie kantaryd w czekuladzie, zapadł na dysfuryą nieznosną i na gwałtowne pieczenie w prąciu, z którego uleczonym byź niemógł; iak tylko piąc obficie mleka świeżego, i używając lekarstw innych przepisanych na podobne okoliczności.

Pewien Lekarz, chcąc doświadczyć skutków lekarstwa czyli *electuarii aphrodisiaci*, w które wchodziły kantarydy, wziął go tak wiele iak kasztan. Drogo ciekawości swojej przypłacił; przypadki okropne zaprowadziły go w podwoie grobowca; ledwie uniknął zupełnego wstępu do kraju śmierci, za mocnym używaniem lekarstw przepisanych na takowe zdarzenia.

Z tych obserwacyi łatwo każdy może widzieć, że używanie wewnętrzne kantaryd powinno byź zupełnie wypędzone z sztuki Lekarskiej; że sprawiedliwiey ieszcze na wieczyście zapomnienie skazane byź powinno wszystkie gminne przepisy, wynalezione od płochości niewiadomey i skorego w przedsięwzięciach głupstwa, a wprowadzone w cenę przez niegodziwych oszczercow. Nadaremnieby, kto chciał przyzywać na pomoc powagi niektórych starożytnych Autorów przepisujących wewnętrznie kantarydy: większa ich część pokazała się bardzo roztropną względem zewnętrznego ich użycia: a *Areteusz* najpierwszy ze wszystkich, gdy miał przykładać kantarydy na skorę głowy

w kształcie plastru pryszcącego, nakazywał choremu, aby przez trzy dni wprzód używał mleka, końcem uprzedzenia szkód, któreby to miejscowe skutkować mogło w pęcherzu.

Areteusz używał kantaryd na uleczenie epilepsyi, mógł zatem mieć dosyć czasu i przygotować chorych. Jego ostrożności nie można czasów naszych używać przy każdym stawieniu pryszczow, które po poluście miewa miejsce w chorobach ostrych, iako to w pewnych gatunkach gorączki ziadliwej, w apoplexyi, letargu, w których pomyślność lekarstwa, prawie zawsze zawisała od prędkiego onegoż użycia.

Wiadomo wszystkim, że nie koniecznie potrzeba wewnątrznie zadać kantarydy, aby działały na część tak delikatną iak pęcherz. Przyłożenie onych w kształcie plastru pryszcącego, częstokroć dostateczną było przyczyną wzbudzenia ciężkich przypadków; a Lekarze wiedzą, iakiey ostrożności używać powinni, końcem uprzedzenia lub ukojenia takowych zdarzeń.

Sławny ieden Medyk, który roztrząsał z naitroskliwszą dokładnością działanie lekarstw na ciało ludzkie, mówi o kantarydach w kilku miejscach swojego dzieła; a to co o nich mówi, wzniesca nayokropniejsze strachy względem wewnętrznego onych użycia. „ Przyłożone na skórę, mówi, za-
 „ palają i wznoszą w górę epidermę, (skór-
 „ ki powłokę zwierzchnią) wzięte we-
 „ wnętrnie nawet w małej dozie, skutku-
 „ ją *dyfuryą, przyapizm*, czyli mimo wolne
 „ wzniesienia się prącia; ten iad dodaje od-

„cedzenia śmiertelnego... Kantarydy wzię-
 „te ustami wzniecaią moczenie krwią, ere-
 „kcyę czyli wzdęcie się prącia konwulsyi-
 „ne... *Dissertations sur les medicamens qui*
affectent certaines parties du corps hu-
main plutôt que d'autres, & sur la cause
de cet effet par Mr. de Sauvages.

Boerhave przepisuie pewne lekarstwa zdol-
 ne do poskromienia gwałtowności kanta-
 ryd, nieszczęśliwym przypadkiem, lub przez
 głupstwo zażytych wewnątrznie, alboliteż
 skutkuiących okropne następności po ze-
 wnętrznym przyłożeniu. Zaleca on wymio-
 tne, napoje wodniste, rozrzedzające, sub-
 stancye oleiowate, odmiękczające, i kwasy,
 które mają cnotę opierania się zgniliznie.
Ramazini radzi Aptekarzom, aby się strze-
 gli pyłu, który się wznosi podczas tłucze-
 nia kantaryd, i aby brali wprzód lub podczas
 samego tłuczenia, często, po szklaneczce emul-
 syi melonowej, lub mleka, lub serwatki.
L'indeſtolpe twierdzi; na fundamencie roz-
 maitych doświadczeń, że nie ma skute-
 czniejszego przeciwko działaniu kantaryd,
 gdy rozdzierają bolem szyję ręcherza, iako pić
 znaczną ilość likworów kwaśnych, i przykła-
 dać je zewnątrznie: naylepszym z tych kwa-
 sów do używania zewnętrznego, jest ocet bia-
 ły, ciepły; ale oxymel proſty, nayzdadniejszy
 i naylepszy jest do używania wewnętrznego.
 Inni Autorowie przepiſują i zalecaią równie
 emulsyę robionę z migdałów słodkich, z na-
 sion zimnych; mleko wzięte w znaczney ob-
 fiłości; syrop diacodium; tyzannę robioną
 z korzenia ślazu i siemienia; wstrzykiwania

łagodzące w pęcherz; kiedy ie można robić; i potkapielki z wody letniej. Nakoniec Pan de *Sauvages* przepisuje kąpiele, puszczenie krwi, emulsye, końcem dopełnienia indykacyi ogólnych, i kamforę która jest, mowi sławny Professor Montpellieriski zaszadzony na zdaniu praktyka Angielskiego, lekarstwem szczególnie na to właściwym.

Wz ałem sobie za powinność, przytoczyć tu sposoby leczenia przypadkow ktore mogą skutkować kantarydy, bo mi oświecenie filozoficzne wieku ośmiastego ręczy, że takowe zdarzenia, nie mogą bydź rzadkie.

Zalecano także używanie mięsa Lwiego. *Venette* nie ma żadney ufności w tym aphrodyzyacznym; bo doświadczenie, iak on sam wyznaie, dało poznać: że to mięso jest nie przyjazne ludziom; pewien Lekarz, ieszcze słowa *Venetta*, zadał go trzy drachmy *Caliso Vaticusowi*, końcem wzbudzenia go do miłości, zamiast uleczenia z niedołęztwa, zabił go. Z tego com wyżej powiedział, nikt mię nie posądzi, abym miał przypisywać mięsu Lwiemu cnotę przygotowywania męszczyny do uczestnikowania zbytecznego w rozkoszy płci dwoyga; ale też nie sądzę, aby było tak skodliwe, iżby się zmieniało w pokarmie w zaboyczą ich życia truciznę. Prawda, że ma smak nieprzyjemny i mocny, iednak mimo tego Murzyni i Indyanie, ktorym dosyć smakuie, używają go, gdy dostać mogą, a nieśtychac, aby się mieli nabawiać zaboyczych przypadków. *Histoire naturelle de Buffon*. I owszem mięsu Lwie-

mu przyznają cnotę wzmacniania muzgu i rozpełzania waporow. *Dictionnaire des Animaux*. Nie potrzeba zatym mniemać, aby te trzy drachmy mięsa Lwiego, miały skutkować śmierć *Vaticusa*; dorozumiewać się raczej należy, że Lekarz musiał do tego lekarstwa przymieszać co zdatnego pozba-
wić życia.

Rzadko znaydziesz zwierza, któryby miał tyle wziętości w materyi Lekarskiej, iak *Jeleń*; ponieważ, jeżeli damy wiarę niektórym Autorom, ten czworonóg jest lekarstwem, i *praeservativum* powszechnym. *Plinius* uważa, że *Jeleń* nigdy nie bywa napa-
stniony od gorączki; ztąd wnosi, że uży-
wanie mięsa ieleniego zabezpiecza nas od
niey. Znam, mówi wspomniony naturalis-
ta, *Panie, które żyły długo, nie znając*
gorączki nigdy, bo używały codziennie na
obiad i wieczera mięsa ieleniego.

Prawie wszyscy starożytni, uważali części
ielenia iako skuteczne przeciwko truciznie;
teraźniejszy wyłączyli ogon, który podług
nich jest trucizną gwałtowną.

Kardan zapewnia, że łyż zgeśnięte Jele-
nia, noszone na ciele, są skutecznym pra-
servativum. *Agricola* to samo twierdzi o
zębach ielenich. *Sextus* Filozof z Sekty
Platona, zapewnia, iż dosyć jest przykryć
się skórą ielenią, aby być bezpiecznym od
wszelkiej trucizny. Wiadome są powsze-
chnie cnoty cudowne które przyznają temu,
co nie właściwie nazwano kością ferca iele-
niego; wiadomo także, że ta substancya

chrząstkowata zalecona jest na choroby serca. A zatem niezadziwię nikogo gdy powiem, że praciu rodzajnemu *ielenia* przyznają moc, obfitego dostarczania człowiekowi drogiego owego płynu, który stanowi źródło rozkoszy miłosnych.

Nie jest moim zamiarem: przebiegać wszystkie części ielenia, zalecone na leczenie chorób; roztrząśnimy tylko, na czem się zasadza cnota przyjaźne miłości zapalom, które przypisują pewnym jego częściom.

Xenophon nam powiada, że jeżelibyśmy posmarowali jądra i części rodzajne męszczyny, proszkciem z ogona ieleniego kalcynowanym i rozrobionym w winie, wzbudziłibyśmy w nim żądze miłości, którą w przypadku zbytku można uspokoić, smarując też same części oliwą. Od czasów *Xenophona* zalecano to aphrodyzyczne, i podług wszelkich pozorów, dla tego tylko za czasów naszych upadło na wziętości, że poznano małą jego skuteczność. Rozumiabym, że zdołam odkryć przyczynę, dla której ogon ieleni wzięto u starożytnych za dzielne nagabające. Bardzo długo w tym mniemaniu byli ludzie, (bo aż do czasów *zootomii*, czyli rozbierania ciał zwierzęcych) że ogon ieleni jest składem żółci; że obfitość i ostrość tego płynu skutknie lubieżnością; i że ieleń, ile unoszący się aż do zaciekłości rozjątrzeniem erotycznym podczas bekowiska, jest najsilniej lubiejszym z zwierząt; a więc żółć tego czworonoga,

przyłożona na części rodzayne innego zwierza, powinna ie roziać. To wnioskowanie za czasow naszych upada samo przez się, bo wiadomo, że ieleń nie ma wprowadzić torbeczki żółciowey; ale ogon iego, który od ogona innych zwierząt nie różni się tylko samą długością, nie więcej w sobie zawiera humoru żółciowego iak inne części iego ciała. Wreszcie przykładanie ogona ieleniego, iakie nam zalecaią starożytni, może skutkowało przedziwnie w męszczynach temperamentu zimnego, a to tym sposobem. Pacierze, które go składają, gdy nie są zupełnie zkalcynowane, muszą po natarciu wrzuzzać, rozdrażniać fibry, a tym samym sprawiać ową sieżałość, która jest potrzebna do wznieśienia się prącia; gdy tym czasem wino, swą pełną przenikliwość cnotą, przyczynia się do tego samego. To tłumaczenie znosi wszelką cudowność, którą przyznawano ogonowi ieleniowemu; bo wszelka inna substancja może skutkować toż samo, i że proste nacierania powinny dopełnić równego zamiaru.

Pomiędzy cnotami exaggerowanemi a nawet fałszywie przyznawanemi prąciovi nasiennemu ielenia, nadewszystko sławiono cnotę wzbudzania żądź miłosnych. Dodać jednak partyzańci tej cnoty, iż potrzeba, aby ieleń był zabity pod czas bekowiska; bo tym sposobem, podług *Etmullera*, daleko dzielniey wzbudza odfęzanie nasienia, gdy zadane będzie dozą drachmy iedney w iaiu sadzonym lub w dobrym winie. Łatwo każdy postrzedz może, że to

aphrodisiacum właśnie jest takie jak borax; może działać na temperamenta, którym do wzruszenia się miłosnego nic więcej nie potrzeba prócz zjedzenia jednego iayka, lub które mimo to może unosić do miłości. Prącie nasienne ielenia nie ma innej cnoty tylko tę, że jest osuszające i chłoniące gdy będzie zadane w proszku; a jeżeli zaś dane jest w wywarzeniu staie się lekarstwem szlamowatym. Jeżeli mu starożytni przypisywali inne cnoty; te wszystkie są szczerze urojone, zaśladzone na związkach i stófunkach chimerycznych, które w wieku oświeconym wysmiane i zarzucone w niepamięć być powinny.

Mięso żółwia morskiego, uważano także w charakterze substancji zdolnej nadmiar pomnożyć siły człowieka w odpładzaniu sobie podobnych; byleby jedzone było w owej porze roku, w której te zwierzęta czują zapaly miłosne. *Kalispnieri* przyznaie ten sam skutek żabom; toż samo powiadano o strusiach. „Taki jest postępek rozumu ludzkiego, mowi Pan *Buffon*, gdy go raz uderzy jaki przymiot rzadki i szczególny, szuka wszelkich sposobów na uczynienie go jeszcze rzadszym, i szczególniejszym; przyznając mu własności urojone a niekiedy nierozsądne: tym to sposobem doszli ludzie do twierdzenia: że kamienie nayprzezroczystsze znalezione w torbeczkach strusich, posiadają cnotę czynienia dobrej strawności, gdy są połzone na szczy; że powłoka wewnętrzna jego gardła, ma moc ożywania

„ temperamentu osłabionego, i wzniecenia
„ miłości &c.... Ta gorącość, mowi ieszcze
„ Pan *Buffon* gdy m rzec o przepiórkach,
„ sprawiła: iż przyznano iaykom i tłuszczo-
„ wi tych ptakow, własność podźwignienia
„ sił zwatłonych i temperamentow utru-
„ dzonych pracą zbytku; a nawet posunio-
„ no nierozsadek aż do zapewniania: że
„ sama obecność tego ptaka w izbie, ie-
„ dna śpiącym w niey osobom sny wenery-
„ czne... Należy przytaczać błędy, aby
„ przez własną swą śmieszność upadały. „

Pozostaje mi mowić ieszcze o *opium*,
ktorego skuteczność wyśławiają z okropnym
w swych skutkach entuzjazmem. Obserwa-
cya dana od *Venetta*, ktorey sam jest osno-
wą, jest bardzo szkodliwą dla młodzieży po-
netą; tym dzielniejszą: iż w niey Autor
przydaie okoliczności, ktore się każą zapa-
trywać na *opium*, iako na sposób zdolny do
ziednania pewnego gatunku rozkoszy umy-
słowej, którą podobno pewne charaktery
przeniosłyby zawsze nad rozkosz wynikają-
cą z ziednoczenia płci. Czytelnik dozwoli
mi przytoczyć zupełnie ten wyiątek *Ve-*
netta, na ktory dawać będę moje uwagi po-
dług potrzeby.

„ Podobno mnie kto nagani, są słowa te-
„ go Lekarza, że tu umieszczam wraz z
„ lekarstwami wzbudzającemi miłość, *opi-*
„ *um*, ktore cała starożytność miała za zi-
„ mnę w czwartym stopniu, i ktore podług
„ niey, tą własnością zabijało ludzi. „

Tak jest zaiste, godzieneś W Pan nagany
Panie *Venette*, nie dla tego, że kładziefz

w szereg aphrodyzyaczych substancją, którą miano za zimną w czwartym stopniu, (bo inną wcale drogą chodzi stopniowanie zimna i ciepła) ale że w dziele które z rąk do rąk wszystkich przechodzi, śmiesz za lekarstwo przyjaźne miłości, podawać straszliwą truciznę, która swych zaboyczych skutków nie traci tylko w ręku biegłych nader lekarzy.

„Rzeczę kto, iż zmiął rozpalenia nas
 „przy kobiecie, sprawuje nam sen i wpra-
 „wia w zdurzałość, a nie wznieca miłości.
 „Lecz jeżeli się zastanowimy nad tym:
 „że jest gorzkie i cierpkie w ustach, że się
 „zapala przy ogniu, i że wschodnie na-
 „rody używają go do wzniecenia w sobie
 „męstwa na wojnach i dzielności w obco-
 „waniu z kobietami, pewnie innego bę-
 „dziemy zdania. Gdy Cesarz Turecki zbie-
 „ra Wojsko, żołnierze otaczają się *opium*
 „aby go używali podług powieści *Beltona*,
 „jak nasi maytkowie tabaki. „

Turcy, nie tylko podczas wojny używa-
 ią *opium*; skoro tylko do niego raz przy-
 wykną, i gdy się nałożą do brania go w zna-
 czney dozie (doza ta posuwa się niekiedy
 do drachmy 1; 72 granów na dzień) doświad-
 czają przypadków złych, jeżeli się nagle od
 niego odzwyczajaia. A więc nie potrzeba
 Turkowi iść na wojnę, ani żądać noclegu z
 kobietą, aby się determinował do wzięcia
opium, musi go koniecznie używać, jeżeli się
 do niego nałożył. Nie może się bez niego o-
 beyść. tak jak pomiędzy nami piiak, nie-
 może się zrzec wina lub likworów mocnych.
 Wreszcie, zobaczemy niżej, że używanie

opium nie jest tak ogólne u Narodów Wschodnich, iak nas chcieli przekonać Wędrownicy. Mała liczba ludzi, którzy używają tej substancji, nie może wchodzić w porównanie z liczbą debożów Europejskich, którzy się opiają winem i likworami mocnymi.

„ Mała doza wzięta ustami, wzbudza w „ pory, które wstępują do muzgu, łagodnie „ mięszają imaginacją, na wzor wina; ale „ doza zbyt duża, zupełnie paruje ciepło „ przyrodzone i całkowicie rozprasza na- „ sze duchy, tak iak szafran wzięty w zby- „ taczney ilości. „

Ktoż potrafi ustanowić tę lekką dozę, która tylko rozweselić powinna imaginację? Kawałek *opium*, wrzucony w jamę zębu zeplutego, skutkował śmierć pewnemu człowiekowi czyniącemu to okropne doświadczenie. Pewnemu Hiszpanowi dręczonemu okropną bezsennością, wpuszczono także trochę *opium* w ucho; zasnął, ale za obudzeniem swoim pokazał się głupim, zdurzałym, niedołęgą, nakoniec umarł. *Anecdotes de Médecine*. Galenus pisze, że pewien Szermierz umarł, z przyczyny plastru z *opium*, który mu iego współzapaśnik przyłożył na głowę. Pewna osoba spała głęboko przez czas dwudziestu czterech godzin, zażywwszy pół grana *opium*. Ktoż może zaręczyć, iżby nie umarła była, zażywwszy go w dozie całego grana.

Pan *Lorry* 1756. uczynił dwa ciekawe postrzeżenia względem *opium*, a z nich to wy-

pada wnioskowanie, iż nikt nie może być nadto ostrożnym w używaniu narkotycznych. Ten Lekarz widział człowieka bardzo zdrowego, który bawiąc się przelewaniem *opium* nieczyszczzonego, zachwycony był, bez wszelkiey *poprzedzającej wesołości*, w gwałtowne i zdurzałe trzępianie się, którego nic nie mogło procz *śnu* rozpędzić. Z drugiej strony pewien człowiek, mający *świerzbienie* ciała bardzo znakomite, nie mógł zasnąć, chociaż wziął cztery grana tego narkotycznego. Pan *Lorry* miał w kuracyi męszczyznę trzydziestoletniego, *zglupiałego z miłości i ustawicznie miotanego skrupułami*, który z innych miar bardzo był zdrowy; każda noc naznaczona była przystępami *szaleństwa* bardzo niewygodnego dla tych, którzy go strzegli. Za pośrednictwem napoju anodynnego, Pan *Lorry* doszedł uspokojenia tego choroby, a nawet spał chory przez trzy godziny; dodano do napoju kojącego grano iedno *opium*, i tej samey nocy miał przystęp *szaleństwa* nadzwyczajnego. Nazajutrz dano dwa grana *opium*, i *szaleństwo* ieszcze większym natarło przystępem.

Pierwszy który wynalazł *opium*, zbogacił Sztukę Lekarską sposobem skutecznym ukojenia rozpędu gwałtownego duchow, ułagodzenia bólów; ale iakże wiele na tym zależy, aby tej substancyi nikt się nie ważył używać procz roztropnego Lekarza! *Szafran* często był w używaniu u starożytnych Narodów w potrawach i końcem wzniecenia podżogi rozkoszy. Używają ie-

szcze pospolicie szafranu w Polsce, w Kurlandyi, w Niemczech, a Hiszpanie i Włochy mniemają: iż używaniem tego, zabezpieczają się przeciwko wielu chorobom. *Bakon* w uczonym dziele, któreśmy wzmiankowali mówiąc o sałetrze, wyraźnie i z zapewnieniem mówi, że zwyczaj Irlandczyków farbowania koszul szafranem, nie mało się przyczynia do zachowania życia i przedłużenia go, tudzież że Anglicy, część swojej żywości winni używaniu szafranu w potrawach. Ten sam Autor, w innym dziele, radzi: aby szafran kładziono do lekarstw, mających za cel spóźnienie przykrych skutków starości. Bo *szafran*, mówi *Kanclerz*, kieruje swoje działanie ku sercu, leczy drżenia, wypędza ponurość, wzmacnia mózg, rozciąga wesołość po umyśle. Nakoniec sławny *Boerhave*, zapatruje się na niego iako na dzielnego, i potężnego ruchacza duchów zwierzęcych; ponieważ *szafran*, mówi ten Autor jest aromatyczny, nagabający, rozgrzewający, a co za tym idzie rozpędzający, rozwiężuiący, rozwalniający i wzmacniający.

Uważam zatem wraz z *Venettem* *szafran*, nie iako sposób, rozniecienia potężnego żądz i sprawy miłości, ale iako środek roztoczenia po całej machinie pewnego gatunku swobody, która połączona z wesołością skutkowaną powszechnie od *szafranu*, sprowadzi do rozkoszy, prowadzi nawet do niey skłonnością łagodną, i przyspiesza, nie czyniąc zbyt czystej impressyi na organach rozkoszy, chwile opoienia ziednanego od

uciechy. Szafran subtelnością swoich części przenika nasze naczynia i wyprowadza dobre skutki, które mu pospolicie przypisują, i które doświadczenie codziennie potwierdza. Z pomiędzy licznych postrzeżeń, któreby mógł przytoczyć na dowód tej cnoty przenikania, iednę tylko tu położę, ile mającą więcej stosowności z ninieyszą rzeczą ośnową. Pewien młodzieniec mający lat dwadzieścia i dwa używawszy pokarmow z szafranem, oddawał nasienie zupełnie przeięte kolorem tej substancyi.

Cnoty iednak te bardzo exaggerowano. *Schultzius* twierdzi, że gdyby kto przyfunął do nosa dziecięcego butelkę próżną w której był szafran, natychmiast zacznie się śmiać. Inny Autor zapewnia, że pierścien natarty szafranem, i włożony na którykolwiek palec ręki lewey, rozwesela ferce. *Efemerydy ciekawych natury* mówią: Można by dorzucić do tego doświadczenia stwierdzone przypadki, które dowodzą, że szafran farbował w żywocie matek dzieci i że te dzieci rodziły się zupełnie żółtego koloru.

Z tego com dotąd mówił wypada: że szafran może być pomocą skuteczną w wielu bardzo okolicznościach; ale nie trzeba w nim zbytkować, bo brany często i w wielkiej złyt ilości, staie się trującą niebezpieczną, iak narkotyczne, przeciwko któremu Sztuka Lekarska poszukiwała antydotow. Podług *Dioskoryda* trzy drachmy szafranu dostateczną są dozą na ziednanie śmierci; moim zdaniem ta doza jest zbyt-

czna, i że z mnieyszey nawet, mogłby ten sam wyniknąć skutek. Służalec pewnego kupca, który zwykł był legać i spać przy znacznym składzie szafranu, umarł z tego, wycierpiawszy kilka złych przypadków.

Amatus Lusitanus przytacza kilka obserwacyi, które dowodzą niebezpieczeństwa, któremu podpadają nieumiarkowanie używający szafranu. Dosyć jest powiedzieć, że można zadawać szafranu od gran dwunastu aż do skrupułu jednego lub granów dwudziestu czterech, że nigdy nie należy przebierać tej dozy bez rady Lekarza, tudzież że szafran, który zdoła skutkować wielkie spustoszenia nawet w małej dozie wzięty, gdy kto do niego przyzwyczajonym nie jest; nie przystoi bynajmniej osobom pletorycznym, młodym ludziom temperamentu cholerycznego, których humory łatwo podpadają rozkładzeniu.

„ Narody wschodnie ustawicznie lubiące
 „ zbyt kochać w miłości, mowi daley *Venette*,
 „ mają imaginacyą ustawicznie zatru-
 „ dnioną przedmiotami lubieżnemi; a sko-
 „ zażyją trochę *opium* do którego przywy-
 „ kli, rozgrzewa się w ten czas w nich i-
 „ maginacya i mięsza bardziey niż kiedy in-
 „ dziey; że zaś czują świerzbienie i łasko-
 „ tliwość po całym ciele, a nadewszystko
 „ w częściach rodzajnych, nie dziwie się,
 „ że są tak porywczy w wojnie, i tak lu-
 „ bieźni w obcowaniu kobiet. „

Z tego com powiedział o temperamentach, łatwo każdy odkryje początek który unosi

narody wschodnie do sprawy fizycznej miłości, ku której ich kieruje ieszcze dzielnie życie zniewieściane, które większą część ich prowadzi. Bezuścannie żyją wśród kulkasta niewiaści, których szczęście zawisło od sztuki podobania się groźnym Panom, nie dziw, że się udała do pomocy środków zdolnych, podług ich mniemania, zanurzać ich w żbytku rozkoszy.

Te usłowania doyscia ostatecznego uszczęśliwienia w miłości, pokazują się dośyć często i w innych Narodach, a bogday nie wszystkich. *Muzułman* który bierze *opium*, aby był dzielniejszy w rozkoszach zabezpieczonych na liczny seraiu, nie bardziej mię dziwi; iak bogaty Sybaryta, który w innych klimatach, gotuje się do kosztowania uciechy, widokiem obrazów wszetecznych, które lubieżność porozbiiała w iego pokojach; czytaniem książek rozwiozłych, które wszeteczność dyktowała, tudzież innemi sposobami wynalezionemi od rozżukaney żądzy i niemocy rozkoszowania. Tak jest zaiście, te płocze usłowania bynajmniej mnie nie dziwią, bo wiem, co człowiek przedsięwziąć zdola, gdy idzie o usłuzenie by też naysprośniejszy namietności; ale też wiem i to, że natura, dała ludziom wszystkim (uczyniwszy wyłączenie zdarzeń przypadkowych) środki kosztowania rozkoszy, i że te środki nie mogą być pomnożone podług gwałtowności i nierozsądnej rozległości z narowionych żądź naszych.

Turcy, nie można tego zaprzeczyć, są mocni i dzielni, a nawet ten naród ucho-

dzi

dzi dzisiaj za najczerstwiejszy z pomiędzy wszystkich Narodów znanych; już więc winni część swej dzielności fizycznej, dobroci własnej konstytucyi. Imaginacya podwyższona, którą winni wpływowi wschodniego klimatu, unosi ich ielsze do rozkoszy, nadewszystko; jeżeli damy uwagę na to, że w kraju z którego rugowano wszystkie prawie sztuki i umiejętności, mężczyźni gnuśni, nieochybnie muszą być skłonniejsi do rozkoszy. Ludzie o których mowimy tak są poważni, iż nie mogą się wylewać na uniesienia radości; czemu przeciwi się ielsze ich charakter melancholiczny, który czyniąc ich spokojnemi widzami zabaw pomiędzy innemi narodami używanych, każdego Turczyzna zostawia całkowicie fizycznej sprawie miłości (a)

A więc konstytucya czerstwa, imaginacya podwyższona, wyłączenie zabaw niezgadziących się z ich powagą czyli dumą; sposoby, które mają na doręczu uczynienia zadostyc swej namiętności, są zaisze tyluż pobudkami do ustanowienia reputacyi, ktorey Turcy nabyli w miłości, dla ktorey wy.

(a) Turcy brzydzą się grą, na taniec względem siebie zapatrują się iako na talent poniżający dośtoynosc człowieka, który przystoi samym tylko wyrzutom, podług ludzkiego rodu; bardzo wielki mają szacunek ku swej muzyce, a iednak nie ma żadnego Turka z godniejszych, ktoryby dotknął iakiego instrumentu.

Tom IV.

G

tłumaczenia nie trzeba się uciekać do substancyi wzniciącej łaskotliwości i świerzbienia w częściach ich naturalnych.

Skoro nas tylko Wędrownicy i Pisarze dzieiow wprowadzili w błąd względem opium, (b) Naturaliści po niewolniczemu ich kopiowali. Powieściom ich wierzono dopokąd obserwatorowie dokładni nie powstałi przeciwko przesądowi ogólnie rozlanemu. Pan *Russel* i *Porter* dali publiczności objaśnienia zdolne do wyprowadzenia z błędu

(b) *Wędrownikom* czyli *Kawalerom* woiażującym rzadko kiedy pisaćym, a prawie nigdy opowiadającym widaki i zdarzenia swoich podróży wierzyć nie będę; bo ieden z nich w mej przytomności powiedział 1. Ze go we *Włoszech* siedzącego w wozku, dyszlem grubym uderzył rozbojnik w krzyże aż się nagiął. 2. Ze w *Egipcie* dostałbył *Chamaleona* od pewnego *Araba*, który tak pomatu szedł, iż od kolana do środka goleni ledwoby mógł zayść za dni osm, a niebaczny dodał, że mu *Chamaleon* osmego dnia zdechtł; że nie przez te osm dni nie iedząc, pyska nawet nie otwierał. Zapewne nie wiedział tego co *Dictionnaire d'histoire naturelle premi. part. Art: Camaleon* mówi: Może żyć pięć lub sześć Miesięcy, nie biorąc żadnego pożywienia, mając dosyć na tym, że czasem otworzywszy pyszczek naciąga świeżego powietrza, a na ten czas czyni umizgi pełne przyjemności.

osob, mniemających że *opium* jest ogólnie używane pomiędzy narodami wschodniemi, i że mu cnota aphrodyzyaczna wyłużyła tę wziętość.

Przytoczemy tu czego nas uczy Pan *Russel*, Lekarz szacowny, który się długo uczył obyczajów Muzułmańskich, i który ich podstrzegał bez przesady, a który tym samym zasługuje na większą wiarę publiczności niż ci wszyscy bairze wędrownicy, którzy jedni z drugich po niewolniczymu przepisują. W swym dziele *histoire naturelle de la Ville d'Alep*, zapewnia nas, że co się tyczy *opium*, używanie jego nie jest tak powszechne iak mniemają w Europie „ Ci „ którzy *opium* biorą, jego są słowami, uważani są od wszystkich iak rozpustnicy, i u „ mierają bardzo młodo w stanie dzieciństwa „ przy wszystkich symptomatach wieku sta „ rego i zgrzybiałości. „

Pan *Porter* który przemieszkował w Konstantynopolu w charakterze Pośia Króla Angielskiego, zapuszcza się w szczególności uspokajające ciekawość wszelką w tey mierze. Według Pana *Porter*, *Mahomet* miał wielką przyczynę zakazania wina swym naśladowcom; zdaie się, że wino w Turkach daleko odmiennie wyprowadza skutki iak w innych ludziach; wprowadza ich w miotanie gwałtowne, które się aż do szaleństwa i wściekłości posuwa. Niektorzy z pierwszych Urzędników Saraju i Porty, tak mocną mają pasję do tego likworu, iż wynaleźli małe pułzki skórzane, w których go do siebie

noszą, aby nie byli obowiązani powierzać
 tej tajemney rozkoszy nayzaufanšym swym
 słuźalcom. „ Widziałem niektorych, mówi
 „ Pan Porter, że napełniali winem długie rury
 „ skorzane, otaczali niemi ciało swoje, aby
 „ go mogli potajemnie, z niebespieczeń-
 „ stwem życia, wnosić, do Saraju. „

Widziemy zatym Turkow przestępnących
 prawo dla passyi ku winu, gdy im nie zby-
 wa na *opium*, ktorego enoty cudowne są
 wyższe nad enoty likworu, ktorego używa-
 nie życie ich podać w niebespieczeństwo,
 jeżeli możemy wierzyć przesadney mowie
 Wędrownikow. Zkądże pochodzi to prze-
 kładanie wina nad *opium*, tak znane mię-
 dzy Muzułmanami, jeżeli nie z przeświad-
 czenia się o doskonałszych enotach wina?
 Jeżeli się uciekają do *opium*, to tylko w
 ten czas, gdy wina dostać nie mogą. „ Gdy
 „ na schyłku wieku, są słowa Pana Porter,
 „ skrupuły religijne osiadaia serca Turkow,
 „ lub gdy posiadaiący wielkie Urzędy oba-
 „ wiaia się, aby zapach tego likworu nie
 „ wydał ich przed wielkim Sułtanem, czę-
 „ sto zamiast wina, biorą *opium*, ktore nie
 „ mniej opaja, a ktorego skutki gorsze nie
 „ rownie są dla władz fizycznych i umy-
 „ słowych. Ale czasow teraźniejszych,
 „ więkŝa część Panow maiących skrupuły
 „ lub boiących się odkrycia, używaią li-
 „ kworow pędzonych. Używanie wina nie
 „ mniej przeto uważane jest iako występek
 „ obmierzły, a nawet nałog brania *opium*, ścia-
 „ ga na Turkow obelgę; gdy chcą hańbę rzu-
 „ cić na człowieka znakomitego, a używa-

„iącego opium mówią, że jest *Tirlachi*, czyli
„żarłok opium, to zaś wypada na jedno
„iak gdyby powiedziano: to nierządna i
„źle ułożona głowa..

Z obserwacyi Panow *Russet* i *Porter* ka-
żdy widzieć może, iak podróżniacy zwiedli
łatwowierność naturalistów, i iak wiele za-
leży na tym prawdzie, aby ci co piszą u-
mieli podstrzegać. Lecż wroćmy się do
Venetta.

Swierzbień i łaskotliwość, o których
mowi Autor, winny swoy początek wśzy-
stkiemu co może zawichrzyć imaginacyą; a
gdy zawichrzona jest imaginacya w czło-
wieku, który z innych miar jest w stanie
zdrowia, namietność jego będzie namie-
tnością rodzącą się w nas, i którą natura
nie gani, to jest miłością. Trzeba tu uwa-
żyć, że przez człowieka zdrowego, nie rozu-
miem tylko owego człowieka, którego
wszystkie funkcyje zwierzęce odbywają się
łatwo; ale w którym nawet usposobienie
moralne jest ze wszystkim dobre; bo jeżeli
człowiek zdrowy jest charakteru dzikie-
go i okrutnego, opoienie nie uniesie go za-
wsze do rozkoszy; czego okropne widzia-
no przykłady.

Gdy Turcy biorą opium przed stoczeniem
bitwy, gdyby ta substancya miała niemyl-
ne i iedyne prawo, kierowania dzielnego
ich uniesień ku rozkoszy, honor, chwała,
nienawieść, bojaźń; słowem żadna pobudka
ludzka, nie byłaby dosyć zdolna do pro-
wadzenia ich wórząd okropności boju; a

oboz wschodnich woiakow wystawiałby widok straszliwy, na którymby miłość z ubolewaniem patrzyła i któryby struchlałość w głębokie łono natury zanosił. Lecz iak powszechnie niosą wiadomości, wcale przeciwnie się dzieje. Turcy po wzięciu *opium*, zaciekli są i mężni bez wszelkiej uwagi w potyczkach, a lubieżni w obcowaniu z kobietami. A więc wniesć należy, że *opium* jest trucizna, która działa podług okoliczności: człowiek pijany śpiewa z swemi przyjaciółmi, bije się z niemi, pieści się z małżonką, podług usposobienia, iakie go napadnie.

„ Jest to trucizna dla nas, ktorzy do niego nie jesteśmy przyzwyczajeni, są słowa *Venetta* rezonującego o *opium*, chyba żebyśmy byli tak czerstwi iak Pan *Charas*, gdy go zaził granow 12. Co do mnie za ledwo odważę się dać dwa lub trzy grana surowego, moim nacyzerstwiejszym i najmocniejszy chorym, pamiętając zawsze o okropnych skutkach, które w oczach moich ściagało złe użycie tego lekarstwa, tudzież o przepisach, które nam daie *Zuingerus* względem niego doży. „

Opium, gdy nie jest dawane ręką oświeconego Lekarza, jest trucizną dla ludzi w wszystkich krajach; a zatym staie się trucizną i dla Turka, który go po pierwszy raz używa; i w samey rzeczy początkowe używanie nabawiałoby ich przypadków najsmutniejszy, gdyby nie zaczynali od małej dozy i bardzo słabey. Nie wchodząc w roz-

ciągłe roztrzaskanie sposobu, którym opium działa na ekonomią zwierzęcą, należy raz na zawsze powiedzieć, że opium działa iako narkotyczne inne. Rozrządza krew nadzwyczajnie; a zatym w pewnym stopunku rozszerza naczynia mniej mające sprężystości, iako to np. naczynia mżgu. Ztąd następnie przyciśnienie na początkowe uścicia nerwow, zawieszenie, czyli zatamowanie odsłaceń duchow zwierzęcych; przerwa ogólna wszystkich funkcyi zawisłych od narzędzi zmysłowych, i paraliż ogólny ale momentalny wszystkich nerwow ciała, wyjąwszy tylko te, które służą do ruchu serca i do oddechu; bo gdyby naciśnienie nieszczęśliwym trafem rozciągnęło się aż na początkowe uścicia wymienionych dopiero nerwow, skończyłoby niechybnie życie zwierzęcia.

Łatwo widzieć, że opium działa i działać powinno na ludzi wszystkich krajów, a przynajmniej skutki swoje okazać powinno w wszystkich klimatach. Klima ciepłe, pod którym Turcy żyją, może nieco przytępić działania narkotycznych, ale sposób ich postępowania bardzo się wiele do tego przyczynia. Turcy są zazwyczaj bardzo trzeźwi, nie przepędzają żadnego prawie dnia bez użycia kąpeli, mają zatym pory czyli dziurkowatości skóry bardzo otwarte, fibry czyli włókna bardzo wielkie i krwio mało; z tych wszystkich okoliczności wypada, że w ich ciałach bardzo wolne odbywa krew krążenie, i że naczynia ich bardzo znacznie rozszerzać się mogą: i dla tego

krw. Znajduje wolne miejsce do rozrzedzenia się, nie nie mocując działaniem doży pospolitey opium. Nie może im przeto przytrafić się żadne naciśnienie na uyscia początkowe nerwow; byleby zbytęzną ilością opium nie posunęli rozrzedzenia do stopnia naywiększego rozszerzenia naczyń. Ale ilość opium potrzebna do wyprowadzenia tego skurku, musi być bardzo wielką w Turkach, bo wprzód niż krew ich nabierze dostateczney objętości na zdarzenie przyzwotego naciśnienia, naywiększy skutek kraczenia krwi unosi się ku skorze, gdzie mało bardzo znajduje oporu w wszystkich krajach ciepłych. Przeto transpiracya czyli przedech pomnaża się znakomicie, a skutek inodayny opium, słabieje w tym samym stopniu.

Nie dla tego Pan Charas wytrzymał dwa naście granow opium, że był zdrow i czerstwy. Turcy sami nie mogliby go używać, gdyby ich do tego klima samo nie sposobiło po trochu, i gdy iakośmy widzieli trwać życia, kąpiele, nie pomagały szczegolniey. (Gdzie indziej zobaczemy co winni nałogowi częstego kąpienia się.) A więc używanie opium aby nie miało okropnych skutkow zawisło od pewnych okoliczności. Mówiłem wyżej o pewney kobiecie, którą opium pół grana uspiło na przeciąg dwudziestu czterech godzin; można się domyśleć, że iedno granum mogłoby iey być śmiertelne przynieść, a iednak gdy się udało do tego samego lekarstwa tak dobrze skutkującego, końcem ziednania iey spoczyn-

ku; dopuszczono się nierostropności posu-
nienia tey dozy do poł drachmy, to iest
36. gran, a ilość tak znaczna opium, nie
trzymała chorey we śnie tylko godzin dwa-
naście.

Abym lepiej stwierdził, com powiedział,
że ludzie czerstwi, nie są zdolnieyszy do
zażywania opium iak inni, przytoczę Pa-
na *Geofroi* starszego, który powiadał, że
znał pewną kobietę obowiązana brać co-
dziennie 27. granow opium, końcem uko-
nienia bolow nieprzerwanie skutkowanych od
raka. Nie spodziewałbym się, aby w naszych
klimatach, mógł kto bezkarnie zadać czło-
wiekowi ktoremu tyła dozę opium, gdyby
też nayzdrowszemu i nayczerstwieyszemu.
A zatym wszystko zawiśło od pewnych rze-
czywistych okoliczności, których jednak nie
należy się płocho dorozumiewać końcem
zadawania opium w znacznieyszey dozie.
" Każde ciało tyle tylko iest lekarstwem,
" ile stosownie do czasu i okoliczności za-
" dane bywa, lub ile znayduie się przeci-
" wności między stanem naszych części i
" między owym, który mieć powinny w
" zdrowiu, lub ile go nabyc powinny przez
" używanie lekarstwa... Cnota lekarska ka-
" żdey substancyi zawsze iest warunkowa,
" zawisa od stanu części płynnych lub sta-
" łych człowieka używającego iey, i mo-
" że się stać szkodliwa lub iadowita, ieżeli
" człowiek znayduie się w stanie zdrowia. "
Sauvages. Dissertation sur les medicaments.
Venette ile lekarz, powinien nam być dać
swoie podstrzeżenia o skutkach okropnych

opium, które miał tyle okoliczności widzieć. Dodając do nieszczęśliwych zdarzeń, których nam pamiątkę zostawili wyborni Praktycy, byłby opis następujący uczynił mniej szkodliwym dla swoich czytelników.

„Nie dziwię się, że Turcy i inne Narody Wschodnie mają tak nierządną skłonność do brania opium, końcem używania roskoszny niewymowney.”

Raz jeszcze powiem, opium staie się potrzebą dla tego, który do niego przywyknie. Używanie jego zaczyna się przez rozwiołość i w tych samych zamiarach, które determinują do brania electuarii *de Satyrio*; ale w następnych czasach nie mogą się już obyć bez opium. Kuryerowie Turcy wiozący pilne depesze biorą opium przez całą drogę, używają go, gdy się czują wycieńczonemi, i przywraca im siłę wraz z odwagą. Wielu naszych używa likworów za napój, inni iedynie dla roskoszy, którą w picciu ich doznają; ale zapewne cudzoziemiec, któryby nie miał żadney znajomości naszych napoiów, powiedziałby nieomylnie, że Polacy używają likworów iedynie dla roskoszy; a nawet możeby powiedział, że ich używają w chęci pobudzenia się do rozwiołości z kobietami, bo by dostrzegł, że wino pociąga męszczyzny do roskoszy. Mogłby równo myśleć, że ludzie piśni cieszą się pewnym gatunkiem szczęśliwości, gdyby uważał tych, którzy opiwszy się, wystawiają swoje szczęście piosnkami najwesełszymi i najżywszemi. Można zatem powiedzieć, że ta rokosz niewymow-

wna, nie jest taka, jaką nam uśnią wyobrazić, tudzież, że tak iak u naszych pi-
iakow, raczey w ich imaginacyi, niż w czu-
ciu zajmującym rzeczywiście człowieka,
ma swoje si-
dliśko. Do potwierdzenia tego
com powiedział, mogłbym dodać, że nie-
kiedy dano cztery razy większą dżę opi-
um maniakom, a iednak nie mogli w nich
wznieść owej spokojności duszy, owych
zachwyceń, którą powinni byli starać się
wzbudzić w chorobie, w ktorej przyto-
mni wszystkiego z strony chorego obawiać
się powinni.

Co do mnie, ktorym doświadczył cno-
ty tego lekarstwa, w chorobie prawie
nieuleczoney 1688 powiem szczerze com
uczuł. Wszystkie pod ow czas lekarstwa
stały mi się niepożytecznymi w zbyte-
cznych wymiotach, podczas bardzo nie-
bezpieczney biegunki, ktorej podpadłem.
Mniemałem, że nie było na świecie in-
nego lekarstwa na uleczenie moje, iak
wziąć dwa grana ekstraktu prostego z
opium. Zaledwo com to lekarstwo zażył,
poczułem się uleczonym niby cudem iak-
kim; a przez ieden dzień cały czułem
roskosz, ktorej wyrazić nie zdołam. Ma-
ła para łagodna i łechcąca płynęła nie-
znacznie, iak mniemam, przez nerwy i
błony zewnętrzne mego ciała. Ta para
skutkowała mi roskosz zbyteczną, bo od
karku aż do kupra czułem łaskotliwość
bardzo miłą; potym ta wdzięczna para,
uniosła się ku nogom i kolanom, osobli-
wie w okolicy cząski kolankowej, z nie-

„wymownemi łaskotliwościami. Ta roskosz
 „dała mi się kilkakrotnie uczuć we śnie w
 „przeciągu owego dnia, tak dalece, że
 „nie był markotny o to że chorował,
 „ponieważ ta choroba nabawiła mnie ro-
 „skoszy, która jest cieniem roskoszy niebie-
 „skich i wyobrażeniem szczęścia nawywy-
 „borniey ułożonego „

Venette nie daie nam opisu dostatecznego swej choroby, a więc nie możemy sądzić, czyli opium było wskazanym od symptomatow lekarstwem czyli nie; to tylko pewna, że on mowi, iż uleczenie swoje winien był opium, i dla tego nie zastanawie się nad przedmiotem, który z innych miar, obcy jest ośnowie moiej. Lecz to *blągostawieństwo doczesne*, te *roskosze*, te *ienie roskoszy niebieskich*, mają nieiaką sfowność z celem dzieła mego, a *Venette* mowiac o skutku, powinienby się był mieniej przyłożyć do wytłumaczenia przy- czyny.

W przypadku w którym się *Venette* znajdował, imaginacya iego łatwo się podwyższyła, a co inny mogłby był wziąć za ból i dolegliwość ogoiną, *Venette* wziął to za ową roskosz, którą nam się starał dosadnie wyobrazić. Ztym wszystkim niezawodna jest, iż gdy opium zaczyna działać na błony żołądkowe, (na tę część tak delikatną, na którą się niektorzy filozofowie zapatrywali iako na właściwe siedlisko duszy) sprawia w niej czucie, może przyjemne dla niektórych osób, które za pośrednictwem nerwow tym czuciem dotkniętych, może się

udzielić innym cześciom; ale takowe czucie daleko ieszcze jest odległe od owego zachwycenia, od owej szczęśliwości, o kto-
rey tu mowa.

Każdy przyznać musi, iż, jeżeli opium w pewnych okolicznościach przyczynia się do wzniesienia lekkiego czucia rokoszy, ieszcze wiele drogi pozostaie dla imaginacyi do doprowadzenia człowieka do owej najwyższej szczęśliwości. Ciarlatani Indyjscy używają opium, (które jednak mieszają z inną jakąś substancją) na wprowadzenie biorących go w gatunek obłąkania umysłu, które biorą za rzeczywiste zachwycenie. Ci ciarlatani wcześniej nawet obwieszczają wszystko; co używający ich przyprawy ma widzieć lub słyszeć w zachwyceniu, i w samej rzeczy, to wszystko mu się przytrafia; lecz temu oświecony dziwić się nie powinien... Ileż to ludzi w rzeczywistym i mocnym jest przekonaniu, że widzieli diabła z ogonem dużym, że byli na uczcie szatańskiej wraz z czarownicami na łysej gorze, skoro im tylko iaki impostor rozpałił imaginacją, a ieszcze impostor płynący głupią umiętnością czarodzieistwa.

U *Siamczykow* opium jest zupełnie towarem kontrabandowym, bo skutki jego nabrały, niegdyś, obywatelów tego Królestwa, nayokropniejszych spustoszeń. Król panujący roku 1774. dał wyrok śmierci na kilku poddanych swoich wprowadzających do kraju opium. Coż może być za pobudka tak dzielna dla *Siamczykow*, że się nie wa-

haia podać życia w niebezpieczeństwo dla
 nabycia opium? Zaledwoby kto chciał wie-
 rzyć. W tym Państwie nie używają opium
 w charakterze substancyi bogacącey czło-
 wieka dzielnemi talentami miłości; ale opi-
 um wprawia ich w marzenie i przestępują
 prawa, aby sobie ziednali sny ulubione.
 Naywiększa część używających opium, bie-
 rze go w dymie co ich wprowadza w opo-
 ienie usypiające. Pod ow czas, iak mówią
 miewają wyobrażenie wysokie i wspaniałe.
 Autor Historii Siamskiej, pisząc w tej
 mierze, dodaie uwagi, które popierają com
 już powiedział o skutkach opium i wina w
 rozmaitych osobach. „ Każdy miewa sny
 „ stołowne do swego temperamentu: du-
 „ mny widzi Królów przy nogach swoich
 „ i niewolników pokutych w kajdany: cho-
 „ leryk bywa w umysł uderzony widokiem
 „ okropności i przewrotności: charaktery
 „ łagodne i dobroczynne widzą wszystkich
 „ ludzi uśmiechających się do siebie. Sło-
 „ wem niema nic tak świętego, czegoby
 „ przestąpić i przełamać nie był gotowym
 „ Siamczyk, końcem ziednania sobie dosta-
 „ tkiem opium, które sprzedał na wagę sre-
 „ bra: czemu dziwić się nie potrzeba mię-
 „ dzy narodem przekonanym: że sny są
 „ księgami, w których wyrok odwieczny za-
 „ piisał ich przeznaczenie „

Zbierając w iedno wszystko, co wędro-
 wnicy naygodnieyszy wiary powiedzieli o opi-
 um, zobaczymy, że ta substancya, w kra-
 iach nawet, w których jest wzięta, nigdy
 nie uchodzi za aphrodyzyyczną.

Czyli *Orchis* przyzywa, czyli nie, do mi-
 łości, jużśmy powiedzieli iako tym trzy-
 mać należy; niemniej jednak prawdziwą
 jest rzeczą, że Turcy, Persowie, Chińczy-
 kowie, mają gatunek lisich ialek, których
 używają w zamiarze pobudzenia się do roz-
 koszy: a więc *opium* u tych Narodów nie jest
 uważane, iako substancya zdolna do dopełnie-
 nia podobnych żądź. Jeżeli Siamczykowie
 używają *opium* to w chęci odkrycia swe-
 go przeznaczenia w snach, które podług u-
 przedzenia Narodowego, mogą sobie zie-
 dnać używaniem wspomnioney substancyi.
 Końcem wzniecenia w sobie miłosnych chu-
 ci udają się do *Arachu* i *Betelu*.

W Cesarstwie wielkiego Mogoła, gdzie *opium*
 podług świadectwa *Turneforta* tak jest pospo-
 lite w sklepach iak tabaka jest pospolita w na-
 szych; mieszkańcy używają go przez nałog
 ale wprzód mięszaia go z *rhubarbarum*, lub
 iego ekstraktem. *Prosper Alpin* i *Bellonius*,
 powiedzieli, że Egipcyanie używali *opium*
 aby się nabawić więkzey wesołości, i wznie-
 cić w sobie większą nielekliwość, ale doda-
 li, że ci którzy go używają, nie tak są rzą-
 dni w pełnieniu swych powinności, iak owi,
 którzy się od niego wstrzymują; że tamci
 są oziębleyfi, zdają się zawsze piiani, głu-
 ptawi, ospali, gnuśni i ciężcy w obcowaniu.

Opium ieden tylko skutek wyprowadza w
 Persiach, to jest opoienie, i w tym kraju,
 gdy chcą oznaczyć człowieka pianego,
 mówią o nim że iadł *opium*. Rząd nada-
 remnie używa wszelkiey surowości i powa-
 gi swoiey na wytepienie używania tey sub-

stancyi; nie może nigdy doysść celu swego. Lubi tyle jest publicznych przykładów, że *opium* kazi i psuje zdrowie, Persi nieustannie uwodzą się żądzą używania go, biorą go w wywarzeniu, w pigułkach, lub mieszają z tytuniem do fajek.

Ale dla czegoż, rzecze mi kto, dla czego wzmiankowane Narody uporczywie chcą trwać w braniu *opium*; jeżeli tak jest niebezpieczne w swych skutkach? Łatwo byłoby na to odpowiedzieć przytoczeniem kilkudziesiąt lub kilkuset przykładów oczywistych, któreby dowiodły: że przesąd skłania ludzi wszystkich krajów do przypuszczenia najprzeciwniejszych swym interesom zwyczajów. Nieupokarzamy miłości własnej współrodaków, a w odległych klimatach poszukamy zdarzeń niezawodnych i gruntownie stwierdzających to, cośmy dopiero powiedzieli.

Siamczykowie używają nieprześcannie mieszaniny betelu, arachu, kapusty i tytoniu w liściach, którą sobie nacieraia zęby i dżiała, końcem zachowania ust w stanie zdrowia i końcem zabezpieczenia ich od zgnilizny. Ten zwyczaj jest ogólny i nieby, go nie zdołało obalić. Jakże się zdziwi czytelnik, gdy się dowie, że mimo zaufania, które Siamczykowie mają w tey mieszanie, język ich bywa wydrażony w kilku miejscach, że go co rano muszą skrobać i szorować, końcem oczyszczenia z kału, który ta przyprawa rozacza po nim; że nakoniec mało jest męszczyn, którzyby zębów do pewnego wieku dochowali. Powiedz Persowi, że

opium

opium ktorých przez nałog i przesąd używa, iest mu przeciwnie; powiedz Siamczykowi, że sposoby ktore przedsiębierze do zachowania w całości i stanie czerstwym gęby, są i owszem zarazą każącą ie zupełnie. Obydway ci wierzyć nie będą.

Wedelius nas uczy, że *opium*, osobom temperamentu gorącego, sprawuie zmazy nocne i ustawiczny przyapizm, *nadewszystko gdy iuż mają usposobienia do tej choroby*. Ztąd też, dodaje wzmiankowany Lekarz, iest dzielnym aphrodyzyacznym, gdy iest pomieszane z bursztynem, czyli ambłą lub iey essencyą.

Rzeczony Autor ścieśnia cnotę *opium*, przyznając, że działa stosownie do miłości, na osobach ktore do niey mają dosyć usposobienia, i gdy mu dodadzą za posilnika ambłę, kiedy idzie o wzruszenie temperamentu. Ale ambłę bardzo rzadko zadają w substancyi, chyba w przypadku potrzeby aromatyzowania lekarstw składanych. Co się tycze essencyi ambry, może za pomocą swey własności przenikającej i kordyalney, rozweselić duchy, a co za tym idzie, usposobić do miłości, lubo przez to, iako i rozliczne inne przyprawy, niezastuguie na tytuł okazały aphrodyzyacznego lekarstwa.

Moim zdaniem, można ieszcze zmniejszyć zaletę i wziętość *opium* samym wytłumaczeniem dokładnym sposobu ktorým działa.

Przyznając, że rozrzedza krew i pomnaża iey bieg do nadzwyczajnego stopnia, że rozdyma i rozpręża naczynia krwiste, że te

naczynia, w takowym stanie, naciskaia na nerwy i gniotą je, a tym samym, przerywają bieg duchow i innych rozciekow zawartych w naczyniach słabszych; każdy poymie łatwo, że *opium* i inne narkotyczne, mogą, a nawet powinny dadz człowiekowi znak zewnętrzny, który obwiezcza waleczność w obcowaniu z kobietami. Lecz ieżeli się zaştanowimy, że nerwy i inne kanały są niejakim sposobem zatkane podczas działania *opium*; wniesiemy: że ta substancya musi skutkować gwałtowne chuci, które pomnaża pozor obwiezczaiący fałszywą moc uczynienia im zadosyć; ale w tymże samym czasie, jest w ciele rozgnieżdżona pewna niemoc, początek swoy zabieraiąca w zbyteczney czerstwości głównego narzędzia uciech naszych. Domyśl moy gruntuie się na pewnych postrzeżeniach.

Twierdzą powszechnie, że Chińczykowie, osiedli w Batawii używają pewnego electuarium, które nazywają *affion*, końcem wzniecenia w sobie miłości; skutek tego electuarium, iak mówią, jest tak gwałtowny: iż w nich skutkuie namiętność bydlęca, która trwa noc całą, i która niekiedy przymusza ich kochanki do ucieczki, od boku rozpalonych lubieżników. *To electuarium* robione bywa z *opium*, które także daia w likworze. *To electuarium* nazywa się *Naslach*. Mnie się zdaie, że skutki, które wyprowadza *affion*, nie są czem innem tylko dopiero namienionym stanem ciała. Namiętność bydlęca Chińczykow, nadarza-

na bywa samym stanem w którym się znajduję, i który w każdą minutę zdaie im się obwieścić nadchodzący moment rozkoszy. Zawada rozjątrza je, trwają przy wroźbie szczęśliwey którą mniemają widzieć, ale ten stan stężalności członka, nie jest iedyną i samotną potrzebą, do opoienia się rozkoszą; niezem niemogą nadgrodzić tego, czego niedostaie ich szczęściu.... Ofiara ich żądz wyrwa się z posród pieścizot zwierzęcych, które w naywiększym zapale tkliwości zdaia się dusić; unika przed zdzięzającym człowiekiem stawiającym w kresówni miłośney, z okropną bronią, która może ranić, nie mogąc nawet czuć ani smakować, ceny i słodyczy zwyczajtwa.

Nakoniec, abym utwierdził moje mniemanie o cnocie *opium*, wziętego w charakterze aphrodyzycznym, dodadź należy: że wszyscy tak mocno przekonani są o własności iego zatrzymującej wszystkie odcieki, sam tylko przedech niewidzialny wyjąwszy; iż biegli praktycy uleczyli wielu ludzi trawionych niepohamowanym płynieniem różcieku nasiennego, samym zadawaniem *opium*. Wiem dobrze: iżby niebezpieczną było rzeczą dawać tę substancją w wszystkich przypadkach, w których zapobiegać potrzeba miłości. A nawet Pan *Tissot* oczywiście pokazuje, żeby była szkodliwa w licznych zdarzeniach; lecz nie mniej i to prawda: iż się trafiają przypadki, gdzie naywłaściwszym sposobem zatamowania zmaszonych jest użycie przypraw, w które wcho-

Hij

dzi *opium*, i takowe trafily wymienione są w onanizmie.

Ludzie charakteru ponurego, a co zatym idzie, ludzie mało udzielający się obcowaniu, szukali sposobow nadzwyczajnych, ziednania sobie pewnego gatunku czucia rozkosznego, któreby sami mogli kosztować. Ten kawałek może bydź umieszczony a nawet powinien, w historyi szaleństw rozumu ludzkiego.

Pewien młodzian Paryżanin, zamykał się sam ieden w pokoju, ścisnął sobie pierś; brzuch, ręce, piersi, uda i golenie, sznurami opatrzonemi w ogniwo ruchliwe do ściągania lepszego, których końce były przyczepione i przytwierdzone mocno, do główek goździ w mur powbijanych. Ten młodzieniec, który już inż miał wypuścić ducha wśród tych doświadczeń czynionych końcem wysledzenia naytkliwszey rozkoszy; wyznał: że gdy przygniecenie ligamentow czyli ściągnow doszło pewnego stopnia, dolegliwość którą z razu cierpiał, rozkosznie nadgródną czuł, nayprzyjemniejszym, które potem następowało, czuciem.

Jak mieniam, nikogo nie pokusi ten sposób dziwaczny ziednania sobie rozkoszy. Daymy, co nieochybnie przypuścić należy, że mąż tego Mechanika był nadwreżony, każdy łatwo się domysli, iż nie wiele potrzeba było do zapalenia imaginacyi jego; alboliteż wierzyć potrzeba iż ten stan krytyczny, w którym człowiek prawie wszystkie swe funkcyje ma zawieszone, w którym ielszcze stoi w szeregu istot żyjących doty-

kaiąc się bram śmierci, nadarza rozkosz którą trudno pojąć, a której ja nie potrafię, ani przedsięwzję tłumaczyć.

Pewien Kawaler Irlandzki, który z dna wody był wydobyty bez zmyśłow, oświadczając za to wdzięczność swoją Marszałkowi domu, swemu wybawcy, dodał, iż jego obecność wznieca w nim tajemny i niepoohamowany wstręt. To czucie mocniejszy nademnie mówił, pochodzi ztąd, że w owym głębokim wirze kosztował rozkoszney i niewymowney spokojności. *Anecdotes de médecine.*

Pewien Kapitan *Montagnac*, który był spadł potrzykroć z szubienicy, za zerwaniem się sznurów, gdy potym był oddany Wikomtowi de *Turenne* utyskiwał, że go wyrwano widokowi światła tak miłego, iż go sobie nikt nie może wyobrazić, którym to widokiem cieszył się po uśtaniu zwykłych tey haniebney śmierci bólach.

Szrodzkom ziednania sobie sił potrzebnych do kosztowania rozkoszy, szukaia ieszcze w pewnych przyprawach wślawionych od Alchymistów. Niektorzy ludzie uderzeni blaskiem złota, iego niekazytelnością i innemi przymiotami, dorozumiewali się, że ten kruszec, może zanieść w Ekonomią zwierzęcą niewyschłe zródło życia. Ciarlatanowie ujęli się na swoy zysk łatwowierności ludzi majątnych i rozwiozłych; kazali im drogo płacić przyprawy, w które iak mowili wchodziło złoto pod rozmaitemi kształtami wyrabiane. W pamiętniku iednym zeszłego wieku,

czytałem historyą pewney kobiety, która chcąc sobie ziednać potomka, ożywiała sprężyny temperamentu wyniszczonego z sił, biorąc co rano za pięćdziesiąt franków *złota napoynego* w bulionie. Ta przyprawa, która w owym czasie miała pewny kredyt, była szczerą tynkturą wyciąganą z krzewin lub z kruszców, które mogły dać kolor zbliżający się do koloru złotego, ale do ktorej ciarlatani nie kładli najmniejszego szcztaku tak drogiego metalu. A nawet gdyby był włożony w tę tynkturę, cożby był skutkował? Chimicy wiedzą, iak z pewnych miar nie podobna jest dekompozycya czyli rozwiązanie na cząstki pierworodne złota. Nie tajno Lekarzom, że złoto nie może przejść w masę krwi; że tylko działa na żołądek i kiszki, gdy jest preparowane, i to w charakterze gwałtownego purgującego.

Wprawiono w cenę przed lat kilkunastu pewną tynkturę złota pod nazwiska *złota napoynego Panny Grimaldi*, ktorego skutki przedziwne wyławiaią w przypadkach gdzie idzie o ożywienie i wzmocnienie. Pan Baron dowiodł, że ten likwor nie właściwie nazwano *złotem napoynym* a nawet *tynkturą złota*, bo złoto nie może być rozwiązane przez żadnego roztworzacza, i że przeto cała cnota Lekarska tej tynktury, przypisana być powinna olejowi trześnemu rozmarynu, ilości spirytusu winnego, ktory jest zasadą tej tynktury, a nakoniec kombinacyi tych likworow, z

cząstką kwasow sztychwaferu, którego w tey przyprawie używają do rozpущczenia złota

Nie w wnętrznościach to ziemi, szukać potrzeba sposobow unieśmiertelnienia się rozmnożeniem narodu ludzkiego; i właśnie tutaj można przystołować, co niegdyś sławny człowiek powiedział o sztuce przedłużenia życia. Szukać tey tajemnicy w kruszczach i roślinach, jest to jedno co wyrządzać obelgę naturze. Onażby miała w wnętrznościach ziemi zakopać skarb tak pożyteczny! Onaż, ktorey iedyną jest zadzą aby wszystko żyło, miała ukryć w subtelnościach tak niezdolnych, dostania się naszym pokarmem, co ma przedłużać życie nasze! czyliż można rozumieć, aby do dopełnienia naysznakomitszego iey zamiaru, należało zapuszczać się w naysubtelniejszye działania chemiczne! Strzeżmy się tak mniemać; ieżeli substancye wyrwane z głębokiego łona ziemi, są nayspożytecznieysze do zachowania ludzkiego, to przeto: że złe ktore takowe substancye leczą, są za sferą porządku przyrodzonego; to przeto: że w stanie w którym człowieka osadziła na ziemi, moglibyśmy się obeysć bez kruszczu zbawionego, ktory dla wielu ludzi jest droższym, śmiem to mówić nad złoto. (Niech czytelnik pamięta, że to dzieło wyszło w wieku osmnaśmym, w owym wieku, gdzie Edukacya, ton życia; rodzaj zabaw, gust płochości, kaziły moralność,) rządziły wszystkim; gdzie Religia zwątlona kończyła się tylko na wyznaniu uśnym; gdzie wszystkie

doyrzalszey cnoty uczynki miały na sobie ce-
 che mizantropii lub bigoteryi; gdzie nay-
 mnieysze usiłowanie czynione w zamiarze po-
 skramienia pasyji, było poczytane za skutek
 fanatyzmu, gdzie chłopców w dwunastym a
 naydaley w czternastym Roku uczono: że po-
 trzeba rozplądzenia sobie podobnych iest po-
 trzeba istotną tuż idącą po potrzebach gwał-
 townych czyli natarczywych JEDZENIA, PI-
 CIA, SNU; a dorozumie się, iż tu mowa o
 merkuryuszu. Ponieważ zle które ściągają
 na ludzi dzisieysze choroby iest przeciwna-
 turalne, musiano też przeciwnaturalnych
 szukać sposobow; a przeciwnaturalnym na-
 zywam to wszystko co nie iest na powierz-
 chowności ziemi; co potrzebuie prepara-
 cyi chemicznych; na uleczenie iego. W
 reszcie, Chimia, sztuka tak pożyteczna w
 ninieyszych okolicznościach, musiała byđz
 nieznana człowiekowi pierwiastkowemu, bo
 nie miała żadnego związku z iego stanem.
 W ogrodach natury, ale nie w pracowniach
 Chemicznych, mowi Pan Clerc, rodzą się
 pomocy prawdziwie pożyteczne człowie-
 kowi. *Histoire naturelle de l'homme ma-
 lade.*

Ta uwaga stwierdza ieszcze com mowił po-
 wyżey o sposobach używanych na poskro-
 mienie żądzy miłosney. To usiłowanie hań-
 bi i obraża naturę, i przeto, nie widzie-
 my aby ona osadziła na powierzchni ziemi
 iaką roślinę zdolną do przełamania tempe-
 ramentu. Nie więcej znajduiemy śród-
 kow w tey mierze przedzierając się nawet
 do głębokiego wnętrza ziemi... tak dziel-

na i dokładna jest uwaga Pana *Maupertuis*: *Natura żąda aby wszystko żyło!* I dla tey przyczyny nie umieściła także natura na powierzchni ziemi żadnego krzewiaka, zdolnego do ziednania śmierci człowiekowi, usposobieniem go do kosztowania zbytecznych roskosz.

Obfypała ziemię istotami mogącemi naprawiać utraty, które każde ciało z przyczyny wyziewow swych istotnych nieuchronnie ponosić codzień musi: te zaś substancye wystarczają potrzebom naszym wszelkiego gatunku. Tryb, którym przepisał w rozdziale poprzedzającym, przystoi tym, którym potrzeba *bodźca* do miłości; znaydą jeszcze inne pomocy w artykule *Niedołęstwo* lub *Niedołężność*, tudzież w artykule *Niepłodność*. Cel, którym sobie w ninieyszym punkcie artykułu o małżeństwie założył, zupełnie jest dopełniony; ponieważ dowiodłem, że natura nie cierpi gwałtu w funkcyach naturalnych, i że żadna z substancyy zachwalonych na rozpalenie człowieka namiętnością nayswałtownieyszą, nie dopełnia zamiarow używających iey osób.

Tu się kończą wszystkie uwagi, które małżeństwo uważane w porządku fizycznym rozbierały; końcem pokazania czytelnikowi, iak rokosz wpływa na iego zdrowie; i że raz pozbawiwszy się przez zbytek nierozsądny władzy rokoszowania, nie nie zdola w naturze znaleźć takiego, co by mu ią przywrócić nazad mogło. W samey rzeczy, Świat, jest to zbior rozmaitych istot połą-

czonych łańcucem niewidomym najściślejszego powinowactwa; natura działa w tych istotach jednakowym sposobem; cała różnica zależy tylko na większym lub mniejszym dzielnosci stopniu, stosownym do doskonałości przymiotów; a jeżeli natura, nie wzięta od Stworcy swego, mocy przywracania zgnitemu i zniszczalnemu długą bytnością drzewu władzy dawania owoców; iakże się może płochosć ludzka zdobyć na fałszywą nadzieję, wznowienia w omdlałym swym iestestwie tego, co sprosny zbytek, aż w pierwotnym źródle pożarł. Tu by już należało położyć zupełną tamę rozprawie o małżeństwie, okoliczność jednak wieku mego, wieku mowie ośmnastego, w którym skutki oświecenia, aż nadto są podchlebną pamiątkę Genewczyka w Akademii Dijonńskiej dowodzącego niegdyś: że *Wzrost nauk więcey szkody niż pożytku przynosi obyczajom*, przymusza mnie do rzucenia wzrokiem na ten zarodek pokoleń ludzkich, w względzie moralnym. Spodziewam się, że czytelnik tym chętniey przyjmie pracę moją; im oczywistsze ma przed oczyma przykłady, znieważenia stanu tak szacowanego od wszystkich oświeconych w starożytności Narodów; a ktoreń, co z hańbą czasów naszych wyznać potrzeba, stał się celem handlarstwa dla nie-nasyconey chęci bogacenia się; środkiem łaknącey wywyżczenia ambicyi, i sposobem niemyślnym puszczania wszystkich wodzów namiętności miłośney. Gdybym chciał moje w tey mierze myśli czytelnikowi przełożyć; może w oczach jego, stanąłbym w

charakterze zuchwałego cenzora, którego ton, ile przeciwny delikatności zniewieściałego wieku, nieochybnie uiałby wagi naysprawiedliwizemu rozumowaniu. Wolę zatem, podać uwadze iego myśli znanych i sławnych Autorow. Ich powaga, połączona z mocą dowodow prostych, bo z samey natury człowieka i życia społecznego zaślagnanych, większy uczyni na umysłach skutek. Nie jestem tak ciemny w nauce serca ludzkiego, iżbym miał sądzić: że po wyśściu na widok tego pisma, małżeństwa modne, które tylko są związkiem na pozor, zmienia się w rzetelną, świętą i pożądaną dla narodu społeczność Męszczyzny z kobietą; aż nadto przekonany jestem, że nawiświeższe i nayrozumnieysze maxymy tyle tylko działać na sercu mogą, ile w nich znajduie się nałogu owych szczęśliwych skłonności, które raczey ku cnocie, niż ku występкови unoszą. Nie mogę się więc spodziewać, aby pieśczochy fortuny, nieumieiający obeysć się bez wrzawy, rozsypania, i występkow wielkiego świata, zabrały się mężnie do reformy swych małżeństw; żeby zaraz mieli postrzedz, iak się hanbią i nieszczęśliwemi czynią przez te oddzielne związki, które osoby małżonkow obojętnemi względem siebie robią; ale pewien jestem, że dalsze dalekie od powierzechowney i od ślepego gminu uchwaloney wielkości; dalsze w zakątkach prowincyi powolne ciężarowi obowiązkow stanu małżeńskiego, a przeto znaiące całą tklivość prawey rokofzy; przeczytaniem wyiátkow przezemnie

zebranych, nadadzą nowego hartu cnocie małżeńskiej; umocowane zaś w sentymentach, które rozum zaleca, a Religia poświęca; w związkach swoich, zareczą dla kraju święte i niezmazane cnotliwych Obywatelów zarodki

O MAŁŻENSTWIE UWAZANYM W WZGLĘDZIE MORALNYM.

„Lubo stan małżeński jest nayspierwszym, „naysawniejszym, nayważniejszym; i ni- „by gruntem, zasadą oraz strumieniem „towarzystwa ludzkiego, z którego wy- „tryłkają familie, a z nich Rzeczypospo- „lite; *prima societas in conjugio est, quod „principium Urbis, seminarium Reipubli- „cæ;* (pierwsze społeczeństwo jest w „małżeństwie, które daje początek mia- „stom, zarodek Rzeczypospolitey) iednak „wielu znakomitych ludzi ubliżyło mu „szacunku, i oczerniło go. Wielu mnie- „mało, że jest niegodnym ludzi mężnych, „dowcipnych i rozumnych; oraz te prze- „ciw niemu uczyniło zarzuty: „Nayprzód mniemało wielu, że iego „węzeł i obowiązek jest niesprawiedliwy, „że jest tym twardszą i ostrzejszą njewo- „lą iż małżeństwo przywięzuie zbyte- „cznie i podaje właśnie poniewolniczemu „staraniu o towarzyszu życia i humorowi „iego. Ze, gdy się nadarzy zły traf, lub „zawiedzenie się na wyborze i ugodzie; gdy „się w podziale więcey kości iak, ciała do-

„ stanie, na całe życie robi się człowiek
„ nieszczęśliwym. Któraż nieprawość, kto-
„ ra niesprawiedliwość może być większa
„ nad tę: aby za godzinę płochoego targu,
„ za błąd popełniony bez złości i przez
„ omyłkę, a często nawet popełniony dla
„ posłuszeństwa Rodziców lub uszanowania
„ ich rady; być obowiązany do pono-
„ szenia nieprzerwanego aż śmiercią tro-
„ sku? Lepiejby było sznur sobie na szyję
„ założyć, i rzucić się w morze głową na
„ dół, aby prędzej zakończyć dni swoje;
„ niż całe życie pędzić wśród mąk pie-
„ kielnych, i zawsze znosić przy boku swo-
„ im nawałność zawiści, złości, wściekle-
„ go gniewu, szaleństwa, uporczywego głu-
„ pstwa i innych opłakanych doli: ztąd to
„ jeden powiedział: że kto wynalazł wę-
„ zeł i związek małżeński, ten wymyślił
„ piękny i pozorny sposób zemśczenia się
„ na ludziach; ten wynalazł powabną fa-
„ mołówkę i siatkę na chwytanie bydląt,
„ aby je potym piekł przy wolnym ogniu.
„ Drugi powiedział, że ożenić mądrego z
„ głupią, albo wydać mądrą za głupiego,
„ jest iedno co żywego do umarłego przy-
„ wiązać; co było najfrońszą śmiercią wy-
„ należoną od Tyranów, aby dręczyć i o
„ śmierć przyprowadzić żywego przez niezno-
„ śne stowarzyszenie go z umarłym.
„ Powtore obwiniają małżeństwo, że jest
„ skażeniem i zarazą dobrych i rzadkich
„ dowcipów, ile że podchlebstwa i pie-
„ szczoty ukochaney małżonki, przywią-
„ zanie do dzieci, troski i starania domo-

„ we, wzrost familii, rozwalniaią, odzie-
„ raia z hartu i miękcza czerstwość oraz
„ dzielność nayżywfzego i nayszlachetniey-
„ szego umyślu, czego świadectwo mamy
„ w Samfonie, Salomonie, Marku Anto-
„ niuszu; a więc na naygorszą sprawę, nie
„ potrzebaby żenić, tylko tych: ktorzy ma-
„ ią więcej ciała iak umyślu, ktorzy są
„ czerstwi i mocni na ciele a słabi na du-
„ szy; takich to trzeba przywiązywać do
„ ciała; im należy oddzielać ciężar spraw
„ małych i podleyfzych, spraw kłopotnych
„ do sil ich umyślu. Lecz nie byłoby to
„ nayznakomitszą szkoda, gdyby tych, kto-
„ rzy mając ciało słabe, dziedziczą umyśł
„ wielki, czerstwy, i dzielny, przykowa-
„ no i przykrepowano do ciała, do mał-
„ żeństwa, iak przykowsywaia do iarzma
„ bydłeta robocze? Toż samo widzieć się
„ daie w bydłetach. Bo zwierzęta zacniey-
„ sze, bydłeta dzielne i użyteczne, iako to
„ konie, psy, wstrzymuia od parzenia się;
„ przeciwnie do stada daia naynezdadniey-
„ sze do usług człowieka. I dla tego też
„ osoby przeznaczone, tak z męskiej iak
„ niewieściey płci, do najswiętfzego po-
„ wołania, i które powinny być celem i
„ wyborem chrześciaństwa, iako to Xieża
„ i Zakonnice, wyłączone są od małżeń-
„ stwa. A to przeto, że małżeństwo prze-
„ szkadza do pięknych myśli, do podwyższe-
„ nia duszy, do rozważania rzeczy wiel-
„ kich, niebieskich i boskich, i odrywa od
„ tego wfzyftkiego; bo rozważanie, pod-
„ wyższenie duszy iest niezgodne z wrzawą

„ i trząskiem spraw domowych ; i z tey to
„ przyczyny Apostoł przenosi odludność
„ wstrzeźliwości nad małżeństwo. Uży-
„ teczność może być na stronie małżeń-
„ stwa, ale uczciwość większa się wydaie w
„ bezżeństwie.

„ Powtore małżeństwo miewa i burzy
„ piękne i święte przedsięwzięcia ; iako S
„ Augustyn opowiada, iż gdy ułożył, z nie-
„ ktorými przyjaciółmi swemi, pomiędzy
„ ktorými było kilku żonatych, usunąć się
„ od kompanii i osiąść na wsi, aby się swo-
„ bodniey bawić nauką mądrości i cnoty ; w
„ krotce zamysł ich był złamany i prze-
„ wrocony, przez żony tych, którzy ie mie-
„ li ; iakoż pewien mędrzec powiedział : iż
„ gdyby się mężczyźni mogli obeysć bez
„ kobiet, nawiedzałby ich Aniołowie i ży-
„ liby z niemi w towarzystwie.

„ A co większa, małżeństwo, niedozwala
„ podróżować po świecie i obcych naro-
„ dach ; bądź końcem nauczania się iak bydź
„ mądrym ; bądź końcem nauczania innych
„ tey sztuki, i ogłoszenia im swey nauki :
„ słowem, małżeństwo nie tylko tępi wiel-
„ kie i dobre umysły, nie tylko tey tchu-
„ rzoftwem zaraża, lecz samę powszechność
„ ogołaca z wielu pięknych i wielkich rze-
„ czy, ktorých dokazać nie można, leżąc,
„ przy boku i na łonie małżonki, będąc
„ otoczonym małemi dziećmi. Ale nie jest-
„ że to dolegliwym widokiem ? nie jestże to
„ znakomitą szkodą, że człowiek zdolny
„ rządzić całym Państwem, bawi się roz-

„ rządaniem postępów żony i dzieci ? I
 „ przeto odpowiedział pewien wielki czło-
 „ wiek, któremu radzono aby pojął żonę :
 „ że się rodził do rozkazywania ludziom,
 „ ale nie iedney młdey kobiecie ; że był
 „ przeznaczony do rady i rządu Krolow
 „ oraz Xiążąt, ale nie do zatrudniania się
 „ kierowaniem uczynkow drobnych dziełek.
 „ Na to wszystko odpowiedzieć można, że
 „ natura ludzka nie jest usposobiona do przy-
 „ ięcia zupełney doskonałości ; nie może
 „ mieć w sobie nic takiego, w czemby ro-
 „ zum wady iakiey upatrzeć nie zdołał :
 „ naylepsze iey lekarstwa, naywyborniey-
 „ sze sposoby, są zawżse młde i pomie-
 „ szane z niewygodą : wszystko prawie jest
 „ złem potrzebnym ; małżeństwo zaś jest nay-
 „ wybornieyszym, nayzacnieyszym środ-
 „ kiem, iaki tylko mógł bydź wynalezionym
 „ do zachowania i rozmnożenia naszego. Nie-
 „ ktorzy, iako na przykład *Plato*, chcieli sub-
 „ tylizować, filili się na wynalezienie środ-
 „ kow, któremiby ominąć te ciernie ; ale o-
 „ prócz tego, że na powietrzu sławiali gma-
 „ chy, które długo w używaniu bydź nie mo-
 „ gły ; gdyby nawet, ich wynalazki przypu-
 „ łczone były do praktyki, nie zbywałoby
 „ im na wielu niewygodach i zawaadach. Te
 „ niewygody, te zawady sam człowiek spra-
 „ wuje ; sam ie wyprowadza występkiem i
 „ niewstrzeżliwością, tudzież przeciwno-
 „ mi namiętnościami. W tym zaś nie stan,
 „ nie rzecz samą, ale człowieka obwiniąć
 „ należy, który niczego dobrze używać nie
 „ umie. A nawet i tak mówić można, iż
 z przy-

„ z przyczyny tych cierniow, tych trudno-
„ ści, iest szkołą cnoty, wprawą i cwi-
„ czeniem poufałym oraz domowym; dla
„ tego to *Sokrates* Doktor mądrości rzekł
„ do tych którzy mu wyrzucali na oczy
„ upartą złość żony, że przez nią w domu
„ swoim uczy się bydź stałym i cierpliwym
„ wszędzie indziej, tudzież przywyka do
„ znajdowania słodyczy w pociskach fortu-
„ ny. Z drugiey strony, nikt nie mowi, a-
„ by ten źle robił, który się bez żony ob-
„ chodzi. Lecz na cześć małżeństwa po-
„ wiedzieć należy Chrześcianowi, że go
„ Bog postanowił w Raiu ziemskim, przed
„ wszystkiemi innemi rzeczami, w stanie
„ niewinności i doskonałości. To są cztery
„ jego zalety, czwarta iest bez wątpliwie
„ bardzo można, i nie ma co na nią od-
„ powiedzieć. Powtore Syn Boży uczcił
„ małżeństwo swoją przytomnością pier-
„ wszym swoim cudem, a cudem udziału-
„ nym przez wzgląd na stan rzeczony, przez
„ wzgląd na ludzi zaślubionych. Nako-
„ niec uczcił go tym zaszczytem, że służy
„ za figurę owego wielkiego związku Chry-
„ stusa z Kościołem; dla tego to było mał-
„ żeństwo nazwane tajemnicą i wielką. „
„ W samey rzeczy, małżeństwo nie iest
„ rzeczą obojętną ani mierną, iest ze wszy-
„ stkim albo wielkim dobrem, albo wielkim
„ złem, albo wielką spokojnością, albo
„ wielkim zamieszaniem, raiem albo pie-
„ kłem. Dobrze skleione czyni życie bar-
„ dzo swobodnym i miłym, źle skojarzone
„ iest przykrym i niebezpiecznym kupnem,
Tom IV.

„kolczyłym i zatruwającym duszę zwią-
„kiem; jest to ugoda w ktorej się co do
„ostatniey kreski prawdzi owo przysłówie:
„*homo homini deus aut lupus.*

„Małżeństwo jest to budowla z kilku
„części składana, potrzeba aby w niej by-
„ła szóstowność wielu przymiotów; żeby
„dokonana była z wielką uwagą nie tylko
„na osoby zaślubione, ale na wszystko co jest
„opócz i zewnątrz zaślubionych osob. Bo
„mimo wszelkich mow w tey mierze, ni-
„gdy się człowiek nie żeni jedynie dla sie-
„bie samego; potomstwo, familia, zpewi-
„nowacenie, sposob utrzymywania się, do-
„statki, zawsze w tey ugodzie wiele ważą,
„i dla tego to tak mało znajduie się do-
„brych małżeństw; że zaś dobrych tak ma-
„ła jest liczba, to samo dowodzi ceny i
„szacunku onych: wszak ta bywa dola nay-
„większych szczęśliwości ludzkich, nay-
„większych urzędów i dostoiieństw. Do-
„stoynność krolewka jest także pełna tru-
„dności i mozolow; mało jest takich kto-
„rzyby ją dobrze i szczęśliwie sprawowa-
„li. Ze iednak często widziemy nieszczę-
„śliwych małżonkow, to pochodzi z roz-
„wolnienia i rozwiozłości osob, nie zaś z
„stanu i zamiaru małżeństwa; dla tego też
„wygodnieyszym jest dla dusz dobrych,
„prostyh i gminnych, u ktorych go roz-
„kosze, ciekawość, próżnowanie nie tak
„miejzają: humory rozpustne i swawolne,
„dusze płochy, burzliwe; znarownione nie
„zdadne są do czynienia tey szacowney
„ugody.

„ Małżeństwo jest rozumnym przymie-
rzem, świętym i nienaruszonym zwią-
kiem, kontraktem i umową pełną uczci-
wości i szacunku; jeżeli jest dobrane i
przyswoicie skojarzone nie ma pię-
kniejszego na świecie; jest to łagodne i
przyjemne towarzystwo życia, pełne sta-
łości, zaufania, tudzież niezliczonej li-
czby pożytecznych przyług, obowiązkow
zobopólnych; jest to przymierzenie się
nie miłości ale przyjaźni. Miłość i przy-
jaźń, są dwoma bardzo różnemi rzecza-
mi, iak ciepło gorączkowe i chorobne,
i ciepło naturalne w stanie zdrowia; mał-
żeństwo ma w swoim podziale przyjaźń,
pożyteczność, sprawiedliwość, uczciwość,
honor, stateczność, rozkosz podług wpra-
wdzie, ale zbawienną, stałą i ogólniey-
szą. Miłość zasadza się na samej rozko-
szy, rozkosz w miłości jest żywsza, o-
strzeysza, i bardziey przenikająca; mało
się małżeństw udaie, które były rozpo-
częte i doprowadzone do skutku za prze-
wodnictwem piękności i żądź miłosnych,
bo małżeństwu potrzeba zasad trwalszych
i gruntownieyszych, i z wolna, ostrożnie
w ten stan zabierać się należy: to burzli-
we, wrzące przywiązanie wcale nieskute-
czne jest w tym związku, a nawet mał-
żeństwem lepiej zawsze trzecia powoduje
ręka.

„ To opisanie jest zwarte i proste, dla
dokładniejszego wyobrażenia powiemy:
że w małżeństwie dwie są rzeczy, zupeł-
nie istotne, które się zdaia przeciwne a

„ nie są, to jest, równość niby towarzyska
 „ i między równymi osobami, i nierówność,
 „ to jest wyższość i niższość. Równość
 „ zawisła na zupełnym i doskonałym udzia-
 „ le i na zupełnej wspólności wszystkich
 „ rzeczy, dusz, woli, ciał, dóbr, majątku:
 „ i to jest prawem fundamentalnym czyli
 „ zasadowym małżeństwa: prawo to w nie-
 „ których miejscach rozciąga się aż do ży-
 „ cia i śmierci, tak dalece, że gdy mąż um-
 „ rze, żona musi się tuż za nim na tamten
 „ świat wybierać. W niektórych miej-
 „ scach dzieje się to mocą prawa publiczne-
 „ go, a często z tak wielką gorliwością; iż
 „ gdy kilka żon jednego miały męża, wio-
 „ dą spory i prawują się publicznie, która
 „ powinna mieć prawo *iść spać*, (tego u-
 „ żywają wyrazu,) z wspólnym małżon-
 „ kiem; na pozyskanie zaś tego prawa,
 „ przytaczają dobre usługi oddawane zmar-
 „ łemu małżonkowi; dowodzą, że najbar-
 „ dziej od niego kochane były, że pozy-
 „ skały ostatecznie jego ucałowanie; że mu
 „ dały potomstwo.

*Et certamen habent lethi, quæ viva sequatur
 Conjugium, pudor est non licuisse mori.*

*Ardent uictrices, & flammæ pectora præbent.
 Imponuntque suis ora perusta viris.*

„ W innych miejscach zachowywano to,
 „ nie na mocy prawa publicznego, ale na
 „ mocy ugod i umów szczególnych mał-
 „ żeństw, jako mamy tego przykład na Mar-

„ ku Antoniuszu i Kleopatrze. Tarowność
 „ zasadza się także na mocy, na władzy,
 „ którą wspólną mają nad familią; ztąd żo-
 „ na nazwana jest towarzyszką męża; go-
 „ spodynią domu i familii; iak mąż ma na-
 „ dane nazwisko Rządcy i Pana. A władza
 „ ich połączona nad całą familią, porówna-
 „ na jest z Aristokracją.
 „ „ Roznica wyższości i niższości zawisła
 „ na tym: że mąż ma władzę nad żoną, a
 „ żona jest podległa mężowi; ta zwierzch-
 „ ność jest podług wszystkich praw i urzą-
 „ dzeń politycznych, ale ściślejsza lub wol-
 „ nieysza w pomiar różności rządu. Wszę-
 „ dzie niewiasta, choćby nierównie szlache-
 „ tniesza i bogatsza, w małżeństwie pod-
 „ legać musi mężowi; ta wyższość i niż-
 „ szość, ta zwierzchność i podległość jest
 „ naturalna ugruntowana na mocy i zdol-
 „ ności iednego, a słabości i nędzności
 „ drugiego: Teologowie gruntują ie na in-
 „ nych daleko przyczynach, zasięgniętych
 „ z Biblii, męszczyzna, mówią oni, stwo-
 „ rzony był nappierwieg, od samego Bo-
 „ ga bezśrzednie, wyraźnie dla Boga iego
 „ pierwiastkowego początku i Pana, na ie-
 „ go podobieństwo; stworzony był dosko-
 „ nałym; bo natura zawsze zaczyna się od
 „ rzeczy doskonałej; kobieta potym do-
 „ piero stworzona była, po człowieku, z
 „ okoliczności iego iestestwa i dla inney
 „ rzeczy nie dla siebie samey, *mulier est*
 „ *vir occasione*; aby była pomocą i na-
 „ miestnikiem męszczyzny, który jest iey
 „ władzcą, a przeto jest niedoskonałą. Te

„ są przyczyny zabrane z rozrodzenia, że
 „ tak rzekę naturalnego wſzystkich rzeczy.
 „ Porządek ſkażenia i grzechu tożſamo do-
 „ wodzi: Niewiaſta pierwſzą była w prze-
 „ ſiępſtwie, i z wſaſnego ſkłonienia męſzczy-
 „ zna w iej tylko wiſzedł ſłady i z przy-
 „ czyny niewiaſty. A więc niewiaſta oſta-
 „ tnia ieſt w względie dobrego i ſtworze-
 „ nia; wzięła bytność dla innego ieſteſtwa
 „ pierwſzą w względie złego i przyczyną
 „ grzechu; ſprawiedliwie zatym poddana
 „ męſzczyźnie iako pierwſzemu do dobre-
 „ go i oſtatniemu do złego.

„ Ta zwierzchność i władza męſzowska
 „ w niektórych mieyſcach była tak wielka
 „ iak oycowska, rozciągała ſię aż na życie
 „ i śmierć; iako na przykłąd u Rzymian,
 „ przez prawo, Romuſa małżonek mógł
 „ zabić żonę ſwoją w czterech przypadkach:
 „ cudzołóstwa, podłożenia dzieci, używa-
 „ nia dorabianych kluczy i picia wina. U
 „ Greków takżę mowi Polyb, i ſtaroży-
 „ tnych Gaulow, podług Cezara, władza
 „ męża rozciągała ſię aż na życie i śmierć
 „ żony. Ale w wyrażonych mieyſcach i w
 „ wſzystkich innych umiarkowaną zoſtała
 „ potym: ale prawie wſzelka władza męża
 „ i wſzelka podległość żony na tym zale-
 „ ży, że mąż ieſt Panem uczynkow i zamy-
 „ ſłow żony, może ją ſtroſować ſłowy, trzy-
 „ mać w zamknięciu (bicie niegodnym ieſt
 „ krokiem względem kobiety uczciwey mo-
 „ wi prawo), a żona powinna iść za kon-
 „ dycyą, ſtanem, familią męża; powinna mę-
 „ żowi towarzyszyć wſzędzie w podróżach,

„ na wygnaniu, w niewoli, w więzieniu, w
„ ucieczce, w tułaniu się. Bardzo piękny
„ mamy przykład w Sulpicyi która z mę-
„ żem wygnanym pojechała na Wyspę Sy-
„ cylii. Niektórzy jeszcze dodają, że żona
„ obowiązana jest iechać z mężem na woy-
„ nę i do Prowincyi nayodlegleyszych, gdy
„ do nich jest wyłany na urzędowanie. Żona
„ nie może stawiać w sądzie, bądź iak powód,
„ bądź iak zaskarzona bez powagi męża; nie
„ może obierać sobie sędzi tego, którego
„ mąż nie chce; ani powinna męża pozywać
„ bez zezwolenia zwierzchności.
„ Małżeństwo nie wszędzie idzie jedna-
„ kowym torem, i nie wszędzie ma jedna-
„ kowe prawa oraz prawidła, podług roz-
„ maitych Religii i Narodów, ma swoje
„ przepisy wolnieysze lub ściśleysze, a po-
„ dług chrześcijaństwa, które jest nayści-
„ śleyszą ze wszystkich Religii, małżeństwo
„ poddane jest wielkim i ostrym prawom.
„ Sam tylko wstęp ma wolny, trwałość ie-
„ go jest koniecznością obowiązkow, ale ta
„ konieczność zawisła poniekąd i pierwiast-
„ kowo od naszej woli. Inne Narody i reli-
„ gie, chcąc uczynić małżeństwo swobod-
„ nieyszym, wolnym, i płodnym, przypu-
„ szczają wielość żon i rozwód czyli ra-
„ czej odpędzenie małżonki, wolność bra-
„ nia i porzucania żon; obwiniają Chrześci-
„ aństwo o zniesienie tego dwoyga, mówią
„ nawet, że tym sposobem szkodliwym dla
„ przyjaźni i rozmnożenia, uszkodziło, ten
„ związek w głównych swoich celach, ile-
„ że przyjaźń nienawidzi wszelkiego przy-
„ mułu, i lepiej się utrzyma przy ucz-

„ ciwey wolności. Rozmnożenie zaś na-
„ rodu ludzkiego iest dziełem kobiet, iako
„ nam natura obfity daie przykład w wil-
„ kach, których rodzaj iest tak płodny w
„ odradzaniu młodych wilcząt, że niekie-
„ dy wilczyce miewaią po 12. i 13. i prze-
„ wyższą liczbą znakomicie inne zwie-
„ rzęta pożyteczne, których tak wielką li-
„ czbę zabiaią codziennie, a wilków tak
„ mało; z tym wszytkim ta klasa zwierząt
„ iest nayneplodnieysza. Co pochodzi ztąd,
„ że tak wielkiej liczby, iedna tylko bywa
„ samica, która nayczęściej mało z zey-
„ ścia się korzyśta, i nie zostae kotną, bo mno-
„ stwo ubiegaiących się samców tłumi w niej
„ wszelkie zawiązki, a więkfsza część sam-
„ cow zdycha bez odplodzenia swego rodu
„ dla braku samicy. Jakoż widzimy, iż się
„ wielożeństwo korzystnym pokazuje roz-
„ mnożeniu u narodow które ie przypusz-
„ czaią, iako to Żydzi, Mahometanie i in-
„ ni barbarzyńcy, które zbieraią po trzy
„ do czterech kroć sto tysięcy i więcej
„ woyska. Przeciwnie Chryścianstwo trzy-
„ ma w związkach wiele osób, lubo iedną z
„ nich albo obydwie będą nieplodne, a kto-
„ re inaczey dobrane zosławilyby liczne po-
„ tomstwo. Tak dalece, że cała płodność
„ zawiśła na płodności iedney kobiety. Za-
„ rzucaią ielzce, że to zbyteczne przyci-
„ śnienie związkow małżeńskich, skutkuje
„ rozwiozłości i cudzołóstwa, lecz na to
„ wszytko łatwa odpowiedz: że chrześci-
„ aństwo, nie uważa małżeństwa przez
„ wzgląd iedyny na przyczyny ludzkie na-
„ turalne, doczesne, ale patrzy na niego z

„ inney strony i ma przyczyny wyższe i
„ szlachetniejszy, jakośmy powiedzieli. Do-
„ dadź do tego należy, iż doświadczenie po-
„ pokazuje na wielu małżeństwach, że przy-
„ mus posługuje często do przyjaźni, osobli-
„ wie w duszach prostych i łagodnych, kto-
„ re łatwo przyjmują obowiązki na siebie
„ włożone; co się zaś tyczy rozpusty, ta po-
„ chodzi z nierządu i popłucia obyczajów,
„ którego żadna wolność powściągnąć nie
„ zdoła. Jakoż cudzołóstwa znajdują się i w
„ wielożeństwie, wśród wolności rozwo-
„ dow; świadkiem tego między żydami Da-
„ wid, który się nieustrzegł cudzołóstwa,
„ wśród tylu żon i kobiet: przeciwnie zaś
„ długo bardzo ten występki był nieznan w
„ krajach porządnie prawami rozrządzonych,
„ w których nie było wielożeństwa ani wol-
„ nych rozwodów: temu dawały bardzo
„ długie świadectwo, po swoim założeniu
„ Rzeczypospolite Spartańska i Rzymska: a
„ więc w tym wszystkim nie trzeba winy zwa-
„ lać na Religiją, ktorey cała nauka załada się
„ na czystości i rozsądnej wstrzemięzli-
„ wości. „
„ Wolność wielożeństwa, która pewnym
„ Autorom zdawała się naturalną, rozmaita
„ bywa podług rozności Narodów i policyi.
„ W niektórych wszystkie żony należące do
„ iednego męża żyją wspólnie, wszystkie
„ są w iednym stopniu i w iedney dostoy-
„ ności, tak iako ich dzieci: gdzie indziej
„ znowu bywa iedna żona zwierzchność nie-
„ iaką mając nad innemi, ktorey dzieci dzie-
„ dziczną majątek, dostojność i tytuł męża;
„ inne kobiety mieszkają osobno i w niekto-

„ rych mieyscach mają tytuł żon prawych,
 „ w innych nałożnic; dzieci zaś tych nie
 „ mając dziedzictwa żadnego, miewają
 „ wyznaczone pensye.
 „ Zwyczaj rozwodów czyli porzucenia
 „ żony, rozmaity także bywa; bo u niekto-
 „ rych iako u Żydów, Greków, Ormianów,
 „ nie wyrażają przyczyny rozwodu, i nie
 „ wolno powrócić do żony raz porzuconey,
 „ ale wolno innę pojąć w małżeństwo. Lecz
 „ w prawie Mahometa rozłączenie mał-
 „ żonków czynione bywa władzą Sędzio-
 „ wską, i za rozpoznaniem gruntownym przy-
 „ czyn, (chyba gdyby miało nastąpić
 „ z zezwolenia zobopólnego) przyczy-
 „ ną zaś rozwodu powinno być cudzoło-
 „ stwo, niepłodność, niezgodność humo-
 „ rów, zamach czyniony przeciwko towa-
 „ rzyzowi życia, rzeczy w proś i gło-
 „ wnie przeciwne stanowi i ustanowieniu
 „ małżeństwa: wolno zaś małżonkom roz-
 „ wiedzionym powracać do swoich zwią-
 „ ków ilekroć im się podoba. Pierwszy
 „ zwyczaj zdaie się lepszy ile zmierzający
 „ do trzymrania na wodzach krotkich dumne
 „ żony i gniewliwych mężów. Drugi zwy-
 „ czay, który zawiśł na przekładaniu przy-
 „ czyn hańbi osoby małżonków, stawia na
 „ jawie wiele rzeczy, któreby powinny być
 „ ukryte i zataione. Jeżeli się zaś zdarzy
 „ że przyczyna zostanie bez dowodów, że
 „ muszą zostać z wspólnym pożyciem, wy-
 „ padają w tey okoliczności trucia i zaboy-
 „ stwa, częstokroć niewiadome męszczyz-
 „ nom, iako to odkryto w Rzymie, przed

ustanowieniem rozwodów, gdzie żona iedna dostrzeżona w występku otrucia męża, oskarżyła inne, te zaś powołały siedm dziełat innych winnych tego występku i wszystkie ukarano śmiercią: to iednak naygorsza, że cudzołóstwo prawie nigdzie nie ma kary śmierci i po popełnieniu tego nie następuje procz separacyi albo rozwodu; prawo to wprowadził Justynian, zupełnie posiadany i rządzony od swoiey żony, która wszystko co mogła wsunęła w prawona stronę i korzyść niewiaſt; ztąd iednak wypływa wieczyſte niebeſpieczeńſtwo ustawicznego cudzołóstwa, żądza śmierci iak nayprędzey męża lub żony; wynowayca nie odbiera kary, a niewinny ſkrzywdzony, zoſtaie bez ſławy.

Podług dwóch oddzielnych względów małżeńſtwa, to ieſt równości i nierówności, dwójakie ſą powinności i obowiązki małżonków, iedne wspólne zarowno obydwom, iako to przywiązanie, wierność, wspólność i uczeſtnieſtwa wſzyſtkiego. Powtore ſtaranność i władza nad całą familią i troskliwość o wſzelkie dobro domowe.

Inne obowiązki ſą ſzczególne i rozmaite, podług nierówności, która zachodzi między małżonkami, bo mąż ma powinność: 1. Oſwiecać ſwą żonę, uczyć ią łagodnie wſzyſtkiego, cokolwiek ieſt iey powinnością, co ſię ſciąga do iey honoru, dobra, i co może z charakteru żony

„ czynić. 2. Żywić ją czyli mu wniesie w
 „ dom iaki posag czyli nie. 3. Odziewać ją.
 „ 4. Spać z nią. 5. Kochać ją i bronić. Dwa
 „ w tey mierze zachodzą brzydkie i wystę-
 „ pne zbytki, to jest, że niektorzy mężo-
 „ wie trzymają swe żony w niewolnictwie
 „ iak podle służebnice; drudzy znówu dają
 „ się im powodować iak Paniom. Te są
 „ główne obowiązki, z nich wypływają na-
 „ stępujące: mieć troskliwe staranie o cho-
 „ rey, wykupić z niewoli, pogrzebać u-
 „ marłą, ją owdowiałą i dzieci z niey spło-
 „ dzone opatrzyć w przyzwoite pożywie-
 „ nie testamentem.
 „ Powinnością żony jest oddawać cześć, po-
 „ szanowanie i uczciwość mężowi jako swe-
 „ mu Rządcy i dobremu Panu; tak mądre ko-
 „ biety nazywały mężów swoich, a imię
 „ hebrayskie *Baal* znaczy razem i męża i
 „ Pana. Ta która się uiszcza w tych obo-
 „ wiązkach więcej czyni dla siebie i swe-
 „ go honoru iak dla swego męża, a ina-
 „ czej postępując, sobie samey krzywdę wy-
 „ rządza. Powtore winna mężowi posłuszeń-
 „ stwo w wszystkich sprawiedliwych i godzi-
 „ wych rzeczach; powinna się stosować do
 „ humoru swego męża i ulegać mu, na wzór
 „ dobrego zwierciadła które wiernie odbija
 „ świat; nie mażę żadnego osobistego zamy-
 „ słu, żadney myśli, żadney miłości 3. Winna
 „ mu wszelką usługę domową. Poczwarte po-
 „ winna pilnować domu osobliwie, gdy mę-
 „ ża przytomnego nie maż; ztąd to po-
 „ równano żonę do żółwia, i malują ją z
 „ gołemi nogami. Bo w przypadku oddalenia

„ się męża powinna być niewidzialną. Po
„ piąte, zachować milczenie i nie mówić tyl-
„ ko z mężem lub w interesie męża swego.
„ Ze zaś rzadką bardzo i trudną jest rzeczą
„ kobieta umiejąca milczeć, nazwano ją
„ darem drogim Boga. Po szóste, powin-
„ ną się uczyć gospodarstwa i nim zaprzę-
„ tać, to jest nayspożyteczniejszą i nayu-
„ czeiwszą umiejętnością kobiety. nayprzy-
„ zwoitszem iey zatrudnieniem; to jest nay-
„ głowniejszym iey przymiotem, którego
„ naytroskliwiej w małżeństwie poszuki-
„ wać należy; ten to jest posag iedyny,
„ który służy do zachowania lub do zni-
„ szczenia domu, ale nieszczęściem taka
„ kobieta bardzo jest rzadka. Znajdziesz
„ wiele takich ale mało dobrych go-
„ spodyń.
„ W zeyściach miłosnych, powinni mał-
„ żonkowie zachować umiarkowanie, zwią-
„ zek ten jest święty; i dla tego rozkosh z
„ niego wypływająca, powinna być zmie-
„ szana z nieiąką surowością, powinna
„ być roztropną i rządzoną sumnieniem.
„ Zony sweley z powagą nieiąką dotykać
„ się należy i w zamiarze uczciwości; aby
„ iak mowi *Aristoteles* rozlechtanie zbyt
„ lubieżne nie wyprowadziło iey za kresy
„ rozumu: mieć w tym należy baczność na
„ zdrowie, bo rozkosh bardzo gorąca i usta-
„ wiczna, kazi nasienie, oraz przefzka-
„ dza zapłodzeniu. Z drugiey strony, aby
„ uciecha nie była omdlała, postura, nie-
„ płodna, rzadko iey używać trzeba: So-
„ lon przepisał trzykrotne użycie na mie-

„ siac , lecz w tey mierze nie można nazna-
 „ czyć stałego prawa , ani pewney reguły „

Tak mówi o małżeństwie CHARRON mora-
 lista wieku XVI. uczeń i przyjaciel wiel-
 kiego Montaigne. Oby każdy dzisieysze
 małżeństwa zrownał z obrazem podanym
 o człowieka tego przenikniętego grun-
 towną umiejętnością natury i serca ludzi!
 oby z nich wyciągnął uwagi , które ro-
 zum łączony z cnotą wyciągać każe ! Lecz
 posłuchajmy jeszcze co nam o tym po-
 wie wymowny i delikatniejszy w czuciu
 Autor wieku XVIII.

„ Nie dosyć jest być powolnym rządowi
 „ tey społeczności , która nam dała życie ;
 „ trzeba współczynić na iey zachowanie .
 „ Oyczyzna utrzymuje się ludnością , tym
 „ kanałem naprawia swoje utraty , nabywa
 „ kwiatu młodzieży nigdy niewiedniejące-
 „ go ; nie możemy inaczej zacząć odpłaty
 „ iey dobrodziejstw. tylko dostawiając no-
 „ wych obywatelów , tych drogich istot ,
 „ które są naytkliwzemi własney naszey
 „ exystencji wpływami . „

„ Prawo natury i prawo życia towarzy-
 „ skiego , mają w tey mierze równą moc .
 „ Bo pod ow czas , gdy społeczność żąda od
 „ nas nowych obywatelów , natura daje nam
 „ słyszeć głos żądzy i stawia przed nami po-
 „ waby rozkoszy , którą iey się podobało u-
 „ czynić naytkliwszą .

„ Ktokolwiek uporczywie zatrzymuje
 „ hołd , którego się po każdym domaga ludz-
 „ kość , czyni zamach na iey prawa , kno-
 „ wa zamachy na iey zniszczenie bo ple-

„mie ludzkie zgafłoby bez powrotu
„w krotce, gdyby wszyscy ludzie równo
„względem pokoleń swoich niewdzięczne-
„mi byli. Ten który potomkom swoim
„odmawia odtworzenia, niegodziem, jest ży-
„cia; zaboyca własnego plemienia, równie
„wykracza przeciwko Ojczyźnie i prze-
„ciwko swemu Narodowi!

„Ubogi żeni się i mnoży, bo nie zna in-
„nych potrzeb, prócz potrzeb fizycznych,
„które są bardzo ograniczone; bo nie
„mając, nie boi się, aby go dziatki przenie-
„woliły do odjęcia czego chuciom pie-
„szczonym.

„Nędzni i nieszczęśliwi ludzie są za-
„rodkiem ludzkości; oni to zapełniają
„czczość wszystkich klas innych. Gdyby
„nie oni, widzielibyśmy w krotce owe
„wielkie i okazałe stany, zamienione w nay-
„przykrzejsze pułtynie.

„Człowiek żyjący w pumierności, boi
„się zapłodzenia dziatki, bo pod ow czas
„poszedłby niżej pumierności

„Bogacz nie chce nie uymować swym zbyt-
„kom, nie chce się pokrzywdzić w roz-
„kaszach, wymysłach, gustach płochych,
„nie chce się narazić na najmniejszą przy-
„krość zmyślności. Z drugiej strony mo-
„cno by załował swych dzieci, gdyby nie
„byli tak bogatemi jak on.

„Lecz zniósłszy potrzeby przyśwoione,
„nieznalibyśmy ani pumierności, ani bo-
„gactwa, bo w szeregu potrzeb, to tyl-

„ ko jest rzeczywistym , bez czego się o-
 „ beyść nie można. Jakoż fałszywe po-
 „ trzeby są nayıpierwszą przyczyną wiel-
 „ kiej liczby bezżeńców.

„ Człowiek młody pragnie małżeństwa,
 „ żąda aby patrzył na rozkrzewienie iego
 „ owocow, bo w młodości nie jest ieszcze
 „ zupełnie zepfuty; bo nie miał czasu do
 „ stłumienia całkowitego głosu natury; bo
 „ omamienia opinii nie mogły ieszcze poko-
 „ nać w nim iey głosu.

„ Lecz z czasem przesady tłumią głos
 „ serca: ogień iego słabieie. Zaczyna czło-
 „ wiek pałać chęcią utrzymania stanu swe-
 „ go , chce się uczynić znakomitszym przez
 „ rozpostarcie zbytku i okazałości; nie-
 „ szczęśliwa roztropność, same tylko po-
 „ wody bojaźni wystawia iego umysłowi.
 „ Pod ow czas mniema człowiek , że jest
 „ rozsądnym , a on tylko większego stopnia
 „ zepfucia nabiera. Młodzież w wielu oko-
 „ licznosci pewniejszy wzrok miewa iak
 „ starość. A to przeto: że namiętności sa-
 „ mą naturą w nas zaszczepione, nie tak
 „ daleko obłąkać nas mogą, iak rozum do-
 „ skonalszony od ludzi i zaprzątiony tysią-
 „ cznymi błędami.

„ Autor natury mały kres życia wymie-
 „ rzył zwierzętem. Zdaie się, że im tyle
 „ tylko czasu użyczył, ile potrzeba do od-
 „ tworzenia rodu i do uwiecznienia gatun-
 „ kow. Człowiek rodził się dla tego aby
 „ dał bytność człowiekowi. Ten jest po-
 „ rząddek ustanowiony od Stworcy.

„ Jak

„ Jak szczęśliwi są ludzie, że idąc za
 „ słodką skłonnością natury mogą się stać
 „ pożyteczni mi kraiovi! Zaledwo mech
 „ lekki zaczyna pokrywać pulchne jagody
 „ młodziana, natychmiast nowe czucie rzu-
 „ ca pierwotne w sercu jego zawiazki, i
 „ zdaie go się obdarzać nieznany dotąd
 „ gatunkiem życia! Krew z większą gorą-
 „ cością płynie po żyłach jego, i w nay-
 „ drobniejsze włókna zanosi drzenie równie
 „ niespokojney iak nieznaney chuci. Cała
 „ natura zmienia postać w oczach jego.
 „ Podobą sobie w samotności, lubi się nu-
 „ rzać w słodkich marzeniach. Posępność,
 „ zamyślenie osiadaia jego duszę; iak ten
 „ smutek jest szczęśliwy, który walczy o
 „ podobieństwo z rokosza! Wszystko go
 „ wzywa do miłości; wszystko w nim podu-
 „ szcza płomień natury, który kryje w
 „ sobie, i dzielność tego płomienia, daie
 „ mu poznać naywłaściwiey bytność.
 „ Wzrok jego napotyka dziewicę. Drzy,
 „ lęka się, zaledwo go kolana utrzymać mo-
 „ gą; w okrutnym znajduie się stanie. a
 „ jednak rokosznego doświadcza uczucia.
 „ Rozpoznanie przedmiot, którego żądał.
 „ nie postrzegaiąc z razu, że serce jego
 „ nadzwyczajne rozeymowały chucie. Opu-
 „ szcza wzrok na dół, wznosi wkrótce oczy
 „ i znowu ie spuszcza; nie śmie spojrzeć
 „ na tę, którąby chciał wzrokiem samym
 „ pożreć, kocha ją, czci ją, a lęka się,
 „ aby kochać nie jedno było, co czynić iey
 „ krzywdę, co wykreszać przeciw iey
 „ obelżywie. Wiele upłynie czasu niżeli
 Tom IV.

„ się odważy do niey przemówić, ieszcze
 „ więcey upłynie, niżeli się zdobędzie na
 „ śmiałość wyznania: że ją kocha. Ale
 „ iego grzeczności, przyślugi, nadskaki-
 „ wania, dźwięk głosu nierownie łago-
 „ dniejszy i tkliwszy, oko zwilgocone i
 „ rozpalone wewnętrznym płomieniem, u-
 „ mierzą nierownie lepiej tłumaczyć żądze
 „ duszy, niż głos zwątały; chciałby wni-
 „ knąć zupełnie całym swym iestestwem
 „ w cel upragnień swoich, a jednak lęka
 „ się zbyt do niego przybliżać. Nakoniec
 „ ośmiela się: już wiedzą że kocha, on
 „ wie, że jest kochanym.

„ Ta rokosz tak delikatna, tak żywa, iż
 „ nad nią żywfzey nigdy nie spodziewa się
 „ kosztować. Jest tylko wstępem i zadatkiem
 „ inney pieśzczoty. Dway kochankowie za-
 „ przysięgają sobie zobopolnie wiarę; ich
 „ związek stwierdza pieczęć ugody rzeczy-
 „ wistej ugody umocowaney wszystkimi
 „ formalnościami ustaw kraju tego, do kto-
 „ rego ich urodzenie przywiązało.

„ W tym samym czasie, gdy kraj do-
 „ maga się od męszczyny nowych obywa-
 „ telow, wyciąga iak najtańszego związku
 „ między Oycem i Matką. Nadaremnieby
 „ kto odzywał się z przykładem przeciwnym
 „ niektórych współeczności; bo takowe wy-
 „ łączenie ani prawem bydź, ani mocy, pra-
 „ wa jednostrayniey przyjętego, osłabiać nie
 „ może

„ Cofniemy ieszcze myśl naszą do nie-
 „ mówiącego wieku społecznosci towarzy-
 „ skich, do owych czasow, które poprze-

„ dziły nieszczęśliwe wylęgnięcie się bogactw
 „ i zbytkow. Zebaczemy, że i dziecię
 „ długo bardzo potrzebowało starunku i
 „ pieczołowitości matki; że wśród tych
 „ ustawicznych i pracowitych mozołów, łow-
 „ wy, polowanie i prace męża, dostarczały
 „ iej żywności. Gdy dziecię płci męskiej
 „ nabyło dostatecznej mocy, Oyciec powin-
 „ nien był sposobić go do prac sobie zwy-
 „ czaynych, gdy tym czasem małżonka
 „ iego, karmiła piersią najświeższy owoc
 „ z obopólnego związku. Matka nauczała
 „ corek robot płci przyzwoitych. Razem z
 „ nią robiła prostą odzież, razem z nią goto-
 „ wała żywność dla rodziny. Taki, ze wszy-
 „ stkim prawie, jeszcze pod dziś dzień jest
 „ stan rodziny ubogich, czyli żyjących w po-
 „ mierności, to jest: w tym dotąd stanie
 „ życie większa część narodu ludzkiego. „
 „ W wszelkim względzie, w wszelkim
 „ politycznym zdarzeniu, małżeństwo jest
 „ najpierwszym najmnieuchronniejszym wy-
 „ padkiem stanu towarzyskiego; bo obydway
 „ małżonkowie powinni się przkładać do
 „ edukacyi swych dzieci. Jeżeli wycho-
 „ wanie potomstwa swego winni nacyę-
 „ ściey staraniom dobroczynnym innych lu-
 „ dzi, ubolewać nam należy na szkodli-
 „ wą moc przesądu i skażenia obyczajów,
 „ aż w pierwotne sprężyny działań ludz-
 „ kich zaniesionego. „ Z usługi tak wa-
 „ żney nie wymówić Rodziców nie zdoła,
 „ chyba to: iż nacyęściey tak mało są
 „ warei z strony umysłu i serca: że naj-
 „ lichszy przychodek godniejszy jest

„ niż oni pieczoluiący nad Edukacją ich
„ dziatek władzy.

„ Natura prawie iednakową liczbę wy-
„ prowadzi Osob pfcii oboygą. Gdyby mał-
„ żeństwo Oyca i matki nie było potrze-
„ bne dzieciom, korzystnieyby działała na-
„ tura mnieyszą liczbę wyprowadzając mę-
„ szczyzn: ponieważ matki wiele tracą cza-
„ su, względem rozmnożenia, ciężarnością
„ swoją i dawaniem pierśi.

„ Jeżeli w okolicach wschodnich nie wię-
„ cey się rodzi kobiet iak męszczyzn, po-
„ zwolenie użyzione Muzułmanom chowa-
„ nia kilku żon, jest przeciwne naturze.
„ Twierdzą: że mało Mahometanow używa
„ tey wolności; bo inaczey bogday nie
„ większa część Turkow, musiałaby żyć w
„ bezżeństwie Ztym wszytkim. smutny
„ tego prawa okropnego skutek sprawuje:
„ iż po dostatkiem iest męszczyzn niepożyte-
„ cznych, na których wykonywają dzikie
„ członkow piatnujących płęć odmowienie.
„ Wszytko mi się dorozumiewać każe,
„ że nie dochowano prawdziwego ducha
„ tego prawa, ktorego początek niknie w
„ ciemności czasow. Niewiaſty tamtych
„ okolic wczśnie bardzo tracą swoją pło-
„ dność. Może to bydz, że po tey szko-
„ dliwey dla nich Epoce, nie przestawały
„ mieſzkać w domu z tytułem małżonek;
„ a małżonkowie ich mieli pozwolente przy-
„ bierania żon innych, aby w kwiecie wieku,
„ nie stawali się niepożytecznymi dla ludno-
„ ści. W reszcie kobiety wschodnie, mało
„ razy zachodzą w ciążą. Męszczyznom

„ kilka mieć potrzeba żon , aby byli tyle
„ razy Oycami , ile razy pospolicie Euro-
„ peyczycowie nabywają tego tytułu.

„ U Europeyzykow męszczyźni później
„ wchodzą w stan małżeński iak kobiety , a
„ kobiety długą i obfitą miewają płodność.
„ Gdy płodność ich uftaie , mężowie po-
„ spolicie bywają już tak podeźli , że mo-
„ gą , a nawet powinni , o spoczynku myśleć.

„ A więc przeciwną zdaie się rzeczą inte-
„ reffom Kraiowym , przynajmniey w na-
„ szych klimatach , aby ieden obywatel miał
„ kilka małżonek . Ale wiele na tym zale-
„ ży zachowaniu Oyczyzny , aby każdy O-
„ bywatel miał iedną żonę

„ Żaden Kray nie może uftanowić nadto
„ wielkich ponęt do małżeństwa . Tego pun-
„ ktu administracyi nie zaniedbał żaden z
„ owych starożytnych narodów , których
„ prawodawftwu dziwiemy się naybardziej.

„ Lecz niedostatek prawodawftwa w tey
„ mierze , może zaftąpić rozftropność wiel-
„ kich Panów , Urzędników , a nawet pro-
„ stych obywatelów . Niech tylko w wszel-
„ kim zdarzeniu pokazuia sprawiedliwą pre-
„ ferencyą , a nawet pełne ufzanowania
„ względy obywatelowi zaszczyconemu ty-
„ tułem Oyca ; niech bezżeniec żadnego u-
„ nich nie znajduie szacunku ; niechay nie
„ ma poważania w towarzystwie , niechay
„ dobrowolną iego nieużyteczność wszystko
„ mu na oczy wyrzuca ; a wkrótce obyczai
„ ie zaftapia niedostatek praw ; każdy bez-
„ żeniec skwalipliwie starać się będzie , aby

„poddaniem serca prawu małżeństwa, za-
 „służył na szacunek, którego mu iednostay-
 „nie odmawiają

„Nieszczęściem iednak dla wieku nasze-
 „go, nie mamy coby bardziey wyta-
 „wione było na zarty i dworowanie ludzi
 „światowych iak małżeństwo, a co nie ro-
 „wnie większą wyrządza ludzkości krzy-
 „wdę, wszystkie te pociski na cnotliwych
 „małżonków ściągają wierne dopełnienie o-
 „bowiązkow, do ich stanu przywiązanych.
 „Niesteteż niedosyć mamy na zepsuciu wła-
 „snych obyczajow; potrzeba, abyśmy in-
 „nych w nasze zbrodnie wciągali, abyśmy
 „występnemi szyderstwuy samę cnotę czer-
 „nili.

„Z tym wszystkim, iakiegoż szacunku,
 „mieć nie powinniśmy ku tym drogim
 „związkom, które, łącząc z obopolnym
 „węzłem dwie osoby, przyciągają razem ku
 „sobie kilka Famili; interessa ich czynią
 „interessami wspólnemi, otwierają im no-
 „we źródła przyjaźni, nowe obowiązki
 „starunku i pomocy zobopolney. Oczy-
 „wista miłszą się staie młodemu małżonko-
 „wi, bo się czuie do niey nowym ogni-
 „wem przykutym; bo się z większą liczbą
 „iey członków połączył; bo już dopełnił
 „w iednym stopniu nayrzetelniejszey żą-
 „dzy; bo się wypłacił z nayważniejsze-
 „go względem niey długu; bo się spo-
 „dziewa, że ją nowemi obfypie dobro-
 „dzieństwuy, przykładając się do iej uwie-
 „cznienia.

„Ktokolwiek czyni zamach na obyczaje
 „Famili, popełnia zbrodnią obrażoney Oy-

„czyżny, ponieważ włącza w ieden z iey
„członków zaraźliwy iad występku, kto-
„ry postępując coraz daley, ośiądzie całe
„ciało.

„Sprośny człowiecze! śmiejesz się z zle-
„go które popełniasz! Bezwstydny zwo-
„dzicielu, który rozkosz swoją zasadzasz
„na natchnieniu przyjaciela skażonemi swe-
„mi obyczajami; ty! który się mienisz
„szczęśliwym, gdy dokążesz, że się wsty-
„dzi swej cnoty małżonka, którą wyrzy-
„wasz miłości męża; przed którą naygrub-
„sze popełniasz kłamstwo, gdy id o swoim
„zapewniasz przywiązaniu. Niestęże! zle
„nie zaстанowi się tam, gdzieś iego nie-
„szczęsne rzucił zawiązki. Przykład
„twey kochanki stanie się wzorem dla iey
„towarzyszek. Twoy przyjaciel przez
„twe staranie tak występny iak ty, pocią-
„gnie w swe ślady przyjaciół; a ciągłym
„łańcuchem, którego potajemnie rozmno-
„żonych ogniw oko dostrzedz nie zdo-
„ła, całe towarzyskie ciało zarażone w
„krotce zostanie zbrodniarzami, którzy gdy-
„by nie twoie zgorzzenie, mogliby być
„cnotliwemi; a nawet, po licznych upły-
„nionych wiekach, ieszcze się z twej przy-
„czyny występní rodzić będą.

„Lecz nie szukaymy tak daleko złego
„które iest twym dziełem. Idę za tobą my-
„ślą w ow dom, który dotąd iest szano-
„wnym przybytkiem pokoiu i cnoty, ale
„do którego masz z sobą wciągnąć wystę-
„pek i zamieszanie! Co za tkliwy widok.

„ Widzę małżonkę kochaną i czczoną od
 „ męża którego z równą czcią i tkiwo-
 „ ścią kocha; widzę iak dzielą między sie-
 „ bie naydotkliwsze pieśzczoły i nayżywszą
 „ przyzięb, którą wyżej nad samą miłość
 „ cenią: widzę iak słodkim cieszą się po-
 „ kojem, te dwa wierne serca, które so-
 „ bie nic wymawiać ani zarzucać nie mo-
 „ gą. O nadobna i szczęśliwa aż dotąd
 „ paro! nie długo wszystkie naydoskwier-
 „ nieysze troski razem ci się ucząć dadzą!
 „ Maż nie znający i cienia nieufności po-
 „ znaie z przyjacielem małżonkę swoją!
 „ Jakim przyjacielem! Pod tym szlache-
 „ tnym i świętym nazwiskiem, przypu-
 „ szczony iest do poufałości żony, ktorey
 „ dusza nadto iest czysta, aby miała znać
 „ ślad iaki podeyrzliwej bojaźni. Przy-
 „ muję na zdradzieckie łono swoje skład śla-
 „ bych troskow, które nie przynosząc ża-
 „ dnego rzeczywistego udręczenia, służą
 „ tylko do ożywienia słodyczy dobranego
 „ małżeństwa, ale przebiegły wzbrodni do-
 „ wcipiego umie lekkie czucia rozdrażniać.
 „ W ukochanym małżonku odkrywa małe
 „ owe wady i przywary, od których lu-
 „ dzkość wyłączona być nie może; fili się
 „ na przybranie swey osoby w przymioty
 „ przeciwne: czyni się przyjemnym aby
 „ zgubił na wieki tę, na którą siłła swe
 „ zastrawia, nie oszczędza żadney z owych
 „ zdradliwych przyług, które są zawsze
 „ potężną na pśec słabą bronią; podobny
 „ do okrutnych węzow, liże wprzod zdo-
 „ bycz swoją na ktorey pochłonięcie wszy-

„ siłkie swe siły gotuie. Jakimże cudem
„ kobieta niewinna mogłaby uniknąć tak
„ chytrych zafadzek? Poddaje się nadto
„ dzielnym napaściom, a w tej samej chwi-
„ li utracą na zawsze spokojność życia
„ , Niewiaśto cnotcie i uczciwości wierna!
„ nie rozumiey jednak aby tylko płeć na-
„ sza straszliwą dla ciebie bydź miała! Po-
„ każ się godną szacunku, a każdy mężczy-
„ zna zawsze z uszanowaniem tu tobie po-
„ stępować będzie: W obecności twej, za-
„ wsze lękliwy, nigdy się nieodważy na wy-
„ iawienie uczucia, któreby cię zhańbić obel-
„ żywie mogło; a na obronę cnoty two-
„ iej, nigdy, nie będziesz potrzebowała
„ innej broni, prócz świętney cechy skro-
„ mności, która na twym czole jaśnieć bę-
„ dzie. Lękay się nadewszystko innych pfc
„ twojey osoby: Lękay się owej niebeśpie-
„ czney przyiaciołki, która cię z wyobraże-
„ niem występku osłaniać zechce przyjemne-
„ mi żarcikami, która nieznacznie przyzwy-
„ czać cię zechce do utraty niewinności,
„ która dobedzie się zw. dniczey wymowy na
„ przekonanie, że zguba wstydu nie pociągają
„ sobą żadney okropności nieszczęścia. Po-
„ zwól tylko z razu ucha iej bezrozsądnym
„ mowom, a w krotce ośmieli się wyiawić
„ przed tobą ułradkowe swoje rozkofze.
„ Śmiać się będzie z płonienia wstydem
„ twych licow, nauczy cię żeś się niczego
„ prócz cnoty swojej wstydzić nie powin-
„ na. Jey głos lubieżny ośmieli lękliwe-
„ go kochanka, który drży w twej obecno-
„ ści; iej zuchwałe żarty każą mu płonąć

„ na pamiątkę cnotliwej wstrzymałości. O-
 „ śmieli go do użycia wolności, którą się
 „ nie śmiesz obrazić w iey przytomności.
 „ Jeżeli iey potrzeba mocniejszego bodź-
 „ ca, w oczach twoich odbierać będzie
 „ pieśzczoły tego którego kocha, uczyni
 „ cię świadkiem pierwiastkow swej rozko-
 „ szy. Z kochankiem twoim po cichu mo-
 „ wie będzie, powie mu wszystkie twoje
 „ zwierzenia się, nauczy go sposobow wal-
 „ czenia z tobą, wkaże mu twoje słabości,
 „ a jeżeli tego będzie potrzeba, uciszką go
 „ poty nie przestanie swą wzdargą, dopo-
 „ kąd go nie przymusi do wyznania, żeś sa-
 „ ma godna pogardy.

„ Jeżeli za pośrednictwem małżeństwa,
 „ dwie oddzielne przedtym Familie, po ie-
 „ go zawarciu iedną tylko składają, i robią
 „ iedną nieiako masę pomocy, siły, do-
 „ statkow; niewierność małżeńska, zanosi
 „ wśród Familii rozdwojenia; rozplądza
 „ w nich ciche zamieszki, pokątne niesna-
 „ ski, rozterki, spiski, i otwarte a tym
 „ groźsze że domowe, wojny.

„ Małżonek obrażony nie może cierpliwie
 „ znosić swej zniewagi, małżonka niewier-
 „ na popiera gwałtownie swej mniemaney
 „ niewinności; krewni czepią się stron oby-
 „ dwoch; sprośny zwodziciel i ci którzy
 „ do niego są przywiązani, powiększają ie-
 „ szcze zakłócenia. Rosterk ten i ten po-
 „ dział interesów, przyjaźni, opinii, zao-
 „ strza nienawiści. Naygrawań, szyderstw

„bynaymniey pod ow czas nieoszczędza-
„ią, mnożą się coraz nowę zwady, coraz no-
„we spory wybuchają. Jeden drugiego po-
„twarza, ieden drugiego sławę szarpie, ie-
„den drugiemu w wszystkich krokach prze-
„ciwi się. Jeden występpek zepsutego roz-
„pustą człowieka, wciąga znaczną liczbę
„obywatelów w zamięszanie, i skutkuje nie-
„sławę oraz haniebne porzucenie i opuszcze-
„nie kobiety, która się uwieść dała.

„Wśród tylu obywatelów wspólną ku
„sobie nienawiścią zaiętych, któż zdoła
„utrzymać pokoy! Prawa rzecze mi kto;
„niestęteż; toż zawsze odwoływać się bę-
„dziemy do praw, a nigdy do obyczajów.

„Niechay nikt nie myśli, aby zbrodnia była
„przyczyna rozmnożeniu rodu ludzkiego. Ko-
„chanek cudzołożca mniema, że nigdy nad-
„to usilnym byź nie może; i boi się aby kie-
„dy zbyt słabo nie dowiodł swej miłości ko-
„chankom, które go swemi pieśczętami utru-
„dzają. A Lekarze wszyscy świadczą, że nie
„nie ma tak przeciwnego dzielności zapła-
„dzających, iako zapal rozkoszny, który roz-
„prasza marnie środki użyczone od na-
„tury.

„Maż, pewny swego posiadania, nie wie-
„le się troszcze o dzielne popisy. Nie szu-
„ka rozkoszy tylko w ten czas, kiedy mu
„sama natura moment do niey wskazuje, a
„ona wskazuje ten moment zawsze z pewno-
„ścią. Im rzadziey się wylewa na rozko-
„szy miłości, tym dokładniey celu mał-
„żeństwa dopełnia.

„ W każdym kraju, gdzie będzie wiele
„ mieszkańców, będzie wiele niewierności
„ małżeńskich. Ah! wiem o tym okropnym
„ postrzeżeniu. Wiem także, że w każdym
„ mieście bardzo zaludnionym, będzie za-
„ wsze wiele występku, łupieztwa, zbrodni
„ okropności. Coż z tego waościć? O to,
„ że ludzie zobopolnie się zarażają, gdy się
„ dotykają z blzka. Naylepsze ziarno tę-
„ chnie w szpiklerzu gdyby naywiększym,
„ kiedy zbytęcznie zapchanym będzie.

„ Sprośny obrońco cudzołóstwa (nie-
„ zbywa na tym owadzie nigdy) może za-
„ czasem zostaniesz Mężem i oycem. Po-
„ dobałóżby ci się, aby fałszywy przyja-
„ ciel zostawiał na karku twoim dzieci sptó-
„ dzone ukradkowym obcowaniem z wiaro-
„ łomną twoią małżonką? Nie patrzalże-
„ byś z żalem na to, że to cudzołózne ob-
„ cowanie ogołaca prawdziwe twe potom-
„ ki z czałtki właściwego im dziedzictwa?
„ Z iaką tkliwością wychowywałbyś dzie-
„ ci, którychbyś się nie sądził niewatpliwym
„ oycem; na którychbyś spoglądał, iako
„ na nieprawych współdziedziców majątku
„ prawych twych dzieci. Tak okropne skut-
„ ki, nie dają ci ieszcze uczuć, że spro-
„ śny występku cudzołóstwa, nadwiera
„ najpierwsze zasady współęczności, to ięst
„ prawo własności. Potomkowie twoi mają
„ prawo nienaruszone następienia po tobie
„ na dziedzictwo dobr i majątku twęgo
„ wfzyskiego. Ten ktory ie ogołaca z czę-
„ ści tak prawęgo dziedzictwa, nie ięstżę
„ człowiekiem niesprawiedliwym?

„ A więc chociażby iakakolwiek korzyść
„ zawiązać się mogła z tych związków
„ wszetecznych dla ludności , należałoby
„ ją poświęcić interesom sprawiedliwości.

„ Uważmy ieszcze iak smutny wpływ ma
„ cudzołóstwo na obyczaje. Potrzeba się
„ podlić, przekupować sługi, wciągać ie
„ w zdradzanie Pana i niewierność w uslu-
„ gach, nauczać ich iak mają pogardzać tym
„ który ich żywi. Trzeba się zniżać aż do
„ poufałości onych, trzeba być od nich
„ zawisłym i lękać się, wśród tey zawisło-
„ ści hańbiącey aby nie wydali nayspro-
„ śniejszyego sekretu. Trzeba się uczyć
„ brzydkiego rzemiosła oszczerstwa, gnać
„ się pod naywstydliwszemi okolicznościa-
„ mi: oszukiwać męża którego się mienisz
„ przyjacielem. którego okrywasz niesta-
„ wą, którego działwę ubożysz.

„ Mężczyzni raz przyzwyczajeni do ży-
„ cia w niewoli kobiet, staia się słabszemi
„ nad nie. Od czasu podbicia swego, nie
„ umieją o niczem myśleć procz przed-
„ miotow czci swey bałwochwalczey, nie
„ umieją się niczem zatrudniać procz bła-
„ chych frazdek, nizezomnyh płochości. I-
„ leż to widzimy lalek czarną brodą po-
„ rośłych, ileż widzimy siwogłowców, no-
„ szących w skręplym sercu, charakter i
„ skłonności nierozsądnych, przez płochość
„ wieku, Panienek.

„ Mężczyzna bezprzeftannie czuwający
„ na uludzenie kobiet musi wszystkie swo-
„ ie staranności łożyć na przypodobanie się

„ onym, musi im podchlebiać, musi okadzać
 „ ich przywary, przykładkiwać naynierząd-
 „ nieyszym ich występkom; musi się zachwy-
 „ cać niedołężnym podziwieniem na nay-
 „ głupie ich mowy; musi ich wyroki z głu-
 „ pim przyimować zezwoleniem, musi ich
 „ wciągać w nałóg decydowania o wszyst-
 „ kim. Tym to sposobem pfiuą męszczy-
 „ zny umyśl i serce kobiet, a kobiety ko-
 „ leyno każą to oboje w męszczyznach. Co
 „ za bezwstydną rola!

„ Naymnieyszym złym ktore cudzołóstwo
 „ skutkuje jest to: że niszczy przyiaźń mię-
 „ dzy osobami przeznaczonemi do przepędze-
 „ nia, w wspólnym pożyciu wszystkich dni,
 „ ktorych im Bog użyczy.

„ Małżonka uwiedziona od przyjemnego
 „ kochanka, możesz ieszcze kochać tego
 „ męża: ktory iej jest naypotężnieyszą za-
 „ wadą do poświęcenia się całkowitego, bo-
 „ żyszczowi nowej skłonności? Zrazu u-
 „ trudza ią, a w krotce staie się dla niey
 „ nienawistnym i obmierzłym. Przybiera się
 „ w rolę odmienną od stanu serca gdy jest
 „ w iego obecności, ale nie może dobrze
 „ udawać czuciow, ktore już wygały. Zi-
 „ mno odbiera pieścizoty, ktoreby chciała
 „ z wyrazem nayżywszego obmierzenia od-
 „ rzucać, w ten czas nawet; gdyby iej i-
 „ maginacya rozpalona, ziednała kilka chwil
 „ lubego omamienia. Nieszczęśliwą jest z
 „ strony tego wszystkiego, co ią przedtym
 „ szczęśliwą czyniło. Trapi ią widok mę-
 „ ża, ktory odtąd w iej oczach jest nie-
 „ znośnym rzadcą domu, w ktorym nie pa-

„nuie iey zwycięzca. Ubolewa na widok
„dzieci, które nie są owocem nowey iey
„miłości. Nieszczęśliwy małżonek zaczy-
„na się dorozumiewać, że miłość iego nie-
„ma wzajemności. Podeyrzenia iego
„zamieniają się w pewność. Zaczyna
„wyrzucać małżonce iey oziębłość. Po-
„czątkowa nienawiść iątrzy się coraz bar-
„dziej; niknie wszelkie między małżonka-
„mi zaufanie. Mąż unika domu, w którym
„go trosk pożera; idzie gdzie indziej szu-
„kać uciekaiącey przed sobą rozkoszy.
„Małżonka opuszczona od męża i niesta-
„tecznego swego zwodziciela, rzuca się peł-
„na rozpacz w ręce nowych kochanków;
„lecz nie znajduje tam pokoju swey duszy.
„Nadchodzi w reszcie starość: łączy dwóch
„małżonków czyli raczej dwóch nieprzy-
„jaciół, którzy się przez wszystkie czas ży-
„cia unikali, ale łączy na zobopolne i nie-
„przerwane udęczenie.
„Słyszę tutaj odpowiedz, że w tak smu-
„tnych przypadkach, na rozwód zezwo-
„lić należy. Smutny szrodek naprawiania
„złego; którego rzadko ci nawet używają,
„którym bądź religią, bądź prawem krajo-
„wym jest pozwolony a którego okropne
„skutki każdy łatwo poznać może, gdy
„zważy rozwody poniewolne, śmiercią ie-
„dnego z małżonków skutkowana. Mąż
„przechodząc w powtórne związki podda-
„je dzieci pierwszego małżeństwa pod wła-
„dę kobiety obcey, która w krotce sta-
„wży się matką, samą tylką nienawiścią
„a przynajmniej największą obojętnością

„technie ku dzieciom których nie rodziła.
 „Gniewa i aże oyciec dzieli między nie tkli-
 „wość korzyści, których by chciała i edyne
 „dziedzictwo zaręczyć własne mu potom-
 „stwu. Jeżeli mamy jakie przykłady prze-
 „ciwne, te są bardzo rzadkie; a każdy la-
 „two znajdzie w własnym swym sercu
 „przekonanie: iż nie podobna, aby maco-
 „cha miała serce tklivey matki dla tych,
 „których w swych wnętrznościach nie no-
 „siła.

„A więc trzeba także zabronić i powtor-
 „nych małżeństw. Nie dobry ten wnio-
 „sek Zakaz taki uczyniłby wiele krzy-
 „wdy ludności, ponieważ wielu mężczyzn
 „w kwiecie wieku bywa pozbawionych mał-
 „żonek. Ale przeto: iż musimy cierpli-
 „wie znosić niektóre złe, nadgrodzone ko-
 „rzyściami które im towarzyszą, potrze-
 „baż jeszcze na współecność, zgromadzać
 „tłum nieszczęść, których uniknąć można?
 „Nakoniec, rozwód poprzec można wie-
 „lu przyczynami trudnemi do zbicia. Ale
 „gdyby się stał powszechnym, byłby nie
 „zawodnym godłem zepsucia obyczajów;
 „z drugiey strony, w wielu rządach wcale
 „go nie przypuszczają. Ci zaś, którym roz-
 „wód niepozwolony, mają prawo szarpać
 „się na prawa swey oyczyzny, mięszać po-
 „rządek towarzyszki, zanosić niezgodę lu-
 „bieżną na łona Familii swoich współ-oby-
 „watelów? Nie zaiste: życie cywilne jest
 „nieprzełamaną ugodą, iak wśzytkim wia-
 „domo, naizną powinnością jest poddać się
 „iego obowiązkom: Ten który czyni za-
 mach

„mach na prawa, kraiove targa wſzytkie
„ogniwa towarzyskiego łańcucha.
„Może to bydź; żem tutaj wiele na-
„piſał rzeczy: które ſię nie zgadzają z ſta-
„nem Bogaczow i Panow wielkich. Ale
„czyliż to do tych bożkow ziemskich, do
„tych bałwanow złotych mowić należy o
„moralności? Nie zaifte! te bezczynne i
„świetne bryły, śmiałyby ſię z przepisow
„rozuwu; moralność ieſt tylko wydziałem
„dla proſtych i prawdziwych ludzi.

L'HOMME MORAL par Levesque.

MAMKA. (Szt. Lek.) Jeſt to niewiaſta
nowo zſiegła; naięta za pewną cenę do kar-
mienia dziecięcia cudzego. (Rozumie! poy-
muieſzże tak dzikie poplątanie wyobrażeń!)
Używanie Mamek ieſt bardzo dawne; lecz
w ogolności można powiedzieć, że ieſt ie-
dnym z owych wynalazkow, które początek
ſwoy winne zbytowi, i gnuſności albo lu-
bieżności iednych, a łałomſtwu i chciwoſci
zysku drugich.

„Jeſzeze od czaſow Juliusza Cezara, zby-
„tek, miętkość i przywiązanie do rozko-
„ſzy, ſkłoniły Damy Rzymskie do porucza-
„nia niemowląt ſwoich obcym niewiaſtom.
„Rzeczony Monarcha powracając z kraiu
„Gaulow mawiał: *Toż naſze kobiety już*
„*nie mają dzieci do karmienia i noſzenia na*
„*reku? Widzę że wſzytkie dzwigają pieſki*
„*lub małpy.*

„W Turzech, gdy Oyciec umrze, wy-
„bierają z kaźdego ſta trzeci groſz z ca-
„łego majątku. Z tego co pozoſtaie robią
„ſiedm loſow, z których dwa zachowują

Tom IV.

L

„ dla pozostałej Wdowy, trzy dla dzieci
 „ pięci mężkiew, a dwa dla dziewcząt; ale
 „ jeżeli wdowa pozostała własną pierśią kar-
 „ miła dzieci; bierze jeszcze trzecią część
 „ z pięciu pozostałych losów. Gdyby to
 „ wyborne prawo mogło być przyjęte w
 „ krajach naszych oświeconych! Gdyby
 „ matki karmiły swoje dzieci, mielibysmy
 „ mocniejszych i dzielniejszych Obywateli.
Dictionnaire des mœurs Tome III.

Gdy matka zupełnie jest udeterminowa-
 na, bądź z jakiegokolwiek powodu, do od-
 mówienia dziecięciu swemu pokarmu, świę-
 tym dla niej powinno być obowiązkiem,
 wybrać mamkę, któraby była zdolna do za-
 stąpienia jej miejsca. Ostrzegam jednak,
 że nigdy nie można być nadto skrupula-
 tnym w tym wyborze, tak z strony porząd-
 ku fizycznego jak moralnego.

MAMKA czyli kobieta którą chcesz wybrać
 na mamkę, nie powinna być ani nadto
 stara; ani nadto młoda; nie powinna mieć
 zbyt czystej tufzy, ale też nie trzeba aby
 była zbyt chuda. Brunetka zawsze jest le-
 pszą mamką jak blondynka. Kolor cery nie-
 powinien być bardzo ciemny; niech ma
 wzrok łagodny i przyjemny, oddech swo-
 bodny, zęby białe; pierś szaroką i obłączy-
 tą. Cycki jej niech będą czyste, ładne,
 ani zbyt małe, ani zbyt wielkie, lecz zna-
 komicie oddzielone od piersi i mające kształt
 gruszek. Miej baczność na to, aby nie by-
 ła w ciąży i aby nie wychodziła z poronie-
 nia; mleko powinna mieć obfite, nie zbyt
 serwatkowate, białe, bez zapachu, małego

smaku, które puszczzone na paznokcie, w perelkę się zbierać powinno, a na ogniu nie powinno się zwarzyć; mleko Mamki nie powinno być stare, dzieciom nowonarodzonym nie można dawać pokarmu sześcioletniego, bo takie mleko będąc zbyt tęgie na konstytucyą żołądka świeżego, dzieci nie mogłoby go strawić, część iedną oddawałoby wymiotami, a druga obracałaby się w miazgę nie dobrych właściwości. Dzieci nowonarodzone powinno mieć mamkę nowozłągłą.

Nie dożyć jest na tym, aby mamka miała przynioty fizyczne dopiero naznaczone, równie powinna być zdrowa na sercu iak na ciele; niech będzie żywa, łagodna i wesoła; niech iey postawa oznacza prawy sposób postępowania, a oczy niech dają świadectwo pokoiowi iey duszy. Niech nie będzie ani gniewliwa ani skłonna do pijactwa, ani na koniec bojaźliwa, niech będzie wyięta od namiętności gwałtowney, i niech się umie wstrzymać od rozkojzy zeyścia małżeńskiego, bez najmniejszego ztąd trosku; bo pod ow czas gwałtowność iey żądz zarażałaby pokarm ikażeniem. Łatwo każdy czuje; na iakie niebezpieczeństwa byłoby wystawione dziecko w rękę mamki występney i złośliwey, nie potrzeba mi za tym wchodzić w tę mierze w szczególności, któreby zupełnie niepożytecznemi były.

Jeżeli mamka żyje z dziećciem w miescie; dadź należy baczość, aby nagle nie zmieniła trybu zwykłego życia; ta odmiana byłaby niebezpieczną dla dziećcia.

Trzeba iey pozwolić to samo właśnie iadać, co iadała w wieśniaczey chacie. Kobiety wieyskie prawie tylko samemi krzewinkami żyją, a ten pokarm nie jest z liczby nayniezdrowszych; stosownieyszy jest do natury niż te wszystkie potrawy, ktorych nasze kobiety używają w mieście: z drugiej strony, nałóg iak mówią jest drugą naturą; i dla tego to niepotrzebaby, aby mamka nagle przechodziła z sposobu życia miernego i wieyskiego do potraw soczystych i wytwornych: pokarmy iey niech będą pokarmami prostemi i łatwego trawienia; mięsła warzone i pieczone lepiej iey przystoią, niż przysmaczki słone i korzenne; niech się strzeże sałaty, owoców niedożytych i kwaśnych, likworów mocnych; niech mało piie wina i mocnego piwa, ieżeli do niego przyzwyczajona.

MAMKA niepowinna zostawać w bezczynności; próżniactwo równie iak utrudzenie szkodliwem jest dla niey; lecz powinna mieć rozmaite ciała ćwiczenie pod ow czas, gdy dziecie śpi. Dziecie powinno bydź prowadzone często na świeże powietrze: gdyż niezawodną jest rzeczą, iż lepiej aby ucierpiało czasem nieco zimna; niż aby ustawić się w złym powietrzu hermetycznie że tak rzekę zamkniętym w pokojach bogaczów; gdy mamki są pod oczyma Rodziców dziecięcia, łatwo ich z bliska doglądać, i odmieniać podług zdarzoney potrzeby: czas odmiany zazwyczaj wskazany bywa niesmakiem, ktorego dziecie nabiera do pokarmu mamki.

Jeżeli matka namyśla się oddadź dziecie swoje mamce żyjącej na wsi, przełożyć należy nad wszystkie inne tę, która żyje w kraju otwartym: bo pewna, iż powietrze którym dziecie oddycha w miejscach otoczonych błotami, bagniskami i kaługami, często wystarczającą jest przyczyną wprawienia go w chudnienie i zbliżania do śmierci. Mieszkanie mamki powinno być na miejscu wyższym, aby mogło być przez dzień oświecane promieniami słońca.

Matka powinna bez wątpienia mieć się za bardzo szczęśliwą, gdy w mamce napotyka na wszystkie przymioty wyżej wyrażone; ale skarb taki rzadko kiedy znadowanym bywa. W samej rzeczy czegoż się spodziewać można z strony moralności w kobiecie, która dla interessu ogołaca własne dziecie z pokarmu, aby go dzieliła między cudze i swoje, lub aby nim żywiła cudze z zapomnieniem o swoim? Możnaż się łatwo dorozumiewać sentymentu ludzkości w tych kobietach, które tak łatwo składają tytuł matek? Możnaż w przyrodzonym porządku rozumowania mniemać, że takowe kobiety będą miały ku dziecięciu obcemu, którego Rodziców zaledwą znają, tę uprzejmą troskliwość, tę pieczołowitość macierzyńską, ktorej odmawiają dzieciom w własnych wnętrznościach związanym?

Puśćmy mimo siebie te podchlebne domyśli, wystawmy sobie przed oczy pospolity tok zdarzeń, i zobaczymy jaki jest los dziecięcia poruczonego staraniom mamek naję-

tych. Przypuszczam tutaj, że mleko wybraney mamki nie jest stare, i że z wszystkich znakow dała się poznać niezawodnie jego dobroć; ale pytam się, to mleko jestże mlekiem matki? jestże stosowne do delikatnych organow nowonarodzonego niemowlęcia? Nie bez wątpienia Ssąc piersi naemnicy, karmić się będzie substancją obcą i niezgodną z tą, z ktorey jest ulepione; o to pierwsze niebezpieczeństwo na ktore jest wystawione dodaniem sobie mamki, szcześnie wader, jeżeli wczasie nieprzyplaci tego nayokropnieyszymi skutkami. To dziecko, przybywa w dom mamki, tym samym przesadzone jest, że tak rzekę, w nową ziemię, ileż mu tam nie przygotowano dolegliwości! częstokroć nowa jego matka, słabi się i wytraca pokarm karmiąc własne dziecko wraz z cudzym, którym się dla zarobku obarczyła. Obydwa dziecka uczestnikować będą w słabości swej karmicielki, co może za sobą pociągnąć zgubę wszystkich trojga.

Lecz daymy, iż rzeczona mamka, samo tylko powierzone swym staraniom dziecko karmić będzie, czyliż przeto bezpieczniejszym zostanie? Mieszkania chłopkow są prawie zawsze niskie, wilgotne, otoczone gnoiem, smrodliwe i niezdrowe. Wiadomo że złe wonie bardzo okropnemi są dla dzieci; a jeżeli nie szkodzą dzieciom chłopskim, to przeto, że ich konstitucya nieporównanie jest mocniejszy nad konstitucyą dzieci urodzonych w Miastach; bo matki ostatnich w ustawicznej żyją miękkości i ciągłym próżniactwie, gdy tym czaśem wieśniaczki

do samego złączenia prawie nie przerywają swych prac; nie trzeba się zatem dziwić, że dzieci czerstwe i mocne dają odpor wrażeniu i działaniu powietrza, które się staie śmiertelnym dla urodzonych z matek słabych, z matek temperamentu osłabionego częstym używaniem rozkoszy, a często nawet osłabionego samym troskliwym staraniem o wzmocnienie jego

Nie tu koniec. Mamka nie chcąc aby młode i cudze dziecko przeszkadzało jej zwykłym zabawom, ościela go, otaczając wszystkie strony, i czasem zostawia w tym stanie ucisku całe pośdnia, niezważając nie na jego krzyki przeraźliwe i żałosne; zagrążone, że tak rzekę w swych odchodach przyrodzonych, oddycha ich wonią; ostrość uryny gryzie skórę jego udów młodocianych. Boleść następująca po tym ogryzieniu skóry, pobudza go do nowych krzyków mocniejszyh jak pierwsze; dziecko następnie przybiera kolory: sialkowy, czerwony, czarny, następują kiły i inne niedoleżności, które mu obwieszczają, że będzie przepędzało dni najsmutniejszy, jeżeli przeżyje dzielność otaczających go teraz болоw.

Chociaż nawet mamka nie idzie do pola na wiejskie prace, chociaż zostaje cały czas w domu, nieprzyzwoitości równie są wielkie. Gospodarstwa domowego zakrety nie pozwalają jej ciągłej i nieprzerwanej pieczołowitości o dziecięciu; krzyczy dziecko, płacze, ona przyzwyczajona do niemowlę-

cych wrzaskow, żadney na nic nie daie ba-
czności. Nayczęściey dwa razy tylko dnia
prześcielaia mu, raz wieczor, drugi raz ra-
no; często porucza go opiece i zabawce in-
nych dzieci, ktore że nie mają dosyć siły
do noszenia go po ziemi, często nabawia-
ia kalectwa. Do tych wszystkich nieprzy-
zwoitości, przydajmy przyczyny mogące
skazić pokarm najętęy mamki. Często kroc
matka w ten czas dopiero dowiaduje się, że
iey dziecie złe sile mleko, gdy już nie mo-
żna temu żadnem zapobiedz lekarstw;
mamki mające interes w pokrywaniu defe-
ktow ktore ie pozbawiaia stanu dawania pier-
si, ile mogą, zwłoczą uwiadomienie o tym
Rodzicow; tym czasem dziecie niknie na
ciele, i stawa przed oczyma matki na wzor
owego pobłyku, ktore wkrótce ma zniknąć
na zawsze. Widziałem iak iedna mamka przy-
nosiła kaftanik zgniły, w którym dziecie po-
wierzone iej do karmienia umarło, z ka-
wałkami ciała i z oczywistemi znakami
zgnilizny znakomitey; widziałem, iak ta
nędznica bezwstydnie twierdziła: że kon-
wulsye to dziecie o śmierć przypawiły.

Słowem, żadnego niema niebezpieczeń-
stwa, ktoremuby niepodpadało dziecie po-
ruczone mamce o podał od Rodzicow. Je-
żeli zaś niektore mamki przywiązuia się do
poruczonych sobie dzieci: prawie tyle ro-
bia im złego złe zrozumiana pieczołowito-
ścią, iak gdyby ie w zaniedbaniu miały;
dużia ie przez niezmierne przykrywania;
adaia im śmierć nagle przeprowadzaiąc do
pokarmu zbyt mocnego w pomiar delikatno-

ści ich organów. Ztąd pochodzą słabości, któremi udręczona bywa przynajmniej połowa dzieci, skazanych na używanie pierśi cudzey, nie pierśi własney matki.

Dzieciństwo podlega wielu chorobom; i w tych to okolicznościach, staranność pieczołowita naybardziej im potrzebna, pierwsze czasy młodocianego wieku zawichrzone dla nich kolkami gwałtownemi, konwulsjami i przypadłościami klucia się zębów. W tych to zdarzeniach potrzebą cierpliwości i pieczołowitości, których się po nikim procz matki, rozsądnie spodziewać nie można; mamka odmawia tey troskliwości obcemu dziecięciu, bądź przez niecierpliwość, bądź przez niedostatek czasu; a dziecię, któreby mogło przeżyć te złe przygody, upada pod ich uciskiem; ta przyczyna nie-ludności nie jest naymniejszy; łatwo każdy tę powieść sprawdzić może, i nie rozumiem, abym nadto myśl moją daleko zapuszczał gdy powiem: że z dzieci powierzonych mamkom, połowa umiera, jedna czwarta część wyrasta na niedołęgi i kaleki, a tylko druga część czwarta utrzymuje się przy życiu.

Namiętności tak się udzielają duszom iak choroby ciałom. Mleko które przed wy-ściem z cycka mamki, ziednoczyło się z substancją humorow, zaniesie w ciało dzie-ćcięcia charakter tey która go karmi; i tak dziecię potym będzie skłonne do miłości, nienawiści, radości, zazdrości, smutku &c. podług tego stofunku, w którym mamka tego miotana była rozmaitemi namiętnościami.

mi: nikt się za tym nie zadziwi, iż dziecię podległe jest rozmaitym występkom, gdy się dowie, że mleko, które ssalo, zrażone niem było. Ta myśl prowadzi naturalnie do wielu tey natury uwag, nad którymi nie sędzę pożyteczną rzeczą rozciągać się.

Odlączenie także dzieci od matek, pociąga za sobą nie przyjemne i smutne skutki. Niekiedy, odbierając dzieci od matek, ten sobie nayprzod zakłada cel, aby dziecię zapomniało swę karmicielki; czego przypłacają często utratą zdrowia, dla zbyteczney swoiey czułości. Naypierwszą lekcyą dają im naukę niewdzięczności; wciągają ich nieznacznie w zapomnienie za czafem i własnych matek; dokazują tego, że nowe rozłączenie nie wiele im zadaje troski; ale coż ztąd wynika? Oto, że się nieprzywieznią do nikogo, i że dusza ich przywyka do obojętności zimney. Jedną z przyczyn obojętności dzieci niekarmionych piersiami matek, jest sposób, którym przyimowane bywają za powrotem swym od matek. Nie zbywa na matkach, które nieważając, że oddział ich od mamki musi dopiekać młodocianey ich tkliwości, wyciągają od nich zaraz wielkich pieśzcot, zrażają je i wtracają w rozpacz, która czasem trwa bardzo długo. Pokazać się dziecięciu niesprawiedliwym: jest to niejakim sposobem upoważniać go do gniewu, jest to oburzać w nim czułość; trzymać go w uciłku, jest to gotować serce jego do dyflymulacyi i tajemney nienawiści. Rodzice, z

tych dzieci powinni sobie obiecywać pociechy, które się najsilniej pokazały na swoje rozstanie z mamką. Dufza ich będzie czuła: na to tylko będzie trzeba dać baczość, aby szczęśliwe ich usposobienia miały przyżwoitą uprawę.

A więc powierzać dziecięcia swego mamce naenemey jest iść wprost przeciwko żądaniu i urządzeniu natury, jest to przewracać tey działania porządek. Widzieliśmy dopiero, na jakie niebezpieczeństwo ten kunszt dzięki wystawia dzieci: zobaczymy teraz, jakieby matki miały korzyści, gdyby się pokazały wyższemi w tey mierze, nad przesady i podeyrzane rady płochych wdzięczniów, i zepfowanych albo przewrotnych kmopek.

Przyczyny które pospolicie dają kobiety w celu uwolnienia się od karmienia własnymi pierśmi, prawie nigdy nie mają grupowney zasady. Miłość rozkoszowania lub próżniactwa najeżęściey jest główną tego kroku sprężyną; boją się osłabić swego zdrowia; mąż nie chce, mówią gładyzki, aby mu dziecko ten przerywało. O to są płochy pobudki, które zniewalają wygodne matuchny do odmowienia pierś swemu potomstwu. Natrzymy na każdy zarzut z osobna.

Łatwo dowieść można, że zdrowie matki zamiast osłabiania się karmieniem, przeciwnie wzmacnia się należycie. Wszak odłączanie pokarmu jest działaniem natury porządnym, wpływającym wprost z stanu

ciężarności i złączenia, iakże może ściągać na matkę skutki okropne. Taką mieć myśl jest czynić krzywdę Stworcy. Pokarm, którym się poduszki pierśi niewieścich napełnia, zaraz po złączeniu, nie ma innego przeznaczenia tylko aby służył za pokarm dziecięciu. Zaledwo niemowlę przysuwa młodziuchne swe wargi do brodawki, zaraz ta rosa życia płynie właśnie z swojego popędu i wielką przynosi ulgę matce. Przeciwnie gdy dziecięcia nie karmi własną pierśią, ileż nie musi cierpieć bolow, niżeli wygubi pokarm? Nayprzod musi się wystawić na dolegliwość gorączki mleczney daleko gwałtowniejszey, a co zatym idzie niebezpieczniejszey, niżby była, gdyby pierś dziecię ssało; poty w ktore ją wprowadza dyeta, leżenie w łóżku, brak świeżego powietrza, wkrótce ją doprowadzą do słabości ostateczney, a mimo tych ostrożności tak utrudzających, mleko pozbawione odcieku przyrodzonego, może nayokropniejsze poczynić spustoszenia. Ileż to kobiet niewdziemy zeszpeconych, okrytych ranami i wrzodami, prowadzących życie mdłe i zwązłałe dla tego tylko: iż się uwolniły bez potrzeby od dopełnienia prawa natury. Ileż to kobiet, osobliwie po miastach, wpada w fuchoty i naynieulecześniejsze choroby, z okoliczności rozmaitych składow, ktore w ich ciałach czyni sobie mleko, wodsączaniu uciśnione

Lochia czyli upławy położne ośm tylko lub dzieścię dni płyną z kobiet karmiących własną pierśią, gdy tym czasem uwalniają-

ce się od tego, cierpią upławy rzeczone przez dni czterdzieści. Po tym odcieku zazwyczaj następują upławy białe, które napadają prawie na wszystkie kobiety, nie karmiące swych dzieci. Też same upławy nieznacznie prowadzą do niepłodności, bo nieznacznie tkanina macicy rozwałnia się do tego stopnia, że już nie może powrócić do swego stanu przyrodzonego. Wielki iefzcze popełniaią błąd ci ktorzy mniemaia, że gdy matka karmi dziecie własną pierśią, pierś nabawia bólów. *Morton*, Lekarz Angielski przeciwnie dostrzegł: iż kobiety bardzo delikatne i prawie już w suchotach, odżyły swoią czerstwość i tufzę dając pierś dzieciom: iako przez sprawiedliwe wnioskowanie kobiety odmawiające pierś swemu potomstwu, więcey daleko muszą cierpieć dolegliwości, więcey się obawiać muszą niebezpieczeństw i chorób. Matki karmiące pierśią swoią dzieci, tego się tylko obawiać mogą, aby im niemowlęta nie przerywały snu w nocy, ale ta dolegliwość, jeżeli się to dolegliwością nazwać może, będzie zdolna odwołać od funkcyi pełney owego ukontentowania niepojętego, które cznie matka dobra, gdy przyciska do pierśi swej dziecie, w ktorey życie swe ma znać? A potym czyż nie można przyzwyczaić dziecięcia, aby się nie budziło więcey iak dwa razy w nocy.

Lecz małżonek przeciwi się dobrej woli żony, nie chce mieć tego lekkiego niewyuczafu; płocha i płonna przyczyna! Nech tylko matka chce fzczerze, a wszystkiego dokaze; ta tylko podobno jest okoliczność, w

ktorey iey wolno oprzeć się rozrządzeniu męża; nie ma żadnego z pocziwych mężczyzn, któryby się w takowym zdarzeniu nie poddał natarczywey woli małżonki. Powinna mu tylko wystawić niebespieczeństwa, iakimby dziecie jego podpadło w ręku obcych; przełożyć mu wszystkie korzyści tak fizyczne iak moralne, które mu mogą ziednać sprawy iego życia, własną i nieustanną pieczołowitością.

Jeżeliby zaś kto powiedział, iż dla oszczędności, muszą niektorzy dawać dzieci w ręce mamek, powiedziałby bardzo błahą pobudkę; a nadto takowy zleby się w interesach swoich obrachował, bo mamek są nigdy nie nasycone.

Przypadki bez liczby, złe które zawsze wynikało z używania mamek, dały pochop do wynalezienia sposobu karmienia dzieci bez mamek. Dla przyślugi tych, którzyby się chcieli chwycić środkiem tego, przytoczymy tu wyjątek iednego listu pisanego z Drezdna, i włożonego do Dziennika uczonych Roku 1680. „Nie tylko to w Anglii, mówi Autor listu, dzieci wychowują bez mamek, toż iamo robią w Bawarii; pamiętnik przyślany od pewney Damy znakomitey, daie nam widzieć, że wykamila ośmnaście czyli siedmnaście dziec następującym sposobem: W godzinę po narodzeniu dała dzieciemu trochę olejku migdałow słodkich do zlizania, i trochę soku cebuli morskiej z cukrem, kanaren: potem początkowym zasileniu

„ zostawiają go cały dzień pierwszy i całą
„ noc, nie dając mu nic ani pić ani jeść;
„ na zaiutrz o szostey z rana dają mu pap-
„ ki robioney z nayprzednieyfzey maki, a
„ o dziewiątey, dziesiątey, wody przysto-
„ waney niżey wyrażonym sposobem. Co
„ przestrzegają codziennie. O pierwszej po
„ południu dają mu jeszcze papki, a ku
„ wieczorowi dwa lub trzy razy wody, ty-
„ le ile wypije; o dziewiątey jeszcze da-
„ ją mu papki i pić. Zostawiają go potem
„ w tym stanie nie dając mu więcej pap-
„ ki, aż nazajutrz o godzinie dziewiątey
„ z rana: Woda powinna być następują-
„ cym sposobem przyprawiona: Bierze się
„ kwarta wody zrzodlaney, w którą się wzuca
„ tyle anyżu, ile ująć można dwoma palcami;
„ wszystko wrzucić powinno tyle, ileby wa-
„ rzyć potrzeba chcąc ugotować iaie; w tę
„ wodę warzoną kładzie się biszkot cukro-
„ wy, przykrywa się garczek i studzi woda.
„ Codziennie trzeba robić świeżą wodę, a gdy
„ dziecię potrzebuje napoju, ulewa się tro-
„ chę owej wody z biszkoktem w szadło,
„ które kładą w wodę należyście gorącą aby
„ napoy ten zbliżał się do umiarkowanego
„ ciepła pokarmu.

„ Dzieci tym sposobem karmione przez siedm
„ lub ośm miesięcy, są zdrowsze niż gdyby by-
„ ły ssały mamki, które niekiedy bywają zte-
„ go bardzo zdrowia i skażonych obyczajow
„ i namiętności. Prawie wszystkie dzieci w
„ Bawaryi tak wychowują.

MANDLA. (Anat:) Mandlami nazywają Anatomy dwa gruczoły które mają kształt migdałów. Kolor ich jest czerwony, leżą przy nasadzie języka, jedna na prawey, druga na lewey stronie i łączą w gardziel, krtani i rurę oddechową, płyn tłusty zdalny do oślżenia i wilgocenia, rzeczonych części.

MANDLE podlegają zapaleniom i otokom, iako i inne części gruczołowate. Mówiliśmy o tym w Artykule SLINOGORZ.

MANNA. (Mat: Lek:) Jest to sok zgęstniony do znakomitey ścieżalności, nieco tłusty, koloru białolifowatego, który płynie z łodygi i gałęzi iesionu, iaworu, i wielu innych drzew, w stronach południowych, a oobliwie w Kalabryi, Sycylii i Kampanii Rzymskiej. Słowo *manna*, które jest wyrazem Hebrajskim i Syryackim, znaczy dar dobrowolny, uczyniony bez najmniejszego obowiązku, od iakiego Dobroczyńcy. I dla tego to Autorowie święci dali nazwisko manny, owemu gatunkowi pokarmu, którym Izraelici żywili się na puszczy, przez przeciąg tylu lat; ale ten pokarm był zupełnie odmienney natury od substancyi katartycznej, o ktorey teraz mowiemy i która ma tak powszechnie użycie w Sztuce Lekarskiej.

Rzuńmy okiem na dzieła dawnych naturalistów, a zobaczymy iak wiele mieli fałszywych wyobrażeń o mannie. *Cristolphus de Vega* mowi, że manna odsącza się pod postacią płynną kropla za kroplą, że się odsącza za sprawą małych pszczołek lub szarańczy

ranczy które ją składają na listkach, i tam dopiero gorącość słoneczna zgęszcza ją i twardzi. Czytamy w Historji naturalnej Pliniusza, że *Manna* łączy się z powietrzem osobliwie zrana. *Galenus* w swym Traktacie o pokarmach, daie iey imię miodku powietrznego, i utrzymuje z innemi, iako to z *Zacutus Lusitanus*, *Fuschius*, *Schröder*, i *Mathiol*, że nie jest czem innem, tylko zbiorem par wzniesionych z ziemi i wód, wycieńczonym i wygotowanym przez gorącość słońca, zgęstnionym chłudością nocey następującej, i padającym nazad na ziemię zrana pod kształtem substancji zwanej *Manna*. *Fallopjusz* najpierwszy dowodzi: że *manna* jest sokiem pokarmowym, płynącym dobrowolnie, lub który kunsztownie otrzymują z liści i kory pewnych drzew. Prawdziwość tego zdania, była potem stwierdzona doświadczeniami i obserwacyami Pana *Ray*.

Mannę dzielą na rozmaite gatunki, a to przez wzgląd na miejsca które iey dostarczają. My ją się tylko zatrudniemy ktorey używają w Lekarskiej Sztuce, a która jest nazwana *Manną Kalabryną* czyli *Manną z Kalabrii*. Ta *manna* płynie dobrowolnie, a częściej za pomocą narznięcia, które czynią w korze podczas wielkich upałów lata, w pniu i w gałęziach dwóch gatunkow iesionu; rosnących w wymienionym kraju. Pokazuje się także *manna* dosyć często na listkach pod kształtem małych ziarenek.

Manna kalabryna w handlu znayduie się pod różnemi postaciami. Nayzaleceńsza jest

zywa się *manna we łzach* czyli *manna w ziarnkach*. Pierwsza jest w krupkach białozłotawa, dość sucha i słodka w smaku; druga jest w ziarnkach tegoż samego gatunku. Przedaia jeszcze w skleпах inne gatunki manny, którey kolor biały oszukaie nieznających się. Ta manna nie jest co innego, tylko cukier ważony do zgęstniałości elektuaryi z manną. Nayordynaryinieyszka manna i naypospolitsza jest w krupkach nieregularnych nieco tłustych, koloru lisowatego dość ciemnego; tey ile możności dobierać potrzeba nayczystszey. Nakoniec jest ieszcze gatunek manny prawie syropowatey, tłustey, lisowato czarnejawey, pomieżaney z rozmaitemi paskudztwami, którey Autorowie sprawiedliwie daia tytuł manny grubey. Tey nie używaią tylko w Enemach. MANNA przystoi wszystkim temperamentom, wypędza z ciała humory wodniste, choleryczne i kwaśne, czyści pierś, i działa zawsze nie wznosząc się do głowy i nie dotyka rodzaju nerwowego; wzmacnia żołądek, oddech czyni wolnym; zgola nie ma żadney części ciała, ktoraby nie doznawała zbawiennych iey skutkow.

Doświadczenie nadewszystko stwierdziło, że ośobliwie w dzieciach dobroczynne wyprowadza skutki; uprzedza rżnięcia, konwulsye, epilepsyę grożące im, z przyczyny stagnacyi i zwarzenia się mleka w ich żołądku, które mięszaiąc się z miazgą, nabiera własności zgryzliwey.

Ale jeżeli manna jest zbawienna dla dzieci, nie mniej zdrowa jest dla ludzi zaszłych

w lata : ponieważ podług *Celsa* wszystko w ich żołądku kwaśnieje , zbiera się tam wiele humorów nieczystych , które potrzebuia wypróżnienia ; a ze wszystkich lekarstw manna jest nayzdadnieysza do wyczyszczenia drog pierwszych i do rozwolnienia ich bez niebezpieczeństwa.

Ponieważ same tylko wypróżniające sągodne przystoia kobietom ciężarnym , sądziemy naszą powinnością , zalecić im także używanie manny. Doświadczenie od dawności dowiodło , że wyprowadza skutki nayzbawiennieysze we wszystkich chorobach skutkowanych zbiorami sokow kwaśnych i cholerycznych , tudzież w tych którym towarzyzą ściągnięcia spazmodyczne w częściach nerwowych. Tak iak w dolegliwościach , skorbutycznych , pedogrycznych , reumatyzalnych , kaszlowych zachodzi ostrość i nieczystość w humorach , można mannę przepisywać pomyślnie. *Prosper Alpin* w swym traktacie *de Med. Meth.* mowi , że nie ma lekarstwa zdolnieyszego do uleczenia kaszlow długich i gwałtownych , iako rozwalniać manną.

Wielu praktykow twierdzi , że doświadczyli , iż nie ma lepszego lekarstwa na katar i bole stawowe , iak wziąć manny , na początku tych chorob z wodą gryczaną lub herbata , po czem , mowią oni , nastąpić powinno używanie mleka ośliczego z wodami mineralnemi.

Zalecaia ieszcze używanie manny w leczeniu gorączek. Ale , aby iey nadadź wię-

cey dzielności, i lepiej ją przystofować do natury wzmiankowanych chorób, dodadź należy nieco gorzkich, naprzykład wywarzenia piołunkowego i małego iasieńca, z solami ścierającemi, a nawet z *emeticum* jeżeli tego okoliczności wyciągają. W gorączkach cholerycznych, robią z manny lazurową wraz z tamaryndami.

Nie mniej znakomita jest skuteczność manny w dolegliwościach spazmodycznych, hipokondryacznych, histerycznych i melancholijcznych, mowi Pan *James*: ale w wszystkich tych okolicznościach bardzo jest dobrze łączyć ją z solami niaakowemi tudzież z *rhubarbarum*. Zalecają także iey używanie w wszystkich bólach kolki. *Lazarz Rivière* zaleca aby ją w ten czas dawano w olejku migdałów słodkich, i w bulionach słustych robionych z ptaśtwa.

Wszyscy jeszcze oświeceni Praktycy uważają mannę jako lekarstwo naylepsze ze wszystkich wyprożniających, podczas chorób nerkowych, pęcherzowych i podczas dolegliwości kanałów uryennych, byle wzięta była w mieżzanie z olejkiem migdałów słodkich: posiada własność spokojącą i hamującą kurcze tych części, rozpraszającą spazmy, spokojącą bole, a często bardzo wypędzającą kamienie, które są przyczyną wymienionych dolegliwości; a to dla tego: że rozwalnia i rozprzestrzenia przechody. *Sydenham* oswoodził się był od bólu gwałtownego w okolicy nerek, i w tymże samym czasie od moczu krwawego, tym tyl-

ko : że trwał stale przez pewien czas w używaniu Manny i serwatki.

Pan *James*, o którym my już wspomnieli, przytacza ieden przypadek dowodzący : że to lekarstwo iest także diuretyczne. Pewien człowiek bardzo stary, mowi *James*, po moczeniu krwią, dostał zatrzymania uryny, które trwało dni 7. z bólami w okolicy kości krokowej i całkowitym zatwardzeniem: widząc, że wprowadzanie sondy, nie czyniło żadnego skutku; przepisałęm wywarzenie manny, które mu sprawiło stołec, i popędziło uryny bez wszelkiego gwałtownego fymptomatu.

Długobym pisać musiał, gdybym tu chciał wyszczegolnić wszystkie choroby, do których uleczenia przyczynia się manna kalabryna; niech zatym czytelnik przestanie na wskazaniu tych w których naydzielniej działa. Praktyk oświecony, za pośrednictwem rozsądnego stofunku, rozciągnie używanie iey do wielu innych.

Doza manny dla dzieci iest od dwóch drachm, aż do poł uncyi; dla dorosłych od dwóch uncyi aż do trzech lub czterech, stofownie do siły i czerstwości każdego.

Płynny w których rozpuszczana bywa manna kalabryna, mogą być rozmaite. Egipcyanie używali wody Nilu czyszczoney lub bulionow z ptastwa. We Francyi zwykli rozpuszczać mannę w mleku, serwatce, wodzie gryczaney, w wodzie czystey zrzodlanej, w wodzie deszczowej dyfyllowanej, w wodach różnych mineralnych, dyfyllowanych z kwiatow i roślin; alboliteż

kładą mannę zamiast cukru w kawę, herbatę, czekoladę.

Lecz ktoby chciał, aby wywarzenie manny skutkowało operacją zamierzoną lekarską, i aby razem było przyjemne smakowi, dodadźby musiał inne substancje zmierzające swemi właściwościami do tego celu, jakimi są naprzykład cremortartari, Arcanum duplicatum, sol d'Epsoon.

Pomówiwszy o początku manny, o iey cnótach i właściwościach w leczeniu rozmaitych chorób, i sposobach rozmaitych używania oney; zdaie mi się pożyteczną rzeczą przytoczyć nayszbawiennieysze iey przyprawy.

Weź *Manny kalabryjskiej.* uncyi 2
Krzyształu mineralnego, drach: 1

Rozpuść wszystko w bulionie zmieniającym, (*alterans*)

Day choremu na łagodne rozwolnienie żołądka.

Weź *Manny wyborney.* uncyi 2
Tamaryndow, uncya 1

Każ wszystko warzyć w dwunastu uncjach serwatki.

Przecedź i podziel na dwa zażycia, które zadasz w godzinę iedno po drugim.

Weź *Manny kalabryjskiej.* uncyi 3
Wajnsztynu wymiotnego, granow 5
Wody czystey, funtow 2

Rozpuść wszystko w wodzie, przecedź,
i dawaj szklaneczkami.

Weź *Manny kalabryjskiej* drachm 2.
albo uncyi $\frac{1}{2}$
Mleka krowiego, uncyi 3

Każ warzyć i day przecedzenie dzieciom.

Weź *Manny kalabryjskiej*, uncyi 2
Soli popolitey, drachmy $\frac{1}{2}$
Wody wrzącej, uncyi 4
Migdałów gorzkich, Nro: 4
Mleka krowiego, uncyi 4

W Wodzie rozpuścisz mannę, potłuczysz
w niej migdały, zmieszasz z mlekiem, prze-
cedzisz z wyciśnięciem, i dasz ten likwor
ciepło.

Weź *Manny kalabryjskiej*, uncya 1
Catholici duplicati, uncya 1
Wody babczannej, uncyi 6

Warz wszystko razem, przecedzenie zada-
wać będziesz w dyarriach i dyssenteriach :

MANUS DEI. (Szt: Lek:) Manus Dei z
łacińskiego znaczy rękę bożą; tak nazwano
dla wielkich skutków plaster robiony z oli-
wy, wosku, mirry, kadzidła, mastyxu, gum-
my Ammoniakum, Galbanu &c. do których
dodają kokornaku, gleyty, gryfzpanu, tucyi
kamienia kruszczowego. To miejscowe ma
cnotę rozwiązującą i łagodzącą; używają
go także często jak ściągające.

MARAZM. (Szt: Lek:) Jest to wyschnięcie ogólne, ostateczne schudnienie, słowem ostatni stopień chudości, spadnięcia z ciała, i konsumpcyi. Gdy marazm pokaże już jawne swoje znaki, oczy tracą całą swą świetność i iaskrawość, okrag powiek jest siny, skronie zapadłe, powieki zaledwo się ruszać mogą, zamykają się często iak gdyby człowiek spał chociaż w samey rzeczy nie spi. Na mieysce farb żywych cery, następuje błądź twarży zielonawa; wargi że tak rzekę przykleione do dziąseł, nie mają więcey kolorow; skora bywa twarda i chrapowata; wszystkie ciała kości pokazują się pokryte skora twardą, suchą; wpadły w marazm iest zmiękczały, leniwy, trwożliwy a często tak słaby: że gdy idzie, nogi mu się usuwają pod ciężarem ciała; oddech bywa ciężki i rzadki, najmnieysze poruszenie utrudza go; podlega chory potom zbytecznym i biegunkom rozplywnym.

Lekarze dwa naznaczają gatunki *marazmu*. Jeden nazywają *marazmem zimnym*; i ten marazm iest stanem wyschnięcia i schudnienia u osób zgrzybiałych. Drugiemu dano nazwisko *marazmu gorącego*, i ten stowarzyszony iest z gorączką wolną hektyczną, ktorey wzmagania pokazują się ku wieczorowi.

Schudnienie istotne marazmowi dowodzi niezawodnie, że brak tuczenia czyli *nutrycyi* iest bezśrzednią przyczyną tey choroby; ale ten brak tuczenia może bydź skutkowany przez zbyteczną tęgość, przez zbyteczne osłuszenie, zkażenie i atonię naczyń

albo i też przez zbyt długą wstrzemięźliwość, przez indygeſtye uſtawiczne, przez wadę ſoków trawiących, nadewſzyſtko ſłiny, przez obſtrukcyą pilori, biegunkę ſurowego przepędu, flux miazgowy czyli dolegliwość celiaczną, przez zatkanie naczyń mlecznych, lub gruczołkow meſenteryi, przez wypróżnienia mocowane oſobliwie wypróżnienia płynu naſiennego; zgoła przez wſzyſtko co może przeſzkodzić ſtrawieniu pokarmow i przeſciui miazgi w naczyńia przeznaczone do odnieſienia oney w maſſę krwi.

Gdy marazm pokaże ſię wkorzenionym, zazwyczaj nieuleczonym bywa, leczenie iego, ciężkie ieſt gdy pochodzi z tęgoſci i ſłaboſci naczyń; kiedy z inney, bądź iakieykolwiek przyczyny pochodzi, można ſię więkſzą nieco zaiąć nadzieją; więcey powodu, będzieſz miał do otuchy, gdy poſtrzeſzeſz, że ſię ſkora po trochu wilgoci; lecz zapewnić można: że chory w naywiękſzym ieſt niebeſpieczeńſtwie, gdy podlega potom nocnym, gdy mu włosy padaią, gdy ma biegunkę rozplywną &c. Patrz BIEGUNKĄ.

Kto chce leczyć oſobę zapadłą w marazm, powinien nayprzod uſtawić *Diagnosticum* pewne. Będąc pewnym, że taki ſtan ieſt skutkiem wypróżnień mocowanych; przepiſać należy używanie potraw ſoczyſtych, zmacniających, korroborujących czyli u-
czerſtwiających; zaleca ſię choremu aby porzucił mieſzkanie mieyſkie i przekłada mu ſię potrzeba zabawienia na wſi. Chory z

swej strony powinien być bardzo skromnym
 w nżywaniu i wyborze pokarmow. *Patrz z*
tey okoliczności, iakiśmy przepisali tryb ży-
cia dla owych sprośnych nędźników, ktorzy
sify swoje wyniszczyli: pokątną i bezecną roz-
koszą samogwałtu. Jeżeli masz pozory mo-
cne do sądzenia, że marazm pochodzi z
zatkania gruczołkow błony kiszkowej me-
senderii, lub innych; możesz spróbować ia-
kich lekkich rozwalniających żołądkowych;
mydlastych, rhubarbarum, żelaznych, na-
cierań i tarciov niższej przestrzeni brzu-
cha; bo takie sposoby udały się niekiedy,
osobliwie na dzieciach. Można także uży-
wać wod de Barreges, de St Laurent. To
mnie iednak niezmiernie dziwi, że Galenus i
Hipokrates zapewnialią nas, iż kilka osob za-
padłych na marazm uleczyli częstym i obfi-
tym krwi puszczaniem. Z tym wszystkim, ci
dway ludzie byli tak wielkimi i tak biegłemi
w podstrzeganiu, iż nie można odmówić
wiary ich powieści. Prawie wszyscy Au-
torowie zgadzaią się na to, że gdy cho-
rzy życzą sobie bardzo ieść iakie potrawy
nadzwyczajne, nie trzeba lekarzowi być
upornym w odmawianiu im onych: Zaste-
rzucaiąc oczyma na ich dzieła, widzimy
przykłady oczywiste leczenia takimi spo-
sobami, iakieby nam się przeciwne zdawa-
ły. Panarol twierdzi, że widział chore-
go odzyskuiącego swoią tulzę, za pomocą
używania obfitego cytryny. Tulpius utrzy-
muie, iż dostrzegł; że pewna osoba, ma-
razmem iuż prawie na brzeg grobu zapro-
wadzona, zupełnie wyzdrowiała, iedząc wiele

ostrzyg. Pamiętam, że m czytał w pewnym zbiorze obserwacyi zdarzenie; które dowodzi: że smołowanie jest bardzo wielką pomocą w marazmach części szczególnych: chcąc go robić, białą część zarażoną marazmem, deszczuleczkami powleczone smolą.

MARTWAK. (Chir:) Martwaki robią się na zgłębialościach rosnących na skórze, ale szczególnie na rękach i nogach; co się tafia tyle razy, ile razy zdarzy się gwałtowne uciesnienie albo zmocowanie wymienionych części. Te zgłębialości robią się z kilku warstwów epidermy, które następnie ułożyły się, po spadnięciu tych, które je pierwotkowo okrywały. Naciśkanie mocne, przyleganie obuwia lub inney, rzeczy ztwardza te zgłębialości. Nie ma żadnego z rzemieślników robiących twardemi narzędziami, któryby nie miał bezprześtannych martwaków.

Przyczyną ogólną tych wszystkich wyrostków jest naciśkana część niemi obrośta. Spóśob zniszczenia ich jest ten, aby odmiękczyć przyzwolitą maścią końcem wyrznięcia, i przyczynę onych oddalić jeżeli to być może. Ten przepis bardzo jest łatwy względem martwaków wyrastających na nogach. Cały sekret zawisł na noszeniu trzewików przestrzeższych. Patrz NAGNIOTKI.

MARUNA. (Bot:) *Matricaria vulgaris*, seu *fativa*. Jest to ziele ktorego kwiaty wypadają w równiankach na wierchołkach gałęzi, i są promieniste jak kwiaty rumienia; po tych kwiatach następują nasionka podługne, lachowane i bez czubeczkow; liście

maruny są liczne, zielone i bardzo gorzkie, umieszczone bez porządku i bardzo wyrzynane. Łodygi iey wznoszą się prawie do wysokości łokcia iednego; są grube, twarde, tegie, łaskowane, napełnione mchem grzybowatym; korzeń iey iest biały i włóknowaty.

Ta roślina ma nazwisko łacińskie *matricaria*, bo osobliwiey iest przeznaczona na leczenie chorób macicy, i ztąd ma pierwsze miejsce pomiędzy lekarskami emmenagogicznymi i histerycznymi. Pan *Lieutaud* powiada: że maruna iedna wypływ Lochiów, że wypędza błonę płodową czyli łożysko, i przecina bole zwyczajnie następujące po złączeniu. Sprawiedliwie ieszcze umieścić ją można w klasie lekarstw tonicznych: uznana iest za żołądkową i przeciwwietrzną. Wierzchołki maruny upstrzone kwieciem, przepisują się w wymoczeniu lub w wywarzemu, w dozie garści iedney do każdego funtu wody lub bulionu. Sok wyciśniony z liści, bierze się od uncyi iedney aż do dwóch; zadany w dozie mocniejszey staie się purgującym.

Woda pędzona z tey rośliny, posiada też same cnoty które sama roślina, podług zdania naypospolitszego.

Chirurgia używa maruny iako dobrego rozwiązującego; przykładają ją na pierśi wzdęte i boleiące, wchodzi także w enemy przeciwwietrzne i antihisteryczne; pszczoły i komory nie mogą cierpieć woni parującej z maruny.

MASC. (Rz: Apt:) Jest to lekarstwo składane przeznaczone szczególniejszym sposobem do przykładania zewnętrznego; na różne części ciała, tak końcem uleczenia ich, iak końcem przyniesienia ulgi ich bolom. Maści nie różnią się od pomad, linimentow i ceratow tylko samą stężałością; składają się z tych samych prawie substancyi, z oliwy, wosku, sadła, łoiu, gummy, żywicy, proszkow, sokow, wywarzeń, ekstraktow. &c. &c.

Maści mają za właściwe sobie receptacula ciała tłuste. Powinny mieć stężałość podobną do stężałości pomad, niekiedy robią je twardziey; z tym wszystkim powinny być miększe iak plastry. Podamy tu przepisy maści nayużywawszych w Aptekach.

MASC ROZANA.

Weź *Sadła wieprzowego*, funtow 2
Piwonii,
Róż białych, z kielichami,
każdych funt 1

Róże świeże rozetrzesh wolno w moździerzu marmurowym drewnianym tłuczkiem; włożysz je do panewki, wraz z sadłem, postawisz naczynie na ogniu wolnym, aby wielka część wilgoci wyparowała. Ku końcu operacyi farbuje się masę korzeniem czerwienca; cedzi przez chustę z wyciśnieniem, wystawia się aby się ścięła; oddzielają się brudy opadłe na dół, przetwarzają się końcem oczyszczenia, i zachowują się w garczku.

Maść ta poczytana jest za zdolną do ułagodzenia, rozwiązania. Używają iey przeciwko hemoroidom, zapaleniom, i bolom w stawowych spoieniach.

MASC ZWANA UNGVENTUM MARTIATUM.

Weż Korzeni świeżych omanu,

Baldryanu,

Łopianu,

Liści świeżych,

Piotunu,

Bożego drzewka,

Lebiodki,

Miętki greckiej,

każdego funt: 3

Majoranu,

Miętki wodney,

Bazyliki,

Szałwii,

Bzu,

Liści bobkowych,

Rozmarynowych,

Rucianych, ka-

żdego uncyi 6

Nasion kminku,

Fenigraci,

Wielkiej pokrzywy,

każdego unc: $\frac{1}{2}$

Kwiatow Rumienia,

Komonicy swojskiej.

Lewandy,

Dziurawca, ka-

żdego uncya 1

Oliwy, funtow 8

Wszystkie te substancje rozcieraia w m^o-
żdzierzu tłuczkiem drewnianym : kładą ie
w naczynie zamknięte z oliwą : mieszanię tę
maceruią na popiele gorącym przez godzin
dwanaście : w ten czas przecedzają z mo-
cnym wyciśnieniem , daia się ustać oliwie ,
końcem odłączenia iey od mętow i przele-
wają ią na patelnie , dodawfzy

<i>Wosku żółtego ,</i>	funtow 2
<i>Sadła niedzwiedziego ,</i>	
<i>Gęstego ,</i>	
<i>Spiku ieleniego , każdego</i>	uncyi 4
<i>Styraxu płynnego ,</i>	uncyi 2
<i>Zywicy elemi ,</i>	uncyą 1

Gdy się te substancje rozpuszczą , przece-
dzają mieszanię przez chustę : daia się iey u-
stać , zlewaia potym przez nachylenie , trze-
pią łopatką , gdy się zaczyna ścinać i dodaią.

<i>Oleyku gęstego muszkatowego ,</i>	
	uncyi 5
<i>Balsamu czarnego Peruw :</i>	uncyi 2
<i>Balsamu z Kopahu ,</i>	
<i>Mastyxu w łzach pulweryzow :</i>	
<i>każdego</i>	uncyą 1

Kłocą tę masę tłuczkiem drewnianym , do-
pokąd zupełnie nie ostygnie , zachowuią ią
potym do użycia.

Na mieysce sadła niedzwiedziego , gęste-
go i szpiku ieleniego , można wziąć tłuszczu
czyli sadła wieprzowego dobrze prepare-
wanego.

Maść ta jest zdolna do wzmocnienia nerwow i spoięń stawowych. Rozwiązuje humory czyli rozcieki zimne, spokoí bole fcyatyki, reumatyzmu; gdy nią smarują części chore. Można iey zażywać pomyślnie w paraliżu.

MASC ZWANA DE LA MERE

Weź *Sadła wieprzowego,*

Masła,

Wosku,

Łoju baraniego,

Gleyty preparowaney, każdego funt i
Oliwy, funtow 2

Wszystkie substancye wyiawszy gleytę kładą na patelnię, rozgrzewają ie dopokąd się z nich nie zakurzy; w ten zas dorzucają gleyty należycie suchey, kłocą tę mięszaninę łopatką drewnianą, dopokąd się gleyta doskonale nie roztopi, trzepanie za tym to trwa blisko kwadransa. Z tym wszystkim poty trzymają przy ogniu tę mięszaninę, poki nie nabierze brunatnego koloru zakrawiającego na czarny, w ten czas dają mu wpoł przestygnąć, zlewają w garneczek, dopokąd jest płynnym.

Ta maść jest wyborowym dotrawiającym, *maturativum*, odmiękcza, doprowadza do suppuracyi czyli ropienia; używają iey w zapaleniach wrzodow i ran.

MASC TOPOLOWA.

Maść topolowa robi się we dwóch odmiennych czafach, bo peł ulzki topoli, które są

re są główną iey zasadą, rosną na począt-
ku wiosny, i wprzód niżeli można dostać
innych ziół w nie wchodzących

Weź *Pępuszkow topoli*,   funtów 1½
      Sadła wieprzowego,   funtów 3

Rozpuść sadło na patelni, przeley do gar-
czka glazowego w któryś wprzód włożył pę-
puszki topolowe; zakryj garnek i chowaj
mieszanię aż do pory, w której będzieś
mógł dostać ziół następujących:

Liści świeżych maku czarnego,
      Mandragory t. i. po-
      krzyku,
      Szaleiu,
      Rozchodniku matego,
                              Wielkiego,
      Salaty,
      Lopianu,
      Fiatkow,
      Wroniego masta,
      Jeżyny, każda: unc: 3
      Psinek,   funt 1

Rozetrzecz te wszystkie zioła, włożyż
na patelnię z pępuszkami topolowemi; trzy-
mać będzieś na ogniu mieszając bezprze-
stannie, dopokąd połowa lub trzy części
wilgotności roślin nie wyparuie; w ten czas
przecedzisz masę przez chustę z mochnym
wyciśnieniem, daj iey się ścąć, odłączysz
od wilgoci opadłej na spód; roztopisz ją
znowu: oczyścisz i zachowasz w słoju.

Tom IV.

N

Ta maść ma cnotę koiącą, i łagodzącą: używają iey pomyślnie na uspokojenie bolow i zapaleń, uśmierza także bole hemoroid.

MASC CZYSZCZĄCA OPICHU.

Weź *Lisci świeżych Opichu*, funt 1
Tabaki,
Rozchodniku większego,
Pfinek,
Rzepiku,
Bukwicy,
Jaskółczego ziela,
Szanty białey,
Krwawnika,
Biedrzeńca,
Babki,
Głowienek modrych,
Barwinku,
Kurzyślepu,
Gęsiego poleiu,
Przetarżnicy.

Wierchołkow małego iasieńca,
 każdego uncyi 3

Korzonkow świeżych: korkor-
naku mnieyszego.

Orzechow ziemnych potłucznych.

Mieczyka,

Wielkiego trędownika, kaźd: unc: 2

Łoiu baraniego, funta $\frac{1}{2}$

Oliwy, funtow 4

Topią łoy barani w oliwie: rzucają do roztopienia zioła i korzonki potłuczone w móżdzierzu marmurowym; gotują międzaninę aż do wytrawienia wielkiej części wilgotności. Przecedzają z wyciśnie-

niem; daią się ustać mieszanie oliwy i sioiu,
aby ie oddzielić od gąszczu, w ten czas
dorzuciaią.

<i>Wosku żółtego,</i>	uncyi 12
<i>Smoty żywicznejy,</i>	
<i>Terpentyny, każdego</i>	uncyi 5

Rozpuszczają te substancje przy cieple
umiarkowanym, przecedzają potem mie-
szanie przez chustę, końcem odłączenia
od niey nieczystości nieoddzielnych od smo-
ły żywicznejy; gdy wszystko ostrygnie do-
daią rzeczy następujących starych na nay-
mielszy proszek.

<i>Aloesu,</i>	
<i>Mirry, każdego</i>	uncyą 1

Miešzają te proszki iak naydokładniey,
robią maść i chowają w słoiek

Cnoty tey maści są te; że ściera i goi
rany oraz wizody, iest ranna, sęzająca; u-
macnia nerwy; zażywaią iey także w do-
legliwościach rumatyzmalnych.

MASC STYRAXOWA.

<i>Weż Oleiu orzechowego,</i>	funt 1½
<i>Styraxu płynnego funt 1.</i>	uncyi 4
<i>Kolofonii, funt 1.</i>	uncyi 3
<i>Gummy elemi,</i>	
<i>Wosku żółtego, każdego</i>	uncyi 15

Nij

Rozpuszczają te wszystkie materye razem, wyławfzy styrax płynny który dopiero na końcu leją; precedzają przez chustę, dają się spokojnie ustać, aby opadł na dół gęszcz nieczysty znajdujący się w styraxie. Potym odskrobiają masę łopatką albo szpadlą, przestrzegając aby się spodnie brudy nie zmieszały z nią.

Ta masę jest wybórnym antiseptycznym, opiera się gangrenie, ścięra i czyści wrzody, wzmacnia nerwy i rozwiązuje humory zimne.

MASC ZWANA TETRAPHARMACUM.

Weź *Smóły czarney,*
Zywicy,
Wosku żółtego, każdego uncyi 12
Oliwy, funtow 3

Włóż wszystko w patelnię; każ rozpuścić razem: precedź przez chustę i zachowaj w flosku.

Maść ta bardzo dobra jest do trawienia, odmiękoza i przyspiesza ropienia ran, oraz wrzodów.

MASC APOSTOLSKA.

Weź *Oliwy,* funtow 2
Wosku żółtego,
Terpentyny,
Smóły żywicznej
Gummy Ammoniak, każdego unc: 2
Głęty złotej, uncya 1

<i>Kokornaku okrągłego,</i>	
<i>Olibanu,</i>	
<i>Bdelium, każdego</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Mirry,</i>	
<i>Gulbanu, każdego</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Opoponaxu,</i>	
<i>Rdzy, każdego</i>	drachm 2

Rob tak, iak maść Styraxowa. Maść Apostolska ściera rany, wrzody, fistuły; wygryza i trawi ciała bawełniste. *Renou* w swej Pharmacyi twierdzi, że nie źle jest ta maść ułożona, ponieważ w nią tyle wchodzi substancyi, ilu było Apostołów.

MASC PRZECIWROBACZNA.

Węz	<i>Liści bożego drzewka,</i>	
	<i>Piotłunu pospolitego,</i>	
	<i>Rutki,</i>	
	<i>Sawiny,</i>	
	<i>Tanezyi, każdego</i>	uncyi 2
	<i>Oliwy,</i>	funta $1\frac{1}{2}$
	<i>Słoniny,</i>	funt 1

Potłucz wszystkie zioła i warz dopokąd wilgotność wodnista zupełnie wytrawiona nie zostanie.

Przecedź, i weźmij przez wytłoczenie tyle maści, ile będziesz mógł; dodaj potem:

<i>Zołci wołowej,</i>	
<i>Aloesu Sokkotryńskiego, ka-</i>	
<i>żdego</i>	uncyą $1\frac{1}{2}$
<i>Kolokwintydy,</i>	
<i>Trucizny na robaki, każd:</i>	uncyą 1

Każ warzyć wszystko razem i mieżay bezprześcannie, dopokąd maści nie zrobisz.

Uważyc maż, że aloes, kolokwintyda i trucizna na robaki, powinny bydź potłuczone na drobniuchny proszek. Tytuł sam iest wymienieniem cnot tey maści. Przykładaią ią na niższą przestrzeń brzucha, nade wszystko około pępku.

MASC TRAWIĄCA.

Weź *Terpentyny czystey,*

Maści bazylikon, każdego uncyi $\frac{1}{2}$

Miodku rożanego, drachm 2

Oleyku dziurawca, drachmę 1

Zottek iay, Nro. 1

Zmieszay wszystko razem i rozbiay mocno abyś maść urobił.

Używaią tey maści do czyszczenia i ścierania ran, tudzież do ich ziątrzenia; rozciągaią ią na fleytuszkach, które przykladaią na rany maiące ropieć czyli iątrzyć się.

MASC OSUSZAIĄCA.

Weź *Oleyku rożanego,* uncyi 16

Wosku białego, uncyi 4

Każ razem rozpuścić, odsuń panewkę z ognia i doday:

Kamienia kruszczowego czyli Turcyi, w proszku.

Kąsku pospolitego w proszku,
każdego uncyi 3

Gleyty,

Ołowiu białego preparowanego,
każdego uncyi 2½

Kamfory, drachmę 1

Zmięszay wszystko kłócąc szpadelką drewnianą, dopokąd nie nabędzie stężałości maści.

Ta maść iest zdatna do osuszenia i uleczenia ran, skoro już dostateczne zaydzie ziaźnienie; pomaga także do cykatryzacyi, zasklepienia się. Używają go także ku końcu leczenia sparzeń, i w zdarciu skóry.

MASC PRZECIWKO SWIERZBOWI.

Weź *Merkuryusza surowego,* uncyi 3
Spirytusfu saletry, uncyi 4

Włóż oboie w banię, ustaw naczynie w popiele gorącym, i trzymay go tam, aż się merkuryusz zupełnie rozpuści; potem rozpuść w rynce polewaney:

Sadła wieprzowego, funtow 2

Pomieszay z nim rozpuszczenie merkuryusza tłuczkiem drewnianym, a mięszay poty, poki się ścinać nie zacznie: przeley pędko na papier czworograniasty, a gdy zupełnie ostygnie, pokray w tabliczki blisko uncyą ważące; zachoway to wszystko w pudełku.

Ta maść jest wybornym lekarstwem przeciwko świerzbowi; smarować trzeba podkolenia i koło pulsów, oraz kostek, przez dni dwanaście następnie. Chcąc się smarować, trzeba zaczynać od brania półdrachmy na każdą frykcyą, a postępować aż do dwóch drachm. Ostrożnie tej maści trzeba używać, bo niekiedy wznieca falwacyą czyli ślinienie.

MASC NEAPOLITANSKA.

*Weź Merkuryusza wskrzeszonego z
cynobru,*

Sadła wieprzowego, każd: funt 1

Rozcieray razem w moździerz marmurowym, merkuryusz i sadło, przez ośm lub dzieść godzin, to jest, dopokąd merkuryusza zupełnie nie wetrzesh i poki iuż nie będzie widać mogilek merkuryuszowych. Co łatwo można poznać, wziąwszy trochę maści na koniec palca, i rozpostartszy ją na zwierzchniej dłoni ręki, przypatrując się dobrze powiększającym szkielek. Na ten czas zapakuy w fiolek i zachoway do użycia. Można do tej maści przymieszać kamfory w dozie drachmy iedney do każdej uncyi merkuryusza.

Używanie tej maści bardzo jest znane w kuracyi chorob wenerycznych, a niektorzy Kawalerowie Warszawscy, z pewnym gatunkiem chluby mawiać zwykli: że po kilka funtów merkuryusza mają w ciele.

MASŁO. (Mat. Lek.) Maśło, iak wfzytkim wiadomo, iest częścią oleiowatą, tłustą czyli śmietanną mleka, oddzieloną od części serowatey i serwatkowatey; naylepsze iest maśło robione z mleka krowiego: w kuchniach naszych takiego tylko maśła używają; ani nawet do użycia lekarskiego nie biorą innego. Maśło iest odmiękczaiące i laxujące. Wchodzi w pomady, w smarowidła, maście, enemy. Ze zaś zadane są mo przez się skutkuie nudności, rzadko kiedy przepisywane bywa wewnątrznie, chyba że Lekarz ma zamiar przytępienia cząstek trucizny lub przeszkodzenia im w działaniu.

Daleko więcej używają maśła w charakterze lekarstwa topicznego; kładą go w klasie dotrawiaiących. Rozwiązuie i odmiękcza nadbiegłości na ktore iest przyłożone; uspokaja boleść, ciepło i zapalenie; a nawet dzielniey i skuteczniey działa iak oleiek migdałow słodkich. Maśło wchodzi w maść Tencyi Pharmakopei Paryzkiey; w maść Arthanity, i w maść *de la mère*.

Zalecaią oleiek maślany na uspokojenie bolow pedogry i rhumatyzmu; kładziemy tu przepis tego oleyku.

„ Kazeysz rozpuścić w ciepłym popiele ty-
„ le maśła ile będziesz chciał; wyszumiiesz
„ go iak naydokładniey; a gdy będzie wrza-
„ ło wleiesz równą wagę wodki czyli go-
„ rzalki przepędzaney, czyli rektyfikowa-
„ ney, czyli posunionej do wyższego sto-
„ pnia tęgości, do ktorey przysuniesz o-

„ gień. Gdy wszystka gorzałka wypali się
„ olejek zostanie na spodzie „

OLEIEK MASŁA DYSTYLOWANY.

Włóżysz masła świeżego w retortę szklaną, którą należycie w spoieniach zalepisz. Uczynisz dystillacją podług prawideł sztuki, i otrzymasz trzy likwory, pomiędzy ktoremi znajdzie się także olejek bardzo przenikliwy, ktorem oddzielisz.

Ten olejek jest dobry w chorobach flegmistycznych piersi, rozrzedza i rozwalnia materye leżące w włoskowatych rosochatościach naczyń krtaniowych; iedna expectoracją tych materyi. Zażywaią tego olejku z rana, po uncyi iedney na czczo. Olejku maślanego można także używać w charakterze piekrczącego, aby twarzy i rąk skora więcey blasku i piękności miała.

MASŁO IGIELEK.

Weź Serwaseru,	uncyi 3
Igieł długich na półtora ca-	
la,	Nro. xxxii.
Oliwy,	uncyi 4

Polamiesz igielki na dwoie, ale wyrzucisz wszystkie, które się w łamaniu łupać będą. Włóżysz te igielki w naczynie ze szkła palonego z popiołu paprociowego, w które naleiesz nayprzody serwaseru, potym oliwy. Dozwolisz mieszanie macerować się w popiele ciepłym przez dziewięć lub

dziesięć godzin. Po upłynionym tym czasie załtaniesz serwafer okryty materią olejowatą, którą powoli zlewać będziesz na wodę studzienną. Wypłukawszy ją kilkakrotnie zachowasz w słoju, należycie zatkanym, końcem użycia w potrzebie. To masło dziwnie jest dobre do przykładania na wrzody końskie; gubi mięsiva zwięzła, zgnię, iedna padanie łusek, gdy się kości łupią.

MASTICATORIUM. (Mat:Lek: i Rz: Apt:) Jest to gatunek apophlegmatyzmu uśtnego, czyli lekarstwa zdolnego do wzbudzenia ewakuacyi czyli wyproznienia przez kanały gruczołkow ślinnych. Prawdziwe *maſticatoria* są materye smaku ostrego i żywego, mające pewien gatunek ścieżalości, która im zabrania zupełnego rozptynienia się w uſtach. Najużywanſze *maſticatoria* są korzonki zębownika, imbieru, trzciny aromatycznej czyli tatarskiego ziele, omanu; nasienie czarnuszki, liſcia bukwicy, tabaki. Można dać do żucia iedno z tych zioł, i w ten czas jest *maſticatorium* proſte; albowiſteż pomieſzać z nich kilka razem w kształcie tabliczki, aby zrobić *maſticatorium* ſkła dane.

Używanie *maſticatorium*, nieſzczęſciem bardzo jest zaniedbane czasow naszych, a iednak *maſticatoria* z naysmyſlniejszemi skutkami używane były od największych Lekarzy, w chorobach kataralnych głowy, iakiemi są: fluxye zębów, oczów, uſzów, wdęcia wodniſte mandli, dolegliwości ſpiączkowate, paraliż &c. &c.

MASTYX. (Mat: Lek:) Jest to żywica żółtawa, przezroczysta, sucha, w łzach lub krupkach, łomna, która się zapala na węglach, i rozpościera dym dość przyjemnego zapachu. Ta substancja wypływa sama z siebie lub przez narznięcie z drzewa należącego do rodzaju terpentyny, które rośnie na kilku wyspach Archipelagu.

MASTYX zalecony jest w Sztuce Lekarskiej na wielorakie użycie; przepisują go wewnętrznie, jako stężające i żołądkowe; łagodzi ostrość humorów; jest pożyteczny w płuciu krwawym i w zażarzanym kaszlu; wzmacnia żołądek, pomaga trawieniu, zastrąwia wymioty. Wielu kładą go w liczbie *maslicatoriorum*. Dla łagodzącej jego cnoty; dodają go do napoiw purgujących najmocniejszych, końcem zapobieżenia rznięciom. Mastyx bierze się albo w substancji, albo w wymoczeniu. W substancji biorą go od 4. granów aż do skrupułu jednego; a w wymoczeniu wchodzi od poł skrupułu aż do dwóch.

Chirurgia używa mastyxu jako lekarstwa dobrego wzmacniającego i stężającego, w przypadku opadnięcia łożyczka, otworu zadniego, i pachwy macicznej.

Można go jeszcze używać pomyślnie w kłach, w słabościach członków; i dla tego brany jest do utworu wielu plastrów Aptekarskich. Wielu Autorów twierdzi, że mastyx przyłożony na skronie, uspokaja bole zębów.

MACZYNIC. (Bot:) *Bonus Henricus & tota bona Spinacia Sylvestris.* Maczyniec jest ziele, którego kwiatki rodzą się w

kłóski na wierzchołkach łodyg; są małe, bezlistne; liście tej rośliny są troykatne, i dosyć podobne do liści łobody lub do Aarowney brody. Połyskują z wierzchu, a spodem są pokryte pyłem białym, wiszą na długich gałązkach i na przemiany obtaczają łodygę. Smak mają nieco saletrzany, korzeń ostry i gorzki.

W Sztuce Lekarskiej używają wszystkich części mączynca. Mączyniec, iako i wszystkie inne rośliny saletrzane, ma cnotę odmiękczaiącą i chłodzącą. Liście są bardzo dobre do przykładania na rany świeże; mają cnotę dotrawiania, rozwięzywania, tudzież spokoienia bolow i zapaleń. Przyłożone na stare wrzody, ściierają je, i doprowadzają do stanu rany prostej. Kładą je także do enem odmiękczaiących.

MAKI. (Mat: Lek:) Mąka oznacza każde ziarno, starte czyli zmielte na proszek drobniuchny i mieluchny. W Sztuce Lekarskiej, szczegolniey czterech gatunkow mąk używają: to jest ięczmienney, mąki z pszeczy wyki, bobowey i mąki z słonecznikow strączyfych. Mieszają do nich często mąkę żytną, lnianą czyli siemienną, soczewiczną i z *sannum græcum*. Będziemy mówić o tym obszerniey pod artykułem rozwięzuiających.

NB. *Wypadł nam z pamięci artykuł MANIA, ale go Czytelnik znajdzie w artykule MELANCHOLIA.*

MECHOACAN. (Mat: Lek:) Niektorzy Autorowie Polscy nazywają ten Produkt Amerykański, Rhumbarbarum białym. Jest

to korzeń należący do gatunku powoju płotowego, czyli Lili płotowej, podług *Margraua*, a podług *Kaspra Bauchina*, do rodzaju przestępu Amerykańskiego. Mechoacan tak nazwano od imienia okolicy w której go najprzód odkryto. Zostało się przy nim to nazwisko, lubo go znaleziono potem w kilku mieyscach Ameryki Południowej, iako to w Nicaragua, w Quito, i w Brazylii. Zbierają go także niekiedy w Francyi, osobliwie w Prowincyi Prowanckiej. Lecz ten *Mechoacan* pośledniejszy jest od Amerykańskiego: purguie z humorow wodnistych; przepisują go w puchlinach, żółtaczkach i reumatyzmach. Dobroczynne wywodzi skutki w kaszlach zastarzałych, w pedogrze, w kolce; *Schroder* zaleca, aby Osoby temperamentu gorącego nie używały go długo. *Mechoacan* przepisują w substancyi od skrupułu aż do drachmy i. W wymoczenie wchodzi go tyle dwoie; wymoczenie to robi się w szklance wina białego.

MEKONIUM, u Łacinników **MOECONIUM**. (Pyfiol:.) Tak nazywają Lekarze wyrzut odchodowy czarny i gęsty, który się zgromadza w kiszczkach dziecięcych podczas ciężarności. Niekiedy dzieci, wkrótce po narodzeniu wydają z siebie mekonium; ale nie zawsze to wypróżnienie odbywa się tak prędko: czasem spóźnia się. Gdyby się odchod ten nie pokazał w przeciągu dnia pierwszego, obawiaćby się należało, aby dziecięcia nie nabawiał dolegliwości kolek. W ten czas czynią usiłowania na ułatwienie tego wypróżnienia, zadając mu wi-

na cukrowanego. Poznać, że dziecię ofwobodzone jest z mekonium, gdy następujące odchody, mają odmienny kolor i wonię nierównie mocniejszą.

Wielu Autorow utrzymuje, że jeżeli dziecię oddaie mekonium przed wyściem z żywota matki, to pewnym jest znakiem iego śmierci. Pan *de la Motte*, walczył po zwycięzku przeciwko temu przesądowi w wybornym swym traktacie o *Złężeniu*. Na wychod mekonium, spoglądać potrzeba, mowi ten biegły Chirurg, iako na znak lepszy lub gorszy, podług stanu, w którym się znajduje dziecię: jeżeli dziecię dobrze leży, a praca złężenia jest długa, takowy przypadek jest niebezpieczny. Bo ten odchod nie wychodzi, gdy się dziecię pokazuje w położeniu zwyczajnym; byleby tylko inna choroba nie zabiła go lub nie osłabiła tak dalece: iż włókna kiszkowe dla zbyt-cznego rozwolnienia, nie mogą go więcej przytrzymać. Przeciwnie, gdy dziecię znajduje się w położeniu niezwyčajnym lub przeciwnaturalnym, naprzykład, gdy się pokazuje tyłem, nie należy zabierać prognozyku złego z odcieku mekonioowego: w samey rzeczy, jeżeli damy bacność na gwałtowne udrczenie, które cierpią dzieci w położeniu takim jakieśmy opisałi, na mocne ściśnienia i skurczenia macicy, i usiłowania podwoione cierpiącej matki, przekonamy się, że wyście *maçonii* pod ow czas, nie znaczy co innego, tylko że brzuch dobywającego się płodu mocno jest przygnieciony.

MELANCHOLIA. (Szt: Lek:) Jest to obłąkanie myśli względem pewnych przed-

miotow, bez szaleństwa i bez gorączki. Temu obłąkaniu myśli daią nazwisko *Melancholii*, bo ci na których napada, są smutni, bez prześtanku marzą; unikają współkowania z ludźmi, szukają samotności, są ucikiem dla innych, a często sobie samym nieznośni. Nazywają ieszcze tę chorobę hypokondryacyzmem; bo hypokondry czyli słabizny podżebrne zdają się być ofobliwrety dolegliwością rażone w przyśtępach, tudzież że w trupach zmarłych na tę chorobę, części zawarte w słabiznach podżebrnych znajdują rozcięte i zapchané. U kobiet nazywają ją histerycyzmem, bo iey przyśtępy zdają się zaczynać w okolicach macicy, tudzież: że często na wymienioną część napadaia zatwardzenia i zapchania, lub też skiry, w tej chorobie. Nadto ponieważ częstokroć małżeństwo, zapłodzenie, leczą kobiety dotknięte melancholią: słowem, ponieważ przyśtępy biorą koniec, gdy części naturalne odwilża wilgoć, i gdy macica traci swe rozprężenie, skutkowane rozcięciem humorów.

Mało jest chorób, któreby pokazywały tyle różności w fenomenach, tyle powikłania w skutkach, iak melancholia; w melancholii wiele różnych postrzeżono stopniów, z których starożytni tyleż osobnych chorób porobili. Ku końcu artykułu niniejszego wytłumaczemy się w tej mierze. Tutaj położemy skrócony obraz wszystkich tej choroby fenomenów.

Mężczyźni rażeni melancholią są bardzo czuli, bardzo delikatni; napada zawsze na nich

nich po iakiey namiętności żywey lub po długiey pracy; czują w gardle ściśnienie, które ich dusi; cierpią zatchnienia, oddech ich bywa częstokroć trudny; niekiedy plują wiele; niższą przestrzeń brzucha mają wzdętą; moczu surowy, niedotrawiony; mają zatwardzenie, skórę suchą; unoszą się do wszystkich zbytków tak co do moralności, iak co do fizyczności: miewaią bole obłąkane po całym ciele.

Kobiety miewaią równą czułość, równą delikatność, równy ucisk oddechu nałogowy; здаie się, że pary szkodliwe wstępuią od macicy i napadaią na pewną część serca; здаie im się iak gdyby miały kulę w brzuchu, która się wznosi ku przegrodzie pierśi i rule oddechowej, końcem dławienia ich. Bole mają obłąkane po całym ciele, uryny oddaią iasne, cierpią zatwardzenia; głowa здаie się często, że tak rzekę, otrętwiała i bezwładna; daią się widzieć płaczącemi, ięczącemi i śmiejącemi się bez pomiarkowania.

Ta choroba napada często na ludzi bogatych, ktorzy ciesząc się wśytkimi swobodami życia, pędzą dni swoje w miękkim próżn waniu. Rzadko kiedy zobacysz rolnika napastnionego od melancholii. Nasi Przodkowie zaledwo ią z imienia znali. Czasów naszych, aż nadto powszechna iest w wielkich Miastach. Lekar e me lubią przed się brać iey leczenia. W zwyczajach naszych, wśytko przyczynia się do iey rozmnożenia i wzrostu.

W melancholii powszechnie trzy uważaią stopnie. Pierwszy stopień iest ow, w którym

rym się sama dusza zdać cierpieć, i temu to stopniowi dali właściwie zazwisko melancholii; w drugim stopniu dusza i ciało cierpią razem, ale ciało nierównie więcej jak dusza; sistema nerwowe jest w wyprężeniu bardzo mocnym; ten stan był oznaczony od Autorów słowem właściwym hypokondryacyzmu. To co powiemy w następnych słowach o hypokondryacyzmie, powinno się rozciągnąć do hysterycyzmu; chyba, że w jakim zdarzeniu, osobną o nim uczynimy wzmiankę.

Trzeci stopień melancholii jest *mania*: pod ow czas chory jest w stanie bardzo wielkiego obłąkania rozumu, bez gorączki; w dwóch pierwszych stopniach, nie zbywa na obłąkaniu ukrytym czyli potajemnym, albo nieznaczonym, lecz w tym trzecim stopniu, jest aż nadto oczywiste: ten mniema, że jest otoczony diabłami najszkaradniejszemi, ow sądzi się być odmienionym w psa, w wilka, w wołu &c. Zebyśmy w dalszym ciągu nie zapomnieli mowmy teraz.

O M A N I I.

„ *Mania* jest obłąkanie myśli ustawiczne, i wściekłe, bez gorączki. Rażeni tą chorobą, rzucają się na wszystko co w oczy im wpadnie; łamią, kruszą, tłuką, prze-
 „ wracają, psują wszystko; biją tych którzy dołagać mogą; tak dalece, że ich
 „ muszą wiązać, kować w żelaza, a i te
 „ czasem pękają w ich rękę.

„ Maniacy mają wzrok śmiały, oczy zapalone, a twarz bladą, zawsze gotowi

to
ho-
ra-
za;
dzo
to-
mu.
a o
nać
da-
kę.
pod
el-
w
na
lbo
iu,
że
ze-
sa,
ym

„ wyrządzić naywiększe złe innym; są zaś
„ tak mocni i tak zapaleni, że naydzielniey-
„ szego męszczyznę pokonać mogą; nay-
„ większych mrozow nie boją się; łatwo
„ się zajmują wściekłym gniewem, lubo
„ za zwyczaj bywają weseli; pod czas snu
„ bywają miotani rozmaitemi muzgu uro-
„ ieniami, zapamiętale lubią niewiaśły.
„ Ludzie gniewliwi, melancholicy, kto-
„ rzy mają oczy obłąkane, twarz bladą,
„ są naypodlegleyfi tey chorobie.
„ Przyczyną bliską mam, jest zbyt uczna
„ tkliwość nerwów i usposobienie onych
„ do zapalenia się; zatamowanie miesięcy
„ i hemoroid, robaki, pijaństwo, namiętno-
„ ści duszy, iako to nagłe utrapienia; uży-
„ wanie likwōrow mocnych nadarza także
„ tę chorobę.
„ Leczenie trzeba zacząć od puszczenia
„ choremu krwi z nogi, podług mocy tem-
„ peramentu i wieku, które nawet trzeba
„ powtórzyć kilkakrotnie. Potym daj mu
„ wymiotne w enemie, aby oswobodzić żo-
„ ładek, który w tey chorobie prawie za-
„ wsze jest zawalony; maniak brać powi-
„ nien wiele enem i przez kilka dni ką-
„ piele zimne. Za napoy niech ma wy-
„ warzenie, robioné z garści listkow kù-
„ rzyslepu w poskwarcie wody: lub iezeli
„ wolisz, każesz wywarzyć poszczypty
„ iagodek wromego oka, czyli ziela czworli-
„ stnego w tyleyż ilości wody. Można także
„ dać mu pić obficie serwatki czyszczoney;
„ dorzucając do niey dwadzieścia granów
„ soli saletrzaney do kaźdey pos kwały.

„ Co ośm dni czyli co tydzień purgo-
 „ wać trzeba maniakow, dając im do zaży-
 „ cia wieczor sześć drachm syropu diačo-
 „ dii. Na głowę przykładac będziez im
 „ chusteczki maczane w wodzie zimney, do
 „ ktorey przylewać należy trzecią część
 „ gorzałki. Profzek temperujący *Sthala*,
 „ wzięty w dozie poł drachmy w wieczor
 „ i rano, iest bardzo zbawienny. Kamfora
 „ wielkie także skutkuie dobrodzieystwa w
 „ tey chorobie, naprzykład można dać na-
 „ stępujący opiat:

Weź <i>Konserwy pigwowej,</i>	uncyą 1
<i>Extraktu boraku ziela,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Soli poskramiającej,</i>	drachmę 1
<i>Opium,</i>	granow 12
<i>Kamfory,</i>	drachmę 1

„ Pomieszay wszystko razem, i zrob opiat,
 „ ktorego dozą będzie poł drachmy rano
 „ i w wieczor.

„ Można choremu dawać co wieczor tru-
 „ nek niżej położony:

Weź <i>Wody pędzoney z wiśni czarnych z</i>	
<i>grzybieńca, każdej,</i>	uncyi 2
<i>Tynktury bobrowey,</i>	kropli 20
<i>Likworu mineralnego anodynnego</i>	
<i>Hoffmanna,</i>	kropli 30
<i>Syropu z Karabe,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$

„ Zmieszay wszystko, niech chory zażyie
 „ na raz, gdy się będzie miał kłaść spać.
 „ Ztym wszystkim, strzedz się należy wiel-

„ kiego używania opium w tey chorobie,
 „ bo może powiększyć wściekłość i manią;
 „ opium nie może bydź w niey użyteczne
 „ tylko po puszczeniu krwi przyzwoitym,
 „ po użyciu rozrzedzających, i po prze-
 „ strzeganiu ciągłym diety

„ Końcem uchronienia się powrotu tey
 „ choroby, która prawie ślanych czasów
 „ wracać się zwykła, trzeba choremu krew
 „ puszczać i purgować go co dwa miesią-
 „ ce; przepisać mu kąpiele w pięknych
 „ porach roku, zachęcać do przechadzki,
 „ i rozmaitego ćwiczenia ciała; do używa-
 „ nia rozrywek. Nakazać mu tryb życia
 „ dokładny, nie pozwalając mu pokarmów
 „ innych procz łatwych do strawienia, pić
 „ przy stole powinien wodę winem czer-
 „ wonym zafarbowaną. Radzić mu nade-
 „ wszystko należy, aby poprzestał długiego
 „ w noc siedzenia, wielkiego utrudzania
 „ ciała i umysłu *Dictionnaire de Médecine*
 „ T. II. Art. Manie „

Starożytni mówili, że przyczyną melan-
 cholii, była obfitość zbyteczna w humo-
 rach *melancholii*; a *melancholia* była u nich
 rozciekiem odsączanym przez śledzionę.
 To zdanie już czasów naszych nie ma za-
 dnego obrońcy. Zdać się, że wielka ilość
 materji kleiowatych, którą purgującemi
 spędzamy z chorych, była *melancholią* sta-
 rożytnych.

W następnych czasach uknowano rozma-
 ite układy, na wytłomaczenie przyczyny
 tey choroby; wielu zważało tę przyczynę
 na obecność żółci czarney w ciele; to zaś

było pochopem do przełożoney myśli: że niekiedy hipokondryacy oddają wymiotami materye prawie czarne; to symptoma prawie zawsze śmiertelne, w wszystkich innych chorobach, nie powinno zastraszać w hipokondryakach; ta materya czarna, iest żółć czarna pochodząca z znakomitego rozprężenia śledziony i naczyń krotkich, które z tego trzewia przechodzą do żołądka; rzeczzone naczynia w tym przypadku, czasem bywają tak rozprężone, że żyłki w nich nabrzmiewają; widziano to nieraz w trupach.

Bądź co chce, nigdy żółć czarna, czyli humor nazwany melancholią, nie powinna bydź uważana iako przyczyna początkowa i pierwsza choroby, o ktorey rozprawa. Ktokolwiek dokładnie rozpatrzy się w iey fenomenach, spostrzeże: że niczym innym iest, tylko czułością i zbytęzną skłonnością do rozkołysania włókien, połączoną z ostrością humorow.

To zdanie, ktore było zdaniem *Boerhaavego* wielkiego i *Sydenhama*, iest ogólnie przyjęte za czasow naszych od nayoświecześniejszych praktykow. To założywszy, wszystko co włokno może uczynić nadto czułym, nadto rozjątrliwym; cokolwiek humory nasze może nabawić ostrości, będzie przyczyną sposobiającą, i może wzniecić melancholią w człowieku, w takim nawet, który nie miał do tego żadnego usposobienia w temperamencie. Wszelki zbytek, w jakimkolwiek bądź gatunku, czyto w używaniu kobiet, czy w pracy; długie rozważania, nauka zbyt mocna, umiejętności odsunionych od zmysłow i głębokich, zatapiańia się w wyso-

kich i mocniej zatrudniających rozum spekulacyach, przyzwyczajają włókna do ściągania się, do kupienia się, do zostawiania w stanie utrudzenia i przymusu, a tym samym sposobą do hipokondryacyzmu.

Nadarza się widzieć męszczyzny wpadających w hipokondryacyzm po chorobach mocnych, iako nie trudno o kobiety rażone histerycyzmem po znakomitych utratach; toż samo przytrafić się może po gwałtownych utrapieniach. Większa część męszczyzn napelniających zakonne przybytki, są melancholicy, którzy uciążliwi dla współżycia do ktorey cierpią wstęt niepomowany, wszelkich szukają sposobow do ukrycia się przed sobą samemi; w tym zamiarze grzebią się w głębi klasztoru, gdzie wszystkiego uniknąwszy, samych siebie uniknąć nie mogą.

Nie zawodną jest rzeczą, iż Edukacya, którą czasow naszych dają dzieciom ludzom mądrzy, należycie sposobi do melancholii. Zamiast starania się o zrobienie im konytucyi mocney i czerstwey, przyzwyczajając ich do przechodzenia z iedney ostateczności do drugiej, do ćwiczenia ciała, powszechnie wychowują ich w beczynności, oddalają od nich wszystko, co im może wzruszyć, cokolwiek zdoła na ich osobach najmnieyszą uczynić odmianę: ztąd to pochodzi, że ich fibry są zawsze bardzo cienkie „bardzo kołyśliwe; że najmnieysze przykrości skutkują znakomite wrażenia.

Zatamowanie wyprożnień, do których się nawykło, może ieszcze ziednać melanco-

lią. Na przykład zatamowanie upławow miesięcznych, skutkuje bardzo często hysteryczym. Może także melancholia być skutkowana zbyt długim używaniem nagabających, potraw bardzo korzennych, a nadto kawy, która sprawia ostrość humorów, miota nerwami, nadaie im zbytęcnego wyprężenia, wysusza, i czyni włókna zbyt kołysłiwemi.

Phenomena czyli przypadłości, hypokondrycyzmu, powinny być roztrząsane w dwóch czasach, iak i phenomena epilepsyi; to jest po przyśtępie, i w samym przyśtępie, bo ta choroba iak epilepsyja jest nałogowa, i zdaie się wzmacać w pewnych czasach, które nazywamy *przyśtępami*. Hypokondryacy iednak różnią się nie co w tey mierze od epileptyków: epileptycy bardzo dobrze się mają w czasach nie przyśtępowych, gdy tym czasem hypokondryacy, zawsze się źle mają tak w czasie przyśtępu, iak i po przyśtępie. Phenomena czasow wolnych od przyśtępow, są następujące.

Hypokondryacy mają imaginacyą bardzo żywą, bardzo wrzącą, mało nader porządku znaiącą: ich sąd o rzeczach jest prędki, żywy wyiawszay to co się ich tyczy: pamięć miewiaią dobrą, ale wyobrażenie własnych troskow często ią miewsza: gdy mówią o swych bólach, nigdy nie mówią z flegmą, zawsze ie powiększą, rozmawiaią o nich z temi, którzy ich otaczaia dzielnie i w pewnym gatunku zapału. Ta żywość umyłu czyni ich zdolnemi do wszystkiego, nadewszystko do nauki umiejętności. Cokolwiek przedsięwzma, dosiagaia ostateczności i zbytku;

jeżeli się wdadzą w nabożeństwo, staia się fanatykami; jeżeli się chwyca cnoty, staia się naywiększymi ludźmi; jeżeli nabiera smaku do występku, robia się naywiększymi zbrodniarzami. To usposobienie duszy pochodzi, z zbyteczney tkliwości i kołysliwosci włókien

Oddech ich bywa za zwyczaj mały, ucisniony, często wzdychaia. Diaphragma bywa nałogowo w małych konwulsjach, tak iau i muszkuły między-żebne, co im nie dozwala czynić wielkich poruszeń; małe więc czynia poruszenia, które często powtarzaią, i ztąd to bez wątpienia pochodzi trudność oddychania, z wyprężenia włókien diaphragmatu pochodzi czucie utrudzaiące, którego doświadczaią koło serca. Konwulsye nałogowe diaphragmatu czyni to: iż rzeczona błona naciska na trzewia niższej przestrzeni brzucha; ztąd pochodzi wzniesienie się przestrzeni słabizny brzuchowej; puls ich iest nierówny, twardy, ściśniony. i temu wiinniśmy tyłające phenomēna: to iest chudość, gorącość, ostrość: hypokondryacy wszyscy są chudzi, delikatni, pieśczośliwi; skora ich iest okryta włosiem, ale blada, a nakoniec staie się ziemistą i łupną; ciało ich nie ma żadney tufzy; postawę maią smutną, posępną, iednak w ich oczach widać coś obwieszczaiącego żywosc: mimo tego są niby zaciemni, wzrokiem rzucaia smutnym, niespokojnym, stroskanym.

Tkliwość żołądka hypokondryakow i ostrość ich humorow skutkuia: że zazwyczaj wielkimi bywaią żartokami, i że ich trawienie odbywa się bardzo skoro; oddaią

stołcami materye bardzo twarde, z przy-
czyny gorąca i suchości wnętrza.

Bardzo lubią brać na purgans, iakoż zda-
je się: że purgansy przynoszą im ulgę: i
to to zniewoliło kilkunastu Lekarzy do prze-
pisywania ciągłych purgansów przez kilka
miesięcy. Znałem pewnego hypokondrya-
ka którego następnie 80. razy purgowano.
Takie leczenie zdolniejszy jest do
pogorszenia choroby, niż do przyniesie-
nia iey ulgi. Wielka liczba kleiowatości,
którą wyprowadza z chorego; wprowadza
w mniemanie lekarzów, że potrzeba nie-
uchronnie laxować; ale te kleiowatości nie
zawsze takąż poddają indykacyę. W ka-
żdym człowieku, powinien być pewien ro-
dzay kleiu na wewnętrzney powierzchni ki-
szek; aby tę powierzchnią ośliżał, i aby
zapobiegał zbyt szkodliwemu drażnieniu oney,
przez to co ją dotykać może: gdy ten ro-
dzay kleiowatości opadnie, niezmiernie czło-
wiek czuć musi bole. Hypokondryacy mają
więcej materyi kleiowatych iak inni; bo
ponieważ ich humory są stężalsze, sok ki-
szkowy musi u nich mieć więcej lepkości;
reszta pozostająca z ich trawienia bardziej
jest zgęszczona skutkiem suchości i skut-
kiem gorąca ich kiszek.

Co tylko hypokondryacy wezmą posiłek,
natychmiast napastowani i dręczeni bywają
wiatrami. Wielka gorącość, dzielność so-
ków trawiących, więcej rozpuszcza po-
karmów, więcej z nich wydobywa powie-
trza, bardziej go rozrzedza: to powietrze

rozrzedzone mocniej wznosi prześtrzenia
brzuchową koło pępka, trzewia zawarte w
tey prześtrzeń i w okolicach, już przygnie-
cione przegrodą pierśiową, doświadczają no-
wego ciśnienia z strony tych wiatrów: pod
ow czas krew wznosi się do głowy, miota
nerwami, mięsza mużg, przyspiesza po-
wrotu przystępów: te wiatry rozplądzaią
borborygmy, odrzygi: formuą się zaciśnie-
nia w rozmaitych mieyscach kizek przez
skutek konwulsi, że zaś powietrze rozrze-
dzone nie może tak wolno wyciskać się, dla
zawad przeciwiących się iego przeysciu,
zawiezuą się kolki, które się czuć daią raz
w iednym, drugi raz w drugim mieyscu;
ponieważ zaciśnienie raz tę, drugi raz ową
część zastępuje. Brzuch dla tey samey
przyczyny wzdyma się. Gdy konwulsi
zagarną cały kanał kizkowy w iednym cza-
sie, kanał ten robi coś na kształt kuli lub
bani, które nam się zdaie, że czuiemy przez
powłoki za każdym dotknięciem się brzucha.
Słabizny podżebrne są wzdęte i wyprężo-
ne, ponieważ muszkuły niższey prześtrze-
ni brzucha ściśnione, wraz z diaphragma-
tem spłaszczonym, przymuszają trzewia do
rozpychania się na żobra.

W słabiznach podżebrnych melancholi-
kow, robią się częste zatwardzenia czyli za-
tkania, iakośmy już wyżej powiedzieli: nie
trzeba iednak mniemać, że się już, takowe
zatkania nigdzie indziej nie robią: ich mużg
rozdyma się czyli rozpręża czasem, i ztąd
to rodzą się choroby śpiączkowe; zatyka-

ią się ich płuca, a to daie początek dychawicom; ztąd mogą wyniknąć zgnięłości rzezonego trzewia, iako iuż postrzeżono kilkakrotnie.

Hypokondryakow często bierze chęć pufzczania moczu. Uryna ich iest czysta i iasna, ku końcu przystępu pufzczają urynę, która duzo gęszcu na doł opufcza, i to wielkiem iest dobrem dla nich; mają nadzwyczajną skłonność do miłosnych rozkosz, Pan *Astruc* twierdzi, że był u iednego hypokondryaka, który iedney nocy, więcey trzydziestu razy, spalił ofiarę Wenerze; społkowanie z kobietami, здаіе się im przynosić ulgę. Nasienie ich nie iest płodnieysze iak innych męszczyn; ich dzieci bywają piefczotliwe, delikatne; z urodzeniem przynoszą na świat zawiązek choroby, która dręczyła ich oycy; kobiety histeryczne są także bardzo tkliwe i bardzo rozkoszliwe.

Boleści hipokondryakow bywają, raz łupania w nerkach, drugi raz zatamowanie i ucisk oddechu, niekiedy rznięcia, morzyska, inną razą bole głowy, zwątłałości. Zbiegnięcie się i zbior tych wszystkich dolegliwości, czyni ich bardzo nieszczęśliwemi; nie znacznie zawiezuie się w ich sercu czucie melancholii i bolu, które się dzień w dzień powiększa. Znurzeni ciągłym cierpieniem, zastraszeni boiaźnią śmierci, szukają zakątka, zacisza, wyrzucają sobie na oczy chwile weselości, ktorych się mogli dopuścić, weselość nawet innych iest dla nich ciężkim utrudzeniem. A iednak nie

zawodna prawda, że smutek który ich pozera nowych sił dodać chorobie; bo brak wesołości najzdrowszego człowieka może dostatecznie nabawić tego okropnego stanu.

Widok smutnych przedmiotów, które Lekarze miewają ustawicznie przed oczyma, robi z nich niekiedy hipokondryaków, i ta choroba powszechniejszą by była między niemi, gdyby ćwiczenie ciała, które przymuszani są czynić, nie nastęrczało im okoliczności rozrywania się.

Roztrząsnąwszy phenomena które się dać widzieć u hipokondryaków w czasie nieprzystępowym, nieuchronnie zabawić nam się potrzeba temi, które się pokazują podczas przystępu. Kobiety histeryczne zazwyczaj od czucia wielkiego bólu głowy, zdają im się, iż jakaś zwiazka nagle ścisnęła ich czoło; wzrok ich ciemni się, niekiedy miewają pewien gatunek zawrotu głowy, dzwonięcie w uszach, wydają wielkie westchnienia; oddech ich jest utrudzony; doświadczają palpitacyi; ruch serca jest nierówny, konwulsyjny; ręce i nogi mają zimne, niekiedy miotane drżeniem; wiele z nich przepędza czas na śmiechu, inne znowu na płaczu, doznają zadławienia w gardzieli, zaduszenia w pierśsiach, niekiedy wymiotują materią zielonąwą, czarniawą lub choleryczną, ale zawsze ostrą.

Zdaje im się że bulka lub kulka jaka wznosi się z niższych części brzucha, ku sercu, że się tam zastanawia i dalej czuć swoy ciężar aż w gardzieli; dręczone bywają bola-

mi bardzo żywemi, których siedlisko bywa raz w pośrodku grzbietu, drugi raz koło nerek. Uryny bardzo mało oddają; ale ta uryna jest czysta i jasna, bardzo rzadko idą na stołec, inną znowu razą cierpią kardyalgią bardzo mocną, raz narzekają na ból nerek, drugi raz na ból żołądka, lub diafragmatu. Czasem przystępy trwają pięć lub sześć minut, niekiedy znowu trwają półgodziny i szybko po sobie następują; nie niema tak odmiennego iak ich postępk. Znaydują się kobiety u których ten stan jest prawie nieustannym; przestrasza osoby, które są jego świadkami, a którzy się na nim nie znają. Mniemają, że chora umiera; nie może do nich mówić, same tylko gesty za tłumaczów mają; niekiedy sama rozumie, że iey ostatnia godzina dochodzi. Pośpolicie podczas przystępu unoszą swe ręce ku brzuchowi, ku pępkowi, ku stronie części naturalnych; naciskają na nie i w tey samey chwili czują się niby zaduszonymi.

Przystęp nie tak znakomicie cechowany bywa u mężczyzn. Rzadko kiedy tracą poznanie, ich stan nigdy nie jest tak straszliwy iak kobiet; z tym wszystkim i męzkim przystępom towarzyszą phenomena, po których tę chorobę poznać można. Czują, że im niby iakaś ściągawka ścisła czoło. Zdaie im się, iakoby się obłoki roztaczały po ich oczu. Mają dzwonienie w uszach. Doświadczają zaciśnienia w gardzieli, ciężkości oddechu, nudność, bólów żywych raz w tey, drugi raz w owej części, niekiedy ale bar-

dzo rzadko śmieją się i płaczą bez przyczyny.

W Hysterycyzmie poznać można, że się kończy, gdy części przyrodzone nabierają wilgoci; gdy uryny płyną wolniej; gdy się pokazują przeddech czyli transpiracye, gdy chora głębokie wypuszcza wzdychania, gdy odzyskuje mowę, gdy puls staje się równiejszym.

Różni się ta choroba od Synkopy, bo chory nieutraca zupełnie poznania, chociaż nie mówi, przynajmniej otwiera oczy; daje oprócz tego znaki: puls ginie niekiedy ale nigdy na długo: miotania konwulsyjne które bywają, daleko są różne od pokazujących się w synkopie. Przystęp tej choroby bardzo łatwo można rozróżnić od apoplexyi, katalepsyi i epilepsyi, tym, że w nim nie bywa snu, ani się chory nie pieni.

Powiedzieliśmy, że jest kilka stopni w hypochondryacyzmie. Te rozmaite stopnie poznawane bywają po fenomenach, które im są właściwe.

Pierwszy stopień jest prosta melancholia; w niej sama głowa здаie się rażona; chory ma obłąkanie umysłu tajemne, względem iakiego w szczególności przedmiotu.

Drugi stopień stanowi samą chorobę. Pod ow czas bywa wzdęcie i nabrzmiałość ślabizny podżebrnej, chory oddaje materye czarne, brzuch ma twardy, trawienie nie idzie dobrze. W trzewiach wielkie znayduie się rozdęcie i rozprężenie: niekiedy

materya stojąca w słabiznie podżebrney wchodzi w krew, może skutkować nałogową ciężkość oddechu, ropienia w pierśsiach, empiemata, dychawice, palpitacye, kachexya, szaleństwo, skłonność do inow i chorób śpiączkowatych, katalepsyą, niedołączność umysłu, epilepsyą, konwulsyę, wzdęcie brzucha, obłąkane bole po całym ciełe, żółtaczkę i nieład w odłączaniach, upławy białe, zmazy nocne, hemoroidy, bole mocne w dziurze tylney,

Trzeci stopień jest *mania* o ktoreyśmy dopiero mowili.

Ta choroba w sobie samey nie jest śmiertelna, ale śmiertelną stać się może przez swoje skutki. Napastnie iednak i zaraża cały układ nerwowy; lecz mimo tego można żyć długo, iedzeli ją zważemy w sobie samey, wyznamy, że jest naygorszą z tych wszystkich ktore dręczą ludzkość, pogrąża chorych w śmuku nałogowym, zaraża ie wstrętem do uciech; rozgnieżdża w sercu nienawiść ku temu wszystkiemu coby mogło rozweselić; czyni człowieka nieznośnym współecznosci i sobie samemu, ciało wyniszcza swe siły, schnie; słabizny podżebrne rozprężają się, niższa przestrzeń brzucha napęlnia się obstrukcyami, ktore się rozmnażają w głowie i płucach, dygestyę się psują, wszystkie funkcyę idą w nieład; oddech jest utrudzony. Dychawica suchoty, płucie krwią, głuptawość, konwulsyę, epilepsyą, apoplexyą, katalepsyą mania nakoniec napada na nędzną iey ofiarę. Niekiedy nadchodzi gorączka

raczką błędliwa (*febris erratica*) ktorey daia nazwisko gorączki nerwowej, waporycznej; niekiedy także przytrafia się zgnilizna w wnętrznościach, śledzionie, wątrobie, w poduszcze żołądkowej, w macicy, w nerkach, w torbeczkach żółci, w niższej przestrzeni brzucha robią się rozmaite zacieczenia, wygryzienia wnętrza kiszek.

Ta choroba bardzo jest ciężka do uleczenia, gdy przejdzie swej pierwszy stopień; bywa iednak uleczonea i w drugim stopniu, gdy rzecz jest z osobą rozsądną, nad ktorey umysłem, iakążkolwiek władzę, mieć można. Chorzy tego gatunku lubią bardzo swych Lekarzy, ale mówiąc właściwie nie do ich osoby są przywiązani, bo co moment odmieniaią Lekarza, i doświadczają lekarstw tych wszystkich, których się radzą, a żadnego przepisów nie trzymają się stale.

Melancholia doszedłszy początku drugiego stopnia, jest uporczywa; chcąc ją uleczyć, potrzeba zmniejszyć wyprężenie wszystkich włókien, rozpuścić humory, ułagodzić ich ostrość. To zaś wszystko trudnym bardzo jest ztąd, że gwałtowne lekarstwa szkodzą w tych okolicznościach, i że nie można używać tylko łagodnych. Potrzeba czasu i cierpliwości. Gdy postrzeżesz, że wszystkie włókna są bardzo wyprężone, że chory ma wymioty, bole, małą gorączkę, zapchania i rozprężenia naczyń już zaszłe, że materya zaczyna nabierać ruchu, możesz twierdzić: że choroba jest ciężka; jest śmiertelna kiedy ma-

teryą unieść się do iakiego trzewia, i w nim skutknie spustoszenia: kiedy ta choroba jest dziedziczna, zazwyczaj nieuleczoną bywa.

Postrzeżono, że gdy kobietom hysterycznym przywracały się zatamowane wypróżnienia, uzdrawiane bywały niekiedy. Postrzeżono ieszcze, że gorączka, quartanna, parchy, świerżby, liszaie leczyły tę chorobę. Odmiany stanu podchlebne skłonności, często także iednały iey uleczenie. Tym to sposobem, małżeństwo od dawności upragnione, łaska od dawności uprąszana, dzierżawa dobra gorąco upragnionego, przywróciły zdrowie kilku chorym.

Gdy ta choroba jest w pierwszym stopniu, sam rozum bywa dostatecznym na iey uleczenie lekarstwem. Do koiących moralnych, w takim zdarzeniu, udawać się potrzeba.

Patrz KOIĄCE

W drugim stopniu ta choroba jest chorobą ciała, ciało zatem leczenia potrzebuje.

Kuracya ta podaje kilka indykacyi do dopełnienia. Potrzeba zapobiegać, aby osoby skłonne do hypokondryi nie wpadały w nią; gdy choroba zabiera swoje początki, należy zastrzegać tamy iey postępkom; leczyć należy przystęp gdy jest, zapobiegać, aby się nie powrócił.

Zdaje się, iż ludzi wieku naszego ten jest naywiększy zamyśl, aby ile możności skazać i w stanie odrędnym stawić rod nasz cały. Sposób ich postępowania łobie aż nadto tę powieść popiera. Wszytko, co z nich jest czynią: aby dzieciom swym dali

Edukacyą sposobiącą do melancholii: wychowują je sposobem naydelikatniejszy, medozwalają im wychodzić na wiatr, zabraniają pokarmow nayprzyzwoitszych. Za ledwo postrzega w nich iasniejąca iaką iskierkę geniuszu lub dowcipu, przykładają ich umysł do wyobrażeń rzeczy nadzmysłowych; tym sposobem używają władzy poymowania przed zupełnym onę ukształceniem, ofuszają włókna ich muzgu za ledwo zawiązanego; przeszkadzają ich rozwinieniu i wzmocnieniu się. Natura, któraby tym iedyne dziełem zaprzatniona być powinna, widzi się od niego odwróconą dla rozprożenia duchow zwierzęcych. Ztąd to pochodzi, że dzieci bywają słabe, delikatne przez pozniejszy przeciąg życia; a często nawet tracą wczesnie tę świetność dowcipu, którą się starano ozdobić ich umysł. Człowiek tym sposobem wychowany, jest zbyt tkliwym i delikatnym, gdy dojdzie do wieku młodocianego. A więc takie wychowanie, jest szkodliwe i mocno się przyczynia do poniżenia w mocy i zdrowiu rodu ludzkiego. Podczas dzieciństwa, potrzeba pozwolić duszy że tak rzekę drzymać: iej czuwanie musi koniecznie być szkodliwym rozwinieniu sił ciała; potrzeba dozwolić naturze aby miała czas poświęcenia się całkowicie na pracę około jego wzmocnienia; zaczekać należy, aby wszystkie sprężyny muzgu były utwierdzone i w stanie oparcia się mocnemu nateżeniu. Tego trybu przestrzegając można się spodzie-

wać wychowania dzieci na mocnych i czerstwych ludzi.

Zwyczajem jest u niektórych, że dzieci pięcio lub szesćcioletnie sadzają u tegoż stołu co dorośli, że im dają też same potrawy; że im nie zabraniają kawy ani mocnych likworów, że czynią zadowolę wszystkich ich chęciom, od samego dzieciństwa. Ale ten sposób prowadzenia dzieci tyfiąceznie złe osiąga za sobą, przymuszani długo siedzieć, przy stole przy którym się nudzą, zapychają się potrawami i źle trawia, kafa i likwory których im dają, powiększają rozdrażnienia, rozprężają fibry, które czalemaż nadto już są rozprężone. Namietności przywykłe od dzieciństwa do zaspokajania, wystawiają je wcześnie na chorobę zafycenia, chcę mówić na nudność i melancholię, która prowadzi do hypokondryacizmu. Aby życie człowieka było przyjemnym, powinno być pędzone wśród chęci i żądań. Życie pozbawione żądzy jest śmiercią przedwczesną: wszystko w nim staie się niesmacznym, wszystko uciska nudnością, niesteteż! taki bywa los dzieci o których my mówili. Gdy dojdą do wieku dojrzałego, nie im nie zostaje do żądania procz rozkoszy miłosnych; wylewają się na nie z zbytkiem, a nawet z używaniem poprzedzają wiek w którym są pozwolone, co także należy do szeregu przyczyn skutkujących chorobę, o ktorey mowa.

Wszystkie swoje starania obrocić potrzeba ku zapobieżeniu szerszeniu się choroby, gdy jest w swoich początkach, i do znisz-

czenia iey. W ten czas iest w pierwszym swoim stopniu, i właściwie nazywa się melancholią: w pierwszych męszczyznach obwieszcza się w dwudziestym, trzydziestym piątym roku; w kobietach w osmnaście, w dziewiętnastym w dwudziestym.

Podowczas dusza bardziey iest choraniż ciało. Oddalać od niey wszystko należy co ją zbytecznie miota, rozrywać ją, rozweselać należy, i te są w krótkości wyrażone pierwsze i naygruntownieysze indykacye; nie mema tak pożytecznego iak zwrócić duszę od wszystkich przedmiotow, które ją bardzo miotaia i utrudzaia. Jeżeli takim przedmiotem iest nauka, należy iey zakazać, wznieść w chorym guście do rzeczy zabawnych, ale niechay Lekarz nagle tego nie przedsięwzię; nieudałby mu się zamiar: z drugiey strony zbytczne wzruszenia są szkodliwe. Nie potrzeba mniemać, aby człowiek od dawnego czasu w samotności żyjący, miał się zaraz bawić i rozweselać w wielkich schadzkiach. Aby doysć swego zamiaru, należy drobne i niespodziane nastęrczać okoliczności, proponować małe i nieszkodliwe uciechy, zachęcać do małych prziaźdek; wody mineralne służą często do tego za pozor.

Nadewszystko wszelkiey trzeba poruszyć sprężynę, aby wziąć górę i moc nad duszą melancholika, nayprzód przyłożyć się do pozyskania iego usności i przyjaźni.

Co się tycze leczenia ciała, dwie indykacye w tey mierze dopełnione być powin-

ny: 1. aby ułagodzić hamory, 2. aby rozwolnić włókna.

Mleko dosyć dobrze dopełnia pierwszego wskazania, gdy go można zadać, mleko oślicze przełożone bydź powinno nad wszystkie inne. W niedostatku mleka ośliczego, można krowiego używać roztworzonego takim wymoczeniem. Gdy choroba jest nie zafaża chorzy nie cierpią mleka z przyczyny gorącości ich dróg pierwszych, tudzież z przyczyny ostrości która się w nich znajduje, tak dalece, że w drugim stopniu, pospolicie go zakazują. Napoje bardzo wodniste są pożyteczne gdy nieutrudniają żołądka, kąpiele, potkapiolki, moczenie nog, polewanie szczególnych części, głowy, napoje obfite, emulsyje, wymoczenia szlamowate, antispazmodyczne, substancye lekko gorzkie, dosyć dobrego robia.

Praktycy nie bardzo zalecają roztwarzających. Często prześtaiają na przepisanu potkapielku lub lekkiej kąpiele. Ale na tym nie dosyć. Doświadczenie pokazało, że kąpiele używane czas długi, przyczyniały się dosyć często do odzyskania zdrowia. Te kąpiele trzeba brać w rzece, jeżeli pora roku po temu.

Niepotrzeba nigdy zostawiać hypokondryka bez lekarstwa które go zaprzęta: inaczej wkrótce zaczyna nabierać niesmaku do swego Lekarza: należy wszystko przepisać dokładnie co ma iść, miećwo białe, aia, dobry mu przynieść skutek: zakazać mu trzeba kawy; korzeni, likworow. Wi

no dobre, mocno roztwarzane wodą, powinno mu być pozwolone; niechaj mało używa pokarmów wziętych z krolestwa zwierzęcego. Krolestwo krzewne dodaje mu nie równie pożyteczniejszych dla niego. Powinien się wstrzymać koniecznie od skutkujących wiatry; szczaw, szpinak, sałata, bardzo mu przystoia.

Opiatyczne na nic się na ten czas nie zdają, prawda: że włókno wprowadzają w otętwienie nieiakie, ale ią też wciągają w zwątlenie i nabawiają humorów ostrości.

Samych tylko antispazmodycznych umiarkowanych można pozwolić; a i te dawane bywają w enemie.

Puszczenia krwi nie powinny być używane tylko w przypadkach zatamowania iakiey ewakuacyi. Rozwalniające nawet umiarkowane, nie w ten czas nie są warte, ponieważ obstrukcyje, jeszcze nie bywają porobione. Uspokoy rozdrażnienie, rozwolnienie, wyprężenie części stałych, roztworz płyny, a obstrukcyje nie zawiążą się; purgujące są także bardzo niepożyteczne. Przestać należy na trzymaniu żołądka wolno; w tym zamiarze dają dwie enemy na dzień, jedna z nich służy do przeczyszczenia kiszki, druga jest dla nich pewnym gatunkiem kąpieli wewnętrzney. Można rozwolnić brzuch serwatką zaprawną iaką solą, wodami mineralnemi de Passy, de Balaruc: trzeba jeszcze zakazać wymiotnych chorym.

Wszystko cośmy dotąd powiedzieli względem leczenia, ściaga się tylko do pierwszego stopnia choroby. W drugim stopniu potrzeba

nie co odmiany uczynić. Tryb leczenia ścigaący się do umysłu, zawsze jest potrzebny. Zawsze należy zalecać wodniste napoje, zawsze leczyć eretyzm i ostrość humorów. W tym zamiarze przepisać łagodne rozwalniające, średnie purgujące, antispazmodyczne i żołądkowe.

Rozwalniające żywiczne, alkali stałe i lotne, nie przystoia żadną miarą. Ale używać potrzeba rozwalniających gorzkich, żołądkowych, mydłaśtych, wymoczenia rhu-barbarum, wod mineralnych.

Należy łagodzić, rozrzedzać, rozwięzywać klejowatości ziemiste humorów, rozpuszczać żółć czarną, inaczej, nazwaną *atrabilis*; lecz pamiętać zawsze należy, iż wszystkie lekarstwa zbyt dzielne są szkodliwe, że nadarżają spuśtoszenia nadzwyczajne. Nieraz widziano hypokondryków, po zażyciu gwałtownego purganśu oddających krew gorą i dołem, napastnionych konwulsjami. &c. &c.

Terra foliata jest bardzo pożyteczna daia ją nayprzod po granie, iako rozwalniające, potym po drachmie, iako purgujące. Wszystkie lekarstwa zadawać potrzeba w napojach wodnistych bardzo, inaczej nie wieleby miały dzielności.

Antispazmodyczne można dawać w mocniejszy dozie iak w pierwszym stopniu choroby: można nawet zadać iakie narkotyczne, gdy się zbliża przyśp.

Likwor anodynnny mineralny *Hoffmanna* jest z liczby antispazmodycznych iedynym, które z naywiększą uśnością zadać można.

Z tym wszystkim dobrze jest zachować antispazmodyczne na czas przystępów. Zawsze czuwać potrzeba nad stanem żołądka, i w tym zamiarze często dać lekkie gorzkie lekarstwa.

Gdy ta choroba dojdzie do pewnego stopnia, może być uważana długi czas jako nieuleczona. Przestają na przepisywaniu choremu lekarstw bardzo łagodnych, na zakazaniu mu, bardzo nagłych odmian powietrza. Cała kuracja powinna zawisnąć na zatamowaniu zkażenia humorów, i na zapobieganiu zgnisłości części stałych.

Zmiana płynów nie u wszystkich chorych jest jednakowa; w niektórych mieśwa charakter zgnisłości, i w tym przypadku radzą używanie wód mineralnych nieco żelazowatych, roztwarzanych; wymoczeń gorzkich, kwaskowatych; niekiedy to skażenie humorów jest natury kwaśniejącej, i w ten czas wody mineralne słabsze ale roztwarzane przystoia; chłoniące, gorzkie przystoia także, ale ich używać należy ostrożnie. Alkali lotne napuszczone substancjami tłustymi, mogą jeszcze być wzięte do użycia.

Jeżeli się dorożumiewa jakiego ziątrzenia, czyli ropienia wewnątrz, przepisze mleko oślicze roztworzone wodami mineralnemi, lub jakim wymoczeniem antispazmodycznym, lub wodą ryżową, ięczmienną lub wymoczeniem rhubarbarum; można to wszystko razem pomieszać. Kąpiele na nie się już w ten czas nie zdadzą: spędzając płyny na trzewie które się iątrzy, dokonałyby zepsucia tego organizacyi.

A więc trzeba się zupełnie kontentować prostym obmyciem rąk albo nog. Jeżeli przystępy są gwałtowne, można sobie pozwolić samego *opium*, ale w małych dozach, ponieważ rozrzedza krew, i mogłoby skutkować spękanie lub zerwanie się w trzewiach chorych, z drugiej strony otrętwiając włókno przeszkadza rozwiązaniu humorów.

Gdy hypochondryacyzm da początek iakiey chorobie ciężkiey iako to puchlinie lub inney, leczą się następujące z iego okoliczności choroby, i na chwile czyli raczey czas nieiaki, puszcza się w niepamięć przy czynę skutkującą ie.

MELANCHOLIA BŁĘDLIWA (Sz:Lek:)

Jest to choroba, z strony przyczyuy skutkującey ią, bardzo mało różna od choroby w poprzedzającym artykule opisaney. Zazwyczaj napada w miesiącu Lutym. Ma sobie dane nazwisko *błędlivey*, bo chorzy są ustawicznie w poruszeniu, co chwila odmienią miejsce; lubią osobność i unikają współczności, iak w melancholii pospolitey. Cera ich jest żółta, język suchy, oczy wklęsłe, suche i nigdy niezroszone łzami, twarz posępna. Tacy melancholicy są nadzwyczajnie bojaźliwi, niech tylko człowieka zobaczą, natychmiast uciekają i kryją się w miejscach odludnych, aby im nie przeszkadzało w rozważaniu przedmiotów dziwacznych, któremi się ich umysł nakarmi. Dostrzegają, że pospolicie mają golenie okryte wrzodami, które się nie goją dla ustawicznego ich miotania.

Lubo ta choroba skutkowana bywa też samą przyczyną co i melancholia pospolita, wielu iecnak Autorow twierdzi: że nie potrzeba trzymać się tegoż samego sposobu leczenia. Radzą w takim zdarzeniu obfite wyprożnienia krwi, bądź od razu, bądź po kilkakrotnie przerywając. Przyłoży się nadewszystko Lekarz, mówią praktycy, do ziednania snu, bo nad sen nie prościey nie zniemza do uleczenia; przepiszże używanie purgujących powtarzanych często. Mimo powieści tych Autorow o ninieyszey chorobie, naszym zdaniem można się trzymać leczenia wyszczegolnionego w artykule poprzedzającym.

Starożytni mówią ieszcze o innym gatunku melancholii, który wstecz iest przeciwnym melancholii obłąkaney czyli błędliwej, i ktoremu daią nazwisko melancholii *apoplektyczney*. Osoby rażone tą chorobą zdają się głupe, tępe, gdyby ich nie przymuszano do przechadzania się, zawsze by na iednym miejscu zostawały. Jeżeli są w łóżku, leżą nieprześcannie; jeżeli siedzą, nie chcą wstać z miejsca; mow do nich, ani słowa nieodpowiedzą; zamyślane zawsze, zanurzone w głębokiem rozważaniu, zdają się nie czuć na przytomność i na wrażenie przedmiotow, jeżeli im kto poniesie pokarmy do ust, iedzą i pią; ale jeżeli zaniedbaią im dawać iść, mało się pokazują troszczyć o to.

Jacobus Janus przytacza nam wzor tey choroby, ktorego ciężko a przynajmniey

rzadko dostrzedz. Melancholią taką był u niego rażony pewien Xiądz. Był to człowiek pełen zabobonności, poniekąd dosyć głupi; przeświadczył się, że Bóg nie odpuści grzechów jego młodości; ztąd wpadł w rozpacz, która trwała całą wiosnę. W Jesieni wpadł w melancholią bardzo głęboką; nie odpowiadał na pytania swych przyjaciół. Gdy wstał z łóżka i ubrał się, siedział na miejscu niewzruszony iak prawdziwy posąg. Nie chodził tylko w ten czas gdy go popychano. Kiedy go zaprowadzono na kresło śiadł, i iadł gdy pokarm ustom jego podano. W zimie zmniejszyła się mocno jego choroba, mimo tego pozostało w nim zwątlenie które nieznikało.

MELANCHOLICZNY. (Phisjol.) Tak nazywają temperament szczególnie właściwy pewnym osobom. Wzrost melancholikow bywa wielki albo średni; oczy miewają wielkie i omdlałe w młodości, w wieku dalszym ponure; włosy ich są czarne, twarz podłużna, cera pospolicie żółta lub brunatna; jagody wyschłe, ciała szczupłe, skora sucha, wywiedła, otoczona włosiem czarnym.

Kobiety tego temperamentu przybierają na sobie gnuśność w wszystkich sprawach. Przeciwnie męszczyni zdają się choży w tym wszystkim co nie potrzebuie siły. Ale gdy stanem przymuszeni są do pewnych prac, nie przechodzą wieku lat czterdziestu.

Taki temperament rzadko daie się widzieć na wsi, daleko więcey postrzedz go można

w wielkich Miastach. Melancholiczny temperament nayłatwiej z Rodziców przechodzi do dzieci, uważać go potrzeba iako chorobę dziedziczną, nie iako temperament właściwy i przyrodzony pewnym osobom.

Wszystkie namiętności mocne mogą nabyć tego temperamentu. Puls w nim bywa częsty, mocny, sprężysty, zagłębiony. Melancholicy są często zgłodniiali, niekiedy iedzą nadto, niekiedy bardzo mało, można by powiedzieć, że właściwą jest rzeczą takowym temperamentom, przechodzić z iedney ostateczności do drugiej. Brzuch raz bywa ściśniony, drugi raz wolny; uryna płynie w wielkiej ilości, bywa czysta, mało co farbowna.

Imaginacya chorych tego gatunku zawsze jest podwyższona, zawsze exaggerują, mówiąc każdą rzecz malują. Nieszczęścia, wtrącają ich w smutek i zwątpiałość. Naymnieysze pomysły wprowiadają ich w mniemanie, że są nayszczęśliwsi z ludzi.

Doświadczenie pokazało, że takowa konfitycya jest konstytucyą wielkich ludzi. *Sokrates*, *Plato*, *Herkules*, byli temperamentu melancholicznego; tenże sam jest temperament dumnych i wielkich zbrodniarzy; zbrodnie naynieślychanisze; przedsięwzięcia przechodzące właśnie siły ludzkie, były dziełami melancholikow.

Mężczyźni tej komplexyi mają zawsze wymowę dojrzałą, która im nastręcza dzielne sposoby przekonania; paradoxa potrafią udadź za prawdy niezaprzeczliwe. Wyfo-

ka ich imaginacya często otrzymuje zwycięstwa nad kobietami najsłabszymi; posiadają w najwyższym stopniu sztukę mamienia; prawie wszyscy wielcy mówcy, wielcy Komedjanci, szacowni Historycy, głębocy Matematycy, najuczeńsi Teologowie &c. byli temperamentu melancholiznego.

Charakter melancholików odmienia się za każdą chwilą; zawisł od wrażenia przedmiotów na ich zmysły, które nie zawsze miewają potrzebny między sobą związek. Ogólne postrzeżenie uczy nas, że melancholicy są ponurzy, lubią marzyć, są bojaźliwi, niedowierzający, podejrzliwi, gdy kto uchybi winnych im względów, mszczą się: prawie wszyscy są wieczni przyjaciele, kochankowie zawisłi, pełni rozpacz; mężowie niewygodni.

MELISSA. (Bot.) *Melisa*. Jest to roślina której gatunków kilka stanowią Botanicy; lecz dla użycia Lekarskiego dwa tylko rachują gatunki, to jest *Melisę sadzoną* albo *ogrodową*, i *Melisę leśną*.

MELISSA sadzona czyli ogrodowa. *Melisa hortensis*, *Melisa vulgaris odore citri*. *Melissophyllum vulgare*. Znayduje się niekiedy w płotach około Miast, ale także łatwo pielęgnowana być może w ogrodach; kwiaty iey są małe, nakształt wierzchołkowych, białawe, pszczoły ie lubią: rodzą się z pachwiczek listków; po nich następują cztery nasionka zaokrąglone, połączone razem i zawarte w kielichu kwiatka. Liścia me-

liſſy doſyć ſą podobne do ſzanty czarney, ſą jednak nieco więkſze. Kolor ich ieſt zielonawy zakrawający na brunatny; ſą lśniące ſię, koſmate, ząbkowane na brzegach, zapachu cytrynowego bardzo przyjemnego, ſkad też nazwano ją cytronellą. Łodygi iej wznoszą ſię blisko do wyſokoſci ſtop dwóch francuſkich, to ieſt jednego łokcia naſzego, ſą czworogranne, gałęziſte, twarde, tęgie, łomne; korzeń iej ieſt długi, włóknowaty, drzewiſty, głęboko zapadający.

MELISSA ogrodowa ieſt umieſzczona w kłaſſie lekaſtw antſpazmodycznych, cephalicznych i analeptycznych; można ją także umieſcić pomiędzy żołądkowemi, przeciw wietrznemi i kordyalnemi. Zażywaia iej pomyſłnie w apoplexyi, epilepſyi, dolegliwościach hyſterycznych i hypochondryacznych, w paraliżu, w dolegliwościach ſpączkowatych, w zatrzymaniu mieniaćców i upławow położnych.

Wywarzenie meliſſy liſciow piia iak herbatę, biorą do tego ſzczyptę ſuchych, lub małą garstkę ſwieżych, do kwaterki wody. W Sklepach Aptekarskich znajduje ſię woda meliſſy, ktorey zadają od dwóch uncyi aż do czterech, i ktorey nie trzeba mieſzać z wodą *meliſſy ſkładaną*, nazwaną wódką Karmelićką czyli *Lodekarmem*, ktory nieco innego ieſt tylko tynktura ſpirytuſowa Meliſſy, ſkorki cytrynowey, koryandru, goździkow, cynamonu i dzięglu.

Pan *Geoffroi* mowi, że robią z młodych pępolzkow meliſſy ogrodowey, utłuczo-

nych i zmieszanych z iaiami i cukrem, pewien rodzaj ciasta, który daia iesc kobietom w przypadku nie dosyc obfitego plynienia lochiow; dodaje: ze wywarzenie tej rosliny, zmieszane z saletra jest wyborym lekarstwem na zapobiezanie niestrawnosciom lub zadlawieniom, ktore przypadaia po obfitym iedzeniu grzybow.

MELISSA dzika, inaczey nazwana Melissa lesna, czyli melissa smrodliwa czyli pluskwiana: *Lamium montanum melissa foliis*, *Melissa adulterina quorundam amplis foliis & floribus non grati odoris*. *Melissa humilis latifolia maximo flore purpurascens*. Rosnie w lasach i prawie w wlyztych okolicach miast. Ten gatunek melissy rozni sie od poprzedzajacego, poniewaz iej kwiaty sa wieksze; ze nie maa zapachu wdziecznego, ze iej liscia sa kosmatysze, dluzsze, szodysi nizsze i nie tak galezyste. Korzonki iej zupełnie podobne do korzonkow kokornaku. Ta roslina mowi Pan Licutaud uchodzi za wyborne lekarstwo przeciwko zatrzymaniu uryny, ktorego przyczyna jest w nerkach, i ktore od tego iedynie zawislo, ze uryny sa lepkie, tudziez natury sposobney do ksztalcenia kamieni. Liscia i kwiaty biora w wymoczeniu lub na ksztalt herbaty. Powiadaia takze, ze jest ranna

MELON. (Bot.) *Melo*. Botanicy wiele gatunkow melonu przypuszczaja, my tutaj o nayspospolitszym gatunku nieco pomowiemy.

MELON pospolity. *melo vulgaris* pielęgnowany bywa w Inspektach ogrodowych z przy-

przyczyny wyborności swego owocu. Liście i kwiaty jego nie różnią się od liści i kwiatów ogorków tylko tym, że są mniejsze; owoce następujące po kwiatkach dosyć są pospolite; wszystkim wiadomo, że się różnią od owoców ogorkowych kształtem i wielkością. Wnętrze tego owocu podzielone jest na kilka komorek czyli przegrodek, które zamykają nasionka prawie takowate, spłaszczone, mierney wielkości, białe, okryte skóreczką dosyć tęgą, zawierającą w sobie migdał słodki, oleiowaty, smakowity, łodygi melonu są długie, włośzaste, ostre na dotknięcie i leżą na ziemi.

Owoc melona, gdy dojrzały jest, bywa miłego smaku, i sprawiedliwie uważają go jako najwyborniejszy produkt ogrodowy; melon iedzony z solą, pieprzem lub cukrem, trawi się łatwo i dostarcza pokarmu bardzo delikatnego. Ale jeżeli miernie używany robi skutki dobre, zbytciem wzięty staie się bardzo niebezpiecznym. Doświadczenie pokazało: że pod ow czas może sprawić wiele chorób, iako to febrę i gorączki ztego charakteru, dyarrią, dysenterią, chorobę cholery, moczzenie krwią, wiatry, koliki i. t. d. Starcy i flegmatycy powinni się wstrzymać od niego. *Borellus* mówi o iednym suchotniku, który iedzeniem melonu został uleczoney.

Ziarnka melonowe są nasieniem z liczby czterech nasion zimnych większych, robią z nich orządę, emulsyę chłodzącą, które pomyslnie przepisują w rozpaleniu trzewiów,

w trudności moczu. Oleiek otrzymany z nich przez wytłoczenie iest anodynnny, dobry na ostrości nerek i pierśi, mowią: że także spędza skazy wszelkie ze skóry.

MELONGENA. (Bot:) *Solanum pomiferum fructu oblongo.* *Melongena fructu oblongo violaceo.* Chowią ją w ogrodnkach; iey kwiaty są różyczkami o pięciu kończyściach, obszernych, brozdowatych, białawych lub purpurowych, podparty kielichami, opatrzonemi w małe ciernia czerwone, i podzielonemi na pięć podziałów kończytych; po nich następują owoce koloru purpurowego, zielonawego; obdłużne, wielkości iaja, tegie, gładkie, miękkie na dotknięcie, zapełnione mięsistością białą i soczystą, w ktorej są zawarte nasiona białawe, spłaszczone; liścia melongeny są zielone, dosyć obszerne, fałdowane drobniutchno po brzegach i okryte pyłem mączystym; łodyga melongeny bywa za zwyczaj pojedyncza, i wznosi się do wysokości półłokcia; okrągła, czerwona, gałęzista, okryta drobnym mehem, korzeń ma włókniowaty.

Owoce tey rośliny iadają w sałacie, lub gotowane iak ogorki w Prowincyach południowych Francuzkich. Z tym wszystkim, Lekarze nigdy tey rośliny nie przepisują wewnętrznie; przestają na dodawaniu iey do kataplazmow anodynnnych i rozwięzujących, które przykładają na hemoroidy, raki, spalenie zewnętrznych części ciała.

MENINGOPHYLAX. (Szt: Felcz:) Jest to iedno narzędzie, ktorego nam daie opis

Cel/
cze
wa
trep

M
(M
arg
fzcz
tkni
mni
wie
staw
ciad
kien
dzie

M
prze
ia fi
ulsk
w A
oko
men
Nor

Z
wie
&c.
nieł
styl
kry
życ
prze
czą
poła
wzr

Celsus lib. 8. cap. 3. Służy do zabezpieczenia błon męzkowych, gdy kość czalkowa jest przedziurawiona podczas operacji trepowania. *Patrz* TREPAN.

MERKURYUSZ inaczej ZYWE SREBRO. (Mat: Lek:) *Mercurius, hydrargyrus seu argentum vivum*. Jest to substancja kruszczowa, płynna, lśniąca się, zimna na dotknięcie, ciężka i bardzo lotna. Za najmniejszym dotknięciem rozpięcha się w wielką liczbę kulek sferycznych; odbija stawione przed sobą przedmioty iak zwierciadło; amalgamuje się prawie ze wszystkimi kruszczami, które gryzie, naybardziej zaś ze złotem i srebrem.

MERKURYUSZ z rozmaitych mieysc do nas przechodzi: Myny żywego srebra znajdują się we Włoszech, w Węgrzech, w Fryzjskim Powiecie, w Hydryi, w Sklawonii, w Almendes w Hiszpanii, w Chinach, w okolicach Montpellieru; mają także minę merkuryusza o trzy mile od Saint-Lô w Normandyi.

Zywe Srebro wchodzące w handel, prawie zawsze jest amalgamowane z ołowiem &c. i to to czyni używanie iego bardzo niebezpiecznym w leczeniu chorób. Dystrylacya nawet, ani inne sposoby, nieodkryją zdrady przekupniow, gdy jest należycie amalgamowany; ponieważ amalgam przechodzi zupełnie w *recipiens* niby kaczka, tak dalece, że kruszec, który jest połączony z merkuryuszem, niknie przed wzrokiem Artysty; w handlu łatwo poznać

czy merkuryusz jest czysty i bez przymieszania; aby się o tym przekonać, dosyć jest wziąć go jedną lub dwie drachmy na łyszkę żelazną; jeżeli merkuryusz jest czysty, rozpięrze nie się ze wszystkim, gdy zaś jest fałszowany, zostaje materya obca. Nie rostopną, a nawet głupią byłoby rzeczą, używać merkuryusza, który mamy w handlu. Nie można go dawać do lekarstw aż po czyszczeniu go zupełnym z ołowiu i innych obcych materyi. Chcąc go oczyścić, najprzód kładą go w ocet bardzo mocny, który zaprawiają solą morską, aż do zasycenia: potem płuczą go dwa lub trzy razy w wodzie bardzo czystej, potem gdy już wyschnie, przepuszczają go przez skórę kozią. Merkuryusz ktoremu dają nazwisko *merkuryusza wskrzeszonego z cinnobru*, nie potrzebuje, aby był poddany rozmaitym od nas przytoczonym doświadczeniom, końcem zapewnienia się o jego czystości. Bo dystryllacya odciąga go w zupełnej czystości od rzeczony miny.

MERKURYUSZ jest materya metaliczna i edna z owych, których doskonałe poznanie wielkiej jest wagi, z przyczyny dzielnej pomocy, którą z nich odbiera sztuka lekarska przeciwko wielkiej liczbie chorób. Właściwości lekarskie merkuryusza nie zbyt dawno są znane.

Starożytni Lekarze nie używali go bynajmniej i zapatrywali się na niego iak na pewny rodzaj trucizny. To uprzedzenie było ugruntowane bez wątpienia na przypadkach, które nadarzył merkuryusz złe preparowa-

ny,
prz
i Hi
wych
do fl
Ni
rze
postr
Paster
kow
żadn
żeby
kiey
twier
dwoc
pomy
biety
kury
żadn
cy e
z zie
dzie
przy
kim
tak w
tkow
zwie
owan
min
wdę;
staia
sump
dzie,
rani i
niom

ny, lub zadany niewczesnie. *Dioskorides* przypisuje mu własność szkodliwą. *Galenus* i *Hipokrates* nie znali cnot merkuryuszowych. Przed *Avicenną* używano go tylko do samych zewnętrznych lekarstw.

Niemna więcej nad dwa wieki, iak Lekarze odważyli się dawać go wewnątrz, postrzegłszy, podług uwagi *Fallopjusza*, że Pasterze dawali go bydłu na zabicie robaków, a z używania iego bydło nie miało żadnych złych skutków. Ztąd wniesiono, żeby go można zadawać i ludziom bez wszelkiej boiaźni *Carolus Luptanus* i *Brassavole* twierdzą: że go przepisywali dzieciom od dwóch granów aż do dwudziestu, a zawsze pomyślnie. Czytamy w *Matthioliu*, że kobiety chcące poronić, brały po funcie merkuryusza, a jednak nie doświadczały ztąd żadney dolegliwości; niektórzy rzemieślnicy czyli raczej robotnicy, wykopując go z ziemi, połykają go pewną ilość dla kradzieży, potym wyrzucają go odchodem przyrodzonym, i przedają. Z tym wszystkim przyznać należy, że używanie iego tak wewnątrz iak zewnątrz, może skutkować naywiększe nierządy w Ekonomii zwierzęcey, gdy zbyt długo jest kontynuowane. Smutny koniec tych, którzy go zmin dobywają, aż nadto twierdzi tę prawdę; prawie wszyscy późniey lub prędzey staia się paralitykami i umierają na konsumpcyą; ieżeli nieostrożnie używany będzie, czy to zewnątrz czy wewnątrz, rani i osłabia nerwy; co daje początek drżeniom, kurczom, paraliżom bardzo okro-

M E R

pnym, wrzodom w ustach i gardzielu, dysfenteryom nieuleczonym.

Gdy merkuryusz jest dobrze i przyzwolcie zadany, można twierdzić: że jest jednym z najlepszych lekarstw. Skutki jego są tak liczne, iż cokolwiek zastranowiwszy się nad niemi, nie podobna mu zaprzeczyć własności lekarskiej. Otwiera pory, drobne naczynia, małe rurki czyli kanaliki gruczołkow, rozwiązuje i rozrzedza humory kleiowate i lepkie. Używaia go pomyślnie w skirze śledziony, mesenterii, wątroby; w ganglionach i wołach; łagodzi i poskramia ostrość humorow; i to jest przyczyną mowi Pan *James*, że merkuryalne przedziwne robią skutki w nadbiegłościach, bubonach, dymienicach, wrzodach wenerycznych, w chrostowaciznie skory, w wszelkim gatunku świerzbu, zgoła w wszystkich rodzajach chorob skornich, byleby poprzedzić jego użycie lekarswami ogólnemi i wyprożniającemi, i byle ie w wymierzonych czasach powtarzać. Bo ponieważ te wszystkie choroby pochodzą z zbioru zgęstniałej serwatkowatości, która długim na miejscu przebywaniem, nabiera zgryźliwości; jeżeli będzie rozwiązana i rozrzedzona przez sporządzenie wolnego wychodu, wyrzuci swą zaiadłość na samą część, lub też rzucią się na części wewnętrzne, nadarzy symptomata bardzo złe, i większą zarazi chorobą. A więc potrzeba, przed użyciem merkuryalnych, troskliwie przygotować ciało, bądź przez puszczenie krwi, końcem wyprożnienia naczyń, bądź przez kąpiele i lekarstwa

roztwarzające, końcem uczynienia humorów płynniejszymi, a włókna miękczemi; bądź przez purgujące, które gotują drogę do wyjścia humorom. Nadto wszystkie przechody zawsze wolne i otwarte trzymać należy, dopokąd się używa merkuryusza, aby snadź humory, nie znajdując dla siebie wychodu, nie wzięły drogi przeciwney tej, którą iść powinny. Nakoniec chory powinien przebywać w miejscu ciepłym, aby przeddech zimnością powietrza nie był zataimowany. A nawet przeddech ten powinien w sobie wzniecać i utrzymywać pomiarkowanym ćwiczeniem ciała.

Jeżeli Merkuryusz wzięty wewnątrznie, ma własność wypróżniania humor w przez poty, stółce i przeddech, nacierania merkuryalne, mają też samę korzyść; ztym wszystkim używając żywego srebra zewnątrznie do nacierania, trafia się, że działa gorą, przywołując płynienie szlamowatości do głowy, któremu nadano imię saliwacyi czyli ślinienia. *Jan Carpi* z Bononii najpierwszy przepisał ten sposób używania merkuryusza.

Biorąc do użycia lekarskiego merkuryusz surowy, to jest merkuryusz niepopadły żadney preparacyi, i merkuryusz preparowany. Merkuryusz surowy daje się w substancyi, od iednego skrupułu aż do drachmy i. jako naydzielnieysze przeciwrobaczne; żeby zaś dopełnić tej indykacyi, rozcierała go w moździerzu szklannym z cukrem, aby się rozpuścił w niewidzialne części; dolewając do tego krople lub dwie olejku migdałow słodkich, aby nie odzyskał pierwsze-

go swego kształtu. Nikogo niema który by nie wiedział, iak pożyteczne jest wygotowanie żywego srebra na wypędzenie robaków. Kładzie się funt merkuryusza w węzełek, warzy się przez godzinę w sześciu kwartach wody i każe się ten gatunek wywarzenia pić za napoy ordynaryiny.

Wielu praktykow twierdzi, że pomyślnie używają pałow zaprawnych merkuryuszem na uleczenie świerżbu i innych chorób skórnych. Rozbija się długo żółtek iaja lub białek z żywym srebrem; robią się pały flanelowe, które maczają w tej mieżzaninie i przykładają na przestrzeń lędzwiową.

Bardzo długo byli ludzie w tym mniemaniu, że merkuryusz sirowy, połknięty w masie swojej, może być pożyteczny na kolkę *miserere*. Zdanie to gruntowało się na tym, iż rozumiano, że ciężarem swoim zdoła skierować kiszki do zwyczajnego i przyrodzonego położenia. Lecz skutki, niezczęśliwym trafem, nieodpowiedziały tak podchlebnie powziętej nadziei. A nawet widziano często, że obecność merkuryusza, powiększała przyłpępy i przypadłości tej choroby, z przyczyny ciągnięcia które skutkowała w kiszkach już dosyć zbolących i rozdrażnionych spazmami. A więc używanie merkuryusza sirowego, jest szkodliwe a przynajmniej nie pożyteczne w kolce *miserere*.

MERKURYUSZ sirowy, kładą do pigulek merkuryalnych, maści Neapolitańskiej i innych aptekarskich przypraw.

MERKURYUSZ skuteczniey nad wszystkie inne lekarstwa działa w ciele ludzkim, mowi *Fryderyk Hoffmann*; bo roztałszy merkuryusz z sadłem, i posmarowawszy tym ciało a nawet części żyłkowe; lub wziąwszy kilka doz merkuryusza precypitowanego słodkiego, cząstki oderwane od tej substancyi kopalney, wprowadzone w ruch ciepłem ciała, nie przestają ruchać się z równą żyłkością, tak z przyczyny kształtu sferycznego i powierzchni śliskiej, iak z przyczyny ciężkości swojej gatunkowej; i z tej to przyczyny wciskaia się w naytańmniejsze kąci ciała, rozrzedzają humory lepkie i niewzruszenie leżące; a swoją ciężkością rozdrażniaiać włókna ruchu, wzbudzają w nich ściągania częstsze, i tym przyspieszają krążenie humorow po wszystkich naczyniach, a to bez naymniejszego gwałtu.

Używanie ostrożne merkuryusza, albo *faliwacya*, którą za pomocą tego używania wzbudzają, bardziey jest zdrowa niż szkodliwa ciału ludzkiemu; mowi tenże sam Autor, ile że ma własność leczenia wielu chorob chronicznych zażarzałych, obołwie tych, które pochodzą z lepkości i nieruchliwości humorow, z ich zbytniey śleżalności i z rozprężenia rozmaitych części nadewszystko części gruczołowatych i odłaczyleł które z nich wypadają; ponieważ te choroby bywają za zwyczaj tak uporczywe; że żadną miarą nieustępuia lekarstwom zabieranym z krolestw zwierzęcego i roślinnego. Od nayodlegleyfzych czasow znawali się Autorowie, a i teraz na nich nie

zbywa, ktorzy w chorobach chronicznych, nieustępujących file lekarstw łagodniejszych, zalecają używanie merkuryuszu, końcem przywołania saliwacyi, którą uważają jako bardzo zbawienną w tym przypadku.

Sylvius bardzo zaleca używanie saliwacyi na uleczenie świerźbu zażarzałego, i zapewnia, że się można równie pomyslnych spodziewać skutków, w innych uporczywych chorobach. *Rhodium in analect: ad septal:* postrzega także, iż za pośrednictwem saliwacyi uleczono zatkanie nerwu optycznego, równie jako i ślepotę iasną ztąd nadarzoną. *Morton in Physiolog. lib. I. c. 5.* nazywa merkuryusz ostateczną ucieczką wrzodów iadowitych. Bo *Dilucius in officina sanitatis*, zaleca saliwacyą na uleczenie wrzodów zażarzałych. *Rivière in Praxi lib. 2. cap. 5* toż samo lekarstwo przepisuje na katarakty. *Willis* w swym traktacie o skorbucie w rozdz. ostatecznym twierdzi: że saliwacya czyli ślinienie, ziednało wiele ulgi kilku osobom rażonym zażarzałym skorbucem. *R. Lentilius*, przytacza w rozmaitych dzieł swoich miejscach przykłady atrophii skorbucyzney uleczoney za pośrednictwem ślinienia. Znajdujemy w zbieraniu ciekawych natury, decad: 2. ann: 3. obs. 173 przykład uspołobienia ciała hidropicznego, skorbucycznego i kachektycznego, uleczonego ślinieniem. *Ballantius* mówi, że ślinienie wiele dobrego czyni w gorączce kwartannie. *Sylvius* któregośmy już wzmiankowali, przeświadczony jest, że ślinienie musi być koniecznie

pożyteczne w bólach artrytycznych, gdy się w ciele znajduie nadobitość humorów kwaśnych i lepkich, byle tylko wzbudzone było po przestaniu paroxyzmu. Czytamy w *Wedelliuszu*, że ślinienie położyło koniec bolom pedogry. *Rolfinckius* uważa je iako naywybornieysze lekarstwo w chorobach o-
strości humorów i melancholii.

Mimo pochwał, które ślinieniu merkury-
alnemu przytoczeni odemnie Autorowie da-
li, moim zdaniem, nie należy się chorych
wystawiać na niebezpieczeństwa z nim sto-
warzyszone, chyba w ostateczney i ze-
wszech miar nieprzebytey potrzebie. Bo,
daleki będąc od chęci zbijania i nagania-
nia środków popartych postrzeżeniami nay-
więkzych w Sztuce Lekarskiej ludzi, są-
dzę, że z wielkiej liczby przykładów za-
pisywanych o nieszczęśliwych saliwacyi skut-
kach, wniesć można, że częściej jest szko-
dliwa niż pożyteczna chorem. Lubo po-
większej części ci, co pisałi o chorobach
wenerycznych, zapatrywali się na ślinienie
iako na lekarstwo bardzo pożyteczne nade-
wszystko w zastrzały Francy, przyznać ie-
dnak należy, że wiele okolicznosci czyni je
albo zupełnie niepożytecznym, albo zupeł-
nie niebezpiecznym, gdy źle jest kierowane.
W liczbie symptomatow towarzyszących
zastrzały francy, położyć trzeba rozma-
ite choroby nacierające na podniebienie,
języczek, krtani i mandle. Jeżeli jest iaki
przypadek, w którym baczność ściłą dadź
należy nato, aby częścią udręczoną nie

ściagać materyi ziadliwej, to zapewne w tym, naytrokliwej rzeczona bacność zachowana bydź powinna; bo inaczej robi się zbior śliny, w smaku chorego rzdewiały, iadowity, ktorego złych przymiotow pomnaża, iefzcze merkuryusz, skutkuie za tym wiele złego, niekiedy nawet gangrenę, iako liczne przykłady tak opłakanych zdarzeń zapisał w swych dziełach. *Cent. III. obs. 92.* Slinienie rownie nie przystoi w przypadkach atrophii ani Marazmu.

Chimicy mniemali, że Merkuryusz jest zdolniejszym od wszelkich innch substancyi, do pokonania chorob chronicznych tak upartych, iż się opierają działaniu lekarstw zabranych z Królestwa roślinnego i zwierzęcego. Ale w tymże samym czasie potrzeba go tak w własnościach naprawić, aby ogołoconym będąc z wszystkich przymiotow drażycznych, bez wzniecania saliwacyi, mógł dadź czuć swoją skuteczność i swoje wpływanie na ciało ludzkie. Tym to końcem wynaleźli Autorowie rozmaite przyprawy merkuryalne, z ktorych większa część odrzuconą została w niniejszey praktyce, iako nie pożyteczne.

Przyprawy nayużywawsze merkuryusza są *præcipitatum album*, *præcipitatum rubrum* (OPADEK BIAŁY, OPADEK CZERWONY,) turbit, merkuryusz słodki czyli łagodny; *sublimatum corrosivum* &c. O każdym pomówiemy w swym mieyscu.

Zdaie się, iż wielu osob mniemało: mowi Fryderyk Hoffmann, w innym mieyscu, iż

niczem się tak nie poprawia merkuryusz, iak gdy jest nięszany i sublimowany z siarką; to inniemanie dało początek robienia cynnobra, i owym rozmaitym gatunkom przypraw, których skuteczność tak wyśławiają na uleczenie chorob chronicznych, nadewszystko choroby wielkiey. Jakoż to lekarstwo jest tak pewne i tak niewinne, że ie można dawać chorym iakiegokolwiek bądź temperamentu, w wielorakich gatunkach chorob, czy to chronicznych czy ostrych; ponieważ siarka, która w tey przyprawie zayduie się ściśle połączona z merkuryuszem, nietylko pokramia i trzyma na wódzach ruch zbyt szybki mogilek merkuryuszowych, swoją substancją tłustawą; ale nadto zapobiega aby sole zewnętrzne nie działały i aby się iego nie czepiły. I to jest przyczyną, że cynnobar nie może się rozpuszczać w likworach naykwaśniejszych i nie zabiera z nich żadnego sinaku iadowitego, co przeciwnie łatwo się trafia, gdy te likwory kwaśne leią na żywe srebro.

Siarka tak ściśle jest połączona z merkuryuszem w cynnobrze, że nadaremnieby kto warzył go w ługu naymocniejszy, bo się w nim żadnym sposobem nierozpuszcza. A więc błędzą ci, którzy się lękaią używania cynnobra w chorobach, w których humory grzeszą swym nieumiarkowaniem ostym i słonym; tudzież zbytęcną swoją lepkością, iaką chorobą jest naprzykład skorbut, ponieważ cynnobar nie może podpaść żadnemu skażeniu. Błędzą ieszcze i ci, którzy cyn-

nobler kładą w szeregu lekarstw anodyn-
nych, łagodzących i chłodzących. Z dzieł
kilku Autorów pokazuje się, że namienione
lekarstwo, w ręku *Michaeli* i *Hartmana* wy-
prowadziło równie znakomite iak zbawien-
ne skutki. Leczą uważać należy, że cynno-
ber którego używali, był przynajmniey
sześć razy sublimowany, gdy tym czasem
dzisiaj prześtaia na iednym lub podwoynym
sublimowaniu onego. Nie bez przyczyny
sobie tak z nim postępowano; i wiedziano,
że ruch gwałtowny ognia, który miota cyn-
nobrem w sublimacyi, rozrzedza i wycień-
cza substancyą merkuryalną, i nadaie iey
więcey cnoty spirytusowey, czym cynnobar
bardziey się podwyższa i że tak rzekę, do-
skonaley rafinuje. Gdy cynnobra używaią
w chorobach lymfy lub układu nerwowego,
należy go dać w mocniejszy niż za zwy-
czey dozie, naprzykład od granow 15. lub
skrupułu iednego, do półdrachmy albo wię-
cey. rozpuściwszy go wprzód w iakim wo-
dnistym *vehiculum*. Potrzeba nawet podług
okoliczności w ktorey się znaydaia chorzy,
powtórzyć tę dozę, dwa lub trzy razy na
dzień; byleby tylko żołądek zawsze wolno
był trzymany. W *Klausthal* mieście le-
żącym nie daleko czarnego lasu, sławnym
kopalniami kruszczow, używaią tak pomy-
ślnie cynnobra na leczenie konwulsyi i e-
pilepsyi, ktore kopiącym skutkuią upadki i
uderzenia w głowę, że skutki iego, zbli-
żaią się prawie do cudu. Nie będziemy się
dłużey bawić nad własnościami cynnobra od
Fryderyka Hoffmanna wyszczególnionemi

obszernie; odsyłami do artykułu CYNNOBER
czyli *Cynaber* tych, którzyby sobie życzy-
li mieć dokładniejszy wyobrażenie cnot te-
go lekarstwa.

Inne przyprawy, poprawy, łagodzenia,
wyprawy i wypracowania merkuryusza,
którym daia rozmaite i okazałe nazwiska, i
które bez różnicy zalecaia, (dotąd jeszcze
są słowa *Fryderyka Hoffmanna*), są tak li-
czne, iżbym znudził Czytelnika gdybym
chciał wyliczać wszystkie gatunki samego
merkuryusza opadkowego, *mercurij præcipi-
tati*. Z drugiej strony, tak mała onych liczba
odpowiada pochwałam sobie danym szczo-
drobliwie, iż z wielu miar, merkuryusz su-
rowy, pomieszany z cukrem i zażyty wewnę-
trznie, lub użyty zewnętrznie z maściami
przyzwoitemi, posiada własność mniej dra-
styczną, i często lepiej wyprowadza skut-
ki. Większa część przypraw merkuryal-
nych, przeznaczonych do użycia wewnę-
trznego, które nam są czałow terażniejszy-
ch wiadome, są też same co do okoliczności
naważniejszy; i wszystko ściaga się do
tego, aby rozpuścić merkuryusz w roztwa-
rzaczach kwaśnych i zgryźliwych, aby go
ogółocić z jego ruchliwości, i obrocić go
w proszek, precipituiać go z solami natury
przeciwney, lub oddzielaiąc go od roztwa-
rzaczów kwaśnych, po zamalgamowaniu go,
jeżeli się amalgramować podobało, z innemi
substancyami kruszczowemi. Ale gdy się
tym sposobem preparuje, niewyprowadza za-
danego skutku, którego by się spodziewać na-

leżało. Bo kończyłności roztwarzaczow zgryźliwych, tak się ściśle łączą z mogiłkami merkuryusza, że potym nie można ich oddzielić pławieniem, by też nayoczęstszym, ani przez wypalenie z spirytusem winnym; nie ma zatym sposobu ogołocenia go z tey własności, zgryźliwey i drażniczney, ktorey merkuryusz tym sposobem preparowany, nabywa. Chory używając tego gatunku merkuryusza tym sposobem preparowanego, wzbudza w sobie za zwyczaj ślinienia nagle, stolce gwałtowne, wymioty popędliwe, lub ogryzienia skóry w pierwszych drogach oraz w innych częściach, co wystawia na przypadki ięszcze smutnieysze. Ta wada ięst pospolitą wielkiey części przypraw Aptekarskich merkuryusza, przyprawy przeciwney natury są bardzo nieliczne, a skutki ktore wyprowadzają zażyte wewnątrznie, nie tak pochodzą z skuteczności roztwarzaczow i fol zgryźliwych, ktore ię koniecznie muszą zarażać własności drażniczną, iako z substancyi przymieszanych, a ktore wciskając się pomiędzy mogiłki żywego srebra, poskramiają ich ruch, zapobiegają się łączeniu foli, i tym sposobem kładą tamę wzruszeniom, ktoreby skutkować mogły w ciele.

Substancye wyprowadzające ten skutek, i ktore łatwo mogą bydź pomieszane z merkuryuszem są kruszce bardzo czyste, ktore nie mają własności nieprzyjazney temperamentowi, i takimi są złoto, cyna, ktore skutecznie poskramiają gwałtowność merkuryusza, iako o tym dastatecznie przekonali

częste

częste obserwacye, nadewszystko skutkami *mercurii diaphoretici jovialis*, lekarstwa, które działa przez przedeck czyli poty; gdy chory zachowuje tryb przyzwoity, a które iako merkuryusz zwany *solaris*, może się przyczynić do uleczenia gorączek czwodziennych, pedogry, skorbutu, francy, nie wzbudzaąc ślinienia.

Doktor *Cheyne* mocno także pracował nad dociekaniem cnot merkuryuszowych. Używane z oszczędnością i przezornością, mówi on, zdaie mi się być prawdziwym powszechnym lekarstwem i ogólnym antydotem. Cała sztuka uczynienia merkuryuszu naysbawiennieyszim i iak tylko można nayzdrowszym, zależy nayprzody na tym, aby go rozetrzeć na iak naydrobnieysze mogłki, aby pomieszać go potym z iaką inną substancją zdolną do utrzymania tych części w odłączeniu i odległości od innych, tak iżby nie mogły zbiegać się w znakomite kuleczki. Tym sposobem łatwiey może być wprowadzany, mocą i potokiem cyrkulacyi, w naydrobnieysze włókna i w naczynia włoskowate, końcem roztworzenia onych, końcem rozwiązania materyi, która ie zatyka, i końcem wypchnięcia za ciało przez kanał kizzkowy transpiracyi lub uryn.

Zadnego prawie nie ma ciała, czyli żadnego gatunku materyi, mówi ieszcze *Cheyne*, z którymby nie można pomieszać merkuryuszu; mniemam jednak, że naylepszym sposobem zadawania go, w iakieykolwiek bądź chorobie jest mieszać go, za

pośrednictwem tryturacyi czyli rozcierania, lub za pośrednictwem ognia, z lekarstwem, którego cnoty doświadczono w podobney chorobie, na przykład w skorbucie, pedogrze, roży, i chorobach skornich merkuryusz nayezyfisty, murzynek, lub merkuryusz alkalizowany, rozarty z gummą gwaiaiu i zmieszany z aloetycznym, wyprowadza skutki większe nad skutki wszystkich innych lekarstw. Merkuryusz zadany z kinkiną i stalą, bądź w substancyi w jakim electuarium, bądź w kształcie pigulek z ekstraktem kinkiny i solą stalową, działa wybornie w gorączkach przerywanych.

Wszystko cośmy dotąd mówili o cnotach i właściwościach merkuryuszu, dowodzi, iż wielka jest liczba chorób, w których to kopalne można używać pomyslnie. Dni jednak naszych, mocno ścieśniono granice używania jego, bo go prawie nigdy nie biorą tylko do leczenia chorób wenerycznych, których jest *specificum*. Wiele obserwacyi, uczynionych naszego wieku przez nayślawnieyszych Lekarzy, czynią nieiako otuchę, że będzie można walczyć merkuryuszem i przeciw drugiemu, jeszcze straszliwzemu biczowi ludzkości, ale który szczęściem obośliwszym! bardzo jest rzadkim; chcę mówić przeciw wściekliwości. Z tym wszystkim, ta ostateczna cnota merkuryuszu, nie zupełnie jest dowiedziona, do czego wiele potrzeba będzie czasu, ile że szczęściem, okoliczności doświadczania w tej mierze merkuryuszu, wcale są rzadkie.

W pośrzed rozmaitych lekarstw używanych na zniszczenie iadu rakowego, probowano także merkuryuszu. Ale zamiast przywieśnienia ulgi, ktorey się spodziewano, merkuryusz nadawał większych coraz sił iadowi kanćerowatemu, i przypadłości choroby wzmagaly się coraz bardziey. Ci ktorzy piszą o chorobach wenerycznych, nie zgadzają się względem przygotowania merkuryuszu i względem zadawania go. Naszym celem, nie jest tutaj wchodźić w długie wyszczególniania leczenia choroby weneryczney, abyśmy mieli stanować, ktorey przyprawie dadź należy pierwszeństwo i większą przyznać skuteczność. Odsyłamy czytelnika do artykułu FRANCA.

Do tych czas nie wiadomo, iakim sposobem merkuryusz działa na iad weneryczny, ale to pewna, że go pokonywa. Wielu mniemało, że ponieważ da się dzielić na nieskończone mnośtwa drobniuchnych mołeculek a bardzo ciężkich, te mołeculeki działają mechanicznie liczbą i ciężkością na limfę, ktora, podług Autorow tego zdania, była zgęszczona i zsiędniona przez skutek iadu, a rozrzedzona i rozтворzona wymienionym działaniem merkuryuszu. To zdanie jest pozorne, ale się mało zgadza z prawdą.

Przyprawy nayużywańsze merkuryuszu, iakośmy powiedzieli na początku tego artykułu: są *precipitatum rubrum*, *precipitatum album*, *sublimatum corrosivum* i *turbith &c.* Oprócz tych iednak znayduie się

ieszcze iedna, która będąc niedawnemi czasy podana do wiadomości powszechney zażądała na uwagę mężow poświęcających się na szukanie pracowite ulgi dla cierpiący ludzkości. Autor obwieścił swoy sposob przyprowadzania merkuryuszu w książeczce pod tytułem: *Sposob łatwy i nowy dawania merkuryuszu osobom zarażonym Francą*. Wytłumacząc nayprzod, mowi Autor początek tego sposobu. Gdym się raz zapytał Doktora *Marherr* o przyczynę, dla czego merkuryusz szczegolnieyszym sposobem działa na drogi ślinne, odpowiedział mi, iż przeto, że ten kruszec więcey ma podobno związku z śliną i śmirkami, niż z innemi płynami ciała ludzkiego, i że podobno dla tey przyczyny merkuryusz unosi się raczey do uści i do gardła, niż do innych części ciała; dodał ieszcze, iż przekonany jest, że merkuryusz, ma ieszcze więcey powinowactwa z śmirkami niż z śliną. Doświadczenie czynione w tey mierze, przekonało mnie o prawdziwości tego domysłu. Gdy mi się to udało, przedsięwziąłem złączyć merkuryusz, z innemi substancjami szlamowatemi, tak z krolestwa roślinnego, iak z krolestwa zwierzęcego. W tym zamiarze uczyniłem bardzo wiele doświadczeń: pierwsze moje doświadczenia czynione były na substancjach szlamowatych krolestwa zwierzęcego; przedmiotem tych doświadczeń była szlamowatość odrzucana płwocinami, śliny, żółtko iaja, białko iaja, serwatkowatość krwi, żółć świeża szczupacza; wypadek tych doświadczeń pokazał mi, że mer-

kuryusz większe ma powinowactwo z smarkami iak z innemi płynami zwierząt. tudzież że jeżeli inne płyny, brały w siebie małą jego ilość, ten skutek zawisł iedynie od szlamowatości, którą w sobie mają.

Widząc, że smark czyli szlamowatość jest substancją ze wszystkich zwierzęcych najzdadniejszą do brania w siebie i chłonięcia że tak powiem merkuryusza; próbował czyliby szlamowatości roślinne, to jest gummy, posiadały także tę cnotę, tym końcem roztarł gumnę arabską z merkuryuszem potym z gumną *Tragakanty*, potym z szlamowatością zabraną z nasień pigwowych; poddał ieszcze swym doświadczeniom korzeń *Althææ* w proszku, mannę pospolitą i niepospolitą, miód praśny i miód szumowany, cukier biały bardzo czyśty rozpuszczony na syrop; syropy: kermesowy, siatkowy; olej lniany czyśty.

Doświadczenia te zniewoliły go do wyciągnięcia następujących wniosków:

Z pomiędzy wszystkich substancyi krzewnych, gummowatych i kleiowatych, sama tylko gumma arabska przystoi z smarkiem czyli szlamowatością zwierzęcą, do stłumienia doskonałego merkuryusza, i gorę nad nim bierze

To stłumienie czyli pochłonięcie merkuryusza przez szlamowatość zwierzęcą i gumnę arabską, nie samą tylko mechaniczną przyczyną dzieje się, i nie można go przypisać samey tylko łagodności szlamowatości, bo wiele innych substancyi lubo daleko łagodniejszych, więcej lepkości ma-

iących, i rozcieranych nierownie dłużey, nie skutkuie żadną miarą tego pochłonięcia; a woda, która iest najlepszym i naynaturalnieyszym roztwarzaczem ciał gummowatych, nie może odłączyć szlamowatości zwierzęcey, ani gummy arabskiey, od żywego trebra. skoro raz należycie z sobą pomieszane będą.

A więc lubo rozcieranie mechaniczne wiele pomaga do pochłonięcia merkuryuszu, iednak prawdziwe powinowactwo zachodzi pomiędzy żywym trebrem i zwierzęcą szlamowatością, tudzież pomiędzy merkuryuszem i gummą arabską; i to iest przyczyną dla ktorey raz dobrze ziednoczone trzymają się tak ściśłym węzłem; że szlamowatość nie miesza się z wodą, aby razem merkuryusz nie łączył się z nią.

Ponieważ gumma arabska wyprowadza ten sam skutek co szlamowatość zwierzęca w pochłonięciu merkuryuszu, i ponieważ się zdaje *vehiculum* naywłaściwszym i naynaturalnieyszym tego kruszczu, za pośrednictwem ktorego może się mieszać z wżysłtkiem i płynami naszego ciała, dostawia nam lekarstwa dla osób zarażonych iadem wenerycznym.

Drugi rozdział rzeczzonego dzieła, zamyka w sobie obserwacye, ktore popierają Autora zdanie. Dowodzą sposobem nie zaprzeczliwym skuteczności tego lekarstwa, ktore działa nadzwyczajną sżybkością w osobach wszelkiego wieku, wszelkiey płci, w osobach uciśnionych nayokropnieyszymi przypadkami.

Z pomiędzy licznych obserwacyi od niego podanych, przestaniemy na przytoczeniu jednej, która nam się zdała bydz przekonująca: ta obserwacya ma za cel dziecię mające postróro roku i kondylomata to jest szylzki albo wrzody twarde skore około otworu zadniego, ryfy, rozpadliny i małe wrzodzikki w kącikach ust. Zadałszy mu *minorativum*, przepisano poł drachmy *merkuryuszu gummowanego*, pomieszanego z dwoma uncjami syropu siatkowego, roztworzonego w uncyi jednej wody ptasiej rurki. Dotknięto się dwaróc kondilomatów rozpuszczeniem kautycznym roztworzonym wodką różaną, i natychmiast przykładano masę, ktorey przepis kładziemy niżej. Wrzodzikki kącikow ust, smarowane były masścią merkuryalną balsamiczną. Czwartego dnia to dziecię, które zwykło było miewać nocy niespokoyne, spało bardzo dobrze i w krotce uleczone zostało.

W trzecim rozdziale Autor dowodzi: że inne sposoby zadawania *merkuryuszu*, daleko więcej mają nieprzyzwoitości w sobie iakiego sposob. Trzy sposoby, mowi, są czasow nalszych w używaniu, w pierwszym nacieraia powierzchnią ciała żywym srebrzem aż do wzniecenia ślinienia, które chory wytrzymować musi kilka tygodni. W drugim, nacieraia ciało *merkuryuszem* w małych dozach; purguiać ustawicznie i niewzbudzaiać ślinienia. W trzecim rozmaite przyprawy *merkuryuszu* zadaią ustami. Ale te wszystkie sposoby wielu nieprzyzwoitościom podpadaia.

W ślinieniu merkuryalnym żywe srebro obficie się miesza z naszymi humorami, ale w krotce wyrzuconym bywa przez salivacyą; mimo tego, ślinienie jest bardzo utrudzające, niebezpieczne, nie może być wzbudzone w wszelkim gatunku osób; nie pewnie leczy.

Jeżeli merkuryusz jest zadany w nacieraniu małemi dozami, przy purgujących często powtarzanych, aby się uchronić ślinienia z przyczyny jego utrudzeń i niebezpieczeństw, mimo tych wszelkich ostrożności obawiać się należy, żeby nie wzniecił płynienia szlamowatości. Z drugiey strony tryb jest wcale niewygodny, naraża się Lekarz na niebezpieczeństwo otrzymania niedoskonałego uleczenia, albo przynajmniey uleczenia bardzo opieszalego, bo merkuryusz ustawicznie z ciała wypędzają purgujące.

W Klasie przypraw merkuryalnych kładą merkuryusz słodki czyli łagodny, *sublime corrosivum*, opadek czerwonek *precipitatum rubrum* i inne; ale te wszystkie lekarstwa, są ostre, i zjadliwe, a zatem nie mogą ani powinny być dawane w znakomitey dozie. Dane zaś w małej, zwolna bardzo działają z przyczyny małej ilości merkuryuszu.

Wyłożywszy wszystkie niebezpieczeństwa wynikające z rozmaitych sposobow dawania merkuryuszu, Autor kończy na dowodzeniu, że jego sposób nie podlega nieprzyzwoitościom które można zarzucić innym; że działa pewnie i bezpiecznie w chorobie weneryczney, i że powinien być nad inne przełożony.

To dzieło, kończy się przepisami rozmaitych przypraw merkuryalnych, które zaraz wypiszemy, przekonani będąc rozlicznymi doświadczeniami, że to lekarstwo dobrze zadane, może podać środek pokonania iadu wenerycznego.

NRO. I.

PROSTE ROZPUSZCZENIE MERKURYUSZU.

Weź *Merkuryusz oczyszczony*, drach: 1
Gummy Arabskiej, drachm 2

Zetrzey razem w moździerzu kamiennym, dorzucając po łyżeczki wody ptasiej rutki, dopokąd merkuryusz nie obroci się w pastę szlamowatości.

Zmieszawszy należycie oboje dodaj po trochu

Syropu kermesowego, uncya 1
Wody ptasiej rutki, uncyi 8

Dozę tego lekarstwa jest dwie łyżki wieczor i rano.

NRO. II.

ROZPUSZCZENIE MERKURYALNE BALSAMICZNE.

Weź *Balsamu z Kopaku*,
Gummy arabskiej, każdego drach: 2

Pomięszay ie mocno rozcieraiąc, pomięszawszy iak naydoskonaley doday po trochu, zawsze mącąc i trzepiąc

<i>Syropu kremesowego,</i>	drachm 2
<i>Wody ptasiey rutki,</i>	uncyi 2

Pomięszay wszystko to rozpuszczenie z rozpuszczeniem podanym Nro 1. Zaday dwie łyżki rano i wieczor, a za każdą razą skłuć dobrze butelkę.

Nro. III.

ROZPUSZCZENIE KAUSTYCZNE NA KONDILOMATA.

<i>Weż Serwaseru,</i>	uncyą 1
<i>Zywego srebra,</i>	drachm 2
<i>Ołowiu prostego,</i>	drachmę 1½

Rozpuść wszystko przy wolnym cieple.

Nro. IV.

SYROP MERKURYALNY.

<i>Weż Zywego srebra,</i>	drachmy ½
<i>Gummy arabskiey,</i>	drachmę 1½

Zetrzey razem w moździerzu kamiennym, dolewaiąc poł łyżeczki wody ptasiey rutki dopokąd się merkuryusz nie zamieni w szlamowatość.

Mieſzay z tym powoli leiać i zawsze
klucząc.

Syropu ſiałkowego,   uncyi 2
Wody kwiatoſ bzoſych,   uncya 1

Doza dla dziecięcia ieſt łyżeczka od kaffy
rano i wieczor.

NRO V.

MASC MERKURYALNA PROSTA.

Weź *Zywego ſrebra,*
Gummy arabskiey, kaźdego   uncyi 2

Zmieſzay dolewaiąc łyżeczkę wody, ro-
zetrzey na ſzlamowatość, potym dorzuć

Unguentum nutritum recens,

Można dodać do tego kamfory i mydła
czarnego, w przypadku nadbiegłości za-
twardniałych, tudzież balsamu w przypad-
ku wrzodow.

NRO. VI.

PIGUŁKI MERKURYALNE.

Weź *Zywego ſrebra,*   drachmę 1
Gummy arabskiey,   drachm 2

Zetrzey razem dolewaiąc poł łyżeczkę
wody, i rozrob na ſzlamowatość. Gdy to
dobrze będzie pomieſzane, doday

*Wyciągu czyli ekstraktu. wszy
 swiniey, drachmę i
 Profzku lukrecyowego, ilość do-
 stateczną.*

Zmieszay porob pigułki o dwóch granach.
 Doza ich iest Nro. 6. rano i wieczor.

NRO. VII.

CERAT MERKURYALNY PROSTY.

*Weż Żywego srebra,
 Gummy arabskiej, każdego uncyi $\frac{1}{2}$*

Zmieszay i zetrzey na szlamowatość do-
 lewając łyżeczkę wody. Doday do tego
 wosku i topionego masła z Cacao, ile potrze-
 ba do urobienia ceratu.

MESENTERIUM czyli **BLONA KISZKO-**
WA. (Anat.) Ogólnie nazwano *mesenteri-*
um owę płachtę błoniastą, która broni aby
 kręcaniny i różne zatoki kanału kiszko-
 wego, iedne drugim nie przeszkadzały, ani do-
 puszczały im matwać się lub zaciskać w roz-
 maitym napotkaniu, a która, dozwała im
 wolnego i łagodnego kolebania się, w gra-
 nicach swego zamknięcia. Ta płachta, że
 tak rzekę, dzieli się swą rozciągłością na
 dwie części; iedna część bardzo szeroka i
 fałdowana, obeymuie kiszki cienkie; druga
 bardzo długa i pozakręcana, przytrzymuie
 kiszki grube. Pierwsza z tych części, utrzy-
 mała się przy nazwisku *Mesenterii*. Druga

Anatomicy nazwali *Mesocolon*. Obydwie są szczerem przeciągnięciem *peritonei* podwojonego w warstwach. *Mesenterium* pomiędzy temi dwoma warstwami zawiera wielką liczbę gruczołków roztrinionych po grubości tkaniny komorkowatej. Te gruczołki są miękkawe i krupiate oraz kruche; brązowego koloru u starych, białawego u młodych, gęste gdzie niegdzie i okryte tłuszczem. Z strony kształtu podobne są do soczewicy lub bobeczek małych. Oprócz naczyń krwistych, które się rozchodzą na kształt siatki po gruczołkach mesenterycznych, i oprócz kilku włóknowatości nerwowych które się po nich rozciągają; odkrywa tam oko wielką liczbę małych naczynek innego gatunku, ogólnie zwanych naczyniami limfatycznymi; ponieważ najczęściej mają w sobie serwatkowość czyli wodnistość jasną i czystą nazwaną *lymphą*. Te naczynka ciękie i przezroczyste otoczone są mnożstwem kłapeczek; wypadają z każdego gruczołka przez odnożki niby przez tyłek korzeni, a ukształciwszy mały pieńek, rozciągają się, rozdzielają, i równie przez rozchatość odnożek wpadają do gruczołku pobliskiego.

Ogólnie mówiąc, nazywamy je naczyniami limfatycznymi, iakośmy już powiedzieli wyżej; że jednak niekiedy znajdują je napełnione likworem białym i mlecznym który zowią *miazgą chylus*, nadano im w szczególności nazwisko naczyń *miazgo-nośnych* lub żył mlecznych.

Naygłówniejszym *mesenterii* użyciem jest to, któreśmy wytknęli na początku niniejszego artykułu; ięteże służy za podporę naczyńiom krwistym, nerwowym, limfatycznym, mlecznym; które wpadają do кишek i z nich wypadają; ięgo nerwy, pochodzą z nerwów stomachicznych czyli żołądkowych i między żebrnych. *Mesenterium*, iako i *epiploon* może się obciążać wielką ilością tłuszczu.

Choroby *mesenterii* zasługują na naywiększą bacność i uwagę, mowi pewien sławny Autor, bo humory zbyteczne żył łatwo się rzucają na tę część, i sposobią ciało do chorób straszliwych, iakimi są *cholera morbus*, *melancholia*, *dyssenteria*, rżnięcia, *kachexya*, *athrophia*, gorączki wolne i błędliwe, tudzież wiele innych chorób, których natury bardzo ciężką.

Doświadczenie pokazało, że niekiedy robią się nadbiegłości bez zapalenia na *mesenterium*; nayprzody te nadbiegłości bywają wolne i miękkie, ale w krotce schną i twardnieją; samo dotknięcie może je odkryć, iężeli nie leżą głęboko. W tym przypadku, część rażona jest rozprężona, ścieśniona iamiłkość кишek i nieuchronnie nadarza ztwardzenie; ten zaś skutek nie może bydź wyprowadzony, ani przez obiętość znakomną tłuszczu, ani przez nadbiegłość muskułów niższej prześtrzeni brzucha, bo ani to, ani owo, nie dosiaga działaniem кишek.

Zatkania *mesenterii* te same mają przyczyny co zatkania wątroby i śledziony, ale

bywają nie równie częstze, i niekiedy nadarzają skirry. Symptomata zatkania mesenterii są prawie też same które i zatkania wątroby albo śledziony. Są jednak i takie, które szczególniejszym sposobem tę chorobę obwieszczają; i takimi symptomatami bywają: wyprężenie i opór w pośrodku niższej przetrzeni brzucha, pod żołądkiem i w przetrzeni pępkowej, w ktorej, w podobnych zdarzeniach, często czuć się daje ciężkość i ból, niekiedy cichy, ukryty, niekiedy ostry. Czucie bólu, niekiedy także rozciąga się do miejsca grzbietu, gdzie jest przypięte *mesenterium*, to jest z strony trzech pierwszych pacierzy lędźwiów, których ciała czepi się samymi środkiem za pośrednictwem tkaniny komorkowatej *peritonei*. Bywają w kiszkach borborygmy, odrzysi, i większa część symptomatow charakteryzujących melancholią, widzieć się daje.

Ta choroba w sobie samej nie jest bardzo niebezpieczną; ale niekiedy zamienia się w hypokondryacyzm. Leczenie icy jest toż samo, co leczenie zatkania wątroby. *Patrz WĄTROBA.*

MESENTERIUM, podpada niekiedy zapaleniom mowi *Lommius*, i potym przypadku uczucie ciężkości bez najmniejszego bólu gwałtownego, tudzież gorączka lekka, ktorej symptomata tak są łagodne, że choremu nieprzeszkadzaia, trudnić się zwykłymi zabawami. Na początku choroby oddaje chory stolcem posokę czerwonawą, ale po

utworzeniu się nadbiegłości, ciecze z niego ropa biała, zazwyczaj pomieszana z wyrzutami stolcowemi. Ta ropa wychodzi czasem w wielkiej ilości i bez wszelkiego przymieszania, obojętnie gdy nadbiegłość leży blisko kiszek niższych. Pewna jest, że ta ropa nie może pochodzić z żad inąd tylko z mesenterium, boby nie mogła wypływać z innych części bez bólu, bez przymieszania jakiego i bez gorączki.

Przyczyny ogólne zapalenia mesenterii są też same, które skutkują zapalenie w innych częściach ciała; przyczynami szczególnemi i determinującemi ją upadki, uderzenia w ślabiznę podbrzuchową, nieuważne używanie chłodzących, uślisność krytyczna natury w malignach, dyarria lub dysfenterya zatamowana niewcześnie.

Symptomata tej choroby są łagodne i łaskawe gdy zapalenie na samo tylko mesenterium napada; ale gdy za razem dołącza wątroby, śledziony lub kiszek, stają się nie równie gwałtowniejszemi, z drugiej strony towarzyszą im znaki płątniące choroby szczególne każdej z osobna części.

Wielu Lekarzy, w praktyce, często za jedno biorą zapalenie mesenterii, z nadbiegłościami przegrody pierśi czyli diaphragmatu. Łatwo rozróżnisz te dwie choroby, gdy będziesz wiedział: że nadbiegłości diaphragmatu, stowarzyszone bywają z bardzo wielką ciężkością oddechu, z odwróceniem hipokondrow, z pulsem twardym i słabym, bez najmniejszego czucia lub po-
zoru

zoru nadbiegłości w hipokondrach czyli flabiznach podżebrnych. Z drugiey strony, gdy nadbiegłość jest zapalającą, bywa gorączka ostra, ból gwałtowny, obłąkanie umysłu, konwulsye; a żaden z tych przypadków nie ma mieysca w zapaleniu mesenterii, byleby tylko z inną chorobą nie było związane.

Doświadczenie dowiodło, że na zapalenie mesenterii zapatrywać się należy jako na chorobę bardzo niebezpieczną! w samey rzeczy często się zmienia w otok, albowi też nadarza pruchnienie i zgniliznę części: Leczą to zapalenie tak iak zapalenie wątroby i śledziony. *Patrz Wątroba, Śledziona.*

Zapalenia mesenterii zmieniają się często w otoki, iakośmy powiedzieli; ale większa część tych otoków pochodzi z stania na mieyscu humorów zgnitych, w mesenterium zebranych. Otoki tego ostatniego gatunku kształcą się nieznacznie, i nie bywają obwieszczane gorączką; gdy się zaś otwierają, zostawiają wrzodziki barzo trudne do uleczenia. Niekiedy także humor gęstnieje, ścina się, twardnieje i nabiera twardości kamienia.

Bywają przypadki w których dosyć łatwo ustanowić *diagnosticum* otoków mesenterii, a to w ten czas, gdy otok ten jest skutkiem zapalenia odcichowanego znakami wyżey od nas wymienionemi. Ale gdy pochodzi z humorów złych, które się skazyły długim przebywaniem w mesenterium; Autorowie piszący historią tych otoków, naczaią nas, że ich odkryć nie mogli aż

po śmierci chorych. Bo lubo niekiedy można je odkryć dotknięciem, mowi P. James, niekiedy tak głęboko zasadzone bywają, że ten sposób wcale użytym być nie może; a czucie części rażoney bywa tak słępięne i omdlałe, że się otok nie obwieszcza żadnym bolem wewnętrznym; że zaś te przypadki, trafiają się wielorakim sposobem, potrzeba je następującym rozróżnić trybem.

Jeżeli otok mesenterii stowarzyszony jest z nadbiegłością widzialną, potrzeba go rozróżnić od zapalenia i skiru; rozróżniają go od zapalenia, gdy go zapalenie nie skutkowało, kiedy nie ma gorączki, lub kiedy przynajmniej jest bardzo lekka; kiedy tego otoku nie poprzedziła gorączka, ani żaden z znakow wskazujących zapalenie; lecz jeżeli otok następuje po zapaleniu, nie można go przez co innego poznać tylko przez trwanie; bo jeżeli symptomata zapalenia trwają przez trzydzieści, czterdzieści, a może i więcej dni, pewnym jest znakiem, że się zapalenie zmieniło w otok. Ta zachodzi różnica po między otokiem a skirem mesenterii; że skir jest bardzo twar- dy, a w otoku dać się postrzegać nieiaka miękkość; a co większa skir zupełnie jest niebolesny, przeciwnie w otoku zawsze chory ból czuje, byle tylko mocno na niego nacisnąć. Otoki *mesenterii* różnią się jeszcze od nadbiegłości innych części położeniem.

Gdy się robi otok w *mesenterium* bez wszelkiej oczywistej nadbiegłości, niepodobna go odkryć z pewnością zupełną: mo-

zna się jednak o nim domyslać, gdy przy naturalnym stanie żołądka, chory napastniony jest mierzączką, nudnościami, wymiotami, pewnym gatunkiem nasycenia, po wzięciu najmniejszego pokarmu; omdlałością ogólną, bez wszelkiej oczywistej przyczyny; zatwardzeniem nadzwyczajnym, lub dyaryą uporczywą: pod czas ktorej wyrzuty stolcowe są smrodliwe, zakrwawione bez najmniejszego pozoru dysenteryi! do tych znakow można dodać utawiczne bezsenności, zgnusniałość, niespokojności, omdlałości stowarzyszone z potami zimnemi; a lubo czasem chory nie czuje, ani gorączki, ani boleści: przecięż miewa zawsze pewien gatunek gorączki wolney, którą można przypisać chorobie o ktorej mowa, jeżeli jest stowarzyszona z niektoremi znakami wyszczególnionemi wyżej; w tym zdarzeniu, w którym niema żadney przyczyny oczywistej. Z drugiey strony chory czuje pewien gatunek bólu wewnętrznegogo, gdy kto mocno na brzuch jego naciśnie. Prawda że gwałtowne naciśnienie może ból wzniesić w częściach nayzdrowszych; ale kiedy kto czuje więcej bólu w iedney części niższey przestrzeni brzucha iak w drugiey, wszystkie mamy pobudki do mniemania, że się w nim uformował otok. Gdy nadchodzi wypływ materyi ropistej, nie można już więcej powatpiwać o bytności otoku. Prawda iednak, że ropa miewa rozmaite przymioty i własności, podług rozmaitego usposobienia części rażoney, lub podług rozmaitego usposobienia części przy-

ległych. Gdy otok leży blisko końców kiszek grubych, ropy mieszaia się z wyrzutami stolcowemi; niekiedy rzuca się na nerki i urynami wychodzi; niekiedy gdy wypróżnienie jest obfite, wpada w jamistości niższej przestrzeni brzucha, gdzie się zewnętrznie pokazuje pod postacią otoku; tak dalece, że chory niekiedy oddaie wielką ilość ropy; w ktorej się znajduie mnóstwo robaków zagnieżdżonych zepsuciem *mesenterii*, przez pępek. Ropa którą najczęściej choroby oddaia stolcami bywa niekiedy czysta, iakośmy już uważyli, a niekiedy pomieszana z krwią i posoką; lub z materyą czar-niawą inney natury, lub z substancją innego iakiego koloru. Ale z samych tylko znakow cechuiących chorobę poznać można, czyli materya ropista pochodzi z *mesenterium*, czyli z wątroby, czyli z inney części.

Gdy się otok otworzy, i gdy płynienie ropy ciągle idzie, jest znakiem, że się w *mesenterium* wrzod zrobił; którego uleczenie często bywa bardzo długie, a który za sobą może pociągnąć zepsucie, zgniliznę i gangrenę części.

Teraz, kiedy już znamy sposób rozpoznawania różnych gatunkow otoku *mesenterii*, zobaczymy iaki z nich prognostyk wyciągać można.

Niewątpliwa rzecz, iż otoki *mesenterii* są bardzo niebezpieczne. Prawie zawsze skutkuia zgniliznę tey płachty błonowatey, lub nadarzaia gorączkę wolną, która chorego powadzi do marazmu, atrophii a nako-

niec do grobu. Może się także przytrafić, że za utworzeniem się otoku, wielkie rozcięcie się ropy po niższej przestrzeni brzucha, zada śmierć nagłą. Skir mesenterii nie jest z wielu miar tak szkodliwy, byleby za wczasu przyzwoite lekarstwa użyte były, to jest lekarstwa zazwyczaj używane w skirze wątroby i śledziony; można łatwo uleczenie iego otrzymać; skir zaś zaniedbany sprowadza puchlinę.

Gdy pewny jesteś, że w mesenterium znajduje się otok, otworzyć go powinienes, i wypróżnić z niego materya. Tym końcem odmieknąć go należy lekarstwami rozwalniającymi, i dotrawiającymi, podobnymi do lekarstw używanych na znieślenie zatkania wątroby i śledziony.

Nie potrzeba także zaniedbywać używania zewnętrznego substancyi odmieknających i rozwalniających, naparzań, kataplazmów, linimentów, które rozrzedzają materya otoku, rozprzestrzeniają przechody, aby ropa łatwiej odchodzić mogła.

Po otwarciu otoku, ścieraia i goia wrzod, za pośrednictwem lekarstw przyrządzonych do wrzodów żołądka, macicy, wątroby &c. Patrz Otok

METASTASIS. (Szt. Lek.) Jest to przeniesienie się jakiekolwiek choroby, z iedney części do drugiej, bądź to przeniesienie będzie z zewnątrz wewnątrz, bądź z wewnątrz zewnątrz.

Symptomata towarzyszące metaftazie różnią się bardzo, podług ułposobienia, sytuacji, użycia części na którą choroba napa-

da, i podług stanu mieysca w ktore swoią iadowitość składa; nadto podług nieładu, nierządu, ktory w niey skutkuje, podług gatunku choroby, iey nateżenia &c.

Gdy *Metaſtaſis* robi ſię z zewnątrz wewnątrz, nadbiegłości nikną, chroſty ſkory wchodzą wewnątrz, otoki miiąją, wrzody ſię goią &c. ale natychmiaſt okropne naſtępują ſymptomata. Nieſzczęſciem, iż nadto wiele mamy niezawodnych poſtrzeżeń, ktore nam widzieć dają, że w podobnym zdarzeniu, często *metaſtaſes* ſciągnęły *kachexyą*, *marazm*, *żółtaczkę*, *puchlinę*, ſkład materyi chorobney w głowie, w pierſiach, w niſzſzey przęſtrzeni brzucha; kaſzel uporczywy, dychawicę dławiącą, ślepotę iaſną, *epilepſyą*, *apoplexyą*. Trudną zdaie ſię rzecz do wierzenia, iak nagle w *metaſtaſazach* okropne przypadki po ſobie naſtępują, iak tuż za nimi śmierć dąży. Pewien człowiek czterdzieſtoletni miał wrzod w nodze; Chirurg opatruiący go, miemaiąc iżby niebeſpieczno było używać lekarſtw goiących, przykładał plaſtry zdolne do utrzymywania ciągłego ropienia. Chory znudziwſzy ſobie długość tey kuracyi, oddalił od ſiebie roztropnego *Ekſkulapiuſza* i oddał ſię w ręce ciarlatana, ktory mu przyrzekł prędkie uleczenie. W ſamey rzeczy plaſtry od niego przyłożone na wrzod, ziednały ſkore zagojenie; ale załedwo wrzod płynąć przeſtał, natychmiaſt chory zapadł niby w *apoplexyą*. Puls iego ſtał ſię ſłabym, małym, zagłębionym i umarł, mimo zabiegów wſzyſtkich lekarzów przywołanych do dania mu ratun-

ku, w tak okropney okoliczności. Za otwarciem trupa znaleziono płuca zalane materją ropistą.

Gdy *metastasis* idzie z wewnątrz zewnątrz, przypadki cechujące pierwotną chorobę nikią nagle, funkcye trzewiów napaſtnionych powracają do porządku, a na wierzchu ciała, postrzega oko wyrzuty początkowe, nadbiegłości, otoki &c. *melancholia* kończy się niekiedy na wyrzutach skornich; migreny kolki nerkowe, zamieniają się czasem w pedogre; choroby zaſtarzałe pierſi, kończą się nadbiegłościami w iądrach, otokami w nogach, wypróżnieniem ropy drogą urynną.

METASTAZY czy przeniesienia się choroby z wewnątrz zewnątrz, mogą bydź uważane jako pewne burze zbawienne, iako dzieła ratującej się natury. Przyczyny nadarżające *metastazy* i sposoby onych działania, dotąd iſzcze ſą niewiadome nayoſwieceniſzym Lekarzom. Cokolwiek iaſniey widzieć ſię dają *metastazy* z zewnątrz wſtępujące wewnątrz. Każdemu wiadomo, że *metastazy* bywają niekiedy następnoſcią zimna, przyłożenia nieroztropnego odpornych lekarstw, plaſtrow tamujących ſciekanie wrzodów: wiadomo iſzcze, że niekiedy wzbudzone bywają przez omdłałości, kardyalgie, ſłabości, namiętności duſzy, zbytki w iedzeniu &c.

METASTAZOM robiącym się z zewnątrz w wewnątrz trzeba ile możności dopomagać; a nawet wielką liczbę okoliczności mamy, w których należy zażyć wſzelkich uſilno-

ści na przywołanie onych. Niezaprzeczliwa rzecz jest, że w dolegliwościach głowy, metaftaza nayszczęśliwsza jest owa, która się robi stolcem; można takową metaftazę skutkować za pośrednictwem purganfu. Wszyscy wielcy Lekarze zgadzają się, że w chorobach napadających na pierś, nade wszystko w chorobach chronicznych, droga uryнна, i otoki w nogach, są nayzbawien- nieyszymi metaftazami: za pośrednictwem diuretycznych, wżykatoryi tudzież za przy- łożeniem kauteryi na nogi, nie możnażby tego skutkować? W chorobach brzucha flux hemoroidalny naywiększe daje korzyści. *Fondentia hemoroidalia aloetica* nie mogą tego plynienia ziednać? Wielka jest liczba okoliczności, w których choroby wyrzutnie są bardzo szczęśliwą metaftazą, w tym mieyscu zdarzenie i natura więcey mogą niżeli wszystkie lekarstwa.

W chorobach wewnętrznych naywiększey wagi jest rzeczą, osobliwie w chorobach za- leżących od przyczyny wewnętrzney, aby się strzedz lekarstw odpornych, tudzież in- nych mogących położyć tamę ukształceniu się i rozciągłości choroby; gdyby się zaś jakim przypadkiem nadarzyła metaftasis za- wsze niebezpieczna, natychmiast użyć trze- ba wszystkich sposobow zdolnych do wznie- cenia i przywołania oney. Nayprzod uś- łążą pokonać przyczynę, która ją nadarzy- ła. Jeżeli metaftasim wzbudziła słabość, uduje się do kordyalnych; jeżeli determi- nowana była ekskrecyami przeciwnemi, bio- rą na pomoc sężające właściwe obecnemu

przypadkowi; jeżeli metastaśis przytrafiła się z okoliczności obciążenia pokarmami, dającą wyczerpanie wymiotnego. Powtórę używając lekařstw miejscowych aby odnowić dolegliwość miejscową. Tym sposobem przywołują nazad pedogę plastrami przyszczacemi. Jeżeli zagojenie wrzodu skutkowało metastażę, otwierają go kauteryum zmieszczanym z maszczą iaką ropiaczą. Przyłożenie baniek może nawet skutkować przywrócenie znikłej nadbiegłości, otoku wewnątrz wpędzonego. Kąpiele i potne są lekařstwami, które radzić należy chorym w przypadku chorób exantematycznych wewnątrz wbiegłych. *Patrz EXANTHEMA.*

Gdy postrzeżesz, że świerżb wpędzony lub sam przez siebie wnikał wewnątrz, czyni rozmaite nieładz; nie masz innego lepszego sposobu, iak kazać choremu spać z inną osobą rażoną świerżbem, lub też kazać mu nosić koszulę świerżbowatego. Ten sam sposób może się udać w przypadku liszajów wpędzonych wewnątrz.

MĘDOWESZKI. (Szt: Lek:) Są to małe owady, podobne do wřzy, które się mnożą bardzo szybko i czepia się części naturalnych, podpasza, słabizny krokowej kołbet i męszczysz.

Pospolicie w początkach bywają tak małe, że ie bardzo trudno dostrzedz. Czepia się tak mocno skóry, iż ich nie można od niej oderwać, niekiedy nawet wciskaia się pod epidermę, tam skutkuią niezmiernie świerżbienia.

Turner w swym traktacie o chorobach skornich, przytacza następujący sposób spę-

dzenia z ciała tego gatunku robactwa „ Pe-
 „ wien młodeńciec, mowi, od dawności był
 „ dręczony tak wielkim świerzbieniem w skó-
 „ rze, wstydyli wey, w woreczku, że skrobiąc
 „ się, prawie ze skóry obdarł owe części. Przy-
 „ patrując się z blizka korzonkom włosów,
 „ spostrzegłem kilka mędoweszek tak przy-
 „ czepionych do skóry i tak w nie wfsanych,
 „ żeśm zaledwo mógł odedrzeć trzy dla
 „ przekonania go o przyczynie dolegli-
 „ wości „

„ Ze zaś czułość części, nie pozwalała
 „ przykładac topicznych zwykłych, zmie-
 „ szalem drachmę żywego srebra z dwoma
 „ uncjami diapompholixu, z czego zrobi-
 „ lem plaster, ktoremu kazalem przyło-
 „ żyć na części naturalne. W przeciągu dni
 „ kilku uczuł ulgę, i nigdy nie odiał pla-
 „ stru, aby wraz na nim nie znalazł kilka
 „ zdechłych mędoweszek. Spędzałem in-
 „ nym, którzy sobie skóry drapaniem nie
 „ zdarli, po kilkaset mędoweszek z pod pachy
 „ i z części naturalnych, przykładając na
 „ rzeczony mieysce chustę maczaną w przy-
 „ prawie aptekarskiey zwaney *lac sublima-
 „ ti*. Nie od rzeczy będzie uważyc, że
 „ ten gatunek robactwa, przepowiada pe-
 „ wną śmierć tym ktorych porzuca, nie
 „ będąc spędzanym żadaemi lekarstwami.

Mowiąc o chorobie wszawey, wytknęli-
 śmy sposoby, ktorzych używają nayeczęściej
 na wytepienie mędoweszek.

MIAZGA. (Phisioł.) Miazga (*Chylus*)
 jest płyn biały, bez zapachu, bez smaku,
 mający sześzałosc mleka.

Ten płyn składa się z części oleiowatych i szlamowatych, tego wszystkiego co iemy: i jest to emulsiya naturalna; Ma wszystkie własności emulsiyi, a nadewszystko białosc, która iedynie pochodzi z mogilek oleiowatych rozmaicie odbliających światło. Emulsiye kunsztowne robią się przez mieszanie części oleiowatych i szlamowatych zwierząt lub roślin z wodą. Znajdują także w mleku, które jest prawdziwą miazgą, części małowate, syrowate, pływające w serwatkowatości, takiey właśnie, iaką oko uzbroione drobnowidzem, postrzega w mleku. Kwasy pomagają miazgę do zsiadnienia się, tak iak mleku; alkaliczne rownie go rozwiązują iak mleko; dobroć miazgi zawisła od dobroci pokarmow używanych; od dobrego stanu części służących do chłifkacyi czyli miazgowania, tudzież od płynow, które mają dokonać zmiany masy pokarmowej na sok tuczny, *succus nutritivus*.

Ze zaś początkami urabiającemi miazgę jest oleiek łagodny, umiarkowany, substancya galaretowa i szlamowata, oczywista jest: iż im więcej ciała zawierać będzie tey substancyi i tego olejku w przyzwoitym stosunku, tym tuczniejszy będzie; dla tey to przyczyny mięsiwa zwierząt i rośliny, są nayzdolniejszyemi pokarmami do tuczenia człowieka. Ta sama przyczyna służyć nam będzie do wytłumaczenia, dla czego można żyć o chlebie i o wodzie, dla czego pewne Narody są bardzo czerstwe, nie karmiąc się tylko ryżem, ięczmieniem, owsem, pszenicą, grochem bobem, i kasztanami; gdy

tym czasem osoby mające najlepiej urządzone kuchnie prowadzą życie zwatłase do gnuśnego krzewienia się podobne. Lecz gdy te same substancje oleiowate i szlamowate nie będą w przyzwoitej kombinacji, tak iż jedne nie w większej iak drugie znajdują się ilości, pokarmy już nie będą dobroczynne, już nie będą zdolne dodawać miazgi dobrej i wypracowanej. Takimi są likwory tegie, spirytusowe, ciasta kwaśne lub słone i soki niektórych roślin. &c.

MIAZGA powstająca z pokarmów, które podpadły rozmaitym preparacyom w żołądku i kiszce duodenum, czepi się ścian kiszki; działanie muszkułów niższej prześtrzeni brzucha, diaphragmatu i poruszenie robaczoruche (*vermicularis*) kanału kiszkowego, miota ją w rozmaite strony, i przy muszka do przejścia w drogi młeczne, których otwórki prawie niedostrzeżone okiem, są rozrzucone w błonie akksamitowej kiszki. Te naczyńka unoszą rzeczony płyn do gruczołek błony czyli powłoki kiszkowej (*mesenterii*), w których wyższego jeszcze nabierają stopnia czystości, i przypierają do pewnego gatunku torbeczki błonistej, znanej pod nazwiskiem *reservatorium Chyli* czyli *reservatorium Pegueti*. Lekarza Dieppu, który dał najpierwsze jego opisanie 1651. i którego nazwisko rzeczona torbeczka nosi. Leży ta torbeczka na stronie pobocznej prawej, około pacierzy lędźwiowych, z tego *reservatorium* wypada i robi się kanał nazwany *thorachiczny*.

MIAZGA wchodząca w naczynia młeczne, nie może się wstecz cofać, z przyczyny kłapek rozrzuconych po tych drobnych kanalikach. Te naczynia mają także poruszenie z strony sprężystości, która im jest właściwa. Ściągają się na płyn przez nie przebiegający i przymuszają go, do dalszego płynienia; kolumna tylna, popycha kolumnę przednią, a ten mechanizm, połączony z naciskaniem pobocznym śłupkow diafragmatn, aorty, płuc, i arteryi międzyżebrych, prowadzi do żyły podśankowej likwor, który się ma kombinować, przeistaczać i łączyć ze krwią.

Ze zaś powłoka akfamidowa kiszek, jest narzędziem odsłanym miazgi, wiele na tym zależy ekonomii zwierzęcej, aby ta powłoka w dobrym zostawała stanie. Jeżeli ta powłoka jest w rozwołnieniu, naczynia młeczne będą zbyt rozszerzone, zbyt roztwarne, przypuszczać będą do siebie części miazgowate, złe wypracowane, grube lub zgniłe, które będą robić zatkania w gruczołkach mesenterii, lub w krew, zaniósł nie rząd, pomieszanie, zarazę.

Gdy przeciwnie otwor naczyń młecznych jest zbyt ściśnięty, iak się trafia w dolegliwościach hypokondryaczych i spazmodycznych; po wzięciu purgujących gwałtownych; po połknięciu trucizn, zgryzliwych &c. najlepsza część chilu, musi iść za resztą pokarmow; unosi się z tą resztą, ku kiszkom grubym, aby stolcem wyrzucana była. Tym sposobem krew ogołocona

bywa z drogiego płynu, który się miał w nią przeistaczać: utraty już nie są proporcjonalne naprawie która następować powinna; już nie ma więcej równowagi w Ekonomii zwierzęcej; ciało chudnie, schnie, i niknie nakoniec.

Te przypadki niechybnie napadną, gdy powłoka akfamidowa kiszek, będzie otynkowana szlamowatościami grubemi, których dostarczać zwykły pokarmy nie zdrowe i złe strawione iakimi są: chleb ciepły, ciasta, potrawy mączne niewikiszałe, tłuszcze, mleko zsiadłe &c. *Patrz KOLKA NIESTRAWNOŚĆ.*

Natura nie mogła rozsądniej zapobiec zatkaniu powłoki akfamidowej, iak oślizając bez przestannie rzeczoną błoną, płynami mydlastemi, które się łączą w kanale pokarmnym, takimi sokami są: żółć, sok pankreatyczny i sok odpływający przez gruczołki kiszek: wody dobre, wywarzenia herbaty, kawy &c. przeto tylko tak pożyteczne są w niestrawnościach, że oślizają kanał kiszkowy i niedozwalają naczyniom mlecznym zatykać się pokarmami źle wypracowanemi.

MIAZGOWANIE *Chilificatio.* (Physiol.) Przez ten wyraz *Miazgowanie* czyli *Chilificatio* rozumieją Doktorzy owo naturalne działanie w człowieku, za pośrednictwem którego pokarmy odmieniają się w miazgę. *Patrz TRAWIENIE.*

MIECZYK. (Bot.) Mieczyka nie trzeba brać za iedno z kosaćcem, iakośmy już powiedzieli mówiąc o kosaćcu.

Cechy różniące mieczyk są następujące: Kwiaty jego powstają z iedney sztuki, iako kwiatki liliowe, dołem ściśnione w rurkę lub leiek; rozpostarte i rozdzielone w górze na sześć wielkich przecińkow. Kwiaty te leżą na iaiieczniku, i są uzbroione trzema pręciami nasiennymi, które wypadają z wnętrza leyku czyli rurki.

Kielich mieczyka złożony jest z dwóch liści, ułożonych nakształt paszczeczki, i utrzymuje iaiiecznik, tak iak i leiek kwiatu, który leży nad nim. Ten kielich, gdy kwiaty miną, staie się owocem podłużnym, przedzielonym na trzy komoreczki, napełnione nasionkami prawie okrągłemi, otoczonymi powłoczką.

Nakoniec korzeń mieczyka jest cebulowaty, mięsisty, i podpierany wtorym korzeniem; liścia mieczyka są długie, wazkie, kończyłte, twarde, tęgie, promieniste czyli kreskowane, mają kształt miecza lub szpady; ztąd podług powszechnego rozumienia, dostało mu się nazwisko łacińskie *gladioli*.

Ta roślina krzewi się na łąkach i polach. Mieczyk znany od Botaników pod nazwiskiem *gladiolus; floribus uno versu dispositis*, jest nayużywaniszy i naypospoliciszy. Kwitnie w Maiu i w Czerwen.

Korzeń, ktorego z wszystkich innych części tej rośliny naybardziej używają, uchodzi za ususzaiący, rozpędzaiący i zdolny do doprowadzenia do stanu dojrzałości wrzodow i ran.

Korzeń mietczyka wzięty wewnętrznie w winie, ma, jak mówią, własność opierania się truciznie i merowemu powietrzu, mówią nawet, że pomaga do płodności. Proszek tegoż korzenia, wypity w wodzie, uchodzi za zbawienny, w kiłach dzieciennych. Nakoniec przypisują powłocę zewnętrzną korzenia mietczykowego, startę i zażyte w dozie drachmy 1. w winie, cnotę przyznoszenia ulgi bólowi pęcherza.

Kwiaty mietczyka, wymoczone w oliwie, zalecają na wzdęcie czyli nabrzmienie pierśi i iąderka: sposób używania jest ten, że obmywają części chore tym wymoczeniem. W reszcie uczyniemy tu tę uwagę, że korzeń mietczyka, będąc natury ostrej i zgryzliwej, wiele należy mieć ostrożności, w wewnętrznym jego używaniu; tudzież że bezpieczniej jest używać kosaćcu, który ma własności prawie ze wszystkim podobne ale znaiomsze.

MIESIĄCZKA. Patrz UPLAW NIEWIEŚCI.

MIĘTKA. (Bot.) Jest to roślina której Botanicy kilka naznaczają gatunków. My o tej tylko będziemy mówić, której używają w Sztuce Lekarskiej. Jako to: poley, dziecićielina, o których rzecz będzie w innych mieyscach. Miętka nazwana od Francuzów zieleń kogucim, którym my się zatrudnili w tym artykule. Miętka ogrodowa naypospolitiza albo balsam ogrodowy; miętka fryzowana czyli kiedzierowata, miętka kłostkowata czyli wązkolistna, miętka wodna, czyli balsam wody okragłolistny; miętka dzika, i poley pospolity.

MIĘTKA

MIĘTKA pospolita czyli balsam ogrodowy.
Mentha verticillata minor acuta, non crispa,
odore ocyni. Mentha cardiaca, sive vulga-
tissima. Mentha hortensis rubra, sisymbrium
hortense uel balsamita. Ma małe kwiaty w
 pąszczyczki purpurowe, które się rodzą w
 sęczkach pachwiczek listkowych: Te kwia-
 ty układają się w kłosek; i są wyrzynane w
 dwie wargi krotkie rozłupane tak; mowi
 Pan *Geoffroi*, że te kwiatki zdają się bydź
 leykiem o pięciu wyrznięciach. Po nich na-
 śępują cztery ziarenka dosyć drobne; liście
 iej leżą po parze na przeciwko sobie, są
 zaokrąglone, i parują wonią dosyć przeni-
 kliwą. Postrzegają, że liście będące u wier-
 chu łodygi, podobne są do liścia kogucie-
 go ziela. Łodygi miętki są czworogranne;
 twarde, nieco kółmate, czerwone, wznoszą
 się do wysokości trzech ćwierć łokcia.
 Korzeń miętki rozciąga się na dal i na szerz:
 wrywa się w ziemię i jest otoczony włóknami:
 Ten gatunek miętki, pielęgnują w ogro-
 dach. Kwitnie w Lipcu i Sierpniu; znay-
 dują go jeszcze niekiedy w podłuż płotow;
 mówią, że ma własność wstrzymania upła-
 wów miesięcznych nieumiarkowanych, i le-
 czenia białych upławow. Oliwą w której
 moczo no kwiaty i liścia miętki, przyłożo-
 ne z szmatką na rany i stłuczenia; uchodzi
 za wyborne lekarstwo.

MIĘTKA fryzowana czyli kędzierzawa, bal-
 sam fryzowany. *Mentha crispa verticillata.*
Mentha crispa verticillata folio rotundiorē.
Mentha sativa rubra, chodowana także by-
 w ogrodach. Kwiaty iej wypadają z pa-
 Tom IV;

chwiczek listków ogniwkami, podobne do kwiatów poleju, koloru blado-modrego; liścia ma zielono-czarniawe, zaokrąglone, pomarszczone, kędzierawe i niby smółą o-smarowane, wyrzynane na brzegach, gładkie lub bardzo mało co kosmate; łodygi iey są czworogranne, iak łodygi owego gatunku miętki o którym my dopiero mówić przeftali. Zazwyczaj wznoszą się do wysokości trzech stop, są proste, purpurowe, blizkie ziemi, kosmate, twarde, wklęsłe w pachwiczkach liści, które z nich wypadają w równych odległościach. Korzeń miętki czoi-ga się po ziemi i ryje się w ziemię.

Ten gatunek miętki uchodzi sprawiedliwie za żołądkowy, cefaliczny i antispazmodyczny; mówią także, że jest diuretyczny; wielu Autorow zalecają używanie tey miętki na lekkie zatkania. Wzbudza miesięczne upławy, i bardzo jest dobra w przypadku zawrotów, wymiotów i czkawek; przepisuia ją dzieciom miewającym rżnięcia. Dają ją także w kachexyi i żółtaczce. Bierze się w wymoczeniu wina lub wody, w dozie półgarści do czterech funtów likworu. Soku iey, który otrzymuia wyciśnięciem czyli wytłoczeniem, zażywają w dozie iedney uncyi lub dwóch. Woda czyli wódka pędzona z miętki, te same posiada własności, co i sama roślina. *Dioscorides* i *Galenus* twierdzi, że miętka pobudza do miłości. *Hipokrates* przeciwnie twierdzi, że uspokoiła iey ogień.

Chirurgia używa także mocno tego gatunku miętki. Bierze ją w charakterze le-

karstwa wzmacniającego i rozwiewającego. Kładą ją w enemy przeciwwietrzne. Wielu twierdzi, że przyłożona na przestrznię słabizny podbrzuszney, ożywia moc i siłę żołądka i uspokaja jego bole; przyłożna na pierś niewieście rozpędza onych rozprężenie. Liście miętki wrzucone w mleko, niedozwalają mu się zsiadać; a zatym nie ciężką rzeczą jest zrozumieć, jak wyprowadzają ten skutek w mleku przebywającym w pierśiach.

Miętka kłoskowata, czyli miętka wązkolistna, miętka Najsświętszey Panny czyli miętka Rzymska. *Mentha augustifolia spicata, mentha spicata folio longiore, acuto, glabro, nigriori*, kwitnie w lecie. Pielęgnują ją w ogrodach; kwiaty iey, układają na wierzchołku łodygi i gałązek kłosek nieco długi, są dosyć małe, ułożone w pasczczęczkę czyli leiek; w gorze przecięte na dwie wargi, białawe popstrzone małemi kropkami czerwonemi, unoszące kielichy w kształcie trąbeczek, ząbkowane w około. Po każdym kwiatku następują cztery nasionka drobne, podługne, zawarte w kielichu kwiatowym. Liścia iey są kończyście, obdługne, wązkie, ząbkowane na brzegach, nieco kofmate, brunatno-zielone; łodygi iey za zwyczaj się podnoszą do wysokości półtora łokcia; są czerwonawe, czworgranne, gałęziste tak: że położenie niższych gałęzi jest w kształcie krzyża względem wyższych, toż rozumiey o liściach. Korzeń jest włoknawy dosyć długi, czołga się po ziemi i w nią się wrywa.

Ta roślina posiada też same własności co poprzedzająca.

Miętka wodna, miętką czerwoną, czyli balsam wodny okrągło-listny. *Mentha aquatica sisymbrium sive balsamum palustre. Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica major*, rośnie na miejscach wilgotnych, na brzegach strumieni, na łąkach i miejscach bagnistych. Kwitnie w Lipcu; kwiaty iey zebrane w grube główki okrągławe, przecięte na cztery części, koloru purpurowego wybladłego, zalegają wierzchołek łodygi. Po nich następują nasionka drobne i czarniawe. Liścia są przypięte do łodygi w pewney rozległości, i są podobne zupełnie do liści miętki fryzowanej, wyjąwszy to, że nie są kędzierzawe: Łodygi nawet iey są kosmate, czworgranne, napełnione mleczem grzybowatym, lub puste wewnątrz. Korzeń iey jest włoknowaty i czołgający się.

Miętka wodna jest żołądkowa i diuretyczna używają iey iak herbaty. Mowią, że sok iey pity w winie jest dobry do wypędzenia uryn i piaskow, że wstrzymuje czkawkę, wymioty; że rozpędza rznięcie i wzdęcia żołądka.

Wielu innych twierdzi: iż liścia iey przyłożone na czoło przynoszą wielką ulgę w cephalalgii. Przyłożenie to ieszcze skuteczniejsze robi skutki w ukąśzaniu pszczoł i osów. Woda pędzona z miętki jest podług *Kamerariusza* bardzo pomocna w zadławieniach, i ciężkości oddechu.

Miętka dzika, czyli balsam wodny o liściach pomarszczonych. *Mentha sylvestris*

*rotundiore folio. Menthastrum folio rugo-
so, rotundiore, spontaneum flore spicato,
odore gravi, menta agrestis sive equina quo-
rundam. Kobyla miętka.* Jest dosyć pospó-
lita; rośnie w podłuż rzek i strumieni, w
mieyscach bagnistych, kwiaty iey podobne
do liści balsamu ogrodowego; po nich na-
stępuje nasienie drobne i czarne; liścia iey
są prawie okrągłe, pomarszczone, powle-
czone welną białą; łodygi ma czworgran-
ne, kosmate, wyniesione do wysokości łó-
kcia naturalnego. Korzeń długorodny, włó-
knowaty, ezolgaiaący się.

Pan Tournesfort twierdzi, że tyzanna te-
go gatunku miętki, dobra jest na wapory;
miętka dzika zabija robaki, pożyteczna jest
w dychawicy, przyzywa miewające; kładą ją
w kąpiele maciczne i nerwowe; utłuczona
na kształt kataplazmu, i przyłożona na
część chora, iedna wiele ulgi.

*Poley pospolity, poley krolewski, pulegium
latifolium, pulegium, pulegium regale vel
regium.* Rośnie na brzegach stawow, ba-
gnow, w rowach wilgotnych. Kwiaty po-
leiu rozłożone są w ogniwa około łodygi
koloru modrowego lub purpurowego, niekie-
dy blado-czerwonego. Ogniwa tych kwia-
tow są tak naciśnione iedne na drugie, że
kształcą pewien gatunek kłosu: po nich na-
stępuje nasionka drobne; liścia powoiu dosyć
są podobne do liści łopianu; wonia ich jest
łagodna, ale przemkliwa; kolor mają czar-
niawy; z pachwiczek tych liści wypadają
inne bardzo drobne; łodygi powoiu są li-

ezne, wznoszą się prawie do wyfokości połłockia; z tym wŹszytkim niektore zoŹstaję pochyłone i czołgaia się po ziemi, i wkorzeniaią się w nią; za pomocą licznych włókienek wypadajacych z ich łęczkow; łodygi te są czworgranne, kŹsmate; korzeń poleiu jest włóknowaty i wpiia się w ziemię.

Ta roślina jest maciczna, rozwalniająca, bardzo dobra w kaszlu uporczywym, i katarach żółtarzających; soki jej uchodzą za wyborne lekarstwo, gdy idzie o uspokojenie kaszlu konwulsyjnego dzieci; wywarzenie poleju, złagodzone trochą cukru; bardzo wiele dobrego robi w chrzypce, nadewszystko pite w sam moment zabierania się do spoczynku. Polej pospolity, jest jeszcze bardzo skuteczny w dychawicy; można go używać iak herbatę; jeżeli jest suchy kładzie się szczypta do kwaterek wody, jeżeli jest świeży, kładzie się półgarści; warzony w winie białym staie się lekarstwem dość pożytecznym w upławach białych i chorobach białej; wywarzenia jego używają także zewnątrz, na uspokojenie bólów podogry, na chędożenie zębów; na uspokojenie świerżbienia skóry; zamknięwszy w torbeczce poleju świeżego, i włożywszy w łóżko, wypędzisz pchły.

MIĘTKA SWINIA (Bot.) *Pencedanum majus germanicum*. Jest roślina krzewiaca się na gorach ciemnych, i na miejscach bagnistych. W miesiącu Sierpniu i Lipcu, nosi na wierzchołkach umbrelle obfiterne otoczone małemi kwiatkami żółtymi o pięciu

listkach, rozłożonych w kształt roży. Po tych kwiatach następują, w jesieni nasionka smaku gorzkiego, na grzbietach kreskowane, prawie iaykowate, w parach połączone. Liści świnię miętki są wyrzynane, daleko większe nad listki kopru. Ich podziały w troje szeregów, są długie, wąskie, płaskie, podobne do liści psiej paszy. Swinia miętka wypuszcza łodygę łuskowaną, gałęzią, która się wznosi prawie do wysokości łokcia. Korzeń tej rośliny jest długi, gruby, kłmasty, długorodny, czarny zewnątrz, białawy wewnątrz; narznięty puszcza z siebie płyn żółty, smrodliwy, parujący wonią smoły. Mowią, że ten korzeń jest soczysty na wiośnę. Wielu Autorów twierdzi, iż wiele potrzeba ostrożności w wyciąganiu go z ziemi; bo sama jego wonia może nadarzyć zawrot głowy: radzą w podobnym przypadku aby głowę i nozdrze nacierać jakimkolwiek gatunkiem ciasta. Ten korzeń jest umieszczony w klasie lekarstw histerycznych, rozwiązujących i bechicznych. Sok żywicznie-gummowaty, który z niego wychodzi za pośrednictwem narznięcia, zgęszczony przy ogniu lub na słońcu, uważają jako lekarstwo bardzo użyteczne dla osób trapiących kaszlem, lub cierpiących trudność puszczenia uryny. Biorą go w kasku. Używany bywa jeszcze zewnętrznie do czyszczenia ran i wrzodów.

MIGDAŁY. (Szt: Lek:) Migdały są owocami drzewa nazwanego migdał. To drzewo w ciepłych krajach jest bardzo znane i bardzo pospolite, lubi ziemie suche i kli-

mata ciepłe. Rośnie obficie w Barbaryi, Włochach, w Prowincyach Francuzkich południowych, iakimi są Langwedocya, Prowancya Rusillon, Delfinat &c.

MIGDAŁY zamykają w sobie wiele olejku. Tłukąc je z wodą dają likwor mleczny smaku bardzo przyjemnego, który nazywają emulsyą. Likwor ten rozpuszcza się iak mleko i można z niego wyciągnąć substancją mąślowatą. Te emulsye są bardzo pożyteczne w gorącości moczu, w gorączkach pieczących, w zapaleniu nerek, pęcherza, w dyssenteriyach i w krwiotokach.

Przez wytłoczenie robią z migdałów słodkich olejek, którego obszernie jest używanie w Sztuce lekarskiej; nie znany lepszego nadeń łagodzącego lekarstwa; używają go pomysłnie w chorobach płuc; ma moc przeciw chorobom pierśi, nadewszystko zadany z iakim syropem. Łagodzi ostrość humorów, bardzo jest zalecony przeciw gorącości i zatrzymaniu uryny, oraz kolkom nerkowym, dyssenteriyom, zapaleniom gardła lub pierśi. W gorączkach pieczących i zapalających, w przypadkach hemorragii szkodliwych, w dolegliwościach roży, w manii, w bezsenności, suchotach, kaszlu uporczywym, reumatyzmach, ogółem w wszystkich przypadkach w których trzeba ułagodzić i ukoić. Uspokaja bardzo prędko kolki dziecięcinne. Bardzo pożyteczny jest niewiaśtom pracującym w rodzeniu i nowozległym.

Przepisują olejek migdałów sam lub pomieszany z iakim syropem pektoralnym. Sa-

niego można zażyć od drachm dwóch, aż do uncyi pułtorey. Zmieszanego z iulepem łagodzącym nie bierze się tylko uncya jedna.

Do klister odmiękczejących można go wlać aż do trzech uncyi, niekiedy z niego samego robią enemę. Często mieszają oleiek migdałow słodkich z manną, aby łagodnie purgowała w przypadku rozdrażnienia; i nie ma niebezpieczeństwa żadnego w zażywaniu co cztery godziny uncyi iedney, w rozłazzeniach, w których się obawiać należy, zapalenia niższey przestrzemi brzucha.

Używają także migdałow słodkich zewnetrznie na odmiękczenie nadbrzmiałości, ale uważać należy, że prędko gorzknie a pod ow czas staie się ostrym i rozdrażniającym.

Gdy się chorem dać ieść migdały, baczyć potrzeba aby nie były zgorzkniałe, aby ich nie wiele iedli, aby oleiek który zawierają nie stepił działania soku gastrycznego, i aby rozwalniając włokna żołądka nie nadarzył niestrawności. Z drugiey strony część ziemista którą w sobie te owoce zawierają, ponieważ ieść w wielkiey mnogości, mogłaby rozepchać, rozprężyć naczynia mlecze, oleiek wyciągniony działaniem żołądka, żółci &c. mogłby zgorzknąć i nadarzyć poruszenie konwulsyjne i epileptyczne w osobach złe usposobionych.

MIGDAŁY gorzkie są stomachiczne t. i. żołądkowe, przeciwwietrzne i nieco rozwalniające. Mniemano, że ich oleiek w większym stopniu posiada cnotę rozwięzującą, niż oleiek migdałow słodkich, z przyczyny

swę goryczy; ale doświadczenia kilkakrotnie powtórzone, wcale przeciwną rzecz pokazały. Ten olejek jest anthelmentyczny: używają go przeciwko chorobom uszu.

MIGRENA. (Szt: Lek:) Jest to ból ostry, biący wzorem pulsu, strzykający, który się daje czuć raz z strony lewej, drugi raz z strony prawej; raz z przodu, drugi raz z tyłu, raz w spodzie drugi raz w wierzchołku głowy. Ból ten niekiedy tak gwałtowny bywa: że wielu rozumie iakoby im głowę młotem rozwalano; pod ow czas uciekają od kompanii, tracą apetyt, i skłaniają się, kiedy mogą w miejsca na których zacisz i pokoy panują. Po migrenie często następuje chęć wymiotowania, nadarza niekiedy zatamowanie upławow miesięcznych, hemoroid, ból ten nie iednakowy bywa u wszystkich osób rażonych migreną: niektóre dla migreny nie przerywają swych zabaw zwyczajnych, mało się nią utrudzeni bydź zdają: w innych znowu osobach bywa niedostrzeżoną, puls bywa ścieśniony i całe ciało w stanie konwulsyjnym.

MIGRENA może bydź skutkowana rozmaitemi przyczynami: najpospolitsze są; wada w żołądku; odmiana życia pracowitego na życie sedentaryjne, zbytek trunkow, używanie pokarmow trudnych do strawienia; zbytne nateżenie umyśłu długo przeciągnięte, namietności żywe, nadewszystko gniew, zatamowanie wyprożnień naturalnych, słowem wszystko co rozdrażnienie może zanieść do nerwow, i rozdać naczynia głowy.

Gdy migrena jest lekka, gdy nieprzeszkadza bardzo do wykonania funkcyi: za zwyczaj człowiek nią rażony, bywa uzdrowiony samym wdychaniem w siebie pary wody gorącej, lub moczeniem z rana nog w wodzie ciepłej. Te lekkie lekarstwa ndały się często. Gdy przystęp jest gwałtowny, trzeba najprzód roztrząsnąć, jeżeli nie jest skutkowany zatrzymaniem uławn miesięcznego, hemoroid &c. W takowym zdarzeniu należałoby się trzymać lekarstw zdolnych do przywrocenia wypróżnień; ale jeżeli migrena nie od tych przyczyn skutkowana, przez czas trwania ony, każą brać choremu wymiotne w enemie; enemę z wody rzeczney kilka razy na dzień; przepisać mu proszek temperniacy *Stahla*, w dozie po dracemy co cztery godziny: napoy iaki chłodzacy, a kładąc się, cztery grana pigułek *psich iężyczkow*; zewnetrznie przykładają spirytus wina kamforowany, wodkę lewandową, plaister z opium; stawiają puawki w otworze zadnim, czynią tarcia w nogach; chory może także wsiakiwać mocno sok bu-rakowy warzony w popiele.

Po przystępie, dobrze jest przepurgować raz lub dwa razy, i używać tyzanny następującej:

Weź *Kory kinkiny* czyli *kaskarylli*, dra: 3
Nitru czyszczonego, granow 15

Każ wżysko warzyć w kwarcie wody, aby po wywrzeniu zostało tylko trzy kwatki, tyzanę tę wypić należy w dniu ie-

dnym podzieliwszy na cztery szklanki, które pić będziesz w rowney czasu odległości, jedna po drugiej.

Wielu praktykow utrzymuje; iż gdy migrena jest peryodyczna, można otrzymać iey uleczenie, nakazawszy zachować dytę dokładną, i zażywaiąc przez dni ośm, wywarzenia dwóch drachm kinkiny w kwarcie wody. Z tym wszytkim doświadczenie nam pokazało, że ten skutek nie zawsze jest stateczny, lubośmy to lekarstwo dawali z iak naywiększą ostrożnością i roztropnością, często nie pożyteczne bywało tym, którym my ie radzili. Czytamy w Bibliotece Lekarskiej wydanej przez Pana *Planque* Doktora Medycyny, obferwacyą *Krugera*, który dowodzi: że piawki stawione na części boleśney, mogą sprawić wielką ulgę, a nawet doprowadzić do zupełnego uzdrowienia. Pewną dziewicę, codziennie migreną napastowała o dzieśiątej z rana; ten ból dał się uczuwać tylko z prawey strony w małym przeciągu miejsca powyżey oka, a trwał godzin sześć z taką gwałtownością: że wpadała w synkopy; puszczone iey krew, purgowano, stawiono plaster pryszczący na karku; wszytkie lekarstwa były niepożyteczne; ude-terminowano się do stawienia iey piawek na części bolejącej, została natychmiast uzdrowioną.

Drugie postrzeżenie podane do wiadomości powszechney od *Gramma*, pokazuje oczywiście, że na kauteryum można się zapierać iako na wyborne sposoby uleczenia

migren zaſtarzałych. Pewna Dziewica, dobrego urodzenia, mowi *Gramm*, dręczona migreną bardzo gwałtowną od dawnego lat przeciagu, używawſzy wſzyſtkich lekarſtw w tej chorobie wſkazanych niepożytecznie, przyſzła do mnie po radę. Oſwobodziłem ją zupełnie z tej dolegliwości, kaſawſzy jej noſić aperturę w głowie, przy złączeniu dwóch ſzwów ſtrzałkowatego i ſkroniowego. Ale pod ow czas, mowi, potrzeba iżby rana tak głęboko była aby kość zupełnie odkrywała, aby nawet odzierała ją z powłoki.

„ Migrena różni ſię od ogólnie wziętego „ bolu głowy, bo tylko niektóre części „ głowy razi, gdy tym czaſem bol głowy „ nierównie ieſt rozlegleyſzy. Migrenie „ prawie zawiſze towarzyſzy ſłabość żołądka, zatańowanie upławow i hemoroid, „ a prawie zawiſze po niej naſtępują ekliwłości, co ſię nie przytrafia w bolu głowy poſpolitym.

„ Znać migrenę po bolach biących iak „ pulſ, ſtrzykających, uporeczywych, a nie „ kiedy tak gwałtownych: iż chorzy rozumięią iakoby im kto ſupał głowę. Ten „ bol poſpolicie zalega połowę głowy z „ ſtrony lewey, a niekiedy rozciąga ſię aż „ do oczow i zębów; czaſem doſtaie ſię „ cożkolwiek dolegliwości karkowi i ramieniu. Puls bywa ſcieśniony a całe ciało „ w ſtanie konwulſyiny; chory nie może „ znosić ani koſkoty, ani ſwiatła; uryna „ iego bywa ſurowa w początkach przyſtępu, a czerwona ku końcowi; brzuch za

„ zwyczaj bywa ściśniony, a chory czuie
 „ nudości i zbiera mu się na wymioty.
 „ Kobiety podlegleysze są tey chorobie
 „ iak mężczyźni, a nadewszystko dziewi-
 „ ce temperamentu rozpalonego, mające
 „ słaby i delikatny żołądek.
 „ Przyczyną bliską tey choroby iest roz-
 „ drażnienie nerwow i rozdęcie naczynek
 „ głowy: a więc wszystko co może nada-
 „ rzyć pełność wzbudza migrenę, iako to
 „ zatamowanie wypróżnień przyrodzonych,
 „ naprzykład upławow miesięcznych i he-
 „ moroid; zaniedbanie wypróżnień kunsztow-
 „ nych, iako to puszczania krwi, stawia-
 „ nia baniek nalekiwanych; zbytne u-
 „ pały; pokarmy szkodliwe lub trudnego
 „ strawienia, iakiemi są sałata, ciasta, mię-
 „ siwa sione, potrawy korzenne i wykwin-
 „ tne a mocnego smaku, namiętności ży-
 „ we iako to gniew.
 „ W przystępie migreny, jeżeli nie iest
 „ nadarżonym zatamowaniem upławow, he-
 „ moroid lub przetrzymaniem krwi, potrze-
 „ ba nayprzód zadać choremu wymiotne w
 „ enemie, dawać potym kilka razy na dzień
 „ enemę z wody rzeczney, a każdego rana
 „ następującą:

„ Weź Korzonkow mały,
     Slazu, każdego   uncya 1
     Liści pomurnego,
     Dziwanney, każdego poł garści.
     Wierzchołkow Lebiotki,   szczyptę 1
     Nasienia anyżowego,
     Kminu, każdego poł drachmy.

„Każ warzyć wszystko następnie w kwar-
 „cie wody, aby ci po wywrzeniu zostało
 „trochę więcej nad półkwarty.
 „Dodaj pod ow czas.

Elektuarii lenitivi,   uncyą 1
Soli kopalney,
Oleyku koprowego, każd: drachm 2

„Na enemę jedną.

Dictionnaire de Médecine Art: Migraine.

MINIUM. (Mat: Lek:) Jest to wapno o-
 łowiane żółto - czerwone, dość żywego i
 iasnego koloru. Minium pochodzi z Hol-
 landy i z Niemiec; zewnętrznie go tylko
 używają. Cnota jego osuszająca i stężają-
 ca, przyczyną jest, że go biorą, do kilku
 plastrów i maści Aptekarskich. Wielu uży-
 wa go tylko samego przez się w leczeniu
 wrzodów wenerycznych, którym ie posypu-
 ją w zamiarze prędszego zagojenia. Znay-
 duie się u Aptekarzow plaster zwany pla-
 strem *de minio*. Wosk i oleiek różany są
 jego zasadą. Plaster ten ma moc rozwią-
 zająca i osuszająca. Używają go do rozwią-
 zania nadbiegłości mlecznych w pierśiach i
 do zagubienia pokarmu.

MIOD PRASNY. (Mat: Lek:) Naturali-
 ści nie zawsze iednostaynego byli zdania o
 naturze miodu. Wielu mniemało, że to by-
 ła rosa spadająca z nieba. To zdanie za-
 dnych niema popieraczow ani obrońcow,
 odkąd doświadczenie pokazało, że kwiaty
 w głębi czyli na spodzie swoich kielichow
 mają pewien gatunek gruczołkow napelnio-

nym płynem miodkowym; że to z tych gruczołkow pszczołki miod czerpaia, który potym kształtują w swym żołądku. Od dawności mowi Pan *Valmont de Bomare*, pszczoły znały te gruczołki które terazniefi Botanicy odkryli; od dawnych czasow miod z nich wybierały. Niekiedy znayduia ten płyn rozlany po liściach; dostrzegacz przezorny może widzieć na wiosnę, liścia niektórych drzew powleczone niejakim gątkiem miodku czyli cukru, który ie czyni świeącemi; o czym łatwo każdy może się zapewnić, powłoczac zerwanym listkiem po ięzyku. Czyli to ten płyn zostae w gruczołkach, czyli się rozciecze po liściach, zawsze iest pierwszą materyą miodu.

Do urobienia dobrego miodu wiele się rzeczy przykłada, iako to dobroć pszczoł, natura roślin okrywaiących mieysca na których są, ciepło i czystość powietrza.

Miod robiony na wiosnę szacowniefzy iest od miodu robionego w iesieni; bo pszczołki w wiosnie są rośliny młodociane i świeże, które dostarczaią wybornego soku. Miod latowy uważaią także i sprawiedliwie, iak posłedniefzy od wiosnennego; bo podlegleyszy iest do fermentowania, z przyczyny pieczącego gorąca pory roezney, nabywa pewnego stopnia ostrości. A potem, ponieważ części naysubtelniefze kwiatow rozpraszaia się i paruią obficie w lecie, miod tey pory roku, musi nieuchronnie bardzo mało mieć ich w sobie. Miod robiony w zimie w krajach ciepłych iest bez wąpie-

wątpienia najgorzszy, bo ponieważ kwiatow
na ten czas nie ma, pszczoły samemi gru-
bemi sokami obciążają się. Takowy miód
bywa zazwyczaj gruby, gęsty, i traci wo-
skiem.

Pospolicie dwa gatunki miodu naczyniają,
biały i żółty. Biały jest najlepszy, tym
spółobem go preparują. Biorą plastry, no-
wo podebrane z ulow, łamią je, kładą na
młach robionych z witwiny, alboliteż na
obrusie za cztery końce przywiązany. Pod
ten obrus podstawiają naczynia czyste, do
których ścieka miód piękny biały. Można
jeszcze mieć miód biały z pozostałych pla-
strow na obrusie, kładąc te plastry do pra-
sy: ten powtóry miód nie jest tak biały,
ani tak przyjemny w smaku iak pierwszy,
iż to z przyczyny wosku, który na miod-
zie zostawia nieco impresyi, iż z przy-
czyny rozgniecenia pszczoł bądź uśnię-
tych, bądź żywych tudzież innych robaków
grubych i białych, które się niekiedy zagnież-
dzą w ulach.

Miód żółty wyciskają z wszelkiego gatu-
ku plastrow, czy starych czy nowych; łamią
te plastry, kładą w kotły, przylewają
trochę wody, i grzeją, potym zawinawszy
w wory płocienne kładą do prasły i wyci-
skają. Wosk zostaje się na spodzie.

Jeżeli zasiągniemy zdania starożytnych
Autorow, postrzeżemy: że nie wszystkich
kraiow miód równie jest dobroczynny dla
ciała ludzkiego, i że niekiedy może mieć
bardzo szkodliwe przymioty. *Xenophon* czy-

ni wzmiankę o miodzie pewnego kraiu, który wprawiał w głupstwo wszystkich co go iedli. Ten sam Autor w Historji sławnego cofnienia się 10,000, twierdzi, że przy Trebizondzie żołnierze zabrali miód kilku ulow, po czym ruszało ich mocno gorą i dołem: podobni byli do piaków, lub do osób szalonych albo konających. Po iedzeniu tego miodu, widziano ziemię zaslaną trupami, iak po iakiey potyczce, z tym wszystkim nikt nie umarł, a złe ustało nazajutrz o tey prawie godzinie, o ktorey zaczęło skutki swoje wywierać, tak dalece, że dnia trzeciego żołnierze wstali iak gdyby nie mieli zadnego innego przypadku, procz zażycia mocnego lekarstwa. *Dioscorides* mowi także o pewnym gatunku miodu, który używających go wprawiał w manią. *Strabon* opisuie skutki pewnego miodu, który ludzi czynił głupławemi i wciągał w niedołęzną ponurość. *Diodony* powiada, że w dawney Kolchidzie, a dzisieyszey Mingrelji, znaydował się pewien miód, który iedzących go wtrącał w tak okropne zwątlenie, iż zupełnie podobni byli do osób umarłych.

Starożytni mocno używali miodu praśnego w kształcie pokarmu. Znaydziemy ślady w wielu Autorow pismach, iak mocno w tym charakterze był szacowany. *Pithagoras* podług świadectwa *Laercyusza*, przestawał na miodzie iako na zwyczajnym swym pokarmie. Ten filozof żył aż do wieku dziewięćdziesiąt lat, i wszystkim, którzyby chcieli żyć długo bez doświadczenia wszelkiey choroby, radził aby nie używali

żadnych innych pokarmow, prócz iemu zwy-
czaynych. Jakoż *Athenaeus* uważa, że na-
śladowcy *Pitagoresa*, nie nie iadali prócz
miodu i chleba. *Vodius Pollio* doszedł do
roku setnego nie doświadczywszy nigdy
najmnieyszey dolegliwości z owych, które
wiek podeszły obłkakiwać zwykły; a zapyta-
ny od Augusta, iakim sposobem mógł się
zachować, w zupełney mocy ciała i czer-
stwości umysłu, aż do tak znakomitego wie-
ku; rzekł, iż dopiął tego zamiaru, używa-
jąc *intus melle, extus oleo*, to iest wewnątrz
miodu praśnego, zewnątrz oleiu. Starożytni
nie tylko na stoły swoje dawać kazali miód
praśny, ale nadto przyprawiali nim potrawy,
używali go do konfitur, brali do robienia syro-
pow, i robili kilka gatunkow napoiu. Od cza-
sow wynalezienia cukru, nie używają więcey
miodu w charakterze pokarmow, ani do przy-
praw onych; ieszcze iednak niektórzy smażą
w nim owoce. Pasztetnicy i Cukiernicy ro-
bią z miodem torty, ciasta i inne przysmacz-
ki. W reszcie miód zawsze przekładać nale-
ży nad cukier, gdy nie idzie o zachowanie
delikatności smaku; bo oprócz tego, że
miód iest zbiorem substancyi nayszytszych,
niekończoney liczby kwiatow posiadają-
cych znakomite cnoty, więcey ma w sobie
własności pektoralney i balsamiczney iak cu-
kier, który tylko iest zgęstniałym sokiem
trzciny cukrowey. Starcy, ludzie mający
temperament zimny, i osoby rażone kata-
rem, bardzo sobie dobrze zaradzają, gdy miodu
iak pokarmu używać będą; bardzo im
przystoi, przywraca się żołądkowi; pożyte-

czny jest na kaszel i dychawicę, pomaga wypływanu uryny, brzuch czyni wolnym; cholerycy i młodzi ludzie powinni się wstrzymać od używania miodu. Doświadczenie pokazało, że miód nie wszystkim temperamentom jest pożyteczny. I owszem są takie temperamenta, iż im najmniej słońca, tego płyn skutkuje zbyt znacznie rżnięcia, wymioty i inne bardzo złe dolegliwości. Kładziemy tu dwa tego przykłady. Pierwszy wyjęty jest z Tranzakcyi filozoficznych.

Poradzono Panu *Morley de Bary Saint-Edmunds* rażonemu dychawicą, aby zażył łyżkę najlepszego miodu angielskiego. Uczynił to, a całe ciało wzdęło mu się, iak gdyby był naysławniejszy zażył trucizny. Pan *Goodrich* przepisał mu być potne zwyczajne, które go w przeciągu pewnym czasu uleczyło. Chcąc się zapewnić, że miód który skutkował nabrzmiałością, nie w sobie nie miał zatrutego, kupiono go w innym mieyscu; chory zażył tyląż ilość co i pierwey; tenże sam nastąpił przypadek, a chory był uleczoney tym samym lekarstwem.

Wtóry przykład nie jest tak okazały, iak pierwszy, ale mimo tego, równie godzien zastanowienia. Pewna Dama z zacniejszych okaliczyła się lekko w nogę; posłała za tym po Felczera, który przyłożył plaster zmieszany z trochę miodu; mieysce obrażone natychmiast się wzdęło, a ból tak gwałtowne uczynił postęпки, że przymuszona była posłać po niego, natychmiast Felczer dowiedziawszy się, że wielką miała antypatyą do

miodu, odiał plaster i inny przyłożył, który w krotce ziednał zagojenie rany.

Niekroć używanie miodu skutkuje rżnięciami lub biegunkami, leczą ten nieład nakazaniem ielżenia sioniny gotowaney chudey. *Dioscorides*, *Aertius*, *Paulus Eginette*, *Aduarius*, zgodnie mówią, że pokarmy solone przystoia w tym przypadku.

Miod praśny uważany w charakterze lekarstwa, posiada bardzo wiele przymiotów. Naybiegleyli praktycy uważają miód biały, iako lekarstwo łagodzące i ściągające; używanie jego jest zbawienne w chorobach piersi, nerek i pęcherza, stowarzyszonych z wielką gorączką i z wrzodowaceniem. Za zwyczaj mięszają go z sokiem borakowym lub z olbrotem, ale go trzeba wprzód wyszumować; szumowanie to robią mięszając miód z trochę wody, która powinna być sfosowana do osmej części użytego miodu; przefsumowawszy go przy ogniu, przeceżdzą do użycia. Doza jest od poł uncyi aż do uncyi ledney. Rozwalcia żołądek, gdy będzie zadany w dozie uncyi dwóch, aż do trzech. Wielu twierdzi, że miód praśny zażywany w mleku, zabija robaki.

Miod żółty, czyli miód pospolity, wchodzi do płukań czyli gargaryzmów iako lekarstwo ściągające, tudzież do enem ściągających i laxujących; robią z niego katalplazmy, ponieważ ma cnotę rozwiężniającą i dotrawiającą. Nakoniec za pomocą warzenia nadsadzą mu kształt substancyi tęgiey; robią z niego czopki.

Przygotowania czyli przyprawy miodu są liczne. My o używanych tylko tutaj mówić będziemy, które są znane pod nazwiskami. Miodku Anthrosat. Miodku szczyrowego, miodku różanego, miodku siatkowego, koperwasowanego.

MIODEK ANTHROSAT.

Ten miodek robią trawiąc czyli macerując na słońcu przez dni piętnaście, kwiaty i liście rozmarynu, w miodzie praśnym; zadają go od dwóch uncyi aż do trzech, enemom do, których wchodzi nadaie conte przeciwwietrzna, antihisteryczna i nagabająca.

MIODEK SZCZYROWY.

Gotują ten miodek składany, każąc warzyć razem miód praśny i sok szczyrowy, dopokąd nie stężają jak syrop. Miodek szczyrowy wchodzi pospolicie, tak jak poprzedzający, w skład enem laxujących, przeciwwietrznych i antyhisterycznych; doza jego jest też sama.

MIODEK ROZANY.

Miodek ten składany robią z wymoczenia róż czerwonych, z wymoczenia jak tylko można najmocniejszego, które warzą z miodem praśnym, aż do stężałości syropu. To lekarstwo jest ściągające i stężające; wchodzi w płukania i wstrzykiwania.

MIODEK FIAŁKOWY.

Gotuje się mocząc ciepło, przez godzin dwanaście, kwiaty fiałkowe, które wyciskają na wyęciu z wymoczenia; to wymoczenie stawiają na ogniu z miodem praśnym, dopokąd mierzana nie nabędzie ścieżności syropu. Częstoć kładą go od dwóch do trzech uncyi, w enemy chłodzące, w zamiarze przywrocenia wolności brzuchowi.

MIODEK KOPERWASOWANY.

Weź miodku rożanego ileć potrzeba, dodaj do tego spirytusu koperwasowego ile miarkujesz, że potrzeba do ziednania mierzanie przyjemney kwaśkowatości. Zmieszaj. Ten miodek koperwasowy, zdolny jest do uleczenia wrzodzikow ospy.

Ci którzy się ćwiczą w sztuce hodowania bydła, wiedzą iak miód praśny pożyteczny jest koniom chudym, które mają boki zapalone, a które były mocno zmordowane. Niektorzy w tym przypadku, dają zmieszany z owsem; ale nierownie lepiej dawać im go ciepło z otrębami, jeżeli się do tego przyzwyczają mogą. Jeżeli potrzeba, że koń wielki ma wstręt od iedzenia tej mierzanyiny ciepło, powinienes pozwolić iey wystygnać i wystudzoną dawać. Mieszają opaleczkę otrąb z funtem miodu, kładą potym i mieszają wszystko z trochą wody letniej, przestrzegając; aby wielość wo-

dy nie przepędzała przez przetak otrąb rozpuszczonych.

W początkach dawać koniowi funt miodu praśnego, potem funt, potem dwa funty na dzień, przestrzegając: aby należycie był wymieszany z otrębami, i aby był skropiony wodą ciepłą lub letnią; lub też aby był w kotle warzony wraz z otrębami.

Przez wszystkie czas takowego zadawania miodu koniowi, potrzeba go zupełnie uwolnić od pracy i wstrzymać od owsa. Dawać mu zaś ciągle miodu, dopokąd nie zacznie purgować i wypróżniać się, a nawet przez wszystkie czas wypróżniania się, byle tylko to wypróżnienie nie przechodziło przeciągu dni sześciu; ponieważ w przeciwnym przypadku, należałoby mu przestać dawać miodu.

Miod praśny ten tylko może skutkować nieład, że zdoła tuczyć robaki, jeżeli się jakie znajdują w ciele końskim. Końcem zapobieżenia temu nieprzyzwoitemu zdarzeniu, dośfyć jest przepurgować bydle, skoro przestanie używać miodu, albośem. Jeżelibyś zaś niechciał, dla uprzątnienia tey nieprzyzwoitości uciekać się do lekarstwa purgującego, trzeba codzienie zadawać koniowi, w otrębach skropionych, u w yą jednę opilkow stałowych, i to lekarstwo, ciągle mu zadawać przez cały tydzień, lub też przez całe dni dziesięć.

MIOD SYCONY. (Mat. Lek.) Jest to napoy, wszystkim znany, osobliwie zaś Obywatelom Narodu Naszego, który robią z drogiey i szacowney produkcyi pracow-

tych pszczołek, warząc go z wodą. Starożytni ludzie szacujący to co ich ziemia nieofie w daninie pracy, mocno go używali nazywając go *mulsa*, *melicratum*, *apomeli*, iak gdyby kto mówił: woda lub napoy miodkowany.

Miod jest dwoiaki pospolity czyli prosty, i składany czyli lekarski.

Pierwszy dzielą ieszcze na iasny czyli wodnisty i na winny. *Mesue* zaleca aby brać ośm części wody do iedney części miodu. Ale czasow naszych biorą naypospoliciey, dzieśięć lub dwanaście części.

Warzą tę mięszaninę aż do ustania zupełnego piany; potym precedzają i zachowują do użycia: kto chce ten napoy uczynić przyjemniejszy smakowi, kładzie do niego rozmaite korzenie; iako to cynamon, &c.

Miod sycony winny tak nazwany, że ma smak winny, a ieszcze smak wina mocnego i dzielnego, gotuje się z częścią iedną miodu praśnego z czterema lub sześciu częściami wody; mięszaninę tę szumią, iak powinni szumować miod sycony wyżey opisanym, przez wszystkie czas gotowania: dostateczne wywarzenie miodu poznają potym, kiedy iakko surowe, wrzucone do kotła pływa po wierzchu: zlewają potym ten likwor, mniej lub więcej przybliżający się do sferżności syropu w naczynie szklanne, aby wyfermentował, &c.

Miod sycony jest kordyalny stomachiczny, zdolny do ziednania kokeyi w chorobach

zimnych, do wzmocnienia w stanie odzyskiwania zdrowia trwającym długo, i w wszelkich przypadkach słabości. Starcom bardzo pożyteczny jest miód *Hipokrates*, zaleca go także iak wyborne diuretyczne, lub lithontryptyczne nerek; ale ostrzega, że jest szkodliwy w gorączkach pieczących lub cholelitycznych, także temperamentom zbliżającym się do wymienionych własności. Podług niektórych wzmacnia także organa oddechowe, pożytecznie służy w kolce wietrzystey, i zabezpiecza przeciwko złemu powietrzu.

Miod sycony winny, wyprowadza wszystkie te skutki z większą dzielnością, a *Galien* przyznaje mu skuteczność w dychawicy.

Doza miodu tego nie może być determinowana, ponieważ odmienia się podług własności miodu, podług wieku chorych, i podług natury chorób.

MIOD SYCONY PEKTORALNY BECHICZNY.

Weź *Jagód winnych suchych bez pestek*
czyli ziarenek, uncyi 2

Każ warzyć w trzech funtach wywarzenia ięczyennego, aby wyrwał funt ieden.

Przecedz.

Dodaj do przecedzenia.

Miodu Narbońskiego, uncyi 2

Każ warzyć dopokąd likwor nie będzie zupełnie wyfzumowany, doday potym korzeni ieżeli chcesz. Zamiast wymoczenia korzeni możesz użyć iakiey esencji.

MIOD SYCONY LAXUJĄCY.

Weź *Miodu Narbońskiego*, uneyi 2

Każ warzyć przez kwandrans w czterech funtach wody.

Wyfzumuy i przecedz.

Przecedzenie będziez piť szklankami, co trzy lub cztery godziny.

MIOD SYCONY RANNY I PEKTORALNY, PRYZWOITY w PLUCIACH KRWIĄ, w DYSSENTERYACH i w SUCHOTACH &c.

Weź *Korzonkow wielkiego żywokośtu*, unc: 1

Liści bluszczu ziemnego, garść 1

Jagod winnych bez peścetek, garści $\frac{1}{2}$

Każ warzyć w fześciu funtach wody i doprowadz do funtow 4.

Doday :

Miodu wyborneho, uneyi 2

Wyfzumuy i przecedz.

MIRRA. (Mat: Lek:) Mirra iest sok żywiczny, koloru żółtawego, lifowatego lub rzadzewiałego, smaku gorzkiego, nieco c-

sfregu, aromatycznego. Przywożą nam go z Indyi Wschodnich w kawałkach rozmaitey wielkości, ale nie pewnego nie wiemy o drzewie z ktorego płynie.

Cnoty od Lekarzy przyznane mirze, w wielkiej są liczbie. Mowią, że wzbudza upławy miesięczne, że rozpędza rozdęcie płuc, rozwiązuje nabrzmiałości trzewia tego, wyprowadza bardzo dobre skutki w dyshawicy, kaszlu, żółtaczce, w dolegliwościach skorbutycznych i kachektycznych, zabija robaki, wzmacnia żołądek, wypędza wiatry, pomaga trawieniu, przyspiesza wyściecia płodowi i łożysku, znosi zatkania macicy. Wielu także utrzymuje, że ma własność przytrzymania dyarrii, i poprawienia ostrości humorów różdrażniających kiszki, uprzedzania drżenia febrylnego, gdy zażyta będzie w wielkości bobu, w wodzie z dostateczną ilością pieprzu: poprawiania zgniłości i spruchniałości wrzodów, bądź w jakiegokolwiek ciała części będących; a co zatym idzie twierdzą, że przyspiesza uleczenie wrzodów płuc, wątroby, nerek, macicy. Niektorzy teraznielsi Lekarze twierdzą, że jest zbawienna w puchlinie. Ray, w historyi roślin twierdzi: iż Egipcyanie mają zwyczaj zuć mirrę w czacie powietrza morowego, aby się zabezpieczyć przeciwko tej kłesce.

Chirurgia mocno także używa tej substancji; przyłożona zewnętrznie, rozwiązuje, rozrzedza, ściera, i jest bardzo dobrym rannym. Znosi zgnilizny i uchodzi za

naypewnieysze lekarstwo naprzeciwko pruchnieniu kości. Gdy się taka indykacya przytrafi, przyłożenie oleyku mirry przez opadnienie, iest nayniezawodnieyszym lekarstwem. Tem lekarstwem iest likwor który się dystrylluie z mirry zamkniętey w iayku stwardniałym, z ktorego wprzód wyięto żółtek, aby na mieysce iego włożyć mirrę.

Schröder nas uczy, że przyłożona zewnetrznie, iest także bardzo zbawienna na rożę, gangrenę, nadbiegłości, wrzody świeże i zastarzałe.

Tynktura micry, ktorey bardzo używają, robi się trzymając mirrę w wymoczeniu spirytusu winnego, w piasku ciepłym. Ta tynktura iako i oleiek mirry, przez opadnienie, służą tylko do użycia zewnetrznego; używają ich w przypadkach wzwyż wymienionych. Biorą mirrę do użycia wewnetrznego w kształcie substancyi miążkiej, to iest nierozpuszczoney, od granow łżeściu, aż do iednego skrupułu.

Za obowiązek sobie mamy uważyc tutaj wraz z Panem *Geoffroi*, że mirra wzięta wewnetrznie nie tylko wzbudza upławy miesięczne, ale nadto inne wypływy krwi, w iakieykolwiek bądź części ciała, a zatym, że używanie iey wznieca moczenie i płucie krwią, tudzież że może skutkować poronienie. Te uwagi powinny nauczyć młodych Lekarzy, iak wielce ostrożni w iey przepisywaniu bydź powinni.

MISERERE. *Patrz* KOLKA. MISERERE
czyli DOŁĘGLIWOŚĆ ILIACZNA.

MISZTRZOWNIK. (Bot:) inaczej zowią go MIARZ. Mistrzownik od niektórych zwany będzwinem Francuzkim, jest gatunkiem rośliny, mającym te same własności, co dzięgiel.

Gatunek który botanicy nazywają *Imperatoria maior*. *Imperatoria* & *astrantia officinarum*, *Imperatoria sive astrantia vulgaris*, ten mowię gatunek w naywiększym jest używaniu, lubo czasem na iego miejsce biorą niedorzecznie, ale nie z wielką nieprzyzwoitością dzięgiel, który nazywają *Imperatoria sativa*.

Ta roślina przychodzi do Francyi i do innych krajow, z gor Austryi, Styryi; i z wielu okolic gor Alpeyskich: kwiaty iey idą w różyczkę, rozłożone w parasol czyli umbrelkę; liścia ma zielone wyrzynane po brzegach, łodygę wyfoką na łokieć, łaskowaną i pusłą wewnątrz

☞ Korzeń mistrzownika czyli miarzu jest prawie jedyną częścią rośliny ktorey używają, jest zaś długi, mięsisty, pełen sęczkow, gruby prawie iak palec wielki, zapachu mocnego i aromatycznego, smaku ostrego i kolącego. Nazwisko samey tey rośliny zdaje się oznaczać iak wiele jest szacowana.

Baglivi zaleca ią mocno na choroby pierśi, na pleurę, peripneumonią, w przypadkach, w których kokcya materyi i expectoracya ią trudne. W tym zamiarze, moczą ią w wodzie i słodzą miodem.

☞ Zalecaią ią także w puchlinie, w dozieuncyi jedney z miodem, byle tylko trzebia były zdrowe.

Uchodzi także za bardzo dobre lekarstwo analeptyczne czyli wzmacniające i żołądkowe, które pomnaża apetyt, rozpędza wietrzyści, znosi zatkania naczyn, i zapobiega bolom głowy.

Z przyczyny tych własności, zalecają korzeń mistrzownika w przypadkach zawrotów i paraliżu, w bolach kolki, w dychawicy, ciężkości oddychania, kachexyi i białej chorobie. Oprócz tego ma własności alexipharmatyczne i kordyalne.

Korzeń mistrzownika warzony w wodzie, jest iak mówią wybornym lekarstwem w kamieniu nerek i w zataamowaniu uryny.

Doza jego w substancyi jest od drachmy jedney; dwoie tyle wchodzi w wymoczenie, do ktorego zazwyczaj biorą wodę lub wino. Oleiek przepędzany z tej rośliny, ma cnotę przeciwwietrzną i żołądkową. Mówią, że jest zdolny do rozwiązywania nadbiegłości zimnych i wolnych od zapalenia; tłuką także liścia miarzu i robią z nich kaptaplazmy na to samo. Zuią albo trzymają w ustach korzeń mistrzownika, końcem naprawienia złej woni ust, końcem wzbudzenia ślinienia i w skorbucie, bo mu nie zbywa na własnościach przeciw skorbutycznych. W tym zamiarze robią z niego gargaryzmy. Nakoniec ten korzeń wchodzi w te same antidota co i dzięgiel, ale ma więcej dzielności.

Powinien być zbierany wśród zimy, i ile możności, w wtórym roku.

MITHRYDAT. (Rz: Apt:) Jest to electuarium złożone z czterdziestu czterech do

czterdzieści siedmiu substancyi, nie rachując
wina i miodu. O to są te substancye.

Mirra,
Szafran,
Agaryk,
Imbier,
Cynamon,
Spikanard,
Oliban,
Nasionka Tobotku czyli kaletki
zielne, czarnogłową (Sereli)
Marselskiego.
Opobalsam,
Carpobalsam, czyli balsamowe ia-
gody,
Rajska trawa czyli sitowie wonne
Egipskie,
Kocenki arabskie,
Kost biały,
Galban,
Terpentyna,
Pieprz obdłużny,
Bobrowe stroie,
Sok z porośtu,
Storax tucyi nayprzednieyszey,
Opoponax,
Folium Indum.
Kassya pachniaca,
Siwiosnka,
Pieprz biały,
Czosnkowe ziele,
Nasionko oleśnika czyli kopru kre-
teńskiego,
Kotaczyki z cypheos,
Bdellium

Bdellium,
Narda Alpeyska,
Gumma Arabska,
Pietruszka Macedońska,
Opium linitumq Thebaick,
Maty kardamom,
Nasienie kopru,
Korzeń gencyany, czyli goryczki
ziela,
Roze czerwone,
Dyptan kreteński,
Nasienie Anyża,
Korzeń acori veri, aaronowey
brody, baldryanu,
Sagapenum,
Meum Athamanticum,
Akacya prawdziwa,
Brzuszc Faszczurki wododziemney
Egipskiej, SCINC.
Nasionka Dziurawca,

Cheac pomieszać te rozmaite substancye,
 mowi *Bauderon*, zaczyna się od moczenia w
 popiele gorącym, w wybornym starym winie
 każdego z osobna, opium pokrajanego w dro-
 bne kawałki, galbanum, sagapenum, opopo-
 naxu, bdellium, porostu, akacyi, gummy arab-
 skiej, mirry i storaxu, pod ow czas, gdy praco-
 wać będziesz około proszku, który się robi
 podług tegoż samego Autora, kołaczykuiąc
 agaryk z winem, wyluszczać go i osobno
 rozcierając na proszek. To zrobiwszy chce
 aby nayprzody trzeć korzenie goryczki zie-
 la pokraiane, meum, *acorus verus*, baldry-
 an, iembier, kost, i szpikanardek; potem,
 Tom IV.

nardę alpeyską, stroie bobrowe, folium indum, cynamon, kassia pachniącą, kocenki arabkie, wszystkie nasiona i kołaczyki de cypheos, a po trzecie zioła i roze.

Ząda aby osobno zetrzeć na proszek, kadzido, szafran i gumę arabską jeżeli jest sucha. Te proszki mieluchno starte schowane bydź powinny do pomieszania z innymi. To zrobiwszy chce, aby zlano likwory, gummy rozpuszczone i soki, i aby je wazono prawie do wytrawienia nalanego do nich wina. Mowi aby potym wziąć miodu białego lipcu, trzy razy tyle iak tego wszystkiego będzie; żeby, gdy ten miód będzie wygotowany i wyzumowany, mieszać do niego powoli gummy, likwory, soki; na koniec, aby po odsunieniu patelni z ognia, przyniesiono proszki i terpentynę.

Ząda także aby nie przestawano kłocić wszystkiego tłuczkiem drewnianym, dopokąd nie ostygnie, i aby potym zachowano w garku polewanym; tak jednak: aby garczek nie był pełny, bo kładąc mogłoby wylecieć wiele wierzchem.

MITHRYDAT posiada te same własności co dryakiew; używają go także pomyślnie w dolegliwościach macicznych; doza iego jest pod ow czas od poł, do drachmy iedney. Dano mu to nazwisko, bo mniemano, że *Mithrydat* Krol Pontu, był iego wynalazcą; z tym wszystkim, domysł ten jest zupełnie fałszywy; bo nas historya uczy, że *Pompeusz* zabrawszy wozy tego Monarchy, zdziwił się mocno, że antydot którego używał

dla załlonienia się i zabezpieczenia od skut-
kow truczizny, składał się z 20. listkow ru-
ty, trochy foli, dwóch orzechow włoskich,
i dwóch fig.

MITHRYDAT NA CHOROBY ZARAZLI- WE BYDŁA ROGATEGO.

Weź Rutki,
Tysiącznika,
Szałwii,
Melisy,
Dryakwi polney,
Kwiatow lub wierzechotkow rozma-
rynu każdego garść 1

Zetrzey wszystko na proszek, każ warzyć
w winie, precedź potym, doday do wy-
warzenia.

Miodu czyli cukru krolew: funt 1
Mikotayku ziela,
Nasionek gorczycy, każdego uncya 1
Ziarnek iatowcowych,
Semen contra, każdego funta 1

Zetrzey ziarnka na proszek, i zmieszay
z miodem gotowanym w tymże samym wy-
warzeniu.

Gdy ta mieżzanina wystygnie, wrzuć do niej:

Reguli Antimonii bene pulverisati,
uncyi 4

Kłóć i mać to mocno, aby się należycie
pomieszało. Doza tego lekarstwa jest un-
cya jedna rozpuszczona w winie.

W 12

MIXTURA. (Rz: Apt:) Jest to gatunek lekarstwa, mający wiele podobieństwa do napoju i trunku, ale który zażywaia w mnieyszey dozie. Składa się z wod i z tynktur spirytusowych, z olejkw aromatycznych, z elixyrow, z solow lotnych, i innych lekarstw tym podobnych, które się nie przepisuią w znacznych dozach. Robią także mixtury, aby służyły za lekarstwa zewnętrzne: takimi są naprzykład owe mixtury kosmetyczne; ktorych przepisy podamy; można także robić mixtury do spalania w fayce, które zalecamy suchotnikom, i ktorych zaraz kładziemy przepis.

MIXTURA DO PALENIA.

Weź *Liści bukwicy,*
Podbiatłu pokraianych, każ-
dych uncya i
Balsamu Juczkiego, pół skrupułu

Zmięszay; wpadli w suchoty używać będą tey mięszaniny, i palić iak tytoń.

Weź *Liści podbiatłu,*
Nasienia Anyżowego,
Nasioneł succini, każdego ileć się
 podobą

Zmięszay do użycia tego samego co wyżej.

MIXTURA ANTIEPILEPTYCZNA.

Weź *Spirytusu soli ammoniaku,* uncyi 2

Tynktury bobrowey i bursztynowey,
każdego uncyi ½

Zmieszay do użycia.

Zadawać będziez 20. do 40. kropel, w
winie lub w wodzie z kwiatkow pomarań-
czowych ; zadawać trzeba 3. lub 4. razy na
dzień, gdy się pokazują iakie znaki poprze-
dzające epilepsyą.

MIXTURA CEFALICZNA.

Weź *Wody z skorki cytrynowey*, uncyi 4
Syropu kocenek, uncyą 1
Wody miśtrżownika, drachm 2
Tynktury stroiow bobrowych,
Spirytusu rogu ieleniego, każde-
go kropel 10

Zmieszay :

Weź *Wody kwiatow pomarańczowych*,
łyżeczkę 1
Spirytusu soli ammoniaku, od 10.
do 20. krop:

Zmieszay :

Weź *Wody bukwicy*, uncyi 4
Spirytusu lotnego ieleniego rogu,
kropli 10
Bursztynu preparowanego, poł skrup:
Proszku guttety, skrupu 1

Zmieszay na mixture na jedno zażycie.

M I X
MIXTURA KOSMETYCZNA.

Weż *Hałunu skalnego*, uncyi 4

Każ warzyć w trzech funtach wody, aby zostało po wywarzeniu 2. potem weź gleyty poł funta, każ warzyć w półtora funta octu, aby po wywarzeniu został funt ieden, przecedź likwor i zmieszaj przecedzenia. Wpuściwszy trochę tey mixtury do wody, woda bieleie i robi się to, co nazywają mlekiem panieńskim, które gubi skazy, leczy liszaie i chrofty inne na twarzy.

Weż *Octu z cebuli morskiej*, uncyi 2.
Aloesu,
Soku kobyłego szczawiu,
Oleyku wainyszynowego, każdego
drachm 6.

Zmieszaj. Tego lekarstwa używają na liszaie i trędowacizny twarzy.

Weż *Soku limoniowego*, uncyi 6.
Hałunu pulweryzowanego, drachm 2

Każ warzyć; wyfzumuy. i przyłoż na twarz trędowacią.

Weż *Wody kobyłego szczawiu*, uncyi 4.
Boraxu, drachm 2.
Soli pospolitey, drachmę 1.
Octu cebuli morskiej, uncyę 1.

Zmieszaj na zwierzb trędowaty.

Weż *Wody babczaney*, uncy 6
Soku limoniowego, uncy 2
Mercurii sublimati corrosivi, gran: 12
Kamfory, skrupuł 1

Trzymay w wymoczeniu ciepłym w naczy-
 niu zamkniętym dobrze, przez poł go-
 dziny; przecedz.

Weż *Aloesu*, drachm 2

Każ rozpuścić w octcie cebuli morskiej.
 Używay tey mieżzaniny iako smarowidła w
 leczeniu liszaiow twarzy.

Weż *Gleyty srebrney w proszku*, uncy 1

Każ warzyć w pięciu uncych octu, aby
 dwie po wywrzeniu zostało w innym na-
 czyniu, każ warzyć hałunu uncy poł, soli
 tyleż z poł funtem wody rożaney: wyszu-
 muy, zmieřzay likwory. Ta mieżzanina sku-
 żyć będzie do obmywania.

Weż *Octu białego iak najmocniejszy*
szego, uncy 3
Soku kobyłego szczawiu,
Soku pigwowego, każdego drach: 3,
Gleyty złotey, funt 1

Każ warzyć lekko i dystilluy.

MLECZ. (Bot.) *Sonchus*. Tey rośliny
 dwa uznaią gatunki. Jeden gatunek mleczu
 gładkiego, wielkiego i miękkiego, drugi

gatunek ostrego i ciernistego. Pierwszy gatunek jest nazywany w sztuce lekarskiej. Znany jest pod nazwiskiem *fonchus tenuis*, *lanciniatus foliis*. Wypuszcza łodygę do wysokości trzech ćwierci łokcia, pusłą wewnątrz, nieco purpurową; liścia mleczu są gładkie, długie, ząbkowane, umieszczone na przemiany, iedne z nich czepią się ogonków długich, drugie nie mają żadney odnożki.

Drugi gatunek nazywają *fonchus asper non lanciniatus*. Różni się od poprzedzającego, bo ma łodygę ostrzeyszą i że iego liścia nie są ząbkowane. Obydwa gatunki za wytłóceniem dostarczają płynu białawego gęstego.

MLECZA zażywają pomyślnie na zapalenie niżzey przestrzeni żołądka, wątroby, śledziony. Mlecz odwilża części, rozwalnia je, rozciąga, i może dostarczyć mleka matkom. A zatem nieprzytosi w tych wszystkich chorobach, które pochodzą z rozwolnienia, iakiemi są, puchlina, apoplexya, epilepsyja &c.

MLECZNE ZIELE. (Bot.) *Gallium luteum*. Kwiatki tego ziela są w dzwoneczek, zebrane w gronka, wiwinięte i podzielone na cztery części. Kolor ich jest żółty, smak dosyć przyjemny. Liśki drobne, i ciemno zielone, zebrane w promienie około sęczków, któremi łodyga jest posiana. Korzeń iego jest drzewisty, łodygi czworogranne, czerwone, jeżeli mieysce na którym rośnie jest wystawione na słońce.

Kwiaty mlecznego ziela używane są w Sztuce Lekarskiej. Wiadomo, że w sobie zawierają kwas subtelny i lotny, który ie zdolnemi czyni do wprawiania mleka w stan zsiadłości, Niektorzy Autorowie radzą ich wycoczenie, na uprzedzenie napadów apoplektyczney, na rozpędzenie waporow, na uleczenie epilepsyi i pedogry. Proszek tey rośliny, mowi Pan *Geoffroi*, zastanawia hemorragie i płynienie krwi. Dają także wycoczenie całego ziela dzieciom napastniwym od świerżbu, w tym samym czasie myją ie w wywarzeniu.

MLECZNE ziele iest także dobre do użycia zewnętrznego. Ma cnotę osuszającą, ranną, stężającą; utłukwszy go w moździerzu, można przyłożyć na sparzelizny, rozżę, i wsunąć do nozdrzy w zamiarze zastanowienia krwi. Jeżeli nim obmywać będziez raką w pierś niewieściey, uskromisz bole ktoremi dręczy ta straszliwa choroba. W użyciu wewnętrznym proszek mleczonego ziela, może bydz wzięty za kwiaty. Korzonki mleczonego ziela, farbują czerwono mięsiwo wszystkich zwierząt, ktore go iedzą przez pewien przeciąg czasu.

MLECZNE ziele białe, te same ma własności co i żółte. Obydwa kwitną w Czerwcu i Lipcu.

MLEKO. (Mat: Lek:) Jest to rozciek, ktory pierś samczek oddzielają od masy krwi. *Patrz PIERŚ.* W każdym gatunku mleka, uznają Lekarze trzy początki czyli główne załady, pierwszym początkiem iest

ślustość subtelna, znana pod nazwiskiem masek; drugim substancja szlamowata, nazwana serowatą: trzecim jest płyn wodnisty, obciążony materią śladową i szlamowatą; która nam znaioma pod nazwiskiem serwatki.

Pomiędzy rozmaitemi gatunkami mleka wiele jest bardzo podobieństwa czyli analogii. Ta jednak iednoistość rodzajowa, nie jest na przeszkodzie, aby się nie miały mleka rozmaite, różnić między sobą własnościami gatunkowymi. Coż stanowi między niemi tę istotną różnicę? oto rozmaity stosunek, rozmaita proporcya początkow dopiero od nas wzmiankowanych.

Widziano osoby pewne, które przez całe życie nie używając innego pokarmu prócz mleka, za pośrednictwem, tego trybu doszły bardzo podeszłego wieku. Pan Lemery przytacza tego przykłady w swym traktacie o Pokarmach. Mieszkańcy gor codziennie mlecznego pokarmu używają. Za pierwszym rzutem oka, zdaie się, iżby z tych doświadczeń wniesć należało, że mleko jest wybornym pokarmem; z tym wszystkim nie każdemu w ogolności przystoi. Tyle prawie jest żołądkow, które cierpią z używania mleka, ile ich rachować można, które ten pokarm przyjmują. Nie rzadką jest rzeczą widzieć, że osoby używające mleka są tłuste, ciężkie, głupe: często się także trafia, że ci, którym Lekarze nakazali dyetę białą, to jest używanie mleka, stają się melancholikami: pospolicie mleko rozwalnia żołądek, sprawia kolki, lub ztwardza.

Mimo tych nieprzyzwoitości, które sprawiedliwie można zarzucać mleku, wielu ludzi iemu winno zachowanie swego życia. Ilez to razy nie doznano iego skuteczności przeciwko działaniu trucizn zgryźliwych na żołądek i kiszki? przeciwko działaniu kantaryd na pęcherz i drogi uryenne? przeciwko fuchotom początkowym, marazmowi, konsumpcyi, wielkim hamorragiemi, wyrzutom skornim nadzwyczajnym, wypływowi krwi przez naczynia płucne?

Wielu Autorow zdaniem, przesładem iest czyszym, obawiać sie używania mleka w chorobach ostrych. W Anglii, w tych gatunkach choroby, bardzo pospolicie używają zythologi, która nie co innego iest, tylko mieszanina piwa z mlekiem. Wielki *Sydenham* radzi używanie mleka, w którymby roz tarto jabłka pieczone, a radzi to używanie podczas ospy. Znałem Praktykow, którzy się nie bali dawać mleka w płynieniu pierśi. Zmieszane z wodą bardzo iest dobre w dyfenteryach; widzimy codziennie, że Lekarze oświeceni przepisuia mleko na kaszle, pedogre, rhumatyzm, liszaje, białe upławy, choroby weneryczne. *Jan Castaus* takim był entuzyastą mleka, iż go podawał za lekarstwo ogolne, w książce pod tytułem: *de Medicina facili*. *Wapter* Lekarz Szwoycarski utrzymuje, że mleko iest czymś borskim. *Cheyne*, który sprawował sztukę Lekarzką w Anglii, publicznie utrzymywał, że wszystkie Osoby doszłe do pewnego wieku, powinny iść na dyetę białą, bo byliby przekonany, że ten tylko iest sposob odalenia w późne czasy, momentu śmierci.

Ten sposób myślenia względem mleka, przyśwojony od wielu zaenych i rozsądnych ludzi, nie jest sposobem myślenia wszystkich oświeconych Lekarzy. *Bennet* lekarz Angielski, wyraźnie nas ostrzega w książce swojej pod tytułem: *Theatrum Tabidorum*, że jest szkodliwe pradziwym suchotnikom. *P. Raulin* w dziele pod tytułem *Observationes Medicae*, oznajmuje nam, że mu własne jego postrzeżenia dowiodły, iż jest szkodliwe w podobnym przypadku. *Sydenham* zabrania go używać w kuracyi prophylaktyczney pedogry. *Morton* powiada, że to lekarstwo na nic się nie przyda, w chorobach chronicznych pierśi. *Desaut* nawet o nim nie wspomina w swej piękney dyssertacyi o suchotach. *Hoffmann*, który tyle dobrego o nim naprawił w Dyssertacyi swojej o mleku ośliczym, nigdy go nie przepisuje w swej praktyce. Mimo tey przeciwności, którą postrzegamy w zdaniach o mleku, przyzwoitą jest rzeczą ustanowić myśl naszą, i dowiedzieć się w których okolicznościach mleka używać, a w których się od niego wstrzymać należy.

W Suchotach dojrzałych, żadnego nie przynosi skutku; tę prawdę iednostayne wszystkich wieków doświadczenie stwierdziło; prawie żadney korzyści odnieść nie można z używania go w reumatyzmach, w leczeniu wrzodów wewnętrznych, w chorobach skornich. Gdy ropa ma swoy wychod, iako to w wrzodach płuc lub macicy, często wypłynienie iey wstrzy-

muie mleko, a tym samym przyspiesza śmierci

W kaszlu gardłowym, w pogrozkach zbliżających się suchot, w upławach białych, w hemophtyzyi, w waporach macicznych i nerwowych, używają go z największą pomyślnością, iakośmy już wyżej powiedzieli.

Kto chce używać mleka, używać go powinien na wiosnę i w jesieni; chyba że w innym czasie nagła przypadnie potrzeba; dobrze jest przygotować się do niego wzięciem lekarstwa, i chronić się wszystkiego, coby mogło mieć usposobienie do skażenia go. Za zwyczaj czas ranniejczy do picia mleka obierają; a w tym przypadku trzeba być naczczo, lub też pić go w wieczor, kładąc się; ale trzeba dać baczność, aby wieczera trzema godzinami przynajmniej popędziła to wzięcie mleka. Nie możemy się tu wstrzymać od nagany tych, którzy używającym mleka zakazują używania kwaśow, aby się znać nie zjadło i nie stało niestrawnym. Niechayże ci Ichmość wiedzą, że pod ow czas kwaśy nie szkodzą warząc mleko, bo w każdym żołądku, najzdrowszym, musi się koniecznie mleko zwarzyć przed dygestyą, gdyby nawet żadnego nie ieść kwaśu. Niechay wiedzą, że bardzo wiele jest ludzi, którzy nigdy lepiej mleka nie trawią, iak po wzięciu iakich kwaśow; niechay się rozpatrzą w zwyczajach rozmaitych Narodow, a zobaczą, że mleko prawie nigdy Włochom nie skutkuje dolegliwości, lubo go roztwarzają limona-

da. Podczas używania mleka, tego się tylko strzedz potrzeba, aby nie iść pokarmow znakomicie niestrawnych, aby nie czuć zbyt mocno, aby nie używać nadto użyciu wenerycznego, aby nie wzniesić w sobie mocnych namiętności, aby nie stać na powietrzu zimnym lub zbyt wilgotnym.

Prześcić należy używania mleka, gdy widzisz, że stolcowe odchody pomieszczone są z materią ztwardziałą bardzo gęstą, białawą, żółtą lub zieloną, i gdy w tym samym czasie śluzowate podżebrne są wzdęte, gdy się czujesz ciężkim, i mocno zatwardzonym. Ostatni przypadek, pewnym jest ostrzeżeniem dla Osob waporycznych obojczy płci, że mleko porzucić powinny. Nie od rzeczy będzie tutaj uważać, iż gdy zatwardzenie nadarzone używaniem mleka, nie ustępuje enemom, trzeba się udać do soku siałkow, malwy, trybuli, pomieszczonego z równą ilością wody cielecey lub kurczęcey, i branego w dozie kilku łyżeczek, przez przeciąg porankowego czasu.

Mleka rozmaitemi sposobami używać można. Wielu medyków utrzymuje, że mleko samo przez się i prosto od cycła, prawie nigdy nie pociąga za sobą nieprzyzwyczajności i szczególnie sobie właściwych. Często biorą mleko warzone i zimne: samo przez się lub mieszane z innemi likworami: na przykład z wodą czyistą, z wywarzeniami nasion mączystych, iakimi jest ięczmień; z sokami, z wymoczeniami lub wywarzeniami roślin rannych, stężających, łagodnych, przeciw skorbutycznych, potnych;

z wymoczeniem dziurawca, szałku, dziewanny, z sokiem rzerzuchy, z wywarzeniem chinu. Nie rzadko także trafia się, iż roztwarzają mleko bulionami: wołowym, cielęcym, kurczęciem, baranin; a nawet likworami wykiślami, iako to winem, piwem, lub wodami mineralnemi. Cukier, sol, miód, rozmaite syropy lub żelazo zarzewiały, mogą służyć mleku za przyprawę; samo mleko bywa używane w charakterze przyprawy w kleyku ryżowym, gryczanym, perłowym; niekiedy kazać brać mleko pozbawione iednego lub dwóch, z początkow zawiazkowych wyżej wymienionych. Gdy jest ogołocone z części tłustey nazwaney masłem, nazywa się mlekiem zebranym, czyli zbieranym; gdy jest pozbawione części serowatey i tłustey nazywa się serwatka.

Chcąc tylko samey indykacyi potrzebney w używaniu mleka dopełnić, należy go roztworzyć wodą, lub wywarzeniem iakim maczystym; pod ow czas lepiej się trawi; soki, wywarzenia, wymoczenia ranne i potne, zmieszane z mlekiem, dopełniają indykacyi połączonych; przymieszania bulionow i likworow winnych, są tuczniejszye iak mleko czyste. Postrzegają, że mleko zbierane nie jest tak ciężkie iak mleko niezbiране, gdy jest przyprawne cukrem, solą i t. d. te dodatki zachowują go od zmiany i skażenia ktorym podlega.

Chcącemu pożytecznie używać mleka, wiele na tym zależy, aby wiedział, iakiego zwierzęcia jest to mleko, i jeżeli to

zwierzę dobry ma koło siebie starunek. Bydło młode, lepsze daje mleko iak bydło stare; a jeżeli jest na dobrej paszy mleko jego jest soczystsze, niż pod ow czas, gdy stoi zamknięte w stajni, co się przytrafiać zwykło, bydłu trzymanemu na przedmieściach miały wielkich. Mleko bywa wyborne w kilka tygodni po ocieleniu się lub okoceniu i dopokąd go obficie dostarcza samica.

Mleko nie tylko zyskało pochwały dobrego lekarstwa wewnętrznego, ale nadto codziennie doznajemy wybornych jego skutków w użyciu zewnętrznym; kilka kropel mleka wpuszczonych w oko pod czas Ophthalmit, wiele jedniają dobrego; guziki hemoroidalne, przemywane mlekiem ciepłym, koją się; enemy robione z mleka w dysenteryi, często pomyślnością wieńczyły leczenie. Codziennie doświadczamy korzyści kataplazmów robionych z mleka i zewnętrznych przyłożonych na części zapalone.

Lubo zachodzi iednoistność pewna różnizna pomiędzy rozmaitemi gatunkami mleka, iednak, iakośmy już powiedzieli, każdemu z nich przypisują szczególną gatunkową własność.

Mleku niewieściemu największe dawano pochwały z przyczyny wielkiego związku i naturalney analogii z naszymi organami; mówią że cuda działa nadewszystko w marazmie, i P. Tissot przytacza kilka osób rażonych konsumpcją, ktorzy z niey wyszli sypiając z młodeymi mamkami i ssiąc je. Na małoby się przydało roztrząsać w tym miejscu; czyli to mleko, czyli ustawiczna chęć uczyn-

uczynku wenerycznego skutkowały te podziwienia godne uleczenia, prawda iednak nieomylna: że te cudowne przywrocenia zdrowia, są nadto prawdziwe; toby tylko wiedzieć należało, czyli ten sposób leczenia jest godziwy; i czy można, bez przewracania porządku przyrodzonego, poświęcać osobę zdrową, uleczeniu osoby chorewitey. Należy bowiem wiedzieć, że osoba chora, nie inaczey odzyskuie zwątłone swe siły, tylko z uszkodzeniem sił mamki. Zostawiamy te kwestyą do rozstrzygnięcia Teologom. (a)

MLEKO krowie uchodzi zazwyczaj u Lekarzy za naywybornieysze mleko, i najczęściej używane bywa. Wszystkie początki zawiązkowe, któreśmy wyszczególnili na wstępie artykułu, posiada w stopniu naydokładnieyszym; mleko kozie zbliża się bardzo do niego; mleko owcze może bydź wzięte na miejsce obydwóch; mówią nawet, że starcom naybardziej to ostatnie przystoi. Mleko owcze, iak uowia jest bardzo przyjemnego smaku, wzmacnia i uzdrowia żołądek, pomnaża sprężystości części stałych i ruchu płynnych, częstokroć broni

---

(a) Nie potrzeba bydź Teologiem do rozwiązania tego zapytania, dosyć bydź człowiekiem, i nie stawiać ubogiego na miejscu bydlęcia, a bogacza zniszczonego, może przez występki, na miejscu iakiegoś uprzywilejowanego bóstwa.

chudnienia. Ze zaś mocno tuczy, bardzo jest pożytecznym dla starych

Mleko oślicze wyławiało wielu Autorów. *Fryderyk Hoffmann*, zostawił nam piękną DySSERTACYĄ, w ktorej wyszczególnia wszystkie jego korzyści.

Hipokrates zapatruie się na niego, iak na zasługujące na pierwsze między wszystkimi miejscy. Bo, mowi on, łagodnie rozwalnia żóładek, i łatwiej nad inne przechodzi stolcem; obituie w substancją cukrowatą, co go bardzo tucznym czyni, ponieważ ta substancja, w mleku jest materją naywyborniej tuczającą.

Mleko oślicze za zwyczaj raz tylko na dzień pią, rano albo w wieczor spać idąc; Doza jest od uncyy 8 aż do jednego funta. Bardzo jest dobre w kaszlach suchych pęktoralnych, w początkowych groźbach żółtaczki, czyli w żółtaczkach początkowych; w dolegliwościach drog uryennych, w tkliwościach wnętrzości, w upławach białych; niekiedy w zdarzeniu suchot płucowych roztwarzaia go wodami *de Cautelets*. Wielu Autorow żąda, aby doić mleko ośle, w naczynie o dwóch uchach zanurzone w letniej wodzie; tudzież aby wydoione mleko trzymać w popiele ciepłym, aż do czasu, ktorego choremu ma bydź podane; tym sposobem chcą uprzedzić, żeby się spirytus ożywiający, w mleku będący nie rozprzyszał. Ten sposob nie ma przeciwnego, i nie od rzeczy jest zachować go, kiedy się podoba.

SERWATKA. Patrz w literze S.

MLEKO PANIENSKIE (Rz: Apt:) Daż to nazwisko kilku płynom doprowadzonym do postaci płynu mlecznego, za pomocą *precipitati* białego, lekkiego, utworzonego i zawieszzonego w szkod nich; naypospolitszym płynem takowym jest tynktura bendżwinu precipitowanego przez wodę. Mowią, że przyłożenie tego likworu na twarz, bardzo jest dobre na spędzanie plam z twarzy.

Pan Lemery w swej Chimii nazywa mleko panieńskie ośtem saturna precipitowanym przez ogień. Zalecają mocno to lekarstwo przeciwko liszaiom, przeciwko wyrzutom róż: zasługuje na uwagę z przyczyny swej własności odporney. *Zobacz SATURN, OŁOW.*

MLECZNE Choroby (Szt: Lek) Tym wyrazem oznaczają Medycy choroby, które skutkować zwykły w kobietach, rozmaitemi sposobami, pokarm. W liczbie takowych chorób mieści się: Gorączka *mleczna* czyli *pokarmowa*, rozcieczenie pokarmu, zliadnienie się pokarmu w piersiach. Moglibyśmy ieszcze dodać do chorób, których pokarm bywa przyczyną, chorobę, którą zawsze nadarza dzieciom gdy jest ślary. *Zobacz CHOROBY DZIECI.*

MLECZNA GORĄCZKA. Soro się tylko macica pozbędzie płodu, ścieśnia się; pod ow czas przypada wpływ humorow, które się tam zgromadziły były; foki tuczące, które do macicy przypływały końcem żywienia płodu, unoszą się ku cyckom; aby tam ukształciły mleko, które jest po-

karmem siośownym do delikatności organów dziecinnych. Natura mądra i opatrzna, ktorey zawsze było celem, aby niewiaſta wydająca płod na świat, własną karmiła go pierſią; bez przeſtanku poſyła do pierſi, po zleżeniu, nową ilość mleka, końcem nadgrożdżenia utraty tego, który dziecie powinno wyſſać. Ale ieżeli matka dopuſzczając ſię naydzikſzego i nayokrutnieyſzego poſtępku, odfuwa ſię od świętey powinności karmienia ſwoją pierſią; pierſi rozciągają ſię, ſtają ſię boleſnemi, podpadają zapaleniu: pokarm w nich gęſtnie, nie dozwala przyſtępu w późnieyſzych chwilach przybywającemu, który nazad odpływa lub zoſtaie w naczygniach krwiſtych bez oddziaływania, gdzie ſię formuje pletora czyli zbyt obfita ilość mleka; krew utrudzona obecnością tego obcego rozcieku, krąży bez porządku, raptownie, w ekonomii zwierzęcej zawiezuie ſię poruſzenie wewnętrzne, które wzbudza gorączkę.

Przytrafiało ſię niekiedy, że kobiety niekarmiące płodu własnego pierſią, nie miały gorączki mleczoney; lecz takowe przyſpadki bardzo ſą rzadkie. Ta choroba naſtępującym ſpoſobem obwieſzczać ſię zwykła.

Nayprzód chora czuie klucie pomiędzy ſkorą i ciałem, zwaſtałość, potym ból głowy, pierſ ſię wzdyma, rozpręża, ſtaie ſię nierówna; czuie chora podſkoki, puls ſię wznosi, bywa mocny, pełny, natężony; z tego ſymptomatu mogłoby kto wnosić, że znakomita przyſtąpi gorączka. Trafia ſię doſyć częſto, że ta gorączka bywa połą-

czona z gorączką petociową, niekiedy znów gorączka petociowa jest kryzą gorączki mleczney; ta gorączka w sobie samey małą jest rzeczą, gdy zостаie w zwykłych sobie granicach; lecz gdy się w tymże czasie przytrafia zatamowanie upławow położnych, niebezpieczeństwo znacznie się pomnaża: wszystko się każe obawiać blizkiej śmierci, jeżeli do tego ociężałość głowy, dzwonięcie w uszach, ciężkość oddechu, słabość, małość pulsu i obłąkanie rozumu, przystąpi.

Gorączka mleczna trwa zazwyczaj 24. 36. godzin, niekiedy 48. Bierze swoy początek pospolicie w 60. lub 72. godzin po złączeniu.

Gdy ta gorączka zwyczajną idzie drogą, nie potrzebuie leczenia; dosyć na pokonanie iey zachować tryb dokładny: dyeta powinna bydź nieco surowa, nie tylko aby nie dozwolic wzmacniać się chorobie, ale nadto, żeby uprzedzić zbytęczne odsączenie mleka. Pierśi trzymają obwinione chustami ciepłymi; można nawet te chusty odwilgocić nieco wywarzeniem anyża, kopru, miętki, kwiatkow bzowych. Jeżeli przytym pokaże się gorączka zwana prosową, uciekają się do kordyalnych lekkich, do dyaphoretycznych, niekiedy do wizykatoryy. *Zobacz Gorączka prosowa.* Jeżeli upławy położne są zaścianowane, medyk ku przywróceniu ich obraca swą staranność, iako ku nayważniejszemu celowi. *Zobacz UPLAWY POŁOŻNE.*

ZSIADNIENIE SIĘ Y ROZCIECZENIE PO CIELE POKARMU. Jest to choroba,

w ktorey pierś niewieście rozprężone są pokarmem, napada za zwyczaj na kobiety odmawiające pierś swoich nowo wydanemu na świat dziecięciu. Przytrafia się także niekiedy mamkom niedającym dosyć słać dzieciom. Niektorzy nazwali tę chorobę włosem mlecznym, bo mniemali, że prawdziwe włosia zatykaia rurczki naczyń mlecznych, i nie dozwalały gruczołkom pierśi odsłaczać zbytęcznie zebranego pokarmu.

Namiętności żywe, gniew, nagła radość, boiaźń, strach, są dosyć częstemi przyczynami tey choroby: pomiędzy naypospolitszymi iej przyczynami można ieszcze rachować, nagle nacieraiaće na pierś zimno. Ponieważ ten iest skutek dotknięcia się powietrza, że zatwardza organa gruczołkowe, nie przeciuiąc się przyplwowi nowego pokarmu, lubo nie ubywa dawniey odsłaczanego. Przykładanie kwasow, stęziających na pierś, może ieszcze skutkować tę chorobę. Wyliczemy zaraz wszystkie iej symptomata: pierś bywa twarda na dotknięcie, nierowna; staie się boleiać i wpada w zapalenie; niekiedy daia się czuć gruzły mleka stwardniałego; kiedy zaniedba chora skorych lekarstw na ten przypadek, może mieć bardzo złe skutki. Często dosyć widuiemy apstema pierśi następuiaće po nim, niekiedy nadbiegłość staie się skirowatą i odradza się w raka, który zazwyczaj prowadzi do grobu.

Pomocą nayprzyzwoitszą w podobnych przypadkach, mowi Pan *Leoret*, iest krwi pufzozenie z ręki i nogi, tryb surowy i

rozrzedzający; miejscowe, częścią anodynnę, częścią rozwalniające, iakimi są kataplazmy z ośrodku chleba i mleka, z żółtkiem od jaja i szafranem, lub też maki rozwieżuiące gotowane w wywarzeniu roślin odmiękczeniowych. Gdy postrzeżesz, mowi dalej, zatrzymanie iakie w nadbiegłości, przejdiesz do użycia samych rozwieżuiących, iakimi są kataplazmy z ośrodku chleba i wina, woda morska ożywiona winem czerwonym, uryna osoby zdrowey, sol ammoniacka rozpuszczona w wywarzeniu roślin rannych. Ten postępek leczenia jest bez wątpienia bardzo dobrze rozrządzony, ale aby go uczynić pewniejszym, potrzebaby, po przyłożeniu kataplazmów rozwieżuiących, kazać śać mocno pierś kobiety cierpiącej, ustami osoby czestwey: gdy bol jest żywy i mocny, można użyć kataplazmu, w który wchodzi obrot.

Potrzebną jest rzeczą uważać tutaj, iż dać należy baczność, aby rozwieżuiących nie używać, aż po użyciu rozwalniających; a gdyby te ostatnie lekarstwa nie miały skutku, wstrzymaćby się od nich należało. W podobnych przypadkach na ich miejsce, użyłbyś ropiących odmiękczeniowych, iak to na przykład maści *de la Meré* zatartej w prostym kataplazmie z ośrodku chleba i mleka, który co sześć godzin odnawiać potrzeba.

Gdy pierś apoplematuje czyli iątrzy się, zdarza się niekiedy, że tkanina komorkowata piersi, jest tylko rozprężona; czasem także rozprężenie same tylko gruczoły zalega,

a niekiedy zalega razem i komorkowatą tkalinę i gruczoły. W pierwszym przypadku cała pierś jest rozdęta, rozprężona, chora czuje ból biący bardzo długo; w drugim przypadku suppuracya czyli ropienie jest leniwe, gdy jedno ogniwo otoku wycieka, inne otwiera się w drugim miejscu. W trzecim także przypadku, robia się rozmaite ogniska; ale ponieważ w każdym ognisku znajduje się wiele gruczołków rozprężonych, pierś pozbywa prędzej rozprężenia niż w drugim przypadku, a leniwiey iak w pierwszym.

Wielu chirurgów ma zwyczaj otwierać te wszystkie składy nożem cyrulickim. Pan *Dionis* i jego *Kommentator*, tego są zdania. Ten sposób zdaje się trochę zbyt gwałtownym; nayprzód: że rany zagojone w czasie szpecą; a pierś, która w kobiecie jest jedynym z najpiękniejszych wdziękiem, należy ile możności oszczędzać; lepiej jest czekać aż materya zrobi sobie sama przeście; bo nie mówiąc nawet o korzyści wzmiankowanej, przytrafia się ieszcze, że ropa, przebywając w pierści, przegryza przegrody oddzielające na wzajem rozmaite ogniska, zkąd wypada, iż w powłokach nie robi się tak wielki otwór.

Jeżeli w zimie przypada rozwiązywać rozprężenia mleczne, można za iedyne miejsce we wziąć plaster noremberki świeżo robiony; w lecie można czynić polewania wodą deszczową przepędzaną, do ktorey każdej kwarty, każesz rozpuścić od dwóch drachm aż do połuncyi soli stałej waynsztynowej; na pierś chorą kładzie się płatek umaczany

dobrze w tym rozpuszczeniu ciepłym ; w tym samym czasie, można używać wewnętrznie soli de *Duobus* w małej dozie a długo kontynuowaney; często należy purgować lekkiem *minoratiwami*.

Gdy już pierś zbierze ziątrzeniem, i gdy już żadnego bólu nie ma, zalecają, na ułatwienie wypędzenia materyi ropiących, umiarkowane ruszanie ręką, któreby mogło wprowadzić w działanie wielki i mały muszkuł pierśi.

MOCZ (Phys:) *Urina* jest to rozciek czyli humor serwatkowaty, i słony, koloru cytrynowego, smaku nieco ostrego; za bicia pieniać się. Ten rozciek odłączany bywa od krwi, którą w znakomitej ilości, arterye ścące przynoszą do nerek. Moc gdy zostanie oddzielonym w gruczołkach substancyi skorkowey nerek, wpada najprzód do kanalików odsączających układających substancją promienistą nerek; te kanalikki składają go w dołkach nerkowych, a uretry unoszą go z dołkow nerkowych do pęcherza, gdzie przebywszy czas nieiaki, solami swemi drażni ściany rzeczoney części; to drażnienie połączone z rozprężeniem ścian pęcherza i z ciężkością samego moczu, wzbudza chęć wypuszczenia uryny. Działanie włókien pęcherza; działanie muskułów niższej przestrzeni brzucha, i zniżenie diafragmatu, które naciska na pęcherz, nadają moczowi siłę potrzebną do pokonania zawady, którą Sphincter pęcherza kładzie w wyjściu uryny, i przymuszają ją do przejścia przez kanał uretry; stółownie do wię-

kszey lub mnieyszey obfitości moczu, do większey lub mnieyszey iego ostrości, oraz stośownnie do większey lub mnieyszey tkliwości pęcherza, do większey lub mnieyszey iego obiętości, każdy człowiek przymuszony bywa do częstszego lub rzadszego puszczenia moczu.

Lubo prawdą jest nie zawodną, że nie można poznać wszystkich chorób za pośrednictwem wpatrywania się w urynę, pewna atoli, że Lekarz roztropny i oświecony, może z widoku uryny wyciągnąć nie zawodne znaki stanu krwi; dobrze zatem postąpi, gdy się iey z uwagą przypatrywać będzie.

Znaki z samey uryny zabrane, nie są wystarczające. Każdy odchód może służyć do poznania stanu krwi i trzewiów. Spokojność zmysłów i dobre onych używanie, daie nam poznać w chorym usposobienie muzgu, nerwow, duchów zwierzęcych. Po pulsie i oddechu poznaemy stan ruchów żywotnych. Materya wyrzutów, iako to mocz, stolce, ślina, podaią sposób sądzenia o funkcyach naturalnych; ale uryna w szczególności, dostawia nam znakow strawności żołądka, usposobienia limfy, obfitości lub niedostatku oney, iey gęstości lub rzadkości. Gdy się znajdzie ropa pomieszana z uryną, to może być znakiem otoku w nerkach. Uryna czerwona oznacza zapalenie w trzewiach; takie zazwyczaj bywa iey usposobienie w goraczcze hektyczney, w suchotach, w puchlinie.

Falszem jest, że uryna nosi w sobie piętna wszystkich chorób; widzimy iednak co-

dziennie Empirykow i Ciarlatanów, poznawających, iak przynajmniey głupstwo wierzyć im każe: za spoyrzeniem na urynę, rozmaite choroby, ktorými człowiek może bydź dręczony. Pomiedzy temi zuchwałymi ofzultami, wielu się czyni wziętemi, przez naynieoświeceniszą bezczelność.

Usiłuymy odkryć potajemne zayścia tych zwodzicielow łatwowiernego głupstwa, i wystawmy na widok sposoby ktorých używają; zobaczymy iak sobie postępują. Zaczynają nayprzód od zadawania pytań ogólnych o stanie chorego: pytaią się na przykład, iak dawno ta osoba jest w łóżku, odpowiadający, nie ochybi w swej odpowiedzi namieć o pici, on, lub ona mowi, od tylu a od tylu dni leży. Jeżeli mocz przyniosł w małej ilości, pytaią się, czyli za iednym razem mocz ten był wypuszczony; gdy zyskają odpowiedź przytwierdzającą, ten mocz mówią, jest moczem dziecięcia: gdy im odpowiadzą, że chory już pięć lub sześć dni spoczywa w łóżku, i gdy w tym samym czasie uryna jest czerwona i bez sedymentu, wnoszą ztąd, że choroba jest ostra; i pod ow czas pytaią się przynoszącego, czy chory ma katar. Gdy odbiorą potwierdzającą odpowiedź, mają pozor do sądzenia, że to jest pleura albo peripneumonia; i pod ow czas duchem wieszczym zaczynają mówić: chory mało sypia, miota się ustawicznie, ma nieznośne klucie w boku, z trudnością oddycha, bardzo jest zmieniony, czaie wewnątrz ogień pożeraący: to proroctwa dziwią mocno słuchających. Jeżeli się w odpowiedzi

dowiedzą, że chory nie kaszle, wyroknią że jest rażony gorączką pieczącą, że nie ma apetytu, że nie śypia, że cierpi wielką gorączkę, że jest mocno zmieniony, że puls jego jest żywy, czysty; jeżeli ospa panuje, jeżeli chory czuje ból w pacierzach i grzbiecie, twierdzą: że się, należy obawiać ospy, jeżeli ma ból w plecach i darcie w nerkach, utrzymują, że ta część jest zapalona. Jeżeli uryna przyniesiona jest gęsta i brunatna mówią, że ma żółtaczkę i wszystkie oney symptomata wyliczają. Jeżeli chory nie leży w łóżku, a uryna biała, twierdzą że żółddek źle odbywa swoje funkcye; jeżeli ta uryna jest kobiety starey, mówią że skłonna do kachexyi skorbutycznej, i wyliczają iey symptomata. Gdy im powiedzą, że ta kobieta skłonna jest do choroby na którą zapadła, i jeżeli uryna jest czerwona bez sedymentu, jeżeli oraz miewa bole w słabiznie podżebrnej, mówią, że chora ma uفسobienie do choroby macicznej, i wykładają iey znaki. Jeżeli rzecz o mężczyźnie którego uryna jest czerwona i właśnie przezroczysta, pytają się, czy nie miewa bólu w członkach, i gdy zyskają potwierdzającą odpowiedź, mówią że pedogra dręczy chorego.

Tak właśnie postępują sobie ci mniemani Lekarze i Konassorowie moczu. Po takowym wyłożeniu każdy łatwo sądzić może, jeżeli szacunek i zaufanie, którego im użyć mają wspiera się na gruntowney zasadzie. Ale nie zatrudniając się dłużej demaskowaniem tych oszczerców, przeydźmy do wy-

leczenia korzyści, które oświecony Lekarz
zabrać może z przypatrzenia się rozładne-
go urynie. Roztrząśnienie uważne uryny
bardzo jest potrzebne w chorobach ostrych,
iakiemi są peripneumonia, gorączki ostre,
wszystkie gorączki przerywane iako i go-
rączki zapalające: w gorączkach ostrych
bardzo złym jest znakiem, gdy się uryna
nie zmienia; ale gdy się zmienia, a nade-
wszystko jeżeli sedyment, będąc wydaną
jasną, można się spodziewać ozdrowienia cho-
rego; przeciwnie, bardzo złym jest znakiem,
gdy uryna jest gęsta w początkach choroby,
i gdy się nie wyjaśnia w iey przeciagu.

Czasem właściwym łapania uryny do
przyrzenia się oney, nie jest ow który na-
stępnie po wzięciu pokarmow, ale ow, kto-
rý nadchodzi po kokcyi: trzeba się zatym
pytać, jeżeli uryna była dotrzymana do
przyzwoitego i dostatecznego czasu. Nay-
lepsza uryna jest owa, którą chory daie ko-
ło piątej lub szóstej godziny wieczor, lub
z rana około szóstej. Uryna podobna do
ługu oznacza skorbut.

Gdy uryna jest gęsta, w ten czas pospo-
licie oznacza potrzebę purgowania. Gdy
uryna wydana jasną, mąci się i gęstnieje,
znakiem bywa kamienia w nerkach. Uryna
gęsta, a razem żółta lub brunatna, która
farbuie bielezną, jest znakiem żółtaczk.

W gorączkach zowią uryną surową owę,
która jest ciemna i wodnista. Ta uryna obwie-
szcza powrot lub uporeczywość choroby.

Uryna wodnista i ciągła u dziewic wská-
zuie chorobę białą: uryna tych samych wła-

fności u męszczyzn, oznacza kachexyą lub puchlinę; a jeżeli ten stan trwa długo jest znakiem złej dygestyi lub braku żołąci.

Uryna tłusta, oleiowata u osób chudych, znaczy gorączkę hektyczną. W kachexyi i puchlinie dobrym jest znakiem, gdy chory wydaie wiele uryny.

Ustanie potu i ekskrecyi skorniej, skutkuje większą obfitością uryny. *Sanctorius* bardzo dobrze uważał, że przedecch jest zatamowany, gdy człowiek więcej wypuszcza uryny niż pił napoju. To się prawie w każdym nadarza w zimie.

Uryna jasna i biała w żółtaczce, jest złym znakiem i zazwyczaj grozi puchliną.

Uryna krwawa oznacza moczenie krwią, i obrażenie nerek, a pospolicie kamień w nerkach.

Uryna biała jak serwatka, która składa sedyment biały, jest pospolicie u dzieci znakiem robaków.

Wielkie poruszenia ciała i duszy, brak wilgoci w ciele, a niekiedy przystęp gniewu, pędzą urynę czerwoną bez gorącości; w tym przypadku nic złego nie obwieszcza takowa uryna.

Uryna ciemno - czerwona i krwawa, obwieszcza bardzo wielkie nlebeśpieczeństwo w ospie i odrze.

Uryna czerwona bez sedymentu, nie bardzo przezroczysta, i robiąca bańki, bywa pospolicie znakiem choroby piersi, iako to dychawicy, kataru dławiącego, trudności oddechu, bicia serca, czyli palpitacyi.

Niesprawiedliwie zapatrują się na urynę czarną, jako na znak zawsze śmiertelny; bo się często w tym kolorze widzieć daie u melancholikow i po zażywaniu lekarstw żelaznych; lecz przyznać należy, że w takim zdarzeniu, nie iest dobrym znakiem.

Uryna robi kamienie w pęcherzu i w nerkach; *Fernel* twierdzi, że nie robi kamieni w pęcherzu, ieżeli w nim niema iakiego węzełka, któryby siey służył za nasadę; i że w koło tego węzełka układają się warstwy materyi lepkiej. W samey rzeczy, prawie we wszystkich kamieniach postrzegamy we środku materiy słuzącą za nasadę warstwowi, które ją otaczają.

Wszystkim wiadomo, iż gdy uryna w czym stoi, składa materiy kamienistą i niby wapinistą oraz prawdziwe układa kamienie. Garczek, w którym długo uryna stawa, zawsze obrasta skorupkami; gdy uryna ściecze w worek człowieka letniego, robi w nim kamienie; tym sposobem byle tylko odciek uryny był zatamowawany w rurkach nerek, urobi się skorupka, niechże cząstki tej skorupki przez uretry wpadną do pęcherza, będą służyć za nasadę kamieniom; ta przyczyna bardzo często skutkuje kamieniem, ale co się przytrafia w nerkach, może się często przytrafić w pęcherzu, wiego fałdach, &c. Czego nas rozmaite ucza doświadczenia.

MOCZ KRWAWY. (Szt. Lek.) Moczem krwawym, zowią wszelki odchod krwawy przez uretrę, czyli to ten odchod oddawa

ny będzie czyſty ſam przez ſię, czyli z mięszany z uryną lub z naſieniem lub z ropą. Choroby tey przyczyna może być w nerkach, w żyłach, w pęcherzu, w pęcherzykach naſiennych, lub też w ſamym kanale uretry.

Są przypadki, w których ciężko determinować czyli krew ieſt pomieſzana z uryną czyli nie. Gdy ilość krwi wychodzącej z uryną ieſt znakomita, nie można żadnego knować powątpiewania, ale gdy krew w małej ilości mieſza ſię do uryny, bardzo trudno rozpoznać moczenie krwią; bo ſię często zdarza, że uryna ma poſtać moczu krwawego, i robi ſkład zupełnie podobny do krwi; iako także traſia ſię, że bywa brunatną lub czarniawą a pomieſzana ze krwią, tak iż tego oko nie poſtrzeża. Dla tego wytłumaczę tu znaki, ſłużące do poznania tey różnicy.

Gdy czerwoność uryny pochodzi ze krwi, z którą ieſt pomieſzana, bywa nieprzezroczyſta, pomiernie gęſta, robi ſkład czyli ſedyment krupiaſty, czarniawy, który ſię nie może rozplynać ani powtore z nią połączyć. Farbuie czerwono chuſty, przez które bywa precedzana; co ſię nieprzytrafia, gdy kolor czerwony bierze z ſol ſugowych z którymi ſię mieſza; w tym zdarzeniu, zaraz po wyſciui wyiaſnia ſię, i ſtaie ſię przezroczyſta, robi ſedyment czerwony iak cynnober, który za pomocą ciepła doſtatecznego rozpuſzcza ſię, po czym uryna znowu odzyskiwa pierwſzą ſwoją przezroczyſtość.

Gdy

Gdy krew zaczyna płynąć niespodzianie i obficie, bez bólu, wszelkie mamy pozory do mniemania, że pochodzi z substancji naczynkowatej nerek: gdy zaś krew w małej jest ilości, koloru czarniawego, sama przez się lub pomieszana z ropą, i gdy płynieniu towarzyszy ból, lub po nim następuje; nie potrzeba ani wątpić, że pochodzi albo z rany, albo wrzodów pęcherzowych. *Si quis sanguinem aut pus mingat, renum aut vesicæ exulcerationem significat.* Hippokrates. Jeżeli płynienie krwi małego swego początek w nerkach, nie jest stowarzyszone z bólem, i jeżeli płynienie krwi pochodzące z pęcherza, złączone bywa z bólami bardzo ostrymi, przyczyny tego szukać należy w ułożeniu samych części; bo nerki mało mają czułości, przeciwnie ponieważ powłoki nerwowe pęcherza, są bardzo podległe rozdrażnieniu, nie może krew sączyć się przez nie, bez skutkowania okrutnych bólów.

Gdy się krew miesza z uryną, z przyczyny rozdarcia żyłek uryennych przez kamień wielki i nierówny, bywa boleść ostro w okolicach nerek, i w okolicy iliacznej; chory doświadcza płynienia trudnego uryny piaskowatej, a choroba obwieszcza się znakami kamienia leżącego w żyłach uryennych. Gdy moczenie krwią, nadarzone jest obrażeniem naczyń krwistych pęcherza, nie tylko uryna z bólem wypływa, ale niekiedy wypadają z nią zrostki krupiałe napelnione cząstkami piaskowatymi; to przytrafia

się jeszcze, gdy kamień kaleczy nerki w których jest uwieczony.

Jest pewien gatunek moczu krwawego skutkowany zbyt zbytnim rozprężeniem i zbyt wielkim roztworzeniem naczyń pęcherza czyli sphinktru. Niekiedy w pęcherzu, tak iak na spodzie i w pachwie czyli szyi macicznej robią się hemoroidy, które krew przyrywaniem czaśami łączą; na to zawsze Lekarz baczyć powinien; bo płynienie z początku nie bywa w najwyższym swym stanie, ale się pomnaża z wolna; gdy tym czaśem chory często wpada w Synkopy, lub czuje ból ostry w przestrzeni podbrzuszney, skutkowany zatrzymaniem krwi.

Istotną jest rzeczą, aby rozróżnić moczenie krwią od krwawego wycieku nasienia; bo obojom mającym gonoreą ziadliwą, trafia się często, gdy prostaty zwolnieją dla zbytniego przyływu limfy i serwatkowatości, że uretrą, bez najmniejszego bólu, oddają nie tylko nasienie, ale nadto serwatkowatość lepłą, zapelnioną małemi cząstkami piaskowatemi; a niekiedy nawet krwią, która wciekła przez otwory naczyń zgryzionych ostryścią materyi.

Nie potrzeba mięszać moczenia krwią, z wypróżnianiem czyli wyciekaniem iey przez powłoki prącia. Widziano kilku mężczyzn, którzy w stałych czaśach, przez przeciąg kilku tygodni, oddawali znaczną ilość krwi czystey prąciem, po uczuciu bolow znakomitych w kroku i w udaach. W tym przypadku krew nie bywa pomieszana z uryną,

ale odchodzi sama przez się po kropli, z ga-
łęzi żył hemoroidalnych zewnętrznych, kto-
ra wpada w pracę.

Z drugiej strony bacznie rozróżniać na-
leży moczenie krwią krytyczne, od mocze-
nia krwią chorobnego i szkodliwego. Pier-
wsze moczenie bywa często obfitym i ma
źródło swoje w nerkach, a niekiedy w
Sphinkterze pęcherza; lecz ten przypadek
jest dosyć rzadki; pod ow czas zdarza się w
czasie stałym, ale nie skutkuje żadnych bo-
low ani nudności. To płynienie skutkuje o-
fobliwiey odpływanie krwi, któraby po-
winna wychodzić pachwą maciczną lub ży-
łami spodu macicy, gdy się te ostatnie wy-
próżnienia zmniejszą lub zupełnie zatrzy-
mują. Starcy, młodzi ludzie pletorycy,
mają taki wypływ krytyczny krwi, gdy
ustanie płynienie hemoroid. Zdarza się wi-
dzieć kobiety bardzo podeszłe, żyjące w
wygodach wielkich i mające zdrowie dobre,
które doświadczają moczu krwawego, gdy
zaniedbają puszczania krwi, po przestaniu u-
pławow miesięcznych. Zatkanie lub
przestanie upławu hemoroidalnego, jakie-
kolwiek będzie jego źródło, jest jedną z
nagwałtowniejszych przyczyn moczenia
krwią, pochodzącego z nerek.

Z wszystkich gwałtownych ćwiczeń ciała,
jeźdzenie na koniu najzdolniejsze jest skut-
kować moczenie krwią. *Riviere Cent. II.*
obf. 13. mówi o pewnym pięciodziesiątlet-
nim mężczyźnie, który za każdą razą, gdy
na koniu iachał, moczył krwią. Przyczy-

na dla ktorey iezdzenie na koniu skutkuje moczenie krwią jest ta: że przygnięcie żył udowych, perinei i zadu, spóźnia znakomicie powrót krwi; przez to zaś spóźnienie ilość iey pomnaża się w arteryach, a bieg iey skorczy i gwałtowniejszy w częściach wyższych, nadewszystko w okolicach nerek, z przyczyny strącania się o konia, sposobi arterye śsące do otwierania się.

Kamień nerek nadarza także często moczenie krwią daleko niebezpieczniejsze i dolegliwsze od pierwszego, nadewszystko, gdy kamień nie równy i chropowaty rozdziela substancją naczynekową nerek, lub przygniata swą rozległością rosochatości, żyły śsącey, i tym pozwala krwi rozprężyć, rozciągać i kopać sobie wychod przez końce arteryi nerkowych.

Stłuczenie, upadek, uderzenie, skałeczenie, śilenie się w podnoszeniu ciężarów, są przyczynami zewnętrznymi mogącemi skutkować moczenie krwią. Może ieszcze bydź skutkowane purgującemi ostremi, tudzież diuretycznemi zbyt dzielnymi, iakimi są kantarydy.

Moczenie krwią, zawisłe od rozwiązania części czerwonej krwi, jest bardzo niebezpieczne; pokazuje się często w dolegliwościach skorbutycznych, w gorączkach ziadliwych, i w chorobach exanthematycznych ostrzych, nadewszystko w ospach rozplywnych, gdy chrofty niewychodzą na wierzch, czyli gdy są ukryte pod skórą. Pod ow czas

po różnych częściach ciała, pokazują się rozmaite plamki czerwone, a te plamki złą bardzo są wrożką.

Młodym ludziom, zbytecznie wylewającym się na rozkosze weneryczne, przytrafia się wystrzał krwi zamiast wystrzału nasienia. Takowy przypadek spotkał nawet człowieka pewnego mało używającego rzeczoney pieśzczoły, ale który wprzód rążony był gonoreą; z początku nie było to moczenie krwią, ale prawdziwy oney wystrzał.

Czytamy w doświadczeniach Edinburgskich postrzeżenie moczenia krwią skutkowanego od robaka, którego chory wyrzucił z uryną po używaniu rozmaitych lekarstw; robak ten był czerwony, długi na cal, podobny do węgorza. miał oczy, pyszczek, a ciało całe składało się z ogniwek. Chory ozdrowiał po mału, gdy robak wyszedł. Lekarstwami iemu zadawanemi były: *emeticum*, *mercurius dulcis*, potem wymoczenie gorzkie, pigułki mydła, szafran marsa, *gumma ammoniak*, *rhubarbarum*, *quina*, &c. 30. kropli koperwasowego spirytusu codzień, oprócz wód Piermontskich.

Gdy Hiszpanie po pierwszy raz przybyli do Ameryki, rzucili się łakomo na figi d'Opuntia, iedli je obficie, bo byli głodni; 3go dnia odlewali mocz, który wprawdzie nie był krwisty, ale surowy i czerwony. Sok czerwony tych fig, po dziś dzień wyprowadza ten skutek; przypadek ten nie jest bynajmniej niebezpieczny.

Ogołem mówiąc każde moczenie krwią jest niebezpieczne, to nawet, które w początkach zdaje się krytyczne i zbawienne, które w pewnych osobach trzyma mieysce upławu miesięcznego lub hemoroidalnego, może mieć bardzo złe następności, nie tylko dla tego: że bardzo łatwo powraca nazad, nie tylko dla wyniszczenia wielkiego sił które skutkuje zbytczą swoją obfitością, ale nad to dla tego, że ponieważ leczone bywa styptycznemi, może w krótce po nim nastąpić zapalenie i zepsucie nerek albo pęcherza. Przytrafia się ieszcze często, że krew skrupiała, która ścieka z nerek, tak mocno się wsuwa w część żyły urynney, iż daje początek *Ischurji* gwałtowney bardzo trudney do uleczenia. Niekiedy także krew zsiada się w pęcherzu, a czepiac się sphinktru, skutkuje bole zbytczne i zupełne zatkanie uryny.

Moczenie krwią nayniebezpiecznieysze jest owo, które zabiera swoy początek z rany, lub wrzodu głębokiego w nerkach lub pęcherzu, i któremu towarzyzy bol ostry i płynienie ropy.

Moczenie krwią napadające w ospie i w chorobach petociowych, iakiemi są fryzle, parotocie, prawie zawsze jest śmiertelne, bardzo rzadkie mamy przykłady osob wyższych z niego.

Moczenie krwią czarne nie mniej jest niebezpiecznieysze. *Marcellus Donatus*, przytacza wiadomość, iż pewna kobieta mająca żółtaczkę, nagle zaczęła moczyć krwią

bardzo czarną, i uzdrowioną zoftała. *Valle-*
fleur czyni wzmiankę, iż pewien człowiek,
 ktorego śledziona wzdymała się pod czas ie-
 sieni z wielkím bolem, z roztoczeniem si-
 ności po twarzy i z przystępem żółtaczki
 czarney widział się ofwobodzonym od tych
 wſzystkich złych ſymptomatów zawsze, i-
 lekroć tylko przez kilka dni zdarzyło mu
 się moczyć uryną tak czarną iak inkauſt. Pan
Sauvages widział iednego chorego napaf-
 tioneſego dyſſenteryą ziażliwą odlewiącego
 przez kilka dni urynę czarną i kaſowego ko-
 lorę, wraz z ſtółcami tegoż ſamego kolo-
 ru i rownie ſmrodliwemi; chory ten w krot-
 ce umarł. *Denys. coll. Acad. Tam. I. pag.*
259. czyni wzmiankę o moczeniu krwią, zie-
 dnana przelewaniem pięćindzieſiat zwierząt,
 w ktore przeprowadzano krew innego zwie-
 rzęcia, z tych dwadzieſcia miało moczenie
 krwią. Pewien maniak, na którym czyniono
 toż ſamo doſwiadczenie, miał moczenie
 krwią czarną, ktore go uzdrowiło.

W Leczeniu tey choroby Lekarz powinien
 roztrząſnąć uważnie, z iakiey przyczyny
 pochodzi moczenie krwią; bo te rozmaite
 gatunki oſobnego potrzebią ſpoſobu le-
 czenia.

Gdy moczenie krwią pochodzi z nadobfi-
 tości krwi, lub gdy ſię wſzyſtko obawiać ka-
 że, aby go ta przyczyna nie skutkowała,
 nic niema tak skutecznego iak puſzczenie
 krwi, którą pod czas paroxyzmu należy
 puſcić z ręki. Przeciwnie, gdy moczenie
 krwią ieſt nadarzone zatamowaniem płynie-

nia hemoroidalnego lub upławow miesięcznych, lepiej jest w zamiarze przecięcia mu powrotu puścić krew z nogi. Ze zaś ta choroba, zazwyczaj powraca w czasach stałych, dobrze jest uprzędzić ją puszczaniem krwi przyzwoitym.

Moczenie krwią, które nadarza zbyt znaczne rozrzedzenie krwi, bądź przy pletorze, bądź bez pletory, następnie po gwałtownych miotaniach ciała i umysłu, po zbyt częstym używaniu likworow mocnych i lekarstw burzących krew, powinno być leczone puszczaniem krwi i lekarstwami saletrzanemi, chłodzącemi, temperującemi, łagodzącemi. W takim zdarzeniu dać serwatkę słodką, kwaśkową, w której kwarcie jedney rozpuścić należy dwadzieścia granów saletry oczyszczoney. Wywarzenie ieczmiennia saletrowane, limonada, woda czysta źródłana, równie przystoi, iak i wywarzenie rogu jeleniego, podpiwek, w który można włożyć dostateczną ilość tynktury róż. i spirytusu koperwaśowego, woda de *Rabel* dana w wodzie aż do przyiemney kwaśkowatości. Żołądek utrzymywać należy w wolności, za pomocą enem odmiękczających, tudzież używać laxujących anodynnnych i wzmacniających. Lekarstwami najzdolniejszymi do wzmocnienia i przycięśnienia naczyń rozprężonych i rozwartych nerek, lub do załataenia ran które odebrać mogły, są wywarzenia lub wy moczenia substancyi lekko rannych i sężających, iakimi są rzepik, bluszcz ziemny, kosciczka czyli przęślka, tyśiącznik i iego

wierzchołki, prasiana włość czyli trank, i korzeń wielkiego żywokostu; te wzmoczenia można osłodzić miodem Narbońskim. Można także mieszać te wywarzenia z mlekiem, podług sytuacji chorego. Mleko migdałowe, nade wszystko gdy służy za *vehiculum* kaskowi Ormiańskiemu, ma przedziwną skuteczność w leczeniu i zastośnieniu części.

Gdy choroba jest zastarzała i stowarzyszona z bólami, gdy nerki, lub żyły uryenne, albo pęcherz są zgryzione lub zwrzodowiałe, naygłówniejsze zatrudnienie dążyć powinno, do naprawienia ostrości humorów; bo dopokąd tylko ostrość humorów trwa, nie można się spodziewać uspokojenia bólu ani zagojenia obrażoney części. W tym zamiarze można użyć syropu ślazowego *Fernela*, wywarzenia iujubow, daktyli, febałtow, serwatki. Można używać proszku robionego z korzonków ślazu, lukrecyi, olbrótu, czterech nasion zimnych, nasion maku białego i szafranu słodzonego dostateczną ilością cukru kanaru.

Gdy *dysurya* lub *ischuria* towarzyszą moczzeniu krwią, i gdy ma Lekarz pozory do rozumiewania się, że kawałki krwi zsiadły zatykają żyły uryenne w miejscu owym, w którym wpadają do pęcherza lub sphinktra pęcherzowego, pod ow czas, nic niema tak pożytecznego, iak częste używanie wody letniej i kąpiele zewnętrzne. Przystoi także w podobnych przypadkach wstrzykiwać w uretrę i w pęcherz wodę letnią, aby rozrzedzić i rozpuścić krew zsiadłą.

Hipokrates przepiśnie tym, których moczzenie krwią jest nadarzone z wrzodowaceniem nerek lub pęcherza, aby pili wino rozwarzane koloru żółtawego, bo wina zbyt mocne lub zbyt obfitujące w kwasy, nie są pożyteczne tym, którzy moczą krwią. Przeciwnie powinni obrać sobie wina łagodne, iakimi są: Hiszpańskie, Kanaryjskie i Węgierskie. Używanie podpiwka jest bardzo zdrowe: *Sidenham* nigdy nie wsiadał do pojazdu, żeby wprzód nie wypił szklanki podpiwka, pił drugą przed wniściem do domu, gdy mu się trafiło długo za domem bawić, i twierdzi, że się tym uchronił moczowi krwawego, do którego był skłonny.

Cwiczenie ciała, które bardzo znakomite daje korzyści w chorobach chronicznych, szkodliwe jest podległym chorobie o której mowiemy, bo nie njema zdolnieyszego do nadarzenia moczzenia krwią, iak ćwiczenie gwałtowne, nadewszystko konne. *Sidenham* w traktacie *de mictu cruento à calculo renibus impacto*, mowi, że gdy wiele chodził lub jeździł w karetie po ulicach, zapadał na moczzenie krwią, co mu się nie przytrafiło na wielkich drogach niebrukowanych, nawet w naydalszych podróżach.

Używanie nierozsądne i zbyt pospolite siężających, w moczzeniu krwią bądź krytycznym, bądź symptomatycznym, często się staie bardzo niebezpiecznym, bo zbyt nagle zażanawia wypływ tego płynu; ztąd przytrafia się, że krew zliadła zostająca w naczyaniach nadarza zapalenia, wzrzurowa-

cenie, i zgnilizne; toż samo przytrafić się może w płuciu krwią leczonym takim samym gatunkiem lekarstw; zmienia się łatwo w zapalenie, w suchoty lub w zwrzodowienie płuc. Z tym wszystkim gdy hemoragia jest gwałtowna, i stowarzyszona z wyniszczeniem sił znakomitym, można użyć następującego napoju.

Weź Wody babczaney.

Kurzey nogi,

Cynamonu,

Octu przepędzanego, każdo: unc: i ½

Koralu czerwonego preparowanego,

Oczow raczych,

Terræ sigillatæ, każdego skrupuł i

Laudanum liquidum, kropli 30

Syropu żywokostowego Fernela,

tyle ile potrzeba, aby ta przyprawa miała smak przyjemny.

Mieyscowe przykładane na przestrzenia nerek, są także bardzo zbawienne. W tym zamiarze można użyć plastru z skrzeku żabiego, z hałunem lub cukrem saturna i trochą kamfory. Jayka białek rozbity z hałunem i zimno przyłożony na podbrzusze, iedna także wiele ulgi choremu; bo te lekarstwa posiadają własność anodynną, chłodzącą i stężającą, bardzo zdolną do poskromienia burzy krwi. W tym przypadku niema nic tak skutecznego, iak przykładanie na przestrzenie lędźwiow serwet maczanych w oxykracie zimnym, lub w wodzie pospolitey. Osoby mające usposobienie do mo-

czenia krwią, lub które nim bywają rażone w pewne czasy, powinny być bardzo dokładnemi w trybie życia; powinny się wstrzymać od wina, od wszelkich korzeni, nadewszystko od czosnku, od cebuli, od korzeni rozwalniających, iakimi są pietruszka, pasternak, selery i szparagi. Nie powinny sypiać w tył leżąc na grzbiecie, ani się grubo okrywać; a zamiast mocnego używania herbaty, kawy i innych wymoczeń tegoż samego gatunku, przestawać mają na likworach zimnych: takim na przykład likworem jest szczypta ogonków wiśni suchych, w wywarzeniu ięczmienia.

Moczenie krwią zdarzające się w ospie rozplynney i które obwieszcza rozwiązanie krwi, tudzież dążenie iey do zgniłości, powinno być leczone kinkiną, którą, że tak rzekę garściami, zadawać należy. Napojem chorego powinna być limonada mineralna, robiona z spirytusem koperwasowanym z wodą aż do przyjemney kwaśkowatości, z trochą cukru. Używać należy saletry w apozematach antyseptycznych sferżających, które w tej mierze przytóżą.

„ Gdy moczenie krwią nadarzone jest
 „ przez pletorę, co łatwo poznać przez
 „ znaki właściwe pełności zbyteczney krwi,
 „ leczone bywa puszczaniem krwi, piciem
 „ obfitym, serwatką, kąpielą, dyetą, ene-
 „ mami, spoczynkiem, zaciszeniem namię-
 „ tności i smutkow. Można by choremu ro-
 „ bić emulsyę następującym sposobem.

Weź Migdałów słodkich łuskanych, N: 12
Czterech nasion zimnych, uncyi $\frac{3}{4}$

„ Tłuc wszystko w moździerzu marmurowym, lejąc na to po trochu, wody pospolitey kwartę iedną.
„ Przecedź likwor i dodaj.

Syropu limoniowego, uncya 1

„ Day, naznacz za napoy pospolity.

„ W tym samym czasie dasz choremu zażyć, poł drachmy *diascordium* co wieczor kładąc się Zgoła to moczenie krwią, nie jest niebezpieczne, byle tylko nie było zbyt gwałtowne, w którym zdarzeniu, zmienia się w hemoragię i tegoż samego sposobu leczenia wymaga. Patrz HEMORRAGIA.

„ Gdy moczenie krwią skutkuje obecność kamienia, co poznasz po bólach błędnym wych w nerkach, w lędźwiach, w słabym znie krokowej, po zbieraniu się na wymioty, po kolkach, konstypacyi, tudzież innych znakach charakteryzujących kamienia chorobę, trzeba zachować wszystkie przepisy leczenia kamienia. Patrz KAMIEN.

„ Jeżeli moczenie krwi skutkuje ostrość humorow, co poznasz po temperamencie suchym, cholerycznym, po potach i powonaniu uś smrodliwych, po urynach fawonnych i smrodliwych, po stolcach wonnych, ni nieznosney, po pulsie żywym ścieśnionym.

„ nym , po świerźbieniu w iakiey części
 „ ciała, po kluciach w pierśiach &c.
 „ Należy zacząć od pufzczenia krwi z rę-
 „ ki ; kazać mu brać enemy i serwatkę pić
 „ obficie. Tuż potym każesz mu wziąć
 „ napoy następujący :

Weź Korzonkow wielkiego żywokoštu ,

Ryżu ,

uncyi $\frac{1}{2}$
 łyżkę 1

„ Każ warzyć wszystko w kwarcie wo-
 „ dy, aby po wyrzenu zostało trzy poł
 „ kwaterki.
 „ Przecedz likwor i doday :

Spirytusu koperwasowego , kropli 20

„ Niech bierze pięć lub sześć szklaneczek
 „ na dzień.
 „ W tym samym czasie , dawać będziesz
 „ trzy lub cztery łyżki na dzień soku po-
 „ krzywy frokatey, a proszku temperuiące-
 „ go *Stahla*, poł drachmy co wieczor i co
 „ rano ; po czym przeydziesz do używania
 „ następującego proszku.

Weź Oczow raczych ,

Koralu czerwonego , każdo: drachm 2

Cachou , drachmę 1

Szafranu Marsa rozwalniającego ,
 drachmy $\frac{1}{2}$

„ Zmięszay wszystko i zetrzey na pro-
 „ szek subtelny. Dawać będziesz tego pro-

„szku 24. gran co godzina, i każesz po-
 „pić szklanką wymoczenia tyfiacznika,
 „lub wywarzenia lekkiego skrzypu, lub
 „szklankę rzepiku albo wywarzenia kwia-
 „tow wielkiego żywokoštu; zalecają także
 „fok babeczany, lub fok kurzey nogi czy-
 „li portulaki.

„Istotnie potrzebną jest rzeczą ostrzedz,
 „aby się żaden chory nie ważył używać
 „tych lekarstw, dopokąd nie poprzedzi ich
 „pufzczeniem krwi, enemami, i obfitym
 „piciem przystosowanych napoiów; ina-
 „czej mogłby zażłapanąć moczkę krwawą i
 „ściągnąć na siebie naydolegliwsze cho-
 „roby.

„Gdy moczenie krwią nadarzone jest
 „jakim wrzodem, co można poznać wy-
 „pływem posoki ropistej, łączącej się z
 „krwią urynną, można używać tyżan robio-
 „nych z bluszczu ziemnego, lub jeżeli wo-
 „lisz z korzonków tranku czyli prasia-
 „ney włoci, w dozie uncyi 1. do kwar-
 „ty wody. Naylepszym lekarstwem jest
 „kazać pić choremu mleko, roztwarza-
 „ne kleykiem ięczmiennym, lub klei-
 „kiem ryżowym. Można w tym samym
 „czasie zadać kilka kropel balsamu Peru-
 „wiańskiego, i trzymać się sposobow wy-
 „szczególnionych w artykule Wrzód.

MOCZ MIMOWOLNY. (Szt: Lek:) Jest
 to płynienie mimo wolne i przykre uryny,
 które nie bywa wymuszone czuciem drażnią-
 cym, i jakie zazwyczaj miewamy w pęche-
 rzu, i które się nayczęściej trafia, bez

· najmniejszego uczestnictwa w tym woli. Mocz mimo wolny, nazywają także *nieutrzymałością uryny, słabym spusłem, Enuresisq.* Moczenie mimowolne różni się od *Diabetes*, że płynienie moczu nie jest obfite, i kolor ma taki sam, iak w stanie zdrowia. Tym się zaś różni od dysfuryi czyli trudności moczenia, że uryny płyną bez bólu i bez rozdrażnienia.

Ogólnie mówiąc, dzieci bardzo są podległe mimowolnemu moczeniu. To moczenie we dnie przytrafia im się przez gnuśność, a w nocy przez tęgie spanie, iest wiele takich które moczą w łóżko, bo im się śni, że moczą na miejscu wygodnym i umyślnie do tego sporządzonym; inni tak są leniwi, nawet w roku 8. i 10. że szcżą na siebie czy śpiąc czy czuwając. Niemoc przytrzymania uryny która zawisła od paraliżu sphinktru pęcherza przytrafia się osobom rażonym apoplexyą, hemiplegią, a często nawet tym które wpadły w paraplegią, gdy nerwy kuprowe lub lędzwiowe podpadły przygnieceniu, sfłuczeniu, obrażeniu; lub osobom mającym dolegliwość w samym mżgu. W tym gatunku choroby, bywa ustawicznie płynienie moczu, który kapie kroplami tak: że się czuć nie daie, i tym różni się od innych gatunkow, w których uryna płynie przerywanemi czasami.

Osoby rażone kiłą podległe są moczeniu mimowolnemu. Przewrocenie pęcherza urynnego, usunięcie macicy, kiła pęcherza i inne podobne usunięcia, tak rozpychają i rozciągają

roziągają sphinktra pęcherzowego, że się nie może ścieśniać ani ściągać podług woli.

Kobiety ciężarne, ku końcu ciąży doświadczaia nieutrzymałości uryny, która zależy od ciśnienia macicy na pęcherz. Przytrafia się nawet, że kobiety, które odbyły kilka połogów, podlegają tej chorobie; najmnieysze nagięcie ciała, najmnieyszy śmiech, najmnieysza usilność odkalsnienia, łączy z nich na tychmiast urynę, bez najmnieyszego rozdrażnienia w pęcherzu, a nawet tak, że tego nie czują. Ta nieutrzymałość, dosyć jest pospolita kobietom nowozległym, podług postrzeżenia *Roderyka a Castro*. Zatrzymanie i stłumienie mleka u położnic, staie się często przyczyną moczu mimowolnego. Gdy płód długo jest przytrzymany w przechodzie otworu macicznego, jego głowa i kość pokwitania ciśnac na pęcherz, skutkiem w nim stłuczenie i zapalenie, a w pięć lub sześć dni potym, napada nieutrzymałość uryny, ponieważ pęcherz znajduje się przebitym w tym miejscu. Takowe mimowolne moczenie jest nieukoione, można zmniejszyć nieprzyzwolitość jego, za pośrednictwem woreczka skorzanego opatrzonego w gąbkę, który chora nosić powinna.

Pan *Sauvages* w swojej Nosologii wspomina o pewnym moczeniu mimowolnym, które co miesiąc powracało. Pewna dziewczyna tłusta, krwista, mająca lat dwadzieścia ośm, miała od swego urodzenia aż do wieku pokwitania młodziańskiego nieutrzy-

małość uryny : moczyła dzień i noc co pół godziny. Skoro się zaczęły upławy miesięczne, uwolniona od tego była przez trzy lata. Gdy zaś sflumiła w sobie miesiące moczeniem nog w zimney wodzie, miewała co miesiąc w nocy, nieutrzymałość uryny, która trwała trzy godziny i spać iey niedozwalała. Ośm dni przed i po wypływie tym miesięcznym uryny, miewała cephalalgia z nadbiegłością w słabiznie podżebrney, edemata w nogach, lub płucie krwią; gdy zaś ten wypływ nie nadszedł, co się niekiedy przytrafiało, pod ow czas symptomata o których my mówili, powiększały się, i trwały dopokąd rzeczony wypływ nie nastąpił. Matka iey miała tę chorobę do roku dwudziestego, i uleczyła ją małżeństwem. Ta dziewczica po używaniu wod de *Balaruc*, wyrzuciła kaszlem wrzodzienicę płucną; siostra iey cierpiąca upław urynny, umarła na suchoty.

Wypływanie mimo-wolne uryny u konających i osob rażonych paraphrenezyą, jest tylko przemijającym symptomatem, nie zaś chorobą; toż samo mówić o moczeniu mimo-wolnym trafiającym się w epilepsyi.

Kamień w pęcherzu, może także skutkować nieutrzymałość uryny; i dosyć często się przytrafia po wyrznięciu kamienia; bo sphincter który ścieśnia szylę pęcherza, przecięty lub osłabiony, nie może utrzymać uryny. Fistuły napadające na sphincter lub pęcherz, mogą nadarzyć mimo-wolne moczenie.

Moczenie mimowolne łatwo bardzo w dzie-
ciach uleczyć; skoro dojdą roku 4go, potrze-
ba z nich wykorzeniać ten zły nałóg, nie na-
to lepszego, iak używać pogroźek, okrywać
wstydem, a na reszcie ociąć rozgą, jeżeli
pierwsze środki nie pomagają. Mało im
trzeba dawać pić po obiedzie, i kazać im
odlać mocz, gdy się spać kładą. Ale ieże-
li zachodzi rozwolnienie w sphinkterze pę-
cherzowym, trzeba się udać do lekarstw
tonicznych. *Fuller*, zaleca proszek nastę-
pujący, którym uleczyłem panienkę mającą
łat piętnaście, która w nocy zawsze mie-
wała moczenie mimo wolne.

*Weź Korzonka w proszku wielkiego ży-
wokoštu,*

Proszku szczura suszonego w piecu,

Rogu z rapci świńskich,

Pryapu teleniego, każdego ileć potrzeba.

Zmieszay i zrob proszek, ktorego zadasz
skrupuł lub pół drachmy w szklaneczce wi-
na białego rano i wieczor, przez dni trzy
lub cztery.

Gdy moczenie mimowolne zawisło od pa-
raplegii, wymaga tych samych lekarstw, kto-
re służą na paraplegią. *Patrz* ten artykuł.
Ale moczenie takie prawie nigdy uleczonym
nie bywa, chyba że choroba jest lekka, i
atonia bardzo słaba. W podobnym przy-
padku używają waporow aromatycznych
przyimowanych do ciała dołem, naparzań
spirytusowych, wód Balaruc, &c.

Z i j

Moczenie mimowolne skutkowane kłwą, nie może bydź uleczone przed zniesieniem swey przyczyny. Gdy nieutrzymałość uryny położnicy, zawiśła od samego tylko utrudzenia, którego doznały szyia pęcherza i sphincter, bez najmniejszego zgniecenia i sfłuczenia, natura sama leczy ią w krotce, bez najmniejszey pomocy sztuki. W takowym przypadku robią na częściach przyrodzonych naparzania z wina czerwonego ciepłego, w którym moczą: przetarznika, macierzankę, tyliacznika; a na część wyższą pęcherza przykładają chusteczki maczane tym wymoczeniem. Kazać brać w siebie dołem parę wywarzenia rumienia, rozmarynu, szafalii, dzięcielniny, macierzanki &c. Jeżeli nieutrzymałość uryny trwa po wypłynieniu lochiow, używają wywarzeń stężających, z których robią naparzania, wstrzykiwania w szyię pęcherza, wywarzenia balaustyw, cachou, babki, do którego każdego funta dodają dwadzieścia pięć kropli wody de Rabel albo spirytusu koperwaśowego

Co się tycze nieutrzymałości uryny, która się przytrafia przy końcu ciąży, a która zawiśła od wielkości macicy ciążącej na pęcherz, zaradzaia temu podwieszując tak ferwetę, aby utrzymywała w gorze brzuch, a tym samym macicę.

Pan de Sauvages taki daie sposob do leczenia moczu mimowolnego, który powraca co miesiąc.

Puściwszy krew z ręki purgować trzeba manną w wymoczeniu fenefowym; potym

przez dziewięć dni niech chora używa bulionów gotowanych z szczyty karku baraniego, cykoryi dwóch drachm rety, i drachmy piwonii. Potym dawać trzeba serwatkę w której powinny moknąć goździki żelazne rozpalone w ogniu. Wrzucają do tej serwatki dziesięć stonogów, i szczyptę kwiatów goździkowych, lub fiolki żółtego; wprzód dają zażyć sześć granów boraxu, w łyżce wody z kwiatów pomarańczowych. We dwadzieścia dni potym, chora powinna brać co dwa dni mleko oslicze, kasek robiony z szafranu marja, cachou, koralu czerwonego każdego granów 8. w trofście syropu, powinna używać tych lekarstw aż do końca Czerwca. Gdy te wszystkie sposoby niepomysłnie miią, nie pozostaie innego sposobu procz małżeństwa.

Nieutrzymałość uryny która w położnicach, zależy od stłumienia pokarmu, leczy się purgującemi, dając następnie pigułki hydragogiczne, mannę, sol polychrestową, syrop grzybieńca &c.

Gdy mimowolne moczenie skutkowane jest kamieniem pęcherza, lub gdy jest skutkiem lithotomii, nie można go zupełnie uleczyć.

Jeżeli moczenie mimowolne winno swoy początek fistule dręczącey sphincter pęcherza, prtrzeba używać tych sposobow któreśmy wytknęli w artykule FISTUŁA.

MOCZENIE ROPĄ Pyuria. (Szt: Lek:) Jest to wypływ materyi ropistej, białej, żółtej, lepkiej lub smarkowatej i błotnistej, ktore cieczce uretry.

Różni się Pyuria od Gonorrhœi, ponieważ ta materya ropodayna wychodzi z uryną, nie ścieka kroplami tak iak ściekać zwykła w gonorrhœi. W moczeniu ropą, materya ropista czyli smarkowata jest przezroczysta, nie pochodzi z uretry, bo inaczej płynęłaby ustawicznie; ale źródło iey jest w pęcherzu, w żyłach urywnych lub w nerkach

Gdy moczenie ropą pochodzi z nerek, poznać go można po kolorze szarawym, popielatym, lub żółtym uryny, po stężalności iey gęstej, po woni smrodliwej, która prawie jest wonią trupiącą, przez znaki nephrezyi ropistej, które poprzedziły; po bólu jedney lub drugiey nerki, połączonym z gorączką ostrą, która potym zmienia się w gorączkę codzienną, ciągłą, hektyczną, lub z tego, że choroba poprzedzona była gorączką nerkową kamienistą. Niekiedy ból jedney nerki, gdy nerka obiera, nie bardzo jest znakomity. Ale moczenie ropą jest jeszcze gorsze, jeżeli wrzód nerkowy zawierał od kamienia lub ostrości krwi; niż gdy nephrezya była skutkiem przyczyny mechaniczney, iako na przykład rany, stłuczenia, bez najmniejszey wady w krwi.

Jest pewien gatunek moczenia ropą zawisły od zwrzodowacenia zafłęgo w szczy pęcherza. Jeżeli choroba poprzedzona była dyzurią znakomitą w szczy pęcherza, strangurią i straszliwym bólem w szwie między członkiem wstydlwym a otworem zadnim, z nadbiegłością i gorącością, wychodzi z niego ropa obita z szlamowato-

cią lepką i ciągnącą się. Jeżeli reszta pęcherza była napaśniona zapaleniem, z bolem w ślabinie podbrzusznay, chory oddaje z uryną materye gęste podobne do otręb i listkowane. Ztąd pochodzi, że Hipokrates tę chorobę mniemał być świerzbem pęcherza. Uryny bywają krwawe, ropiste, smrodliwe; z tego nadewszystko charakteru. można poznać prawdziwe moczenie ropą i rozróżnić go od gonorrhoei. Lecz te dwie choroby, różnią się jeszcze tym, że w gonorrhoei ropa nie wychodzi z urynami ale kroplami zcieka; a w moczeniu ropą, chory oddaje urynę mętną popielatą, smrodliwą, i smark czyli szlamowatość przezroczystą. Ropa różni się od smarkow czyli szlamowatości, bo ropa jest krucha, a smark dzieli się na długie włókna i jest przezroczysty.

Niekiedy trafia się, że chory moczy ropą, a jednak drogi urynne nie są dotknięte żadnym zwrzodowaceniem. Bonnet w swym *Sepulchr. Anat.* wzmiankuje o pewnym moczeniu ropą które trwało długo z nephrezyą, która, podług mniemania lekarza zawisnąć miała od zwrzodowacenia nerek; za otwarciem trupa nie znaleziono żadnego obrażenia części; ale postrzeżono otok i wrzodziki w sercu, z wielu kamieniami. Osoby rażone Empyematami i wrzodzienicami w płucach, wychodzą niekiedy z tej choroby, za pośrednictwem usiłowania krytycznego natury, które jedna moczenie ropą. Niekiedy widziano przypadające te krytyki czyli burze, w ten czas

właśnie, gdy miano przystępować do operacyi empyematu.

Inne otoki osiadłe w rozmaitych częściach ciała, mogą także być wyprożnione drogą urynną. Pewien szacowny Lekarz powiadał mi, iż będąc rażony wrzodem na nodze, i będąc już determinowanym do o-tworzenia go, zdarzyło mu się drzenie znakomite; wrzod zniknął, miał się za zginionego, ale natura dobroczynna wzbudziła pot obfity i moczenie ropą, które go wy-bawiły z tego złego przypadku.

Jest także moczenie szlamowate, lepkie czyli kleiowate pęcherza, czyli katar pęcherza, który *Fryderyk Hoffmann* nazywa *rasus vesicae morbus*, a które Pan *Missa* Lekarz w Szkole Paryzkiey nazywa dowcipnie *Diarrhea vesicae*. Ta choroba zaczyna się od bólu pęcherza, może dla zapalenia tego organu, lub dla prostej dysuryi. Potym uryny staia się gęstemi, z sedymentem czyli opadkiem białym i lepkim, którego ilość pomnaża się nieznacznie, tak dalece, że się wznosi do czwartey części uryny, nawet potym gdy ból już przejdzie; gorączka rozchodzi się, a flux kleiowaty trwa niekiedy więcej nad dni czterdzieści. Chory słabieie, chudnie. Ten gatunek różni się od owego, który pochodzi z wrzodu pęcherza, w tym, że materya wypływu nie jest ropa, ale materya szlamowata, która się ścizy obficie z dziureczek pęcherza, i która jest tą samą materya, iaka płynie nozdrzami w katarze. Ten smark jest niekiedy tak obfity, iż za świadectwem *Hoffmana*, napelnia

do poł naczynie, a podług tegoż Autora, pochodzi z pęcherza i żył uryennych, które są niby rażone muzgiem katarowym. Tak jest podobne do prawdziwego moczenia krwią, że się od niego niczym procz ogromnej ilości nie różni.

Jest jeszcze moczenie uryną miazgowatą i mleczną, która podobna jest do ropy. *Mikołaj Florentin* widział pewnego młodzieńca, który bez najmniejszej dolegliwości, oddawał drogą urynną ilość mleka dosyć znakomitą, tak że napełniała urynał do połowy, oprócz wielkiej ilości uryny. Doktor *Capel* uważa, że pewna kobieta oddawała temż samemi drogami poł szklanki mleka. *Dulaurens* widział kilka położnic, wydających macicą i pęcherzem wielką ilość mleka.

Osoby skłonne do pedogry, odlewają często uryny białe i mętne, podobne do ropy, które gdy się zastanowią, nadarżają przyfępy pedogry.

Moczenie ropą, które zawisło od zwrzodowacenia nerek i pęcherza jest prawie nieuleczone, nadewszystko gdy humor ostry i zgryźliwy, gryzie substancją organów. W tym przypadku, potrzeba ułagodzić ostryść humorów, używaniem serwatki, i wywarzenia siałkowego, korzonków ślazu, junców, sebastów; emulsyami z migdałów słodkich, nasionek zimnych i nasionek maku białego. Potrzeba usiłować aby rozetrwać te humory, czy to wypróżniając je purgującemi łagodnemi, diaphoretycznymi lekkiemi; czy to odsączaając je z ciała za

pomocą kauteryum. Potym należy czyścić wrzod, za pomocą wody ięczmienney, z miodem, w ktorey każesz warzyć korzonki kopru i psiey paszy; a jeżeli nie ma gorączki ani zapalenia, można choremu dać do użycia pigułki robione z terpentyny gotowanej; lub też zadać mu balsamu Copahu, w dozie kropli piętnastu, w łyżeczce syropu gorczycy polney, a kazać popić wywarzeniem iniubow i sebastow, w których wymoczyż wierzchołki zakwitłe *hypericum*. Jeżeli się wrzod znajdzie w pęcherzu, można w niego wstrzykiwać lekarstwa ściągające za pomocą kateteru. W piąknem porze roku, kazać brać wody kwaśkowe.

Gdy moczenie ropy pochodzi z metafazy materii ropistej otoku osiadłego w ktorej części ciała, należy dozwolić działać naturze, ani nie przeszkadzać w sporządzaniu tej kryzy zbawiennej. Można by iey pomodź, gdyby zbyt słabo działała, jakim lekkim dyuretycznym i kordyalnym. W tym zdać się potrzeba na rozsądek oświeconego Lekarza.

W moczeniu smarkowatym, kleiowatym, i katarowym pęcherza, ponieważ na wstępie choroby, bywa ból w pęcherzu, i ponieważ się należy obawiać zapalenia tego organu, należy użyć puszczenia krwi, rozrzedzających, temperujących, kojących, laxujących, potym przejść do lekkich diaforetycznych, iakimi są kwiatki bzu, skordium &c.

MODRZENIEC *Cyanus segetum floreeruleo* (Bot.) Modrzeniec jest rodzaj roślin-

ny kwiecistej, mającej listki kwiatu rozmaitego gatunku. Listki kwiatow modrzeńca zalegające szrodek kwiatu są mnieysze od listków okręgu: przedzielone są na pięć sfrefek, gdy tym czasem inne dzielą się tylko na dwie: Łodygi modrzeńca, dochodzą do wysokości poštora łokcia naturalnego; są kątownate czyli graniašte, puste, kosmate, gałęziste, kończą się główkami łuskowatemi w kształcie gruszki, z ktorey się rodują kwiaty. Liścia niższe podobne są do liści pleszu; inne są dłuższe i szerokie, na trzy linie, otoczone żyłkowatościami w caley swej długości.

Modrzeńcowi, wiele przyznają cnot; uważają go iak alexipharmatyczne i iako zdolne do dania odporu truciznie, tudzież chorobom zaraźliwym. Modrzeńec, iak mówi ma własność rozwalniającą. Można go zadawać w przypadku zatkania trzewiow niższej przestrzeni brzucha, Pan *Geoffroi* powątpiewa o tych cnotach.

Autorowie, zalecają wodę modrzeńcową na ostalmią, płynienie z oczow, na ich czerwoność; Kładziemy tu iey przepis

Weź ilość dostateczną modrzeńcow, utłuc ie wraz z kielichem w moździerzu, potym włoż w wodę śniegową, i pędź przy cieple umiarkowanym w piasku. Chory powinien oczy przemywać kilka razy na dzień tą wodą.

MODRZEWOWA GABKA. *Agaryk* (Bot.) *Agaricus sive fungus larycis*. Modrzewowa gabka, ktorey używają w sztuce lekarskiej iak laxującego, iest gatunkiem grzybni

rosnącego na modrzewiu, czyli modrzewowym drzewie. Jest biała, lekka, krucha, smaku z razu słodkiego; ale ta słodycz wkrótce zmienia się w gorycz, tak iż nawet wzbudza wymioty; zapach iey jest żywy, przenikliwy, kora zewnętrzna jest twarda.

Niektorzy Autorowie dzielą agaryk o którym mowiemy na agaryk samca i agaryk samicy; lecz ta różnica nie ma żadney gruntuowney zasady. Bo agaryk, ktoremu daią nazwisko samca nie rośnie na modrzewowym drzewie, ale na pniach starych dębów; iakoż agaryk dębowy, czyli gąbka dębowa mniej nierownie ma cnot, niż modrzewowa. Gąbka ta jest żółta, zbita, ciężka, drzewista i trudna do złamania. Ma moc sześaiącą, ale nie jest purguiącą, i nie jest używana od nikogo przez farbierzy do farbowania czarno.

Prawdziwy agaryk jest tak wielki iak pięść. Rośnie na starych modrzewach wyniszczonych wielką ilością wydanej terpentyny. A zatym zdaie się, że ten wyrostek, który się pokazuje w starości modrzewia, prawie zupełnie wyniszczzonego i оголоonego z soku, który płynął z młodych gałązek, nie zawiera w sobie nic procz substancyi drzewistej i ziemistej.

Naylepszy agaryk rośnie na modrzewach Tartaryi i Syberyi. Agaryk nie doyrzewa prędzey iak w przeciągu roku. Zbieraią go gdy zaczyna schnąć i łupać się. Odzieiraią korę zewnętrzną która go pokrywa; oddzielaią go od drzewa, i kładą go na słońcu, gdzie przez dni piętnaście lub przez

całe trzy tygodnie trzymają go, dopokąd, podług pory roku, nie wybieleie. Potym biją go i tłuką młotkiem lub kłiem, aby się zatarły rozpadliny, i zamykają go w miejscu suchym. Agaryk konserwuje się długo bez zepsucia. Ale gdyby się w nim robaki załęgały, potrzebaby go strząsać i bić, aby wypędzić ten owad.

Agaryk, aby był dobrym, powinien mieć wszystkie własności wyżej od nas wyszczególnione; odrzucić go należy gdy jest robaczywy, włóknisty, drzewisty, twardy, koloru popielatego, wpadającego w czarny i zbierany z drzew bardzo starych.

Ta substancja uchodzi za purgującą i przeciwróbną. Zalecona jest w przypadkach zatkań i załęgnięcia drog pierwzych, w bólach uporczywych głowy, w dolegliwościach śpiączkowatych, w apoplexyi flegmistej, w dychawicy wilgotnej żołądkowej, w kachexyi i waporach macicznych, w pedogrze zastrzaśley &c. Dodają, że wzbudza odłączenie uryny i zabija robaki. Doza iey jest drachmy jedney aż do dwoch, a nawet aż do poł uncyi w winie. Rzadko dają agaryk w proszku, ponieważ wzbudza wymioty.

Aptekarze sprzedają kołaczyki agarykowe. Przepisują ie w substancyi to jest same przez się, od ośmiu granów aż do poł drachmy. Ztym wszystkim, mimo cnot przypisanych Agarykowi, doświadczenie sprawiło, że go prawie wszyscy lekarze porzucili, a udali się do lekarstw pewniejszych i skuteczniejszych.

MOR albo MOROWE POWIETRZE (Szt. Lek:) *Pestis*. Jest to choroba exanthematyczna (której towarzyszą wyrzuty na skórę) zaraźliwa i epidemiczna, która powszechnie zabiera swój początek z iadu rozpostartego po powietrzu; choroba ta bardzo jest prędka, ostra, i niekiedy skutkuje śmiercią, pierwszego lub drugiego dnia. A więc można ją umieścić w klasie gorączek zjadliwych nayokropniejszych, a nawet może być uważaną jak pierwszy ich stopień. Powszechnie mniemanie nieśie, że morowe powietrze nigdy nie jest sporadyczne (to jest w każdym kraju zwyczajne i ofobiste) jednak P. *le Roi* sławny Professor Sztuki Lekarskiej w Akademii Montpellierkiej, twierdzi w swym traktacie o gorączkach, że widział człowieka jednego, który tylko sam jeden był nim rażony. Pan *de Sauvages* twierdzi, że pod czas powietrza w Alais, Lekarze Montpellierscy dostrzegli moru sporadycznego: w rzeczonym mieście znajdowało się trzech czy czterech chorych, rażonych morem ztowarzyszonym z bubonami czyli dymienicami.

Gorączka nie zawsze jest istotnym symptomatém moru, podług dostrzeżenia *Foresta*; to dostrzeżenie tym jest prawdziwsze, iż widziano ludzi bardzo zdrowych na pozor, w czasie moru, nagle padających trupem po ulicach.

Morowe powietrze zaczyna się od zimna, od głuptywości, ociężałości głowy i pewnego gatunku opoienia; od wyprężenia i częstości pulsu, od ciepła zbytznego we-

wnętrznego, palącego, które się mierne wydaie zewnątrz, od pragnienia, którego nie nie może ugasić. Język chorego bywa biały lub ciemno purpurowy; mowi spiesznie i szeptliwie; oczy jego są czerwone, obłąkane, skrzzące się: w niektórych twarz bywa pełna nadzwyczajnego ożywienia, a w innych znowu ślaga; oddech miewają chorzy czysty i pracowity, niekiedy wielki i rzadki, bez kaszlu i boleści: potym następują nudności, wymioty żółcią zielone, czarne i krwawe; stolce bywają także, lubo nie będąc żadnego bólu ani żadnego rozprężenia w niższej przestrzeni brzucha: chory wpada w obłąkanie umysłu, niekiedy spokojne, niekiedy szalone; uryny bywają niekiedy takie jak w stanie zdrowia; najczęściej bywają mętne, białe, czarne, zakrwawione, nadchoǳą poty szkodliwe, rzadko smrodliwe; niekiedy hemorragie okropne: zwątlenie sił i osłabienie umysłu są ostateczne, uślawiczna boiaźń śmierci, dręczy chorego. Nakoniec od początku lub w ciągu choroby, pokazują się dymienice w słabiznie krokowej, na udach, na zuchwach, pod pachą. Niektórzy chorzy, miewają same tylko gruczołki poduszne lub połączone z antraxami na członkach, i małe chrosteczki, białe, śnie, czarne, lub skazy purpurowe rozrzucone po ciele.

Jest pewien gatunek moru, który Pan *Sauvages* nazywa morem wewnętrznym, w którym zewnątrz nie pokazują się ani dymienice ani anthraxy, lubo uślawiania natury zdają się dążyć do ziednania ich wy-

rzutu, iako się to pokazuje z rozbierania
 trupow. W częściach ich wewnętrznych
 postrzegają oczywiste znaki tych wyrzutów,
 zewnętrznie widąc *vibices*, fryzle i inne nie-
 doskonałe ospyki. Taki był ow mor, który
 pułtoszył Attykę i ktorego opisanie daie Thu-
 cydydes w drugiej Księdze Woyny Pelo-
 ponezkiey: " Tych, mowi on, którzy się
 „ bardzo dobrze mieli, napadał nagle, i
 „ lubo żadney do tego przyczyny nie było;
 „ zaczynał się zaś od wielkiego bólu gło-
 „ wy, od czerwoności i zapalenia oczow;
 „ język był niby w krwi umaczany i szysia
 „ toż samo; parę wypuszczali z siebie smro-
 „ dliwą przy ciężkości oddechu, po czym
 „ następowało kichanie i ochrzypnienie gło-
 „ su; ztamtąd stępując do pierśi, skutko-
 „ wał kaszel gwałtowny. Gdy napastował
 „ żołądek, nadarzał wymioty rozmaitego
 „ gatunku żółci, z bardzo wielkim utrudze-
 „ niem. Większa część chorych miewała
 „ czkawkę, po ktorey następowały kon-
 „ wulsye gwałtowne, ktore się uspokoiwały
 „ u niektórych pod czas choroby, u dru-
 „ gich nie rychło po niey. Ciało, ktore nie
 „ było blade ale czerwone i sine, okry-
 „ te było chrosteczkami, i nie zdawało się
 „ bardzo gorące na dotknięcie, ale wewnątrz
 „ tak się paliło, że chory nie mogąc cier-
 „ pieć ani kołdry ani prześcieradła, nago
 „ leżeć musiał. Chory znajdował nieskoń-
 „ czoną roskosz w pogrążeniu się w wodzie
 „ zimney, i wielu z nich źle strzeżonych
 „ powfakowało w studnie, przyciśnionych
 „ pragnieniem, ktorego ani małym, ani
 du-

„ dużym piciem ugasić nie można było. Po
 „ tych symptomatach następowały bezfen-
 „ ności i ustawiczne miotania, a ciało ie-
 „ dnak nie słabiało, poki choroba trwała
 „ w swym natężeniu; bo chorzy mocno z
 „ swą chorobą walczyli, tak dalece: że z
 „ gorącości tey pieczącey umierali siódme-
 „ go, dziewiątego dnia, a siły ich nie bar-
 „ dzo zmniejszone były. Jeżeli chory ten
 „ czas przeżył, chorobastępowała mu do
 „ żołądka, a raniąc i wrzodowacąc kiszki,
 „ sprawiała dyaryą nieumiarkowaną, która
 „ prawie wszystkich chorych zabijała wy-
 „ czerpnieniem sił. Choroba ta napadała
 „ następnie na wszystkie części ciała, za-
 „ czynając od głowy; a jeżeli ustawała w
 „ gorze, zarażała części dolne: zstępowała
 „ raz do woreczka moczowego; niekiedy
 „ unosiła się do palców nog i rąk; wielu z
 „ niey wyszło tracąc używanie tych części.
 „ a czasem i wzroku. Niektorzy powraca-
 „ iąc do zdrowia tracili pamięć tak, że sie-
 „ bie i swych przyjaciół poznać nie mogli.
 „ Przez wszystkie ten czas, nie było żadney
 „ choroby pospolitey, a jeżeli się która po-
 „ kazala, zmieniała się zaraz w mór, inni
 „ którzy pomarli dla braku
 „ przy wszelkiey trosce temuż same-
 „ mu losowi podpadli. Nie znaleziono za-
 „ dnego lekarstwa, któreby im mogło ulgę
 „ przynieść, bo co pomagało i dobrze czy-
 „ niło jednemu, to samo szkodziło drugiemu.
 „ Zadnego ciała, ani słabego ani zdrowego
 „ nie było, któreby się mogło oprzeć tey
 „ chorobie; wszyscy pomarli pomimo nay-
 „

Nie zawodna jest, iż mor przedzey się szerzy w kraiach gorących iak w kraiach zimnych; doświadczenie pokazało, że ziadłość tey choroby zmniejszyła się w pomiar przybliżania się zimy, lub w pomiar szerzenia się oney ku kraiom zimniejszyym. Naygłównieyszą tamą którą natura położyła iey spustofzeniom, jest różność temperamentu; i dowiedziono jest, iż gdyby nie to opatrzone Stworcy rozrządzenie, mor czyniłby naywiększe spustofzenia. *Thomas Schaw* który przedziwne uczynił postrzeżenia względem tych różnic, twierdzi, iż jest pewien gatunek moru, który zaraża mężczyzn pewnego wieku; inny znowu, który napada na taką a taką konstytucyą, i na pewną klasę ludzi, naprzykład na bogaczow, rzemieślnikow i dziewice; dodaje że są morowe powietrza, które się zdają ofszczędzać kobiety, nadewszystko kobiety brzemiennie; mowi że jest ieszcze ieden gatunek który samych rodaków dręczy, a nie zaraża cudzoziemców. Godna zaiste uwagi rzecz, że częstokroć choroba zastrzała broni od powietrza; iakoż widziano w *Kopenhadze*, że hipokondryacy byli wolni od powietrza, a suchotnicy, świerzbowaci, francowaci, cierpiący puchlinę, zapadłszy na chorobę morową, doznali ulgi w pierwiastkowych swych chorobach.

Przyczyną materyalną moru jest miazm subtelny, którego własności ani charakteru dotąd ieszcze udeterminować, nie mogli. Pan *Deidier* śmiał własną swoją operacyą wstrzyknąć w żyły psa żyjącego krew czło-

Aa ij

wieka zarażonego morem, i w tey samey chwili zaraził go powietrzem. Pewien Wi-deńczyk miał tyle odwagi, że dystrylował iad morowy z iedney dymienicy otrzymany; po dystryllacyi znalazł początki iadu tak smrodliwego, iż wonia onych zaraziła go spazmem gwałtownym, w rodzaju nerwowym. Ten człowiek przez długi czas miewał konwulsye, i ledwo nie umarł.

Przyczyną bezśrzednią moru jest skażenie i zmiana wszystkich rozciekow ciała. Przyczyny odległe są trzęsienia ziemi, które parują wyziewy zgniłe. *Mezerai* uczy nas że mor zdarzony we Francyi 1346. zaczął się w Krolestwie Catharu, od pary nieznośnie smrodliwej, która wypadając z ziemi niby ogień iaki podziemny, strawiła i pożarła więcej dwóch set mil kraiu, nawet aż do drzew i kamieni, i podziwienia godnym sposobem zaraziła powietrze; że ztamtąd przebiegłszy Azyą, doszła do Grecyi, do Afryki, do Europy. Od kilkunastu wieków postrzeżono, że wyziewy owadów, zbyt ogólnie rozpostarte po powietrzu, mogą nadarzyć mor. S. Augustin twierdzi, iż gdy wielka mnogość szarańczy upadła, w samym Krolestwie Massaniſsa umarło ośm kroć sto tysięcy ludzi, a dwa-kroć sto tysięcy przy Kartaginie.

Za Panowania Cesarza *Teodozjusza*, napadł na ziemię Juddzką mor straszliwy, po zamieszkanu na iey polach, przez czas nie-iaki, szarańczy.

Uważano, że pod czas moru zdarzonego w Lauzannie roku 1613. tak wielkie było mno-

Two much, iakiego. przedtym nigdy nie widziano. Starzy uważali ten przypadek iako niemylną wrożkę moru, a powinni go byli raczey uważać iako główną przyczynę choroby.

Pod Konsulatem *Ebucyusza* i *Serwiliusza*, Rzym, iego wsie przyległe, i bydłeta, uciśnione były powietrzem bardzo gwałtownym. Zamknięto w mieście ludzi i bydłeta, zarazą nabrała sił większych i stała się ogólniejszą w pomiar rozmnażania się większego wyziewow morowych, na atmosferze zwierzęcej.

Wyziewy trupow zatrzymanych długo, a nawet przez kilka wiekow w wewnętrznościach ziemi, bywały często morowemi i śmiertelnemi.

Pewien Wodz Kartagiński, rozkazawszy otworzyć cmentarz przed małym miasteczkiem Sytylii, w zamiarze okopywania się; mor wszczął się w iego woysku i przymuszonym został do odstąpienia.

W wszystkich czasach czyniono postrzeżenia, które dowodzą, że wiatry unosily mor z iednego kraiu do drugiego. Wiatry ciepłe i pieczące które wieją z *Ethiopii* na *Egipt*, pospolicie przynoszą tę chorobę.

Mor puściłszy *Agrygent*, miasto *Sytylii* z ktorego był rodem *Empedokles*. Ten Filozof poznał, że zaraza była skutkowana od wiatrow, wiejących przez roztwory gór bliskich miasta; kazał zamknąć te roztwory, i powietrze ustało.

Mocne namiętności duszy, podług *Senesta* i gwałtowne ćwiczenia usposabiaia do

tey choroby. Wszystko co dąży do wyniesienia sił, przykładą się także do wzniecenia morowego powietrza. Morowe powietrze zazwyczaj się kończy na skazach purpurowych, dymienicach, gruczołach zaślnych, karbunkułach. Skazy purpurowe złą są wrożką, skazy sine i czarne obwiefzczają zepfucie gangrenowate. Doświadczenie uczy, że jedna dymienica jest niebezpieczniejsza niż wiele. Karbunkułow, zawsze się trzeba bardziey obawiać iak dymienic, bubonow czyli dymienie, bardziey niż gruczołow podusznych, a gruczoły poduszne, nie są tak niebezpieczne iak dymienice pod pachą.

W czasie moru, należy żyć bardzo skromnie i trzeźwo; unikać wszelkiego gatunku zbytku w rzeczach nienaturalnych; nadewszystko zabezpieczyć się od namiętności; zgoła wstrzymać się od wszystkiego, co może niszczyć siły, przeszkadzać przeddechowi i rozgnieżdzać surowości w pierwszych drogach. Nadewszystko potrzeba się uzbroić w niełękliwą odwagę i męstwo, oddalić wszelki strach, boiaźń, i małość serca; pewna bowiem, że te namiętności gubią więcej ludzi, niż samo powietrze.

Ci ktorzy są obowiązani żyć pomiędzy morowem i zapowietrzonem, powinni dążyć baczność, aby się iad nie wcisnął w ich żyły, i aby się nie pomieszał z rozciekiem ślinnym. A zatym dobrze jest płuć i wymiotować często, myć usta octem i winem, i wliakiwać to oboje, nozdrzami. Skutki tych likworow będą iefzcze skute-

czniejszy, jeżeli będą wymoczone w nich, *scordium*, rutka, skorka cytrynowa. Re-
śpieczniej jest używać kwaśni trzymać je
w ustach, niż zuć zedoar, dzięgiel mi-
strzownik &c. W tym samym czasie prze-
strzegać będzie Lekarz, aby nigdy nie wy-
chodził na czczo, ale niech zawsze weźmie
nieco posiłku i napije się wina Ren-
skiego lub Hiszpańskiego. *Forestus* obo-
wiązany do odwiedzenia zapowietrzonych,
szczęśliwie zachował się od zarazy, wymie-
nionemi sposobami, nadewszystko nielekli-
wością stałą, i często zuiąc kawałek cy-
tryny.

Ocet podług niektórych Autorów jest wy-
bornym prezerwatywum. Zbyteczne jednak
używanie jego może szkodzić; Pan *Deidier*
daie tego przykład na pewnym Chirurgu,
który z zbytecznego używania octu ledwo
nie zginął; powiększył chorobę kilku zapo-
wietrzonych, którym go dawał obficie. *Pre-*
servativum najpewniejszy jest męztwo i sta-
łość umysłu. Twierdzono, że podczas o-
statniego moru w Marfelli PP. *Chicoineau* i
Deidier, posłani na ratunek mieszkanców, za-
pewniali lud, iż mor grassuiący nie był za-
rażliwy: ale to tylko twierdzili, dla wzmo-
cnienia odwagi obywatelów.

Wielu Autorów kładzie w szeregu lekarstw
zewewnętrznych zdolnych do zabezpieczenia od
zarazy kauterya, które mocno zalecają; mo-
żna robić te apertury w karku, ale jeszcze
lepiej w nodze. Można także kadzić w Iz-
bie, rano i wieczor, mirrą, bursztynem,
olibanem, i kadzidłem zmieszanemi w ro-

wnych częściach. Trzefzczenie saletry na węglach rozpalonych, i ocet lany na łopatkę żelazną w ogniu rozpaloną, są bardzo skuteczne na poprawę skażonego powietrza: niektórzy pomyślnie używali prochu armatniego.

Ile możności strzedz się trzeba, aby nie wełnianego, ehustki nawet nie nosić; bo postrzeżono, że miazmy morowe często się i łatwiew czepią wszystkich wełnianych rzeczy.

Rządcy Miast i Prowincyi, zaradzają przyzwocie dobru swych podległych, gdy w czasie moru, zabraniają wszelkimi sposobami przystępu i szczenia się zarazie, i gdy w przypadku ktorego zapowietrzonego domu, każą z niego wychodzić zdrowym, a pozostałe sprzęty po umarłych na stos ognia oddają. Pewna jest, iż gdyby Turcy i Egipcyanie ostrożniejsi w tej mierze byli: morowe powietrze, nie czyniłoby tyle spustoszenia między nimi. Wzmiankowane Narody, opoionie przesądem Mahometańskiego przeznaczenia, zaniedbują wszelkich sposobow zabezpieczenia się od zarazy. Lubo zarażeni morem, niezaniebują bywać u siebie, ani się lękają wdziewania szat umarłych na mor; i owszem wystawiają je na sprzedaż. Ztąd powietrze morowe, prawie corocznie froży się w tamtych okolicach, a niekiedy tak okrutnie, iż w roku tyśiącznym pięćsetnym ośmdziesiątym, podług świadectwa *Prospera Alpina*, było umarłych 50,000. ludzi w Kairze.

Lekarze w czasie moru, nie tylko powinni się przykładać do poznania przyczyny beśsrzedniey tey choroby, ale nadto jeżeli można do odkrycia iey przyczyn odległych. Podług wiadomości tych przyczyn, można użyć ratunkow ogolnych, zdolnych do zatamowania postępku epidemii. Za pośrednictwem takiego przyczyn dochodzenia, *Hipokrates* obronił Grecyą od powietrza grassującego w *Illiryi*. Kazał zakładać wielkie ognie po wsiach: kazał zapalać lasy, i mor ustał.

Narro wytępił choroby floty Rzymskiej w Porcie Korcyry, zamykając wszystkie okna z strony południowej, a otwierając je z strony przeciwnej. Jużemy powiedzieli co zrobił *Empedokles* pod czas moru pestofszącego *Agrigent*.

Pomówiwszy o ratunkach prezerwujących, iakich można użyć, aby się zabezpieczyć przeciwko powietrzu; przejdźmy teraz do sposobu leczenia tey choroby. Sposób leczenia iey odmieniać się powinien stosownie do szczególnego każdej epidemii charakteru, stosownie do konfitytucyi chorych, i stosownie do innych tak istotnych iak przypadkowych okoliczności. Naygłównieyszą indykacyą jest, aby za pomocą natury, wypędzić z ciała przyzwoitemi drogami, iad morowy; a nadewszystko aby mu odkopać drogę, przez nadbiegłości krytyczne, o których wielkie bardzo należy mieć staranie; aby ożywić siły żywotne, i zapobiec symptomatom, które grożą choremu.

Gdy Lekarz dostanie w kuracyą zapowietrzonego, nieuchronnie potrzebną i pożyte-

czną jest rzeczą, aby nayważniey roztrząsnał z iaką gorączką ziadliwą, gorączka morowa może mieć naywięcey sfosunku i podobieństwa. Istotnie potrzebną jest rzeczą wiedzieć, że w tych nawet przypadkach, w których puszczanie krwi jest przyzwoite, nie należy go używać w początkach. *Hoffmann* mowi, iż go nigdy używać nie należy na początku choroby, i gdy chory jest w strachu i zasmuceniu, ale można puścić krew drugiego lub trzeciego dnia, jeżeli plethora jest znakomita, jeżeli tego dozwalała siła, inaczey oddechby został przeciętym, którego wolność wielką jest pomocą w tej chorobie. Pokazanie się dymienic jest przeciw wskazaniem puszczania krwi. Gdy lekarz odkrywa iaki sfosunek, iakie podobieństwo morowego powietrza z maligną; w którym zwatlenie siły jest znakomite, nie potrzeba puszczać krwi, ale na naywiększą stawić bańki nasiekiwanie na kościach.

Dover Lekarz Angielski, będąc w Peru, zamknął swych żołnierzy w kościele, gdzie nie dawno pochowano zapowietrzonych; Z nich sto ośmdziesiąt dostało morowego powietrza, sfowarzystzonego z dymienicami i petociami. Kazał im wszystkim krew puścić, i przykazał aby niezawieżywano rany pierwszemu, aż po otwarciu żyły ostatniego, i tak następnie, każdy zatym utracił blisko sto uncyi krwi, dał im za napoy zwyyczajny; wodę roztworzoną nieco oliwą i spirytusem koperwasowym, aby tej wodzie nadał kwaśkowatość przyjemną; Wszyscy wyszli oprócz ośmiu, którzy się żadną miarą

raż nie chcieli wstrzymać od likworow mocznych. W Europie zaledwo kiedy można puścić krew zapowietrzonym, a puszczając im krew, zaledwo można sobie pozwolić kilku uncyi.

Wymiotne są bardzo pożyteczne w początkach tej choroby, osobliwie gdy choroby czuie osłabienie połączone z kardyalgią, gdy ma nudności, i gdy mu się zbiera na wymioty. Tym sposobem częstokroć zatamowano tę chorobę w samym początku, dając tuż po wymiotnym, potne przyzwóicie przepisane. *Riviere* napisał postrzeżenie równie ciekawe iak dziwne. Pewien człowiek dorozumiewając się po bólu głowy i nudnościach które miał; że był rażony powietrzem: natychmiast wpuścił sobie w gardło pioro umaczone w oliwie; zaraz wzięły go wymioty, wyrzucił nayprzod materią wodnistą, żółtą, a potym pełną żółci żółtey; położył się potym w łóżku, wziął bulion, po którym się poccił, i zaraz ozdrowiał.

Pan de *Sauvages* pisze w swej Nosologii, że podczas morowego powietrza w *Alais*, rażeni morem, cierpieli wymioty żółciste, robaczywe i obfite; a ci którzy wymiotne żażyli dla uniknienia zarazy, mieli także podobne wymioty, i zachowani byli od moru.

Wszyscy Autorowie, którzy tylko pisali przeciwko morowemu powietrzu, zgadzają się jednomyślnie, że lekarstwa kwaśne i ziemiste, ze wszystkich innych lekarstw, naywięcej mają w sobie skuteczności, przeciwko tej chorobie. *Fracastor* bardzo zale-

ca następujące lekarstwo, o którym mowi, że ma znakomitą cnotę, tak na uprzedzenie iako i na uleczenie morowego powietrza.

Weź Soku Alleluia,	uncyi 2
Soku cytrynowego,	uncyą 1
Diascordium,	drachmę 1
Korzonkow wężownika w	skrup: 2
proszku,	uncyą 1
Octu,	

Zmieszay wszystko na trunek, który wezmiesz we dwóch dozach we cztery godziny iedną po drugiey. Ten trunek powtarzać należy codziennie.

Kordyalne i alexipharmatyczne wskazane są w tej chorobie; narkotyczne są szkodliwe i niebezpieczne, lubo potne, są przeciwnie wskazaniu choroby, ponieważ mogą skutkować pragnienie mocne i gorącość bardzo utrudzającą. Na największą można pozwolić dryakwi; największemi lekarstwami są owe, które utrzymują przeddech. Boerhave twierdzi, że diaphoretyczne nayprostsze naybardziej przystoia, iakimi są rob bżowy, saletra mieszana z kamforą, wymoczenie czosnkowego ziela &c. Hoffman mowi, iż słyżał od pewnego Chirurga, który się znajdował w Widniu pod czas powietrza, że bardzo pomysłnie używał electuarium od niego zwanego czarnym, a które się składało z robu bżowego i praśnego miodu każdego po pół funta; z proszku ruszniczego i kamfory każdego po drachmie iedney, którego to electuarium, kazał brać drachmę lub dwie

drachmy chorym. *Gresler* twierdzi, że używał bardzo pomyślnie prochu rufzniczego w morowym powietrzu, które pułsożyło Xięstwo Brunfzwickie.

Alexipharmatyczne gorące, zadane same przez się i w wielkiej ilości, bywają pospolicie bardzo szkodliwe w tej chorobie takimi są owe korzonki nazwane alexipharmatycznymi, które obfitują w olejek lotny gorący, iako to na przykład: lepczyca ziele (*carolina*) dzięgiel, cytwar, węzownik wirginiycki, mistrzownik, przeciwko truciźnie ziele &c. Essencye, elixyry, spirytusy lotne, uryenne, olejowate, którym dają tak wielką pochwałę, dla tejże samej przyczyny powinny być rugowane z leczących tę chorobę, chyba że będą ulagodzone i pokromione kwasami i saletą.

Kordyalne trzymają pierwsze miejsce pomiędzy lekarstwami pożytecznymi w powietrzu morowym. Ponieważ w tej okrutnej chorobie sily są niezmiernie zwątlone, już to z przyczyny boiaźni śmierci i strachu, już z przyczyny ostatecznej iey ziadliwości; powinnością jest lekarza pracować około pokrzepienia onych. Można używać wody wzmacniającej, która następuje:

Weź Pszczelnika Tureckiego, garści 4
 Roż tłuczonych z solą,
 Kwiatow konwalii, każdego garść 1
 Skorek świeżych cytrynowych, unc: ½
 Cynamonu, uncya 1
 Kwiatu muszkatowego, drachmę 1

Włóż wszystko w kwartę wina Ryńskiego i trzy kwarty wody pospolitey, z czego przepędzisz przy wolnym ogniu półtrzeciej kwarty. Wodę tę można zażywać samą przez się lub pomięszaną z syropem limoniowym, albo z syropem octu.

Gdy chorego mocne pragnienie pożera, i gdy czuie znakomitą gorącość, nic niema lepszego na pokromienie iey, iak tyzanna faletrzana zakwaszona spirytusem siarki, kwasem koperwafowym lub syropem limoniowym.

Gdy się pokazują dymienice, karbunkuly, trzeba nie zabawem przykładac na nie lekarstwa mogące ie na wierzch pociągnąć, takim iest lekarstwem plaister robiony tym sposobem :

Weż <i>Dryakwi,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Maki Inianey,</i>	garść 1
<i>Ziarna gorczycy,</i>	uncyi 2
<i>Cebul pieczonych w popiele z ktorych sok wycisniesz,</i>	Nro: 2
<i>Galbanum rozpuszczonego w octcie,</i>	drachm 2

Każ wszystko gotować do ściężałości plastru, dodając :

Oliwy,
Wosku białego, ile potrzeba.

Plaister ten rozciągniesz na skorce i przykładac będziesz dwa razy na dzień.

Nie potrzeba otwierać dymienic powietrznych czyli morowych niedotrawionych, chyba że gangrena grozi; co poznać można po farbie ich siney i czarney. Potrzeba wszelkie łożyć starania, aby je doprowadzić do zropienia, za pomocą kataplazmow odmiękczających anodynnnych, robionych z mleka i ośrodku chleba, z żółtków jaj, albo z ziół odmiękczających: z fig, z korzonków lilii białych, z cebuli pieczoney w popiele, z maki, z siemienia, z miodu i szafrau. Można także przykładać lekarstwa rozwiązujące, iako to plaster diachilon profity lub gumnowaty, plaster mucilaginis lub komonicy. Gdy dymienice dojdą swej dojrzałości, trzeba je otworzyć, wyczyścić, i zagoić, balsamem Arceusza, który niekiedy pomieszać należy z maścią basiliconis; z tym wszystkim, baczność dadź należy, aby ich zbyt wczesnie nie zamykać; dozwoleć należy czas nieiaki płynąć materji skażoney. Znajdnią się zdarzenia, w których nie trzeba czekać na dojrzenie dymienic, aby się nie schowały wewnątrz i nie zadały śmierci: Pod ow czas należałoby użyć lekarstw zdatnych do pociągania ich wewnątrz, iakimi są bańki, plastry przyszczaące, bańki nasiekiwane, kamień palący, a na dewszystko apertura.

Karbunkuty wyciągają innego sposobu leczenia: nie potrzeba na nich przykładać ropiących: ale tak potrzeba robić aby skorupa z nich padała. Tym końcem potrzeba smarować ich brzegi maścią trawiaącą, i na wierzch kłaść plaster ostry, iako to naprzy-

kład wyżey od nas zalecony. Skorō zaś skorupa spadnie, należy obwiić karbunkul maścią Egipską: Gdy się gangrena pokazuje, weźmiesz plafter zdolny do zatamowania korrupcyi, takim jest następujący podany od Hoffinanna.

Weź *Spirytusu wina rektyfikowanego*,

uncyi 4

Kamfory,

drachm 2

Szafranu,

drachmę 1

Nieru artycyjalnego, robionego

z spirytusu winnego soku soli Am-

moniaku i z spirytusu saletry, na-

leżycie roztopioney w spirytusie

winnym,

drachmę 1

Kauterya bądź aktualne bądź potencyalne nie zawsze się udają, często skutkują zapalenia gangrenowate, i zatwardzenie brzegow wrzodu; narzynania aż do żywego, albo wykorzenienie części gangrenowatey, lub skornpy łuszczkowatey, która zalega śródek karbunkulu, trzeba przenieść, nad kauterya. Gdy kto chce użyć apertury, w lezeniu karbunkulow, trzeba czekać pewney dojrzałości; ponieważ skorupa która się w nim robi, niedozwalałaby iadowi morowemu wychodzić.

Porownano mor powietrza z dymienicami stowarzyszony z Franca. Pan Schreiber, mówiac o tej stosowności chorob, zalecił merkuryusz słodki, kamforę, saletrę, antymonium, i jego przyprawy. Trzeba przyznać że te lekarstwa niebyły bez skutku pomysłnego. Ten sam Autor proponował aby porównać

rownać mor stowarzyszony z petociami, z ospą śpiwną zjadliwą; że zaś w tym gatunku, używają kinkiny pomyślne, radziła także na ten gatunek moru. Niema dziwu, że miała dobre skutki, ponieważ jest to niczna i antyseptyczna. W tym samym zamiarze używają Wężownika Wirginijskiego, ale pomyślności tego lekarstwa, nie są dosyć ogólne, abyśmy na nie mogli się zapatrywać, iako na specyficzne przeciwko morowi, iak wielu Autorów utrzymywać chciało.

To cośmy mówili o leczeniu powietrza morowego, powinno się brać w ogólności. Nie podobna ustanowić sposobu stałego, ponieważ leczenie to, powinno się odmieniać, podług rozmaitości przyczyn, które odkrywają nasza przezorność; potrzeba aby się lekarz przyłożył, do roztrząśnienia mocy, stopnia i charakteru choroby, aby mógł leczyć pomyślnie; do tęj zaś znajomości nie przychodzi najczęście, tylko przez najniezwyklejsze doświadczenia i postrzeżenia.

Tryb, który powinien zachować zapowietrzony, powinien być iak najdokładniejszy: Ogólnie, nie potrzeba mu dawać bulionow mięsnych: Ze zaś dają pospolicie do zgnilizny i alkalefcencyi potrzeba się obawiać używania onych, gdzie zgnilizna sama panuje; kleiki łęczmienne, ryżowe, gryczane, zakwaszkowane sokiem cytrynowym, lub innym iakim kwasem powinny być nad buliony przekładane. Okna będące na południe powinny być zamknięte, a należy często otwierać patrzące na

połnoc. Trzeba dadź baczość, aby wfszkie obicia wełniane pozdeymować, i wfszkie sprzęty wełniane i bawełniane iakie się mogą znaydować w domu; Nie można używać zbyteczney oftrożności w chorobie tak straszliwey.

„ Dostawfzy w kuracyą zapowietrzone-
 „ go zaczniesz od dawania mu enemy rano
 „ i wieczor, robioney z wywarzenia z fie-
 „ mienia i otrąb, i dwóch uncyi lenitiwi
 „ w połkwarcie wody. Jeżeli te lekarftwa
 „ nie działają, i gdy się żołądek nie odty-
 „ ka, władzisz w otwor zadni czopek na-
 „ stępujący:

Weź <i>Proszku jalapy,</i>	granow 24
<i>Soli pōspolitey,</i>	granow 12

„ Zmięszay to z trochę miodu praśnego,
 „ który każeśz gotować aż do stężności
 „ takiej, iakiey potrzeba, aby zrobić czo-
 „ pek który władzisz w otwor zadni. Prze-
 „ pisześz choremu używanie limonady, lub
 „ syropu limonowego z wodą. A ieżeli
 „ wolisz iulepku, zrob syrop z octu, kto-
 „ ry chory pić będzie z wodą.
 „ Drugiego dnia po pierwfzey enemie,
 „ dasz mu trunek następujący:

Weź <i>Soku szczawiowego,</i>	uncyi 2
<i>Cytrynowego,</i>	uncyą 1
<i>Diascordium,</i>	drachmę 1
<i>Korzonkow wężownika wirgin : w</i>	
<i>proszku,</i>	drachmy 2
<i>Octu,</i>	uncyą 1

„ Zmięszay wszystko na trunek, który w
 „ dwóch dozach chory zażyie w cztery go-
 „ dziny iedną po drugiey. Ten trunek co-
 „ dziennie chory powtarzać powinien. aż
 „ do zupełnego uzdrowienia, rano i wie-
 „ czor. Potym na przestrzenie serca i
 „ żołądka, przyłożyysz następującą przy-
 „ prawę :

Weź <i>Dryakwi,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Kamfory,</i>	drachm 2
<i>Szafranu,</i>	
<i>Stroiow bobrowych,</i>	każd: drach: 1
<i>Balsamu Peruwiańskiego,</i>	kropki 30
<i>Oleyku muszkatowey gatki,</i>	drach: $\frac{1}{2}$

„ Zmięszay zrob smarowanie, które przy-
 „ łożyysz iak wyżej powiedziano. Ten li-
 „ niment codzień ponawiać będziesz.

„ Gdy nadchodzą dymienie, anthraxy,
 „ lub iakie nadbiegłości, potrzeba prędko
 „ na nie przykładac lekarstwa zdolne po-
 „ ciągnąć ie na wierzch; takim lekarstwem
 „ iest plaster następujący :

Weź <i>Dryakwi,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Mąki lnianey,</i>	garsc 1
<i>Nasienia gorczycy,</i>	uncyi 2
<i>Cebuli pieczoney w popiele ktorey</i>	
<i>wyciszniesz sok,</i>	Nro: 2
<i>Galbanum rozpuszczonego w oct-</i>	
<i>cie,</i>	drachmy 2

„ Kaz warzyć wszystko do sężałości pla-
 „ stru, dodając ilość dostateczną.

Bb ij

Oliwy i wosku białego,

„ Ten plaster rozłożył na skórze i codzień
 „ dwa razy na dzień przyłożył na część;
 „ lub jeżeli wolisz, użył plasteru przyszcza-
 „ cego któryśmy opisali pod artykułem
 „ PIASTRU,

„ Jeżeli te plastry nie czynią prędkie-
 „ go skutku, i gdy nie widzisz aby się nad-
 „ bieglność powiększała, potrzeba robić na-
 „ siekiwania przed dotrawieniem się otoku;
 „ a nawet przyłożył ognia jeżeli tego po-
 „ trzeba; ponieważ na te nadbieglności, na-
 „ leży się zapatrywać, iako na iedyne spo-
 „ soby uzdrowienia przygotowane od na-
 „ tury.

„ Gdy chcesz pokrzepić siły chorego,
 „ które są zwątlale, można użyć wody
 „ wzmacniającej, która następuje.

Weź Pszczelnika Tureckiego,	garści 1
Koź tłuczonych z sola,	
Kwiatów konwalii, każdego	garść 1
Skóry świeżej cytrynowey,	uncyi $\frac{1}{2}$
Cynamonu.	uncyą 1
Kwiatu muszkatowego,	drachmę 1

„ Zmieszaj wszystko w kwarcie wina Ryń-
 „ skiego i trzech kwartach wody pospolitey,
 „ z tego przedystyluiesz poł trzeci kwarty
 „ przy wolnym ogniu.

„ Tę wodę można brać samą przez się,
 „ lub zmieszaną z syropem limoniowym albo
 „ z syropem octu.

„ Co się tycze nudności i wymiotów, ktorych chorzy doznają, można, gdy siły się utrzymują, udadź się do emetyku w wypłukaniu, które przepisują w dozie dwóch granów, przestrzegając, aby w wieczor brania wymiotnego, dadź proszek następujący:

Weź <i>Bernardynku wody,</i>	uncyi 4
<i>Saletry czyszczoney,</i>	granow 20
<i>Dryakwi,</i>	drachmy 4
<i>Soku limoniowego,</i>	uncyą 1

„ Na iedno zażycie.

„ *Dictionnaire de Médecine Art: Peste*

MORWA. MORWOWE DRZEWO. (Bot:)

Morus. W sklepach aptekarskich dwa tylko znają gatunki morwow. Czarny i biały.

MORWA CZARNA. *Morus fructu nigro.* *Morus nigra*, rośnie na podworzach i w ogrodach. Jey buławeczki są zielonawe, i noszą kilka kwiatów o czterech liściach, z pośrodku ktorych wznosi się kilka pręcików nasienych; te buławeczki nie zostawiają po sobie żadnego owocu. Owoce drzewa, które nazwano morwami, rosną na osobnych młocach na tymże samym odnożku, najprzód są zielone i ostre, potym czerwienieją, a na koniec, to jest w czasie swej dojrzałości, mają tak ciemną czerwoność, iż się zdają czarnemi. Wszystkim wiadomo że pod ow czas są napełnione słodczą łagodną i lepka, która farbuie kolorem krwistym ręce i usta; wewnątrz znajdując się nasionka

prawie okrągłe. Poki są tylko czerwone, są kwaśne i stężające, owoce zdają się być ukształtowane z zbioru małych krupek, z których każda powstała z jagodki małej soczystej. Liścia morwy czarnej są szerokie iak dłoń, prawie okrągłe, nieco kończy się, ostre na dotknięcie, wyrzynane po brzegach, bruzdowate, kołmate, twarde, unoszą się na krótkich ogonkach. W niedostatku liści morwow białych, mogą służyć za pastwisko robaczkom jedwabnym. Morwa jest drzewo bardzo wyśokie i grube, okryte korą twardą chrapowatą, koloru brunatnego; pień jego jest kręcony, krzywy, sekowaty, korzenie tego drzewa nie bardzo są głębokie, ale się rozchodzą szeroko, są wielkie, mocne, i dożyć liczne

Morwow czarnych używają iako pokarmu i iako lekarstwa; morwowe jagody iedzone w swej dojrzałości, mają cnotę chłodzącą, ale mało dają pokarmu, i łatwo się bardzo psują w żołądku; i dla tego bardzo mało używać ich należy. Z drugiey strony obwiniają ie, że skutkują wiatry. Wielu Autorow zaleca morwy na pokromienie upałów gorączek pieczących. *Dioscorides* chce aby iść morwy przed obiadem. *Galen* jest tegoż samego zdania. A *Horacyusz* mowi przeciwnie.

Ille salubres

*Æstatès peraget, nigris qui prandia moris.
Finiet ante gravem quæ legerat arbore
solem.*

„ Jedynym sposobem przepędzenia mile
„ porey letniej, iest kończyć obiady mor-
„ wami czarnemi, które powinny być zbie-
„ rane przed upałem słońca.

Lubo można naganić tego wielkiego Poe-
tę, że wypisał propozycją bardzo nie pe-
wną i podał ją za sposób iedyny mile prze-
pędzenia lata, chwalić go należy za ostro-
żność, którą zaleca, aby morwy zbierać
przed upałem dnia. W samey rzeczy, gdy
morwy nie będą zbierane przed wśchodem
słońca, mogą być bardzo nie zdrowe; bo
za zwyczaj pałki i inne owady, siadają na
nich we dnie, są one, żywią się niemi, skła-
dają na nich swe iayka, co może skutko-
wać wiele chorob ziadliwych. A nawet po-
strzegają, że kraie nayobstłtsze w morwy
czarne, są naypodlegleysze chorobom zia-
dliwym i morowym. Morwy zielone są osu-
szające i sześzające, dobre zatym na dyar-
ryę, dyffenteryę, dolegliwość celiaczną,
niepomiarowany upław miesięczny, plucie
krwią: przepisują z nich gargaryzmy, na
ból gardła i wrzodziki ust czyli gęby. Gdy
są doyrzale, łagodzą pierś i wzbudzają ex-
pektoracyę; robią z nich rob i syrop pro-
fity, tudzież rob i syrop składany. Rob pro-
fity robią z soku morwowego i z miodu,
kładą go łyżkę do wody skłanki, koń-
cem uśmierzenia ostrości pierśi i gardła; do-
dając do niego wino-grona nie doyrzale,
mirrę, szafran, otrzymują rob składany, sy-
rop tym samym sposobem robią, zamiast
korzenia i kory morwowej, iako lekarstw
przeciwwrobaczych, kładą je do profzkow

i innych przypraw przeciwko robaczynm. Liście morwowe tłuczone z octem i przyłożone na sparzeliny, robią wiele dobrego podług *Schwenckffu*.

MORWA BIAŁA *morus fructu albo . morus alba . morus fructu albo minori , ex albo purpurefcente*, jest wyborniejsza i delikatniejsza we wszystkich iak czarna, wyiawszy tylko owoc, którego smak jest międkowaty, nudny i przyjemny, zdalniejszy do wzbudzenia wymiotów niż do tuczenia. Liście morwy białey są podłużne, miększe i węższe iak liście morwy czarney, ale zabłowane iak tamte i wyrzynane w kwiatki lilio-we. To drzewo wydane kilka buławeczek przypiętych do nożek, nieco długich, dożyć podobnych do buławeczek morwy poprzedzającej. Owoce morwy białey są małe, białe lub purpurowe w stanie dojrzałości, pień morwy białey wyżey się podnosi, iak pień morwy czarney; korzenia iey są większe i rozciągleysze. Liście morwy białey są wyrzynane, iakośmy powiedzieli, ale to wyrzynanie poty tylko trwa, poki drzewo jest młode; bo skoro dojdzie do stanu doskonałości, zapełniają się zupełnie; że zaś są delikatniejsze od liści morwy czarney, przekładają ie nad tamte, gdy opatrnią żywność iedwabniczkom. To drzewo bardzo jest pospolite w Francyi, Hiszpanii, w Włochach: stanowi bogactwo niektórych kantonow Langwedocyi, Prowancyi, Delfinatu, Turingii, z przyczyny że dostarcza żywności iedwabnicom, które wiele przynoszą korzyści, gdy się udaia. Owoce mor-

wy białey wcale nie są używane w sztuce lekarskiej, ani na pokarm. Kora i korzeń tego drzewa, małą moc przeciwwrobaczną.

MORZYSKO, (Szt: Lek:) Nazwane od niektórych rznięciem. Jest to choroba najczęściej krótko trwająca, której głównym symptomatem jest uczucie gorąca w otworze żołądkowym i całej długości Esophagu. Pod ów czas chorey prawie obficie, nie kiedy womituje, jest niespokojnym, złego humoru; muszkulę twarzy wpadała w konwulsy.

Ta dolegliwość pochodziła jest ludziom złych pokarmów używającym, którzy jedzą rzeczy niestrawne lub kwaśniejące, nadewszystko zaś rzeczy wiele w sobie zawierające oleju, na przykład kasztany. Osoby które bądź przez stan, bądź przez konieczność przymuszone są pościć, lub żyć rybami; te które używają przysmarzań gryład robionych z oliwą lub tłustością zgorzkniałą, są bardzo podległe morzyskom. Ta choroba może także być skutkowana wielkim używaniem likworów mocnych.

Leczenie morzyisk pospolitych, ani długie ani trudne nie jest, byle tylko osoba cierpiąca je nie była hipokondryczną. Dyteta jest niewyborniejszym na tę chorobę lekarstwem; udać się należy do wymiotnych, gdy morzyisko często porywa, bo pod ów czas żołądek napełniony bywa sokami kwaśnymi i ostremi, źle wypracowanymi, które miewają porządek dygestyi. Skorupy ostryg i wszystkie pławy, woda wapienna, i sole alkaliczne stałe, zalecone są od Autorów. Te sole łącząc się z kwasami, robią sól

niaką, która jest wybornym mydłałym (*Patrz CHŁONIAĆE*) Osoby podległe tej chorobie wielką by uczuły ulgę, gdyby używały tyzanny gotowanej z dwóch drachm chinu moczoney na zimno przez dzień jeden w półtorej kwarcie wody, i potem trzymaney przy ogniu, aż do wyrznięcia części trzeciej. Podczas używania tej tyzanny, powinien się chory często purgować.

Zachowasz się od morzyłka pospolitego, nie używając tylko pokarmów łatwego trawienia, dobrze gotowanych, i żniąc je przyswoicie. Fermentacya, której pokarmy podpadają w żołądka, niebędzie pod ów czas burzliwa, i dygestya odprawi się należycie.

Znane są ielzcze inne gatunki morzyłk, mające między sobą różnicę przyczyn, które je skutkują. *Hipokrates* wzmiankuje o gorącości w przestrzeni żołądka, która nie kiedy towarzyszy gorączkom ostrym i chronicznym. Ta choroba charakteryzowana bywa utratą apetytu, goryczą w ustach, wymiotami żółci, gorączką i kardyalgią.

To morzyłko napada także na osoby choleryczne, temperamentu ciepłego i krwistego, które używają pokarmów ostrych i słonych, które bardzo wiele używają cebuli, czosnku i sera. Te substancje w żołądkach gorących zawsze doświadczają dygestyi roztaczających wonią empireumatyczną.

W takowych zdarzeniach, nayprzód chorego przepurgować trzeba mocnym wywarzeniem tamarynd; potem przejdiesz do chłoniących, iakimi są kreda, racze oczy, flo-

niowa kość palona, kasek Ormiański, woda portulaki, konserwa z apporrhodon, wody mineralne kwaśkowe, są także wskazane. W ich niedostatku chory będzie pił serwatkę, w której także gasić cegłę rozpaloną w ogniu.

Zapalenie żołądka, watroby, śledziony i macicy, może skutkować morzyłko. W tych przypadkach puszczanie krwi jest wskazane; woda kurcząca, wiele także dobrego zrobi.

Mieszkańcy gór Laponickich, podlegli są chorobie endemicznej tego gatunku, która bez różnicy napada na kobiety i na mężczyzn. Chory utyskuje na ból koło serca, który się rozciąga aż do pleców i pierś. Ten ból nie jest ustawiczny, ale przystępy bardzo ma bliskie: chory wiele pluie, ma nudności i wymioty, które go często dręczą. Wielka ilość śliny, którą oddaie, czasem wznosi się do funta jednego i więcej: ślina ta jest ciepła, wodnista, czysta, pod ów czas chory здаie się uczuwać ulgę i choroba na dzień lub dwa dni uśtaie.

Półowa przynajmniej Laponów podlega tej chorobie. Symptomata stają się złemi, gdy rzeczeni ludzie iedzą substancje stwardniałe w dymie, mięśiwa sione, lub inne pokarmy tego gatunku. Choroba niknie gdy odmieniają pokarm, gdy pią mleko dobre, gdy iedzą mięso lub ryby świeże.

U Laponczyków morzyłko czasem trwa przez całe życie. Do tych czas nieznaieziono żadnego lekarstwa, zdolnego do zatrucia jego źródła. Pan *Linnaeus* twierdzi,

że ci ludzie purgują się, skrupulem wroniego oka, zażytych w proszku.

Dostrzeżono także, że morzyisko skutkowane czasem bywa wrzodem *piloni* i opiera się wszystkiemu lekarstwu. Wylawszy mleko, którego zadanie nie przyszło nikomu na myśl, a któreby podobno szczęśliwie sporządziło skutki.

Paweł Herman sławny Professor w Leydzie, widział także kobietę, która od chwili samej poczęcia, aż do złączenia była dręczona morzykiem. Używanie oczów rączych i żelaznych lekarstw, uzdrowiły ją; ale choroba nie równie stała się uporeczywą w drugiej ciąży, po której powiła dwoje dzieci.

WOREK MOSZNY, (*Anat.*) Takie mają nazwisko dwie torbeczki błoniste, zawierające w sobie jądra męskie. Te dwie torbeczki powstają z dwóch błon, z których zewnętrzna nazwana jest *scrotum*, a wewnętrzna czyli druga *dartos*. Worek moszny ma wiele tkaniny komórkowatej, ale mało tłuszczu; worek ten podległy jest *emphysematom* i zacieczeniom zwanym *hydrocele*. Patrz.

MRUGANIE POWIEK (*Physiol.*) Mrugamy powiekami, gdy te dwie części oka naszego zbliżają się za ściąganiem dobrowolnym ku wszystkim częściąom mrużka krążkowatego. Mruganie oczów jest akcją czyli działaniem mechanicznym. Odbywamy go bez uczestnictwa w tym woli, gdy siłamy wzrok, abyśmy dostrzegli przedmiotu odległego. W tym stanie, powieki ści-

śnione przeszkadzaią, aby wielka ilość promieni słonecznych, nie wpadała na błonę rogową i nie rzuciła zamieszania w wzrok, robią oraz, że słup światła odbijający od przedmiotu, sam ieden, bez przymieszania innych promieni przybywa do błony siatkowej. Dla tego lepiej widziemy każdą rzecz przez papier skręcany w rurkę, niż na pełnym powietrzu trzymając oko. Papier skręcony w rurkę odbywa na ten czas funkcją powieki. Pewnym tylko promieniom dozwala wpadać w oko.

MUCHY HISZPANSKIE, (Mat. Lek.)

Tak nazywają pewien gatunek owadu skrzydłatego, który trzyma pierwsze miejsce między lekarstwami przyszczacemi. Patrz KANTARYDY.

MUŁ, jest to rodzaj bydłęcia czwornogiego, rodzący się z konia i oślicy, lub z ośła i kłaczki. Muł, mówi Pan *Valmont de Bomare*, idąc za zdaniem Pana *Buffon*, nie jest gatunkiem pewnym i stałym, któryby się mógł reprodukować, ale raczej gatunkiem bękartim. Muł zrodzony z ośła i kobyły, bardzo jest podobien do ośła kształtem ciała, długością uszu i krótkością grzywy, ale wielkością swoją podobniejszy jest do kobyły. Jak ośioł ma ogon długi, który nie ma włosów tylko na końcu, kolor jego pospolity bywa czarny lub brunatno czarny. Na grzbiecie ma iak ośioł krzyż koloru wyraźniejszego.

Muł i mulica, lubo z natury są bardzo gorący i bardzo chciwi złączenia się, rzadko kiedy dają owoc swych związków, zaledwo

gdzie można zobaczyć przykłady tego. Wielu Autorów utrzymuje, że wielkim jest interesem Gospodarzy nie pozwalać im łączyć się, ponieważ po złaczeniu stałą się złemi, chimerykami, kopią, skaczą, biją. Muły nie kiedy są podeyrzliwe i gniewliwe; czasem tak są przywiązani do swoich Panów, lub do tego, który koło nich chodzi, że nikogo prócz niego słuchać nie chcą, nawet przy największych karach i sposobach pozyskania ich powolności. Postrzegają, że uczeństwu-ją w własnościach zwierząt, z których pochodzą; bo zazwyczaj mają moc koni, a tęgość, wytrzymałość i twardość osłów; największe ciężary prawie bez utrudzenia dźwigają. W Hiszpanii używają mułów do ciągnięcia karet i innych wozów, na których sprowadzają rzeczy potrzebne do życia. Włochy jeżdżą także niemi. Równie śmiało iak zručnie przechodzą po nadbrzeżami przepaści, dla tego bardziey ich niżeli koni używają w Kraiach gorzystych. Najlepiej muły, są bez wątpienia owe, które pochodzą z osła i klaczy. Potrzeba, mówi ten sam Autor, któregośmy już wzmiankowali, aby stadnik przeżedł już lat trzy, i aby nie miał więcej iak dziesięć, bardzo szanując osły koloru czarnego samego przez się, lub nakrapiane czerwono, zakrawające na popielatofrebrnawy kolor. Myśzate nie nie warte; klacza nie powinna mieć lat dziesięciu, i aby się piękne muły rodziły, należy klacze dobrać stosownego koloru do koloru osła. Osły stadniki na widok klaczy w tak wielkie wpadają zacieczenie, iż ich muły

trzymać należycie ochelznanych, aby nie pokalicyli dowodzących ich ludzi. Zazwyczaj od połowy Maia do połowy Czerwca, przypuszczają osła do kobył; dla tego, że muły rodzą się ku końcu iedynastego, dwunastego, a nawet trzynastego miesiąca; kiedy zatym poczęte będą w Maiu lub Czerwcu, urodzą się w czasie obfitey trawy. Kobyły spuszczone z osłem, nie mogą karmić zrębiać tylko sześć Miesięcy, z przyczyny bólu, który ku końcu tego czasu czują w cybokach; i przeto trzeba je na ten czas odśadzać, albo przyśadzać do inney klaczy.

Muły są daleko mocniejszy iak mulice; i dla tego przenoszą tamtych nad tę w pracach mozolnych i trudnych. Dobry muł powinien być tęg, tłusty, mocny, Tył powinien mu się zwieszać ku ogonowi, powinien być ciała krotkiego, nogi powinien mieć krotkie i nieco tłuste. Mulica powinna mieć głowę suchą i małą, szyję długą i obłąkowatą, tył pełny i szeroki, pierś obfzerne, stopę małą i nogi suche. Lata mułów i mulic poznają wpatrywaniem się w zęby. Mułów nie potrzeba używać przed piątym rokiem.

Korzyści, które odbieramy z hodowania mułów, są obfzernieysze nad wyliczone dopiero. Wiele części mulich, służą ieszcze do użycia lekarskiego, iako to: kopyto, uryna, gnóy. Gnóy muli jest potny i może zażłanowić płynienie dysenteryczne, a nawet miesięczne nieumiarkowane. Uryna mula, zażywana w parzeniu razem z swym opadkiem czyli sedymentem, leczy nadgnio-

tki, i rozpędza bole artrytyczne. Kopyto mule wzięte wewnętrznie od granów 12. aż do 2. krupulów, zdolne jest do wstrzymywania miesiączki zbyt obfitej, i w wszystkich gatunków wypływu; robią także z niego nakadzania.

Hodowanie mułów powinno bydź to samo co hodowanie koni, tak względem paszwy, paszy i ujeżdżania, iak co do leczenia chorób, którym podlegają. Wielu twierdzi, że gdy muł rażony jest gorączką, niema lepszego lekarstwa, iak dać mu kapufty surowey; gdy często dycha a krótkim oddechem, dodaia, puść mu krew, potym day mu półknąć trzy kwaterki wina z półuncyą oliwy, tyłuż kadzidła i trzema kwaterkami szanty białej; leczą go z osłabienia sił i omdlałości dawaniem częstym napoju robionego z półuncy siarki rozbitej w surowym iaju i pół drachmy miodu z winem; to lekarstwo może także bydź użytym gdy kaszle, i gdy ma ból żołądka. Jeżeli jest znużony wrzuc mu w gardziel trochę wina i tłustości.

Kopyto mule rzucone na zarzewie lub rozpalone węgle, roztacza wonią tak przykrą dla myszy i szeszurów, że natychmiast porzucaia miejsce zamieszkania od siebie.

MUNDICATIVUM APII. (Rze. Apt:)
Unguentum mundicativum Apii:

MASC CZYSZCZĄCA OPICHU.

Weź Liści świeżych Opichu   funt 1,
Liści Tabacząnych czyli Tytuniu.
Wiel.

Wielkiego Rozchodnika, każdego
funta $\frac{1}{2}$

Liści psinek ziela.

Piotunu.

Rzepiku.

Bukwicy,

Wielkiego Jaskotczego ziela.

Szanty białey.

Tysiącznika.

Biedrzeńca.

Babki.

Głowiének modrych.

Barwinku.

Kurzyślepu.

Małego Jasieńca.

Zywiczki czyli Gęsiego Poleciu.

Przetarżnika, każdego uncyi 2.

Korzonkow świeżych Kokornaku.

Powoiu ziela.

Kasztankow czyli orzeszkow ziemnych.

Kosaccu nasienia.

Wielkiego Trędownika, każdego
uncyi 2.

Aloesu.

Mirry każdego uncya 1.

Oliwy funtow 4.

Wosku żółtego uncyi 12.

Łoiu funta $\frac{1}{2}$.

Smolney żywicy.

Terpentyny każdego uncyi 5.

Każ rozpuścić łoy w oliwie, potym wrzucić to korzonki i zioła potłuczone, warz często mieszaiąc, dopokąd się wilgotność roślin

prawie ze wszystkim nie wytrawi. Przecedź mocno wyciskając. Gdy przecedzenie to i wyciśnienie opuści na dół wszystkie gąszcz nieczysty, dodaj wołk, żywicę i terpentynę; przecedź powtórnie, a gdy ostygnie przez połowę, dodaj Aloesu i mirry rozdartych na miazki proszek.

Chirurgowie zpatrują się na tę maść, iak na lekarstwo zdolne do goienia prędkiego ran i wrzodów. Z tym wszystkim wielka liczba ingrediencyi, które wchodzą do utworzenia iey, czyni robotę tey maści trudną; rzadko iey kiedy używają.

MURZYNEK MINERALNY, (Rz. Apt.) To lekarstwo wzięło nazwisko murzynką, z przyczyny koloru czarnego. Powstaie z połączenia merkuryusza i siarki. Wielorakim go sposobem robią.

1. Rozcierają merkuryusz z siarką na ziarno, dotąd dopokąd tak pomieszane nie będą, iż merkuryusza rozpoznać od siarki nie można, i dopokąd proszek nie będzie miał koloru czarnego ciemnego. Ten sposób preparowania jest nayprostszy i nayużywaniszy.

2. Leją merkuryusz na siarkę, dadzą im się nawzajem macerować, i zachowują tę masę, aby ją w potrzebie zetrzeć na proszek.

3. Mielzą ją doskonale dwie części siarki z jedną częścią merkuryusza; zapalają mieszaninę, aby się siarka wypaliła, gdy płomień zgaśnie, znajdą proszek czarny, i ten proszek jest murzynkiem.

Ta przyprawa ma własność rozrzedzającą, czyszczącą, anthelmatyeczną. Pożyteczna jest w zatłkaniu trzewiów. Zadana wolowatym, nie raz czyniła bardzo dobre skutki; można ją także dawać na choroby skóry.

Murzynek preparowany pierwszym sposobem, dawany bywa od piętnastu granów, aż do półdrachmy. Doza robionego podług wtórego przepisu jest tylko od granów 6. aż do dwudziestu. Co się tycze trzeciego, przepisują go w chorobach wenerycznych, od granów dwóch, aż do ośmiu w pigułkach. Bardzo obfite poty sprawia, a rzadko jedna saliwacyą.

MUSZCZEK, (Anat:) Muszczek jest to mały mżg, czyli raczy przedłużenie dalsze mżgu, nie równie jest mniejszy od mżgu. Substancye muszczku są te same co i mżgu właściwie rzeczono, ale jest zbitszy czyli bardziej zbity, miększy. Muszczek leży w tyle głowy.

Powierzchność zewnętrzna mżgu jest nie równa, bruzdowata; naprzód rzuca swoje odnożki nazwane *robaczo kształtne*, bo Anatomiści dostrzegają w nich podobieństwa do glist. To trzewie łączy się z szpikiem grzbietu przedłużonym.

MUSZKAT, MUSZKATOWA GAŁKA, (Diet i Mat: Lek:) Jest to owoc drzewa Indyi Wschodnich, wielki jak orzech, zapachu wdzięcznego, smaku ostrego i aromatycznego, który odziany jest powłoką szczególną, nazwaną kwiatem muszkatowym. Używanie gałki muszkatowej jest dosyć częste w sztuce Lekarskiej. Umieszczają ją w

klasie lekarstw analeptycznych, żołądkowych, przeciw wietrznych cephalicznych i kardyalnych. Zalecają go w chorobie *Coryza*, to jest katarze muzgowym, i w innych płynieniach, używają go pomyślnie w kardyalgiach, wymiotach i bólach kolki. Brakmanowie albo Braminowie używają gałek muszkatowych smażonych w cukrze w paraliżu, w dolegliwości macicy i nerwów. Gałka muszkatowa smażona jest wyborym lekarstwem przeciwko diarrii i innym płynieniom żołądka. Wzmacnia żołądek, ułatwia trawienie i wzbudza mięśnie. Gałki muszkatowe gryzione, żute i połykane, są bardzo dobre w paraliżu części służących do żucia i połykania podług *Ettmulera*. Czytamy w *Xiążce Tacheniusza de morborum principe*, że pewien żołnierz miał ranę, która się zawarła przez wewnętrzne używanie gałki muszkatowej. Ztąd też *Lesevre* i *Wedellius* zalecają to lekarstwo na zafklepienie i załatwienie ran. Kwiatowi muszkatowemu te same przypisują własności co gałce muszkatowej. Ten owoc bierze się w substancji od ośmiu granów, aż do pół drachmy; gdy jest smażony, biorą go aż do dwóch skrupułów.

Wszystkim wiadomo, że gałka muszkatowa trzyma pierwsze miejsce pomiędzy przyprawami łagodnemi i umiarkowanemi. Na Desery dają gałki muszkatowe całe smażone w cukrze, i wielu używa ich w obcych krajach piąc herbatę. Osoby delikatne, skórkę tylko z nich odzieraia. Z tym wszystkim doświadczenie pokazało, że gałka muszka-

towa smażona w cukrze jest niekiedy szkodziła, czy to iedzona cała, czy też w samiej swej skórce. Wiedzieć bowiem należy, że ten owoc i jego skóra, są narkotyczne w znakomitym stopniu, a ci którzy go używają nieumiarkowanie, mogą wpaść w ospałą gnusność i w choroby śpiączkowate. W *Lobelu* czytamy przypadek stwierdzający tę prawdę. Pewna ciężarna kobieta zjadłszy dwanaście muszkatowych gałek, w padła w pewien gatunek obłąkania umysłu czyli raczej opoienia, z którego ją spoczynek sen, i odporne, które miano baczność przyłożyć na głowę, wyciągnęły.

Z gałek muszkatowych świeżych utłuczonych i rozpuszczonych na patelni, oleiek robią dobroczynny w wielu chorobach.

Oleiek ten dany w jakim likworze ciepłym, mowi Pan *James* uspokoi rznięcia i bole nerkow.

Oleiek ten przyłożony dziecięciu w kształcie smarowidła na przestrzeń pępkową uspokoi rznięcia; jeżeli nim natrzesz nerwy i stawowe spoienie, udręczone bólami upor-nemi, rozpędzi ie.

MUZG, (Anat.) Muzg jest trzewie biel-mowate, zawarte w puszcze kościstej, którą układają kości głowy. W tym to organie zdaje się dusza mieć swoje istotne siedlisko i zamieszkanie; ono jest początkiem czucia, pojęcia i myśli; tam się odsączają duchy zwierzęce, które natura przeznacza dożywienia i poruszenia innych części. Theorya muzgu dotąd ieszcze bardzo jest ciemna; chcieć ją zgłębić, byłoby iedno co chcieć

namnożyć nowych błędów, a powiększyć liczbę dawnych. Przestaniemy zatem tutaj, na podaniu wiadomości anatomicznych, które każdy znać powinien.

Muzg zapełnia doskonale jamistość cząski, Podzielony jest na dwa półkłęby, a każdy z tych półkłębow, jest jeszcze podzielony na troje, to jest na część przednią, tylną, i środkową. Kształt tego trzewia jest jakowaty, nieco spłaszczony na bokach, cała masa ma na sobie bruzdy, dosyć podobne do rozmaitych pookręcań kiszek. W muzgu dwie postrzegają substancje; pierwszą, którą nazywają skronią, popielatą, szarawą i pomarszczoną. Ta część jest też najzewnętrzniejsza, jeżeli tak mówić mogą. Druga substancja nazwana od łacinników *medullaris* ośrodkowa, bo zalega sam środek, jest biała i zbita; jest niby bielmem albo raczej rdzeniem muzgu.

Wielu Anatomików wiodło spor o to, czyli muzg jest substancją gruczołową, czyli naczyńkową. Zdało się, że *Ruisch* rozwiązał to zapytanie, a jego wstrykiwania zdały się przenikać całą substancją rzeczywistego trzewia. To jednak zwycięstwo nie użyczyło żadnego nowego światła praktyce; zawsze jednakowym sposobem leczą choroby muzgu, nie troszcząc się o to, czyli z chorobą gruczołową, czyli z chorobą naczyń walczyć potrzeba. Gdyby się Anatomicy chcieli na wzajem rozumieć, możeby wszystkich zdania o muzgu były prawdziwe. Muzg jest zbiorem gruczołków, jeżeli gruczołki nie co innego są, tylko kłębkami naczyń.

To trzewie okryte jest dwoma błonami. Jedney daią nazwisko *dura matris*, twardey matki, drugiey *pia matris*, łagodney matki. *Dura mater* składa się z podwoyney płaszczyny włókien krzyżujących się czyli przecinających się na krzyż rozmaitym sposobem. Ma dwie właśnie tkaninki, które łatwo można poznać, mnąc w palcach. Ta błona mocno przylega do czaszki, a gdy ją oddzielaia, postrzegaią krople krwi rozcięte za zerwaniem koniuszczkow naczyń.

Dura mater układa kilka fałdów godnych uwagi. Pierwszy fałd dzieli mózg na dwie części równe, idzie z przodu głowy aż do tyłu; gdzie się przedziela, aby muszczkowi urobił powłokę. Ten pierwszy fałd znany jest od Anatomikow pod nazwiskiem *kosy*, drugi jest niby namiotem muszczku. *Dura mater* robi ieszcze wiele innych fałdów, które znowu robia kanały, z których ieden nazwany jest podłużny wyższy, bo się rozciąga od brzegu wyższego *kosy*, znajduiemy procz tego dwa, które się nazywaią pobocznemi, i które są osadzone w rynwiakach, iakich dostrzegamy w powierzchni wewnętrzney z tyłu głowy i kości skroniowych. Czwarty fałd, wpada do zbiegu trzech pierwszych: nosi szerególnieysze nazwisko *naciskacza Herophila*. *Herophil*, podług powieści powszechney pierwszy zaczął rozbierać trupy ludzkie.

Pia Mater leży pod *Dura Mater*. Bez śrzednie okrywa mózg, od którego, bardzo ją ciężko oderwać. Rozciąga się tak daleko iak *Dura mater*, która daie powłokę wszy-

skim nerwom wypadaiącym z czaski: to ma szczególnieyszego, że zstępuje kanałem pacierzowym i rozdziela szpik pacierzowy na dwie części.

Odsunawszy dwa półkrażki muzgu, postrzegamy ciało białe, dosyć twarde, którego postać iest prawie sferyczną. Nazywają to ciało ciałem *głębiasłym*. Ciało to iest podługowate, połyskujące, bardzo gładkie i podobne w kształcie do grzbietu oślego. Zdaie się bydz utworzone z substancyi trzymającej szrodek pomiędzy substancją skórną i popiołowatą.

Przewrociwszy ciałko głębiasie, znajdujemy dwie jamy znaczne i nieregularne, nazwano ie torbeczkami wyższemi, czyli pobocznemi. Te dwie jamki przedzielone są od siebie przez przegrodę błoniastą przezroczystą i w półśrodkową, nazwaną, *septum lucidum*.

Sklepienie o trzech słupkach znajduje się pod tą przegrodą; a powyżey tego sklepienia iest trzecia torbeczka, która go przykrywa, iak plecionka choroides (iak błona płod okrywająca), która iest tkaninką naczynek, ale użytek iey nie bardzo znamy.

Pod plecionką choroidalną postrzegamy cztery pary nadrostkow, czyli wzgóreczek. Cztery większe są przednie, cztery inne położone są ku tyłowi i bliżey sobie. Dwa pierwsze znane są od Anatomikow, pod nazwiskiem *ciałek łaskowanych*; to nazwisko dano im dla tego, bo substancya skórną i óśrodkową, z których powstaia, niewy-

ownym sposobem są nawzajem pomieszane. Drugie wzgoreczki, nazwane są *lezyńska nerwow optycznych*, bo z nich nerwy optyczne swój początek biorą.

Z głębi każdej wzgoreczki, o których my dopiero mówili, wypadają dwa grube sznurki, które idą na doł, z tylney części ku przedney. Robią zakręcania właśnie w kształcie rogów baranich, zbliżają się do siebie, i idą zmniejszając się, do zbiegnięcia się z nerwami optycznymi, dla których wypadają z nasady czaskowey.

Naymnieysze wzgoreczki, znajdujące się w iankach czyli torbeczkach muzgowych, są te, które starożytni nazwali *nates* & *testes*; Panu *Winslow* zazwiśka te zdawały się nieprzyzwoite, i na ich miejsce dał nazwiśka guzików czworoparzystych.

Wśród tych dwóch guzików znajduje się gruczołek pinelowy, który *Descartes* nazwał za siedlisko duszy; ten gruczołek jest tak wielki jak groch; roztarłszy go między palcami, czuć że zawiera w sobie małe ciążeczki twarde podobne do kamieni: nie zdaje się rzeczą podobną do prawdy, aby dusza miała tak ściśnięte panowanie w ciele. *Patrz Dusza.*

Pod gruczołem pinelowym znajduje się kanał, który wpada do muszczku i jedyną komunikacją trzech iamek czyli torbeczek z czwartą. Ten kanałik tak się kończy jak piero zatęperowane i dla tego jest nazwany *calamus scriptorius*.

W zjednoczeniu połowy niższej nerwów optycznych, znajduje się ustęp czy wypu-

flek w kształcie kanału troykątneho: nazywają go trzecią jamką muzgu. Ten wypustek ma otwór w części przedniej dosyć obszerny nazwany leykiem. Ten kanalik kończy się pod gruczołkiem ślinistym. Mniemano długo, że jest wydrążony, ale doświadczenie przeciwnie pokazało.

MUZYKA. (Mat: Diet:) „Działanie muzyki na ludzi jest tak mocne, a nade-
 „wszystko tak czułe, mowi pewien sławny
 „Autor, że zupełnie nie pożyteczną zda-
 „je się rzeczą zgromadzać tłumy dowodów,
 „na poparcie iego rzeczywiistości. Do-
 „świadczanie codzienne, przekonywa tych,
 „którzy czuć mogą, co się zaś tycze owych
 „ludzi źle organizowanych, którzy zanu-
 „rzeni będąc w nieczułości chorowitey,
 „nieszczęściem żądają takowych dowodów,
 „nawoczywistsze nie mogłyby ich zape-
 „wnie przekonać. W samey rzeczy coż
 „przyczyny naylepsze zdołają, gdzie czu-
 „cie nie czyni żadney impressyi? Niech
 „by przeniesiono człowieka nayniewier-
 „nieyszego, a zatym naymniey znającego
 „ale posiadającego pospolitą dozę czucia
 „do owych Pałacow rozkosznego omamie-
 „nia, do owych Akademii Muzyki, gdzie
 „widać sztukę walczącą z naturą i pokazu-
 „jącą się wyższą nad nią? niechby tam
 „słuchał deklamacye brzmienne i porządne
 „tey nienaśladowaney Aktorki, popartej a-
 „kamentem dokładnym i stosownym o-
 „wych instrumentow tak wydoskonalnych,
 „mogłżeby wstrzymać się od brania w po-
 „dział sentymentow, namiętności, fyтуа-

„cyi wyrażonych z taką prawdą i z tak
 „mocną sztuką? A że użyję wyrazów pi-
 „sarza wieku zeszłego, dusza jego ogoło-
 „cona z wszelkiego obcego wyobrażenia,
 „tracąc wszelki rodzaj innego czucia, nie
 „uleciż całkowicie do uszów? Dusza jego
 „wkrótce poruszona zostanie, ciało odbierze
 „impreßyę równie żywe; drżenie machinal-
 „ne mimowolne, osiędzie go, włosy z wol-
 „na stawać mu będą na głowie, i mimo swe-
 „go usiłowania czuć będzie potajemne ia-
 „kieś zamieszanie, pewien gatunek ściśnie-
 „nia w skorze, a czuiąc tak żywo, będzież
 „mógł niedowierzać.

Rzucmy wzrokiem na dzieje starożytne
 „i dzisiejsze, przebiegniemy dzieła prze-
 „flane potomości od czasów niepamię-
 „tnych; wszędzie dostrzeżemy skutków
 „zadumienia godnych muzyki. *Galen* twier-
 „dził, że *Eskulapiusz* piosnkami łagodne-
 „mi, wesołemi i rozkosznemi leczył tych,
 „w których gwałtowne poruszenia umysłu,
 „większą niż potrzeba było wzniecały go-
 „rącość temperamentu. *Pindar* toż samo
 „twierdzi. Muzyka starożytnych prosiła
 „mocniej wspierająca się na naśladowaniu.
 „była nierównie tkliwsza i skuteczniejsza,

My usiłujemy uczynić zadowolę umysłowi,
 „wzniecić rozkosz, ale oni przykładali się do
 „wzruszenia namiętności, do poruszenia ser-
 „ca, ztąd w ich dziejach więcej nie równie
 „znaydujemy przypadków korzyśtniejszych
 „dla sławy muzyki. Dwa osobliwsze mieli gatun-
 „ki aryi, pierwszy nazwany *Doryckim*, dachy

rozhułkane, duchy miotane niespokojności, przyprowadzał do stanu słodkiego zaciszenia, uspokajał namiętności; drugi zwany *Phrygijski* ożywiał zwątlą odwagę, wzniecał zapal. Sam *Galen* w pewnym mieyscu dzieł swoich daie nam przykład pokazujący iak wiele mocy te dwa gatunki aryi, miały nad ludźmi; i iakie odmiany skutkowały w iedney chwili w ékonomii zwierzęcey.

Pewień muzyk mowi ten biegły obserwator, wprawiwszy w szaleństwo, w krotkim bardzo przeciągu czasu, kilku młodzieńców, ktorzy byli piiani, graniem aryi phrygijskiey, prosiłem go aby tonu odmienił, i grał arya doryską, natychmiast spokojność wzięła mieysce szaleństwa, i tak się spokojnemi pokazali, iak gdyby nigdy, w przeciwnym stanie nie byli. W wybornych dziełach *Kwintyliana* czytamy, że *Pitagores* widząc pewnego młodzieńca uniesionego gniewem, iuż iuż w sztuki mającego rozrabiać wiarołomną swoją kochankę, zamyślającego spalić dom, prosił muzyka, aby zaczął grać arya doryską, czem tak uspokoił zacieczenie kochanka wzgardzonego, że wyszedł nic nie uczyniwszy złego. Pewień imieniem *Terpenter* Muzyk, łagodnością głosu swego uśmierzył bunt ieden w Lacedemonii. Te przykłady, do którychbyśmy mogli mnostwo innych przydadź, gdyby granice założone dziełu naszemu nie przeciwiły się temu, stwierdzają bez wątpienia sposobem nie zaprzeczliwym prawdę propozycyi, ktorą my położyli na początku artykułu, to iest że muzyka starożytnych

była patetyczniejsza jeżeli się tak tłumaczyć mogą, od naszej. Prawda jest, że niekiedy muzycy nasi dochodzą wzruszenia namiętności, ale ich nigdy nie wzruszają tak mocno, aby mogli skutkować owe wielkie odmiany, o których my mówili. Z tego wniesć należy, że znacznie moc muzyki upadła w miaręłożonych starań, około wydoskonalenia oney.

Któryżby muzyk za czasów naszych, mógł tak podbić namiętności za pośrednictwem narzędzia lub głosu swego, aby człowieka nayflegmatyczniejszego zdołał wciągnąć w zapał, lub choć na moment uspokoić rozjątrzzone zmysły zacieczonego choleryka. Flety, trąby, i t. d. zgola wszystkie instrumenta, które starożytni przed swemi wojskami prowadzili, służyły do ożywienia odwagi, do natchnienia mężstwem, do pokrzepienia umysłów zwatłałych, do uczynienia ich nieprzyjętnymi boiazni, czasów naszych, naygłośniejszym ich zamiarem jest ten, aby żołnierz w pewnym stopniu rozmiarze.

Zadney nie ma namiętności, ktoreyby starożytni wzbudzić nie zdołali byli muzyką. Nakoniec ta muzyka, którą za czasów naszych starano się uczynić tak pieszczoną tak rozkoszną, a która zdaie się jedynie przeznaczoną do ujęcia serc i natchnienia miłością, tak była kierowana różnemi odmianami u starożytnych, iż iey używali jako *preservativum* od pocisków miłości, i iako lekarstw na utwierdzenie stateczney wstrzymaności. Mężowie nieprzytomni, mówią ci

Autorowie, zostawiali żonom muzykantów, którzy grali sztuki zdolne do pokromienia żądź, którymby nie mogły uczynić zadość tylko z uszczerbkiem swego honoru, i twierdzą że *Egiſtes*, musiał kazać zabić *Demodocusa* Muzyka, którego *Agamemnon* przy Klitemneſtrze ſwey żonie oſadził końcem grania arii zagrzewających do czystości, aby mógł pokonać uporczywy opór tey xiężny.

Przytoſowanie Muzyki do Sztuki Lekarskiej prawie ieſt tak dawne iak świat. *Caelias Aurelianus* twierdzi, że najpierwſzy *Pythagoras* domyślił ſię tego, iż Muzyka może bydź pożyteczna w leczeniu chorób, i że on pierwſzy używał iey w takowych przypadkach. Nie wiemy iaką chorobę leczył za poſrzednictwem muzyki. *Diemerbrock* powiada, że muzyka leczyła czaſem i morową zarazę, i że to lekarſtvo, które nazywa przedziwnym, było znane od ſtarożytnych; w ſamey rzeczy *Demokryt* naucza nas, w ſwym traktacie o morowym powietrzu, że dźwięk lutni; ieſt lekarſtweſm przeciwko tey chorobie, a iego zdanie ſtwierdza praktyka *Thaleſa* z Krety, który za poſrzednictwem muzyki, oſwobodził *Lacedemonczykow* od powietrza. *Demokryt* uczy nas w ſwym traktacie o powietrzu, że dźwięk flety ieſt pewnym lekarſtweſm na tę chorobę; zdanie iego potwierdza doſwiadczenie *Thaleſa* z Krety, który uwolnił *Lacedemonczykow* od powietrza graſnującego u nich, za poſrzednictwem muzyki. *Theophrastes* podług ſwiadectwa *Atheneuſza*,

mowi w swym dziele o *Entuzjarmie*, że ściatykę leczą harmonią Phrygijską. Wielka liczba Autorow po nim, rozmaitych probowali doświadczeń, które posłużyły do dokładniejszego ieszcze poparcia skuteczności muzyki. Dobre skutki muzyki w pedogrze, znamy od dawnego czasu. *Bonet* twierdzi, że wiele osób iemu znaiomych, wielką z niej ulgę uczuli. *Aulugelle* dodaie ieszcze do powieści *Teophrasta*, że dźwięk flety dobrze umiarkowany, leczy ukąszenie zmii, niedźwiadka, *Galenus* sam zaleca go na takowe zdarzenie. Pan de *Saut* Lekarz Burdegalski, który dziełami swemi nabył gruntowney sławy, twierdzi, że muzyki, z wielkim pożytkiem używał, przeciwko ukąszeniu od psów wściekłych. *Asklepiad* twierdzi, że choroby umysłu, a nadewszystko *phrenesis*, mogą bydź uleczone muzyką. Czytamy w Historji Akademii Krolewskiej umiętności, że dwaj *Phrenetycy* uzdrowieni zostali koncertami i pieśniami o które prosili. Pan *Bourdelot* twierdzi, że pewien Lekarz przyjaciel iego ściły, będąc przywołanym do dania ratunku pewney młodey kobiecie, którą nie powściągliwość Męża wprawiła w szaleństwo, uleczył ją wprowadzając do iey pokoju muzykow, którzy grali kilka razy na dzień, arye stosowane do iey stanu. Obłąkanie umysłu, dolegliwości maciczne i hipokondryczne, były także często leczone muzyką. Wszytkim wiadomo, że przystępny melancholii czyli szaleństwa, które napadały *Saula*, rozpędzał *Dawid* dźwiękiem melodyjnym swej arfy. *Areteusz* ra-

dzi także muzykę na melancholią a *William Albrecht* dowodzi; kilkakrotnemi doświadczeniami iak to lekarstwo jest skuteczne w podobnym zdarzeniu. Pan *Desault* mowi, że jest także skuteczna w suchotach. Pan de *Sauvages* był u pewnego młodzieńca, który nie znajdował żadney ulgi w przystępie gorączki znakomitey i przerywaney, która wieczorem zarażała go nieznośną cephalalgiją, tylko w ten czas, gdy iego przyjaciele bili mocno w bębny; a huk tych bębnow, iednający iemu, ulgę, sprawował mocny ból głowy sasiadom. Z przykładow od nas danych, widzieć każdy może, iż wiele bardzo jest chorób, w których muzyka zupełnie jest pożyteczna. Nie będziemy tutaj mowić o skutkach muzyki w chorobach wynikających z ukąszenia Tarantuli, odsyłamy czytelnika do rzeczónego artykułu, tudzież, do artykułów: KOIĄCE ANTYSRAZMOBYCZNE.

Jeżeli śmiechu godną jest rzeczą utrzymać, że muzyka jest *specificum* na pewne choroby; zaprzeczać nie można, iż wiele pomaga do uleczenia wielkiej ich liczby; bo ożywia siły i męstwo chorego; bo rozprasza bojaźń i zwątlenie, niekiedy okropniejszy nad samą chorobę.

Gdy kto chce stosować muzykę do Lekarskiej Sztuki, potrzeba aby kompozytor układał ary przyzwoitey stanowi i aby wybierał tony nayzdolniejszy do wzbudzenia namietności, które u chorego wzruszone bydź mile mogą. Tym sposobem można dokonać uspokojenia

zacie-

zaciekłości phrenetyczney, można zacząć rować, że tak rzekę, bole gwałtowne które dręczą pedogryka: zwrocić imaginaeyą melancholikow i hipokondryakow, od rozważania nieprzerwanego swego stanu, które bez wątpienia chorobę czyni cięższą, powiększa czułość nerwow, i bole wznosi do stopnia nieznosności. Dokozać tego możesz, że rozpędzisz trosk, że oddalisz boiaźń spofobiącą do chorob, że zawieszisz uwagę chorego, która, iak wszystkim Praktykom wiadomo, przyczynia się mocno do napaści przystępów: epilepsyi, histerycyzmu, gorączek przerywanych. Muzyki nie należy używać w bolach głowy i uszow.

Podawać muzykę za lekarstwo, iest iedno co uchodzić za głupiego w umyśle pewnego gatunku ludzi, którzy bez wszelkieu uwagi, sądzą o nieskuteczności lekarstwa, z iego ofobliwości. Ale możeż bydź iaki wzgląd, możeż bydź iaka mocna uwaga, ktoraby zachwiać zdołała umysłem prawdziwego Lekarza, gdy idzie o interes chorego?

Przed zakończeniem tego Artykułu musimy nieco wspomnieć o dziwaczney myśli Jana Chrzyciciela *Porta*, który nam zostawił dzieło o prognostrykach, iakie wyciągać można z zapatrzenia się na rozmaite zarysy ułożonkowania różnych części ciała człowieka. Człowiek ten olbrzymią obdarzony imaginacyą, powziął, śmiechu godny, zamiysł zrobienia z muzyki lekarstwa ogólnego. Utrzymywał, iż można leczyć wszystkie cho-

roby za pomocą muzyki instrumentalney, byle tylko flety i inne narzędzia, robić z drzewa roślin lekarskich; tak: aby wybierać na każdą chorobę, dźwięk fletu robionego tej rośliny, ktorey zażywanie wewnętrzne radzą i za skuteczne uznają w tym gatunku choroby. I tak chciał aby głupich leczono graniem na flecie robionym z ciemierzycy; aby używano fletu robionego z rukwi lub satyrionu na uleczenie niedożywnych mężow i zimnych męszczyzn, ktorych żądło wrodzoney pożądlivości, nie porusza dostatecznie.

MYDELNIK. *Patrz* CHRZAN WIELKI.

MYDŁO. (Mat: Lek:) Jest to przyprawa robiona z oliwy i z soli alkali stałego. Wszyscy pospolicie znają mydło i wiedzą iak go robią. My tylko o cnotach iego lekarskich pomówimy. Wielorakie są gatunki mydeł używanych w Sztuce Lekarskiej to jest: Mydło pospolite, mydło Weneckie i mydło z Alikantu. Mydło czarne lepsze jest do używania zewnętrznego. Mydło jest iednym z naylepszych rozwalniających i rozrzedzających; dla tego bardzo dobrze udae się w zatkaniu wątroby i innych trzewiow, tudzież w kachexyi i oedemacie powszechnym. Naylepszym jest lekarstwem, iakie tylko można przepisać w pedogrze, w kamieniu nerek lub pęcherza. Ma także cnotę wypędzenia robaków. Dają mydło w wywarzeniu, lub w kształcie pigułek od poł drachmy, aż do drachmy iedney; biorą albo samo mydło, albo zmieszane z miodem,

końcem ułagodzenia go. Jest przeciw-włkazanym w kaszlu, w hemophyzyi, w phtyzyi czyli suchotach, w skorbutcie. Zawsze zadawane bydz powinno z wielką ostrożnością, bo gdy jest używane bardzo długo nieprzerwanie, następują po nim hemorragie, bardzo trudne do uleczenia.

MYDŁO przyłożone zewnątrz, uważane jest jako dobrze rozwiązujące; bardzo dobrem jest lekarstwem na stłuczenia dziecinne. Bardzo dobrze się udaie w nadbiegłościach oedematycznych; służy wysmienicie na zatkaniu macicy. Nie mniej przytosi na nadbiegłości mające własną błonę; rozpuszczaia go w gorzałce, i przykładaią iak kataplazm, lub iak plaster. Z mydła pomieszanego z wapnem nie gaszonym, robia kauftycum, które w mocy nieustępuje nayużywaniszym. Nakoniec z mydła robia czopki, których mocno i często używaią, na rozwolnienie żołądka dziecinnego.

MYROBOLANY. (Mat. Lek.) Są to owoce suche, które nam przywożą z Indyi Wschodnich. Czasow naszych mało ich używaią w Sztuce Lekarskiej. W handlu znajduie się pięć różnych gatunkow myrobolanow, cytrynowe, czarne czyli Indyjskie i inne. Te owoce rodzą się na drzewie tak wielkim iak śliwka dzika. Myrobolany cytrynowe przekładaia nad inne; kładą ie w klassie lekarstw, które ściągaią żołądek, i i przeto, pomyślnie ie przepisuią w dyarriach. Na ow czas, zadaia ie od poł drachmy, aż do drachmy w sobie samych, dwo-

ie tyle wchodzi w wywarzenie. Lekarze, dosyć często przepisują ieszcze te owoce, w zamiarze przywrocenia sił.

MYSI OGON. (Bot:) *Myosuros Holo-steo affinis.* *Cauda muris.* Jest to niska roślina krzewiąca się pomiędzy zbożem na polach i ogrodach. Kwiatki iey są małe, o pięciu listkach, koloru trawistego. Po nich następuje kłosek podługny, kończyły; miękki na dotknięcie, i mający postać ogona mysiego. Zawiera w sobie nasionka bardzo drobne. Korzeń iego jest włoknowaty, wyrzuca na wierzch liścia wąskie, grube; wśród nich wznoszą się małe zdźbła cylindryczne gołe, na wierzchołkach unoszące kwiaty, których opisanie daliśmy dopiero.

Mysi OGON ma cnotę stężającą i osuszającą. Można przepisać wycoczenie iego Osobom cierpiącym biegunkę. Zaby bardzo sobie smakują w tym ziele.

MYSZ PAIĘCZNA. Myśz paięczna, mówi *Buffon* zdaie się czynić nieiaki cień pomiędzy rzędem zwierzątek małych, i zalega miejsce pomiędzy szczurem i kretem, którzy będąc małostką do siebie podobni, różnią się bardzo kształtem, i ze wszystkim są dwoma gatunkami zupełnie od siebie, a ieszcze daleko odległemi. Myśz paięczna kryje się po stodołach; osobliwie na zimę; tam się żywi ziarnem, owadami i mięsivem zgniłym. Niekiedy przemieszkuię w dziurach robionych w ziemi, lub w pniu drzewa. Naturaliści mówią, iż tyle miewa małych co myśz, to iednak pewna, że często

mnieyszą ich liczbę wydaie. Mimo małość swego ciała, bardzo iest nieruchawa, źle biega i nie widzi sideł na siebie zastawionych. Kolor iey pospolicie bywa szarawy pomieszany z lisowatym. Są także myszy paieczne czarne i popielate; pod brzuchem wszystkie są białe. To zwierzątko iest mnicyzłe iak myśz, i wiele ma podobieństwa z kretem: pyszczek prawie ze wszystkim ma tak ukształcony; oczy iey, lubo nieco większe, równie są ukryte iak oczy kreta, słowem podobna iest do kreta liczbą palców, ogonem, nogami, nadewszystko tylnemi, uszami, zębami.

Mysz PAIECZNA paruje wonią mocną sobie właściwą, ta wonia iest tak nieprzyjemna, że ich nawet koci nie iedzą, lubo na nie polują i zabijają iak myszy. Zapewne to ta zła wonia i ten wstręt kotów od ich mięsa, mowi Pan *Valmont de Beaumarc*, wznowił przesąd o truciznie i iadowitości tego zwierzątka, tudzież o ukąszeniu iego szkodliwym bydłu a nadewszystko koniom. Ale otwor nawet pyszczka myszy paieczney tak iest mały, że nie może konia ukąsić. Puchliny i wzdęcia przytrafiające się koniom, zapewne z wewnętrzney pochodzą przyczyny, ani są skutkowane przez ukąszenie lub zakłócenie tego zwierzątka iak pospolstwo mniema. Z tym wszystkim Autorowie najlepiej piszący o Sztuce hodowania bydła, twierdzą, że dostrzegli, iż myśz paieczna gryzła czasami konie, i że po tym ukąszeniu koń miewał te same przypadki, iak gdy by od węża był ukąszony, to iest że część

ukąszona natychmiał puchła. W podobnym przypadku zalecają, aby ukąszenie przypalić jeżeli postrzeżone będzie zaraz, lub aby związać mocno powyżey ukąszenia, końcem zabronienia wstępu do gory iadowi; potym bić część ukąszoną gałązką agrestu, dopokąd krew nie wyidzie, aby potym nacierać to mieysce dryakwią, orwietanem &c. Jeżeliś natychmiał nie postrzegł ukąszenia, i jeżeli puchlina zaczyna się szereg, przypalić i tak powinienes mieysce ukąszone, smarować z nacieraniem dryakwią lub orwietanem, i zadać mu iednego z tych dwoyga wewnątrznie.

NACZELNIK. (Mat: Lek:) Przez Naczelnik, w Sztuce Lekarskiej, rozumie się lekarstwo mieyscowe, które przykładają na czoło.

NACZELNIKI bywają zawsze robione z lekarstw hypnotycznych, to jest z lekarstw mających łagodną moc odurzania lub iednania snu; tudzież z chłodzących robionych z substancyi cephalicznych zimnych, potłuczonych i zawartych w małym worku płóciennym, szerekim na cztery lub pięć palców.

Przepisywane bywają albo w kształcie suchym i tęgim albo w kształcie płynnym.

NACZELNIKI pierwszego gatunku, są najsłabsze, bywają robione z kwiatów i nasion cephalicznych zimnych, iako to

z kwiatkow fiałkowych, różowych i nymphæi, to iest grzybieńca, tudzież z nasion maku białego i sałaty.

Co się tycze ilości tych substancyi, przepisują 3 lub 4. szczypty kwiatow do poł uncyi nasionek. Gdy kto zamierza wzmoćnić i rozwiązać, dorzuca :

Kwiatow rumienia,
Komonicy swoyskiej, każ-
dego   *szczypty ½*
Nasionek koryandru,
Kopru, każdego   *drach: ½*

NACZELNIKI kształtu czyli postaci wilgotney albo płynney, iak starożytni mawiali, mają albo stężałość linimentu czyli smarowidła, i tym sposobem przepisywane bywają; naprzykład.

Weź Masci topolowey lub rożaney, dra: 6
Oleyku fiałkowego, lub ktorego-
kolwiek innego   *uncyi ½*

Luboli też nie biorą nic procz samey masci topolowey.

Przepisują ieszcze naczelniki pod postacią płynną wzorem katarplazmow, robione z liści, kwiatow i nasion, o którychmy mówili, potłuczonych, do których dodają trochę oliwy lub octu.

Damy kilka przykładow tych rozmaitych naczelnikow.

NACZELNIK PŁYNNY ZDOLNY DO
POSKROMIENIA BOLU I WIELKIEGO
CIEPŁA KTORE SIĘ CZUC DAIE W GŁO-
WIE.

Weź *Maści topolowej,* drachm 6
Oleyku rozanego, drachm 2
Białka z iaią potowę,

Mieszay i klucь wszystko razem, weź to
w płatufzki, ktore pomiędzy dwoma chu-
stami zawiążesz. Przyłoż na czoło i
skronie.

NACZELNIK SUCHY CZYLI KSZTAŁTU
SUCHEGO ZDOLNY DO DOPEŁNIENIA
TEYZE SAMEY INDYKACYI.

Weź *Czterech nasion zimnych większych,*
Salaty i maku białego,
każdego drachm 2
Kwiatow róży,
Fiałkow,
Grzybieńca, każdego szczyptę 1

Doday do tego, ieżeli chcesz wzmocnić
proszku trzech sandałow drachmę 1. albol-
też końcem ukoienia i aby bardzo nie roz-
grzać, kwiatkow rumienia i komonicy, każ-
dego po 1 szczyptę. Zetrzey grubo, włoż
między dwie chustki miętkie, skrop octem,
i przyłoż na czoło, w godzinę snu.

NACZELNIK KOIĄCY, POD KSZTAŁ- TEM KATAPLAZMU.

Weź Roż czerwonych, posiekanych,

skrupułow 4

Nasion maku białego potłuczonych,

Oleyku rożanego, każdego uncy ½

Maki ieczmienney, uncyą 1

Octu, ile potrzeba.

To wszystko zmieszasz tłukąc. Zrob kataplazm, który ciepło przykładac będzieś.

NADPŁODEK trafia się pod ow czas, gdy kobieta będąca już po poczęciu w ciąży, poczyną wtory płod. Fizyologistowie mocne wiedli spory w tey mierze. Niektorzy wyraźnie mówili, iż takowy przypadek, nigdy się nadarzyć nie może; drudzy popierali, że się przytrafia, i usiłowali mechanizm tego zdarzenia tłumaczyć podług swego systemu zapłodzenia. Fizycy i Lekarze oświeceni, ani powątpiewają o tym, że się może zdarzyć nadpłodek. Potwierdziło to aż nadto, liczne doświadczenia; nikt już o tym powątpiewać nie może, prócz upartych owych przesądników, przed których uroieniami najmocniejszy dowody, naywyraźniejszy doświadczenia idą w niwecz. Przeto jednak nie możemy się chlubić, iż byśmy zupełnie oświeceni byź mieli jakim się sposobem to drugie poczęcie robi. Zda się, że natura igraźkę sobie robi z ciekawości ludzkiej, okrywając grubemi ciemnościami tajemnicę stworzenia. Ta sama pa-

mroka, która przed wzrokiem naszym ukrywa mechanizm zapłodzenia, usuwa także z pod oczów naszych mechanizm nadpłodku. Wymyślono w tej materji tyśiąć układów dowcipnych, ale żadnego nie ma, któryby dostatecznie tłumaczył wszystkie *phenomena* poczęcia, i któryby rozproszył wszystkie wątpliwości. Naprzykład w systemacie *laick* *niewieścich*, wcale niepodobna wytłumaczyć, iak kobieta ciężarna, może w drugim, w trzecim a nawet w czwartym miesiącu ciąży, znowu począć; ponieważ podług tego systemu, nasienie samcze wstrzyknione dzielnie w macię wstępuje trąbami *Fallopjusza* ku iednemu iaiicznikowi, upładza iayko upadające, i tą samą drogą wpada do macicy; gdzie się rozkrzewia. Jakimże sposobem, powtarzam, kobieta ciężarna może począć powtórnie? Otwor macicy podług tych samych Fizyologow, zupełnie jest zawarty podczas ciąży, a więc nasienie nie może tam wchodzić, ani wstępować ku iaiicznikom. Jakoż ci Ichmość zaprzeczają nadpłodku, lub wystawiają sobie, że kobieta poczynająca dwa płody, lub kilka następnie, musi mieć kilka macic; ale ten domysł zupełnie jest płonny; bo lubo wielości macic dostrzeżono w trupach niektórych kobiet, nie jest iednak ta wielość tak częsta, iak się podobą do rozumiewać tym Ichmościom. A potem na coż się zda ten domysł, jeżeli im można zarzucić; że kilkakrotnie widziano dwa płody w iedney macicy? Pod ow czas muszą powiedzieć, że ponieważ pierwszych

dni poczęcia, macica nie jest jeszcze doskonale zawarta, nadpłodek może się w przeciągu miesiąca pierwszego związać, ale nigdy po upłynionym miesiącu pierwszym. Doświadczenie pokazało iak ta odpowiedź jest niedostateczna.

To zdarzenie nie lepiej może być tłumaczone w systemacie zwierzątek, w systemacie śmiesznym, którego nierozsądnosc, dosyć oczywiście pokazał Pan *Buffon* w swej Historii Naturalney. Tłumaczenie dowcipne, które wzmiąnkowany Filozof dał nadpłodku, naybardziej przybliża się do dowodności. Rzekłby kto, że natura zwierzyła mu się swoich tajemnic, lub że tak rzekę, zszedł ią na samym uczynku. Tak się właśnie w tej mierze tłumaczy: Tkaniina macicy jest gąbkowata, substancya tego trzewia jest bardzo dziurkowata. To założywszy, wielkie jest podobieństwo do prawdy, że nasienie nie mogąc przeniknąć wewnątrz oney przez otwór który w ten czas jest zawarty, może wciekać, włączać się przez pory i przedrzeć się do niej *per intus susceptionem*, *wśród wchłonięciem*. Gdy przybędzie do macicy napada w niej na nasienie samiczki spadłe z ialecznika przez trąby *Fallopiusza*, pod ow czas następuje zmieszanie obydwóch nasion. Częstki organiczne obydwóch nasion, przez siłę swoją przyciągającą, łączą się; naprzykład mogulki odłączone od ręki męszczyny i niewiasty układają rękę płodu, i tak daley. To mniemanie zdaje się podobne do prawdy, a z drugiey strony stosowne jest do zdania Au-

torow starożytnych; godne zaiste, aby czytane było w źródle Autora, który nayo-
schleyšie części Filozofii, umiał czynić mi-
łemi, przez wdzięk swey słodkiej mowy,
przez postrzeżenia ciekawe i zabawne, kto-
re rozrzucił po swoich dziełach.

NADYMACZ. (Anat:) *Buccinator*. Tak
zowią muszkuł naywiększą część iagody skła-
dający. On się nadyma, gdy człowiek dmię
w trąbę albo waltornię, iakoż nazwisko ie-
go wzięte jest z słowa *buccinare*, które zna-
czy trąbić. Ten muszkuł w środku samym
przesuwa kanał idący z gruczołkow paro-
tydow, i który wiele śliny łączy do gęby.

NAPARZANIE, NAMACZANIE. (Szt:
Lek:) Naparzanie, po łacinie *fotus, fomen-
tatio*, nie jest opisane w żadnym Autorze;
można jednak mówić, że to jest lekarstwo
tęgie lub płynne które przykładają ciepło,
albo zimno, na rozmaite części ciała.

NAPARZANIA płynne, zazwyczaj robione
bywają, z wody pospolitey lub dystyl-
lowaney, z wywarzeń, wymoczeń, wina,
mleka oxykratu, oliwy, z *hydroleum*, kto-
re jest mieszanią wody i oliwy, z wody
sługowej, z wody wapienney, spirytusu win-
nego, sugu, uryny, wod cephalicznych, li-
kworow słonych, tynktur, essencyi, spiry-
tusow aromatycznych, oleykow otrzymanych
przez wymoczenie i t. d.

NAPARZANIA są albo proste albo składane.
Proste są pod ow czas, gdy tylko jednego z
wymienionych płynow używamy, iako n. p.
wody ciepłej lub letney, w zamiarze roz-

wolnienia, rozpufzczenia lub ukoienia boleści: wina, gdy mamy zamiar rozwiązania i wzmocnienia; oliwy popolitey, końcem odmiękczenia i wytrawienia &c.

NAPARZANIA składane robią z rozmaitych części roślin, które każą moczyć, lub które wywarzają w przystofowanym likworze. Korzenia, liścia, owoce, kwiaty roślin, używane bywają, albo ofobno albo razem.

Co się tycze ilości tych subftancyi, na przykład w naparzaniu oczow, iak w napoiu, która iest czwartą częścią tego, co biorą do apozematu, a naywięcey 6. uncyi. Na żołądek połowa lub trochę więcey tego co się bierze do apozematu na naparzanie brzucha niższej przeftrzeni, biorą prawie całą dozę apozematu; toż rozumiey o naparzaniu bokow.

Kładziemy tu niektore tego przepifu przykłady.

NAPARZANIE ROZWIEŻUIĄCE.

Weż *Slazu, malwy, siatkow, każdego*

garść 1

Dryakwi polney,

garści ½

Kwiatow rumienia.

Komonicy, każdo: szczyt: 2

Siemienia, uncyi ½

Zrob z tego wywarzenie w wodzie popolitey, przykładac będziez często na bok bolesny, maczając w tey dekokcyi flanelę lub gąbkę, lub chustę, i wyżymając, ale przykładac będziez ciepło; alboliteż, mo-

żeśz tym wywarzeniem zapełnić do połowy pęcherz wieprzowy i przyłożyć na część. To naparzanie jest odmiękczaiące, anodynnne i rozwięzujące.

NAPARZANIE ZMIĘKCZAIĄCE.

Weź *Miętki i piołunu, każdego* garści 2
Dzięcieliny,
Hizopku,
Poleiu, każdego garść 1

Kwiatow róż czerwonych,

Kumienia, każd: szczyp: 2

Kwiatow baulaustiw, drachmy $\frac{1}{2}$

Kwiatow galganu,

Galki muszkatowey,

Kwiatow goździka ogrodowego

każdego drachm 2

Kwiatu muszkatowego,

Cynamonu, każdego drach: $\frac{1}{2}$

Każ wywarzyć w równej części wody pospolitey i wina czerwonego które wleiesz na końcu.

To naparzenie jest żołądkowe, czyli zdolne do wzmocnienia żołądka słabego; naparzanie to potrzeba przykładać ciepło iak wszystkie inne, i czynić go w godzinach do brze odległych od czasu brania pokarmu.

Chcąc mocniej ściągnąć żołądek lub wzmocnić, możnaby zamiast wody pospolitey, użyć wody żelazney.

Może ilość aromatow przepisanych zda się komu zbyt znakomitą, ale w takim gatunku naparzań taką być powinna.

NAPARZANIE ODTYKAJĄCE.

<i>Weż Korzonkow kosaćcu,</i>	uncyą 1
<i>Swiniaku czyli swiniego chleba,</i>	unc: ½
<i>Liści piołunu,</i>	
<i>Majoranku,</i>	
<i>Bukwicy,</i>	
<i>Narði celticæ, każdego</i>	garść 1
<i>Nasionek kopru,</i>	drachmy 2
<i>Kminku,</i>	drachmy 3
<i>Galowcu,</i>	fzczyptę 1
<i>Kwiatów rumienia,</i>	
<i>Komonicy,</i>	
<i>Bzowych, każd:</i>	fzczyptę 1

Każ warzyć w rownych częściach wody pospolitey i wina, którego doleiesz ku końcowi, tak iak w naparzeniu poprzedzającym. To naparzenie podobnież powinno być używane iak tamto

To naparzenie przeznaczone do przyłożenia na słabizny podżebrne iest łagodzące, wzmacniające, rozwięzujące czyli odtykające; strzedz się jednak potrzeba używania go, gdy w tych częściach znajduje się iaka gorącość lub pieczenie.

NAPARZANIE trwać powinno przynajmniey pół godziny, a naywięcey godzinę, ieżeli tak przypadek wymaga.

Czasem nawet, po skończeniu naparzenia, i po otarciu należytym części serwetami ciepłemi, nacieraiać ie, oleykiem, maściami, lub smarowidłem do gatunku bólu przystosowanym.

Używanie naparzań jest bardzo rozległe. Przepisują je w bolach, w zapaleniach oczow, &c w zatkaniach wątroby, śledziony i innych trzewiow; w bolach wszystkich części, w kolce, w zapaleniu nerek, w rozmaitych nadbiegłościach, na wzniecenie upławow mięsecznych &c. Używają ich, na rozrzedzenie, rozwiązanie, odmięczenie, wytrawienie, ofuszenie, ściśnienie czyli ściąganie, wzmocnienie, rozgrzanie, a niekiedy na ochłodzenie.

Naylepszym sposobem przykładania naparzeń jest to, w którym używają flaneli podwoynę umaczanej w likworze, a potem wymiętej, ta przezorność wyżymania umaczanej flaneli bardzo jest potrzebna, bo gdyby likwor był zbyt gorący, porobiłby bąble i inne złe barzo skutki.

Dobrze jest uważać tutaj, iż pewien stopień ciepła rozwiązuje i rozpędza nadbiegłość, i że zbyt nie gorąco zatwardza ją i czyni skierowaną: ten przypadek, aż nadto często się trafiał.

NAPARZANIA suche przepisują w kształcie woreczkow, lub w kształcie podobnym. I tak na bole reumatyzmalne, kładą w podwoyną chustę, wątroby lub owies prażone, które ciepłuchno przykładają.

Zelaznik prażony, tym samym sposobem przykładają się na bok, w bolach boku lub pleurze.

Pomurne ziele przykładają na niższą przestrzeń brzucha na kolkę, popioł i sol przykładają się ciepło na szyję, na rozpędzenie

nie pewnych dolegliwości kataralnych tej części.

Aby naparzać łatwym i pożytecznym sposobem, potrzeba mieć dwa woreczki lub dwie chusty. Chusty powinny być miękkie, wół przetarte i zwinione w cztery podwoja; trzeba je wprzód nieco nacisnąć, aby wyszła część likworu, którym się napoiły.

Dać baczność, aby nie ziębły na części obwinionej niem; i skoro tylko chory postrzeżę to, potrzeba oziębłą chustę odjąć, a ciepłą przyłożyć.

Nie potrzeba zapominać, aby pod chorego położono prześcieradło zwinione w ośmioro, żeby naparzenie nie napadało w łóżko; boby zębiło chorego.

NAPOY dla Koni. Tym, którzy hodują konie bardzo wiele zależy na tym, aby mieli dozór nad napoiem końskim. Nie wszystkie wody są dla nich dobre; wody zbyt żywe i zbyt surowe, nabawiają ich rżnięcia niekiedy bardzo dla nich okropnego.

Kto musi koniecznie koniowi dawać wody surowey dla niedostatku inney, powinien do niey wnieść trochę otrąb i pokłucić razem ręką; lub gdyby nigdzie otrąb nie mógł dostać, niechay rękę poty trzyma w wodzie, poki koń pić nie przestanie.

Pod czas drogi, koło siódmej godziny zrana, należy poić konia, w pierwszay wodzie którą napotkasz. Jeszcze go poić należy przed popasem, i przestrzegać, aby go nie zaraz stawiać w stajni, boby go napaść mogło gwałtowne rżnięcie.

Anglicy dla tego tylko tak wiele mają koni dychawicznych, czyli ochwaconych, że nie zachowują dobrze przepisanej od nas reguły. Skoro tylko napią się konie zaraz je pędzą wielkim galopem, co im bardzo szkodzi, dosyć jest popędzić go dwóje tyle prędzej iak fzedł, gdy pił zagrzany, ale go nie trzeba niewolić do gwałtownego biegu.

Wody stojące na miejscu, bardzo przystoją koniom; konie nie chcą pić zrazu wod mineralnych, ale kiedy je można do tego przymusić, wiele im dobrego robią.

Gdy w drodze będąc, nie możesz konia napoić przed zaiechaniem do Oberży, pamiętaj, abys mu przynajmniej godzinę dał spoczynku przed napoieniem, potem dasz mu owsa w żłobie należycie wychędożonym; i dozwolisz mu iść spokojnie aż do czasu wyjazdu.

NARKOTYCZNE. *Narcotica* (Mat: Lek:) *Hipokrates* często używa tego słowa, na oznaczenie zmniejszenia czucia i biegu, za pomocą zmniejszenia rozchodu płynu nerwowego. My nazywamy narkotycznymi lekami zdolne do ukojenia bólów i zniezdania snu; to zaś oboje iedną skutkując opoienie szerególniejszego rodzaju, które tamnie funkcyę *principii sensationum* pierwszey władzy czucia; alboliteż skutkując w nerwach pewny gatunek otrętliwości; która tępi czucie. Stopień działania czyli dzielność narkotycznych, rozmaite im naznacza klasy, najmniej działające czyli nay-

łagodniejszy nazwane są *anodyna*; te które skora i znakomitą mocą działają są *narkotycznymi* czyli *odurzającymi* właściwie rzeczonymi. Te które środek trzymają w skuteczności pomiędzy dwoma pierwszymi, noszą nazwisko *hypnotycznych*, *usypiających*, czyli *snodajnych*. Niektórzy praktycy, mowi Pan *Lieutaud*, odmieniają niedorzecznie, podług swego wyobrażenia nazwiska poprzedzające, i zamykają wszystkie te różnice pod ogólnym tytułem *kojących*. Podział jednak ten lekarstw stołowny do ich skuteczności, uważać należy iako potrzebny w nauce i praktyce Sztuki Lekarskiej; rzadko bowiem trafia się, aby ten który nie posiada nauki ich wzajemney różnicy, ich różnego stopnia, cnoty i mocy, mógł używać wszystkich w właściwym czasie.

Przebiegniemy dzieła starożytnych Autorów, otworzymy dzieje medyki, a zobaczymy iakie było zdanie praktyków o używaniu narkotycznych. Jabłko miłości, psianki, i ich jagodki, wprawiały w szaleństwo i manią osoby najzdrowsze, mowi *Matthiole* w swym komentarzu na *Dioskoryda*. *Wierus*, *Merkurialis* i *Lobel* toż samo zaświadczaia. Pewien *Hemophytizyk*, kilka dni nie spał, nie mając pamięci ani rozumu, dla tego, że w wielkiej bardzo dozie zażył przez omyłkę napoju czyli trunku, w który wchodziło bielunia nasienie. Pigułki plich iężyczkow w wielkiej dozie wzięte, często skutkowały przypadki prawie zupełnie podobne. Czytamy w *Celiuszu* *Arelia* nie, że pijący sok maku, mandragory lub

Te i j

bieluniu, łatwo wpadaia w obłąkanie rozumu. Znaydujemy w Ephemerydach ciekawych natury postrzeżenie, w którym Autor piſze, iż pewien dyſſenteryk wzięwſzy Enemę, w którą włożono funt bieluniu, wpadł natychmiaſt w opoienie, które trwało ſzeſć Niedziel. *Galen* drżał zawsze, gdy potrzeba przymuszała go do dania opium. Rozſądny *Celsus* utrzymuje, iż nigdy narkotycznych uſywać nie potrzeba, chyba że bardzo natarczywa przypadnie potrzeba. *Scribonius*, *Largus* obwiniają ie, że głowę czynią ociężałą, że zamrażają błony i nabawiają ie ſiñoſci, że ſączą poty zimne, że przerywają przededch, odurzają umyſł i pozbawiają zmyſłow, *Alex: de Tralles* uważa, że ſamo uſywanie opium, ſkutkowało tak mocną utratę głosu i czucia pewney oſobie; iż lekarſtwa nayſławnieyſze, nayrozſładniey przepiſane, nie mogły iej uzdrowić. *Aetius* mowi, że narkotyczne zawieſzają natychmiaſt bole, ale że ich przyczynie dozwalaia przemieſzkiwać wewnątrz, lub w krótcie potym, ſkutkuią omdłałoſci, śmierć nawet, a choroby czynią długiem i nieuleczonemi.

Lubo narkotyczne ſą tak niebeſpieczne a nawet ſzkodliwe, i lubo znakomite mają powinowactwo z truciznami, iako tego dowodzą obſerwacye zoſtawione nam od ſtarożytnych, i ſnujące ſię codziennie pod oczyma naſzemi, nie możemy zamilczeć, że wielka liczba Lekarzy, umiała z nich wielką wyciągać pomoc. Ztąd zaś wnieſć należy, że lubo ſprawiedliwie obwiniano ie o złe i

nieszczęsne skutki, to przeto: że były przepisane w zbyt mocney dozie, lub okolicznościach wcale im przeciwnych. W krótkich słowach wyłożemy tutaj okoliczności, w których ich można używać skutecznie; które są przypadki, w których są szkodliwe; iak postępować należy, gdy dane w wielkiej dozie nadarzą się nie oczekiwane trąfy; które z narkotycznych nad inne przekładać należy; słowem iak ostrożnym byź potrzeba w ich używaniu.

Roztropność wymaga, aby w dysenteryi, dolegliwości iliaczney, w kolce konwulsyjney i w kardyalgiach gwałtownych, mocną dążyć uwagę, na siły chorego, iego stan, i czas choroby, ieżeli chcemy dążyć narkotyczne z pożytkiem; inaczej zamiast naprawienia zdrowia, śmierć zadamy. Jakoż Autorowie bardzo godni wiary twierdzą, że opiata dane pod ow czas ustami lub w enemie, skutkowały symptomata śmiertelne. Można czytać w tey mierze historye pamiętne *Donata*, obserwacye *Thonnerusa*, *Walschmida*, *Tillingiusza*, *Sennerta*. Wstrzymać się należy od narkotycznych w hypochondrycyzmie i histerycyzmie, bo podług uwagi wielu Autorów, w tych chorobach, przynoszą ulgę na czas, ale ie robią niebezpieczniejszemi i uporczywyszemi. Narkotyczne są przeciwne bolom głowy: użyte w dolegliwościach dosyć łagodnych głowy, są słowa praktykow, często ie uczyniły cięższemi tak dalece: iż bol głowy, zmienił się w dolegliwość śpiączkową, migrena w głuptawość, paraliż w apople-

xyą. zawrót głowy, w kaduka. *Kornel Stalpart Vander Wiel*, cent: 1. obser. 42. mowi, że narkotycznych nigdy nie trzeba dawać dzieciom, bo w nich skutkuia drżenia, paraliż, lub głuptawość. *Willis* tegoż samego iest zdania. Niebeśpieczno używać narkotycznych, mowi Pan *Lieutaud*, w różnych chorobach ostrych, chyba ku ich schyłkowi, bo zmniejszyaiąc gwałtowność symptomatow, nie dozwalaią chorobie przebieżenia potrzebnego czasu, a czasem przeszkadzią samemu Lekarzowi w poznaniu iey natury. Ich używania nie mniej się obawiać należy w reumatyzmach pedogrycznych; bo niekiedy kładą tamę operacyom, które mi pospolicie natura rozpędza chorobę; a pod ow czas choroba staie się cięższą i uporczywszą.

Wstrzymać się ieszcze należy od narkotycznych w chorobach, których charakter ieszcze nie dosyć dobrze poznany, aby nie utrudzić natury w iey działaniach, ani iey w nich nie przeszkadzać. Nie przystoią ieszcze narkotyczne osobom mairącym żołądek zimny i leniwy w trawieniu, ani kobietom bawiacym się ustawicznym siedzeniem, chyba aż po należytych pierwszych drog wyprożnieniu. Możnaż suchotnikom zadawać narkotyczne? Pod ow czas wielkiey wagi potrzebą iest ukoić kaszel, zmniejszyć miotanie płuc, aby niedozwolić zerwania naczyńiom. Z drugiey strony, sen przywraca siły, albo przynajmniej zapobiega całkowitemu ich wyniszczeniu. Te przyczyny i tym podobne, zdaią się prowadzić do wniosku, iż nar-

kotyczne są lekarstwem wskazanym w suchotach; iakoż w Montpellier używają ich bez wszelkiey boiaźni. Z tym wszy-
stym, bardzo ostrożnym i przezornym by-
ć trzeba w używaniu onych w tak smutney
okoliczności, bo lubo sen pokrzepia siły, to
powinno się rozumieć o śnie naturalnym,
a nie o tym który wzniecają narkotyczne, a
który często mieszany i zakłócony bywa śna-
mi, marzeniem i po którym następuje stan
jeszcze bardziej utrudzający chorego. A
co większa narkotyczne, wzbudzają poty do
których suchotnicy już i z swego stanu aż
nadto są skłonni, nakoniec te medykamen-
ta osłabiają siły żołądka, których nadewszy-
stko Suchotnikom potrzeba, aby mogli tra-
wić mleko, którego tylko samego mogą u-
żywać w pierwszych czasach choroby swo-
iey. Akta Kopenhadzkie wspominają o pe-
wney mamce, która znajdując się w Apte-
ce w ten czas, gdy pewna osoba kupowa-
ła narkotyczne, i słysząc, że to jest wy-
borne środka, kupiła go także, a przy-
szedłszy do siebie zadała dwa skrupuły dzie-
cięciu, które całą noc wrzeszcząc spać iej
nie dawało. Skoro się tylko dziecko obu-
dziło, porwała go wielka choroba, to do-
wodzi, cośmy wyżej powiedzieli, iż nigdy
dzieciom dawać nie potrzeba narkotycznych.
W Ephemeridach ciekawych natury czytamy,
obserwacyą *Rosinusa Lentiliusza*, nad smu-
tnemi skutkami narkotycznych w malignach.
Pewien mężczyzna blisko lat czterdzieści
mający, temperamentu krwistego i pełnego,
był napastniony gorączką pieczęjącą złączo-

na z utratą apetytu; poradził się iednego Ciarlatana, który mu kazał wziąć, czwartego dnia choroby trzy grana wymiotnego nie uprzedziwszy go najmnieyszym puszczaniem krwi, lubo miał plethorę. Gdy się wszystkie symptomata powiększyły, chory zażył pewnego napoju kordyalnego i pewney mieszzaniny przeciwfebrylney; siódmego dnia Ciarlatan przepisał tynkturę opium *Ludovici*, aby ziednał sen choremu, przepiluiąc, żeby zażył 20 kropli, o pierwizey po obiedzie, i tyleż o osmey wieczor. Przepisał także pigułki alexipharmatyczne i przeciwfebrylne i napoy antiputrydyczny; chory nie czując żadnego polepszenia po tych lekarstwach ale owszem zacząwszy zapadać w uniesienie gorączki, Ciarlatan kazał mu przyłożyć przyszcze na kark i na piersi, i przepisał trunek robiony z tynktury bezoardu i opium *Ludovici*, nastąpił potym letarg, ślinogorz konwulsye w zuchwach, a nakoniec chory umarł iedynastego dnia swey choroby.

NARKOTYCZNE zadane w mocnieyszey dozie, niżeli przyzwoita, iedną wesołość przybliżającą się do głupstwa a nawet do obłąkania umysłu, alboliteż iedną głębokie zaśpienie, ktore czasem prowadzi, do śmierci zbyt wczesney, chyba, że wczesnie będą zadane lekarstwa zdolne do zmniejszenia dzielności trucizny i naprawienia okropnych iey skutkow. Można się nawet udadź do puszczania krwi i wymiotow, gdy widzisz, iż nie ma tyle czasu, ileby potrzeba, aby napoy siofowny do tey okoliczności, przedarł się w owe części, w ktorych narkoty-

czne, spustoszenia czynią. Aby uniknąć złych przypadków, gdy koniecznie potrzeba przepisać narkotyczne, należy je przepisywać w dozie małej, a potem stopniami powiększać.

Pomiędzy rozmaitemi roślinami narkotycznymi, mak trzyma pierwsze miejsce, potem bielun czyli szalec, belladonna albo plinki, solanum &c. Ze zaś trzy ostatnie rośliny, daleko niebezpieczniejsze są życiu ludzkiemu iak mak, radziemy aby ich nie używać tylko zewnętrznie, bo mimo wszystko doświadczenia Pana *Storka*, nie można zaprzeczyć, iż ich używanie jest bardzo szkodliwe iako i wielu innych teyże samey natury. Główni maku warzone w wodzie z cukrem, aż do ścieżności syropu, dają nam syrop *Diacodium* zwany, którego bardzo używają. *Opium* jest także w wielkim użyciu; pod artykułem opium, znajdziemy sposoby preparowania go.

Nie od rzeczy będzie uważać tutaj, że opium, iako inne lekarstwa tegoż samego rodzaju, mniej skutkują osobom, które się do nich długim używaniem przyzwyczaiły; takowe osoby, mogą brać mocniejsze dozy bez uszkodzenia swego zdrowia. Wiadomo powszechnie, że Turcy biorą codziennie dwie lub trzy drachmy opium, aby się uczynić weśfzemi i odpędzić melancholię. A nawet tak się włożyli w nałóg używania opium, że się od niego nie mogą wstrzymać, bez narażenia zdrowia na niebezpieczeństwo. Co się tyczy Turków używających opium, niech

czytelnik przeczyta w artykule MAŁŻEN-
stwo, punkt o aphrodyzyacznych, a zoba-
czy, iak o tym sądzić należy.

NAROSTKI NADGNIOTKI. Tak nazy-
wają martwaki czyli twardzizny, które się
robią, na nogach, na rękach, na kolanach,
dla zbytecznego ściśnienia lub naciskania na
rzeczne części.

NAROSTKI robią się gdy ciśnienie przynie-
wała płyny do wyjścia z najmniejszych na-
czyniek, i gdy wyfuzzone włókna, układa-
ją się w sklienie warztweczkami.

Naylepszy sposób jest odmiekczyć te twar-
dzizny, mocząc część osadzoną niemi w
wodzie ciepłej, a potem wyrznać brzytwą

„ Nie trzeba nadgniotkow brać za iedno
„ z głabiałościami, czyli cebulkami robią-
„ cemi się przy wielkich palcach lub pod
„ podeszwą. Roztropność radzi, aby tako-
„ wych nadbiegłości nie tykać bez porady
„ biegłego Chirurga.

„ Chcąc zaradzić nadgniotkom czyli odcii-
„ skom, trzeba nayprzody ziednać sobie zu-
„ pełną łatwość z frony obuwia. Potym
„ mieć haczność należy, aby często skrobać,
„ zrzucać po wierzchu te narostki, nigdy się
„ nie zapuszczając zbytecznie w głąb, to
„ jest, aby krwi nie dobydź; potym dosyć
„ będzie przyłożyć na nie trochę *diapalma-*
„ *tu*. Robią z niego plaister miękawy w
„ kształcie kapelusika, który przykleiają na
„ odcisk; rzadko bardzo odmieniaią go; w
„ krotce nadbiegłość owa pokazuje się niby
„ obumierającą pod tym przykryciem pla-
„ stru.

„Ogołem mówiąc, częściejby nie równie
 „niszczono nadgniotki nog, gdyby więcej
 „miano cierpliwości; przed użyciem wszel-
 „kich innych lekarstw, należałoby ie długo
 „bardzo odmiękczać. W tym zamiarze ra-
 „dzą codziennie moczyć stopy w wodzie
 „letniej przez $\frac{1}{2}$ godziny, i nieznacznie wyko-
 „rzeniać bez wszelkiej gwałtowności te
 „utrudzające nadrostki; potem można przy-
 „łożyć liści bluszczu ziemnego mocno ubi-
 „tych, przez kilka dni, po których upły-
 „nieniu, kroplami puszczać trzeba na od-
 „cisk dobrze wymyty i lekko to jest po
 „wierzchu zerżnięty sok korzenia chrzanu
 „dzikiego, a potem zaraz okryć liściem
 „wielkiego rozchodnika, albo jeżeli wolisz,
 „przyłożysz na to chusteczkę umaczaną w
 „soku nogietku i portulaki, nacieraiąc dwa
 „razy na dzień odciski liśćmi rozarte-
 „mi obydwóch tych roślin. To ostatnie
 „lekarstwo, zazwyczaj niewa skutki nad
 „zamiar pomyślne, bo w przeciągu dni
 „siedmiu lub ośmiu dopełnia zamiaru.
 „Zalecają także na nadgniotki plaster na-
 „stępniący:

Weż <i>Smoły okrętowej,</i>	uncyą 1
<i>Galbanu rozpuszczonego w octcie,</i>	
	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Soli Ammoniak,</i>	granow 24
<i>Diachilonu,</i>	uncyą $1\frac{1}{2}$

„Zmieszay wszystko na plaster, który roz-
 „ciągniesz na skorze, i przyłożysz na nad-
 „gniotek.

Tego plastru, używał tłumacz niniejszego Dykcyonarza przez trzy miesiące blisko, często w wodzie letniej mocząc nogi, ku końcu tych trzech miesięcy, tak umorzył odciski, że je ręką bez najmniejszego zkrzewienia, z korzeniami wyrwał. Już więcej trzech kwartałów oswobodzony od bólu nadgniotków, przy noszeniu ciasnych nawet trzewików, nie doznaje żadnego onych powrotu. Smie zatem radzić wszystkim cierpiącym odciski cierpliwe używanie przepisanego lekarstwa, ale zaprzeczyć nie może, iż poprzedzające, ile w 7. a naydaley w ośmiu dni niszczące odciski, preferencyą mieć powinno, osobliwie u tych, którzy mieszkając na wsi, mogą mieć zawsze świeże zioła.

„ Ostrzegamy tutaj jeszcze, iż się mocno należy strzedz lekarstw gorących i palących zaleconych od ciarlatanów, bo te mogą dać początek nadbiegłościom rakowatym, niekiedy gangrenie i sprochnieniu kości. Dictionnaire de Medecine. Art: Cor.

NARWANIE CZŁONKOW. (Chir:) Ta choroba, znana była od Lekarzy Greckich pod ogólnym nazwiskiem *Exarthrema*, które znaczy proste wywinienie bez wszelkiego złamania.

NARWANIE można opisać, że to jest pewien gatunek wywinienia zafległego nagle w spoieniu stawowym, nadarzonemu przez jaką gwałtowną usilność. Ztąd podczas narwania, pochodzi wyprężenie gwałtowne ligamentów i ściągnow, stowarzyszone z bo-

iem, nabrzmiąłością i trudnością sprawo-
wania funkcyi przyzwoitych części.

Znakami narwania są: ból ostry w spoie-
niu stawowym, wzdęcie czyli nabrzmiąłość
i czerwoność, stowarzyszona z pewnym czu-
ciem gorącości, i z trudnością poruszenia czę-
ści najprzód lekkiej, ale która potym staie
się coraz znakomitszą. Te symptomata win-
niśmy odmianie kształtu i położenia czę-
ści, lubo kość zostaje w ten czas na swoim
miejscu,

Skoto tylko narwanie zdarzy się, trzeba przy-
łożyć odporne na część obrażoną.

Gdy te lekarstwa są niedostateczne, lub
gdy choroba iałt dawna; nakazesz chore-
mu zachowanie się w nayściślejszym spo-
czynku, przepiszesz mu dyetę, puszczisz
krew podług iego sił i temperamentu. Nie
zaniedbasz nawet enem.

Jeżeli ból i zapalenie są gwałtowne, przy-
łożysz na część miejscowe odmiękczaiące,
laxuiące i anodynnę.

Weź Oleiu lnianego,	uncyi 3
Wosku żółtego,	uncyą 1
Kamfory,	drachm 2
Laudanum słężałego,	granow 20

Rozpuść wosk w oleiu lnianym przy wol-
nym ogniu, gdy mięszanina ostygnie przez
połowę, dodaj do tego laudanum i kamfo-
rę wprzód rozpuszczone w oliwie.

Tym smarowidłem będziesz nacierać część
chorą 2. razy na dzień, t. i. wieczor i rano.

Ale gdy lekarstwa rozwiewające łagodne, użyte w początkach skutnią dostatecznie, przestać na nich trzeba, a lekarstw, dzielniejszych, tylko w przypadku nieskuteczności tamtych, używać iakośmy powiedzieli.

Leczenie zakończysz używaniem lekarstw tonicznych, spirytusowych, rozwiewających, wod cieplicznych i innych tego gatunku.

Nie będziemy się dłużej rozciągać nad tym artykułem. Kto chce obszerniejszy w tej mierze wiadomości, niech czyta artykuł WYBICIE, WYWIENINIE CZŁONKOW.

Dykeyonarz zdrowia, radzi na narwanie smarowidło następujące :

Weź Oleiu lnianego,	uncyi 3
Wosku żółtego,	uncyą 1
Krwi smoczej,	drachmy 1½
Kamfory,	
Hałunu,	
Kamienia Hematites czyli krwawni-	
ka, każdego	drachm 2
Laudanum nieptynnego,	granow 30

Rozpuść wosk w oleiu lnianym przy małym ogniu, zrob proszek z krwi smoczej, z hałunu i krwawnika, które wmieszasz do wosku i oleiu lnianego wpoł ostudzonych, potem dodasz Laudanum, kamforę, rozpuszczone w trochu spirytusu winnego.

Nacierać tym należy część obrażoną, a potem przykładac szmatkę maczaną, w wo-

dzie zimney, tak codziennie robić będziesz, aż do zupełnego uzdrowienia.

NASIENIE. (Szt: Lek:) Jest to ten rozciek biały, który natura przeznaczyła do odpoładzania wieczystego rodu. Rozciek ten odsącza się w iądrach; z tamtąd przez nacynia donoszące bywa przesyłany do pęcherzyków nasiennych, w których spoczywa aż do czasu wykonania wielkiego dzieła zapłodzenia: lub dopokąd nie będzie nadzwyczajnie w masę krwi, z której był wyciągnięty.

Zatrzymanie nasienia może dać początek rozmaitym chorobom; na przykład nadbiegłościom zapalającym, oedematycznym, lub skirwatym iąderkom i pęcherzyków nasiennych. Może nawet skutkować śmiertelną epilepsyę. Osoby, które kosztowawszy bez umiarkowania rozkosz miłosnych, nagle się z nich ogółacają, i zbyt znacznie chowają powściągliwość, nadpodlegleysze są tym chorobom. Naparzanie odmiękczające i letnie, rozwalniające i roztwarzające są najlepszymi lekami po małżeństwie, które niszczyć przyczynę, daleko pewniej i skorzej zapobiega iey skutkom.

Wielu Filozofów pomiędzy starożytnymi, mniemało, że nietylko zawiązki zwierzęce, zawierają się w nasieniu samczym, ale nadto: że krew miesięczna niewiasty, koniecznie jest potrzebna do zapłodzenia. A zatem na nasienie i krew miesięczną, zapatrywano się jako na źródło zapłodzenia, a następnie rozmnożenia narodu ludzkiego. I dla tego staro-

żytni filozofowie więcey mieli sposobność do wytłumaczenia reprodukcji człowieka. Płód człowieczy, mówili oni, całkowicie jest zawarty w nasieniu męszczyzny, kobieta, przyjmując go w macicę, w której się rozwija, rozkłada, rozrasta, za pomocą krwi miesięczney. Ci, którzy tak mówili, nie zastanawiali się nad tym, jak trudno jest pogodzić złe przymioty od nich przyznawane miesięczney krwi, z funkcją, którą iey naznaczali, rozkładania, kształcenia i karmienia płodu. Nowe postrzeżenia dały nam poznać jak mało zachodzi stosunku i związku pomiędzy płodem będącym w macicy, i pomiędzy stałemi upławami Matki, przynajmniej, co się tycze ukształcenia płodu; bo daley zobaczymy, jak ten wpływ, może przypadkowie przykładać się do zapłodzenia. Co się tycze zawiązku płodowego zawartego w nasieniu, to zdanie rozdzieliło teraźniejszy; iedni utrzymują, że ten rozciek, w samey rzeczy zawiera w sobie człowieka w drobny zawiązek zebranego, którego cząstki dokładnie uporządkowane, przyjaźney tylko oczekują okoliczności do rozwinięcia się. Inni mówią: że części zwierzęce znajdują się w płynie nasiennym, bez związku, bez porządku, i że się dopiero w macicy zgromadzają; ci którzy idą za układem iaięk, samą tylko władzę przenikliwością, działającą, i zdolną do upłodzenia iaięka, daniem życia zawiązkowi płodowemu, który w nim jest zawarty, przyznają.

Te rozmaite układy, których tu wykladać ani tłumaczyć nie będę, początek swój winny

winny jedynie ciemności, która panuje nad ogólną istotą nasiennego płynu. Zawieraż ten płyn w sobie człowieka całkowitego? Nie postrzegamyż w nim nic więcej prócz rozmaitych części zwierzęcia? Żyją w nim tyłające drobnouchnych zwierzątek, wprowadziwszy wstrzyknięte będzie do macicy? Te pytania i wiele innych im podobnych, zawsze roztrząsane, rozwiązywane od Autorów rozmaitych układów, coraz większe rzucają ciemności na przedmiot, ktorzy wielcy bardzo ludzie osądzili za cel ciekawości nigdy nie docieczony.

Oyciec Sztuki Lekarskiej *Hipokrates*, uważa nasienie iako rozciek zbierający się ze wszystkich części ciała, ale nadewszystko z głowy. Nasienie męszczyzny pochodzi, iego są słowa, ze wszystkich rozcieków ciała; jest najważniejszą iego częścią. Tego dowodzi osłabienie, które zawsze następuje po wypróżnieniu się i wycieńczeniu sił miłośnią. Są pewne żyły i nerwy, które ze wszystkich części ciała, wpadają do części rodzajnych; gdy części rodzajne są zapełnione i zagrzane, doświadczają łaskotliwości, która rozchodząc się po całym ciele, zanosi w całą rozległość machiny gorącość i rozkosz; humory wpadają w pewien gatunek burzy czyli fermentacji, ta fermentacya oddziela od nich część najdroższą i najbalsamiczniejszą, że tak powiem; a ta część tak oddzielona, spływa przez szpik grzbietowy do organów rodnich części. *Hippoer, de genitura.*

Galenus przyjął zdanie *Hipokratesa*. Ten rozciek mówi, nieco innego jest, tylko najsubtelniejszy część wszystkich innych. Ma swoje żyły i nerwy, które ią ze wszystkich części sprowadzają do iąder. *Aristoteles* nazywa ią wypadkiem ostatecznego pokarmu. *Excrementum ultimi alimenti*; który ma władzę odradzania ciał podobnych tym, które go skutkowały. *Pythagoras* mówi, że to jest kwiak krwi naczystszej. *Plato* nazywa go wypływem, wylewem szpiku pacierzowego. *Epikur* okruszyną duszy i ciała. *Alkmeon* uważał go iako częśćkę mazu, a pewien sławny Lekarz czasów naszych, przyjął ięgo systema; które rozszerzył jeszcze mówiąc, że nasienie jest zgromadzeniem, zbiorem nieskończonej liczby mazów małych. (*Camus.*)

Łatwo jest postrzedz, pomimo różnicy zdań przytoczonych o nasieniu, że ten rozciek zawsze był uważany iak najdroższa częśćka ciała. Czasów naszych zgadzają się powszechnie, że od krwi odsączany bywa, skoro tylko krew sama preparowana i wypracowana jest należycie w naczyniach bardzo subtelnych, które ią przynoszą do gruczołków iąder, iakośmy powiedzieli, mówiąc o częściach obojey płci.

Fizycy, uważający nasienie przez wzgląd na to, co oku wystawia bez pomocy drobnowidza, zapatrują się na nie iak na rozciek biały, złożony z dwóch płynów, tak że nasienie dzielą na dwie części, z których jedną nazywają częścią zapładzającą, drugą częścią nie zapładzającą. Dru-

ga służy za *vehiculum* pierwszej; drugi płyn odcedzaia prostaty i gruczołki uretry, gdy tym czasem pierwszy, który sam tylko ściśle mówiąc, może się nazywać nasieniem, jest rozciekiem zawartym w pęcherzykach nasiennych. Ten płyn ostatni, w jakimkolwiek bądź układzie *zapłodzenia* jest nieuchronnie potrzebny do reprodukcyi, a *vehiculum* tyle tylko pożyteczne, że go czyni płynniejszym, że ośliża kanał uretry, że go, broni od ostrości sól zawartych w *urynie*.

Ten rozciek prostatow, jest podobno iedynym płynem, który wylewają kobiety w połączeniu miłosnym płci, lub gdy używają sposobow niegodziwych, na zaspokoienie rozjątrzonego temperamentu; ale rzecze kto, czyliż rozlanie tego likworu, może domieścić zakosztowania rozkoszy? Eh! ktoż może twierdzić, że do tego jest niezdolnym? Jużemy wytłumaczyli, czego się roztropnie można dorozumiewać o przyczynie czuciow rozkosznych w niewiaściach, można do tego dodać wyciśnienie, wypływ rozcieku prostatycznego; w niektórych osobach. Uśnawszy na bok pewno stopniowanie, rozkolez jest iedna we wszystkich męszczynach, gdy tym czasem w kobietach jest prawie *Proteuszem*, który podobno, w każdej, odmienne bierze na siebie postaci. (Nie mówię tutaj o kobietach znających rozkosz; gdzie indziej (czytaj Artykuł *Matżeństwo*) widzieliśmy że jest wielka liczba kobiet, których temperament zawsze jest przeciwny miłości, i które przy naywię-

Ffij

kfzey chęci, nie odbierają żadnego uczucia, lubo tak rozkoszne iedną) Jakże wytłumaczyć przyczynę rozkoszy w tych, których organa nie nie wysączaia, lubo te kobiety przyznają się do zachwycenia rozkosznego? W tym przypadku nie nie zachodzi procz uczucia wznieconego rozlechniem lechtaczki. Jakże wytłumaczyć rozkosz owych kobiet, które kosztują rozkoszy, ledwo cokolwiek odsączaiać. Rozciek prostatow musi być przyczyną tego rozkosznego wzruszenia, podobno ieszcze temu rozciekowi, nieszczęśliwi Rzezańcy, pozbawieni organow przygotowujących nasienie, winni lekkie uczucie rozkoszy, które podług powieści niektórych osob odbierają. Nakoniec gdy młodzi ludzie, uprzedzając naturę rozpustą, rozdrażniają organa, których funkcyje ieszcze nie są dostatecznie ustanowione, sam tylko rozciek prostatow dostarcza zwierzęctwu ich namiętności. I gdy ludzie utrudzeni zbyt zbytecznymi uciechami, chcą ieszcze ofiarować rozkoszy w wieku, w którym lubość od nich gwałtem ucieka; jeżeli się domieszczają jakiego cienia uciechy, temu go ieszcze winni rozciekowi.

Część nasienia prawdziwie upładzająca, która w złączeniu płci wyciskana bywa z pęcherzykow nasiennych, uważana okiem uzbrojonym drobnowidzem, wystawia, iakośmy wyżej powiedzieli phenomena, które się zmieniają, podług systemu filozofa rozważającego płyn takowy. Przebiegniemy szybko niektóre z tych phenomenon, a na-

dewszystko owe, które poważne są dla sławnych imion Dostrzegaczów swoich. Zobaczy czytelnik, że każde odkrycie, służyło za nasadę do wystawienia budowy nowego systemu. Gdy ie zaś wyłożemy wzyfikie, podobno czytelnik będzie przymuszony do porzucenia książki, pytając się jeszcze siebie samego: *coż więc jest nasienie?*

HARTSOEKER przedsięwziął rozważać przez mikroskop płyn nasienny, który pospolicie, iak mowi Pan *Maupertuis*, nie jest przedmiotem oczów uważnych i spokojnych; lecz co za cudowny widok stanął przed iego wzrokiem, gdy w nim odkrył zwierzęta żyjące! Kropla iedna była oceanem po którym pływało niezliczone mnostwo małych rybeczek w tyśiącznych a rozmaitych kierunkach.... Nie można wcale wstrzymać się od mniemania, że te zwierzątka odkryte w likworze samczym, były te same, które za czasem, miało toż zwierzę w naturze odtworzyć; a podług tego odkrycia zapłodzenie, winniśmy iedynie męszczynom.

LEUWENHOEK w swych cudownych postrzeżeniach, znalazł, że rzeczzone zwierzątka są tak małe, tak drobnouchne, i tak liczne iż 3,000.000.000. nie wyrownywa ieszcze ziarnkowi piasku; a co więcey ten sławny fizyk, widział samce i samice. Te zwierzęteczka mają ogon, i są kształtu dosyć podobnego do kształtu żaby, gdy rodząc się jest ieszcze w postaci głowacza. Z początku pokazują się w wielkim ruchu, lecz ruch ten wolnieie wkrótce, a gdy płyn w kto-

rym zostaia ostrygnie lub wyparuie, nikną natychmiast. W tych maciupkich iestestwach, mniemano widzieć człowieka pod powłoką, która mu daie postać robaka. *Hartsoekert* powiedział: że człowiek pokryty błoniałą powłoką, ukryty iest w głowie robaka, tudzież że ogon odpowiada pępkowi. *Hoffmann* przez nieaki czas mniemał, że nasienie zapładzające samca zawiera nie tylko zwierzęteczka pod postacią robaków, ale nad to, że są w nim kuleczki czyli bulki czyli iayka przezroczyte, z których każde iest niby gospodą dwóch robaczekw.

Nie zapuszczę się tu bynajmniej w rozbiór szczegolny obserwacyi *Dalempazyusza*, które nadzwyczajnie ocuciły uwagę Fizyków, obwieszczając docieczenia uroione, które zakłóciły całą Rzeczpospolitą Litracką. Wiadomo wszystkim, iż owym mniemanym *Dalempazyuszem* był Pan de la *Plantade* z Towarzystwa umiejętności *Montpelierkiego*, który wydał zmyślone docieczenia o płynie nasiennym, aby wyśmiał postrzeżenia mikroskopiczne. Wielu iednak żart ten wprowadził w błędne mniemania, a sam nawet wielki *Boerhave*, przylgnał do tych zmyślonych odkryciow w iedney swej hipotezie, którą można nazwać długiem czyli daniną wypłaconą od wielkiego człowieka, słabości ludzkiej. Pan de *Buffon* zbijał mocno postrzeżenia mniemanego *Dalempazyusza* i to nam pokazuje, że się nigdy nie potrzeba dopuszczać żartow w tym, co się ściera do umiejętności; bo tym sposobem w błąd wprowadzamy niektore osoby; a drugie zaś

używaia na zbicie onych czasu aż nad to drogiego dla nauk. Ta Anekdota pokazuje jeszcze, iak szybko błąd ośiada umysły ludzkie i iak wiele potrzeba usiłowań na rozpędzenie go. Sławny Pan *Ferrein* nie zapominał na publicznych lekcyach swoich w amfiteatrze Ogrodu Krolewskiego, tłumaczyć słuchaczom swoim mniemane odkrycia *Dalempazyusza*. Pan *Astruc* toż samo robił w Kollegium Krolewskim. A iednak po dziś dzień w dziełach najswieższych cytują *Dalempazyusza*, bądź utrzymując, bądź zbiciając zdanie jego, iak gdyby rzeczywicie znajdował się kiedy na świecie Doktor tego imienia, szczerze popierający te chimery.

Na fundamencie tak osobliwszych obserwacyi; ułożono nawet systema generacyi czyli zapłodzenia. Widziano żyjące zwierzęta w płynie nasiennym, nie nie było prostsze nad uczynienie wniosku: że te zwierzątka są w małym zebraniu rzeczywiste szczególnieści (*individua*) wszystkich gatunkow. Potrzeba było tym zwierzętom iakiego miejsca, w którymby mogły rość i przyść do pewney wielkości, nasienie wstrzyknięte do macicy dopełnia tego warunku. Ale nie wszyscy naturalisci zgadzają się o bytności rzeczywistej tych zwierzątek, tych robaczekow spermatycznych: Jedni obserwatorowie twierdzą: że zwierzątka znajdują się rzeczywiscie w nasieniu, że ie łatwo odkryć można przez mikroskop, czyli drobnowidz, ale dodają, że to w ten czas, gdy

nasienie jest zepsowane; (a) co się w bardzo krótkim czasie nadarza.

Hartsoeker wstawił do mikroskopu płyn nasienny wielu zwierząt żyjących, i zawsze w nim iednostayne widział phenomena: szukano podług Autora *Wenery Fizycznej*, we krwi i w wszystkich innych rozciekach ciała, czegoś podobnego, ale nic w nich nie odkryto, nawet przez najmocniejszy drobnowidze: zawsze stawały przed okiem morza puste, w których najmniejszego znaku życia nie postrzegano. Z tym wszystkim *Valisnieri*, *Heister*, i inni obserwatorowie utrzymują, że znajdują się zwierzątka takowego gatunku, prawie w wszystkich płynach; pierwszy dostrzegł ich we krwi wołu zarążonego. *Hoffmann* twierdzi: że ich odkrył w krwi nayszdrowszey; *Bono* znalazł ie w płynie prostatycznym kobiet, i utrzymuje, że ich nie mógł znaleźć w kogucie i innych zwierzętach, gdzie iednak powinny by się w wielkiej liczbie znajdować. *Verrheyne*

(a) Nie mogę się chętnie z wielkiej umiejętności *Sztuki Lekarskiej*, ale nie mogę także czynić się zupełnie oney niewiedzącym, ile w tych częściach które właściwie są fizyczne niż lekarskie. Niech mi zatem pozwoli czytelnik przełożyć sobie, że doświadczenia mikroskopiczne nic ważyc nie mogą, gdyż z wyznania samych Lekarzy, nasienie nasze, byle tylko owiane było powietrzem, kazi się, psuje i utracą moc zapładniającą.

utrzymywał, że to co uważają popolicie jako robaczki spermatyczne, nieco innego było tylko bulki powietrza. Wielu Fizyków postrzegło, że te zwierzątka nie pokazywały się iezcze u dzieci, a że w starcach bywają bardzo w małej liczbie i straszliwie omdlałe, że w stanie choroby znajdując je także bardzo słabe i zwątlale. Jakże pogodzić to postrzeżenie z owemi, które się zdają dowodzić, że skażenie się nasienia jest potrzebnym do rozwinięcia się tych zwierzątek. Jak można pojąć, że te małe istestwa, mogą żyć w płynie nasiennym człowieka rażonego gonorrheą iako to uważył *Leuwenhoek*.

Ten biegły Fizyk, za pośrednictwem licznych swoich obserwacyi, większą podobno rozpostarł niepewność na istotę płynu nasiennego, niż przedtym była. Zwierzątka które on widział, żyją w części płynu najmniey mającey gęstości, a przynajmniey tam postrzeżone, zdały mu się w stanie nieruchliwości; ale odkrył w tej gęstszey części, tak wielką liczbę rozmaitych naczyń, iż nie wątpi, że te naczynia zawierają w sobie wszystkie nerwy, arterye, i żyły płodu. Przekonany jestem, mówi ten Naturalista w pewnym liście do *Vikonta Brucker*, żem ich widział więcej w iedney kropli nasienia, niż się w iednym dniu pokazać ich może anatomikowi, rozbierającemu trupy... to wiedzie mnie do mniemania, że w człowieku ciała zupełnie ukształconego, nie ma żadnego naczynia którego-

by nie było w nasieniu dobrze wypracowanym.

Powiedziałem wyżej, do iak ogromney liczby posuwa Pan *Leuwenhoek* sumę zwierzątek zawartych w iedney kropli nasienia, iakże w reszcie imaginacya może podadź się tak ogromney liczbie naczyń ktore w teyże kropli nasienia pływaią, i ktore się mnią zwykować podług porządku Ekonomii zwierzęcey, gdy płód dostanie się do macicy! Ale naybardziej dziwna wcale dysproporcya, zachodząca pomiędzy niezliczonością, że tak powiem tych małych w nasieniu zamkniętych iestestwach i pomiędzy liczbą szczerzoności przychodzących do życia, obrażać i oburzać powinna rozum. Nader bogata i ogromna obfitości, woła Pan *Maupertuis*, nieograniczona płodności natury, nie iest-żeś tutaj rozrzutnością? I nie można ci tutaj zarzucić zbytecznego szafunku? Z tey ogromney wielości małych zwierząteczek, ktore pływaią po płynie nasiennym iedno tylko przychodzi do iestestwa człowieka. Rzadko kobieta naypłodniejsza, wydaie dwoie dzieci na świat iednym położeniem, a prawie nigdy troie. A lubo famice innych zwierząt wydaia większą liczbę płodu, ta liczba iest prawie niczym, w porównaniu mnogości zwierzątek, ktore pływaią w rozcieku nasiennym wylanym od samca.

Pan *Maupertuis* przemowiwszy z tym podziwieniem do natury, czyni rozmaite usiłowania na usprawiedliwienie oney. Ale przyczy-

ny tey rozrzutności dane od niego, nie zdały się sprawiedliwemi, wielu uczonym, iak niżey powiemy.

Te uwagi i inne; ktoreby mógł przytoczyć, nie są przyiazne układowi zwierząt nasiennych, bo każdy łatwo może poznać, iak mało zgody zachodzi pomiędzy utrzymuiącemi go. Te sprecznomowności roztaczają niepewność na iestestwo rzeczywiście nadmienionych zwierząt, iako też i na ich naturę; można o tym sądzić z rozmaitego opisanía onych, przez samychże tych dostrzegaczów danego, ktore zapisa-ne iest w Aktach nayślawniejszych Akademii Europeyfkich.

Stronnicy zwierząt nasiennych moeno zatrudnieni bywają: iaki iest początek tego niekończonego mnostwa istotek żyjących? Czyli się te zwierzątka w nas ukłształcają? iaki związek pierwotny można temu wyznaczyć; czyli zostają rzeczywiście na świecie, czyli wchodzą z powietrzem lub pokarmami w części składające naszą machine? Ale czemuż w tym przypadku, nie cisną się na mieszkanie prosto do iaiak wszystkich niewiaśc, czemu nie skutkują niekończoney liczby poczęciow dziewiczych? Z drugiey strony czyliż tylko te same zwierzątka mają prerogatywę życia od początku świata? A ieżeli kto powie że się mnożą końcem niszczenia pewney części, iakże wytłumaczemy to ich rozradzanie się. Na koniec można ie uważać iako nieśmiertelne i udeterminowane w pe-

wney liczbie? Lecz z tego domysłu wyniknęłaby nieuchronna następność, że Narod ludzki, poty tylko trwać będzie, poki się owe zwierzątka nie wyczerpną wszystkie co wiele przeciwności w sobie zawiera. Z drugiey strony, przyzwalając z Fizykami, że mały robaczek pływający w płynie nasiennym, zawiera w sobie niezliczoną ilość pokoleń, zasięgając od oycy do oycy, potrzeba mu przyznać, co w samey rzeczy biegli fizycy przyznali, potrzeba mu znowu przyznać płyn nasienny, w którym pływają zwierzątka tyle od niego mniejsze, ile on był mniejszy od robaczka nasiennego swego Oycy, toż mówić o potomku ich każdym aż do nieskończoności, tak dalece, że podług tego samego systemu. Adam zawierałby był w nasieniu swoim wszystkich ludzi, którzy się zjawili na świecie, i wszystkich tych, którzy jeszcze w następnych czasach mają mieszkać na nim... To to systema uknowało wyobrażenie nieskończoności, a stronnicy jego nie raczyli się zastanowić nad roztrząśnieniem, czyli w materyi fizycznej, można przypuścić wyraz nieskończoności w całej jego rozległości.

Gdy starożytnym przychodziło tłumaczyć iaki skutek, ktorego przyczyny nie znali, uciekali się do *Władz*, i tym sposobem naydelikatnieysze zapytania rozwiązywali. Niechby się spytano dawnych Filozofów iaki się sposobem dzieie zapłodzenie, odpowiedzieliby zapewne przez *WŁADZĘ ZAPŁODZAJĄCĄ*, a każdy im współczesny, byłby kon-
tent z takowey odpowiedzi, albo przynay-

mniej pokazywałby się kontentym. Wcale nie tego gatunku są odpowiedzi, które partyzańci zwierzątek spermacyjnych załatwiają podane przeciwko sobie trudności. Zapytani iakiedna istotą może wyprowadzać drugą sobie podobną? Odpowiadają; bo ta istota była całkowiec wyprowadzona, a w pierwszym człowieku, już się znajdowała wykonana reprodukeya wszystkich w szczególności ludzi.

Pierwszy więc człowiek, albo jeżeli się podobie pierwsza kobieta; bo w tym istotnym punkcie nie zgadzała się, zawierał w sobie lub zawierała zawiązki wszystkich ludzi mających się w czasie urodzić; ale te zawiązki rozwijają się następną koleją; a przypuszczając, że świat jest wieczny; co przypuścić można dla zatrudnienia fizyków; partyzańci preeksystencyi zawiązków odpowiedzą mówiąc, że Adam i Ewa, w składniach czyli zbiorowniach swoich nasiennych, zawierałi nie tylko wszystkich ludzi którzy się zjawili, zjawia, ale nad to wszystkich którzy się mogli lub mogliby zjawić; nie ma nawet żadnego młodzieńca, żadney Panienki młodey, o którejby tego mówić nie można. Bo daymy, że na świecie tyle jest mieszkalnych okręgów, ile jest par osobnoſtek czyli szczególnych istot w stanie rozmnożenia swego gatunku; jeżeli ie umieścimy na każdym z tych okręgów, wypadnie ztąd, odłożywszy na stronę przypadki niespodziewane, ogromna liczba pokoleń, z których wszystkie były zawarte w pęcherzykach nasiennych pierwszego człowieka, lub w ialecznikach pier-

wfzey kobiety, od samey pierwſzey chwili ſtworzenia. Jeżeli przypuſzczę, że te wfzyſtkie pokolenia ſą wieczyſte, muſzą takżę partyzañci zwierzątek ſpermacyjnych przypuſcić *nie nieſkończoność ſtworzoną ale nie ſkończoność nieſkończoności ſtworzonych aktualnie będących na ſwiecie*. Ale nieſkończoność ſtworzona obraża zdrowe pojęcie.

Wiem doſkonale, że podług wyobrażenia, które do ſłowa *nieſkończony, nieſkończoność* przywiezuia ſtronnicy zawiązkow przedbytowych czyli preexyſtujących, głowaby ſię zawrocila Geometrze, któryby chciał wymienić liczbę całkowitą iſtot, których bytność przyſzła ieſt podobna do urzeczywiſzczenia; ale granice wſtrzymuiące rachubę na nieprzeſtępnym kreſie, nie wſtrzymuią imaginacyi moiej; rzucam piero, bo ſię nie mogę tłumaczyć, a iednak odkrywam ieſzcze imaginacyą ogromny przeſtwor do przebieżenia, który mi zawſze w wyobrażeniu zoſtawia liczbę prawdziwie ſtraſzliwą, ale która przecięż nie ieſt nieſkończoną.

Pan *de Buffon*, za poſrzednictwem kałku bardzo proſtego; dowodzi: że iedno ziarno Ilmu czyli wiazu, które nie waży ſetney cząſtki uncyi, w przeciągu lat ſiu, wyda drzewo, którego objętość będzie miała dzieſięć ſażni kubicznych; ale że dzieſiątego roku drzewo to wyda tyſiąc ziarenek, które zaſiane będąc wydadzą tyſiąc drzew &c. że na koniec w przeciągu ſto pięciu dzieſiąt lat, krąg ziemſki całkowity, mogłby bydz obrocony w materyą *organiczną*, podobną do ziarna rzuconego w ziemię przed ſto-

pięciudzieśiat laty. Ten biegły naturalista, zdaie się także byđż przekonany, że gdyby przez lat trzydzieści, dozwołono się wykłoć wszystkim zawiązkom kokoszy wszystkich, i gdyby dozwalano się także wykalać wszystkim iałom zniesionym, nie psuiąc żadnego kurczęcia, powstałaby ztąd liczba dostateczna do przykrycia całej powiercho-wni ziemi, choćby iednę przy drugiej u-stawieć.

Lubo reprodukcyja zdaie się byđż i po- winna równą, to iest odbywać się iednym sposobem we wszystkich iestestwach żyją- cych i co zatym następuje, lubo wykład, przytoczonego kalkulu, mogłby byđż wzo- rem niejakim i przewodzcą, w dochodze- niu ogolnego wypadku rozmnożenia Narodu Ludzkiego, nie opuścić tutaj zeznania Pana *Joulain* Geografa Kroła Chrześciańskiego, które dał publiczności w zamiarach prawda obcych moiemu celowi, ale które może słu- żyć do pokazania, iak mało trzebaby mieć nałogu reflexyi aby przypuścić zawiązki preexystujące. Pan *Joulain*, wyrachowa- wszy liczbę ludzi, którzy się ziawili na świe- cie od stworzenia świata aż do roku 1749. pokazuje oczywiście, że gdyby ci ludzie wszyscybyli razem zgromadzeni, potrze- baby ziemi, ktoraby miała więcej nad 2197,000,000, stóp kwadratowych, gdyby nawet ieden człowiek nie zabierał więcej mieysca nad stópę iedną kwadrotową.

NB: Pan *Joulain* dowodzi, że przez 5749. lat urod; się 200,180,726,16,650,757,102,524,792, ludzi. Kownając miąższość ziemi z tą liczbą

ludzi urodzonych, potrzebaby aby nasz okręg był grubszy 356. razy, aby był równy masie ludzi, gdyby nawet ieden człowiek nie zabierał w miąższości więcej miejsca iak stopę iedną kubiczną.

Te kalkuły przytłofowane do układu czyli systemu zwierząt spermaticznych, nie w pomyślnym go stawiają widoku, nadewszy, ftko, gdy wzrociemy cko na rozrzućność do ktorey w nim natura iest przymuszona, aby utrzymała naród ludzki. Powiedziałem wyżej ile to zwierzątek fizycy postrzegli w iedney kropli nasienney. Jak straszliwa zachodzi disproportiona pomiędzy temi zwierzętami a liczbą szczegolnych istot przycho-dzących do życia, Pan *Maupertuis* odpowiada zarzucającym naturze zbytęcną rozrzućność, mówiąc, „ ileż to tysięcy żołędzi „ spada z dębu, wyłycha lub gnije, dla ma- „ tey liczby owych, które się mają zawią- „ zać i wyprowadzić drzewo? Ale nie wi- „ dziemyż tym samym, że ta ogromna li- „ czba żołędzi nie była bezpożyteczna, bo „ gdyby żołędź, która się zawiązała nie „ znajdowała się w tey tak ogromney li- „ czbie, nie nastąpiłoby wydanie drzewa no- „ wego. „ Pan de la *Mettrie* zwraca tę od- powiedź Pana *Maupertuis*, mówiąc, że do wy- prowadzenia nowego dębu, wszystkie spadłe i pogniłe żołędzie były niepotrzebne, i że dosyć było na owej która się zawiązała.

Jakoż odpowiedź Pana *Maupertuis*, która zrazu zdaie się zaspokaiać, pokazuje się nie- dostateczną, skoro tylko zechcemy zapuścić się w

się w roztrząsanie odtwarzania czyli reprodukcji istot w ogólności, tudzież przeznaczenia ogromnej liczby zawiązków, które się zdają wychodzić z pierwszych istot stworzonych.

Ponieważ nie wszystkie zwierzęta mogą się żywić na wzajem, potrzeba aby znajdowały na ziemi pokarm, któryby mógł utrzymywać ich egzystencją; a same tylko krzewia mogą tego pokarmu dostarczać. Trzy tysiące żołędzi spadło z dębu, a nawet ten sam dąb, byłby ich nierównie więcej wydał, gdyby mnożstwo rozmaitych owadów, nie położyło tamy dojrzeniu onych; bądź używając nowo wyrosłych żołędzi jako pokarmu, bądź składając w nich swoje jaja. Czworonożne zwierzęta, znalazły paszę dla siebie w części żołędzi rozsypanych po ziemi; owady rzuciły się na drugą część i skutkowały zgniółosem innej części; reszta miała się w ziemi zawiązać, ale i z tych jeszcze jedna część stała się łupem zwierząt, nie tylko po zawiązaniu się, ale nawet gdy młodejane latorośle pokazały się na powierzchni ziemi. W tym widoku natury, postrzegamy bez wątpienia wiele zawiązków zepsowanych, ale ktoż nie widzi, że to zepsucie, było potrzebne do zachowania wielu pewnych zwierząt. A zatem obfitość zawiązków czyli nasionek w królestwie krzewnym, jest skutkiem porządku ustanowionego od natury, w zamiarze utrzymania egzystencji istot żyjących.

Mnożność owadów, dla tej samej przyczyny jest ogromna; ale nie się nie zbliża

do płodności ryb. *Leuwenhoek* mniema, że mlecz samego stokfiszu, zawiera więcej zwierzątek spermacyjnych, niż narachować można ludzi w iednym czasie żyjących. Prawda, że ponieważ większa część zawiązków rybich niema nigdy przyiść do życia, ta rozrzućność natury byłaby szczerą utratą, gdyby te nasiona, te zawiązki, nie miały swego przeznaczenia w karmieniu się rozmaitego gatunku zwierząt. Ziarna, owoce, iiaia, które wprost nie służą ani przyczyniaią się do reprodukcyi, mają więc inne użycie; stają się pokarmem zwierząt; przeciwnie zaś ow tłum nieprzeliczony robaczekw spermacyjnych ktore giną, iednego tylko wyłączywszy, staie się oczywiście niepożyteczny.

Potrzeba było tak liczne go tłum robaczekw spermacyjnych, aby wiedzieć pewnie, że w ich liczbie będzie ieden taki, ktory się przyda rzetelnie. Ah przebog. tożby natura kładła na ofiarę straszliwą liczbę istot, tyśiące milionow drobniuchnych ludzi, aby iednego do bytu przyprowadziła człowieka? A ten tłum nieprzeliczony ktorego każda szczerolnośćka ma prawo żadać bytności, miałby bydz w niwecz obrocony, dla tego: że iedna ma niezawodnie przyiść do życia! To skazanie na czczość i bezbytność prawie ogólne i niemal wszystkich istot stworzonych, rozracza powszechną żalobę na narod ludzki. Garstka ludzi rozruczona po ziemi niczem nie iest w oczach moich, w porownaniu liczby owey, ktora co chwila ginie powrocona czczości. Świat widzialny drobnym tylko iest proszkiem obok

tego który podpada imaginacyi ; nakoniec potrzebaby szukać cudow natury w świecie nie znanym, podług *Seminiſlow*, któryby w pewnych względach wyſtawiał więcej celow podziwienią, niż świat widzialny, którego my ieſteśmy częſtką.

Natura chciała zapewnić i zabezpieczyć reprodukcyę. Nie mogłaż tego uczynić inaczej tylko ſtworząc tę ogromną ilość związków, których przeznaczeniem ieſt aby ſię ſtały niepożytecznemi? .. Ale tak potrzeba było... Pozwalam tym czasem na to, dodaję iednak, iż nie ma niepewnieyſzego nad to, że ieden z tyſiąca milionow owych drobniuchnych ludzi przydzie na świat. Gdyby męſzczyzna który użył trochę terpentyny wewnątrz, iego *niniey/ze* potomſtwo, niech mi czytelnik pozwoli użyć tego wyrazu, zniſzczone zupełnie zoſtanie; widok ogolnego zniſzczenia ſtawia przed wzrokiem tego, który uzbroiwszy oko drobnowidzem rozważa płyn naſienny. Więcej powiem, kropla wody deſzczowey rzucana na płyn rzeczony, tenże ſam skutek wyprawdzi. Na cożby wyſzły roztropne zabiegi natury około zachowania narodu ludzkiego, gdyby iego zniſzczenie mogło zawiſnąć od okoliczności codziennie zdarzyć ſię mogących? Wſzyſtkie iſoty *organiczne*, ſą organiczne tak w ſtanie zdrowia iak w ſtanie choroby. Drzewo zdrowe, początkowie zawiera w ſobie mnoſtwo włókien, które nie ſą przyzwane do rozwinienia ſię tylko w pewnych okolicznościach zupełnie przypadkowych; te włókna ułatwiają ſposob zarę-

śnienia rys które drzewo odbierze, wszystko nasiona rośliny są przeznaczone do od-
tworzenia, dowód tego bardzo jest łatwy....
Ktożby mniemał, że natura pozbawiła tych
środków królestwo zwierzęce? Ktożby po-
myślał, że w jednym królestwie wszystko
żyć powinno, wszystko powinno mieć po-
żytek swój, gdy tym czasem w drugim
wszystko skazane jest na powszechne zagi-
nienie; z którego zaledwo kilka szczegóło-
stek wymknie się, dla nieuchronney potrze-
by zachowania swego rodu. Ktokolwiek
przyzna też same przywileje zwierzętom co
roślinom, musi razem wyrzec się tłumowi nie-
zliczonego zwierzętek spermacyjnych i
przyznać: że prostota środków których
natura używa w swych działaniach, nie mo-
że się zgodzić z większą częścią naszych
układów.

Układ *disseminacji* naybardziejby mi się
podobał; on przynajmniej wystawia nam
świat, iak obfzerny magazyn, w którym
Sprawca natury, w moment stworzenia zło-
żył nieprzeliczone mnoſtwo zawiązków tego
wszystkiego, co jest i co ma być na świecie.
Te zawiązki rozproſzone po żywiołach nieroz-
wiązanych, nierozpływnych, *nieśmiertel-
nych*, okazałſe dać wyobrażenie świata,
niż układ który nam wystawia nieprzerwa-
ne zniszczenie, a zniszczenie, doſzczętne mi-
lionów istot uorganizowanych.

Przypuszczając ten układ i ſtoſując go do celu
ninieyſzego zapytania, niemożemyż mowić,
że te zawiązki zanieſione do pęcherzyków
nasiennych męſczyzny, lub ieżeli ſię podoba

do ialeczników kobiety, stała się tam początkiem zawiązania płodu? Płyn nasienny zawierać zatym będzie mniej lub więcej zawiązków; ich liczba bynajmniej mnie nie przestrasza: bo te, które nadpotrzebne będą, nie mogąc być zniszczonemi, wniędą nazad w masę ogólną, bez najmniejszego skażenia. To tylko może oburzyć imaginacją, że liczba zawiązków rozrzuconych po naturze będzie stała i udeterminowana, ponieważ stronnicy ich mówią, że wszystkie były stworzone w chwili wyprowadzenia świata z niczego. Liczba ta będzie ogromna, straszliwa; każdy zawiązek, jeżeli się tak dorozumiewać podoba, będzie zawierał w sobie pewną ilość zawiązków innych; ale przypuściwszy wieczność świata, (które przypuszczenie przeciwne jest wierze) uznać trzeba że za czasem musi zabraknąć zawiązków.

Układ Pana de *Buffon* nie ma tej nieprzyzwoitości. Jest na świecie materya organiczna, żyjąca, powszechnie rozlana po wszystkich substancjach zwierzęcych i krzewnych, która równie do ich tuczenia iako do ich odtwarzania służy. Mówiąc o wieku pokwitania powiemy, iak pokarmy odmienniają się w materyą tuczającą i iak nadobitość tej materyi przyszedłszy do zbiorowin nasiennych, doskonali się w nich i zamieniają się w początek zapłodzenia. Idąc za układem Pana de *Buffon*, „nie ma żadnych preeksyściujących zawiązków, niema „zawiązków ktoreby w sobie zamykały się „wzajem przez kolej i następstwo nieskończone, ale jest materya organiczna, za-

„wsze działająca, zawsze gotowa do u-
 „kształcenia się i do odtworzenia istot po-
 „dobnych owym, które ją przyięły. Do-
 „pokąd tylko nie braknie szczególności,
 „zawsze gatunek istot odnawiać się będzie;
 „w samey rzeczy tak nowy jest dzisiejszy ród
 „ludzki, iak był przed lat trzech tysięcy;
 „podobnym sposobem wszystkie rodzaje
 „trwać będą, dopokąd ich wola Stworcy
 „nie zniszczy. „

Przypuszczając ten układ, potrzeba uważać nasienie iako skład mogitek, które nie mogą ukształtować, dopokąd są blisko siebie uwięzione, ale które w macicy złożone od samca, odrywają się od siebie, umieszczają się władzą niezłaiomą, i których połączenie i uszykowanie kombinowane pewnym sposobem, wyprowadza iestestwo organiczne.

Są jednak niektóre zarzuty przeciwko temu dowcipnemu Systematowi. Puszczam mimo siebie owe, za pomocą których fizycynagle natarli na całą budowę, twierdząc, że nie może być w naturze żadney władzy zdolney do uszykowania tey ogromney ilości mogitek ruchliwych, aby z nich zrobić całość tak doskonałą iaką jest zwierzę; zaprzeczając bytność form *wewnętrznych*, któreby kształtowały w mały wizerunek cząstki *organiczne*, którym przyznają *niezmienność* &c. Gruntowniejsze utworzono zarzuty, równiając systema zapłodzenia przez *iaia*, z systematem zapładzania przez *mogitki organiczne*; usiłując dowieść, że płyn mniemany nasienny kobiety nie jest zapładzającym,

bo mogą niewiaſty poczynać nie rozlewając ani ſącząc żadnego płynu.

Można ieſzcze mówić wraz z Panem *Reanmur*, iż on takżę czynił doſwiadczenia mikrokopiczne na wymoczeniach, w których odkryto mogiłki ruchliwe, mogiłki organiczne; ale odkrył, że te mogiłki nie ſą częſtkami organicznemi, którychby połączenie mogło ukſtałtować prawdziwe zwierzęta. W ſamey rzeczy zwierzątka żyjące w płynach tak różnych między ſobą, nie mogąż nam poddać tego ſprawiedliwego domyſłu, że równie i w płynie naſiennym znajduje ſię pewien rodzaj owadu, i że te zwierzątka, które ſię w rzeczonym płynie, iako i w wſzystkich innych mnożą, ſą zupełnie, względem iego iſtoty i przeznaczenia, obce.

Coż wnieść, co uſtawić z tych rozmaitych domyſłów o rozcieku zapładzającym człowieka? Oto, że ten przedmiot, dotąd ieſt zakryty zaſłoną naygrubſzey ciemności.

Widzieliſmy naſienie zapełnione zwierzątkami ſpermatycznemi; widzieliſmy zwierzątka ſpermatyczne zaćmione mogiłkami organicznemi; te naieſzcie były uważane iako nie mające nic wſpolnego z odtwarzaniem zwierza, w którym żyją... Ale ktoż to wſzystko widział? ludzie, którzy ſię omylić mogli. Kto wie, podobno uſtawieni ieſteſmy w tak wielkiej od tych przedmiotów odległości, że ich odkryć nie zdołamy; podobno człowiek prędzey potrafi opisać ogromne ciała tączące ſię nad iego głową, niż zawiązek, któremu bytność ſwoją wien.

„ Opatrzeni w narzędzia tak niedoskonałe,
 „ iak dotąd są nasze drobnowidze, iakże-
 „ byśmy mogli dociec cożkolwiek pewne-
 „ go w tey mierze. Błąd wielu drogami
 „ może się tutaj wcisnąć; ścieżki prawdy,
 „ nie są bardzo liczne. Ruchy słabsze lub
 „ mocniejszy, odmienniejsze lub iednostay-
 „ nieysze, mniej lub więcej od płynu u-
 „ trzymywane, w którym te mogiłki, te
 „ zwierzątka spermatyczne pływają; wy-
 „ parowanie obfitsze lub skąpsze; rozwi-
 „ zanie się skorfze lub późniejszy częstek;
 „ powietrze czystsze lub pełniejszy obcych
 „ częstek; mniej lub więcej dzielności ma-
 „ iące; omamienie optyczne cięższe lub śa-
 „ twieysze do uprzedzenia lub zniesienia;
 „ a w reszcie, ktoż wie? płyn bardzo dziel-
 „ ny, przenikać mogący materją nasienną
 „ lub wymoczenia, i którego ruchy mogą
 „ oku stawać pod postacią owych mogiłek;
 „ to wszystko mogłoby nas wprowadzić
 „ w błąd, i uprzedzonemu wzrokowi pozor
 „ stawiać na miejscu prawdy. *Consider: sur*
 „ *les corps organisés par M. Bomiet.* „

Otoż kres, do którego przychodzą nasze wiadomości o płynie nasiennym; wiemy że ten płyn koniecznie jest potrzebny do zapłodzenia; ale zupełnie nam niewiadomo, (co musimy wyznać, jeżeli szczeremi bydz chcemy) iakim sposobem działa w macicy, gdy się przyczynia do ukształcenia i zawiązku płodu.

Nie wiedząc iakowey natury jest iego istność, nie możemy przyśwoić sposobow, które mniemaia bydz zdolnemi do pomnożenia ie-

go ilości. Ogółem można powiedzieć, że płyn nasienny obficie się znajduje w człowieku używającym pokarmów soczystych i wyszukanych; że ten rozciek bardziej będzie drażnił i roziątrzał człowieka, którego imaginacja napoiona jest wyobrażeniami lubieżnemi i rokosznemi. Ale z drugiej strony, takowe działacze nie będą miały do rozkrzewiania tej siły, którą dają pokarmy zdrowe połączone przyzwyczajeniem z ćwiczeniem ciała.

Co się tyczy sposobu, iakim ten płyn działa gdy jest jeszcze w zbiorowniach nasiennych, prawie wszystkie istoty żyjące czują jego wrażenia. W rozlechtaniu, w rozdrażnieniu, które skutkuje ten płyn w organach, potrzeba szukać przyczyny, która w pewnych czasach zbliża samca do samicy w wszystkich rodzajach zwierząt. Ten płyn zbyt długo zatrzymany, skutkuje roziątrzeniem czyli zacieczeniem albo szaleństwem miłości, zobaczemy niżej, co zbyt długie zatrzymanie może skutkować w ludziach, nadto uposażonych na swoy stan od natury,

A więc pospolitą jest rzeczą wszystkim ludziom (wyjąwszy małą liczbę złodowactwiałych) czuć wpływanie nasionnego likworu, od samej Epoki pokwitania młodzieńskiego. Nie rzadkie mamy przykłady, które pokazują, że w pewnych osobach natura przyspieszyła władzę odtwarzającą. Abyśmy mogli uważać w wszystkich punktach dzielność tej władzy, przytoczymy niektórych osoby, które w wieku upadania sił, za-

częły czuć żywe impresjię płynu, nie mę-
dzającego ich pokoiu w kwiecie wieku.

Mówiliśmy gdzieindziej (MALŻENSTWO,
gdzie rzecz o wpływaniu Matrzeństwa na
zdrowie) o lubieżnym Starcu, którego wy-
prawy miłosne, zdawałyby się przechodzić
nayskwapliwszą łatwowierność, gdyby na-
leżycie świadectwy stwierdzone nie były.
Pewien Prawnik Francuzki, *du Puy en Velay*,
doszedłszy siedmdziesiątego piątego roku,
ożenił się dla ulgi sumnienia, bo niemógł
dłużej opierać się wybuchnieniu późnemu,
lecz gwałtownemu temperamentu, który
go gwałtem pobudzał do miłości. Pewny
Zbrojownik z *Montfaucon*, mający lat ośm-
dziesiąt, odzyskał nagle siły, które miał
za utracone bez powrotu; ożenił się zno-
wu i miał bardzo piękne dzieci.

Pomiędzy przykładami mężczyzn łaskawie
obdarzonych w wieku starości roskoszami
małżeństwa, nie ma zapewne dziwniejsze-
go, nad zdarzenie sławnego Anglika Toma-
śza *Parra*. Każdemu wiadomo, że ten
chłopiek z *Shropshiru* umarł mając lat 152,
i miesięcy 9. ale wielu nie wiadomo jest,
że mając lat 112. gdy się ożenił z pewną
wdową, organa spermatyczne dodawały ie-
szcze temu nadzwyczajnemu człowiekowi,
sposobow kosztowania roskoszy i nabawia-
nia iey żony. Taż żona po śmierci mał-
żonka swego zapewniała: że dopiero na 12
lat przed śmiercią, społeczność łoża ustała
między niemi.

We wszystkich Wiekach bywali ludzie,
w których natura przedłużała używanie mi-

łości fizyczney. *Waleryusz Maxym* pisze, że *Maffinista* Król *Numidy*, spłodził *Methynnate* po ośmdziesiątym sfośłym roku. Inny dzieiopis daleko świeższy napisał, że *Władysław* Król *Polski*, zrobił dwóch chłopców w roku 90. a *Felix Platerus* mówi: że iego dziadek miał lat 100. gdy przestał byǳ *Oycem*. *Historya Akademii Umiejętności* wzmiankuje o pewnym człowieku *Dycezyi Seez*, mającym lat 94. który poiał w małżeństwo zapłodzoną od siebie kobietę, będącą w wieku ośmdziesiątym trzecim: zległa w czasie i powiła syna. Ten przykład tym iest znakomitszy i dziwniejszy, że kobiety wcześniefy przestają poczynać niż mężczyźni zapładzać.

Do tych postrzeżeń, moglbym był wiele innych dodać, gdybym się nie wzdrygał przytaczać baiek oburzających rozum. Czytamy *Historyi Indyjskiej Maffeusza*, że gdy *Akuna* wszedł do miasta *Diou*, pokazano mu starca mającego lat 335. wraz z synem mającym lat 90. Ten starzec odmieniał trzy razy brodę, i tyleż razy odmieniał. Na koniec umarł mając lat 400. *Missionarz Jacinte*, pomiędzy wieściami szczególnieyszymi iego życia mówi, że wyznawał trzy Religie; że był 100. lat poganinem, trzyśta lat mahometaninem, i że go ku końcu życia ochrzczili zakonnicy.

NAWIAZKA *Patrz OBWIASŁO.*

NEPHRALGIA, (Szt. Lek.) Jest to choroba, którey symptomatęm głównym iest ból stały w prześtrzeni nerek i urynnych, bez pyrexii ostrey, w czym się różni od

Nephrezyi: pospolicie ją nazywają kolką nephretyczną. *Patrz niżej Artykuł.*

NEPHREZYJA, albo NEPHRITIA. (Szt. Lek.) Tak nazywają Lekarze zapalenie nerek. Ta choroba ma za piątno ból pieczęcy, żywy w grzbiecie i przestrzeni nerek; gorączka ostra, pieczenie czyli gorącość uryny, mała iey ilość, otrętwienie bliskiego uda; boleść słabizny krokowej i bliskiego iąderka, wymiotowanie żółcią, i odrzeganie się ustawiczne.

Pan *de Sauvages* naznacza dwa gatunki nephrezyi i mówi, że jest nephrezyja prawdziwa, i nephrezyja kamienista; prawdziwa nephrezyja jest owa, która się zaczyna od gorączki: ta gorączka nie bywa skutkiem bólu, który pod ów czas skutkiem kamienia zawarty w pęcherzu, i wstrząśniony iakowym poruszeniem. Prawdziwa nephrezyja, nie jest stowarzyszona z otrętwieniem nogi ani z wfunieniem się iądra co jest symptomatem równie w nephrezyi kamienistej znajdującym się. W reszcie gorączka bywa nie kiedy mocna i piecząca, nie kiedy mierna z nieiaka twardością pulsu: chory czuje w iedney nerce lub w obydwóch razem ból ciężący, który trzeciemu żebru odpowiada, zaczawszy rachować od łopodu, i o trzy palce od spinadorfi. Do tego symptomatu przyłączają się: gorączka, nudność, bezsenność, zbieranie na wymioty i wymioty same. Chory najprzód wyrzuca co jest w żołądku, potym żółć; żołądek miewa ścieśniony i zawarty, uryna bywa koloru czerwonego zapalonego, niekiedy

krwawa, niekiedy w samém natężeniu choroby płynąć przestaje.

NEPHREZYA kamienista różni się od prawdziwey *Nephritii*, czyli nephrezyi. 1. bolem ostrzeyszym skutkowanym od kamienia, który wciągniony będzie w ruch jakim gwałtownym ćwiczeniem, iako to naprzykład kolebaniem się i strącaniem powozu; bol ten bywa ciężącym czasami, i za powrotem zawsze jest uporczywy. 2. Tym, że mryna jest krwawa, szlamowata a nie kiedy piaszczysta. 3. Bo w nephrezyi kamienistej noga tegoż samego boku otrętnieniem rażona bywa. 4. Różni się wciągnięciem czyli nstąpieniem iadra, i bolem w podłuż kanału uretry. 5. Nudnościami i wymiotami.

Zapalenie nerki kończy się nie kiedy wypróżnieniem obfitym mryny lisowatey, gęstej, odsączaney bez przerwy przed siódmym albo naypoźniej przed czternastym dniem choroby. Widziano także nieraz, że niknęło za pośrednictwem płynienia obfitego hemoroid.

Jakakolwiek bądź przyczyna skutkowała nephrezyą walcząc z nią, należy użyć wszytkich lekarstw ogólnych, zdolnych do rozpędzenia zapalenia, iakimi są: puszczanie krwi, roztwarzające używanie wywarzeń łagodnych, odmiękcujących, antyflagistycznych, enemy, naparzania, kąpiele, spoczynek; puszczanie krwi powinno być częste lub rzadsze, podług wieku, temperamentu chorego, i podług natężenia choroby; ale ogólnie mówiąc, potrzeba aby te lekarstwa bardzo prędko po sobie następowały.

wały. Doświadczenie pokazało, że obfite puszczanie krwi w kąpieli, może mieć najszybsze skutki. Roku zeszłego (1774.) będąc przyzwanym do o foby cierpiącej bardzo gwałtowną nephrezyą, kazałem, aby ją włożono do kąpieli, i aby upuszczono krwi, aż do utraty zmysłów; ta rada bardzo zbawienną była dla niej, bo w krótkim czasie doskonale uleczoną została. Jeżeli można kazać położyć się choremu na materacu włosiennym, bardzo dobre uczucie skutki; bo wełna i pierze bardzo rozgrzewiają, i opierają się prędkim atiphlogistycznym skutkom. Wielu Atorow bardzo zalecają następujące na zapalenie nerek lekarstwa.

Weź *Liści świeżych trybuli.*

Beccabungi.

Pomurnego, każd.

garści 2.

Korzonkow szczawiu leśnego.

Cykorgi.

Łopianu, każdego

uncyi 2.

Cieciorki czerwonej

uncyą 1½.

Nasion maku białego utłucz:

Ostropeštu każd.

drahmy 4.

Każ wszystko warzyć w trzech funtach wody, przez pół godziny i każ wziąć choremu co kwadrans dwie uncye tego wywarzenia.

ALBOLITEZ.

Weź *Korzonkow psiej paszy*

uncyi 6.

Ziarnek melonu potłucz:

uncyą 1½.

Lukrecyi

uncyą 1.

Każ warzyć wszystko w trzech funtach wody.

To wywarzenie, takim samym sposobem używają iak i poprzedzające.

Częstokroć bardzo pożyteczną jest rzeczą pomodź wymiotom, które są symptomatem choroby, piąc wodę letnią miodkowaną czyli miodem zaprawioną.

Jeżeli nephretia nie kończy się przez rezelucyą czyli rozwiązanie, że zamiast uleczenia trwa jeszcze wyżej nad dzień fiodymy, obawiać się potrzeba ukształcenia otoku. Okształceniu takowym, Lekarza zwolnienie bólu, drżenie częstotłe lub rzadsze, czucie ciężkości i otrętwiałości w części ostrzeże; pewnym bydź można, że się już otok zrobił, gdy po poprzedzeniu tych przypadków zachodzi bicie, gorącość, wyprężenie i rwanie w tym samym miejscu, gdy uryny są ropiste, smrodliwe; jeżeli wypadnie na wierzch, jeżeli czuć kolebania się przez powłoki ciała, na ten czas potrzeba postąpić sobie tak iak przepiszemy, w artykule *nephrotomia*.

Jeżeli ropienie trwa długo, nerka, której cała substancya jest zgryziona, zamienia się w worek, do żadnego użycia nie zdolny, i często po tym zdarzeniu następują suchoty.

Jeżeli zapalenie kończy się na skirze, udo tej samej strony zaraża paraliż, albo chory kuleć zaczyna, z czego nie można wyprowadzić; to zaś często skutkuje konsumpcyą wolną, puchlinę &c.

To zapalenie kończy się także niekiedy na gangrenie, co poznać po nagłym ustaniu bólu, z potem zimnym, pulsem słabym, przerywanym, czkawką, zupełnym zatałowaniem uryny, lub z sinieniem, z czernieniem ich koloru, i z smrodliwością ich woni.

NEPHROTOMIA. (Chir:) Tak nazywają operacyą za pomocą ktorey czyni Chirurg otwor w nerce, końcem wyciągnięcia z niej ciała jakiego obcego, lub końcem otworzenia otoku. Prawie wszyscy Chirurgowie, którzy pisali o tej materji nie wahają się radzić, pod pewnemi warunkami, tej operacyi, i decydują, iż jeżeli w osobie mającey kamień w nerku, robi się ropienie i otok, i gdy się zewnętrznie pokazuje nadbiegłość około lędźwiów, które swem kołobaniem się, zdaje się pokazywać miejsce w którymby można robić operacyą, potrzeba ją otworzyć, aby wyciągnąć ciało obce, i ziednać wyście materji ropistej. *Hippocrates* mówiąc o chorobach nerek, rozkazuje uczynić narznięcie na nerce, gdy się w niej nadbiegłość pokazuje, aby wyłzła ropa, i aby uprzedzić wyście piasku. *Roussel* i *Riolan* przekonani są, że można pomyślnie praktykować nephrotomią, czyniąc narznięcie w miejscu, w którym postrzegamy kamień; w samej rzeczy ta operacya, musi koniecznie mieć swoy pożytek, gdy natura wskazuje miejsce w którym uczyniona być powinna, nadbiegłością lub otokiem w nerkach, skutkowanemi kamieniem będącym w tym trzewiu. To zdanie popieraia powagą swoją
Wedelius

Wedelius, Meckren, Lavater, który mowi, praktykuję nephrotomią, gdy potrzeba iey wskazana jest otokiem.

Zdaie się, że to co *Serapion* i *Avicenna* mówią o nephrotomii, dowodzi, iż za ich czasów używana była. Wszystko co mówią o nieszczęśliwych następnościach idących za zrobieniem rany przenikającej aż do dołku nerkowego, o fałsz jest przyprawione wiadomością Pana *Bernarda* piszącego o *Raycy Hobsonie* ktoremu w Padwie wyrzynał kamień z nerek *Dominik Marchettis* i który żył kilkanaście lat po operacyi. Niechay czytelnik nie myśli, że ten tylko przykład mamy sprzyiający skutkom nephrotomii. Historya Francuzka Pana *Mezerai* dostawia nam drugiego niemniej oczywistego. Lekarze Akademii Paryzkiej, dowiedziawszy się, mowi ten Historyk, że Sługa Mieyski de *Bagnolet*, który od dawnego czasu dręczony był kamieniem, skazany został na śmierć za zbrodnie swoje, prosili Krola, aby rozkazał oddadź im go w ręce, końcem doświadczenia czyliby mu nie mogli otworzyć nerki w zamiarze wyciągnięcia z niey kamienia. Operacya, tak pomyślnie miała skutki, iż rzeczony zbrodzień, żył potym lat kilka w bardzo dobrym zdrowiu. Nie widzę przyczyny, mowi *Heister* dla czego niektorzy Autorowie, zupełnie potępiają operacyą nephrotomii: mnogie doświadczenia *Fontanusa, Fabrycego Hildana, Tulpiusza*, nie powinnyż umysłu naszego na iey stronę przeciągnąć? *Freind* i *Schurrius*, mówią także, że nephrotomia powinna bydz

praktykowana, w przypadku o którym my wyżej mówili. Pan de la *Paye* Chirurg Paryzki, Autor Początków Chirurgii i Komentarzów nad Dziełami *Dionis*, decyduje, że iedynie w tej okoliczności, można przedsięwziąć operacyą nephrotomii.

Mimo wszystkie dopiero od nas przytoczone powagi, *Mercatus* i *Forestus* utrzymują, że nigdy nie należy otwierać takowych otoków, nawet ani w tych przypadkach, w których ich potrzeba zdaie się nayoczywiście okazana. Tym sposobem myślenia to ich uprzedziło: że iak mówią rana zrobiona końcem ziednania wyścięcia ropie lub wyciągnięcia kamienia, nigdy się nie zagaia doskonale, ale się zamienia w fistułę; lecz oprócz tego, że mniemanie takowe, kilkakrotnie było doświadczeniem zawstydzone, nie możemyż prawdziwie mówić: że ta niewygoda nawet bardzoby była do znoszenia łatwa, i że może usunąć człowieka od cięższych nierownie chorób, iako doświadczenie pokazało. *Roufset* pisze, że pewna kobieta; która przez lat 25. miała nieustannie takową fistułę utrzymywaną, za pomocą świeczki i rurczki srebrney, została uwolniona tym sposobem od bolów nerkowych przedtym cierpianych, iako też od sączenia ropiстей uryny.

NEPHROTOMIA, czyli przecięcie nerki, może zatym pomyślnie bydź praktykowana, w przypadku otoku pokazującego się zewnątrz, czyli to nerka będzie rażona kamieniem; czyli też żadney nie będzie iego oznaki. A

ym my
Chirurg
i Kom-
yduie,
przed-

orzyto-
utrzy-
s tako-
rzypa-
laie się
sobem
mowia
yiścia
dy się

a w fi-
ie ta-
niem
e mo-
była
czło-
b, ia-
bifze,
mia-
waną,
zo-
olow
o też

, mo-
a, w
atrz,
em;
A

nawet w tey okoliczności, nie trzeba wiele odwłoczyć, ponieważ zbyt długie przebywanie ropy, może wiele nierządów skutkować w części w ktorey się znayduie. Gdy otworzywszy otok, małż wszelkie pozory do sądzenia, że się w nerce znayduie kamień, zapuścisz palce lub sonde, abyś go rozpoznał, poznawszy go zaś należycie wyciągniesz obcężkami lub innym iakim przyzwyczajonym narzędziem. Zawiniesz tak ranę: aby nie zbyt nagle zbliżone brzegi do siebie zostały, i aby kamyczki czyli piaski, które mogły pozostać w nerce, miały wolne wyjście.

NEPHROTOMIA może bydź praktykowana kauteryami aktualnemi lub potencyalnemi, lub też ostrym iakim narzędziem; ten ostatni sposób, zdaniem naszym, iest godzienny przełożenia nad pierwszy. Potrzeba użyć bistury, ktoryby miał główienkę nieco przydłuższą, ponieważ wiele trzeba przeciąć mięskulów, niżeli się do nerki doydzie. Przecięcie robić trzeba podłuż otoku, ale iednak łosownie do położenia włókien nerkowych.

Głębokość, może czasem przeszkadzać oczywistemu rozpoznaniu na dotknięcie zbiornika ropy w nerce; pod ow czas nie można mieć inney zności ropy, oprócz owey, iakiey dostarczyć mogą znaki i symptomata zapalenia, ktore poprzedziły; iakiey dostarczyć może pozorna spokojność, ale mało trwała ktora po nich nastąpiła; iaką podadź może pownot bolow, drżenia, gorączki; a często także oedema, postrzeżone

Hh ij

na powłokach okrywających otok, lubo kolor skóry nie jest zmieniony. lubo przystępy nephretyczne są częstsze lub rzadsze; iaką podadź nakoniec może, zupełne zatamowanie lub proste zmniejszenie wypływu urynego; podczas urynowania z wychodem krwi, ropy, piaskow, kleiowatości, kamyków; sedymnt szlamowaty, mętny, gęsty, czerwony, ropisty; a w tych przerwach, strzykame, ocieężałość, lub bole obłąkane, gwałtowne, białe, lub pieczące w okolicy lędźwiow, tuż pod ostatnim mnięszym żebrem, blisko spina dorfi; powiększenie bolu, gdy mocno kto naciśnie na część, iego rozciągłość aż do słabizny krokowej i iaderek. Wszystkie te znaki, mogą bydź powodem chirurgowi da sądzenia, że się znajduje ognisko czyli rdzeń otoku. Z tym wszystkim ponieważ w tym dorozumiewaniu się, nie można doskonale udeterminować położenia otoku, Pan *Hevin*, w swoim o *nephrotomii* pamiętniku, radzi, aby zapuścić w otok przed otwarciem onegoż, troakar żłobkowaty, co nie może uchybić przyniesienia korzyści, bo 1. Tym sposobem, uniknąby można ineyzyy pewnych, ktoreby robić potrzeba z wielką skrętnością, aby doysć do rdzenia otoku. 2. Żłobkowatość czyli rurkowatość troakaru, służyłaby do prowadzenia bistury, aż do owego rdzenia. 3. Operacya pewniey i prędzeyby się odbyła. 4. Wieleby się nakoniec choremu oszczędziło bolow. Baczność dadź należy, aby narznięcie zawsze nie ku wyższej ale ku niższej części lędźwiow, kierowane było; Ten

jest sposób otworzenia dobrego najspadzi-
stszey części otoku, oraz uniknienia przypad-
ku, zapuszczenia narzędzia w mnieysze że-
bra, ktore w gorze otaczają nerkę.

Czałem takowe otoki, mowi Pan *Hevin*,
miewaią dwa rdzenie, ieden w wnętrzu ner-
ki, drugi zewnątrz w tłuszczach; o tym na-
leży się zapewnić palcem, a gdybyś znalazł
iaka błonkę lub przegrodę, ktoraby tamo-
wała komunikacyą dwóch otokow, potrze-
baby ją przeciąć bisturym. Podczas opera-
cyi, może się przytrafić tak wielka hemora-
gia, iż się aż do agaryku dębowego udadź po-
trzeba, na ten czas do tego grzyba przy-
wieżuią nic grubą woskowaną, i tak długą,
aby iey koniec wypadł za ranę; przywieżuią
tę nic do obwiąta, aby nie wcisnęła się i nie
zginęła w głębokości rany, ponieważ nie mo-
żna zawżze wiedzieć iak wielkie wydrążenie o-
tok uczynił. Tęż samę uwagę trzeba mieć w na-
stępnych opatrywaniach, względem fleytusz-
kow, ktore zapuszczają w ranę. Gdy tylko idzie
o proste wrzodowacenie fistułowe, nadeszłe
po otwarciu otoku dawniey lub późniey, w
przestrzeni lędźwiowey; dosyć jest zapuścić
soudę żłobkowaną w otwór iamy, wsuwając
ją aż do gruntu fistuły, aby poznać czyli
się w niey nie znajduje iakie ciało obce, kto-
reby utrzymywało fistulę w otwarciu. Je-
żeli Chirurg tak jest szczęśliwy, iż uczuie
ciało zewnętrzne, powinien rozprzestrzenić
iamę fistuły instrumentem lub kaustycznym,
a nawet niekiedy rozmaite zrobić narznie-
cia, końcem ziednania sposobu wprowadze-
nia instrumentow potrzebnych do wyciągnię-
cia obcego ciała, Gdyby ciasność albo krę-

tość iamy, alboliteż obecność ciał grzybowatych kładła tamę wprowadzeniu sondy, i niedozwalała iey aż do gruntu zapuszczać, pod ow czas wprowadziłbys w otwor zewnętrzny, małą świeczkę dosyć długą, albo sondę ołowianą giętką, ktoraby służyła do doprowadzenia pierwszey sondy aż do gruntu iamy, którą w reszcie przyzwolicie otworzysz.

NERW. (Anat:) Anatomia nazywa nerwem ową część ludzkiego ciała, która oku wystawia postać sznurka białego, okragłego, niekiedy spłaszczonego, wszystkie nerwy zabierają swoy pierwiastkowy początek albo z muzgu, albo z muszczku, za pośrednictwem mleczu przedłużonego, czyli mleczu pacierzy grzbietowych; wypadają z niego kształtem wiązanek bardzo symetrycznie ułożonych parami i kształtem tyłuż pni ośbnych, które potem rozchodzą się na kilka gałązek, włókien i włoskowatości.

Nerwy mleczu muzgowego przedłużonego, przebiegają po więkšej części nasadę muzgową; nerwy mleczu grzbietowego, przechodzą przez poboczne otworzystości wszystkich pacierzy, i przez wielkie dziury przednie kości kuprzałey.

Polpolicie rachują 10. par nerwów wypadających z mleczu muzgu przedłużonego, a trzydzieści nerwów z mleczu pacierzowego; pierwsze nazywają się *muzgowemi nerwami*, ostatnie nazywają się *nerwami pacierzowemi*, albo *parami pacierzowemi*.

Nerw jest bez wątpienia częścią najintressowniejszą ciała żyjącego, jest źródłem

obfitych fenomenow, z których większa część, dotąd nie mogła iefzcze byđć dokładnie wytłumaczona przez naybiegley-
szych *Physiologiflow*.

Jeżeli z muzgu wychodzi tyle nerwow, ktore potym rozchodzą się po wſzystkich częściach ciała, to przeto: aby wſzystkie ożywione były działaniem duchow żywo-
tnych, i aby dusza, która podług terażniey-
ſzych filozofow ma ſiedliſko w muzgu, tak iednak, że nie zalega rzetelnego mieyſca przeciagu, mogła zawſze byđć oſtrzeżona o naymnieyſzym poruſzeniu ciała.

Przez to ſłowo *duch*, rozumiemy tutaj ſubſtancyą bardzo ſubtelną, niezmiernie płynną, czyſtą, lekką, elastyzną, działalną, o-
kiem nie obiętą, odſączaną od maſſy krwi, w części popieliftey muzgu, muſzczku, i mleczka pacierzowego, wypychaną w włokna ſubſtancyi drdzeniowey, i za pomocą nerwow rozchodzącą się po wſzystkich częściach ciała, aby przyzwoicie odbywały się funkcye iego.

Byle tylko przewiązać nerw, natychmiaſt funkcyę organu, z którym ten nerw ma komunikacyą uſtaie. W ten czas to duchy zwierzęce nie mogą płynąć przez nerw, aby ſkutkowały czynność; tak właſnie iak powietrze, którym za pomocą rurki albo piorka rozdymaſz pęcherz, przeſtaie działać gdy pęcherz wiążeſz przez ſrżodek.

Kropla wina ſtarego, nagle przywraca ſiły oſobie, wyczerpioney trudami, bo wino zaſtępuie mieyſce duchow rozproſzonych wzniecaniem innych duchow, zdolnych do

przywrócenia ciała jego czerstwości, swym po nerwach płynieniem, i do przeprowadzenia impresyi przedmiotów zewnętrznych aż do siedliska duszy. Dusza ostrzeżona temi wrażeniami, podług praw połączenia duszy z ciałem, postrzega obiekt, podpadające pod zmyśły, i to to jest czucie.

Gdy sobie kto każe puścić krew z żyły karkowej, czuje nie kiedy otrętwienie w muszkułach sąsiedzkich. Nerw nie jest czym innym, tylko małą wiązką naczynek, błon i nitek nieskończenie drobnych. W tych wiązkach zawsze jest pewien stopień sprężystości; i dla tego, gdy nerw zostanie przeciętym, musi się wciągać pod części stałe; wciągając się, ciągnie i wypręża pobliskie nerwy; to wyprężenie skutkuje ból w okolicach najbliższych; a więc ból, którego doświadczamy w puszczaniu krwi z żyły karkowej, zapewne pochodzi stąd: że pod ów czas pewne włókna nerwowe, przecinamy; ale w reszcie to otrętwienie ustaje, bo ponieważ część cofniętego nerwu nie jest bardzo znakomita; w reszcie nie daje na to człowiek baczności, że jej nie dostaie.

Ból, który skutkuje nerwy na pół przecięte, jest znakomitszy niż ból, który się czuć daje pod czas zupełnego przecięcia nerwu. Ból ten skutkowany jest rozdarciem włókien nerwowych. Gdy nerw przetniemy na pół, część przecięta cofa się; ale się cofać nie może bez pociągania za sobą wielu włókien nerwowych, do których jeszcze jest przyczepiona. A zatem ustawiczne rozdzieranie skutkować będzie. Do-

dać ieszcze do tego należy, że nerw cały, który utrzymywał ciężar części, do których jest przywiązany, już w ten czas, nie całym sobą, ale niektórymi tylko pozostałemi włókniami, tenże sam ciężar utrzymuje. Ciągnięcie i rozerwanie, muszą się ieszcze bardziey powiększać, i ta jest przyczyna owego wielkiego bólu, który się pod ów czas czuć daie.

Nerw napół przecięty skutkuie zapalenie i konwulsye. Skoro nerw przeciętym w pół zostanie, włókna w całości utrzymujące się większego ciągnięcia doznają; ale nie mogą doznawać większego ciągnięcia, aby oraz rurki, które składają i naczynka krwiste towarzyszące im w układzie tych kanalików, nie były przygniecione. Dopokąd trwa to przygniecenie, sok nerwowy zbierać się będzie po nad częścią rozerwaną; ten sok nerwowy zebrany, wparowanym będzie potężnie w muszkuły, za pośrednictwem działania małych arteryi nerwowych, które będą przygniecione dzielniey bliżej; zapalenie skutkowane nayprzod będzie działaniem tych małych arteryi: że zaś *dura mater* okrywa te nerwy, zapalenie rzeczone może się rozciągnąć aż do móżdgu, gdzie doszedłszy nie omieszka skutkować obłąkania umysłu. Nakoniec przygniecenie, które nerwy cierpieć będą w zapaleniu doydzie do nadzwyczajnego stopnia; części obumrą, i gangrena nastąpi; w reszcie, to zapalenie z przyczyny nerwów komunikujących z nerwem zerwanym, a ciągnięcia tych nerwów przytrafia się, że się wielka liczba na-

wet grubych naczyń rozpręza, co zapalenie pomnaża.

Wielkie zapalenie nadzwyczajnie miota nerwami. To mocne miotanie sprawia: iż fok nerwowy wpływa w nie mocniej i nierówniey iak przody, a zatym muszkuły, które za pośrednictwem tych nerwow odbiorą działanie foków, muszą wpadać w konwulsye. Jeżeli się w głowie utworzy iaki Aneurizm, bicia gwałtowne arteryi, ciśnąc na moc na przemiany, przesyłać będą z większą mocą fok nerwowy, do nerwow, które są przy tey arteryi rozdętey. Te znowu foki przejdą do muszkułów, które pod ów czas wnidą w skurczenie.

Nie zawodne mamy doświadczenie, że osoby, którym rękę lub nogę odmówiono, skarżą się, iż czują ból w cięściach, których już nie mają. Łatwo każdy przyczynę tego zrozumie gdy uważy: że dusza, ostrzegana bywa o tym lub owym na członek wrażeniu, odpływem płynu nerwowego ku muzgowi. Gdy zakoleśz kogo w rękę, nie ręka w ten czas cierpi, ale dusza; dusza zaś, ostrzeżona bywa o tym zakłóciu, bo fok nerwowy odpływa aż do muzgu, za pośrednictwem nerwu, który się rozchodzi po ręce; a więc zakłócie tego nerwu wznieca poruszenie pewnych włókien muzgu, a to poruszenie pewnych włókien muzgu, wzbudza czucie w duszy. Idzie za tem, iż ilekroć się nadarzy odpłyn duchowzwierzęcych przez ten nerw, lub poruszenie włókien, które odpowiadają temu nerwowi, tyle razy będzie w duszy determi-

nowane czucie. Ale gdy komu barkę albo przynajmiej rękę odmówią, natenczas nerw ręki wraz z całą częścią jest odcięty, chociaż zaś ten nerw już tylko do połowy ręki rzeczywiście dochodzi. może być w tem ostatniem miejscu dochodzenia lub wyżej rozdrażniony od wewnętrzney lub zewnętrzney iakowey przyczyny, tym samym sposobem, iak pod ów czas, gdy do całej ręki dochodził; a pod ów czas nadarzy się odpływ płynu nerwowego, który wzbudzi takie same wzruszenie w włóknach muzgu, i który nieochybnie determinować będzie także same czucie w dalszy; tak dalece, że kaleka nie mający ręki, utykiwać będzie na ból oney.

To cośmy powiedzieli wiedzie nas do wyłomaczenia otrętwienia.

Otrętwienie, znaczy zmniejszenie władzy czucia, która jest przywiązana do całej powierzchni ciała. A zatym otrętwienie jest to szczególneysze obrażenie zmysłu dotykania.

Otrętwienie może być skutkowane zimnem, tak ściągającym skórę i kutaśki nerwowe, iż płyn ściekający w owe części nie może dojść do ich koniuszków: tak dalece, że nam się здаie, iż czuiemy przez iakoweś inne ciało, pomiędzy obiektem czucia i samym naszym zmysłem będące. Takowego gatunku otrętwienie bywa także skutkiem przygniecenia nerwów rozchodzących się po iednym członku; co się trafia siedzącym na iednym udzie w przykrey i niewygodney sytnacyi; naciśnienie prze-

złkadz a wolnemu wpływowi w owe nerwy, złkąd wypaść musi nieuchronnie brak albo przynajmniey zmnieyfszenie czucia a nawet ruchu owey części. Z tey przyczyny zapalenie nerek skutkuie nie kiedy otrętwienie udow.

Jeżeli otrętwienie iest ogólne, i gdy funkcy a czucia oraz ruchu nie może się dokładnie odbywać; pod ów czas zachodzi skutek iakowey wady w muzgu, która zmnieyfsza dystrybucyą płynu nerwowego; takowe otrętwienie bywa często poprzednikiem apoplexyi w ofobach, które przed tym niechorowały.

NIEDOLEŻNOSC. (*Impotentia Szt: Le-
karzka.*) Przez niedoleżność, rozumiemy tutaj niemoc uskutecznienia sprawy małżeńskiey. Przypadek ten dla skutkow swych okropny, a dla ofob podlegających iemu upokarzający: nayczęściej na modnych napada Elegantow, którzy bez względu na zdrowie, Religią i honor, ubiegają się za sprośnemi, a czasem aż do bydłectwa posunionemi rokoszami, a o których Pan Thomas mówi w *Liście do ludu*:

*Patrzay iak te ślasydzdła te trupy
złocene,*

Gnuśnie i zwolna nogi suwaią złwątłone.

*Jak blizkie rozsypiania wioda reszty
smutnie*

Ciała, ktorego sily ztrwonili rozrzutnie;

*A choć dopiero trzeci dzieśiątek lat
 liczą,
 Ze chciwie bieglą ścieżką rozpuśty zbro-
 dniczą,
 Na z żółtym czołe, które miętkość
 pomarszczyła
 Już wczesna starość zimny swoy Tron
 założyła.
 Wdzięczna roskoszy ręka grob im od-
 kopuie:
 Dawca życia, czerstwości, iestętwo ich
 psuie. (a)*

Na końcu artykułu niniejszego dam niektóre uwagi moralne, pożyteczne i młodym i zasłłym w lata, względem używania roskoszy. Gdybym Dekcyonarz Medyki tłumaczył iedynie dla użycia Chirurgow i Lekarzyow. nie mieszałbym przepisow nauki Boskiej i z Nieba na Ziemię ściagnionej, z nauką ludzkiego ciała. Ale że w dostawieniu dzieła niniejszego, ten był moy cel naygło-

---

(a) *Voyez ces spectres dorés s'avancer à pas
 lents*

*Trainer d'un corps usé les restes chance-
 lants*

*Et sur un front jauni qu'a ridé la mollesse
 Etaler à trente ans leur précoce vieillesse
 C'est la main du plaisir qui creuse leur tom-
 beau,*

*Et bienfaiteur du Monde, il devient leur
 bourreau.*

Mr. THOMAS Epitre au Peuple.

wniejszy, aby usunięty od wielkich miał Obywatelom, przychylić sposobow ratowania gwałtowniejszych dolegliwości; że pracę swoją czytać będą i szacowni Wiosek prowincjonalnych mieszkańcy, i troskliwi równie o szczęście duszy iak i powodzenie ciała Pasterze, nie odrzeczy zrobię, gdy do przepisow Hippokrata, Galena, i innych, dodam prawidła moralności z Sokratesa lub jego następcow czerpane. Wreszcie idę tu za przykładem Lekarzy, którzy przymuszani będąc na gwałtowność choroby nacierać nayıadowitżemi truciznami, pōty ich nie zadaia chorym, poki przymieszaniem stępiających ostrą ich iadowitość, poprawione nie będą.

Przymioty potrzebne do dania bytności nowemu z rodzaju naszego iestestwu, użyzione były każdemu człowiekowi, i każdy, aż do chwili bliskiey rozłypania cielesney budowy, mógłby używać pięknego, który mu natura dała przywileju; gdyby w wieku upałow namiętności, umiał przyzwōicie ożczędzać sobie rokosze. Starzec, któremu się nie zdarzyło bydź rozpustnym w wiosnie wieku, może iestżce czasami palić ofiarę miłości; przeciwnie ten, który nierozsądnie przyspieszył chwilę rokoszowania, który drażniąc zmysłność rozmnażał uciechy, staie się niezdolnym do użycia pieśzczot, w ten sam czas, gdy dochodzi do kresu wyznaczonego od natury, do rozciągnięcia, udzielenia i uwiecznienia bytności naszej.

Nadaremnie człowiek takowy sili się na urzeczywistnienie rozkoszy, które mu imaginacya prawie stłumiona przypomina ięzyczne; nadaremnie udaje się do środków wzniecenia zwątlanych namiętności, o których mówiłem pod Artykułem Małżeństwa, gdzieśmy widzieli iak mało rozum każe ufać aphrodyzyacznym. Człowiek do tak nędznego stanu przywiedziony, potrzebuie pomocy Sztuki Lekarskiej w zamiarze zachowania swej bytności; ieżeli tylko może bydź przywiązanym do życia, po utracie tego, co częstokroć iego szczęście stanowi. Podziałem iego, udeterminowanym samym naturalney sprawiedliwości wyrokiem, iest ów los smutny: *Dla rozpustnego w młodości człowieka, dosyć iest, aby dni smutne, wśród których okrutna sumnienia zgryzota duszę iego suszyć będzie, prowadził w zwątlaności, dopokąd Pärka cięciem zawziętych nożyc, nie zakończy iego życia zaprawnego nayobelżywszą goryczą* Młodzieży! uważ okropne a z natury twego iestestwa wyciągnięne i chybić nie mogące pogroźki! Jeżeli się powodować dależ zaboyczym swawoli powabom; ani myśl o zostawieniu współczności Potomków swoich; oni bowiem, nie będąc winni obłąkania i zbrodni Oyca swojego, musieliby w przeciagu całego życia, nościć na sobie kaźń i ukaranie iego. Nie, nie dla takowych ia ludzi piszę; ale dla owych, którym zawady, żadnym nie przyciągnięne zbytkiem, kładą ciężkie, do ziednania sobie chlubnego Rodziców, dziadów i nad dziadów nazwiska, zawady.

Wystawiam sobie w umyśle człowieka, któremu natura niczego nieodmówiła, co może współ-działać w zamiarze rozkrzewienia rodu ludzkiego, ale którego słabość dziedziczna lub zwątlłość, która dosyć często bywa następnością chorób ostrych, nie domieszczałą stanu płacenia Hymenowi daniny, którą każdy człowiek chętnie i uprzecznie opłaca. Jeżeli ten człowiek niešťczęśliwy, nie załużywszy sobie na takowe obęyscie się natury, zwierzy się stanowi swego przedemną, i jeżeli zdołam pocieszyć go, z ochotą całą poświęcę mu usilność. Moim przynajmniej zdaniem, nie się temu nie przeciwi; nie idzie tu o szukanie sposobów wstydliwych, które wynayduie rozwiadołość, aby ziednała sprosą niedoleźności obłudę; cała rzecz natym polega, aby przepisać tryb życia, któryby dopomagał naturze nie czyniąc iey żadnego gwałtu.

Nie stawię ia mu na wzór przykładu Tamerlana Oyca stu działwy i pogromcę sto Narodow, który uniesiony duchem wszeteczney swawoli, kazał się smagać rozgami, ani przykładu Filozofa zwanego Peregrinus, którego przypadkow dochował nam Łukan. Ten Cynnik zatopiony w rokoszach miłosnych, smagał się publicznie, a otoczony tłumem pospolstwa, pełnił uczynek sprosny, który tylekroć zarzucano Diogenesowi. Smaganie musi koniecznie wzruszać części, które rozdrażnić chcemy, ale Religia potępia ten sposób przywoływania rokoszy, rozum nawet prawy, nie mógłby nań pozwolić, chyba w pewnych okolicznościach,

w któ-

w którychby szło o upłodzenie pieszczot,
długo bez potomnych małżonków.

Caelius Rhodiginus przytacza postrzeżenie pewnego człowieka, który nie mógł dokonać uciechy, dopokąd nie był pobudzony gwałtownie smaganiem; które ciało jego krwią broczyło. *Otto Brunsfeld* toż samo mówi o pewnym człowieku, który za czasów jego był w *Monachium*. Jeden pisarz traktujący o namietnościach części rodzajnych, zapewnia: iż się można pobudzić do miłośney walki, luboby natura zimna w tey mierze była; kołąc potrzebne do niey części, pokrzywami zielonemi.

Seneka mówi o pewney nierządnicy, która ocucała miłość swego przyjaciela; gdy ią przedstawiał kochać, udając się do mocnego smagania; a młoda dziewczica tem zapamiętaley kochała *Korneliusza Gallusa*, im okrutniej smagana była od Oycy. *Xiadz Chappé*, który podróżował iako Filozof przyjaciel ludzkości, przyłożył się do postrzegania tego wszystkiego, co może wpływać do ludności, i uważa, że smaganie rozgą, które Moskale odbierają w łaźniach parowych, nadaie dzielność płynom i sprężystości organom; biczowanie mówi on, ożywia namietność. *Voyage en Sibirie.*

Nie trudnoby było zebrać mnoſtwo innych postrzeżeń dowodzących iak w pewnych okolicznościach skuteczne jest wybiczowanie, gdy ci, którzy są celami rzeczonych postrzeżeń, nie używali byli tego szrodku, w zamiarze posunięcia wszeteczności do najokropniejszych zbytków. Rozciągac się nad

ich rozwiozłosciami plugawemi, iednoby było, co brać na siebie pewną cząstkę obmierzonego współnictwa. Spieszno przechodzę do łagodniejszych i nie tak nagannych sposobow, naprawienia niedoleżności.

Mówiąc o temperamentach, iużeśmy pokazali, które naybardziej unoszą człowieka do rolkoszowania. Patrz MAŁŻENSTWO. Widział tam czytelnik, że krwisty, nadewszystko choleryczny, a nawet melancholiczny, dosyć są usposobione do miłości, tudzież że flegmatyczny, nie bardzo przyjazną ludności, ma konстыtucyą. Człowiek mający takowy temperament powinien mieć więcej nad sobą samym baczności niż inni ludzie, i jeżeli chce bydź pożytecznym potomności. Nie jest moim zdaniem, aby tylko między flegmatykami znajdowali się ludzie niedoleżni; obfzerniey to złe rozchodzi się; lecz inne konстыtucye, nie wyłączając nawet choleryczney, dają nam tego przykłady, bo każda z rzeczonych konстыtucyi ma przywary, oczywistsze lub ukrytsze, które mogą ten sam skutek wyprowadzić.

Niedoleżności przyczyną nie tylko fizyczne, ale i moralne usposobienie bydź może. Obydwie te przyczyny mniej lub więcej wpływają podług temperamentu. To wyobrażenie, połączone jest, z innemi, które przed zapuszczeniem się w sposob leczenia nieudolności, chcę wyłożyć.

Dzielię niedoleżność na ogólną czyli absolutną, i na przypadkową czyli przemijającą. Przez ogólną, rozumiem stan mężczyzny, który od swiego urodzenia

niedał żadnego znaku męztwa: drugą to jest przypadkową: nazywam nagłem znienieniem znaków obwieszczających zdolność do rozmnożenia rodu, a takowy gatunek niedołężności jest pospolitszym nierównie niż pierwszy; ale też mamy wszelkie nadzieję uleczenia go, lubo ten skutek bardzo jest trudnym w pierwszym niedołężności gatunku.

Chcieć opisać złączenie płci samczej z samczą, że jest funkcją zupełnie zwierzęcą, w której sam instynkt działa, wypada na jedno, co filic się na poniżenie natury, która w całej istectw powszechności nie działa; w czembyśmy nie postrzegali oczywistych śladów, że wszędzie łączy pożytek z uprzejmością. Zbiór świata fizycznego wystawia oku widok pełny mamiącej obfudy, która się daie postrzegać z nowym uczuciem rokoszy, gdy się zapuszcza my w pilny obrotow iey rozbiór. Gdyby nawet natura nie poprzedzała wywinienia się roślin kwiatami nayprzyjemniejszymi, wszakbyśmy i tak rozkoszne drzew i ziemi owoce zbierali? Pytam się, czyli te owoce mnieyby kusiły smak nasz, gdyby świetność rozmaitych ich kolorow, nie uprzedzała mile wzroku? Nakoniec czyliby delikatność nasza nie była tak iak jest skora, w poświęcaniu sobie na ofiarę nie których zwierząt, gdyby ich kształt nie był tak nadobny i gdyby natura nie była tak szczodrze na nie rozlała piękności? Dla czegoż znajdujemy w tych wszystkich istectwach owe symetryą, ów porządek, owe kolory, ową

w reszcie piękność? Oto, bo natura chciała, aby wszystko oddychało życiem na tym świecie; aby każda na nim szczególność była w stanie naydokładniejszym, i aby człowiek mógł na wszystko obrocić z upodobaniem swe oczy... Człowiek mógłżeby być wyłączonym od tego powszechnego dobrej natury prawidła? Funkcyja pełna dostojności, którą ma dopełnić, zostawiając swemu potomstwu obłamki bytności swojej, mógłżeby być pełnioną machinalnie, czyli iak się niektórzy tłumaczą przez sam instynkt? Jakoż natura patrzyłaby spokojnie na człowieka odtwarzającego podobne sobie iestestwo, bez naymniejszego smakowania w rozkoszach, które do tak drogich momentów przywiała! Toż piękność byłaby niczem dla niego! Toż przyciśniony bydlęcą potrzebą, cieszyłby się opoieniem zmysłów nie znając żadney uciechy! Toż po zaspokoieniu jego żądzy, żaden obraz rozkoszy nie odnawiałby się w jego umyśle? Toż niewiaśta, która brała w udział rokosz jego pomnażając ją, stałaby się obojętną w oczach jego, skoro tylko zachwycenie... Ah! iak smutny jest dla mnie takowy obraz miłości! Widzę okropny całun pokrywający rokosz, słyszę, że natura rozkazuje iedynowładnie ludziom: aby się mnożyli; widzę że ludzie posłuszni są iak niewolnicy na skinienie groźnego Pana... A w tey samey chwili wszelkie uczucie delikatne znika mi z wzroku... Już nie postrzegam żadnego z tych tkliwych wzruszeń, które rokosz poprzedzają i po niey następują; żadnego z owych słodkich związa-

ków, których trwałość jest następstwem uczuć rokosznych, zgoda nie posłrzegam nic, co byśmy imaginacyi winni, a w wszystkim widzę wielowładnie rozpościerający się instynkt.

Jeżeli uważemy ziednoczenie płci jako uczynek iedynie fizyczny, oswobodzony od wszystkich innych okoliczności tyczących się serca, miłość, która pod ów czas już nie zasługuje na takowe imię, mało nastrocza przykładów niedołężności; bo na ten czas człowiek iedynie, uczynieniem zadowolę instynktowi zaprzatniony, wszystko ma za obojętne; a przeciwnie niedołężność, rodzi się z braku i niedostateczności stosunku zachodzącego pomiędzy przymuszonymi do złączenia się osobami. Człowiek na wzor bydląt, pierwszą, którąby napotkał samiec, przymusiłby; nie do brania w podział rokoszy swoich, (bo ta pobudka nie mogłaby go w żądzach ożywiać) ale do ułęgnięcia pod natarczywą gwałtownością chuci, pod zaciekłością rozpalonego temperamentu.

Niedołężność skutkowana moralnością miłości, czyli tem, co miłość może mieć moralnego w sobie, ma źródło swoje w imaginacyi: jest to nieszczęściem dla pewnych szczególnych osób; ale z tey władzy, którą imaginacya ma nad naszemi rokoszami, wynika dobro powszechne, dobro napełniające domiarem szczęścia ludzi: których serca biorą w wierny podział miłosne uciechy. Jest to kwiatek, który natura rzuciła na rokosz, a który bywa upiękrzony żywzemi lub bladzemi kolorami, podług duszy mniej lub

więcey czuiący uniesienia nią miotające. W związku dobranym, w którym obydwie płci żądają gorąco chwili mającey żądze ich uwieńczyć, rokosz w naysposobniejszych sław kolorach. Jest to róża, która zwolna nabiera wysokiego farb stopnia, która się rozwija na przyjęcie lubey uciechy. Z związków kleionych mocą ugod nie zawierających z natury swey rzeczywistości, z związków, któremi osoby ziednoczone nie czują radości serca, często wynikają uniesienia, które za pozwoleniem czytelnika, niech mi się godzi nazwać *melancholicznemi*; wynikają zachwycenia poohre, nakoniec rozkosze wymuszone koniecznością powinności; z tych zaś rodzi się *obojętność*, która bujne rzuca zawiązki niedoleżności.

W tym to zdarzeniu miłość moralna może skutkować niedoleżnością, przynajmniej ową, którą nazwałem *przypadkową*. Nie mamyż licznych przykładów mężczyzn, którzy dawszy nayrzetelniejsze dowody: że są godni wszelkich względów miłości, ściągnęli plamę na dawną sławę swoią, skoro tylko stanęli pod chorągwią Hymenu.

Nikt nie może być nadto baczny w dobieraniu małżeństw: z zaniedbania tey baczności, wypływa, iak liczne aż nadto pokazują przykłady, niedoleżność; albo co na jedno w skutkach wypada, niepłodność. Oczywistym dowodem wpływania moralności na fizyczność uciechy, jest owa niedoleżność przypadkowa, iaka na niektórych mężczyzn napadać zwykła, gdy usiłują sił swoich spróbować, w sprośnych zakątkach poświęconych wszeteczney rozpuście. Lizander do-

wiodł swej dzielności w kochaniu, gdy serce jego zgodnie działało z rozpalonemi zmysłami: moment opożenia wiodzie go do domu nierządnej *Laidy*, wystawia jego wzrokowi powaby straszliwe; *Lizander* przyjmuje rozniecony ogień oczyma, już już ma upadać, gdy imaginacya wstrzymuje swe zapędy, a wyobrażając sobie czczość rozkosz wskazanych, pogrąża *Lizandra* w niemocy dokonania uczynku, w którym serce ucześniećnikować nie chce. Jeżeli *Lizander* nie utracił rozumu, unikać będzie osoby, która była świadkiem jego słabości; a poydzie na łono małżonki kochającej go tkliwie, odzyśkiwać nazwisko mężczyzny dzielnego. Jeżeli uporczywie walczyć będzie z słabością swoją, jeżeli *Lais* płonać się na nieskuteczność zdradzieckiego swego rzemiosła użycie ostatecznych środków, *Lizander* tracąc z umysłu ślady prawdziwej rozkoszy, już ich więcej nigdy nie zakosztuje; organa jego, nie mogąc już być poruszone niczem prócz haniebných środków wszeteczności, będą nie czułe na tklive pieśczoćty prawej miłości.

Nie można zaprzeczyć, iż w tych okolicznościach iako i w innych imaginacya działa, a imaginacya nasza może być wzruszona pięknosćią, cnotą, wyobrażeniem uciechy nadzwyczajnej: gdy tym czasem brzydkosć, widok wszetecznej rozwiozłości, wstyd, boiaźń i t. d. mogą uczynić bezskutecznemi, usiłowania człowieka palającego go żądzą rozkoszy serca.

Roztrząsania albo inaczej wizyty biegłych w tey materyi, ktorzy radzi wyrokować o dzielności lub niedołężności, muszą być często błędliwe; bo w okolicznościach dopiero od nas przypuszczonych, ponieważ części przyrodzone tak są ukształtowane iak być powinny, pomyślny i korzystny o nich wypadnie wyrok, lubo męszczyzna będzie niedołęga, nie niedołęga ściśle wziętym, ale takim, iakiego potrzeba do uchybienia zapłodzenia.

Lubo rozwiozłość dosyć powszechnie bywa przyczyną główną niedołężności, nie wiele jednak zmiany skutkuie w częściach rodzajnych, ale dzielnie wywiera swe skutki na owe, które nie są tak iawnie wystawione oku. (Przeciwnie postrzeżono, iż wielu męszczyzn po dopuszczeniu się rozwiozłości tak mocnych; że ich o wyczerpienie sił prawie wżyskich przyprawiła; dawało ieszcze mamiący i okazały widok w stanie prawda atonii; obfuda ta atoli znikala, skoro się po okazałych swych częściach domagali skutkow odpowiadających pozorowi.) Naczynia spermatyczne, pęcherzyki nasienne są w takich osłabione, rozwolniałe; płyn zapładzający, w małej bardzo znajduje się ilości, bo bywa odsączany organami, które sprężystość swoją utraciły; duchy zwierzęce w tak małej są ilości, że nie mogą nadadź dzielności mufkułom dzwigającym i wystrzałowym; do tego należy przydadź imaginacyą stłumioną i ostyglą, która już nawet moc tworzenia żądow utraciła. Żadze lubo z imaginacyi początkowe swe biorą zapłodzenie, wiele

także winny stanowi fizycznemu, którego niedostatku imaginacya nigdy nie zdoła zastąpić? Męszczynom, którzy w wieku dziełności i ognia, nie mogli dać dowodu sił swoich w kosztowaniu pierwoćin rozkoszy małżeńskich, zapewne nie zbywało na chęci. W tej mierze szukać należy przyczyny w nierządach, które konstytucyą ich skazyły; tudzież w nałogu brzydkim napadania na rozkosze, których nie szukali; ten bowiem nałóg czyni ich niezdolnemi do nayedelikatniejszego uczynku rozkoszy.

Historya przeszła nam imiona niektórych ludzi sławnych rozwiozłością: uczy nas także o ich niedoleżności, którą sławę swoją zczernili, gdy szło o walczenie przeciwko nienaruszonemu prawiczeństwu: (a) Potrzebaż otworzyć Archiwą Narodu Ludzkiego, aby z nich wydobywać świadectwa nieudolności męszczyzn? Za pierwszym oka rzutem na terażniejszy towarzystwo ludzkie, nie postrzeżemyż aż nadto licznych dowodów skażenia naszego rodu! Iluż to ludzi z zapłonieniem lica czyta historyą Narodow, u których ludzie majątni i bogacze, obfitą naznaczają nadgrode dzielnemu i czerstwe-

---

(a) *Theodoryk Krol Burgundyi był waleczny w obcowaniu z nierządnicami, a nie mógł żadną miarą dokonać małżeństwa z Hennanbergą Cerką Krola Hiszpańskiego. AMASIS Krol Egiptu wziął Laodykę, bardzo piękną Dziewicę Grecką, a lubo wszędzie indziej pokazywał się walecznym gamratem, znalazł się bardzo nieudolnym do rozkoszowania w iey spóćczeństwie.*

mu nędzarzowi, który się podeymnie ośwobodzić ich z potrzeby kosztowania słodyczy, iaka nas opaja wśród pierwotnego rozkoszowania.

Gatunek niedołężności różny od dopiero opisaney, a przynajmniej która wcale inną ma przyczynę lubo z niey podobny wynika skutek, jest niedołężność nadarzona namiętnością zbyt gorącą. Kochanek, pożąwszy wśród naydoskwierniejczych ogniów miłości rozkoszowania z swą kochanką, w chwili naypochlebniejczych chucióm, w chwili, w której płomień iego uwieczniony bydy maia, opada na siłach i sposobności kosztowania zamierzonego szczęścia. Nie potrzeba żadnego używać lekarstwa na tę przypadkową niedołężność. W tej okolicznosci nie można nic przepisać nad to: aby zaciekły w żądach Bohatyr, nie tracił zaufania w organach, które dotąd nigdy się nie pokazały mdłemi w pełnieniu swego przeznaczenia; aby usiłował zwolna ukoić burzę nawalney i zbyt podwyższoney imaginacyi. Strzedz się, mocno potrzeba, w tym przypadku użycia lekarstw zdolnych do rozdrążnienia duchów, któremi i tak aż nad to miota pożądlivość. Siłic się na pokonanie tej czałowej zawady, byłoby nierozsądną rzeczą. Otrzyma on chlubne zwycięztwo, bez wszelkiej pomocy kunsztowney, skoro ognie imaginacyi nieco osłabione, prześlą czałkę swoią do ożywienia działaczów i sprawców rozkoszy.

„ Małżonkowie maiać każdy moment w swej mocy nie powinni ani naglic, ani

„domacywać się swego przedsięwzięcia,
 „gdy nie są do jego wykonania gotowi. I
 „lepiej jest nieprzyzwolicie pokazać się w
 „pierwszey daninie łoża małżeńskiego...
 „niż wpaść w wieczną nędzę, dla zdumia-
 „łości i rozpacz na pierwsze uchybienie...
 „Przed wzięciem posłestwy, trzeba cierpli-
 „wie, i w różnych czasach, doświadczać się,
 „nie poduszczając żądz ani uporczywie
 „trwając w gwałtownym sobie samego po-
 „konaniu. (*Montaigne L. I. Chap. xx.*)

Mamy ofobliwze przykłady niedołężno-
 ści, która lubo nie jest pozbawiona pewnego
 z innemi związku, różni się iednak od nich
 istotnie. Niedołężność ta jest tylko przy-
 padkowa, a leczenie oney nic w sobie nie-
 ma trudnego, iako to pokaże następujące
 postrzeżenie.

Szlachcic ieden Wenecki, w wieku owym,
 w którym chętnie miłość lubi swemi zaszczy-
 cać względami, tchniętych powabami roz-
 kofzy męszczyzn, ożenił się z młodą i bar-
 dzo nawet nadobną dziewczą, z którą do-
 fyc się dzielnie obszedł, lecz na istocie szczę-
 ściu jego schodziło; w uniesieniach jego wszy-
 tko oznaymiało chwilę zachwycenia; ale
 rozkosz, którą już już miał się cieszyć, na-
 gle zniknęła. Obsługa miłsza mu była nad rze-
 czywistość; bo sny które następowały po
 bezwładnych jego usiłowaniach, ocuciły go
 uczuciami rozkosznemi, których wypadki dawa-
 ły niewątpliwe świadectwo jego zdatności.
 Ten nieszczęśliwy małżonek, gdy powzią-
 wszy lepsze mniemanie o stanie swoim,

chciał dowieść skutecznie dzielności swojej i urzeczywieścić swoje rozkosze, mnożył je w celu swej namiętności, ale nie czuł żadnego ich na siebie odpływu; słowem; dzwignienie pręcia najmocniejszy nigdy nie bywało ztowarzyszone z owym wystrzałem drogim, który daie użuwać rozkosz w zupełnej iey rozciągłości. Zadawano mu, ale bez pożytecznie wiele lekarstw zdolnych do ziednania rozkoszy człowiekowi zupełnie godnemu kosztować onych, i którego niedoleżna miłość już dosyć długi czas trawiła. Proszono nakoniec Ambassadors Dworów Europejskich, aby raczyli zasięgnąć rady Lekarzy najsławniejszych względem przyczyny tey niedoleżności, tudzież względem sposobu zniesienia oney. Przypisałem tę niedoleżność, mowi Doktor Cockburn, zbyt czney dzielności podzwignienia pręcia, które kanał uretry zapychało tak mocno: iż tey zawady zniesć nie mogły naturalne usiłowania, które obowiązują nasienie do wyprysnienia z pęcherzyków nasiennych; że zaś ciśnienie ścian rozprężoney uretry nie tak mocne bywało w snach, wystrzał nasienia wolniej nie równie mógł się odbywać. (a)

(a) Montaigne, a nigdy nadto często nie można przytaczać tego Autora, bo z nadzwyczajną przenikliwością rozprawia o przyczynach niedoleżności, mowi o niedoleżności pochodzącej z zbyt czneygo usiłowania duszy. Znam pewnego, prawi, któremu mocno do uspienia wsciekłości mi-

Sposób uleczenia tej niedoleżności był zarówno szczęśliwy, iak łatwy do wynalezienia, ponieważ kilka lekkich wyprożnień, popartych przyzwoitym trybem, zupełnie dokonały zamiaru.

Wiadomo powszechnie, że w tych okolicznościach chcąc ziednać wyprożnienie, bardzo łagodnie postępować należy. Purgujące zbyt dzielne pokazałyby się okropnemi w swych skutkach; gdy tym czasem purgiczenie krwi daleko lepiej przystoi, i powinno zmniejszać ilość płynu rozdymaniałego ciała iankowate, dzwignienie posmierzyć w jego zbyteczności. Co się tyczy trybu pożywania, ten polega na używaniu substancyi chłodzących: napoje tychże słomych własności umiarkowaniebrane bydy powinny; ich bowiem zbyteczna obfitość w pęcherzu, dostateczną jest przyczyną, iakom już powiedział, wzniecenia podzwignienia pręcia. Pokarmy zbyt przyprawne, likwory mocne, zgoła wszystko co w ekonomii zwierzęcą zanosi gorącość, powinno bydy surowo zakazane.

łośnych pomogło, iż przystąpił do roszkowania z samym ciałem, wpoł poniekaż zaszyconym. Takowi ludzie prześlaią bydy niedoleżnemi, gdy ich dzielność na niższy spuścila stopień. Ten wyjątek pokazuje oczywiście, że Montaigne poznałby był niechybnie przyczynę tego sławnego Szlachcica Weneckiego. Rady od niego dane, byłyby bez wątpienia odmienne od zdania Doktora Cockburn, aleby się były równie udał."

Niedoleżność napadająca na ludzi trapiomych jakim bolesnym czuciem, jest także przemieniająca; takowi powinni nawet strzedz się doświadczenia dzielności swojej, dopokąd części oznaczające ją nie dadzą mniej wątpliwych znaków. Bardzo łatwo pomylić się w tym można, ile że dźwignienie pracy towarzyszy wielu chorobom, a wielu znam męszczyzn, którzy nigdy nie mogą uczuć żadnego trosku, żadney zgryzoty, bez uczucia w wszystkich swych członkach eretyzmu nayswałtowniejszego, lubo im doświadczenie dowiodło: iż nie mogli korzystać z rozprężenia nadarzającego się pod ow czas w pracu.

Ci których melancholia wtraciła w stan niedoleżności, powinni używać wszystkiego co może być Antidotem na troski; ztem wszystkim chronić się mają zbytów, któreby skutkowały nadto żywe wzruszenie w Ekonomii zwierzęcy; a po którymby nastąpił stan nierównie od pierwłzego smutniejszy. Surożytni, którzy równie dobrze jak my wiedzieli do jakiego stopnia smutek może wpływać na ludność, ustanowili uroczystości, pod czas których, każdy otwierał wstęp do serea swego radości. Mimo tego mieli przyprawy Aptekarskie, których własnością było ocucac duchy zwatłale; takie przyprawy nazywano rozwęselającemi, *latificantes*. Rzymianie mieli jeszcze *Philonium Romanum*, Egipcyanie *Bers*: (NOTA BENE. Te dwa twory Aptekarskie były gatunkami elektnaryi, wchodził w nie szafran, opium, pieprz, nard

Indyjski czyli spikanard Indyjski &c. Wzniewoły wesołe obłąkanie umysłu i momentalne, w którym, podług wszelkiego podobieństwa do prawdy znajdowano ten sam gatunek ukontentowania dziwotwornego, które Europejczycy znaydują w opalaniu się, iak mniema Prosper Alpin) Egipcyanie nadewszystko tak się bali smutku, iż do wygnania go z pomiędzy siebie, używali sposobów: któreby w innych krajach postrach i okropność na biesiadników rzucali. Na początku uczty przynoszono skelet, a podług innych Autorów trupa samego, i tym ostrzegano biesiadników, aby się wylewali na wesołość i rokosz, bo może nazajutrz już żyć przestaną.

Nie można wcale przepisać ogólnego trybu życia na rozpędzenie niedołężności, którą skutkuje melancholia. Każdy powinien przyłożyć się do poznaania temperamentu swojego, i używać rzeczy, które mu pomagają wstrzymując się od tego wszystkiego, co zbyt na niego wpływało. Wszystko co rozpędza smutek walczy przeciwko niedołężności, bo w pomiar zbliżania się umysłu do wesołości i ukontentowania, funkcyje naturalne powracają do porządku. Tryb powinien być bardzo dokładny, wszystkie pokarmy trudne do strawienia, mączyste niewykisłałe leguminy, wcale są niedobre; mięśiwa zwierząt samą trawą żyjących, a młode ptactwo domowe, powinny być zasadą pokarmów melancholika; zioła ogrodowe powinny służyć do nich za przyprawę. Niekiedy można przymieszać do ich

pokarmow iakie aromata lekkie, naprzykład, melisse, cynamon, komonice, wino biale i lekkie przystoi w takowych okolicznosciach. Ale naykutecznieyszym i nayprzyzniejszym sposobem, a bez którego tryb życia prawie nic nie da; jest aby działaniu pokarmow pomodz ćwiczeniem ciała pomiernym, aby oddychać powietrzem świeżym, i aby się chronić zbytecznego rozpraszania umysłu.

Osoby, których niedołężność wynika z słabości następującej po chorobach ciężkich nadarżonych zbytkiem rozkoszowania, potrzebują pomocy Lekarskiej. Pomiedzy środkami, których Doktorzy używali na zwalczenie takowey niedołężności, naykutecznieyszymi bez wątpienia są: *Kinkina i kąpiele zimne*. Pierwsze z tych lekarstw, mówi Pan Tisot, prawie od wieku mimo swej cnoty przeciw febrylney, uważane jest iako iedno z naydzielnieyszych wzmacniających i iako koiące. Dwadzieścia wiekow doświadczeń dokładnych i rozumownych, pokazały, że kąpiele zimne, mają też same własności. Nadto potrzeba uważać, że wraz z powietrzem mają szczególnieyszą korzyść, to jest, iż ich działanie nie tak jest zawisłe od oddziaływania, to jest od siły natury, iak działanie innych lekarstw; inne lekarstwa nie kiedy z trudnością działają na żyjących, a kąpiele zimne nadają sprężystości obumarłym nawet fibrom czyli włóknom.

Lekarze sławni przypisują zaniedbaniu kąpiel, znacznieyszą część chorob, które nas drę-

dręczą: a przynajmniej nie zawodną jest prawdą: że kąpiele zimne mocny wpływ mają na konstytucyą mężczyzn, w krajach, w których są używane. Rzymianie onym winni byli ową podziwienią godną dzielność, która ich tak straszliwemi czyniła: Nie ich nie zastanawiało w ściganiu nieprzyjaciół; oblani gorącym potem rzucali się w wody i przebywali szybko naybystrzejszym pływem rzeki. Idąc za przykładem starożytnym nie trudnoby było wzmocnić naród; ale naśladować ich nie można przed nakłonieniem wszystkich stanów Obywatelskich do używania kąpiel zimnych; inaczej siły ich nie wydostałyby nigdy tak mocnym doświadczeniom; ani by każdemu majątek pozwolił, gdyby rozsądnosc policyi nie zniosła tamy, którą tej reformie kłaść może ubóstwo. Nadto potrzebaby ieszcze zapobiec wszystkim, mogącym ztąd wyniknąć niebezpieczeństwom. Wszyscy Rzymianie kąpali się, bo kosztłożony na kąpiel nie wynosił więcej nad szeląg. W łaźniach Rzymskich znaydowały się wszystkie gatunki wygod, a nawet biblioteki. Niechay teraz kto porówna zakład kąpiel Rzymskich, z zakładami kąpiel naszymi.

Z używaniem kinkiny łączyć potrzeba z używaniem kąpiel zimnych, przekonywając nas o tem iednakowe prawie tych dwóch lekarstw skutki; a gdy tak nawzajem są połączone leczą choroby, którychby wszystkie inne lekarstwa nabawić ieszcze mogły. Będąc z przymiotow swoich wzmacniającemi,

uframiałacemi, przeciw febrylnemi, przywracaia siły, zmniejszaią upał febrylny, czyli gorączkowy i nerwowy, i uspokaią ruchy nieporządne, skutkowane przez usposobienie spazmodyczne, czyli przez skłonność do spazmów rodzaju nerwowego. Leczą słabość żołądka i skoro rozpędzaią bole ztąd wynikające. Przywracaia apetyt; ułatwiaia trawienie i nutrycyą czyli tuczenie; przywracaia wszystkie sekracye czyli odsączania, a nadewszystko przedeoh, to iest transpiracyą, i dla tego to tak są skuteczne w wszystkich chorobach kataralnych i skornich. Słowem leczą wszystkie choroby skutkowane *słabością*, byleby tylko chory nie był rażony ani obstrukcyami czyli zatkaniem nieprzełamanym, ani zapalenem, ani otokiem, lub wrzodami wewnętrznemi. Wyliczone tutaj okoliczności wyłączaia koniecznie, a przynajmniej prawie koniecznie kąpiele zimne, ale częstokroć nie przeciwią się zadaniu kinkiny.

Z wybornemi przepisami Pan *Tisot* łączy postrzeżenia stwierdzające gruntowność onych. Pewien młodzieniec temperamentu cholerycznego, mówi on, nauczony złego w roku dzieśiatym (trzeba tu rozumieć przez złe zmazę dobrowolnie sobie iednaną) od owego czasu był zawsze słaby, zwątlaly, kakochemiczny... Był straszliwie chudy, blade, słaby, smutny. Przepisałem mu kąpiele zimne, i proszek kamienia winnego (*Cremortartari*) opiłki i cynamon, co brał trzy razy na dzień. W niezupełnym szczęściu ty-

godni przeciagu, nabrał takiej mocy, iakowey nigdy przedtym nie znał.

Używanie wod rdzawych czyli żelaznych zalecają także w leczeniu niedoleżności, gdy idzie o nadanie tonu i sprężystości częściom. Używają także wod mineralnych rozmaitych iako to *de Forges*, *de Passy*; a Pań *Tissot* zdaie się mieć wielkie zaufanie w wodach Spaskich. „Wielka korzyść tych wod, i kinkiny, mowi on, w tym się wydaie; „iż ich używanie przepędza mleko. Pań *de la Mettrie* zachował nam piękne postrzeżenie Boerhawego. *Ten uprzemy* „*Xiażę*, tłumaczę tutaj literalnie, pozba- „*wił się był wszelkiej sposobności do mał-* „*żeństwa; przywrocilem mu ją używaniem* „*wod Spaskich z mlekiem.* „

Nie potrzeba silić się na dowody, aby przekonać, iak mleko iest pożyteczne, gdy idzie o naprawienie utrat znakomitych. Mleko iest pokarmem nayprostszy i nayłatwieyszy, bo odmienia się w części podobnorodne ciała. (*Mleko iest używane od wszystkich Narodów ziemi okrag osiadających.* W pierwszych wiekach było pokarmem naypospolitszym. *Pliniusz i z nim kilku historyków, piszą o pewnych Narodach; które iedynie mlekiem żyły. W niektórych miejscach kraio w północnych; znayduie się wielu ludzi, którzy całe swe życie nic nie iedzą procz chleba, masła, sera, i którymi mleko służy za gęsty i rzadki posiłek. Galenus wzmiankuje o pewnym człowieku, który żył więcey sto lat, a który się prawie nigdy niczem nie posilał procz mleka.* Po-

Rk ij

spolicie używają mleka kobiety, oślicy, kozy, i krowy. Każde z tych mlek ma różne swoje własności; wybor mleka powinien stanowić gatunek choroby, z którą walczyć należy. Mleko krowie zdaie się dosyć przyzwoite w okoliczności, która stanowi artykułu niniejszego ośnowę; ale ile możliwości przekładać w niey należy nad wszystko mleko niewieście. W samey rzeczy ten płyn jest naynaturalniejszy i naystośowniejszy do naszych ciał; zbawienne jego skutki czujemy w dzieciństwie, w młodości i w niedołęztwie starości. Podług Doktora *Cheyne*, nie ma prawie żadnego gatunku zwątlności, z któreyby ten płyn dobroczynny nie mógł podźwignąć ciała. Daleko lepszey jest jeszcze skutki wyprowadzał, gdyby nie był skażony lub w cnotach swych osłabiony pokarmami zgorzkniałemi, osłabionymi, złych przymiotów, których mamki i osoby ich stanu używają.

Pan *Tissot*, boi się, aby branie mleka niewieściego nieskutkowało pewney nieprzyzwoitości w mężczyznach, w których masły upadłe ratować. Ta nie przyzwoitość zachodzi w tym: że, mówi on, mleko niewieście, powinno być brane prosto z piersi, które go dostawiają. Lecz naczynie takowe, nie wzbudzi żądzy, którą zamierzamy stłumić; lekarz to przepisyjący nie wystawił się na niebezpieczeństwo ponowienia, swym rozkazem, przypadku Xiążenia, którego Historią zachował nam *Capivaccio*? Przystawiono mu dwie mamki, mleko ich tak dobre wypro-

wadziło skutki, że obydwie swe karmicielki domieścił sposobności, dostarczania mu świeższego w przeciągu sześciu miesięcy, gdyby mu go było potrzeba. To postrzeżenie dowodzi, iż niebezpieczno kazać brać mleko niewieście mężczyźnie, w którym nieuchronnie potrzeba stępić żądze sprawy weneryczney; ale nie dowodziż razem, że toż samo mleko jest obfitym frzodkiem zaradzenia niedołężności zabierającej początek z słabości ostateczney.

Z drugiej strony zbliżenie się chorego, pod czas używania niewieściego mleka, przykłada się wiele; nadewszystko, gdy ta niewiaśta jest młoda i zdrowa, do przywrócenia sił wyczerpnionych. Wszystkie ciała żyjące puszczają wyziewy przez pory niezliczone, które nazywamy porami wyziewającymi; gdy tym czasem drugi gatunek porów czyli dziurkowatości, w równej będących ilości, ciągnie w charkiwa część płynów parujących z ciała naybliżey nas otaczających. Łatwo każdy pojąć może, że osoba słaba, uczucie pokrzepienie sił, gdy będzie mogła wciągać w siebie, że także rzekę, zawiązki zdrowia, które bez przestanku ulatują z ciała czerstwego i zdrowego. Tym sposobem młoda Dziewica, która sypiała z Dawidem, nadawała mu mocy; mówi Pan *Tisot*; iak tenże sam sposob udał się na wielu innych starcach, którym go radzono; dla tego to młoda osoba do takowej usługi użyta słabieje i traci siły, ponieważ nic nie odbiera, albo raczy

przeymnie w swe ciało wyziwy słabe, skażone, zgniłe, które iey szkodzą.

Można ieszcze tym samym sposobem wytłomaczyć, dla czego niektórzy mężczyźni żeniąc się z zdrowymi nader dziewczynami, widzą w krótcie upadające na czerstwości swoje małżonki. Widziemy, że mężczyźni niektórzy sześć a niekiedy więcej nawet żon następnie mający, zachowują się dosyć dobrze, gdy tym czasem żona każda traci na dobrej konstytucyi, która się nie znacznie kazi i psuje. Pan *le Beau* w historyi *du bas Empire*, przytacza tryumf odniesiony od pewnego Męża nad małżonką, tryumf, który stawiał nadzwyczajny a osobliwszego gatunku widok. Rzym mówi ten Historyk, od dawnych czasów utraciłszy nałóg widywania tryumfów, widział tryumf wcale nowego gatunku pod panowaniem Teodozyusza, tryumf tak płochy iak sam Rzym był pod rzeczonym Cesarzem w porównaniu tego, czym był niegdyś. Pewien mężczyzna gminny pogrzebłszy już dwadzieścia żon, ożenił się z kobietą, która dwudziestu dwóm mężom podobną oddała usługę. Z niecierpliwością czekano końca tego małżeństwa, tak właśnie iak czekać zwykli Rzymianie wypadku walki dwóch znakomych dzielnością szermierzy. Na koniec żona umarła, a mąż iey niosąc na głowie wieniec i palmę w rękę iako zwycięzca, prowadził ciało iey do grobu, wśród okrzyków nie przeliczonego mnostwa ludu.

Dzięką byłoby rzeczą podawać na niebezpieczeństwo zdrowie osoby czerstwey przy-

suwaiąc ią do człowieka, którego by pory same tylko zgniłe i zepsute płyny wyziewały; z tym wszystkim w przypadku niedoleżności skutkowanej, iedynie przez słabość, nie możemy się dorożumiewać znakomitey ilości tych płynów zarażonych; z drugiey strony przedech w takowey okoliczności bardzo bywa szczupły; chory daleko więcey bierze w siebie wyziewow cudzych niż ich z siebie wypuszcza, tak dalece, że można się spodziewać pomocy znakomitey, bez nabawienia osoby, która nam ią daie, złych iakich skutkow.

Lekarz *Capivaccio*, o którym mowilem wyżej, znał bardzo dobrze zbawienné skutki tej transpiracyi, bo choreму kazał leżeć między dwiema przystawionemi mamkami, a wszystko nam się każe dorożumiewać, że wliąkanie niewidzialne ich wyziewow do ciała pacyenta, wiele się przyczyniło do pokrzepienia sił iego.

Inny lekarz współczesny *Capivacciemu*, poradził pewnemu młodzieńcowi zapadłemu w marazm mleko oślicze, i nakazał, aby sypiał z swoją mamką, która była bardzo zdrowa, czerstwa i właśnie w kwiecie wieku; ta rada wzięta pomyślny skutek, i poty dopełniać iey kazano, dopokąd chory nie wyznał, iż się nie może żadną miarą oprzeć skłonności, która go unosiła do użycia występnego sił odżytkanych.

Możnaby; podług Pana *Tissota* zachować całą użyteczność tego lekarstwa, a uprzedzić wszelkie niebezpieczeństwo, strzegąc się tylko dobierania osob płci różney? Ale

pytam się, za użyciem tej ostrożności, czyliżbyśmy uniknęli wszelkich nieprzyzwolności? Człowiek uczciwy tak mniemać powinien, ogromne jednak i pracunie powszechne skażenie obyczajów, nadarza okoliczności, w których ta odmiana płci. więkzeby pociągnęła za sobą nierządy.

Pod ów czas gdy lekarz pracunie około uleczenia niedoleżności, pomyślne skutki jego pracy obwieszczą się coraz większym pomnożeniem sił. Organa dygestyi czyli trawienia tudzież organa przeznaczone do odświeżania z krwi soków duchowych i tuczających, z łatwością dokonywając swych funkcji, odzyskują, że tak rzekę stan zdrowia. Z tym wszystkim, części przeznaczone do rozmnożenia rodu wolniey nie równie powracają do czerstwości, nadewszystko gdy ich omdłałość jest skutkiem nieładu panującego w machinie. Często się nawet przytrafia, iż utracone raz czerstwości nigdy odzyskać nie mogą, lubo reszta ciała zupełnie zda się pokrzepioną. W takowym przypadku można przepowiedzieć niezawodnie, podług Autora Onanizmu, że ta część tylko obumrze, która grzeszyła.

Pewien mężczyzna tak był strwonił siły swoje na zabawie z nierządnicą, że był niezdolny do dzieła męskiego: żołądek jego był także niezmiernie osłabiony, a brak trawienia czyli nutrycyi i snu, doprowadził go do stanu bardzo niebezpieczney zchudniałości. Pan Tissot następującego użył sposobu do uleczenia tej niemocy: o szostey z rana chory brał sześć uncyi wywarzenia

kinkiny, do którey dodawano łyżkę wina kanaryjskiego: w godzinę po tem brał dzieśięć uncyi mleka koziego świeżo udojonego, do którego rzucano kawałek cukru, i uncją wody kwiatu pomarańczowego. Na obiad miewał kurczę pieczone na zimno, kawałek chleba, szklanę wina Burgundzkiego z równą ilością wody: o szóstej wieczor brał znowu drugą dozę kinkiny: o wpół do siódmej wchodził do zimney kąpieli; w niey siedział minut 10. potem kładł się w łóżko. O osmej brał znowu tąż samą ilość mleka: wstawiał o dziewiątej i do dziesiątej chodził. Tych lekarstw mówi P. Tissot taki był skutek; iż dnia iedynastego, gdy wchodził do iego pokoju zawołał z wielkim uniesieniem radości: że odzyskał znak *zewnątrzny męstwa*. Ku końcu miesiąca prawie zupełnie dawną czerstwość i dawne siły odzyskał.

Z tego co się powiedziało wypada; że człowiek doprowadzony do niedołężności mocą imaginacyi zbyt rozpaloney, nie potrzebuie do uleczenia swego pomocy sztuki lekarskiey, wyiawwszy podobno przypadek szlachcica owego Weneckiego, któregośmy historią opisał wyżej; spokojność, zaciśnienie namiętności, mogą same przez się uzdrowić z niedołężności *przemiatającej*, czyli przypadkowej, którey przyczynę zawieźuie pomieśzanie i gwałtowne miotanie duchow. Niedołężność skutkowana słabością następującą po chorobie ostrej, lub po zbytłych zawżse niebezpiecznych, wymaga

pomocy sztuki iakośmy widzieli; ale tę pomoc powinien dawać lekarz, któryby przez długą rozwałę choroby, był w stanie odkrycia przyczyny częstokroć ukrytej, przypadkowej niedoleżności; ta niedoleżność przemieniająca będzie, jeżeli chory podda się przepisom Lekarza.

Niedoleżność następująca po chorobie ciężkiej daleko łatwiejsza jest do uleczenia niż niedoleżność przywołana zbytciem rozpuszty; a podobno wytłomaczenie przyczyny tego phenomenu nie będzie bez pożytku. Człowiek przychodzący do zdrowia po długiej chorobie, która nie była owocem zbytkow wenerycznych nie więcej cierpi na narzędziach rozdaynych, iak na innych częściach ciała: części owe, odzyskują z wolna zupełną czerstwość; a części charakteryzujące męczyznę, w ten czas dopiero przychodzą do przyzwoitej działalności, gdy wszystkie inne należycie swoje funkcyę odbywają. Ekonomia zwierzęca naprawia swoje utraty w pewnym stopniowaniu rodzaju, które prawie w tym samym czasie znoszą omdłałość organów: organa rodzayne w ten czas dopiero obwieszczają zdrowie i czerstwość, gdy żołądek trawi łatwo a co zatym idzie, gdy miazga należycie wyrobiona, może dostarczyć krwi wystarczającej na wszystkie odcieki.

Omdłałości następujące po wszetecznej rozpuszcie, każą się dorozumiewać osoby gwałtownie skłonne do rokosz, a tym samym leczenie onych staie się bardzo trudne. Gdzie indziej zobaczemy, że z pływ-

now wydobytych z krwi, żadnego niema droższego nad nasienie, a z tąd wniesć należy, że zbytki weneryczne są naynebiebezpieczniejsze, bo w krótkim czasie nayeżniejey niszczą siły. Nadto w człowieku, którego zwątlify uczyński zbyt powtarzane wszeteczney miłości, dorozumiewać się należy imaginacyi lubieżney, które mocne uleczeniu iego kładzie tamy. Widziano nie raz mężczyzny rażone naydolegliwyszemi wenerycznymi chorobami nie mogących doysć uleczenia przeto; że wśródz dawanych sobie lekarstw za przewodnictwem rozwizłości odwiedzali uporczywie mieysca, w których swoje bole czerpali. Takimi są nie mały wszyscy niedolegdy którym zbytek rozpufty przyciągnął niemoc. Pod ów czas gdy sztuką pracuie nad naprawieniem ich sił, pamięć lubieżna zapala ich imaginacyą; usiłują wzrucić wyobrażeniami sprośnemi zmyśły swoje ieszcze nad to słabe, aby mogły odpowiadać zhukaney ich woli; takowi ludzie w tym samym znaydują się przypadku, w którym i owi Młodzieńcy, którzy przed wiekiem pokwitatania, gwałcili naturę wysilenem rozdrażnieniem, i których organa niechęcą się powodować uniesieniami rosfkoszy w epoce naznaczoney do fizycznej każdego człowieka doskonałości, to jest w wieku, w którym człowiek powinien pracować na rozmnożenie swego rodzaju.

Niedoległość, którą nazwałem *ogólną* abfolutną, powinna bydź uważana iako nieuleczona, nadewszystko gdy zawiśła od wady ukształtowania fizycznej części. W sa-

mej rzeczy męszczyzna ogołocony z której części potrzebnej do przystąpienia do uczynku zapładzającego, jest niedołęgą i zawsze nim będzie. Trafiają się niektóre wady mogące podpaść naprawie, nad którymi zastanowiemy się w artykule niepłodności, ale takawe wady nie powinny się rozciągać tylko do części zewnętrznych. Nieuchronną potrzebą jest, aby wszystkie części, miały w męszczyźnie rzetelną bytność, bo nic naprzykład nie zdoła zastąpić miejsc iader gdy ich niedostaie, iako nic niepotrafi odbywać funkcyi narzędzia przeznaczonego do przesyłania płynu nasienego w miejsce zawiązania płodu.

Atoli dosyć często trafia nam się widzieć, iż męszczyzny, którym z strony usposobienia naturalnego nie brakuie na niczem, jeżeli rozładunek wyłączysz, wpadają w niedołężność. Rozumiem to owe nikczemne umysły, które się za zaczarowanych sądzą. Przesąd ten, lubo już po części z naszego Narodu, ba z wszystkich Europejskich Narodów wykorzeniony, dosyć przecię sferzy się pomiędzy gminem. Nie potrzebną jest rzeczą zbierać tłumy przypadków okazujących niewiadość i fałszerstwo tych, którzy się szczycą sztuką związania iaderek i przecięcia mocy zapładzającej. Człowiek najmierniejszego światła przyzna, iż wcale niepodobną jest rzeczą, aby męszczyznę, za pomocą pewnych flow misterynych lub obrządkow pośmiewiska godnych, których Impostory haniebne używają

zwykły, na zastraszenie słabych lub zbyt łatwowiernych umysłów; można pozbawić dzielności.

Lecz powie kto, ileż to męszczyzn żadną miarą nie mogło dokonać małżeństwa? pewna, iż zaczarowanemi bydź musieli, bo im tak dolegliwą sztuką przygrożono! Eh! ktoż nie widzi, że całe onych zaczarowanie polegało na tak okropney pogroźce. Niechay sobie Czytelnik przypomni młodzieńca przytóżzonego w Artykule Małżeństwa, w którym mowiliśmy o lekarstwach, zdolnych podług przesądu pospolitego, do zniszczenia temperamentu gorącego; niechay z tym postrzeżeniem zniesie wszystkie postrzeżenia podobnego gatunku, a zobaczy, że sama pogrozka w człowieku umysłu słabego, dostatecznie może przeciąć naydzielniejszy siły; niechay tylko takowego człowieka ostrzegą, że ma nieprzyjaciół, którzy się gotują na wyrządzenie mu takowej sztuki, zapewne nie zakosztuje pierwocin uciech małżeńskich. Mniemani czarownicy łoża małżeńskiego, daleko są pospolitsi na wsiach niż gdzieindziej, bo na wsiach gmin więcej ma łatwowierności, tudzież: że na wsiach nie ma tyle co w Miastach, ludzi zdolnych do okazania fałszu tych sprośnych Impostorów.

Rzecz mi kto: iż wierzyli w czary odeymujące męszczyźnie dzielność: ten zarzut nic dziwnego nie powinien mieć w sobie dla ludzi, którym wiadomo iak łatwo było wprowadzać błędy w czasach ciemności, w których ludzie zagrożeni w ka-le naygrubfzey niewiadomości, zawsze

chciwie łakący cudów, podobali sobie w bajkach od ciarlatanów rozgłaszanych. Przebieżmy uważnym okiem Woiażerów, nie znajdziemy żadnego Narodu, któryby nie miał ufności w sposobach nadnaturalnych mniej lub więcej zawierających w sobie głupstwa, które mają moc uczynienia męszczyznę niedołężnym. Coż ztąd wniesć należy? O to, że żadnemu kraiovi niezbywało na oszustach, którzy umieli korzystać z łatwowierności gminu, że wszędzie bywali. Oszczercy umiejący zręcznie i dzielnie zastraszyć ludzi, którym dla zysku chcieli się potrzebnemi uczynić.

W reszcie nadaremnieby Lekarz usiłował uleczyć samemi przyczynami zasiłaganiami z rozumu człowieka: który mniema błędliwe, że niedołężność swoją, nadnaturalnym winien przyczynom. Ci którzy się sądzą zaczarowanymi, zazwyczaj nie należą do owej klasy ludzi, z któremi rozmawiaćby można. Coż możesz rzec niedołędze który ci powiada: nieprzyjaciele moi użyli przeciwko mnie *dziurawca* i *rutki* zbieranych w nocy przy wymawianiu słów pewnych; te zioła gotowane były, w chuscie z żelazem użytym do grzebania umarłych; nadto użyli charakterów pisanych krwią niedoperza, zawiano trzykrotne węzły na szpilce; a te węzły były trzech różnych kolorów &c. Człowiek rozsądny powiem, wyraźniej, człowiek dziedziczący używanie dobrego zmysłu, przedsięweźmie mowę dobitną na pokazanie, że te głupstwa nie mogą mieć żadnego wpływu na dzielność męszczyzny? Nie

zaiste, boby go nie słuchano. Głupiuchne, ale w umyśle lekkim można wiadomościami swemi kobiety, wezmą pod ow czas w opiekę swoią wielowładną nowych małżonków; zasada miny pod złośliwe dzieła czarnoksiężników, przyzwą na pomoc sadła *psa czarnego*, przypną do firanek łożnicy *iądra kogucie* i rozrzucają po izbie boby na wpoł przecięte. Tak to błąd niewczesny krzewić się zwykł pomiędzy ludźmi!

Venette zostawił nam postrzeżenie które dowodzi: ile imaginacya może wywierać wpływu na organa przeznaczone do rozmnożenia ludzi. Pogroził był pewnemu Bednarzowi, że mu *ukroci iałek* gdy poymie żonę; a biedny ow człowiek taką się zaiął bołażnią, że więcej miewająca nie zbliżył się do żony. Czuł niekiedy, mowi *Venette*, żądze uściskania należytego żony, ale gdy dokonać co był przedsięwziął, wpadał w niedołężność; pod ow czas wyobrażenie zaczarowania miewało trwogą jego imaginacyą. Ciekawcy niech czyta *Tableau de l'Amour Conjugal*, a tam znajdzie równie okoliczności wszystkie iak wyszczególnienie środków zdolnych do uleczenia tej niemocy przypadkowej.

Montaigne w okoliczności nie mał ze wszystkim podobney do tej, uleczył pewnego Pana z niedołężności przemieniającej, którego słabość umysłu, osłabiła czerstwość fizyczną, w tej krytycznej chwili: w której człowiek potrzebuje całego swego męztwa.

Kuzynka Hrabiego, który jest celem niniejszego postrzeżenia, *stara Dama*, bar-

*Choć bojąca się czarostwa, używam tu słów
 samego Montaignia, zwierzyła się przed ku-
 zynem swoim, iż się boi mocno zaczarowa-
 nia nowożeńców. Miałem losem w kufrze
 (mowi stary Autor Francuzki) pewną sztuc-
 kę złotą na której były wybite pewne figury
 niebieskie; a która miała leczyć z bólu głó-
 wy, będąc przyłożoną na miejscu bolejącym....
 Co jest przywidywaniem właśnie tego samego
 gatunku co i to, o którym mówimy. U-
 myślałem korzystać z mojego skarbu, i po-
 wiedziałem Hrabiemu, iż może równie iak
 inni popaść przypadkowi; ile że mu nie
 zbywa na ludziach złej chęci, alem ostrzegł
 aby śmiało poszedł do małżeńskiego toża:
 że mu wyrządzą szkodę przyjaźni, i nie-
 oszczędzą w tej potrzebie tego cudu, który
 mam w mocy... Aby mi tylko dał znak, ie-
 żeli w nocy będzie nagabany, gdy złe rze-
 czy poydą. Dusza jego i uszy tak były zwa-
 tione mowami staruszek, że się uczuł zwią-
 zany, przez pomieszanie imaginacyi, i dał
 mi znak o umówionym czasie. W ten czas
 powiedziałem mu cicho aby wstał... wziął
 szlafrok którym miał na sobie i odział się
 nim, przykazałem aby go niezdymował,
 aż wykona moje przepisy które były; aby
 poszedł moczyć i trzy razy mówił pewne sło-
 wa; aby te a te poruszenia rękami czynił...
 Po kilku innych obrządkach, Montaigne
 kazał przyjacielowi swemu opasać biodra
 sznurkami medalu, a sam medal tak skiero-
 wał, aby leżał na owych częściach, które
 nazywają łacinnicy, i które są rzetelnie
 świadkami dzielności lub niemocy mężczyzny.*

To

To uczyniwszy mowi dalej nasz Autor, powiedzialem Hrabiemu, aby poszedł nazad do łóżnicy w zupełnym zausaniu, i aby nie zapomniat, rzucić mego szlasfoka na łozko tak, aby ie oboie przykrył... To małpiarstwo naygłównieysze stanowi skutki; myśl nasza nie mogąc poić, aby środki tak nadzwyczajne nie miały pochodzić z iakowey głębokiey nauki, szanując ie i czci przez wzgląd na własną czczość i próżność onych. Słowem pewna iest: że moje charaktery pokazały sie raczey wenerycznemi niż słonecznemi; że więcęcy miały cnoty działania, iak cnoty odporu.

Te dwa przypadki dowodzą: iż gdy który męszczyzna nie może dokonać małżeństwa, a niedoleżność iego swoje źródło ma w imaginacyi, łatwo go uleczyć, byleby zyskać ufność iego. Smutną wcale iest rzeczą, że nayuczciwszy człowiek musi się uciekać do zayścia końcem dopełnienia zamiaru; nieszczęściem atoli, nie ma innego środku na podobne okoliczności; albo trzeba zostawić dwóch małżonków w płonnym a dolegliwym oczekiwaniu rozkoszy; albo na moment wziąć rolę fałszerza, końcem przychylenia im uciechy, ktorey podług błędnego mniemania, zaprzecza im moc nadprzyrodzona.

A więc niepożyteczną wcale byłoby rzeczą, chcieć nagle wyprowadzać z błędu ludzi słabego i lękliwego umysłu, na własne nieszczęście aż nadto przekonanych o nieograniczoney mocy czarodzieiów; ale można wwszytkiego z niemi dokazać, ulegając

do pewnego stopnia głupstwu uprzedzonego umysłu. Krol Boutański, mowi ieden sławny Pisarz, był dnia pewnego przyparty potrzebą puszczenia krwi. Chirurg Francuzki, rodem Gaskończyk, przybyły na okęcie swego Narodu do iego Dworu, był przyzwany do upuszczenia pięciu uncyi tej krwi drogiey. Astronom tamteyszy, wołał mocnym głosem, że życie Krolewskie będzie w niebespieczeństwie, jeżeliby mu puszczo krew pod czas niniejszego położenia planet niebieskich. Gaskończyk mógł mu być odpowiedzieć, że w tej mierze, wcale nie o położenie i stan gwiazd niebieskich, ale o stan zdrowia Krolewskiego chodziło; lecz roztropnie zaczekał kilka minut, po których upłynieniu biorąc swoy Almanach czyli kalendarzyk rzekł do Astronoma: dziwić się muszę rozumowi i nauce twoiej wielki człowieku! zaiste umarłby był Krol Jmć, gdyby mu puszczo krew pod ow czas, kiedyś mowił; ale od owego momentu, już się znakomicie rozłożenie planet niebieskich zmieniło, i teraz właśnie postrzegam minutę szczęśliwą do upuszczenia krwi iego. Astronom zgodził się na to; Krol po puszczeniu krwi ozdrowiał, i po mału przyzwyczajono się do puszczenia krwi Krolom Boutańskim, gdy tego potrzebowali. Dotąd Mr. Lignac de l'homme & de la femme *considérés dans l'état de mariage, part. 1. Chap. V.*

Przez niedołężność, mowi Autor Dykeyonarza Medyki, rozumie się nieposobność człowieka do rozplodzenia rodu naszego; a

więc niedoleżność tym, jest w męszczyźnie, czym w niewieście nieplodność. Ta choroba roztrząsana różnie być powinna, podług różności skutkujących ją przyczyn. Rzadko uleczoną być może, gdy pochodzi z wady organów rodzących, lecz szczęściem, takowe przypadki, arcy rzadkie bywają.

Przyczyny dopadkowe są nierównie częstsze; takowemi przyczynami są: wyczerpienie sił czyli onych osłabienie, które następuje po ciężkich chorobach; gonorrhea skutkowana iadem wenerycznym; częste zmazy nocne &c.

Pomiędzy przyczynami dopadkowemi odległemi umieścić należy zbyteczne używanie kąpiel ciepłych, iako też wina i likworów wykisiałych, które słabią nerwy, a nawet zbyt dobre i wykwiśnięte stoły; oraz nadto obfite picie wody zimnej; przykładanie na jądra chust maczanych w wodzie zimnej; albo plastrów odurzających robionych z opium, szaleiu i innych; schadzke miłosną, nierządną lub zbyteczną i niewczesną; konstytucją zbyt zimną lub zbyt gorącą; iako wy nieład nadarzony w organach rodzących lub w pęcherzykach, i naczyaniach naczynnych przez operacyą wyrzynania kamienia; nieposobność i nieprzyzwoitość wieku, lekliwość, bojaźń, uprzedzenie, nieprzyjaźń, nienawiść, i t. d.

Starożytni kładli także między temi przyczynami przecięcie żył snujących się poza uszy, bo rozumieli, że te żyły mają iakowys stofunek działania z częściami ro-

dzaynemi; mniemali ieszcze że niedo-
 żność mężczyzny, może pochodzić z wytry-
 fknienia nasienia, jeżeli mężczyzna prędzey
 lub późney nasienie wypuszcza niż kobie-
 ta. Niedołężność pochodząca z chorob chro-
 nicznych trwa poty poki i one, i w tym sa-
 mym czasie uleczona bywa. Gdy iest sku-
 tkiem lęklivości, uprzedzenia się, leczy się
 wraz z uleczeniem imaginacyi obrażoney. Mo-
 żna także rozpędzić niedołężność zasnagnio-
 ną z piąństwa, z zbytecznego używania ką-
 pieli, kobiet, i innych rzeczy.

Wszystko co zdoła naprawić siły, iako
 mleko, iaja świeże, galarety, buliony, wi-
 no dobre, czekolada, niewypowiedzianie
 dobrem iest do zniszczenia tey choroby,
 gdy pochodzi z wyczerpania przyrodzoney
 czerstwości. Spokoyność umyśłu, rozryw-
 ka, i napomnienia leczą niedołężność, któ-
 ra ma za przyczynę iakową dołęgliwość umy-
 śłu.

Ci, którzy końcem pobudzenia się do u-
 czynku wenerycznego używają kantaryd,
 lub smagania się, mało tym kunstem zy-
 skują, a przeciwnie mogą się nabawić mo-
 czenia krwi, bólow nerek, wysuszenia i
 chudości, bo te sposoby zamiast niszczenia
 przyczyny, utrzymują ją i pomnażają.

„ Chcąc uleczyć niedołężność, należy
 „ roztrząsnąć przyczynę, z której pocho-
 „ dzi. Jeżeli pochodzi z twardości wło-
 „ kien, iako w starcach lub osobach zbyt
 „ chudych, potrzeba się udać do puszcze-
 „ nia krwi, do kąpiel letnich, do napoiow
 „ wodnistych obfitych, do enem, i ciagle

„ trwać w używaniu tych napoiów i tych
 „ kąpiel przez dni piętnaście, zachowując
 „ tryb dokładny; karmiąc się mięsniwem zwie-
 „ rząt starych, rybami morskimi, i uży-
 „ wając przyzwoitey agitacyi. W reszcie
 „ te lekarstwa staia się dosyć niepożyte-
 „ cznymi, gdy mężczyzna iest w wieku
 „ zbyt podeszłym. Nie mogą one przy-
 „ stać tylko temperamentom, w których
 „ zbyt uczyna suchość skutkuje niedołężność.
 „ Gdy niedołężność skutkowana iest przez
 „ rozwolnienie włókien, co się trafia w o-
 „ sobach nad to tłustych i zbyt delikatnych,
 „ które upadają na siłach za najmniejszym
 „ utrudzeniem; które są zniewiesciane, i
 „ zbyt miękkie względem pracy; uśdaz się
 „ do lekarstw, które mogą nadać spręży-
 „ stości częścim; takimi są nayprzód wody
 „ żelazne, wody *de Forges*, *de Passy*, które
 „ brać trzeba ciągle przez miesiąc, przez
 „ który także chory ma używać następuią-
 „ cego opiatu.

Weź *Wyciągu ptasiey rutki*

Piotunku, każdego uncyą 1.

Korzonka węzownika Wirgi-

nijskiego w proszku drahm 2.

Mandragory czyli Pokrzyku

Chińskiego drahmę 1½.

Krwii smoczey

Kasku ormiańskiego, każde-

go drahmę 1.

Szafranu marsa sieżaiącego uncy ½.

Zołci wołowey sieżałey tak

jak miod drahm 2.

Coccinilla pulverisata drachmę 1½.

„Zmieszay wszystko razem z dostateczną
 „ilością syropu mirtowego sześcącego, cho-
 „ry niech bierze pół drachmy wieczor i rano,
 „popiiając skłanką wody mineralney.

„Chory powinien wiele iezdzić na ko-
 „niu, mało spać, oddychać powietrzem
 „zdrowym, iakim iest powietrze wieyskie,
 „pić samo wino, albo z trochą tylko wo-
 „dy; a nawet powinien używać wina pio-
 „lunkowego po obiedzie; powinien usta-
 „wicznie rozrywać umysł i strzedz się pro-
 „żniackiego życia. Da także baczność Le-
 „karz, aby iego pacjent nie pościł, i aby
 „się purgował co dwa tygodnie dopokąd
 „się iaka odmiana nie pokaże.

„Niedoleżność skutkowaną przez wyczer-
 „pienie sił, łatwo można poznać po na-
 „stępujących znakach: Jeżeli chory czynił
 „ćwiczenia gwałtowne; iezeli nadto uży-
 „wał sił swoich w zabawie z kobietami,
 „iezeli sobie żałował lub nie pozwalał po-
 „karmow gestych i zdolnych do nadania
 „ciału siły; iezeli czuie słabości i omdle-
 „wania ustawiczne; iezeli puls ma drobny
 „i słaby; iezeli czuie ociężałość w rękach
 „i w nogach przy znakomitey zwątlato-
 „ści.

„Zapobieży temu sił wyczerpieniu, uży-
 „wając pokarmow wybornych, iako to bu-
 „lionu, kleikow ryżowych, z mięsa wołowe-
 „go, baraniego i z ptastwa domowego roso-
 „łow, i piiać wodę żelazną, do której przy-
 „miesznać należy połowę wina Burguńskiego.

„Po obiedzie będzie brał chory dwie lub
 „trzy łyżki wina kinkinowego, które opiszę-
 „my pod artykułem: *Słabość żołądka*; tu-
 „dzież będzie używał opiatu następującego.

Weź *Ekstraktu Jałowcowego* uncyi 2.
Kinkiny w proszku drahmy 2.
*Korzenia Mandragory Chiń-
 skiej w proszku* drahmy 2.
Cynamonu w proszku drahmę 1½.

„Zmieśćzay wszystko z dostateczną ilością
 „syropu skorki cytrynowey, abyś zrobił
 „Opiat, którego pół drachmy niech chory
 „zażywa przed iedzeniem Po użyciu te-
 „go opiatu, każesz robić buliony z mięsa
 „wołowego, starego koguta, połowy ku-
 „ropatwy, co wszystko będziez warzyć
 „dopokąd się nie wygotuje rosół mocny i
 „tuczający. Trzy buliony takie chory brać
 „będzie na dzień, nie przestając używania
 „opiatu, dopiero opisanego, któren pono-
 „wisz. W tym samym czasie każesz za-
 „żywać wywarzenia następującego: „

Weź *Korzonkow Mandragory Chiń-
 skiej wymytych i oskrobanych,
 od których pourzynasz koniu-
 szczki* drahm 2.

„Każ wszystko warzyć w kwarcie wody,
 „aby wyrzała kwaterka. Wywarzenia te-
 „go pić ma chory kilka szklanek we czte-
 „ry godziny szklankę po szklance.

„ Gdybyś czuł, że cię to lekarstwo roz-
 „ pala, przestanieś go na czas nieiaki.
 „ Chory tyle się tylko będzie mógł spodziewać
 „ uleczenia z wyczerpnienia sił, ile się szano-
 „ wać raczy pod czas używania tych lekarstw,
 „ ile unikać będzie mocnych ćwiczeń ciała
 „ i zbytkow, ile się zachowa w spokojno-
 „ ści przyzwoitey umysłu. *Diät. de Medi-*
 „ *cine.* „

NIEDZWIADK. (Hist. Nat.) Jest to o-
 wad ziemny średniey wielkości, dosyć po-
 dobny do raka. Rachuią ich kilka gatun-
 kow, z przyczyny rozmaitości ich koloru:
 w niedźwiadku szczególniey cztery części
 uważaia, to jest: głowę, pierś, brzuch i o-
 gon. Głowa jest nie co szeroka i wydana
 w górę, zdaie się bydz połączona z kiry-
 fkiem i pierśiami. Część naygodniejsza u-
 wagi i nayznakomitsza głowy, są usta czyli
 gęba, która jest otoczona małym włosiem, a
 składa się z dwóch zuchweczek, z których
 niższa jest rozdzielona na dwoie, mająca
 dwie szponki zakłowane, które się zdaia za-
 stępywać miejsce zębów do zmielenia, i
 starcia pokarmu: Niedźwiadek te dwie
 szponki może tak wciągnąć wewnątrz, że
 niekiedy dostrzedz ich nie można.

Z końca głowy widać wypadające dwie
 rączki, z których każda złożona jest z czte-
 rech artykulacyi czyli spoięń stawowych, a
 kończy się kształtem obcężkow, tak iak rą-
 czki raka rzecz nego.

Z obydwóch stron pierśi i trochę powy-
 żej wypadaią cztery nożki; szosta zaś pa-
 ra tych nożek opatrzona jest małemi pazno-

koiami czyli pazurkami zakrzywionemi, czyli szponkami.

Z siodmego ogniwa, które składaia brzuch, wypada ogon długi i sękowaty w nim postrzegać się daie sześć małych paciorków końcami do siebie przyczepionych iak w koronce; ostatni uzbroiony jest żądłem bardzo ostrym, wydrążonym wewnątrz i u spodu przekłutym małą, dziureczką; przez tę dziureczkę koląc niedźwiadek wypulcza kropelkę likworu białego iadowitego, ostrego i zgryźliwego, którego zbiorownia umieszczona jest przy końcu ogona.

NIEDŹWIADKI, znayduia się w wszystkich krajach gorących iakiemi są Azya, Afryka, Ameryka, Włochy, Hiszpania, Langwedocya i Prowancya; przebywai zazwyczaj na miejscach wilgotnych i chłodnych, w dziurach murowych i pod kamieniami.

CO SKUTKUJE w LUDZIACH UKĄSZENIE NIEDŹWIADKA.

Nie kiedy daie się czuć ból bardzo gwałtowny w części ukąszoney, z zimnem, stężeniem, otętwieniem i potem zimnym całego ciała. Ukąszenie w rękę skutkuje nabrzmiałością pod pachą, iak ukąszenie w nogę nadarza nabrzmienie podobne w krokowej łabiznie. Nie zawisłe od tych symptomatów, okolicy rany czernieia i staią się podobne częsciom spalonym. Czuć w tym miejscu świerzbiecie utrudzające, które się od rany po całym cieie rozchodzi.

Chory ma twarz wykrzywioną. w koło oczow zbiera się materya kleiowata. Łzy jego są lepkie; poruszenie artykulacyi nabiera otrętwienia, konstypacya i tenezm towarzyszą tym symptomatom, wymioty i czkawka wraz następują, nakoniec konwulsye kończą niekiedy i chorobę i życie chorego.

Z tym wszystkim ukąszenie niedźwiadka nie we wszystkich kraiach jest równą szkodliwem; nie trzeba go się obawiać w klimatach umiarkowanych, iakiemi są Prowincye południowe Francuzkie. A nawet z doświadczeń czynionych na niedźwiadku od Pana *Maupertuis*, i od niegoż podanych Akademii Krolewskiej umiejętności pokazuje się: że ukąszenie niedźwiadka rzadko nabawia okropnych skutkow, i że kilkoro zwierząt poniosło to ukąszenie bez najmniejszego uszkodzenia zdrowia. Ztąd można by wniesć: iż ta gadzina do wyprowadzenia ukąszeniem swoim skutkow okropnych, o których my mowili, potrzebuie zbiegnięcia się pewnych okoliczności, które ciężko determinować, n. p. własność szczególna części zakłutych żądłkiem, mogłaby być z tey liczby; każdy łatwo do rozumieć się może, iż gdyby żądło zakłuło część aponewrotyczną, ściagnową, lub nerwową, skutki zakłocenia musiałby się znakomitšemi pokazać, niż pod ów czas, gdyby niedźwiadek ugryzł w część muszkułowatą lub tłuszczową. Natura pokarmow ktorymi owad ten karmi się, i jego wygłodnia-

łość, mogą się także przyczynić do więk-
kszej iadowitości ukąszenia.

W tym smutnym zdarzeniu zalecają roz-
tarcie samego niedźwiadka na ranie zro-
bionej, tudzież oleiek z niego wyciągni-
ny do smarowania; ale te lekarstwa win-
ny większą część skuteczności swojej ma-
łej dzielności, iaka w krajach utempero-
wanych bywa iadu niedźwiadkowego; w sa-
mej rzeczy takowe miejscowe lekarstwa, bar-
dzo nieskuteczne bywają w krajach gorą-
cych. Udać się należy do potnych, iakie-
mi są: dryakiew, sol lotna żmii i rogu ie-
leniego. Woda Lucyi może zastąpić miey-
sce wszystkich innych. Z drugiey strony
tak należy we wszystkim leczyć ukąszenie
niedźwiadka, iak ukąszenie żmii, o którym
niżej.

Materya Lekarska używa niedźwiadka w
rozmaitych sposobach. Robią niedźwiadko-
wy oleiek, który wyciągają, gotując ży-
wo te owady w olejku migdałow gorzkich,
lub też mocząc po prostu rozgniecione nie-
dźwiadki w oliwie pospolitey. Ten oleiek
jest bardzo dobry przeciwko ischuryi bądź
nerkowej, bądź pęcherzowej; smarują nim
kilką razy na dzień lędźwie lub słabiznę
podbrzuszną. Biorą nawet niekiedy we-
wnętrznie na toż samo, drachmę jednę lub
2. w jakim oleykowatym napoju.

Robią ieszcze inny oleiek niedźwiadkowy
składany, nazwany oleykiem niedźwiadko-
wym *Matthiæ*. W skład tego oleyku wcho-
dzi tak ogromna liczba substancyi lekarskich,
tyle aromatów, tyle gorzkiek i innych, iż

nie łatwo można zgadnąć, jakie wyprowadzić może skutki. Przedtym mocno był wzięty w gorączkach zjadliwych i w ospach złego charakteru. Szacowano go ieszcze mocno na ukąszenie zwierząt iadowitych; uchodził za antydot i niezawodne przeciwrobaczne, ale teraz bardzo rzadko używanym bywa.

NEDZWIEDZ: (Mat. Lek.) Jest to wielki zwierz czwornogi, dziki, okrutny, drażniący, i dosyć powszechnie znany. Tłuszczy czyli sadło i żółć tego zwierza używane są w sztuce lekarskiej. Sadło niedzwiedzie ma cnotę odmiękcżającą, rozwiężniącą, rozrzedzającą, rozpędzającą, jest dobre na reumatyzm, pedogre, ściatykę, siniaki, ztluczenia, smarują nim części obrążone lub chore. Przyznają mu także własność wyprowadzenia włosów.

Na żółć niedźwiedzią zapatrują się iako na wyborne lekarstwo przeciwko wielkiej chorobie, dychawicy i żółtacze, gdy będzie wzięte wewnętrznie od dwóch kropli aż do dziesięciu. Używają iey także zewnętrznie do czyszczenia starych wrzodów.

NIEMOTA. (Szt. Lek.) Niemym nazywamy tego który nigdy nie miał władzy mówienia, lub który ją utracił. Wiadomo wszystkim iż bywają niemi od urodzenia, a takowi pospolicie bywają nieuleczeni, z tym wszystkim nie schodziło na takich, którzy się zatrudnili przywracaniem im mowy, i wielu dosyć się dobrze udał ten dobroczynny zamiar. Pan Wallis w Anglii dokazał tego, że za pośrednictwem iego

pracy kilku niemych, dosyć wyraźnie mówili *Amman* w *Hollandyi* i *Peireire* we *Francyi*, zadziwiali także talentem tego rodzaju. Przytoczymy tu obserwacyą *Tomasza Bartholina* zapisaną w *Aktach Kopenhadzkich*, która tego dowodzi. Przyzwany byłem mówić on do pewney *Dziewczyny* dziesięcioletniej, która nagle oniemiała. Kilku miesięcami wprzód czuła wielką boleść w kolanie prawym, po mocnym drzeniu, gdy w reszcie ból przeszedł nagle z kolana do szyi, utraciła mowę; widziałem że iey szyja mocno nabrzmiała z strony prawey. Bez wątpienia ta nabrzmiałość cisnęła na nerwy krtani, w reszcie język był w stanie zdrowym. Chora po używaniu rozmaitych lekarstw cephalicznych, zaczęła w miesiąc mówić. W *Ephemerydach* ciekawych natury znajdujemy ieszcze wiele obserwacyi które dowodzą, że ci którzy tylko przypadkowo w niemotę wpadają, częstokroć bardzo łatwemi i prostemi sposobami odzyskują władzę mówienia. Kładziemy tutaj postrzeżenie *Samuela Gedeliusza*. Przyprawiono do mnie dziewczynę blisko dziewięć lat mającą, która aż do tego wieku bardzo wyraźnie mówiła; ale gdy stare wrzody które miała na głowie wyschły same z siebie od tygodni pięciu, od owego czasu zaczęła bardzo trudno mówić, a wkrótce zupełnie mowę zamknęła. Jadła, piła, spała dobrze, zgoda wszystkie funkcye odbywała iak w stanie naturalnym, z tym wszystkim niemą była. *Examinowałem* tę dziewczynę w której znalazłem tufę dobrą, żem zaś, śadził

iż musi być napełnioną złemi humorami, dałem iey proszek który ją rufzył i dołem i górą. Po pierwszym ustrząśnieniu wymiotowym, chora wymowiła kilka słów, a potem więcej, tak dalece, że za pomocą tego jednego lekarstwa, zaczęła mówić tak wyraźnie, iak przedtym.

Potarius (Centon 2. curationum earat. 2.) wypisał przykład pewnego młodzieńca; który spadłszy z drzewa bardzo wysokiego zupełnie stracił mowę, lubo się nigdzie najmniejsza wzdętość nie pokazała, ani żadna nadbiegłość. Tego młodzieńca wyliczono purgującym i inlepkim rozrzedzającym oraz rozwiężującym.

NIEPAMIEĆ. (Szt: Lek:) Tym słowem wyraża się niedostatek pamięci, który może pochodzić, albo z konstytucyi dziedzicznej muzgu, i pod ow czas nie może być uleczony; albo z starości. Inna rzecz wcale gdy niepamięć następuje po apoplexyi, po strząśnieniu muzgu przez iaki raz gwałtowny odebrany w głowę, lub przez upadek; gdy go skutkuje zbior wodnistości w muzgu, albo iakiekolwiek ciśnienie na to trzewie. Nieszczęścia, boiaźń nagła, troski dofkwierne, ćwiczenia weneryczne zbyteczne, zbyt częste zbytki w picciu i iedzeniu, zbyt długie spanie, nadto częste branie narkotycznych mogą przytępić pamięć. Widziano kilkanaście osób utracających tę drogą władzę po chorobach ciężkich. *Krzysztof Vega* pisze, iż pewien Franciszkan, tak dalece utracił pamięć po gorączce ostrej, że chociaż

przedtym był należycie biegły w Teologii, nie umiał rozpoznawać liter, ani mógł sobie przypomnieć nazwisk nayużywaniszych rzeczy. *Tomasz Jordanus* wspomina o pewnym studencie uczącym się Sztuki Lekarskiej w Montpellier, który po odebraney ranie, taki poniozł szwank na pamięci, że się musiał powtórnie uczyć tego wszystkiego, czego nayprzody dzieci uczyć zwykły. Dofyć częste mamy przykłady, iż dzieci, które mają dowcip, rozładek wcześny i pamięć ogromną, w wieku lat piętnastu stają się potym tępemi i tracą pamięć. Dzieci Paryżkie i Miast wielkich podlegleysze są niż inne, tey nieszczęsney zmianie, która po większey części zawisła od pierwiastkowej Edukacyi.

NIEPAMIĘĆ towarzysząca starości i mająca za przyczynę konstytucyą dziedziczną jest nie uleczona. Jeżeli pamięć ustaie, a żadna oczywista tego przyczyna nie poprzedziła, obawiać się należy, napaści apoplexyi lub paralizu. Jeżeli niedostatek pamięci zawisł z zbytkow wenerycznych albo z zbytkow picia i iedzenia, należy odmienić tryb życia. Jeżeli skutkowany jest apoplexyą albo wzruszeniem muzgu, użyć masz lekarstw cephalicznych. Niepamięć następująca po wielkiej chorobie, częstokroć rozpędzana bywa od samey natury w stosunku pokrzepiania sił.

Ogołem mówiąc bardzo ciężko jest naprawić upadłą pamięć, a nawet tak pożądane-go skutku nie trzeba się spodziewać tylko od

czasu i od naydoskonalszego trybu pożycia. Są jednak przypadki w których można zażyć pomyslnie cephalicznych i antispazmodycznych, iako to, kwiatow kocenkowych, lipowych, pierwiosnki, konwalii, piwonii, baldryanu, kubebow, kwiatu muszkatowego, goździkow sklepowych, spirytusu bursztynowego, foli ammoniackiey, w dozie kropli dzieśnięcia wieczor i rano. Kichające, masticatoria i inne hidragogiczne, mogą przynieść iakążkolwiek pomoc.

NIEPŁODNOSC. (Szt: Lek:) Nazywamy niepłodnością w niewiaściach to, co w męszczyznach zowiemy niedoleżnością. Zaraz powiem co rozumiem o nazwiskach i o kolicznościach tego oplakanego stanu, o którym Pan Thomas (w odzie pod tytułem: o powinnościach towarzyskich) mówiąc, zawołał.

*O człowiecze czyż zniesiesz, by twe serce
tkliwe!*

*Nie znato słodkich nazwisk, Oyca, Corki,
Syna,*

*Wszak i Huron co życie prowadzi błędliwe,
Czuje w krwawym leżysku, że słodysz jedyna,
Zdziczone serce jego napelnia; gdy w koto,
Niego skacząca dziatwa śmieie się weselo. (a)*

(a) *Ces noms, ces tendres noms, & de fils,
& de père,*

*O homme seroient-ils étrangers à ton
coeur?*

*Le sauvage Huron dans son sanglant re-
paire,*

En connoît la douceur.

Z tego co się wyżej, pod artykułem niedoleżności powiedziało zrozumie czytelnik, że niedoleżność jest stanem owym męszczyny, w którym, bądź z przyczyny niedostatecznego uczłonkowania, bądź z innej jakiegokolwiek zawady, mąż nie może oddać żonie, długu czyli raczey powinności małżeńskiej. Azatym, ile razy byś napadł na człowieka pozbawionego obydwóch znaków męstwa, śmieie rzec możesz, że jest niedolega, a zatym że jest nieplodnym. Atoli męszczyna może na siebie ściągnąć imię nieplodnego, lubo będzie zupełnie zdalny do dopełnienia łóżkowego uczynku. Ileż to osob, prawie całe życie używają rozkosz przywiązanych do zjednoczenia płci obojga, lubo z częstych ofiar miłości, nie otrzymują żadnego z owych drogich zadatków, które ludziom pewien gatunek nieśmiertelności iedniają.

Ten ja to stan nazywam stanem nieplodności, nieprzywieszując znaczenia słowa raczey do tej, niż do owej osoby małżonków. Nie zapatruję się tutaj na nic, tylko na ich związek, niby na rzecz stanowiącą pewną całkowitość, która nic skutkować nie może, dla wad, szczęściem rzadko obojey płci pospolitych, ale przeciwko którym równie małżonka iak małżonek złączonemi siłami walczyć powinni. A więc nayprzody niekorzystne związki stanowią nieplodność. Jeżeli męszczyna jest niedoleżny, będzie nieplodnym, iakom iuż powiedział, i jego małżeństwo, musi także bydź koniecznie nieplodnym, lubo pod ow

czas małżonki iego w niczym nie będzie można winować.

Zdawało mi się nienuchronnie potrzebną rzeczą, abym to przełożenie wprzód uczynił, niżeli się zapuszcze w samą ośnowę artykułu. To przełożenie tym potrzebnieysze w samey rzeczy było, iż męszczyni, byle tylko dali dostateczne swojego męstwa znaki, mniemają, że cała przyczyna niepłodności ich małżeństwa, od samych żon zależy.

W artykule niedośiężności; daliśmy tłumaczenie obszernie wszystkich cech charakteryzujących stan takowy, nie zapominając podania sposobow lekarskich na znieślenie go, gdy uleczonym być może. Teraz niechay sobie czytelnik wystawi człowieka wkraczającego w szranki zawodow mifosfnych, opatrzonego we wszystkie talenta, ktoremi natura obdarzać zwykła męszczyznę: aby mógł kosztować słodczy przywiązany od niey do uczynku odpłodzania istoty sobie podobney. Oprocz tego, niech się czytelnik dorozumiewa, że ten nasz człowiek ziednoczony sercem z małżonką, którą mu Niebo przeznaczyło, używa wszystkich praw małżeństwa, opaja się roskoszą, ale płacze nad niepożytecznością uciech, ktorych obrazu nie mu ponawiać nie będzie mogło w wieku zniżczalności i niemocy fizycznej. Stan tak opłakany zasługuie na uwagę Medyki. Wskazać ludziom sposób pewny odpłodzania się, jest to być pożytecznym swemu wiekowi i potomności; a Francya nigdy nie zapomni,

izby Henryk II. był umarł bez zostawienia następcy, gdyby się nie był udał po zbawienne rady do sławnego *Fernela*. (b)

Ta gorąca chęć zostawienia po sobie potomstwa, nie mniej na sercach Królów, iak na sercach prywatnych ludzi jest wyryta. Ubogi mieszkawiec wioski, który syna swego wprawia do zręcznego kierowania pługiem, i który umierając, zostawia mu chałupkę,

(a) Gdy Henryk II. pojął w małżeństwo *Xiężną d'Urbain*, bezdzietnie żył z nią lat 20. *Niecierpliwość Króla* sprowadziła do Dworu *Jana Fernela* Lekarza z *Pikardyi*, któremu zlecono leczenie niepłodności Królowy. Gdy przybył, Monarcha pytał się go: Czy dużo dzieci narobisz mey żonie. *Fernel* odpowiedział Królowi roztropnie: Najjaśniejszy Panie, do Boga tylko należy dać W. K. Moi dzieci przez swoje Błogosławieństwo, do W. K. Mei należy robić je, a do mnie przyłożyć się tym, co jest właściwe Sztuce Lekarskiej ustanowionej od Boga na leczenie słabości ludzkich. *Fernel* przywrócił Królowey płodność, dając iey małżonkowi rady, które Król nieprzetamianie zachowywał, i dla tego został Oycem dzieściu dzieci Królowa, przez wdzięczność za tak wielką usługę, dawała Lekarzowi za każdym urodzeniem 10. tysięcy talerów, oprócz innych znakomitych podarunków i nadgroź.

Dupleix Histoire de France Tom III.

wprawione do pracy ręce, i umocowane należyście zdrowie; też same w miłości oycowskiej czuie słodczy, też same rozkosze; co ow, który przed skonaniem, głowy dziełek swoich, wieńczy okazałym znakiem mocy i powagi.

Gdy po kilku złączeniach, których dokładność stwierdziły zobopolne uniesienia małżonków, znaki towarzyszące poczęciu i ciążności nie pokazują się; mąż i żona powinni się starać o odkrycie, i jawne poznanie przyczyn swej niepośobności do odtworzenia sobie podobnych ludzi. Powtarzanie rozkoszy nie powinno być tak częste, aby płyn nasienny miał dosyć czasu do doskonalenia się. Wiadomo wszystkim, że nasienie prześtaie być płodnym, gdy pragnienie rozkoszowania często przerywa działanie organów, które odłączają i preparują ten płyn; pod ow czas bowiem pozbawiony bywa duchow ożywiających, którym winien całkowitą swą dzielność; muszkuły przeznaczone do utrzymywania sprężyn w czynności, od czego zależy pomyślny skutek wystrzału, słabo już pełnią swoją funkcją; skład drogi, który mają prześtać w miejscu przeznaczone od natury do zapładzania, nie może być w nie wrzucany z ową siłą popędliwą, która kładzie różnicę pomiędzy męszczyzną czerstwą, a męszczyzną osłabioną przez zbytki rozkoszowania.

NIEPŁODNOŚĆ skutkowana zbytkami przemiatającemi łatwa jest do uleczenia. Młody męszczyzna utrudził się nie potrzebnie zby-

tecznym sił swoich ronieniem; pobudzony do rozkoszy podarunkiem znakomitym, który mu obiecali rodzice jego żony, jeżeli ją w pewnym czasie uczyni matką; z dzieł swoich miłosnych zrobił sobie cel kalkułu, który go bez przestanku zatrudniał. Pelen rozpaczy, że jego usiłowania nie brały skutku, miał żonę w podeyrzeniu o niepłodność; tym czasem podług roztropney iednego Lekarza Rady, wstrzymał się od zeyścia miłosnego dni dwanaście, siły jego zyskały pierwszą czetstwość. a gdy nazad powrócił do domu, dowiódł: że nie zawsze błędzą małżonkowie gdy młodych i rozkosznych swych żonek odjeżdżają.

Wstrzymanie się samo od uciechy bywało czasem niezdolne do naprawienia nierządów skutkowanych uciechami zbytecznemi; wielu zaś osób znaydowało pociechę w używaniu następującego lekarstwa.

Weż Jay,

4

Ubiy mocno z poł szklanką piany ślimaczey; doday:

Soli,

Imbieru w proszku, każda szczy: 1

Genseng pulverisat:

granow 20

Inna ieszcze przyczyna niepłodności zachodzi w gwałtowności poruszeń i uniesień, które miotają małżonkami. Ta przyczyna trafia się między osobami żywemi, gorącemi, które nagle przyspieszają walki miło-

śney, a nie uśluia zatrzymać iey na chwile. Pomiedzy zwierzętami zapłodzenie nie wy-
ciąga kilkakrotnego zeyścia, bo bydłęta po-
większey części nie równie spokojniey roz-
kosznią iak człowiek. Człowiek podając się
zbytecznie obłąkaniu imaginacyi wołatyli-
zuie, i rozprasza swą rozkosz; towarzyska
maiąca ie dzielić zaledwo zaczyna się wyle-
wać na nie, gdy męszczyna żaluie iuż za-
żytych, nowe uślowania przywracają go zno-
wu uciezke; nagli na rozkoszne chwile, aby
prędzey nadchodżyły... Lecz próżno, roz-
kosz ulatuie przechodząc od jednego do dru-
giego; ieżeli nie umieją zatrzymać iey; ieżeli
obydwa małżonkowie nie umieją poznawać
znaku obwieszczającego korzyśną pieszczotę,
ieżeli w tey samey chwili miłość nie pokryie
ich swemi skrzydłami, mogą się obawiać aby
niepłodność nie zatrula im słodczy małżeń-
stwa, lubo jednak to nieszczęście nie zawsze
się przytrafia, iak gdzieindziej zobaczymy.

Odkrywşy tę nieprzyzwoitość łatwo iey
zapobiedzć. Umiarkowanie w miłości w oso-
bach temperamentu krwistego równie iak
cholerycznego, dostatecznym bywało nie-
raz lekarstwem na uczynienie płodnemi mał-
żeństw. z ktorych same rozkosze bezkorzy-
śne wynikały. Mowiąc o temperamentach
w artykule małżeństwa powiedzielişmy, że
męszczyna konfitytucyi choleryczney, po-
winien byđz uważany iako nayspodobniey-
szy do płodności, nadewşyřtko gdy złączony
będzie z kobietą krwistą; dořyc jest na
tym do zrozumienia, że z związku męszczy-
zny cholerycznego z niewiařtą, tegoż sa-
meo temperamentu nie potrzeba się liezne-

go spodziewać potomstwa, chyba że wiek zanosząc nie zwykłą spokojność w naygorętsze uniesienia, połączy w obydwóch przytomoty potrzebne do płodności.

Małżeństwo osob krwistych rzadko kiedy bywa nieplodne, chyba że szczegolna iaka zawada kładzie tamę i przeszkadza dopełnieniu zamiaru natury. Postrzegają że ofoby takowey konfitytucyi będąc z natury wesołemi, skłonnemi do rozkoszy, czynią płodnemi niewiaſty, które zostawić wprzód, żyjąc z mężami temperamentu cholerycznego, nie mogły potomka. Słowem człowieka krwistego przenioſłbym nad innych we wſzystkich przypadkach, w którychby ſię obawiać należało nieplodności z ſtrony kobiety. Talenta iego fizyczne nie ſą tak okazałe iak w konfitytucyi choleryczney, lecz to nadgradza drobnemi owemi uprzymoſciami, od których częſtokroć zależy pomyślność zeyſcia małżeńſkiego. Niewiaſty flegmatyczne nie mogą wpaść w lepszé ręce iak gdy ſię doſtana w małżeństwo cholerykow a nawet melancholikow: zimność ich konfitytucyi uczyniłaby ie niepożytecznemi na łonie męſzczyzny temperamentu flegmatycznego. Z tym wſzystkim i w takowym zdarzeniu przekładam męſzczyznę krwiſtego. Mam znakomite zaufanie, które doſwiadczenie częſtokroć poparło, w iego moralnych i fizycznych talentach do miłości. Nie mogę ſię doſtateczniey z tego wytłumaczyć iak przytaczając naſtępujący Apolog.

„ Pewien Baſza lubił nieſkończenie zgromadzać do ſwego ogrodu roſliny nay-

„ rzadsze i najciekawsze. Odebrał dwa
 „ krzewia jednakowego gatunku, bardzo
 „ wielkiej delikatności, która się ieszczę
 „ pomnożyła długością podróży, odmianą
 „ klimatu i różnością gruntu. Powierzył
 „ ich pieczołowitości dwóch niewolników
 „ różnego charakteru, którzy mu przyrze-
 „ kli zupełną troskliwość w hodowaniu tych
 „ latorośli; aby tym mocniej zachęcił o-
 „ grodników Bafza, przyślał na Mahome-
 „ ta, że da wolność temu, którego rośli-
 „ na najprzód wyda kwiaty. Każdy się
 „ dorozumie iak pilni, iak baczni i czynni
 „ bydź musieli w roztrząsaniu tego wśzytk-
 „ kiego co bydź przydatnym, co przyśtać
 „ mogło powierzonym im roślinom, do któ-
 „ rych wypielegnowania przywiązane było
 „ dobro ich naydroższe... Jedną z tych roślin
 „ miała bydź pielegnowana od *Indyanina* ży-
 „ wego, niecierpliwego, czerstwego, dru-
 „ ga od *Europejczyka* nie mniej żywego,
 „ ale mniej niecierpliwego i który niedo-
 „ statek mocy umiał nadgradzać zřeczno-
 „ ścią. *Indyanin* krokiem nieodchodził od po-
 „ wierzoney sobie rośliny. Co moment nową
 „ sobie koło niey zadawał pracę; co moment
 „ na nowo polewał; ani czaſu, ani pracy nie
 „ oszczędzał... Młoda latorośl uſtawicznie
 „ z iednego mieysca na drugie przenoszona
 „ była; tu ſłońce zbyt gorące było; tam
 „ wiatr iey oftry dokuczał, ſchnie nareſzcie,
 „ a z nią wſzytkie nadzieie ogrodnika.....
 „ Przeciwnie *Europejczyk*, zdał się mniej
 „ trudnić rośliną niż iego *Towarzysz*, ale
 „ niczego nie zaniedbywał, umiał ſożyć ſwą
 „ pracę, a nadewſzytko umiał z niemi cze-

„kać na potrzebne okoliczności. Jeżeli
„li upały młodey iego krzewinie dopie-
„kać zaczynały; moy towarzysz Indya-
„nin, mówił z uśmiechem, już ochłodził
„korzenie swey wychowaniczki, skwapliwie
„przesadza ją w cienie. Biedny! nie rozu-
„mie czego iey potrzeba, boleję nad tym,
„ale mu się niepowiedzie praca. Mało ma
„zności praw natury. Z tym wszy-
„stkim ona to upładza ziemię, a nie ta gar-
„stka ludzi rozrzucona po powierzchni o-
„kręgu. Gdy rośliny krzewiące się, wy-
„suszzone upałem obwieszczają ludziom, że
„im potrzebne odwilżenie, czyliż natura
„nie zdaie się jeszcze oczekiwać większego
„stopnia upału? Ktoż nie postrzega, iż
„wprzód niżeli krzewia odbiorą odwilżenie
„to tak zbawienne, wszystko się przykła-
„da do usposobienia ich, aby mogły stać
„i wsiąkać w siebie korzystnie te wpływy
„zbawienne? lekkie chmury układają się z
„lekka, łagodzą, łamią nateżone promie-
„nie słońca; powiewy zefirow miotaia
„z wolna i swobodnie gałęziami i liśćmi
„roślin, a nie zmniejszając upału sposobią
„je do wsiąkania soków, które dla nich
„natura gotuje. Wyziewy lekkie wznoszą
„się na atmosferze i zdaia się do tego, a-
„by ułagodziły wrażenie zbyt żywe, kto-
„reby nagły deszczu spadek mógł uczynić
„na młodych roślinach.... W ten czas
„to dopiero odżywa się prawdziwa potrze-
„ba; w ten czas uczynić iey należy zadość.
„W ten sposób rozumując nasz ogrodnik
„fizyk, naśladował w swych postępkach na-

„ turę i łączył pilne hodowania z iey
 „ przepisami. Jakoż widział wkrótce,
 „ że powierzona iego hodowaniu roślina,
 „ rozwiać się i rozpuszczać gałęzie zaczę-
 „ ła; młodociane pączki pokazały się na ich
 „ koniuszczkach; a rozwinienie ich dało
 „ miejsce okazałym dla swej piękności
 „ kwiatom, których zjawienie się miało
 „ przynieść wolność bacznemu i rozsądnemu
 „ Ogrodnikowi. Wcale inny los miała krze-
 „ wina hodowana od Indyana. Zbyt usilną
 „łożył pieczołowitość. Naymnieysza od-
 „ miana, które troskliwe iego oko postrze-
 „ gło w roślinie, zdawało mu się potrzebą
 „ nieodwłocznego zaspokoienia wymagają-
 „ cą.... Z tym wszystkim, i iego roślina
 „ nie obumarła, ieżeli nie zechcemy na-
 „ zwać śmiercią, stanu oplakanego istoty,
 „ która nie może zostawić potomstwa swego.

Wystrzegając się małżeństw niezgodnych i
 niestołownych temperamentów, można być
 pewnym niejakim sposobem zostawienia dzie-
 ci, które uwiecznią bytność sprawców dni
 swoich. Lecz ci którzy niezczęściem w
 nieprzyzwoite naturze swej zasłuli związki,
 nie powinni rozpaczać o płodności małżeń-
 stwa swego, byle tylko ściśle zachowali
 dane wyżej przepisy. Widzieliśmy,
 że pokonanie pierwotney ośob konfitycyi
 iest prawie niepodobną rzeczą: można ją
 jednak z czasem ułagodzić, przynajmniej
 stołownie do tego, o co tutaj idzie; a spo-
 soby dokonania tego zamyśłu nie powinny
 być zasiłgane tylko z nayprostszych pokar-
 mow. Naprzykład tryb życia powinien da-

żyć do sfłumienia zbytaczney gorącości w choleryku, który wziął w małżeństwo kobietę melancholiczną lub flegmatyczną, gdy tym czasem ona powinna używać pokarmów nadających większy ton, większą dzielność i sprężystość organom.

Temperament krwisty wyciąga trybu życia, któryby chłodził krew i spokoił oney zburzenie. Osoby takowey konstytucyi powinny się wstrzymać od wszystkich potraw mocno przyprawianych. Likwory zbyt fermentowane, zbyt mocne są im przeciwnie. Powinni używać mięsów zabranych z rodzaju zwierząt żyjących trawą i ziarnami iakieimi są: woł baran, cielę, i ptastwo domowe; iarzyny ogrodowe, wyjąwszy czosnek, cebulę, gorczycę, szparagi, karczochy, seler, kapustę &c. przystoia osobom krwistym. Nadewszystko mocno baczyć powinny, aby wyziew transpiracyi był zawsze wolny; zatamowanie tego przedachu pociąga ciężkie przypadki.

Podczas doskonałego zachowania przepisanego trybu, starać się chory będzie, aby nie zaniedbywał stosownego do stanu swiego ćwiczenia, a które nie pomalu przyczynia się do utrzymania w czerstwości przymiotów fizycznych człowieka krwistego. Chronić się będzie wielkiego rozproszenia; bo ponieważ już z natury swojej bardzo jest skłonny do rozkosz, nie powinien używać sposobów pomnożenia icoy w sobie. A zatem dobrze robi, gdy się wdaw uważne czytanie książek. Nadewszystko zaś w tey zabawie chronić się powinnienn owych, kto-

re pobudzając imaginacją do rozkoszy staia się niebezpiecznemi, żywość człowieka krwistego, podziwienia godną łatwością udziela zmysłom, naylżeysze wrażenia, a ofoby tego temperamentu łatwo ustępuia rozłechtaniu ktore niemi miota.

Ludzie choleryczni, podczas obiadu, powinni nad wszystkie pokarmy przekładać, owe, ktore rozwalniaia zbyt wyprężone fibry, ktore odwilżaią, chłodzą i łagodzą. Tryb życia przepisany temperamentowi krwistemu, dosyć przystoi osobom wymienioney dopiero konstytucyi; żołądek ich jest mocny, i nic im nie jest tak przeciwnego iak wstrzemięźliwość. W lecie nadewszystko baczność i czuyność nad swoim zdrowiem mieć powinni, chronić się napoiw tegich i pokarmow rozgrzewaiących, ryb morskich, ktore podlegaią zgnilizności, &c. mogą zapobiedz upałowi wnętrzości, konstupacyi, piiać co rano kilka szklanek wody na czczo, co połgodzina szklanka po szklance.

Osoby tey konstytucyi maią się ieszcze chronić namiętności mocnych, ktore machine ciała oslabiaia mocnym strząśnieniem. Przechadzka, muzyka, uciechy spokojne są dla nich środkami zdrowia, gdy tym czasem próżnowanie, nudność, długie przyłożenie do pracy i uporczywe w niey trwanie, są dla nich okropne. Powinni poszukiwać obcowania ludzi owych, ktorzy są obdarzeni imaginacją wesolą i żartobliwą, iak się im chronić należy ludzie tegoż samego oo oni temperamentu.

Wszystko co uboży i wyniszcza krew może skutkować temperament melancholiczny: a więc wstrzemięźliwość, powietrze zbyt ciepłe, wszystkie likwory, wina szumujące, długie bezsenności, gwałtowne ćwiczenia namiętności żywe i mocne są szkodliwe melancholikom. Tryb im przyzwoity jest ow który w krew może wprowadzić dosyć płynu, aby mógł ten płyn przeniknąć części krwi nadto zbliżone. Chleb dobrze wykiszony, mięsowa zwierząt trawo-żernych i młode domowe ptactwo, mają być nasadą tego trybu; iarzyny ogrodowe służyć mają tym mięsiwom za przyprawę, do których można czasem dodać lekkich aromatów, tak iakośmy powiedzieli w artykule *Niedoleżności*.

Osoby temperamentu melancholicznego powinny się chwycić tego wszystkiego co może zwolnić zbyt nateżoną imaginacją. Przechadzka, Muzyka, rozrywki spokojne, są prawdziwą dla nich indykacją. Jak tylko mogą najmniej przebywać powinny w pokoiu: bezpośrednie dotykane się powietrza zewnętrznego i umiarkowane ćwiczenie, tym zdrowsze dla nich będą, iż przez ich pomoc i imaginacją rozrywać, i razem organa wzmacniać mogą.

Konfitytucia flegmatyczna obwieszcza upadającą na siłach naturę; w stanie choroby wymaga lekarstw któreby wzruszyć i wstrząsnąć mogły machinę; w stanie zdrowia, Cieżeli go osoby takowej konfitytucyi posiadają, tryb powinien dopełniać tych samych, zamiarów; wszystko co rozgrzewa

i ofusza, przystoi tutaj z pewnym umiarem komaniem, którego roztropność nauczyć powinna Lekarza. Męszczyni flegmatycy powinni oddychać powietrzem suchym, powinni umiarkowanie używać likworow fermentowanych, wina, kawy, czekulady, strzedz się nadewszystko aby dygestyi nie zalać enemami, które w tym miejscu prawie zupełnie są niepożyteczne, bo wszystko, co chłodzi, co odwilża i rozwalnia jest szkodliwe. Mięso wołowe, baranie, ptactwo domowe lepiej przystoią osobom tego temperamentu, niż młode zwierzęta, które obfitują w wilgoć, iako n. p. cielę, iagnię, prosię. Ze wszystkich jednak rzeczy najbardziej zalecić trzeba ćwiczenie ciała, powiększenie ruchu i ciepła ztąd wypadające, bardzo jest potrzebne do ułatwienia odsączan czyli sekrecyi, tudzież innych funkcyi naturalnych.

Biegli Lekarze postrzegli, że rzadko znaleźć można flegmatyków pomiędzy żołnierzami, rolnikami i temi wszystkimi, którzy muszą żyć z pracy rąk swoich. Ze zaś flegmatycy są zawsze mniej płodni niż inni ludzie, łatwo każdy może wytłumaczyć dla czego ludność daleko jest późniejszy pomiędzy ludźmi wielkiego świata, którzy prowadzą życie próżniackie i gnuśne od ludności wieśniaków i obywateli miast mniejszych.

Pewien sławny Lekarz Akademii Paryzkiej, równie znaiomy talentami, które go czynią poważnym w Sztuce Lekarskiej, iak wymową

przekonywającą, która na iego lekcyę przyciąga tłum słuchaczów, zdał mi się pokładać nieiaka uśność w człowieku flegmatycznym, co do zapłodzenia. Przyczynę tego daie, uczony Akademik w swych Lekcyach Fizyologicznych taką: ludzie temperamentu flegmatycznego, ponieważ nie są podlegani bodzcom imaginacyi, nie podawają się ponętom miłości, czyli raczej potrzebie fizycznej ściśle wziętej, tylko w ten czas gdy płyn nasienny już jest w tak znakomitej ilości, iż ich do tego nieuchronnie determinować musi. W nich za tym płyn nasienny, tak długo przebywał w organach spermatycznych, ile do tego była potrzeba, aby za pośrednictwem mocnego przygotowania, nabył nie zawodnie cnoty zapładzającej. Może, że ta uwaga wypływa z systemu Hipokratesa o zapładzaniu, ku któremu Pan *Petit* pokazał nieiaka skłonność. Bądź co chce, nawet przypuszczając zdanie Pana *Petit*, można powiedzieć; że jeżeli męszczyzna konstytucyi flegmatycznej ma iaki talent do rozmnożenia rodu, okazy pokazywania talentu rzadko mu się napotykać daie dla przyczyn wy tłumaczonych pod artykułem Małżeństwa. Dodadź jeszcze należy, że te wszystkie talenta muszą się przyciemnić w człowieku, który urodziwszy się z wielką spokojnością, względem miłości, puścił się na nierządy, przez próżność, źle zrozumianą, lub będąc uludzony powabem gorszących przykładów &c. bo raz jeszcze powtarzam, człowiek takowey konstytucyi najmniej uciążliwości czułby w stanie bezżeństwa.

Każdy rozpoznawający swoy temperament podług wzoru, iaki po części daliśmy w artykule małżeństwa, i po części damy w artykule temperamentow, będzie mógł użyć sposobow przełożonych powyżey ulagodzenia i zatarcia niejakiego, przywar stanowiących niepfodność, a ktore istotnie zależą od osobistej każdego człowieka konfitytucyi. Własności stanowiące pierwiałtkowe temperamenta, ponieważ nie zawżę same panują w człowieku, wypadają ztąd kombinacye, ktore rozmaite pomiędzy temperamenta ufpofobienia i różnice wprowadzają. I w tym iefzcze przypadku każdy w fzczegolności ma wiedzieć rozmaite fwego temperamentu przymiełzania, aby mógł ftofowną do nich wprowadzić odmianę w tryb pożycia. I tak n. p. temperament krwifty łączy się niekiedy z temperamentem melancholicznym, a flegmifty z cholerycznym. Pod ow czas należy także zeftofować dwa tryby, dwom ziednoczonym temperamentom przyzwoite.

Pomiędzy pokarmami przepifanemi w sposobach uczynienia małżeństwa pfodnym przez poprawę iakiej konfitytucyi temperamentu, umieściłem dwa napoje, kawę i czekoladę, ktore wielu, ofobliwie zaś pierwfzą, ma za niezdatne do dopełnienia zamierzonego celu. Co się tycze czekolaty ief to pośilek ktora pfredko nadgradza poniefione utraty i skorym wzmacnia fposobem. Pośiadając te dwie własności, musi upładzać rozkofze małżeńskie, a nadewsfyfko przyfioi ofobom flegmatycznym, ktore potrzebuują nagabających.

Pewien

Pewien Lekarz Angielski mający w ręku swoich suchotnika pogrążonego w najmizerniejszym stanie, poradził mu używanie czekolady; chory wkrótce zupełnie ozdrowiał (*Traité des alimens de Lemerî*) że zaś żona chorego, chcąc się przypodobać mężowi, wciągnęła się w używanie czekolady, a lubo osądzoną była za nieplodną przed tym, miała kilkoro dzieci, oczywiſta, że ten napoy, dobry jest w pewnych okolicznościach, na nieplodność. Jeżeli czekolada nie często tak znakomite wyprowadza skutki, to przeto, że źle przyſtoſowana bywa, lub że składające ją materye nie ſą dobrych przymiotów. Używanie czekolady nie może przyſtać ani krwistym, ani cholerykom; bo pierwszych nad to rozgrzewa, a drugich nadto tuczy, ieſzcze bardziej w nich pomnażając krew. Wanilia i burſztyn które zwykli dodawać do Cacao i do cukru w robieniu czekolady, czynią ją niezdolną i ſzkodliwą wſzystkim tym oſobom, które ſą rozpalone i ktorých krew w uſtawicznym zoſtaie wrzeniu. Nadto uważać należy, że ten poſilek takim podpada okolicznościom iako i wſzystkie inne, to ieſt: że chcąc z niego dobry otrzymać skutek, nie należy się zbytecznie przyzwyczaić. Nałog czyni go prawie obojętnych przymiotów.

Nie mogę tu przytoczyć tego wſzystkiego co mowiono za kafe i przeciwko kafe, bobym muſiał kilka tomow napisać. Podług niektórych Doktorow wywarzenie tego ziarna ieſt *praſervativum* przeciwko wielu chorobom, podług innych potrze-

baby go na zawsze wygnać z Europy. W Szkołach Paryżkich roku 1695 utrzymywano propozycyą, w ktorey twierdzono, że używanie kawy równie męszczyzny jak niewiaſty czyni nieſpoſobnemi do płodzenia. Zyczyćby należało, aby ten napoy nie był tak ogólnie i nałożnie używany, nie rozumiem jednak, aby kawie można przypisać przyczyny niełudności doſtrzeżoney w Europie. Pan *Hequet* w traktacie o *diſpensach na Poſt Wielki* przytacza historyą naſtępującą, w zamiarze dowiedzenia, iak kawa wpływa na ludność. Pewna Krolowa Perſka, nie wiedząc coby chciano robić koniowi, ktorego uſiłowano powalić o ziemię, pytała ſię na coby tak mocno nim miotano. Urzędnicy grzecznie dali do zrozumienia Monarchini, że go chciano wałaſzyć. Na co ſię tak bardzo trudzą, odpowiedziała, *niechaj mu tylko kawy dadzą*. Rozumiała, iż doſtatecznym tey powieſci dowodem był mąż iey, ktorego używanie kawy uczyniło obojętnym względem iey.

Łatwo wſzytkiego dowieſć co wiziemy, gdy zoſtana na bok uſunięte okoliczności, ktoreby mogły oſłabić zdanie naſze. *Stenzel* przytacza też ſamą historykę co Pan *Hequet*, ale przyłączone od niego uwagi dowodzą, że nie zawsze potrzeba wyciągać ogólne wnioſki z ſzczegolnego przypadku. Ktożby śmiał utrzymać, że kawa ieſt wymiotnym, przeto: iż *Boyle* widział iednego człowieka, ktoremu filiżanka tego wzmoczenia, ſłużyła za najmocniejszy emeticum.

„ Używanie kawy, mowi *Stenzel*, nie tyl-
 „ ko że nie osłabia sily ludzi temperamentu
 „ żywego i mocnego, i części rodzayne ma-
 „ iących w dobrym stanie, ale nad to służy
 „ im za podżogę do miłości. Skutkuie prze-
 „ ciwnie w osobach słabych; ktore mają
 „ wielką obfitość flegmy, ktore zbytecznie
 „ wiele noszą w sobie cząstek ziemnych, i
 „ ktorych narzędzia rodzayne omdlewiają. Z
 „ tych liczby był *Mahmud Kaszin* Krol Per-
 „ ski, wielki pitiak na kawę, i ktorego ten
 „ nałog pozbawił sposobności oddawania
 „ małżeńskiey powinności. *Toxicologia de*
Stenzel.

Nie jest moim zamiarem, iakom się oświad-
 czył wyżej, okazać: że zbyteczne uży-
 wanie kawy żadney niepociągą nieprzyzwo-
 itości. Wiem co sławni Lekarze mówili o
 chorobach ciężkich ktore skutkować może:
 ale dosyć jest powiedzieć, że ten napoy,
 gdy jest bardziey z potrzeby niż nałogu uży-
 wany umiarkowanie, wzmacnia żołądek;
 pamięci i imaginacyi nadaie żywości, i w
 człowieku, wznieca wesołość. Wiadomo,
 że w wielu związkach, nieplodność jest skut-
 kowana przez pewien gatunek otrętwienia
 melancholicznego, ktore się przeciwi zie-
 dnoczeniu okoliczności od iakich zawiła pło-
 dność, a więc napoy posiadający cnoty przy-
 znane kawie, może niekiedy bydz dostate-
 cznym na połączenie takowych okoliczno-
 ści (NB. *Turcy zapatruią się na kawę iako*
na rzecz tak potrzebną, że mężowie obowią-
zują się uroczystym kontraktem, iż iey zo-
nom swym dostarczać będą.) Ale kawa na-

dewszystko w osobach flegmatycznych, wyborne powinna rozpiadzać skutki, byle tyle nie używały iey w wielkiej ilości, aby śnać nie podpadły losu Mahmuda wspomnianego. Przeciwnie zaś osobom, wyschlým, lub owym których krew jest w gwałtownym zburzeniu, szkodzić musi, bo ie zbytecznie do miłości napędza. *NOTA BENE DLA PĘCI PIĘKNEY.* Niewiaśły, nadewszystko gdy są ciężarne, bardzo powinny być ostrożne względem używania kawy; bo może skutkować hemoragie, z których częstokroć powstaie poronienie. Zbyteczne używanie tego napoiu osłabia nerwy; a w takowym stanie najmniejsza choroba, a nawet samo zęgnienie, nadarza symptomata straszliwe, którym kobiety delikatne oprzeć się nie mogą.

„ O wy! ktorzy na rozłożystey pierśi troy-
 „ piętrzyśty nosicie podbródek, i zaledwo zdo-
 „ łacie dzwigać brzemie sążniste go brzuca!
 „ ieżeli wam zdrowie wasze miłe, używaj-
 „ cie tego napoiu pełnego ognia, wygo-
 „ tuie i wywarzy w was zbior szkodliwy
 „ humorow ktore was uciskaia; w całym cie-
 „ le waszym wznieci zbawienny i obfity
 „ przedech wyziewow, a w krotkim czasie
 „ z pociechą patrzeć będziecie na tęchną-
 „ ce w was brzuch i sadło, i ofwobodzeni
 „ zostaniecie od tak przykrego ciężaru. „
*Traduction du Poëme de Mr. l'Abbé Massieu
 sur le café.*

Niekiedy także zbyteczna tusza przeciwi się zapłodzeniu, a nawet uczynkowi, z którego płodność wynikać zwykła, kładzie

tamy: w tey okoliczności ani męszczyzna ani niewiaſta nie ſą niedoleżnemi, a jednak nie mogą dokonać małżeństwa. Jeżeli zawada ta pochodzi z ſtrony niewiaſty, powinna być powolną na wſzytko czego po niej żąda małżonek pragnący dzieci.

Można dla ułatwienia wſzelkich trudności, pozwolić małżonkom takiego, iakie im ſię podoba położenia. Religia nie przeciwi ſię temu, gdy celem do ktorego podobne uſiłowania zmierzają, ieſt rozmnożenie ludzi. Przeciwnieyſzą nie równie ieſt rzeczą świętoſci dogmatów religii używać rozkoſz nieplodnych i czezych, niż łożyc wſzelkie ſtaranja na uczynienie ich korzyſtnemi przez ſposoby ktore natura i inſtykt wſzytkim wſkazuje zwierzętom. Niechę tutaj radzić małżonkom owych położeń wynalezionych od rozwiozłej wſzeteczności, bo one zamiast znieſienia nieplodności, ieſzcze więkſzą skutkować zwykły... Niechay te zwo-
dnicze położenia ktore ſercom ſkażonym i zepſutym zdają ſię wyſtawiać widok rozkoſzy, zoſtają na zawſze w mieyſcach, w ktore miłość nigdy bez wſtrętu nie przenika. w owych mieyſcach, gdzie rozkoſz ſiedzi pod poſtacią okropney poczwary, ktorey z zaciekłoſcią i ſzaleństwem ofiary palą! *Hymen* czyli Małżeństwo bacznieyſze na użyczenie rozkoſzy drogiey dzielności, niż na rozmnożenie ofiar ktore ią przyzywają, wyłącza z ſwych obrządkow, wſzytko co może wſtyd i przyſtoyność zaſtraſzyć.

Wſzelkie połozenie dążące do pozbawienia rozkoſzy pożytkow, ktorych ſię z niej spo-

dziewać należy przeciwnie jest prawom natury; przeciwnie wszystkie położenia znoszące zawady które kładą tamę poczęciu, powinny być pozwolone w okolicznościach potrzeby.

Gust fantastyczny niektórych mężczyzn, sprawujących powinność miłosną stojąc, koniecznie musi czynić niepłodnym związek płci obojga. Mamy niektóre postrzeżenia dowodzące, że takowa pozycja, pomyślnie przyniosła skutki: lecz te postrzeżenia tak są rzadkie, iż nie tak dowodzą, że w tej posturze utrudzającej można znaleźć szrodek pewny poczęcia, iako raczy namiętności mocney, która ożywiała kochanków, którzy pokonawszy zawady przeciwnie swym rozkoszom, korzystali z kilku momentów ukradkowych i pełnych trwogi. (*Autorewie, którzy nam zostawili swoje względem takowego sposobu łączenia się uwagi; uważyli także, że po ciąży następuje złączenie prawie zawsze przeciwnaturalne, które równie matkę iak dziecię wystawia na nayoczywistsze niebezpieczeństwo. Voyez les observations sur l'accouchement de Maurieux*) Oprocz niepłodności, która wynika z tego sposobu łączenia się z niewiaścią, ieszcze samo mężczyznę zdrowie musi niezmiernie cierpieć, bo iak bardzo dobrze uważa *Vernette* „pod ow czas wszystkie części nerwowe, w pracuią i czuią utrudzenie, które sobie „zadaliśmy. Oczy w tym uczynku bywają „zalsnione, spina dorsi mocowana; kolana „drżą... i to to jest źródłem wszystkiey „tłasości, wszystkich pedogrow i rhuma-

„tyzmow naszych. Postrzeżenie następujące wyiete z *Onanizmu*, potwierdza co *Vennette* powiedział.

Pewien mężczyzna, uniesiony guſtem oſobliwſzego gatunku ku *Wenerze* naygminniejszey, i nie znaiący innych rozkoſz procz owych które mu ſię w rogach ulic lub ich zakątkach nadarzało ſpotykać w poſturze o iakiey mowa, wpadł w wyczerpnięcie ſił ſtowarzyszony z bólami nayokrutniejszymi neręć, tudzież z atrophią, czyli wyſchnieniem udów i nog połączonym z paraliżem tych ſamych części, który ſię zdawał być następnoſcią położenia, w iakim zwykł był koſztował ſprośnych miłoſtek. Umarł przeleżawſzy na łożu boleſci półroku, w ſtanie równie zdolnym do wzniecenia liſci iak poſtrachu.

Nie doſyćże na tym przykłądzie, do odwracania od ſprośney ſwawoli mężczyzn, którzy zaięci nierozſadną prożnoſcią, chlubią ſię z dowodem mocy i dzielnoſci, używając ſpoſobu złączenia tak okropnego w ſwych ſkutkach?

Z pomiędzy innych położeń, w których ſię mężczyzna z kobietą łączy, odrzucić nam należy, ieżeli niechcem przeſzkadzać zapłodzeniu, wſzyſtkie owe, któreby mogły oddalać na wzajem części nigdy nadto blisko przyſunionemi być nie mogące. I tak niewiaſta, która nie czekaiąc w ręku małżonka pieſzczot którei ią ma obſypać, wyprzedza rozkoſze, i zabiera mieyſce wcale nie dla niey przeznaczone, mieſza natu-

ralny rzeczy porządek. Rozkosz może się uśmiecnać na widok tego przeistoczenia, ale hymen nie będzie miał żadney pobudki do cieszzenia się z powolności męża, który się daie małżonce wdzierać w swoje funkcy.

Uśłowiania małżonków ofiarujących miłości, w położeniu obwieszczającym gnuśność i niciakiś swobodney zwątlności gatunek, częstokroć w niczem nad wymieniony nie jest szczęśliwsza. O wy! którzy dzieci chcecie mieć za świadka swych rozkosz, porzućcie utrudzające krzesło, które nie przeciwiąc się waszym pieścizotom, przytępią ich żywosc! Miłość ze wszystkiego co napotyka trón sobie buduje, ale utrudzenie wznawia zawady rozkoszy; potomność ma ważne prawa, do waszych uciech; nie podobna abyście ich nie znali; a rozkoszować bez pożytecznie jest popełniać świętokradzką niepamięć na prawa tych, co po nas nastąpić mają.

Wielu ba większa część męszczyzn nie ma takiego, co by ich przymuszało do odmieniania powszechnego prawa w pieścizotach miłosnych. Ta sama iedostajność dostatecznie stwierdza, że pospolity rozkoszowania sposób, jest najstosowniejszy do chęci samey natury. (Twierdzą niektorzy że Hottentoci w złaczeniu się miłosnym muszą odmieniać położenie z przyczyny wyrosku nadzwyczajnego, któremu prawie wszystkie ich niewiastry podlegają) Patrz pod artykułem ŁECHTACZKA, §. o częściach rodzajnych niewiastry. Jeżeli zaś prawie wszystkie zwierzęta rozmnażają swoy rod w po-

ściaci zupełnie przeciwney, to przeto : iż będąc mocniej przywiązane do rozkoszy ścisłe wziętey, nie mają sposobności rozkoszowania inaczej tylko za pośrednictwem narzędzia które je wiąże ; a imaginacya nie prawie na ich rozkosz nie wpływa.

Człowiek nieskończenie różniący się od zwierząt, wszystkimi zmysłami smakuie rozkosz ; bicie serca daje hałło rozkoszy wszystkim innym częściom ciała ; całowania pełne ognia przyzywają pieszczotę , widzi własnymi oczami, że już roztaacza szkarłat róży po liliach małżonki drżącey w jego ręku.... Słodczy rozbiiera jego członki przed użyciem rozkoszy.... Nakoniec poracza się zupełnie rozciągłości swych uniesień ; gdy miłość przywierając powiekę tey która je wznieca , daje znak , że obojgu źródła rozkoszy otwiera. Ktoreż położenie może być szacowniejsze nad to : które łącza wszystkie poboczne i przybyshowe powaby uciechy ? W wszystkich innych nic nie mogą dostrzedz prócz haniebnego wynalazku rozpusty, prócz bydlęcey i utrudzającej zmyślności, ktorey niepłodność , podobno najmniejszą jest nieprzyzwrotnością.

Mężczyźni chcący płodnemi uczynić swe pieszczoty, nie powinni, ile możliwości oddalać się od prawa natury ogólnego. Mówię, ile możliwości ; ponieważ ziednoczenie niewiały bardzo delikatney z mężczyzną zbyt dzielnym wymaga przezorności i zabiegów, których ubliżyć nie mo-

zna. Niewiasta powinna kosztować rozko-
fzy nieobawiając się niczego, a pieśczęty
miłosne nie upadną na swojej żywości, cho-
ciaż nie tak prostym sposobem udzielane
będą.

NIEPŁODNOŚĆ mająca za przyczynę nikcze-
mną rozległość części która rozróżnia mę-
szczyznę od kobiety, niknie. jeżeli niewia-
sta stawia na przyłepy małżeńskie w po-
łożeniu przeciwnym powłócznie wziętemu.
Pod ow. czas macica znajduje się w poło-
żeniu przyjaźnym poczęciu, a płyn nasien-
ny nie napada na zawady, któreby mu bro-
niły wpływu do gruntu który ma zapło-
dzić. Tym jeszcze sposobem małżonek
może używać praw małżeństwa, bez nara-
żenia się na niebezpieczeństwo życia matki
lub dziecięcia, gdy ciężarność przeciwi
się sytuacji pospolitej. *W Ameryce wszy-
śkie narody... zawsze się strzegły zbliżyć do
niewiaśt, które mieli w porozumieniu cięż-
żarności; podług wszelkiego podobieństwa
do prawdy, zwyczaj ten, potrzeba umieścić
między najsławniejszymi przyczynami, dla
których tak mało rodziło się w Ameryce
dzieci garbatych, ułomnych, szpetnych, kto-
rych rozmnożenie, więcej niż mniemamy, za-
leży od bydlęcej niewstrzeżliwości.* *Re-
cherches Philologiques sur les Americains.*

Przyczyną niepłodności pospolitszą nad po-
wszechnie mniemanie, jest stan obrzezka w
niektórych męszczyznach. Męszczyzna dziel-
ny smakuje w rozkoszy której podziału do-
mieszczą małżonki, a nie niemoże przyiść

do zapłodzenia iey, bo koniec pręcia, to iest sama galka albo główka (zakryta iest mocno obrzeżkiem. Ta niedogodność, którą zowią *phimosis* nie zawsze tak znakomitą bywa, aby potrzebowała pomocy sztuki; dostatecznie atoli, zagrozić może płodności. Pewien męszczyna przeżył 10. lat małżeństwa, nie mogąc sobie ziednać żadnego potomka; utrudzony ustawicznymi żartami i nie miłem przywiciół dworowaniem, przedsięwziął wszystkich ruszyć sposobow na zawarcie ust żartownisiom. Po kilku naradzeniach się z Lekarzami, postrzegł: że zawada do płodności zniknie w iego małżeństwie, za pośrednictwem pewnych ostrożności, których łatwo mógł użyć, w pieśczeniu się z małżonką (każdy łatwo się dorozumie co trzeba czynić w takowym przypadku) Obrzeżek nie tak mocno przylegał do główki, iżby go odkryć nie można. Sposob ten udał się, a tytuł oycy nadgrodził mu obficie małe utrudzenie, które ponosił w udzielaniu swych uniesień małżonce.

Powiedziałem, że ta zawada płodności iest pospolitszą nad nasze mniemanie, a Chirurgowie mogliby potwierdzić moje zdanie wielu doświadczeniami tego gatunku, na które powszechnie nie wielką bacznąść dają ludzie, bo większa ich część ciemna iest zupełnie w tey mierze.

Z tego, że części potrzebne do udziału małżeńskiego związku, nie pokazują się w takiej proporcji, iaka się potrzebną zdaje, nie należy wyrokować o niepłodności

małżonków, ani ich tym postrzeżeniem zrażać. Mówiąc o częściach rodzajnych płci oboiej, widzieliśmy że błona nazwana *hymen* i którą bardzo rzadko zdarza się napotykać, bywa niekiedy zawadą do płodności, bo kładzie tamę samemu nawet uczynkowi, z którego zapłodzenie powstaje. Ta zawada może bytć zniesioną przez operacyą Chirurgii ktorey liczne przykłady wystawia nam praktyka. Małość członka charakteryzującego męszczyznę, nie zawsze bywa przeszkodą do zapłodzenia; bo widziano, że tacy nawet męszczyźni, którym zawistne przypadki odmówiły połowę pręcia, małżeństwa swoje płodnemi czynili. Takowe zdarzenia są rzadkie, ale dosyć jest na iednym trafie, aby mieć prawo spodziewania się iego powrotu.

Małżonkowie w ten czas powinni naradzać się względem sytuacji swoiej, w ten czas mają roztrząsać przeszkody zobopólnego ich szczęścia, i naradzać się o sposobach dopięcia zamyśłow prawych i cnotliwych, gdy chuci nie dokuczają im swoją podżogą. Niechay w unięsieniach ktore poprzedzają pieśzcoty i towarzyszą im, nie tracą oka z tego, czego wyciąga dopełnienie zapłodzenia: to jest, aby część charakteryzująca męszczyznę zapuszczona była należycie, i aby dobrze był wykonany wystrzał nasienny. Niechay nadewszystko pomną, iż nic nie powinno spóźniać tego wystrzału, ani przeszkadzać przeniknieniu nasienia, aż do macicy. Te przybyiszowe pieśzcoty, te rozkosze oszczędzane i iedna-

ne sztuka, utrudzając narzędzia, uszkadzając je w sprężystości. Męszczyzna może z wolna roziątrzać rozkosz, aby wprowadził harmonią która w niey panować powinna, ale niechay małżonka strzeże się powiększać pragnienia które go pożera, przed zasyceniem onego. Chuci zbyt długo doznające uporu rodzą uciechę prawie duchowną, w której daleko więcej imaginacya niż zmyśły uczestnikują; że zaś nie imaginacya ale zmyśły upładzają związki miłosne, nikogo dziwić nie powinno, że uniesienia zwątlale dręczących swe żądze kochaukow, dobrowolnie nieplodnemi bywają.

Dotąd widzieliśmy, że niektóre przyczyny nieplodności małżeństw, mogą być zniesione zupełnie: pokażemy teraz inne tym uporzeczwsze, że ich siedlisko jest w massie humorów; co się trafiać zwykło, ilekroć zachodzi iaki, iad szczególny, który wszystkie rozcieki ciała psuje, zaraża i kazi. Przypadki towarzyszące chorobie weneryczney, mogą czasem uczynić nie zdolnym do zapłodzenia; gonorrhea, upławy białe, choroby napadające na części rodzayne płci oboiej, lub które bywają symptomatami złośliwey Wenery, mogą wyprowadzić ten okropny skutek, tak iako i iady skorbutyczne rakowate, wolowate &c. Takowe choroby mogą być pokonane Sztukę Lekarską, która moim zdaniem raczy na pokonanie istotney choroby, niż na zniesienie nieplodności, wyrzec swą siłę powinna; bo nieplodność za zniesieniem skutkującej ją przyczyny sama przez się zniknie.

Zbyteczna otyłość przeciwi się płodności: sadło, w osobach mających włókna zwolniałe, zastępuje miejsce nasiennego płynu, który został w bezczynności przeto, że nie jest preparowany tegiemi i mocnemi organami. W tej okoliczności cała rzecz zależy na trybie, któryby zdołał nadadź sprężystości częściom. Takowy tryb tym lepiej przystoi, że osoby tłuste, bywają zazwyczaj zbyt delikatne, zmiękczałe, i żadnego utrudzenia znosić nie mogą. Widziałem wiele kobiet, które uleczone zostały z niepłodności, samym ćwiczeniem ciała, przez przechadzki i jazdy. W początkach cierpiały, ale powoli nabywały konstytucyi czystej tak potrzebnej do dopełnienia świętych praw natury... Iluż to dzieci winno swe urodzenie mądrym sławnego Tronchina radom! Walczą jeszcze przeciwko otyłości krótkim spaniem, używaniem pokarmów mogących rozpaścić, pić wina, likworów mocnych, ale umiarkowanym, jedną z głównych niepłodności przyczyn jest także zbyt w mocnych trunkach, a bać się potrzeba, aby przez zaniedbanie wczesne lekarstw, skutki nie nabrały stopnia natężniejszego.

Hippokrates radzi chcącym mieć dzieci aby nie pili wina białego, chyba że będzie naturalne i mocne. Wiadomo, że używanie tych napoiów nie zawsze czyni niedołężnymi, ale czyliż przeto mniej działa nieporządku i szkody, kiedy na małżeństwa roztacza niepłodność?

Osoby niepłodne z przyczyny zbytecznej otyłości, nie powinny krwi puszczać tylko

w przypadku nieodbitey potrzeby (a nie kto inny iak oświecony Lekarz, o tey potrzebie przekonywać ie powinien) purganie powtarzane i używanie wod rdzawych czyli żelaznych iest tutaj wskazane; ale iakośmy wyżej powiedzieli, ćwiczenie ciała i rozrywka dla umysłu roztropnie iednane, naydzielniey powinny się przyczyniać do uleczenia tey choroby.

Po purganfach i używaniu wod żelaznych z pomiędzy których naybardziej zalecaią wody de *Passy* i de *Forges*, zażyiesz lekarstwo następujące:

Weź Szpiku wołowego,	uncyą 1
<i>Jay świeżych żółtkow,</i>	Nro: 2

Ubiy to wszystko razem,

<i>Bursztynu szarego,</i>	granow 4
<i>Imbieru,</i>	szczyptę 1

Położ wszystko na talerzu na faierce, i każ warzyć aż do stężałości ialecznicy.

Tę ialecznicę ziesć powinien całą zrana na czczo, i wypić na to szklankę wina Hiszpańskiego lub Kanaryjskiego; powinienciagle używać przez dni 8. iezeli zaś chory cznie się zbyt rozpalonym, przestać powinien, bo iakmy powiedzieli wyżej, ostrożnie używać trzeba tego wszystkiego co mocuie naturę.

Kapiele, o których iuż mowilem w artykule *Niedoleżności*, przyczyniaią się ieszcze do znieślenia nieplodności w osobach

zbyt tłustych, a które przez dola własney duszy są niezmiernie delikatne. W niektórych klimatach kąpiele mogą zastąpić mieysce ćwiczenia ciała.

Niewiaſty Tureckie prawie zawsze są w beczynności, a płodność swoją winny kąpielom, które są właściwym *specificum* przeciwko waporom i więkſzey części przypadkow ſpazmodycznych, któreby powinny napastować, niewiaſty prawie zawsze leżące na Sofach. Byle tylko z nich która przepędziła dni piętnaście bez użycia kąpeli, zaraz ją głowa boli, i całe ciało ieſt udreżone; te ſymptomata są właściwemi poprzednikami dolegliwości, które zwykły dreżczyć kobiety beczynne.

W kraiach nawet Wſchodnich nie zbywa na iej nieprzyzwoitościach wynikających z zbytku kąpeli, ktorymby nie trudno było zapobiedz, gdyby zabobonność nie przeszkadzała. Zbytecznie tam używają kąpiel; każdy poczciwy Muzułman, ſkoro z żoną ſpał, obowiązany ieſt do wyczyszczenia ſię przez kąpiel. Tureczyn młodzian, ma obowiązek uczęszczania do łaźni, gdy w nocy nadarzy mu ſię ſen iaki lubieżny. Z ſwey ſtrony kobiety, obowiązane są do kąpania ſię dla tych ſamych przyczyn. (Część tylko iedną i to najmniejſzą przytaczamy pobudek zniewalających Turkow do kąpeli, którą rozpoczynają na nowo, ſkoro tylko uſłyszają krzyk ſwini, lub gdy ſię pod czas kąpeli pies do nich &c przybyli, *Voyez le Diſt. Encicl: au mot ABLUTION*) Niewiaſty Tureckie

reckie uwolnione są od uczęszczania do Mecz-
zetów pod czas godzin pacierzowych; ale
łożnia jest istotnym ich obowiązkiem prze-
pisanym prawidłami Religii, z którego się wy-
łamać nie podobna. Nie ma w Turczach
żadney wsi z Meczetem, żeby oraz łożni
publicznych nie było.

Złe skutki kąpiel zawiśły ieszcze od iako-
ści i przymiotow wody, tudzież od przecią-
gu bawienia w wannie. Jeżeli woda jest go-
rąca, nadarza synkopy, wymioty, zawrót
głowy, kardyalgie &c. Z drugiey strony
niewiaśły Tureckie długo zostają w kąpieli,
w nich są obowiązane ubierać się; w nich ie-
czeszą, myją ie po kilkakrotnie, i w nich
kunштownie układają ich włosy. Niezawisłe
od czasu iakiego na to wszystko potrzeba,
służebne kąpać zwykły wraz z niemi ich
dzieci, koło których też same sprawują ob-
rządki. Męszczyzni ktorzy tylko wchodzą
do kąpieli, a po obmyciu się zaraz wycho-
dzą, czują dobre oney skutki, nie naraża-
jąc się na przypadki dręczące kobiety.

Łatwoby było wyciągnąć korzyść znako-
mitą z kąpiel w naszych klimatach, oddalając
na bok to wszystko, coby szkodliwego być
mogło. Nayprzod trzebaby się chronić na-
śladowania Panow Ruskich, ktorzy po łożni,
a łożnią tą bywa piec należycie wypalony,
ktory nazywamy suchą wanną, idą do łożka
i biorą naymocniejszy kordyalne. Tak robić
jest to w iedney chwili niszczyć dobre skutki
użytego lekarstwa; jest to rozplądzać zawią-
zki wielu niebezpiecznych chorob, albo przy-

najmniey wystawić się na przepędzenie dni swoich w omdłałości niezdatney do niczego.

To co tu mówię, nie jest wcale obcą przedkiewzięciu mojemu osnową. Pod ow czas gdy Filozofowie bezzenni krzyczeli. *Oycowie i Matki zanurzajcie dzieci wasze w Styzie*; dziwiono się i przykłaśkiwano ich Deklamacyom, ale zawsze przestrzegano dawnego sposobu wychowywania potomstwa. Gdy biegli lekarze, w towarzyſtwie naylorządnieyszego rozumowania, i naybacznieyszego doświadczenia, zaczęli popierać głos Filozofow; gdy *Lisotowie* przytoczyli własne potrzeby, i gdy zawołali: przyzwyczajajcie pomału dzieci wasze do kąpiel zimnych; wielu ludzi uczuło ważność tego sposobu wzmocnienia młodych, i rozpoczęto używać łaźni zimney. Ale coż się stało? Dzieci przeznaczone do zanurzenia w wodzie zimney, zaczęto nurzać w wodzie ciepłej, a potrzeba było się wrażenia zbyt mocnego na ciele ukochanego dziecięcia; i ciągniono daley używanie kąpiel ciepłych; i ja sam widziałem dosyć dzieci, które z dobrodziejstwa zbytteczney swoich rodziców tkliwości, nigdy nie wyrosną, chyba na ludzi słabych i chorowitych, jeżeli dolegliwości, któremi już są rażone, dozwolą im przebieżec wymiar pospolitego życia.

Osoby słabe, popadłyby tey samey nieprzyzwoitości, gdyby kąpielami ciepłymi waleczyć chciały z nieplodnością; nade wszystko, gdyby na wzor Moskiewskich Pa-

Now, po wzięciu takowey kąpieli nie stawali się przywrócić tonu i sprężystości włókno. Siła drażników *Carogrodzkich*, o ktorey cuda prawią, nabywa się i utrzymuje ćwiczeniem ciała. Byliby dalecy od tego stanu, aniby ich włókna nigdy nie mogły odzyskać stopnia mocy, który im jest potrzebny, gdyby się w chwilę wyyscia z kąpieli, poręczali miękkości i próżniactwu. W Rosyi ludzie pospolici, którzy z wielu miar, nierownie roztropniey sobie poczynają iak ludzie wielkiego świata, w łaźniach iedzą śnieg lub lody, gdy tym czasem ciało pływa w potach, które tym samym staie się droższym nierownie odciekiem. " Gdy Muzyk, mowi P. *Clerc*: ostrzegając, że muzyk znaczy chłopca albo człowieka gminnego, gdy muzyk, wypoci się do woli, wychodzi z łaźni goluteńki, z ciała tak czerwonego iak rak ugotowany, kurzy się niby z pieca, mimo tego rzuca się w rzekę, która zawsze bywa w pobliskości. Jeżeli lody zimowe nie dozwalają mu tego, przestaje na skropieniu się od stóp do głów wodą zimną czerpaną w przyrębłach; dopełniwszy tego obrządku wdziewa na barki kozuch, i piie ieden lub dwa kieliszki spirytusu żytnego; jeżeli go na gorzałkę nie stać, piie mocne piwo... Takowa łaźnia czyni muzyka wesółym, lekkim, i zdatnym do prac naitwardszych... Tym to sposobem hartują stal... Ludzie gminni, są słowa Xiędza *Chappe*: wychodzą z łaźni zupełnie spoceni, i pod czas nayostrzejszych mrozów taczają się po śniegach; doświadczaia

Co ij

zatem w jednym momencie i gorąca od 40. do 60. stopni i zimna wyższego nad stopni 20. a żadnemu nie podpadają ziemi przypadkowi.

Z tego sposobu brania łaźni wynika ta znakomita korzyść, że mężczyźni i kobiety gminne, częstokroć zachowują się od wielu chorób ciężkich lub się z nich leczą używając łaźni parowych, i po nich zaraz umarzając się w wodzie zimnej; gdy tym czasem, dystryngwowani Rosłycczykowie, złym obyczajem się po łaźni, dostają fluxyy, bólów gardła, katarów uporczywych, które często zmieniają się w dychawicę, lub które się kończą na suchotach; zwolnieniu włókno, rozmiękczałości ciała, zbyt ciężkiej otyłości, która tak łatwo skutkuje niepłodność. Nic nie masz pospolitszego iak widzieć Damy Rosłyckiej, z obwiniętą głową i sztyją skarżącą się na słabość z oziębienia pochodzącą.

„ Trzeba żebyś wiedział mowi Hrabia „ *Algarotti*, że w tym Kraju, w Moskwie, „ zwyczaj niesie: aby dzieci z pieca gorącego, w którym ie czas nieiaki trzy- „ mają, rzucać w wodę zimną lub na lod. „ Tym sposobem hartują ie na gorąco i „ mroz, czynią ich daleko bardziey nieran- „ liwemi od pociskow odmian rocznych, ni- „ żeli Achilles był na wystrzał strzał i dzid... „ Ztym wszystkim każdy piechor, oprócz „ broni, zawsze nosi płaszcz; w potrzebie „ odwiązuie go i nim się okrywa, na śnie- „ gu spi tak smaczno iak w naylepszym łó- „ żku... Pokarm żołnierza iest bardzo o- „ szczędny,... gdy leży w obozie, dają mu

„maki; kopie sobie w ziemi piece i chleb
„w nich piecze. Gdy go Wodź chce u-
„raczyć, daie mu pewien gatunek sucharu
„bardzo twardego, ktoren utłukłszy; go-
„tuie z solą i zielkiem, ktorego wszędzie
„pełno. Naywiększy zaś czas życia prze-
„pędza w poście &c. &c. „

Zważywszy należyie to świadectwo o
Moskalach, należałoby się zapatrywać na
nich iako na iedyny Narod, w którym nay-
czerstwieysza dzielność założyła siedlisko.
Ztym wszystkim, pomiędzy nimi, iak i po-
między wielu innemi Narodami, rozmnoży-
ły się owe wady obyczajów, ktore ustawi-
cznie truią ludność. Gdzieindziej mowieć
będziemy o niektórych bezprawiach i prze-
stępach postrzeżonych od Xiedza *Chappe* w
czasie podróżowania do Syberyi, a dziel-
nie przeciwiących się doskonałości rodu lu-
dzkiego w Narodzie, ktory za pomocą kli-
matu i pewney części Edukacyi fizyczney,
mogłby byđź zawżie czerstwy i nie zmor-
dowany.

Wszystko co dąży do czerstwego wzmocnie-
nia ciała w wieku ieszcze młodocianym, w
wieku dojrzałym robi naydzielnieyszych w
szrankach miłości zapasnikow, a Mężczy-
zni takową mający Konstytucyą, muszą ro-
wnie celować w sztuce zaludniania, iak w
okropnym rzemiośle wyplemiania Swiata.
Nie mamy żadnych pozorow do twierdze-
nia aby w kraju naszym, potrzeba kiedy by-
ło zatwardzać ludzi sposobami używanemi
od Rosłycczykow, tak iak hartuią stal, a-
le łagodząc sposob zimney połnocy, stosu-

iąc go do naszej Konstytucyi, nie można-
by zwolna wciągnąć w ten nałóg. To przy-
najmniej wyznać powinniśmy, iżby osta-
tecznych potrzeba okoliczności, na rozpo-
starcie niepłodności w Ofobach, ktoreby od
urodzenia tak podchlebnemi dla ich mocy
hodowane były sposobami. Nie doydzimy
inaczej zamiaru nadania męszczyznom wraz
i kobietom owego szacownego hartu, o-
wey przedziwney dzielności, tylko mocu-
jąc zawczasu ciała ich pracą, tylko wcią-
gając ich z wolna w nayprzykrzeysze trudy
i prace.

„ Anglićy byliby Narodem nieskończe-
nie mocniejszy od innych, gdyby skutki
edukacyi ostrey, iaką swym dzieciom dają
nie pęzły dla więkšzey ich części, gdy
zokawszy Panami swey woli, tak iak my pu-
szczaia się na wszystkie roztargnienia, ku
ktorem tak łatwo unosi młodość.

Nie zawisłe od postępkuw ktore uczynić
muszą koniecznie ludzie tak wychowani,
można twierdzić że ieżeli dochowaią tego
drogiego zawiązku mocy i szybkości, kto-
ry w nich zaszczipiają w wieku rozwijania
się ciała, pożytecznemi będą swey Oy-
czyźnie pod wielorakim względem. Oba-
wiać by się w prawdzie należało, aby mło-
dzież, ktorey organa zamocowano rozma-
itemi ćwiczeniami, nie uniešla się przed wie-
kiem potrzeby do rozkoszy miłośnych, ale
przykład mieszkańcow wiosiek zaspokoić po-
winien w tey mierze naszą troskliwość.
Przy dziedzictwie wszystkich przymiotow
potrzebnych do dania dowodow dzielności

wielowładney, poskramiają namiętności gwałtowne, iak nasza Młodzież nie tak przez zmyśły iako przez imaginacyą dotknięta miłością. *Chcę aby nawet w rozwiozłości, mowi Montaigne o młodym człowieku, celował dzielnością i stałością, swych towarzyszw; i aby nie przesławał czynić złe, ani dla niedostatku mocy, ani dla niedostatku umiejętności, ale z mocy własney woli*

Jeżeli potrzeba wstrzymać wystrzał ogni miłosnych, to nie maczey tylko wiernym wystawieniem okropnych tego pospiechu skutków. Starożytni zapaśnicy wstrzymywali się od towarzystwa i współkowania z niewiastami, aby byli dzielnieys i walecznieys na Igrzyskach Olimpiecznych i Gymnastyecznych. Starożytni Gaulowie, mowi jeszcze Montaigne mieli sobie za wielką sromę dopuścić się złączenia z Niewiastą przed rokiem dwudziestym, i osobliwiey zalecali męszczyznom, którzy się chcieli układać do boiowych wypraw, aby troskliwie dochowywali prawiczeństwa, przeto: że odwaga wraz z siłą niknie i rozprasza się przez obcowanie z niewiastami.

Jakoż ludzie owi, składali naród waleczny, ktoremuby się nic oprzeć nie zdołało, gdyby był zwolna nie upadł w swej mocy puścićwszy się na ostateczną rozpustę, którą zawiezuie zbytek, a która rodzi choroby i dolegliwości wywracające naysłabsze mocarstwa. Starożytni dzieiow pisarze malują nam dawnych Gaulow iako ludzi straszliwych, ponieważ się nie bali niczego, ponieważ mniemali, że uciekać było rzeczą

tak haniebną, iż nawet z domow walących się nie uchodzili.

A zatem żadne nie zachodziło niepodobieństwo w nadaniu młodzieży dzielności nadzwyczajney, ani w obmyśleniu środków wstrzymania na czas nieiaki iey uniesień ku rokoszy. Jakież korzyści nie spływają na Narod, gdy takowa młodzież dośzedłszy wieku męskiego, zwraca całą moc swoją wraz z dzielnością temperamentu czerstwego, ku zapładzającej powierzchni ziem miłości. (a)

Jeszcze iednę postrzegamy przyczynę niepłodności, która nie tak od małżonkow iako raczej mieyscowych okoliczności zależy. *Hipokrates* w sławnym dziele o wodach i powietrzu, przedziwnym sposobem wyłożył wpływ tych obydwóch żywiołów na wszystkie funkcy ekonomii zwierzęcey, a podług postrzeżeń tego wielkiego człowieka, można dać przyczynę niepłodności lub płodności kraju stosownie do iego położenia

Przepisy dane od Oyca Lekarskiey Sztuki poświęcającym się szacowney ratowania sobie podobnych nauki, powinnyby umieć wszyscy ludzie kochający zdrowie. Gdybym chciał wyciągać z dzieł iego wszystko,

---

(a) Prawa Gaulow dosięgnęły tak daleko swą hacznoscia, iż skazywały na pewną kwotę pieniędzy każdego młodzieńca, którego pas za przybyciem większey cokolwiek tuzzy, przechodził pewną ustanowioną w tey mierze miarę.

co może mieć bliższy lub dalszy związek z
osnową dzieła moiego, musiałbym odbiedz
od zamierzonego celu. Niektóre iednak istot-
ne uwagi przełożę czytelnikowi w krotko-
ści. *Hippokrates* w swych postrzeżeniach
uważa narody całkowite, ale ie szczegol-
niey do partykularnych osob przytłosować
należy, i pod ow czas dopiero staną się po-
żytecznemi, gdy przytłosowane zostaną do
rzeczy o ktorey mowa.

Przytoczywszy wstępowe wiadomości o
klimatach, *Hipokrates* żąda, aby Lekarz go-
tujący się do sprawowania swey sztuki, za-
trudnił się uwagą sposobu życia mieszkań-
cow. Przypatrzy się mowi on, czyli nie
są wielkimi piakami lub żarłokami; czyli
wiele iedząc nie mało pią; czyli są gnu-
śni i nieprzyjaciele pracy, albo czyli prze-
ciwnie lubią zatrudnienie i ćwiczenie ciała.
Z tego to wyciągać powinien znaki wszy-
stkich chorob, które mu w ręce wpadają.

Z tego cośmy wyżej powiedzieli łatwo
zrozumieć można, że w małżeństwie nie-
płodność mająca za przyczynę bezczynność
dwóch Osob, lub zbytek pokarmow, które
ustawicznie wprawiają w nieład funkcyę,
uleczona będzie sposobami, od nas wytknię-
temi, skoro tylko lekarz odkryie iey przy-
czynę, a doydzie do odkrycia iey. gdy nie-
odstępnie trzymać się będzie przepisow Hi-
pokratycznych.

Każde miasto wystawione na wiatry cie-
płe, powstające między wschodem i zachod-
em zimowym i zaskonione od wiatrow poł-
nocnych, obfituje w wody; lecz te wody
są nieczyste i ciężkie.

To doświadczenie *Hipokratesa* często bywa stwierdzone. Osoby mające obowiązek oddalenia się na czas nieaki od mieysc zamieszkaných, i w których używały wod, o iach nieśmiertelny nasz Dostrzegacz mowi, stały się płodnemi, skoro używania onych porzuciły.

Miasta mające zły rozkład atmosfery, obfitujące w wody bagnisk lub ieżiorow, podlegają odmianom ustawicznym. W takowych jeżeli lato suchę, choroby bywają krotkie; jeżeli zima jest mroźna, męszczyny miewają głowy zbyt wilgotne, i pełne flegmy.... *Takowi męszczyni mało mają mocy i dzielności..* z utrudzeniem trawia.. najmniej zbytek nabawia ich dolegliwości.. Niewiały takich miast są chorowite, podległe fluxyom. *Wiele z nich choroba, a nie natura czyni nieplodnemi, lub o poronienie przyprawia.* Dzieci miewają w tych miastach dychawicę i zapadają często na konwulsye.... Męszczyni przeżywszy lat 50. rażeni bywają paraliżem, skoro słońce nagłe przypiecze im na głowę, lub gdy im się zdarzy wielkiego zimna doświadczyć.

Hippokrates wskazawszy złe tym sposobem, wskazał zaraz iakby mu można zapobiec. W samey rzeczy ustawiczne odmiany powietrza mało by miały wpływu na ciała, gdyby te do nich przyzwyczajone były; męszczyni nie będą się mieli przyczyny obawiać zbytkow, gdy żadnego popelać nie będą; kobiety unikając przyczyn, unkną i nieplodności, która jest ich następnością.

Co się tycze miast, które zaślone bę-
dąc od wiatrow ciepłych, przysunają wia-
try zimne między wschodem i zachodem
letnim, w tych wody bywają zimne a lu-
dzie pospolicie wielcy i konstytucyi suchey.
Więcey iedzą niż pią, głowę mają zdro-
wą i mocną, a większa ich część podległa
jest zerwaniu naczyń. W lecie aż do ro-
ku trzydziestego często im krew i obficie
płynie z nosa, a iednak dłużej żyją jak
inni. Twardość wod, ich surowość, zi-
mność, wiele niewiaśc niepłodnemi czyni,
zaślanawia upławy miesięczne lub przynay-
mniej znaczny w ich odciek wprowadza
nieślad. Tym ieszcze wodom przypisują tru-
dne złączenia, tudzież trudność, ktorey nie-
wiaśc zwykły doświadczać, gdy chcą dzie-
ci własnemi pierśmi karmić. Twardość i
surowość wod psują pokarm i niszczą. W
takowych miastach dzieciństwo trwa dłużej
niż gdzie indziej, a wiek pokwitania nie-
rychley nadchodzi.

Miasta obrocone ku wschodowi, bez po-
rownania są zdrowsze, niż wystawione na
połnoc, niż nawet te, w które wiatry cie-
płe wiać mogą, gdyby nawet różnica od-
ległości nie była większa nad staie. Wo-
dy, które w takowych miastach odbierają
promienie wschodzącego słońca, muszą bydź
isne, lekkie i przyjemnego smaku. Pier-
wsze promienie słońca czyścą je, a po-
wietrze długo w sobie dotrzymuje impres-
yi ranniejszey; ludzie mają w takowych
miastach cerę mocną, dobrą i zakwitłą, głos
iasny i czyśc, namiętności dosyć umiarko-

wane, co wielkim jest punktem do płodności, przeto też kobiety bywają w nich płodne, i łatwo zleżenie odbywają.

Ale miasta zwrócone ku zachodowi tak że od wiatrow wschodnich są zakryte, i nie odbierają innych wiatrow tylko ciepłe lub pułnocne, takowe miasta, mowi *Hippokrates*, muszą być koniecznie nie zdrowe: wody w nich są mętne, bo słońce nie wywierza na nie swego działania, aż wzniołszy się należycie w górę. Każdego poranka podczas lata, wieją w nie wiatry zimne i rosa pada, przez resztę dnia słońce piecze i wysusza ludzi, i dla tego ani mocy, ani cery nie miewają a nieskończonym podlegają chorobom. Nadto mają głos ostry i chrzypliwy, z przyczyny grubości i nieczystości powietrza, które nie może być czyszczone suchymi północy wiatrami, ile że te wiatr długo nie mogą, tudzież że wiatry wiejące w to miasto są wilgotne i dżdżyfte. Wiatry Zachodnie zupełnie są podobne wiatrom iściennym, a położenie miast takowych nada im temperament prawie taki jaki ma wymieniona pora roku z przyczyny odmian, które w nich trafiać iednego dnia zwykły. Wieczor i rano zupełnie tam przeciwne sobie bywają.

To co dotąd *Hipokrates* powiedział o wodach, połączone było z iego postrzeżeniami względem położenia i temperamentu miast. Wraca potym do pierwszego celu, który tylko był napomknął. Roztrząsa iakie dobre lub złe musi wyniknąć z używania wód, stosownie do ich własności.

Wody bagnisk, izeiorow, a ogółem wszystkie wody stojące muszą być koniecznie ciepłe w lecie, gęste i zły woni, ponieważ nie płyną, bo do nich ślączaia się kanały i słońce je piecze. W zimie będą zimne, zmarzłe i mętne, ciężkie i grube. Ludzie pijący ustawicznie takowe wody, są łupem niezliczonych chorób. Wody takowe skutkują zatkania w główniejszych trzewiach, chudzą ciało i wywędziają twarz. *Kobiety używające takowych wód, z trudnością poczynają a z ciężkością bywają rozwiązywane; wydaia na świat dzieci bardzo duże i nabrzmiałe, które potym wpadaia w konsumpcyą, zawsze są chorowite i wielu przypadkom podległe. Przytrafia się także często, że niewiaśły takowe mniemają się być w ciąży, gdy zaś kres ciężarności nadejdzie, znika mniemane brzemie.*

Naygorzse po wymienionych wody, są owe, które płyną, ze skał, bo są twarde; tudzież owe, które pochodzą z mieysc mających wody ciepłe, lub siarczyste; takowe wody z trudnością przepędzane bywają przez ciało i żołądkowi nie dozwalają sprawować swych funkcyi.

Naylepsze są płynące z mieysc podwyższonych i z pagorkow, które nic nie mają procz ziemi piaszczystey, bo są słodkie i czyste; w zimie bywają ciepłe, a w lecie zimne, co jest znakiem, że bardzo głębokie mają źródła. Ale nadewszystko szacować należy owe, które płyną ku Wschodowi a nadewszystko ku Wschodowi letniemu. Ogo-

tem wszystkie wody ostre, słone i surowe są bardzo złe do picia.

W ostatnim szeregu kładą wody płynące ku południowi lub pomiędzy wschodem i zachodem zimowym, ale nie tak bywają niebezpieczne w krajach zimnych jak w krajach gorących.

Osoby mające brzuch twardy, zatkany i skory do zapalenia się, powinny używać wod najłagodniejszych i najełkszych, przeciwnie mający brzuch miękki, wilgotny, flegmasty, powinny sobie dobierać naitwardszych, najsurowszych i trochę słonawych; bo tym wytrawia wilgoć i flegmę. Wszystkie wody w których się łatwo gotuje iarzyna, które rozgotowując przenikają mięsiwa, rozwalniają żołądek i udzielają mu cnot swoich. Wody znowu surowe i twarde, w których z trudnością mięso wrzeć może, muszą koniecznie wyluszać i ścisnąć żołądek.

Wody deszczowe są bardzo lekkie, bardzo łagodne, bardzo delikatne, bardzo klarowne. Te dobre przymioty zawisły iednak od czystości powietrza. Powietrze zaś nie zawsze jest w tym stanie, a pod ów czas woda deszczowa, zawiera w sobie materye grube, które potrzebują przesączenia, i dopiero po nim staie się lekką i czystą.

Wszystkie wody z lodu i śniegu są bardzo złe, bo żadna woda zmarzła nieodyskuje topniejąc pierwszych swoich własności.

Kamień, kolka nephretyczna, strangurya, zapalenie uryny, sciatyka i nadbiegłości, ośobliwie napadają na ludzi, którzy pią

wszelkiego gatunku wody, których źródła bardzo są odległe, lub do których inne wody rzeczne, jeziorowe i bagniskowe ściekają. Nie podobną jest rzeczą, aby jedna woda podobna była do drugiej. Ta jest słodka, tamta słona i hałunowata, ta zimna, tamta ciepła &c. Nie nadto roztrząsanie ważniejszego nie ma, mowi daley *Hipokrates* a większa część chorób naszych pochodzi z przyczyn naywidzialniejszych, które my rozmnażamy zamiast wytępienia onych.

Nie można zaprzeczyć tego, że powietrze i woda znakomicie działają na rozmnożenie narodu ludzkiego, tudzież że różnica, którą to dwoie w potomstwa nasze wprowadza, jest bardzo okazała. Z tego to powodu powiedział *Hipokrates*, uważając odmiany por roku i odmiany rozmaitych gruntów, toż samo postrzeżemy w ludziach, jeżeli im się z blizka przypatrzymy; w niektórych takąż sama natura jest co i w gorach, lasach i miejscach suchych, w innych podobna jest do ziem lekkich i wilgotnych, w tych jest też sama co w krajach które mają łąki i bagniska; w tamtych zaś postrzegamy naturę równin tudzież miejsc odkrytych i suchych; odmiany roku które zmieniają naturę rzeczy są wielkie i liczne, równie iak różnice które pomiędzy rzeczy wprowadzała.

Obserwator nasz, chcąc dowieść do iakiego stopnia temperament klimatu wpływa na dzielność, a co zatym idzie na płodność ludzką, wyklada reflexyę które w nim po-

strzeganie wznieciło. Azya mowi on, różni się od Europy naturą roślin i ludzi, wszystko rodzi się większym i piękniejszym w Azyi iak w Europie. Umiarkowanie por roku oraz ich iednostayność są tego przyczyną; ale coż się naydzielniey przykłada do dobroci i wzrostu krajowych produktow, ieżeli nieumiarkowanie powietrza. Nie trzeba iednak rozumieć aby klima Azyatyckie było wszędzie równe, mowi daley Autor, ia tutaj o nayumiarkowańszej tylko iey okolicy mowie..... *Tam łatwiey wychowują dzieci, męszczyni są tam mocniejszy, piękniejszy, więksi, kształtnieysi: co się tycze wzrostu i piękności, głosu prawie żadney między nimi nie ma różnicy, tak dalece, iż można twierdzić, że to klima więcey nad wszystkie zbliża się do konstytucyi naynaturalniejszey i nayumiarkowańszej, ale niepodobna, aby odwaga, siła, dzielność i cierpliwość w pracy; mogły towarzyszyć takowym konstytucyom, gust i instynkt nie są w nich stałsze; płć iedna, pociągniona powabem rozkoszy; nie przestaje na samey płci drugiey... Toż samo dzieie się w Egipcie i w Libii.*

Mowiąc o Narodach, które mieszkają na brzegach Phasu, *Hippokrates* postrzega, że ich kray iest bagnisty, ciepły, wilgotny zakryty. Zawsze padają tam prawie deszcze mocne, mieszkańcy mieszczą się po bagnach i wśród wod, stawiają budynki. Rzadko uczęszczają do miast, ale tu i owdzie pływają w małych czółnach, które z poiedynczego, pnia drzewa wyrabiają. Same wo-
dy cie-

dy ciepłe, stojące piłą, które słońce psuie i deszcze. Sama rzeka *Phasus*, jest wodą martwą, nayspowolniejszy i nayspokojniejszy ze wszystkich rzek. Owoce które iedzą obywatele tamteysy, są nie donoszone, niedożyte, bezsmakowite; ostateczna wilgoć niedozwala im się dostać przyzwoicie; ta to wilgoć klima owego kraju czyni gęstym i grubym; to wszystko razem połączone czyni tamteyszych mieszkańców ludźmi wcale różnemi od innych w kształcie i postawie. Niezmiernie są wyfocy i straszliwie grubi. Są błazni i wynędzniali iak chorzy cierpiący żółtaczkę; w pracach są leniwi i gnuśni.

O bok tej konstytucyi *Hippokrates* stawia Sauromatów, Europejczyków mieszkających blisko *Palus Neotides* czyli morza *Zabach*. Niewiasty iedzą na koniach, rzucają kopiiami, i wojuią dopokąd są Pannami. Nie mogą otrzymać pozwolenia dobrania sobie małżonka; dopokąd trzech nieprzyjaciół nie zabiją; nie mieszkają z małżonkami, aż po dopełnieniu ofiary przepisanej prawem. Niewiasta mając męża uwolniona jest od iedżenia na koniu, od stawienia się na wojnę, byleby kraj cały nie był przymuszony do wzięcia się do broni w wielkiej iakowej potrzebie. Lewą tylko pierś mają; bo zaraz w młodości matki przypiekają im pierś prawą narzędziem umyślnie na to zrobionym z miedzi; tak dalece, że pierś ta niemogąc już rosnąć, wszystka moc, wszelkie tuczenie, na wzmocnienie ręki prawey obraca się.

Każdy może postrzedz, wielką różnicę pomiędzy konstytucyą pierwszych i drugich

Narodow. Zwyczaj wzięty u pierwszych to jest mieszkańców nadmorskich Zabachu, który uwalniał niewiaſty zameżne od iężdzenia na koniu, przyczyniał ſię do rozmnożenia ludzi, ponieważ przyczyną doſyć poſpolitą niepiłodności, ieſt zbyt częſta przeiażdżka na koniu, czego mamy dowod na Scytach.

Te Narody, które zowią *Nomadami*, mowi *Hippokrates* ponieważ nie mają domow, i że mieszkają w wozach. (*Te wozy mieszczą po czterey lub ſześć kot, bywają okryte obiciami i robione nakſzałt domow o kilku piętach. Te domy chodzące ciągnione bywają od dwóch lub trzech par wołów*) mieszkają dotąd na iednym mieyſcu, dopokąd znajdują doſyć wyżywienia, ſkoro zaś wſzytko pożyją, ruſzają z obozow i w inne udują ſię ſtrony. Niewiaſty żyją w tych wozach a męſzczyni iadą za niemi na koniach dowodząc trzodom i ſta dom ſwoim. Nie ma Narodu niepiłodnieyſzego, ani w żadnym nie zobaczysz drobnieyſzych i w liczbie i wzroſcie bydła. Męſzczyni wſzyſcy do ſiebie ſą podobni, ſą tłuſci i wiele mają ciała; ſpoienia ſławowe ſą u nich miękkie i pełne humorow iak i całe ich ciało. Ta maſſa ſcierwa i ſadła, czyni ie tak na wzaiem do ſiebie podobnemi, że ieden męſzczyną prawie niczem ſię nie różni od drugiego, ani iedna kobieta łatwo może bydź rozpoznana od drugiey. To pochodzi ieſzcze ponieważ i z tey przyczyny; mowi naſz nieśmiertelny poſtrzegacz, że ponieważ pory roku zawſze iednoſtayne bywają, nie przy-

trafia się żadna fizyczna odmiana, żadne przeminięcie w nasieniu, wyjąwszy jaką chorobę lub jaki przypadek bardzo gwałtowny i bardzo rzadki. Położenie kraju o którym mowi *Hippokrates* jest takie, że mieszkańcy zawsze czują wiatr ostry zimny, mocny, który śniegi, lody i wody czynią jeszcze zimniejszym. Zima tam jest ustawiczna. Lato bardzo krótko trwa u nich, bo tylko dni kilka, gdy słońce przy schyłku *solsticii* przybliży się do ich kraju, a i pod ow czas ciepło jego jest bardzo mdłe. Scytowie zawsze iedne miewają pokarmy i w lecie i zimie; zawsze iednakowym oddychają powietrzem gęstym i wilgotnym; za napoy nie mają proez wod z śniegu i lodu. Z tey to ogolney iednostayności, *Hippokrates* wywodzi nieprzerwane podobieństwo osob tak co do układu fizycznego, iak co do układu moralnego.

To com wyżey powiedział o wilgoci i tufy zbytecznych skutkuiących niepłodność, potwierdza *Hippokrates* gdy rozprawia o opisanych od siebie Narodach. Większa część Scytow, a ogolnie wszyscy Nomadowie, przypiekają sobie łopatek, rąk, stawów palcowych, pierśi, uda i lędźwie, z przyczyny ostateczney wilgoci która ich rozmięcza i z sił odziera; nie mają mocy ani napięcia łuku, ani wyrzucenia pocisku; ale skoro się przypalą, stawy nabierają większey mocy, ciało staje się czerstwiejszym i tęższym. Przeto iednak nie stają się sposobniejszymi do płodności; Scytowie są najmniej z ludzi; a nawet po większey części

są niedołęgami, pełnią powinności płci niewieści, i tak mówią iak kobiety. Nazywają ich zniewiesciami. Gdy się zbliżają do żon, a gdy się już nie mogą pokazać mężczyznom, nie wątpią, że w czemś obrazili Bogów, którzy na zemstę dają im uczuć skutki gniewu swego. Biorą pod ow czas suknie niewieście a publicznie wyznawszy swą niedołężność żyją iak niewiaśty i wszystkie kobiece urzędy sprawują.

I tutaj ieszcze napadamy na ślad oczywisty owej prawdy wszystkich wieków, że społeczeństwo jest częścią Narodu nayszdrowszą względem rozmnażania ludzi. Ta niedołężność o ktorej mowiliśmy, nigdy nie napada na ubogich; *Sami tylko Szlachta*, mowi Hippokrates, *i sami bogacze bywają nią rażeni, bo zawsze iężdżą konno albo powozem, przeciwnie ubodzy zawsze chodzą piechotą.* Postrzega ieszcze: że *Scytowie mają cerę i włosy lisowate, i że płodność nie jest przyzwyczajoną takowym temperamentom.* Co się tyczy kobiet, ich wilgotność i tłustość przeszkadza poczęciu zatykając otworemacicy. Niewolnice Scytów bardzo są pożyteczne całemu Narodowi, mają zwalony na siebie cały ciężar pracy, a ustawiczne czyniąc ćwiczenie ciała są bardzo chude i przeto łatwo poczynają, na czym kraj w obywatelach zyskuje. Te tylko niewolnice, w rzeźzonych klimatach, nie dają gwałtu zupełnego plemieniu ludzkiemu.

Autor dzieła, *Recherches sur les Américains*, który iak się zdaie, nie wiedział co

Hippokrates powiedział o kolorze włosów mówiąc o Scytach, zapatruje się na niego iak na znak odrodzenia niekorzystnego, iak na pewien gatunek choroby, nawet w umiarkowanych klimatach. Można o tym sądzić z znakow, które pomieniony Autor wyciąga z znakow osiadających na skórze osób o których mowiemy. „ Ludzie „ biali mowi Pan P***. nigdy nie są rudawi „ czyli lisowaci, żeby razem nie byli bladzi „ i nie parowali woni nieprzyjemney; u „ nich dają się widzieć pomiędzy epider- „ mą i skórą skazy plamki soczewiczne, „ nadarzone materyami brudnemi, nieczy- „ stemi, które się zbierają przy otworze na- „ czyń wydychających, skąd cera nabiera „ pstrociny, która się mocniej wydaje w „ lecie, bo w ten czas przedech wyziewow „ bywa obfity. „ W samey rzeczy Prakty- „ cy mogą obserwować, że w chorobach o- „ strzych które napadają na rudawych, wy- „ wiianie symptomatow dzieie się z taką ro- „ żnicą, iakiey nikt nie dostrzeże, gdy też „ same choroby napadają na inne osoby; na- „ dewszystko zaś w chorobach zapalających „ liczne mieliśmy przypadki i zdarzenia wio- „ dące do postrzeżenia tego. Przypuściwszy „ pewien gatunek skażenia w osobach o kto- „ rzych mowiemy, łatwo będzie wytłumaczyć „ dla czego takowi ludzie, lubo zazwyczaj „ mało do płodności mający zdatności, nie- „ mniey skorzy są do ubiegania się za rozko- „ fzy użyciem.

Hippokrates za pośrednictwem dzielno- „ ści swego Geniuszu wyniósł się był wyżej

nad mniemania zabobonne swego czaſu; i daie tego dowod, chcąc ſwych wſpółczesnych odwieść od wiary powszechney, że niedoleżność i niepłodność, były chorobami zſyłanemi od Bogow, na ukaranie ludzi za ich przestępſtwa. Gdyby tak było, woła ten Lekarz Filozof, niepłodność równieby ſię przytrafiła ubogim iak bogatym, a nawet prędzey ubogim, bo ubodzy daleko mniej czczą Bogow: W ſamey rzeczy, mowi daley, bogacze czynią im ofiary, ſtawiają Kościoły, wznoszą poſłagi i obſypują ich Ołtarze tyſiącznemi dary, czego ubodzy nigdy nie zdołają uczynić. Nayczęſciey ubodzy, zamiast czczenia Bogow, ſzemrzą i bluźnią przeciwko nim z przyczyny tak nierownego podziału bogactw. A za tym karą tych wſzystkich wyſtępkow powinaby raczej spadać na ubogich niż bogatych, którzy w podobnych zbrodniach nie mają żadnego uczestnictwa. Lecz ta choroba nie innym kſtałtem tylko iak wſzystkie inſze pochodzi od Bogow, wſzystkie zaś mają rzeczywelne ſwoie przyczyny w naturze.

Równie przyczynom wyżej przełożonym *Hippokrates* przypiſuie rozmaitość która ſię daie poſtrzągać w Europie w plemieniu ludzkim. Inni Europeyzykowie, mowi on, różnią ſię wzroſtem i twarzą z przyczyny częſtych odmian powietrza i por roku, w ſamey rzeczy miewają długie zimy i lata nieznoſne, wielkie deſzcze, wielkie ſuſze i wielkie wiatry, które znakomite ſprawiają odmiany, a te odmiany działają różnice poſtrzegane codziennie w nowych plemieniach;

do nasienie w iednymże człowieku nie zawsze
i^{est} iednakowe, inney będąc własności w zi-
mie, inney w lecie, inney pod czas suszy, inney
pod czas deszczow. W tym należy szukać
przyczyny dla czego Azyanie bardziey są
sobie podobni na wzajem, niż Europeyczy-
kowie. W tym także można znaleźć przy-
czynę różnicy obyczajow... Wszyscy mie-
szkańcy krajow gorzyszych, twardych, wy-
niesionych mocno, suchych bardzo, doświad-
czają znakomitych odmian a tym samym są
wyżsi, czynni^{ey}si i odważni^{ey}si, takowe zaś
temperamenta nie chybnie są dzikie, nieu-
żyte, okrutne. Ale ci którzy żyją w kra-
iach wklęsłych, niskich, zatkanych i obfi-
tych w łaki, podlegleyszych wiatrom cie-
płym iak zimnym, którzy same tylko cie-
płe wody mają, są grubi i cieliści, miewa-
ją włosy czarne, sami są raczey czarni niż
biali: mniej mają ślegmy iak żolci, ale nie
posiadaia ani tyle sił, ani tyle odwagi co
pierwsi, chyba że nałog zaśzczepi w nich
potężną swą dzielnością przymioty odmo-
wione od natury; jeżeli iednak w kraju
swoim mają rzeki, do których mogą spro-
wadzać deszczowe wylewy i stojące wody,
bywają bardzo zdrowi a cera ich bywa bar-
dzo dobra. Przeciwnie gdy nie mają rzek,
i gdy są przymuszani używać do napoju wod
stojących i smrodliwych, muszą nie uchron-
nie trzewia ich i żołądek szwankować.

Mieszkańcy w kraju wyniesionym, odkry-
tym, wystawionym na powietrze, w kto-
rym podostatkiem i^{est} wody, są wysoce i

prawie wszyscy sobie podobni, ale mają więcej łagodności a mniej odwagi.

Mieszkańcy krajów gołych, chudych i suchych niepodległym wielkim odmianom, nieważ ciało twarde i czerstwe, bardziej bywają biali jak czarni, zazwyczaj są zuchwali, gniewliwi, uporczywi, krnąbrni.

W każdym kraju podległym częstym odmianom por roku, znajdziesz ludzi bardzo rozmaitego wzrostu i kształtu, dostrzeżesz że takowi ludzie nie są sobie podobni w niczem, ani względem komplexyi, ani względem obyczajów.

W wszystkich miejscach, gdzie grunt jest tłusty, miękki, wodnisty; gdzie wody tak są płytkie, iż w lecie ciepłają, a w zimie marzną, gdzie pory roku są bardzo umiarkowane, ludzie bywają bardzo cieliści, częściej, bez mocy, bez czerstwości, a zazwyczaj żyją torem bydłatek; spać tylko lubią; tam sama gnuśność i samo niedbaństwo mieszkańców, tam obywatele ani dowcipu, ani zręczności do sztuków nie mają.

Ale wszędzie gdzie kraj jest otwarty i twardy, gdzie się dać czuć równie mrozy zimowe jak letnie skwar, zobaczysz ludzi chudych i zupełnie kofmatych; którzy bywają dzielni i czerstwi, pilni, czuwający i pracowici, zuchwali i uporni, raczej dzicy i okrutni niż łagodni, zdolni do sztuków i zrodzeni do boju. Słowem wszystkie iakiegokolwiek bądź produkta i plody ziemskie, noszą w sobie rodowite piętna głównych właściwości gruntu.

Te nieśmiertelne postrzeżenia *Hipokratesa*, stwierdzone po większey części doświadczeniem więcej dwudziestu wieków, obwieszczaające obłzerne Autora wiadomości, czasow nawet naszych nie zdają się być naruszone przeciwnemi postrzeżeniami tylko tym, którzy nie raczą dać uwagi na okropne zawichrzenia, które mogły zmienić naturę rzeczy. Nie mówiąc nic o odmianach przypadłych na naszym okręgu z przyczyn w łonie i wewnątrz jego zawartych, dzieło ludzkie, musiało w niektórych okolicach, rozliczne poczynić odmiany. Zobaczy Czytelnik w artykule *Temperament* jako już po części widział w artykule *małżeństwo*, że temperament który niegdyś panował w obywatelach okolic Greckich, przeszedł do Francyi, że temperament Szwedzki jest tenże sam, i przed upłynieniem lat pięciudzięci, stanie się konstytucją panującą w Rosyi. Te odmiany które są dziełem ciągłej i długiej następności wieków, nie sąż za równo i odmianami ludzi? Ludzie, mówi żartobliwie Oyciec *Castel*, nie trzymają regestrow wszystkich szczególności które wprowadzają w naturę. Nie możnażby powiedzieć, że wysuszone bagniska, wycięte lasy, pomieszczenie ludu mieyskiego z ludem wieyskim, odmiana obyczajów, pokarmow &c. przyczyniły się do wprowadzenia w każdego narodu konstytucją rozliczne zmiany, i one zwolna oddaliły ludzi od pierwiastkowej czyli panującey ich konstytucyi lub ie do niej zbliżyły? Dawni n. p. Rzymianie, z ludu najniebezpieczniejszego, nay-

ślabszego z wszystkich Narodów włoskich, stali się narodem nacyzerstwiefyszym w pomiar pracy i ćwiczenia. Na końcu R. P. schylał się ten naród ku dawney swej słabości, ale pomimo to szkaradne odrodzenie, *Pliniusz* świadczy, że pod czas spisu Rzymian czynionego pod panowaniem *Wespazyana*, wielu obywatelów znalazło się w latach nadzwyczajnie podeszłych a nade wszystko dwóch którzy mieli po lat 150. Takowy przypadek nigdy się nie trafił za czasów terażniejszego Rzymu.

Po mimo tych odmian zasłych w konstytucyi Narodów panującey, w których, jeżeli tak mówić można, natura nie działała, i które są jedynym ludzi dziełem, wyznać potrzeba, że z dokładności postrzeżeń *Hippokratesowych*, można z pierwszego na kray weyrzenia wyciągnąć pewne domysły niepłodności lub rodzayności i mieszkańców iego. Te same postrzeżenia wskazują nad to sposoby przy ściśley baczności, zapobieżenia niepłodności: bo skoro tylko przyczyna złego oczywiście wytkniętą zostanie, będzież kto taki, któryby nie użył sił swoich na zniszczenie oney? Z tego co *Hippokrates* pisał ogółem dla Narodów, każdy w szczególności człowiek korzystać może. Stosownie do tego co wielki Lekarz powiedział o niedoślestwie i niepłodności mieszkańców nadbrzeżnych *Zabachu* i *Phasu*; partykularny mężczyzna może rozpoznać płodność na swoje małżeństwo, jeżeli zbyt uczna tułza, konstytucya śległa

tyczna, niedostatek ćwiczenia ciała, przeskadzają zawiązkowi jego potomstwa.

Ponieważ zle przymioty pewnym wodom przypisywane skutkują niepłodność, wytknęliśmy owe, których używać należy, aby utrzymywać równowagę, tak potrzebną w ekonomii zwierzęcej do odbywania istotnych funkcyy.

Widzieliśmy także jakie grunta są nieprzystające krzewieniu się ludzi, a ztąd możemy poznać, na jakim raczey, mieyscu osiadać mają męszczyzna i kobieta, które pragną zostawić potomności zdrowe i dzielne szczepy.

Rzymianie mocną na to dawali uwagę, aby w mieyscach od nich zamieszkanym powietrze i wody były zdrowe. Wiośki w najmiłszym i najwznieczniejszym położeniu, wybierali sobie na mieszkania; aby czystym powietrzem, które utrzymuje zdrowie, oddychali. Wiedzieli, że istota prawie rzeczy na tem polega, aby wody do napoju używane były bardzo zdrowe. Akwedukty, którym po dziś dzień dziwiamy się w kilku okolicach Europy, świadczą, że niczego nie zaniedbywali ani oszczędzali, na ziednanie sobie, za najdroższą nawet cenę, zdrowego napoju. Same wyobrażenie, które nam o ich pracach dać wydatki ogromne, złożone na sprowadzanie w mieysca ich mieszkania wód najzdrowszych przy zaniedbaniu góbszych mieyscowych, ale zdrowiu przeciwnych; zastrasza umysł, nie wspominając tych dziwów przemysłu i nakładu, które nam w drogich szczą-

tkach, po dziś dzień Rzymianie pokazują; zdumienia godne dzieła wykonane pod panowaniem Cesarza Klaudyusza, końcem sprowadzenia do Lugdunu wod Loiry z Gory złotej, z Gory Pila, są tyluż drogiemi zabytkami, które zaświadczaia iak skrzętnie i wspaniale starali się o to, aby pospolitwu naylepszych wod dostawili.

Nie potrzeba mieć, aby wyłożone porzeżenia w tym tylko względzie uważać należało, w którym podane są od Hipokratesa, tudzież żeby natura gruntu nie wpływała na ludzi tylko w znakomitej odległości. Rozmaite części Krolestwa, Prowincyi a nawet miasta iednego, stosownie do swego położenia, skutnia rozliczne odmiany w istotach na nich mieszkających. Lubo Francya np. nie ma tylko 240. mil z wschodu do zachodu, a 225 z południa na zachod; Prowincye iey, których liczymy 38. prawie wszystkie odmienne wydaia produkta; a z pod załony ogolnego charakteru Narodu, przebiaia dosyć znakomite własności ludzi každy Prowincyi. „ Wszyt- „ kim wiadomo (Mr l'abbe Chappe) iaka za- „ chodzi różnica między Gaskończykami, „ Normandczykami, Pikardczykami, Breto- „ nami i Szampanami &c. „ Ale pewna, że powietrze wprzod musi działać na Organizacyą Osob, niżeli wpływać zacznie na umysł; z tego zaś wpływania fizycznego, muszą powstawać zmiany okazałsze lub ukrytze, których skutki každy pozna w populacyi czyli ludności.

Pan *de Tully* mówiąc o temperamencie mieszkańców Dunkierki, w ktorej ten sławny Doktor sprawuje urząd Lekarza, mówi, że trudno jest dać zdanie dokładne o temperamencie mieszkańców żądających pomocy Medyka, „ponieważ, prawi, mianowicie to jest zaludnione osobami rozmaitych narodów i prawie wszystkich Prowincyi, Francuzami... Łatwo w nim poznać Francuza każdej Prowincyi, po wzroście, sposobie mówienia, większej lub mniejszej żywości w mowie, a nawet po kolorze skóry. „

Jest pewien gatunek nieplodności, która nie może być uleczona tylko oddaleniem się z miejsca pospolicie zamieszkanego; lubo powietrze, które w nim człowiek oddycha i woda, którą pije, nie mają żadnego złego przymiotu. Ta niedołężność ma swoją przyczynę w pewnym gatunku nieczystości i gnusności tak męzczyzny jak niewiasty; ponieważ podróż dostatecznym jest sposobem uczynienia ich pieśzczot plodnymi. Tyśiączne przykłady dowodzą tego co mówię. Pewien człowiek znakomitego urodzenia od dawnego czasu żył w małżeństwie nie mogąc zyskać drogiego tytułu Ojca; spłodził jednak potomka gdy zrobił blisko trzech set mil, iadąc na wyznaczoną sobie ambasadę. Przez trzy lata mieszkał w Stolicy swojej ambassady, niedawszy żadnego innego dowodu dziełności małżeńskiej; przywołany do Ojczyzny zaledwo stanął w iey granicach, gdy stan żony dał mu podchlebną nadzieję, nabycia powtornego tytułu Ojca.

Ten gatunek niepłodności jest bez wątpienia smutny, bo nie można wszystkim w podobnym przypadku zosłaiącym radzić: aby się udali o dwieście lub trzytę mil, na spróbowanie sił swoich, lecz różnica stanów służy do zbliżenia i połączenia skutkow. Osoby gminne mają różne pielgrzymowania, na które mąż i żona udają się pieszą; aby błogosławieństwo niebios sciągnęli na swe małżeństwo; święty, którego wstawienia się wzywają, prawie zawsze jest odległy o kilka dni jazdy od ich mieszkania, a pochod zbawienny, który przedsiębiora, nadgradza to, czego nie dostaje odległości mieysc: tak dalece, że czterdzieści lub pięćdziesiąt mil zrobione piechotą, tyle skutkują co cztery sta lub pięć set odbyte w powozie i z wszystkimi wygodami, które sobie bogacze ziednać mogą.

Wszystkie znaiome nam Narody, ćwiczą ciała rozmaitemi poruszeniami pewnych dni w roku; na te poruszenia zapatrywać się należy iak na bardzo zbawienne, i takim u nas jest taniec. Ten zwyczaj jest zaiste pożyteczny między wszystkimi Narodami rozmnożeniu ludzi; a prawo ktoreby w iakim Krolestwie Europeyskim zakazywało tańcow, a ieszcze w krolestwie, gdzie kobiety ten tylko mają sposob zadania iakichkolwiek trudow ciała, zadałoby cios mocny ludności.

Toż samo rozumiem i o muzyce: wiadomo powszechnie, że śpiewanie zadaje ćwiczenie pierśiom, wzmacnia organa oddechu, wycieńcza i rozrzedza płyny, pomna-

za ciepło, z przyczyny ustawicznego ruchu
piersi w wydechiwaniu i wdychiwaniu po-
wietrza, tudzież z przyczyny ustawicznego
ściskania się, któremu pod czas śpiewania
powietrze podlega. Są zatem pewne oko-
liczności w których śpiewanie jest przyja-
źne zapłodzeniu; któż wie jeżeli nie spra-
wuje tych skutków dzielnością wesołości,
którą roztacza po umyśle.

Niczego nie potrzeba zaniedbywać, gdy
sobie małżonkowie życzą dzieci, a mogliż-
by którzy nie pałać tak szlachetną żądzą?
Taniec, a co zatem idzie ćwiczenie ciała;
śpiewanie, które nam się każe dorozumiewać
wesela i radości w śpiewającej Osobie,
wszystko to, powinno się przykładać i łą-
czyć w zamiarze nadania duchom owego po-
pędu, który zwykł działać płodność... Wi-
dziano nie raz małżonków, którzy nadare-
mnie używszy wszelkich sposobów przeci-
wno niepłodności zaleconych, wkrzescili w
sobie obumierającą nadzieję, udawszy się
do mocnych strząśnień Elektryki, " Nay-
„ szczęśliwszym jednak zdarzeniem, jest
„ przypadek pewnego Profesora Wittem-
„ bergskiego w Saxonii Pana *Bose*, który
„ po dwudziestu latach małżeństwa i prac
„ niekorzystnych, doszedł nakoniec spło-
„ dzenia godnego dziedzica, kazawszy się
„ wprzód wraz z żoną wyelektryzować.

Na początku tego rozdziału widzieliśmy,
że pieszczoty zbyt częste miłości skutkują
niepłodność, czego aż nadto wiele mamy
przykładów. Spodobem nays pewnością u-
niknienia tego nieszczęścia, jest: aby poty

nie przystępować do uciechy małżeńskiej, poki nie postrzeżesz mocnych znaków potrzeby użycia oney. " Gaulowie, mowi „ *P. de St Foix* mieli Druidki, które raz „ tylko na rok wychodziły z Kłafztoru, i „ ieden tylko dzień przepędzały z męża- „ mi. Czczone raczey niż kochane były „ od swoich małżonkow i co rok powiiały „ dzieci. „

Gdyby wszyscy ludzie mieli iednakowy temperament, iednostayny sposob życia i gdyby we wszystkich krajach było iednakowe umiarkowanie powietrza, możnaby użyć iak robią w niektórych Kantonach Indyjskich *Klapermanu*, końcem ocucenia małżonkow i zniewolenia ich do ziednoczenia z obopolnych usłowań na obdarzenie Oyczyzny obywatelami. Ale doświadczenie uczy, że wypełnienia powinności małżeńskich nigdy nie może nakazać dobro; ta funkcyja jest wolna, niezawisła, dziwaczna, często nawet uporna względem wszystkiego, nie rada słuchać żadney mocy procz dzielności temperamentu, który w wszystkich ludziach, nieskończenie jest odmienny. Powietrze, pokarmy, wpływają wprawdzie na nasze funkcyje, ale w nich przemieniając tylko skutkują odmianą, z ktorey korzystać potrzeba jeżeli się pod przyjaźnemi pokazuje znakami. Prawda iednak jest niezawodna, iż w pewnych małżeństwach, nawet naypłodniejszych, dzieci ślale rodzić się zwykły w iedney porze roku; i takowe związki winny swoją płodność pewnemu uspo-

usposobieniu klimatu, przyiaźnemu tempera-
mentowi małżonków.

Pan *Vargentein* podał był do Akademii Umiejętności w Sztokholmie, Pamiętnik, w którym dowodzi; na fundamencie obserwacyi czynionych przez lat piętnaście, że liczba urodzin pomnaża się w Wrześniu, a zmniejsza w Czerwcu blisko do połowy. Ze wzięwszy te dwa miesiące największy się dzieci rodzi w Styczniu, Lutym, Marcu; najmniej w Maiu, Lipcu i Sierpniu. Ten porządek natury zdaie się stałym podług Autora Pamiętnika; a kalkulując czas brzemienności, zdaie się: iżby można wyrachować i wyaczyć czas najzdolniejszy do zapłodzenia. Mniemam iednak, że podług mocnych przyczyn twierdzić mogę: iż w tey mierze nie można ustanowić ogólnego; że wszystko ma związek z klimatem, a co ztąd wypływa z konstytucją Narodów, z trybem ich życia, z obyczajami. A nawet sądzę, że w każdym w szczególności kraju, zachodzą pewne różnice co do czasu zdatnego do zapładzania stosownie do tego co się wyżej powiedziało.

A zatym nie można przypuścić ogólnego termometru w miłości; Pora roku, pod czas ktorey Europeyzyk naytkliwiey wylewa się na pieścizoty miłości, może względem Afrykanina iest czasem owym, w którym się najmniej zaprzęta rokoszą. Te różnice mogą bydź mocno do siebie zbliżone; ponieważ pod iednym klimatem, w iednym mieście mała iednostajność temperaturamentów szczególnych Osob, wyprowadza rozmaite skutki.

Pomimo wyjątkow wymykających się z pod ogólnego prawa, można twierdzić, że większa część związkow cielesnych wykonywanych pod czas lata, jest nieplodna. ciepło i upał wzniecając przeddech wyziewow obfity, nadto zwalnia włókna; płyn nasienny nie ma zupełney swej doskonałości, przeto połączone usiłowania męszczyzny i niewiaſty muſzą być niepożyteczne. " Pod „ czas upału letniego krew nasza bywa „ zgęſtniała, żołąc nadto podwyższona, mo- „ wi Pan *Vandermonde*... mniej bierzemy „ pokarmu, zaledwo limfa może wystar- „ czyć do utrzymania sił naszych (*Wymia- ru roſkoſzy koſztowanej pod czas upałów nie należy brać za uſposobienie do płodności; bo jeżeli dla niektórych Osob takowa roſkoſz zdać się przedłużać, to ieſt znakiem rzeczywistym ſłabości organ*). Nadaremnieby Indyanie kufili się o rozmnożenie ſwych potomkow, pod czas zbytecznych upałów, które im się dają uczuwać niekiedy. Ci, którzy mieszkają na wyſpie Jawa, przez trzy kwartały unofzeni bywają z niejakim gatunkiem ſzaleństwa ku roſkoſzy; ale w lecie ogień płomieni ſłonecznych tak dopieka; że lwy, lamparty, wilki, uciekają do wod, nurzają się w nich aż po nozdrza, aby się uchronili ſkwaru, gdy tym czasem ludzie muſzą wchodzić na wierzchołki drzew najwyższych, aby chłodnieyszym nieco oddychali powietrzem. Pod ow czas i ludzie, i bydła, nie odtwarzaniem, ale zachowaniem właſnego ieſteſtwa ſą zajęci.

Jeseień przyjaźniejszy jest zaludnieniu, w miarę spokoienia się upałów mocnych, organa nasze odzyskują sprężystość; z drugiej strony odmiany panujące w Atmosferze pod czas tej pory roku wpływają pomysłnie na związki mające uwiecznić bytność naszą.

Zimę nazwano snem czyli zaśnięciem natury; w samej rzeczy zdaje się, że wszystkie istoty są otrętwiałe pod czas tej pory roku; i że lody, śniegi, i deszcze zimne; powinnyby zagaścić ogień miłości, z tym wszystkim, ludzie żyjący w wielkich miastach, i w nich mający byt swobodny, nie tak czują ostrość zimy, iak rolnik na wsi osiadły. A więc można powiedzieć, że pierwsi u których wszystko aż do miłości jest kaprysem, wybierają sobie do uciech tę porę roku, która im najmniej jest przyjazna. Proźnowanie, zbytki stołowe, sposoby używane do odparcia zimna, rozniecają w ciele ciepło przeciwnaturalne, z którego rokosznicy korzystają. Nadaremnie tracą siły w tej porze roku, w której większa część niewiaśc usposobiona jest do poczęcia; a na wzor owych delikatnych roślin, które mimo wiedzy natury przyniewalaia do wydania kwiatu, panowanie swoich kończą, gdy chwila dzielności wszystkich istot wraz z pięknymi wiosny dniami powraca. (*Namiętność dręcząca ludzi majątnych i bogaczów pod czas zimy, i którą biorą za miłość, jest bardzo dla nich szkodliwa.* Przymuszeni są przerywać harmonią, która powinna panować między powietrzem i ludźmi. Powietrze, którym oddy-

chcą w swych pokojach iest powietrzem
WYTWORNYM, KUNSZTOWNYM, ktore się nie-
zmiernie różni od powietrza zewnetrznego, a
na ktore nie śmieją się wystawić. Sposo-
bność używania rozkoszy winni biegłości
kucharza, likworom mocnym, korzeniom
sprowadzonym ze czterech części świata &c...
Tym to sposobem potłozki ziemskie usiłują
wymodź na naturze sprzyjanie swym chu-
ciom.

Pod czas wiosny wszystko nabiera życia,
rośnie i mnoży się, równie ona na zwierzę-
ta iak na rośliny dobroczynne swe działa-
nia wywiera, ona to przywraca ziemi owe
piękności, z ktorey ią odarły frogie mro-
zy zimy, człowiek czuje w sobie odrodze-
nie żądzy ktora zaspokoić może; wszystko go
unosí ku rozmnożeniu swego rodu. O wy!
ktorzy z uwielbieniem Stworcy idziecie za
wskazaniem prawa natury. Widok ktory o-
czom waszym wystawia wiosnę; daie wam prze-
pis powinności! Rośliny! Zwierzęta... Może-
cież krok ktory uczynić, abyście wraz nie
odkrywali tey burzy ogolney, ktora całą na-
turę zbawiennym zapala ogniem.

*Skoro pierwszy dzień piękney wiosny zaia-
śnieie.*

*Zefir wszystko przeraża swym miłosnym
tchnieniem,*

*Ziemia przybiera łono w farby pełne blasku,
A dech kwiatow w powietrze szle rozkoszną
wonią.*

*Wszędzie slychać iak ptaszek twą przypar-
ty mocą.*

Lubieżnym pieniem miły twoy obchodzi po-
wrot.

Wiżniemy iak wot dumny dla gładkiej ia-
łowki.

Lub wiry wod przebywa, lub po polach płasza:
Słowem mieszkańcy gęstych lasow gor wy-
nionych,

Rzek płytkich, morz bezdennych i zielonych
wiosiek;

Gdy na twoy widok miłość i chuć im do-
pieka.

Lubey rozkoszy powab dzieląc między siebie.
Krzātuia się koło swych krain zaludnienia.

Tak świat chętnie posłuszny tobie i tey
mocy,

Którą ma piękność nad wszem żyjącym stwo-
rzeniem. (a)

(a) Dès le premier beau jour que le prin-
tems ramene,

Les Zephyrs font sentir leur amou-
reuse haleine

La terre orne son sein des brillantes
couleurs.

Et l'air est parfumé du doux esprits de
fleurs.

On entend les oiseaux frappés de ta
puissance.

Par mille sons lascifs célébrer ta pré-
sence.

Pour la belle genisse, on voit les fiers
taureaux.

Où bondir dans la plaine ou traverser les
eaux.

Ten ogień który zapala czucie zwierząt, wskazuje należycie, że wiosna jest porą roku nayprzystajniejszą i nayposobniejszą do rozmnożenia rozmaitych gatunków stworzeń. Ta to jest chwila, w ktorej natura daie mężczyźnie dzielność i czerstwość, potrzebne do rozmnożenia jego rodu. Człowiek czerstwy i mocny, postrzega dzielność duchów wrzących w potoku krwi jego, upieczony snami przyjemnemi, kwapi się używać przywołującey go rozkoszy; wylewa się na nią całkowicie.. Jeżeli uniesienia swoje wstrzymuje, to chyba w tym zamiarze, aby nie zarzucił tamy wywienieniu się skutków, do których urobienia pieśczęoty jego dążą. Nie stawiajmy o bok człowieka tego pieśczęzonych, którzy pod czas zimy przypieśczeni sobie niechętny na ich wolę roz-

---

Enfin les habitans des bois & des montagnes

Des fleuves & des mers & des vertes campagnes.

Brulant à ton aspect d'amour & de désir,

S'engagent à peupler par l'attrait du plaisir.

Tant on aime à te suivre & ce charmant empire;

Que donne la beauté sur tout ce qui respire.

Traduction du commencement du Poëme de Lucrece, par le Sieur d'HESNAUT.

koszy; dla takowych nie wiofny przybycie nie skutkuje procz przyspieszenia wegetacyi, niezdolni do czucia iey wpływów rozkosznych, nie czuli na widok uprzejmej płodności powszechney; zaśepieni w swej nieudolności, czekaia smutnie aż rośliny zbawienne naprawiaia nierządy wzbudzone przez ich namiętności.

Temperament i znaki obwieszczaiące prawdziwą żądzę, powinny być naszymi przewodnikami i dowodźcami w wyprawach miłosnych. Bywaią ludzie tak osobliwiey uśposobieni, iż ciemności pokrywaiące ziemię, zakrywaią przed ich imaginacyą rozkosze nocne, są znowu inni, którzy niemożąc kosztować rozkoszy pod czas blasku dnia; nadaremnieby małżonka takiego człowieka, kusiła się o użycie całej mocy swej piękności pod ow czas, gdy iey światło dnia nowego nadaie blasku. Tacy mężowie wzorem owego malarza, który się przez cztery godziny wpatrywał w osoby, a dopiero za przybyciem do warsztatu malował ich portrety; w oczach żon swoich czerpaią całą dzielność, i czekaia nocy, ktoraby zakryła onych piękność, aby szli za popędem uczynionej na sobie impressyi. *Tavernier* twierdzi: że pewien *Ormianin* przez dziesięć lat małżeństwa swojego nigdy nie widział swej żony, ani iey nie slyszat mowiącey; bo kładąc się spać z mężem, nie zdejmowała zasłony z twarzy, aż po zgaśzeniu światła, a wstawiała zawsze przededniem, z drugiej strony, nigdy nie iadala z mężem. *Voy: liv: 4. chap: VIII.*

Zadnego nie mamy prawidła podług którego możnaby ustanowić godzinę nayspofobnieyszą do udziału pieśzcot małżeńskich: nieskończone są w tey mierze wyiątki, a tak zmienione, licznemi nader okolicznościami, iż żadną miarą onych wspomnieć nawet nie można. Ustanowiono wprawdzie niektóre ogolne prawidła, ale nie życzę małżonkom trzymać się ich ściśle; naprzykład wielu Lekarzy tego jest zdania, że mąż nie powinien po obiedzie bawić się z żoną, *bo pod ow czas, mówią, nasienie nie może służyć do zawiązania czerstwych dzieci.* Jeżeli w tym przypadku może wyniknąć iaka nieprzyzwoitość z złączenia płci, mniemam przynajmniey, że dziecię nie stanie się smutną oney ofiarą: płyn nasienney wprzód był przygotowany niż męszczyzna dodał pokarmow żołądkowi; płyn ten był w zbiorówniach iemu właściwie przeznaczonych i nie mających żadnego bezsrzedniego współkowania z żołądkiem, który w reszcie nie może mieć tak prędkiego na nasienie wpływu, iak się dorożumiewaia. Nie rozumiem, aby go mógł tym wpływaniem, aż do tego stopnia skazić, iżby nie mogło służyć do zawiązania dziecięcia czerstwego. Sam tylko małżonek mógłby sobie iaką dolegliwość przyciągnąć; bo w wielu osobach dygestya z trudnością się odbywa, a gorącość uniesienia się ku rozkoczy spóźniać ją musi. Z drugiey strony znayduia się męszczyźni nie mający żadney miłosney dzielności, przed nasyceniem żołądka, i nadaremnieby takim naytkliwsze narażano uciechy, w owym

czasie, w którym to trzewie potrzebuie pokarmow. A w reszcie, ktokolwiek jest głodny, pracować nie powinien. *Ubi fames, laborandum non est. Hippokrates Aphor. XVI.* Seft 2. żołądek wpływa na rozciek nasienny, iako na wszystkie rozcieki ciała, ale dopiero po dokonaniu trawienia, i gdy miazga, z ktorey wypływają wszystkie nasze płyny, przejdzie w naczynia. Jeżeli żołądek źle swoje funkcyę odbywa, wszystkie nasze części czynią ten nieład, głowa nadewszystko; a nakoniec wszystkie sprężyny maszyny słabieją; ale nakoniec męszczyzna zapłodniwszy żonę nacyerstwieyszym dziecięciem w podobniey uciesze, może umrzeć na niestrawność.

Osobom mającym pierś ściśnioną a co za tym idzie słabą, nie radziłbym nigdy, wylewać się na miłość zaraz po wziętym posiłku; u takowych ludzi oddech bywa pracowity, ieszcze trudnieyszym się staie, gdy żołądek jest napelniony. Powinni zaczekać aż organa respiracyi będą wolnieysze i łatwiey zdołają się powodować ruchom, ktore zawsze z niejakim utrudzeniem wykonywają.

Biegli Lekarze zapewniają także, że rozkosz używana we dnie staie się w skutkach okropnieyszą od rozkoszy używaney w nocy, i przynac trzeba, że ponieważ miłość wyczerpuie z nas siły, nie można byź bezpiecznieyszym, iak gdy po iey zapalach zasilamy się snem i spokojnością. Są iednak pewni ludzie, potrzebujący wżyskiego tego pomocy, co może zapalić ich żądze. Rzemieślnik nie powinien przy końcu swej pra-

cy, wylewać się na rozkosz, gdy ciało jego jeszcze czuje utrudzenie nieprzyjemne uciechom; gdy cokolwiek słu naprawi dzielność duchów rozproszonych w przeciągu dnia, pomyślnie może się pobawić z żoną. W samej rzeczy mówi *Venette*, intrzeńka która właśnie odpowiada wiośnie; zda się sposobniejszą do zapłodzenia, gdy mąż rozerwawszy się nieco z małżonką, i usnąwszy po rozkoszy, nadgradza wszystkie ztąd poniesione utraty i leczy zupełnie zwątpiałość powabem pieścizoty przyciągniętej. Wstała potem, i idzie dokąd go zwyczajne pociągają zabawy, gdy tym czasem żona jego zostaje w łóżku, aby należycie dochowała drugiego składu który jej powierzył. Tym sposobem, mówi dalej, postępują sobie po większej części rzemieślnicy dobrze na zdrowiu mający się, i których widzimy otoczonych tak kształtnymi i czerstwymi dziećmi; bo odpocząwszy należycie po przeszłodziennej pracy, czekają prawie zawsze świtu intrzeńki z upiecznieniem małżonek. Tym bezwątpienia sposobem, unikają dolegliwości pospolitych innym ludziom, którzy bez wszelkiej na swoje zdrowie bacznosci powodują się w każdym czasie gwałtownością namiętności swoich.

Wiele małżonek byłyby pozbawione załatku miłości swych mężów, gdyby odrzucały pieścizoty ich pod czas dnia. Człowiek próżniackie wiodący życie, nieskończenie różny od czerstwego Rzemieślnika, bywa pobudzany tysiącem obiektów które go uderzają i przyspieszają godzinę roz-

koszy. Skoro tylko imaginacya jego wzruszoną zostanie, skwapliwym jest w pożytkowaniu z wznieconych żądź ktoreby nie zdolały w innej okoliczności, z tym samym działać ogniem. Człowiek przymuszony do tak skrętnego ohwywania zdarzeń, nad to często płonnym bywa w pieszczotach, a bardzo szczęśliwey potrzeba harmonii między obiema małżeństwa stronami, aby ich rozkosze w przyzwoitym stopniu ożywione były.

Plutarch w swych dziełach moralnych, wprowadza kilka osób roztrząsających następujące pytanie? *Który jest najwłaściwszy czas do poznania swej żony?* Jedne utrzymują, że czas poobiedni, drugie że ranny, inni nakoniec wyznaczają do tego poranek dnia następującego, a każdy daie swoje przyczyny. Podobno nie będzie schodzić na męszczyznach chwalących zdanie *Olimpiusza*, który chce aby się wstrzymać zupełnie od poznania wszelkiej kobiety; i żąda, aby każdy kładąc się spać wieczor mówił: *ic-szcze nie czas, a zrana wstaając: już nie rychto.*

Rozmowcy Plutarcha roztrząsają także: *czyli we dnie, czyli w nocy należy pieścić się z żoną.* Przytaczają Poetow, Medyków, Lekarzy. Epikur, chce aby się do niej przytulać we dnie. Plato przeciwnie wymaga aby tylko w nocy powodować się słodyczą małżeństwa.... *Bardzo rozsądnie ustanowił powszechny zwyczaj, aby do tego uczynku w ten czas dopiero przystępować*

gdy noc zarzuci swą zaślone na rozkosz...
 Przystępuiąc do niego we dnie lub przy słońcu, dajemy sposob rozkoszy nabrania wie-
 szey śmiałości, i upoważniamy ją do roznie-
 cania potym nowych żądzi... Przeciwnie
 ponieważ noc usuwa z pod oczu naszych wy-
 kszą część zacieklego zapалу, łudzi i us-
 pia naturę, broni nam wyuzdania chęci
 do wszeteczney rozwiozłości.

Jeden z tych Rozmowców, będąc zdania
 tego, aby się mężowie zbliżali do żon swo-
 ich raczy w nocy niż we dnie, i raczy
 wieczor iak zrana, pyta się końcem popar-
 cia swej opinii: chcecież, aby małżonki
 powracający w zupełney weselości z uczt,
 a może jeszcze mając uwieńczoną głowę ko-
 roną i skropiony zupełnie olejkien pachnia-
 cym, zatopiwszy się w łóżku usnąt zaraz?
 aby potym wśrzed dnia iasnego, wśrzed za-
 krętów gospodarstwa i nacisku interesów,
 wzywał żony swojej do sprawy takowej...
 Wieczor iest końcem i spoczynkiem wszyst-
 kich prac dnia całego, a poranek iest onych
 rozpoczęciem. W wieczor przyjdzie Bachus
 uprzemy, który rozpędza nudy; Muzy, Ter-
 psychora która lubi tany, i Thalia Rządzą-
 na uęztów. Rano wraz ze świtem przyjdzie
 ją Minerwa robocza i Merkury kupczący...
 A zatym wieczor przystoi się bawić piosnka-
 mi, muzyką, balem, rozkoszami małżeństwa,
 Zrana nic nie słyhać procz kolatu mło-
 tkow, łoskotu pilek, odgłosu poborców i stru-
 żników krzyczących za wchodzącemi i wy-
 chodzącemi &c. &c. a zatym rozkosz nie
 znayduie dla siebie miejsca.

Te wyjątki Plutarcha nie tak tego do-
wodzą, iżby miało być pewne prawo stano-
wzące czas i godzinę użycia rozkosz mał-
żeńskich iako raczey tego; że Autor posia-
dał rzadki talent wymowy, którą dziwnie
przystraił zdania, iakie mu się popierać za-
chciało.

Moment przyiażny do uczynku zapładza-
jącego, zawisł od pewnych okoliczności,
któreśmy uśłowali wyłożyć w tym artyku-
le. Są znówu inne o których my z umy-
słu zamilczeli, a których się małżonkowie
łatwo dorożumieją byle chcieli... Prze-
strzegamy iednak, aby się nie przywiązywa-
li do skrupulatnego zachowywania prawideł
drobnych, które często mogłyby ich pozba-
wić pożytku miłaiący szybko chwili przy-
iażney. Nieraz widziano dziwacznych mał-
żonków, podawających się głębokim rozwa-
żaniam zasiągających rady z deszczu, gwiazd
i pogodnego czasu... Widząc ich zagrze-
banie się w głębokiey rozwadze, rzekłbyś
iż śledzą wyroków Mocarstw. Na marnych
szperaniach tracili drogie chwile rozkoszy;
uczynek naydelikatniejszy w miłości nie
jest żadnym z owych problemów, na kto-
rych rozwiązanie należałoby poświęcać czas
pożyteczny.

Natura przy pierwszym świata początku
roztworzyła ogromną reprodukcji kfiążkę,
wszystkie istoty żyjące przeczytały w niej o-
golny rozkaz *crescite & multiplicamini, ro-
ście i mnożcie się*. Do tego Świętego Pra-
wa dzielnym natury głosem ogłoszonego,

powinności towarzyskie dodaia ieszcze. Bądź
użyteczny Ojczyźnie; zostaw iey dzieci ko-
rychby usługi, przyzywaiąc na pamięć ko-
rzyśną twą bytność, potomnych ludzi skła-
nity do błogosławienia pamiętce twoiey.

Na iedney Wyspie Maldywskiej jest fra-
rożytny zwyczaj, podług którego piątymi
pewnymi charakterami do naszych zero po-
dobnymi, groby tych mieszkańców, którzy
się nie wstawili w sprawowaniu swey profes-
yi. Pragnąłbym aby u nas wprowadzono
podobny zwyczaj względem tych ludzi,
którzy w czasach naszych dobrowolnie
zrzekaia się słodkich nazwisk Ojca i mat-
żonka i aby na grobach prawdziwych oby-
watelów każdy mógł czytać, *tu leży N*
który Ojczyznę, tylu a tylu obdarzył Ob-
watelanami. Któryż nadgrobek może być
tkliwszy, który chlubniejszy nad ow, taki
niegdyś czytano na Cmentarzu Niewini-
tek w Paryżu: *Tu leży Jollanda Bally,*
ktora zesła z Świata 1514. Roku 38. wie-
ku swego, czterdziestego drugiego swego
wdowieństwa, ktora widziała albo mogła
widzieć, przed swym zeyściem, dwieście
dziewięćdziesiąt pięć dzieci z niey wyszłych.
Jakiegoż prawa do uwielbień wieków po-
tomnych mieć nie będzie Pan *Denise*, kto-
ry w wieku siedmndziesiąt trzech lat, był
ojcem, sto i iednego dziecięcia, rachuiąc
wnuki i prawnuki, z których sześciudzie-
siąt ośmiu żyło w roku 1770. *Aż dotąd*
z dzieła Pana Lignac.

„ Wady ukształtowania kobiety, ktore są
„ mogą uczynić nie płodną, są następuia-

„ce: niedostatek otworu w częściach ro-
„dzaynych, iako n. p. gdy nie jest prze-
„dziurawiona (*Patrz ŁECHTACZKA*) gdy
„macica jest zbyt mała, gdy jest zatkana lub
„skirowata albo skaleczona; gdy ialeczniki
„są twarde lub skirowate; gdy zachodzi
„iaki wyrostek przeciwnaturalny zapycha-
„iący otwor pochwy macicznej lub maci-
„cy. Wszystkie te przyczyny wyższe są
„od mocy sztuki, a niepłodność po nich
„następująca prawie nigdy uleczonea nie
„bywa.

„Niepłodność może się ieszcze nada-
„rzyć, gdy wiele odchodzi upławu bia-
„łego, którego wypływ pociąga za sobą
„wypływ nasienia, i niedozwała mu roz-
„winąć się w macicy; toż samo masz ro-
„zumieć o zatamowaniu miesiącow, które
„macicę czyni zbyt suchą i niezdolną do
„zapłodzenia, zbyteczna tufza bywa także
„zawadą do płodności, rozwiozłość i czę-
„ste powtarzanie miłosney sprawy odey-
„mulą nasieniu wszelką cnotę, i wszelką
„dzielność, a zatym przerywają płodno-
„ści skutki.

„Gdy niepłodność nie pochodzi ani z
„złego ukształtowania kobiety, ani z złey
„doli męszczyzny, i gdy ią skutkuje która
„z wymienionych przyczyn, uleczoneą bydź
„może lekarstwami rozładnie dawanemi.

„Jeżeli zbyteczna tufza czyni kobietę
„niepłodną, należy temu zapobiedz, zie-
„dnaniem iey znakomitego ćwiczenia cia-
„ła, przepisem krotkiego spania, małego

„ używania pokarmow, ktore bydź powinny
 „ z klasy nieco rozpalających, i powinna
 „ czasami pić wina dobre i czyste, lub likwo-
 „ ry mocne i kawę; nigdy nie ma krwi pu-
 „ ezać; należy iey purgować się, co mie-
 „ śiąc, i używać wod rzdawych czyli że-
 „ laznych de *Passy*, de *Forges*, oraz roz-
 „ rywać myśl często, potym użyie następu-
 „ iącego lekarstwa.

Weź *Szpiiku wołowego*, uncyą 1
Zoltek iay świezych, Nro. 2

Ubiy mocno to dwoie i doday:

Ambry szarey, granow 4
Imbieru, szczypte 1

„ Włóż wszystko na talerz i postaw na
 „ faierce, każ warzyć do sężalości iale-
 „ cznicy. Jaiecznicę tę niechay zie całą
 „ zrana na czczo i niechay popiie szklane-
 „ czką wina dobrego Hiszpańskiego lub Ka-
 „ nariyskiego. Sniadanie takie powinna mie-
 „ wać przez dni 8.

„ Jeżeli nieplodność pochodzi z zatamo-
 „ wania upławow, postąpisz sobie iak prze-
 „ pisano w artykule ZATAMOWANIE UPŁA-
 „ wów.

„ Gdy nieplodność ma za przyczynę wy-
 „ pływ obfity upławow białych, uleczona
 „ będzie lekarstwami przeciwko temu ga-
 „ tunkowi wypływow. Niewiaſty podległe
 „ nieplodności z przyczyny rozwiozłych
 „ zabaw i zbytecznego rozproszania swego
 nasie.

„naślenia, nayprzód powinny odmienić spo-
 „sob życia i wstrzymać się pięć lub sześć
 „miesięcy od wszelkiey miłośney scha-
 „dzki, i razem zażywać następującego le-
 „karstwa.

Wez *Cztery iaia,*

Piany ślimaków,

szklanki $\frac{1}{2}$

Ubiwşy to wszystko dostatecznie doday:

Soli,

Imbieru w proszku, kaźd: szczy: 1

Genşeng pulverisati, granow 20

„W reszcie ponieważ niepłodność jest
 „właśnie tym w niewieście, co niedołę-
 „żność w mężczyźnie, można używać le-
 „karstw przepisanych w artykule niedołę-
 „żności. *Dictionnaire de Medécine Tom II.*

NIESTRAWNOŚĆ. (Szt: Lek:) *Indige-
 gestio.* Żołądek wraz z swymi funkcyami
 wielką gra rolę w Ekonomii zwierzęcej, ani
 wątpić można mowi Pan *Lieutaud*, że stan
 żołądka, ma wielki związek z stanem wszy-
 stkich innych części, a nadewszystko głowy.

Ale ponieważ wszystkie części, albo przy-
 naymnięj nie mał wszystkie, związane są pe-
 wnym stosunkiem z żołądkiem, muszą nie-
 uchronnie poczuwać wszystkie jego wady i
 słabości. Wiele więc zależy każdemu na
 tym, aby się uśposobił i uzbroid przeciwko
 wszystkiemu co żołądek obrazić może; aby
 poznać wszystkie choroby i nieład y jego,
Tom IV.

Rr

bo inaczej nie potrafi nigdy zabezpieczyć im zrzęcznie. Naygłówniejsza kłeska dla żołądka jest niestrawność, czyli surowości zaległe żłąd w żołądku.

Przyczynami niestrawności są: upadek lub cios wymierzony na przestrzenie żołądkową, lub część oney sąsiadną; zbyt wielki upał atmosfery, który osłabia ciepło naturalne, zkad pochodzi, że nierownie trudniej trawimy w lecie iak w zimie. Zbyteczne zimno także uszkadza tę funkcją, a to ścisaniem zbytecznym organu zewnętrznego i zmniejszeniem wyziewow, które bywa koniecznym pierwszemu skutkiem.

Dodaj do tych przyczyn zbyt wielkie ćwiczenie ciała i zbyt wielki spoczynek, piąństwo, udręczenia umysłu, a nadewszystko zgryzotę i smutek; naukę i głębokie rozważanie, osobliwie poobiednie, zbyt wielkie zapełnienie żołądka, które bez wątpienia bywa naypospolitszą przyczyną; używanie pokarmow i napoiow trudnych do strawienia; iakimi są wszystkie mięsiwa twarde i grube naprzykład woł, wieprz &c. chleb niekiszony nie dopieczony, leguminy, zbyteczne używanie wody, które szkodzi nadewszystko w ten czas, gdy żołądek jest naturalnie zimny i słaby z przyczyny pokarmow wziętych nie wczesnie lub bez umiarkowania. Te to są przyczyny odległe.

Przyczynami bliskimi są: usposobienie naturalne słabe lub zimne żołądka, rana, wrzod, otoki, wiatry i kwasy w żołądku zebrane, a nakoniec obrażenie iakiego trze-

wia, lub iakiey części, która jest w związku z żołądkiem, iako to wątroby, śledziony, macicy i mózgu.

Poznać można tę chorobę przez nudności, wymioty, niesmak, bole żołądka, odrzysi. pewne utrudzenie w oddechu; ziewanie i wyciąganie członków oraz ich utrudzenie przez borborygmy, wzdęcie żołądka o ciężałość lub ból głowy płynienie żołądka, gorzkość, cierpkość i krupiałość czyli raczej lepkość w uściach &c.

NIESTRAWNOŚĆ, mowi bardzo starożytny Autor (*Avicenna*) ktorey w przychodzących do zdrowia towarzyszą odrzysi kwaśne, grozi powrotem choroby; nadarza świerzb i wiele innych chorób skornich; a tym dzielniey ieszcze może wzmacniać moc i trwałość choroby.

Złe trawienie bywa ieszcze żywiołem wielkiej liczby gorączek nadewszystko przerywanych, tudzież rzodłem nephrezyi, pedogry, wielkiej liczby dolegliwości murgowych, iako to migren, zawrotów, zmory, paraliżu, apoplexyi, puchliny, kachexyi &c. nadewszystko w starcach, złe bardzo wprowadzają skutki.

Aby dobrze leczyć niestrawność, istotną potrzebą jest rozważyć należyte, czyli są skutkiem wady iakiey żołądkowej, czyli też winny swoy początek nieładowi iakowey inney części sympatyzującey z żołądkiem, z drugiey strony mocno przyłożyć się należy do rozpoznania tej skutkującey wady.

NIESTRAWNOŚĆ mająca przyczynę sympatyczną, to jest otok albo skir &c. w wątro-

Rr ij

bie lub śledzienie powinna być tak leczona iak wymienione lub postrzeżone przyczyny *Patrz te artykuły*. Niestrawność swoy za-
wiązek winna podobnym wadom idiaphaty-
cznym, to jest przemieszkuiącym w żołąd-
ku; tym samym prawie sposobem *ceteris*
paribus leczy się.

Niema żadnych trudności w dostrzeże-
niu miejscowych przyczyn, dla tego prze-
staliśmy na rozważeniu pewnych znaków,
które bywają skutkami tychże przyczyn,
tudzież na przepisaniu zdalnych przeciwko
nim lekarstw.

Takimi znakami są: 1. Odrzuty czyli od-
rzygi kwaskowate, smak w ustach gorzki,
który zawsze wskazuje surowości lub zaki-
sy tegoż gatunku leżące w żołądku. 2. O-
tynkowanie mączaste iamy ust i języka, lep-
kość i ciągłość śliny &c. które wskazują o-
becność podobney materyi w żołądku, lub
materyi kleiowatey i flegmistay; nakoniec
smak zgnilizny w usciech lub smak zatechle-
go iaja, który w gębie ponawiają coraz bar-
dziey odrzygi tey samey materyi, a który
wskazuje obecność materyi śmędotowych
lub alkalicznych w żołądku.

Ale oprócz tych przyczyn czyli raczey
tych skutkow niestrawności, naszym zda-
niem potrzeba dać wielką bacność na śla-
bość żołądka, która nam się zdaie naypo-
spolitszą niestrawności przyczyną; czyli
ona będzie przyrodzoną, czyli zaciągnię-
ną z czałem, czyli miejscowa, czyli sympa-
tyczna.

Założywszy te maxymy wkraczamy w opis sposobow właściwy na każdy w szczególności gatunek złego trawienia; że zaś gdzieindziej mówić będziemy o słabości żołądka, mało co wspomniemy o sposobie leczenia niestrawności zżąd pochodzącey.

Strzedz się potrzeba wszystkich wielkich wypróżnień, a nadewszystko puszczania krwi, substancyi lepkich i trudnych do strawności, życia sedentaryjnego i wilgotnego powietrza.

Jeść należy często, a mało od razu, używać trzeba pokarmow dobrego soku i łatwego trawienia, iakimi są iaja świeże, bulliony, galarety mięsne, papki i t. d. &c. pić należy wina ostrego z małą ilością wody, alboliteż inne iakie wino z wodą żelazną: do pokarmow mięszać należy rośliny kwaśkowe i wzmacniające; iakimi są pigwy, granaty, owoce białych cierni, narcyzyki, kaparki, i t. d. alboliteż zjadać te owoce w konfiturach, marmeladzie &c.

To com dopiero powiedział ściaga się iedynie do dyety, że zaś rzadko bywa aby żołądek nie zawierał, w sobie iakowego zakisłu z zwyż wyrażonych; przyłoży się lekarz do wypróżnienia, a nawet do poprawienia onego dyetą przystosowaną, a nawet dyety wzmacniającej o której mówiliśmy; nie powinna być użyta, aż po opatrzeniu tego wypróżnienia, i po poprawie tych zakisłow leżących w żołądku.

I. W surowościach kwaśkowych, użyteż purgujących a nawet wymiotnego, jeżeli

potrzeba; roztwarzających, chłoniących i gorzkich. Pomiędzy purgującemi: kinkina, rhubarbarum; aloes, trzymają pierwsze miejsce. Skutecznie używają żołądkowych iakimi są: ekstrakt jałowcowy, elixir *proprietatis*, elixir Garusa &c.

Wstrzymać się należy od substancyi pokarmowych kwaśkowych i kwaśnych; iakimi są po większej części owoce dojrzałe ogrodowe, likwory wykisłałe, wina chude, które w sobie zawierają mało oleiowatości a wiele kamienia winnego, ocet, mleko zsiadłe, maślanka i rozmaite rośliny znane ze smaku iako to szczaw.

Mało chleba iść potrzeba i mało rzeczy mączastych, pić mało albo wcale nie, iakośmy powiedzieli likworow wykisłałych, a nadewszystko win kwaśkowych i cienkich.

Pokarm powinien być raczey zasiągany z substancyi zwierzęcych niż roślinnych. Mięśiwo zwierząt żyjących innemi zwierzętami jest najlepszym przeciwko kwasom, a słowem mówiąc, każdy pokarm zwierzęcy jest przeciwko kwaśowym lub alkalescentywnym, ale zawsze mieć należy baczność, aby nieużywać tylko mięsów łatwego trawienia, rosoł, kurcze pieczone, iaja świeże, baranina, która jest pokarmem najłatwiej zmieniającym się w miazgę, są szczerolniey z tey liczby.

Wszystkie gatunki kapuśy, rzerzucha, rzodkiew i chrzan, musztarda, są ieszcze przeciwkwaśowe, i mogą być użyte w przypadku, o którym się mówiło. Cwi-

ezenie ciała umiarkowane i dobrze urządzo-
ne, dzielnie także wspomagają trawienie,
poskramiając kwasy i inne złe przymioty
pokarmow.

2. W furowościach gorzkich żołądka, po
przyzwolitych wyprożnieniach, potrzeba u-
żyć rozrzedzających i chłodzących; iakie-
mi są serwatka, tyzanna ięczmienna, her-
bata &c.

Strzedz się potrzeba używania substancyi
przeciwkwasowych, lub alkalicznych, o
ktorychmy poprzednie wspomnieli, osobli-
wie tłuściości korzeni, wżyskkich roślin ob-
fitujących w sole gorzkawe i w olejek bardzo
mocny, iakieimi są czosnek, cebula, rokambuły,
musztarda, wżyskkie sole zwierzęce są al-
kaliczne; saletra jest uposażona cnotą nay-
chłodniejszą i naypożyteczniejszą.

Należy używać substancyi pokarmowych
w pierwszym przypadku naganionych, to
jest, że używać potrzeba naywięcej pokar-
mow robionych z ziarna, iść wiele chle-
ba i przyprawiać pokarmy octem. Wina
cienkie, wina z wodą, limonada, a nade-
wżyskto mleko i woda są nayprzyzwoltsze-
mi napojami.

Sok granatowy, spirytus siarki i koper-
waju, wody mineralne zimne, iako to wo-
dy de *Passy*, de *Forges*, de *Vals*, są ie-
szcze w tym zdarzeniu bardzo pożyteczne.

3. W niestrawności kleiowatej lub fle-
gmistej, należy nayprzod rozrzedzić te ma-
terye przez rozrzedzające, aby ie przygo-

tować do wypróżnienia przez wymiotne i purgujące, podług natury przypadków.

Substancyi zwierzęcych nadewszystko olejów i tłuszców schronić się należy w niestrawności tego gatunku; nie mniej unikać wszystkich pokarmów małych, jak zbyt gęsty lub zbyt lepki, takimi są po większej części, owoce surowe, substancye iarzynne i mączaste niewyksiałe, papka, ser, konfitury, galarety mięsne, galareta rogu jeleniego &c. kilka gatunków ryb n. p. węgorz, minog &c.

Przeciwnie wszystkiego używać będziez co może rozrzedzić i wycieńczyć śległą kleiową, i ocucić działanie żołądka, aby się łatwiej pozbyć onych zdołał: takimi są żołądkowe aromatyczne i gorzkie, iako to skórka cytrynowa i pomarańczowa, pigwy, mały iasieniec, szalwia, mięta, piołun, goździk sklepowy, cynamon, gałka muszkatoła, dryakiew, mitydat &c.

4. W niestrawności śmędownatej, czyli w zbiorze surowości śmędownatych, które się okazują przez smak czyli odrzugi iay zatechłych, poprzedziwszy przyzwotem wypróżnienia, iako i w innych przypadkach, używać będziez pokarmów antialkalicznych czyli antyseptycznych, o którychmy mówili wyżej, gdy rzecz była o surowościach gorzkich.

Tamaryndy i rhubarbarum są bardzo dobrami purgującemi na ten przypadek; używają potym skutecznie lekarstw żołądkowych i wzmacniających.

Niestrawności skutkowane zbyt zbytecznymi upałami lata, łatwo uleczyć, byleś sobie tylko ugił trochę pokarmów; byleś używał iakiego napoju chłodzącego i kwaśkowego, iako na przykład limonady; byleś sobie dawał przyzwolity spoczynek i oddychał świeżym powietrzem. Przywyknienie do puszczania krwi, albowież konstitucya krwiśta, częstokroć czynią nieuchronnie potrzebnym to lekarstwo w przypadku wymienionym.

NIESTRAWNOŚĆ, pochodząca z wrażenia zbyt zbytecznego zimna, leczy się pić iem iakowego napoju letniego; iako n. p. herbaty; ale przy tym siedzieć należy w pokoju, strzedz się, aby boś nie chodząc, i aby odkrywać się należycie, nadewszystko żołądek, tudzież potrzeba iednać iakie ćwiczenie ciała, na przykład fechtować się, grać w piłkę, w wolantę &c. Co się tycze innych przyczyn niestrawności, któreśmy przytoczyli, łatwo jest postrzedz iakie lekarstwa na nie przystoia, ale najlepzym, naydoskonalszym, nayzbawiennieyszym ze wszystkich lekarstw, iest mierne używanie pokarmów, wina, likworów, kobiet. Z resztą zobacz *Artykuł* SŁABOŚĆ ŻOŁĄDKA.

NIETRZYMAŁOŚĆ URINY. Nientrzy- małość uryny iest mimo wolay oney wypływ, stowarzyszony z pieczeniem, bolem i zaciśnieniem koleynemi; z tych znaków łatwo doysć można różnicy zachodzącey pomiędzy tą a innemi chorobami, w których u- ryzna często lub mimowolnie płynie.

Przyczynami nientrzymałości uryny są najprzód słabość temperamentu lub wieku, co się trafia w starcach i dzieciach; u których ta choroba bywa bardzo częsta. Powtórne paraliż pęcherza lub jego sphinktra; obrażenie czyli skaleczenie tegoż sphinktra podczas operacyi wyrzynania kamienia; ciężarność; złączenie pracowite, materye gnoyjne zatrzymane w kiszce zwanej *Rectum*, które naciskają na pęcherz; obecność kamienia w nerkach lub pęcherzu; nadbiegłość w jakiegokolwiek poblizkiey części; nadpotrzebne używanie diuretycznych czyli potnych; zbyt częste używanie wody lub napoiów wodnistych, przykładanie z zimnych miejscowych na okolicę pęcherza lub sznurka śtocowego; niegodziwy nałóg famozmaz; na koniec, cios, uderzenie, rana, długa choroba, zbyt ciężka iakakolwiek dolegliwość: &c.

NIENTRZYMAŁOŚĆ uryny w zgrzybiałych poczytana jest za nieuleczoną, i łatwo każdy dorozumie się tego przyczyny: powinien iednak lekarz myśleć o ziednaniu im ulgi, przez przykładanie częste epitymow ciepłych i stężających, na okolicę pęcherza; przez tarcia suche rozgrzanemi serwetami; przez wyznaczenie iakiego przyjemnego a stężającego napoju, iakimi są pewne wina, przez pokarm soczysty, ale pomierny; przez umiarkowane ćwiczenie ciała; zgola przez użycie wśzystkiego co może wzmoćnić.

W dzieciach może bydź rozpędzona samym wiekiem, który nayślabsze organa wzmacnia; prośzek myszy, który im zadaia,

lub myszy pieczone i smażone, które im iść kaza, zdaia nam się lekarstwem bardzo mało skutecznym; lepiej jest ile możności wstrzymać ich od napoiów i pokarmów wodnistych, iakimi są woda, mleczne potrawy, papki, herbata, iarzyny, owoce. &c. Karmić je mięsem i rybami pieczonemi, chlebem wypieczonym należycie; pozwolić im trochę wina, i pogrozić karą.

NIEUTRZYMAŁOŚĆ URYNY, mairąca za przyczynę paraliż pęcherza, lecz się iak wyżej rzeczona choroba, to jest naparzaniami wzmacniającemi, tudzież lekarstwami przepisanemi na leczenie paraliżu. Toż mówić należy o nieutrzymałości uryny pochodzącej z choroby ostrej i ciężkiej do najwyższego swego stopnia wznieśionej, iakimi są apoplexya i dolegliwości śpiączkowate, w których za zwyczaj bywa okropnym symptomem. Nieutrzymałość zawiązana z skiru, wrzodu, rany &c powinna być leczona iak te przypadki. Jeżeli ią skutkuje kamień, użyć należy litontryptycznych, a jeżeli te śródki nie domieszczaia osiągnięcia zamiaru nie pozostaie więcej prócz wyrznięcia iego, a nawet ten sposób nie zawsze jest nieomylny; bo iakośmy powiedzieli nieutrzymałość uryny, może być skutkowa na samą operacyą wyrzynania kamienia. Gdy nie utrzymałość uryny pochodzi z tей ostatniej przyczyny, często sama przez się ustaie, nadewszystko w Osobach młodych; albowiteż za pomocą używania tak wewnętrz nego iak zewnętrznego, stężających, nerwowych i rannych iakimi są: wielki ży-

wokost, wino czerwone, roze *de Provins*, woda, w której gałązki cegły rozpalone, orzechy Cyprysowy, kachou, mastyx i żelazne lekarstwa. Wyliczone lekarstwa przedziwnie są właściwe na wzmocnienie w wszystkich przypadkach słabości, nie tylko pęcherza, ale nadto wszystkich ciała organów. Aromatyczne jako to rozmaryn, lebiotka, mięta, goździk sklepowy, gałka muszkatowa, przepisane także bywają skutecznie w tym samym przypadku. Purgujące obdarzone cnotą stężającą, jako to: rhubarbarum i mirobolany, powinny być nad inne przeniesione, gdy stan pierwszych drog onych wymaga.

Można jeszcze używać wstrzykiwań aromatycznych i wzmacniających, jako też kaptułów, naparów, smarowideł, polkapiołków, i enem opatrzonych w też same cnoty.

Kąpiele zimne niekiedy dobre ziednały skutki, ale tego sposobu używać nie potrzeba w Osobach zbyt słabych.

Lekarstwa dopiero opisane przystoia jeszcze w nieutrzymaności uryny zabierającej swoy początek z położeń trudnych i pracowitych.

NIETRZYMAŁOŚĆ URYNY, ciężarnością zdarzona, znajduje uleczenie swoje w zleżeniu, jeżeli uporczywie trwa, użyj tych samych lekarstw.

NIETRZYMAŁOŚĆ skutkowana materiami gnoynemi, stwardniałemi i zatrzymanemi w kielbce *rectum*, łatwo ustępuje enemom odmiękczącym i iakimkolwiek purgansom.

Nie równie ciężey uleczyć owę, której nabawia rowieźłość z kobietami, lub samozmaza, nadewszystko gdy takowa niutrzymałość jest zastarzała. Toż rozumiemy o wśelkiej niutrzymałości, która do podobnego dotzła charakteru, tak dalece, iż wiele na tem zależy, aby iak nayspędzey można, leczyc rzeczoną chorobę.

Gdy pomoc wskazana od nas nie udaie się, niektórzy radzą aby wśnąć lekarstwo czyśczące lub pierścień w pachwę maciczną, iak się zwykło robić w usunienu macicy; to bowiem mocno naciskając na uretrę, nie dozwala urynie odciekać, którą podług swej woli chora puszczać może.

Dla męszczężyn, wynaleziono także narzędzia, które ciśnąc na pręcie męskie i uretrę, przymuszają urynę do zatrzymania się w pęcherzu, tak dalece, że można ją podług woli upuścić lub zastanowić, otwierając lub zamykając instrument.

Bywają także naczynia miedziane, szklane, srebrne, które mogą obejmować ciekącą urynę, a które noszą końcem zapobieżenia nieprzyjemney woni, iaką sprawia nieczystość od tey choroby nieodstępna.

„Gdy niutrzymałość uryny skutkowana „jest prostym rozwołnieniem części stałych; „gdy się nadarza po złączeniu pracowitym lub „wyrzynaniu kamienia, które w niewiaściach „zostawia kanał pęcherza bardzo rozszerzony, „takowa choroba, sama przez się zniknie. „Można iednak w tym samym czasie zaży- „wać lekarstw następujących.”

Weż *Korzonkow wielkiego Zywokoštu,*

uncyą 1.

Liści Zankielu

Dziurawca każdego

garstkę 1.

„ Każ wszystko warzyć w iedney kwar-
 „ cie wody, abyś otrzymał trzy kwaterki;
 „ chora pić będzie szklankę co trzy godzi-
 „ ny, biorąc następujący Opiat: „

Weż *Konserwy roży,*

uncyi $\frac{1}{2}$.

pigwow,

drahm 2.

Kąsku Ormiańskiego,

Kwi Smoczey, każdego drachmę 1.

Coccinilli czyli szarłatowych roba-

czkow,

drahmę 1 $\frac{1}{2}$.

„ Pomieszay wszystko z dostateczną ilo-
 „ ścią syropu mirtowego, abyś miał Opiat,
 „ którego doza iest półdrachmy przed o-
 „ biadem. „

„ Zewnątrznie przyłożysz kataplazm na-
 „ stępujący:

Liści Zankielu,

Dziurawca, każdego szczyptę 1.

Kwiatow Garbarskiego drzewa,

szczyptow 2.

„ Warz wszystko w półkwarty wina czer-
 „ wonego, do którego dorzucisz,

Soli Saturnowey,

drachm 2.

„Zrob kataplazm, który trzy razy na
„dzień ciepło przykładaj będziesz na czę-
„ści. Części kobiece możesz wystawić na
„parę tego wywarzenia, a nawet wstry-
„kiwać go niewiałtom w pachwę maciczną
„a mężczyznom w pracę.” *Dictionaire de
la Santé Art. Incontinence d'Urine.*

NOS, (Anat) Jest to część naywyda-
tniejsza twarzy. Każdemu wiadomo, że le-
ży między oczyma powyżey ust. Zwy-
czajnie uważają w nim Anatolicy: korzeń,
grzbiet, koniec i skrzydła; korzeń zaczy-
na się przy spodzie czoła między dwiema
brwiami. Grzbietem nosa jest część jego
przednia, ukształcona połączeniem kości
właściwych nosowi i z przedłużenia kości
iablłkowej; koniec jest chrząstkowaty i ru-
chliwy; skrzydła czyli raczey nozdrza mo-
gą się kurczyć i rozciągać; są one częścia-
mi pobocznemi tego organu, i pokrywają
nozdrze, któremi właściwie są otwartości
czyli dziury nosa. Ukształtowane są z dwóch
chrząstek okrągłych lub prawie iak okrą-
głych, które stykając się tyłem w środku
iamistości nosowej, urabiają przegrodę, któ-
rą widać zewnątrz, gdy w górę patrzymy.
Rzadka bardzo, aby który człowiek nosa nie
miał; iednak *Oleaus Borichkius*, mówi że
w Paryżu u *Tamponetta* Akuszera, widział
dziecię mające pół roku bez nosa. W Aktach
Kopenhadzkich znajdujemy obserwacyą,
która dowodzi: iak szkodliwym jest zwy-
czaj pomiędzy wielu wprowadzony, wsiaki-
wania w nos soku korzenia ćwiklanego zmie-
szanego z wodą maiorankową, podczas

chrzypki lub sapki. Pewna młoda dziewczica, mówi Obserwator, lubo nie miała sapki cyli rymy, chcąc zachęcić jedną kobietę do użycia tego lekarstwa, wślknęła macho znaczną tego dozę; wkrótce potym bol gwałtowny osiadł całą iey głowę, która się tak gwałtownie rozdeła i nabrzmała, że twarzy żadną miarą rozpoznać nie można było. Byłem przyzwany dnia trzeciego, zastałem iey twarz strasznie nabrzmiłą, wyprężoną, nie co siną pod oczyma; skarżyła się na zawroty, niespokojność, bezsenności i niezmiernie bole. Po ogólnych lekarstwach przepisałem iey errymę: to jest lekarstwo do wachania, cnot zupełnie przeciwnych owemu, które błone nosową tak potężnie rozdrażniło. Lekarstwem tym nie co innego było, tylko mleko letnie, świeżo udojone; tchżeśliwie zwolna ulagodziło części obrażone i nakoniec uspokoiło symptomata wzniecone sokiem ewiklanym. W zbiorze Akademicznym. (*Collection Academique*) jest wzmianka o nadbiegłości aneuryzmalney nosa, która nastąpiła po ospie: tak się rzecz ma: Pewna młoda Dziewica lat 17. mająca miała ospę nader spływną (*confluens*), nade wszystko nos iey zupełnie był okryty chrosteczkami ospistemi, które w czasie ropienia tak iey wielki bol sprawowały, że momentu spokojnie wyleżeć nie mogła, gdy wyszła z ospy na końcu nosa została się nadbiegłość, dosyć duża, miękka i znakami tej ciężkości, ta nabrzmałość szpeciła ją nie pomalu. Doświadczano bardzo długo, ale bez wszelkiego skutku, purgujących, puszczających.

puszczenia krwi, baniek siekanych, odpor-
nych i plastrów sieżających. Wreszcie cze-
go sztuka dokazać nie mogła, tego dopię-
ła natura, wzbudzając gorączkę szczęśliwą,
którey kilka przystępów dosyć gwałtownych
zupełnie wykorzeniły naubiegłość tak do-
skonale, że po niej najmniejszego nie zo-
stało śladu. Kalper *Kolichen* mówi, że bę-
dąc dnia jednego przyzwany do pewney
Osoby apoplexyą tkniętey, która nie dawa-
ła żadnego znaku życia ani ruchu, lubo iey
wbiano szpilki pod podeszwy; ale zaczęła
dawać znaki czucia, gdy iey finfy pod nos
puszczano; iest to lekarstwo bardzo proste,
ale w podobnych okolicznościach dziełnie
często skutkujące; nie raz uigę przyniosło w
naygwałtowniejszych przystępach dolegli-
wości macicznej. W Aktach Lipskich znaj-
dujemy przypadek hemorragii podziwienia
godney. Pewien młodzieniec małej bli-
zko lat 25. komplexyi delikatney i tempe-
ramentu cholerycznego, po rozmaitych mro-
taniach i utrudzeniach duszy, napastniony
został płynieniem krwi przez nos tak gwał-
townym, iż lubo w niektórych godzinach ta-
mowała się przez czas dosyć długi, w prze-
ciagu iednak dni dzieiesięciu utracił siedmdzie-
siąt funtów krwi. Ku końcu dnia dzieięią-
tego, całe ciało okryło się skazami czarne-
mi, i natychmiast zdalo się iakoby puls w
nim bić przestał: z tym wszystkim hemor-
ragia przestała nakoniec za pomocą przy-
stolowanych lekarstw, chory odzyskał siły
i zupełnie zdrowie, lubo przed tym trzy
a naymniey dwa razy na rok zwykł był cho-
Ss

rować. Często dosyć widywano płody dziwotworne, które po dwa miały nosy. Nie mówimy tutaj o chorobach nosa, bo miejsce na to właściwe będzie w artykułach OZENE, NOZDRZA.

NOSACIZNA, (Sz. hod. Byd.) Nofacizna jest choroba bydła roboczych, którą piątnuie wypływ smarkowatości przez nozdrze, nabrzmienie gruczołków w hakach, lub nadbiegłości pokazujące się na rozmaitych częściach ciała, iako to na łopacie, w kolanie, w gołeni &c.

Dwa są gatunki nofacizny; pierwszy nazywają nofacizną prawdziwą, wtóry ma imię nofacizny niedołkonałej; pierwszy gatunek tey nofacizny napada na wszystkie zrębiec: ta nofacizna jest naturalnym wypływem, który im się raz na rok przytrafia; druga prawie zawsze zmienia się w żolzy. Tutaj mówić tylko o pierwszej będziemy.

Konie mające nofaciznę, zdają się smutne, zwątlawe, wzrok pomieszany, sierć zierzona iść niechęcią, i parszkają gdy do nich kto przystępuje, nabrzmiałość w dołku idącym od szyi aż do brody, i który bywa, poirzony małemi gruczołkami głabowatemi, jest znakiem pewnym tey nofacizny.

Ze zaś nofacizna jest burzą zbawienną dla zrębiat, niewielkich potrzebuie lekarstw, jeżeli w zimie przypada choroba, dosyć jest trzymać bydło w cieple; jeżeli na wiosnę, przestanieśz na prostym wypuszczeniu na świeżą trawę, wilgotność ziół rozrzedza szlamowatość i czyni ją płynniejszą, gdy się nozdrza bydłęcia pokazują zatkane, wstrzyki-

wać w nie należy likwor robiony z równych części oliwy i gorzałki, razem ubitych i zwolnionych, aby były letnie: przestrzegać należy, aby bydłę nie jadło siana, trawy, ani owsa, na któreby cokolwiek przyskocin nośnych padło. Ostrość tego rozcieku porobiłaby wrzody na kiszczkach i w żołądku.

Rano i wieczor trzeba przeprowadzać konia chorego, gdy stoi na suchy paszy; dozwoliłz mu się paść wolno, jeżeli pora roku pozwala, baczyć także i na to należy, aby wraz z drugiem nie stał.

Gdy haki i otaczające je części są zapalone, gdy jest w nich ból, zapalenie i gorącość, potrzeba okryć część bolejącą kataplazmem dotrawiającym; tak zrobionym iak tutaj przepisuemy:

Weź Cebulek liliowych pieczonych w popiele. Nro. VI.

Korzonków lilij białych

uncyi 4.

Liści szczawiowych

garści 4.

Każ lekko warzyć w czterech funtach wody pospolitey, tłuc potym w moździerzu :

Sadła wieprzowego,

Miodu praśnego pospolitego ka-

żdego

uncyami 4.

Starego świniego sadła,

Maści Basilicon każdego

uncyami 2.

Zrób kataplazm, który przyłożysz na nabrzmałość, i day pilną baczność aby, nie by-

Ss ij

Ja na wiatr wystawiona lub na zimno: gdy by nadbiegłość nieotworzyła się sama przez się, trzeba by ją lancetem przeciąć, lub też przepalić żegadłem żelaznym. Skoro się otworę bądź jakimkolwiek sposobem zrobi, dozwolisz płynąć rozciekowi, dopokąd zupełnie wyprożnionym nie będzie: purgować także będziesz często bydlę liściem kopytnika, które wygotniesz w winie, w dozie szczypty jedney do kwarty likworu. Można także dać napoy następujący.

Każ *Liści Senesowych*
Tamaryndow
Soli roślinney

uncyi 2
 funta 1
 uncya 1

Każ warzyć, wszystko w trzech funtach wody polpolitey; przecedź w połgodziny wrzenia i wlej w pysk koniowi.

NB. Dla czytelnika. Jeżeliby czytelnik obfzerniejszych iak w tey, tak w innych koni i bydła chorobach, życzył sobie wiadomości, niech się uda do Xiążki arcy pożyteczney u JP. P. Dufoura, pod tytułem *Receptzka Koniska* wydrukowaney.

NOZDRZE (Anat.) daią nazwisko nozdrzy dwom dziurkom w nosie przedzielonym przegrodą szorstey kostki nosa nazwaney lemierzem, (*Vomer*) powleczone są błoną i bardzo czułe. W koło niżzey onych części jest okrag włosia którego jest użycie: aby nie dozwalało wstępu do głębi nosa kurzowi, ani wchodzić do niego żadnemu owadowi.

CHOROBY NOZDRZY.

NOZDRZE podlegają rozmaitym chorobom, iako to upławom krwi, polipom, ozenom &c. Upławy krwiste czyli hemorragie uznają za przyczynę zbyteczną obfitość krwi unoszącej się ku głowie, z tey bowiem okoliczności, drobne arterye rozrzucone po błonie, będąc zbyt pełne, koniuszczki ich rozciągają się zbytecznie, nakoniec otwierają się i ronią krew, którą w sobie zawierały. Osoby pletoryczne, obfitujące w humory, pędzące dni swoje w miękkiej bezczynności, prowadzące życie sedentaryyne a rokoszne, żarłoczne; osoby, które się wystawiają na zimno, które są podległe gwałtownemu ciała i umysłu miotaniu, które używają substancyy podżegających krew, iakimi są aromatyczne, likwory mocne, piwo, wino, kąpiele ciepłe; naybardziej podlegają krwiotokom nozdrzy. Te upławy krwiste są częstsze w pewney konstytucyi powietrza; nadto pewne Osoby, nawet zaśle w lata bywają niemnapastowane i czują w nich ulgę osobliwie pod czas wiosny, ielieni i koło porównania dnia z nocą; krwiotoki te bywają niekiedy epidemiczne, gdy po wilgotnym czasie, wiatry północne i południowe nagle powietrze rozgrzewają, osuszają i do pewnego stopnia czynią go elastycznym: postrzeżono ieszcze, że osoby podległe reumatyzmowi, pedogrom, bolom i kolkom nerek, scyatyce, bywają także podległe i płnieniu krwi przez nozdrze. Zatamowanie

upławow miesięcznych, nadewszystko w kobietach tłustych i młodych; zatamowanie upławow położnych lub wypływu hemoroidalnego w męszczynach, skutkuje często zapelnienie i rozprężenie krwi, po którym niechybnie następuje hemorragia nozdrzowa. Często iezcze przytrafia się, iż Osoby, których konстыtucya ciała jest delikatna i gąbkowata, a tym samym usposobiona do hemorragii, bywają napełnione płynieniem krwi przez nozdrza w gorączkach, nadewszystko w owej, którą nazywają *Syncope*; że to płynienie następuje po gorączkach czwórdniowych czyli febrach kwartannych, lub że poprzedza wyrzuty skórné exanthematyczne, tudzież wyrzuty odry i ospy. Nadto postrzeżono, że hemorragie nozdrzowe dosyć często napadają na Osoby, które utraciły iaki członek znakomity. Ci ktorzy mają zapelnienie rozprężające lub zatkanie w trzewiach wiele krwi obeymujących; iakimi trzewiami są: wątroba śledziona, podlegli także bywają płynieniu krwi. Czytamy w *Hipokratesie*, że rozprężeniu i zapaleniu śledziony towarzyzyć zwykły krwiotoki.

W krwiotokach robiących sobie odchod przez nos, krew płynie albo nozdrzem prawym, albo nozdrzem lewym, ale rzadko obydwoma. Im więkze bywa krwi skupienie się w głowie, tym obfitszy następuje odciek nozdrzami: niekiedy ilość odsączonego nosem wznosi się do pięciu lub sześciu funtów, niekiedy do kilku uncyy, nareszcie niekiedy do kilku kropel.

Płynienie krwi nosem, częstsze bywa w dzieciach i młodych osobach, niż w starcach i dorosłych; częstsze w mężczyznach niż w kobietach.

Postrzeżono, że ci którzy w dzieciństwie łączą wiele materyi smarkowatey i wodnistej uszami; oczyma i nosem, w wieku pokwitania młodzianńskiego są podlegli hemorragiom nosa, tudzież iż niema krwiotoku, ktoregoby powrot był częstsz niż powrot krwiotoku nozdrzowego.

Płynienie krwi częste lub nałogowe, zawsze wskazuje pewną słabość natury, albo raczej błędliwe i niedokonane ukształtowanie w członkach. Z tym wszystkim bardzo zbawienne bywają wielu nader Osobom; bo znajdujemy w dziełach wszystkich prawie lekarzy tak starożytnych iako dzisiejszych, przykłady uzdrowienia zawrotów, słabości wzroku, gwałtownych bólów głowy, śniezyny, konwulsy, i epilepsy, skutkownego tym iedynym dobrej natury ratunkiem. Z drugiey strony, na każdy moment napadamy w pismach *Hipokratesa*, *Galena* i *Senneſta*, oraz wielu innych, że epilepsy, apoplexye, zawroty, konwulsye, dzwonięcie w uszach, słabość wzroku: *gutta serena*, bywały często następstwem smutnym, nierozładnego zatamowania krwi odchodzącej nozdrzami.

Ci którzy w młodocianym wieku dosyć częste miewali płynienie krwi nozdrzami, w młodości bywają napaſtowani gwałtownemi chorobami pierſi, iakoto: pleurą, suchotami, peripneumonią, płuciem krwią.

W wieku podeszlejszym trapi ich wypływ hemoroidalny, dolegliwości pedogryczne, bole nerek, kolki, reumatyzmy &c. Uwagę tę uczynił *Hipokrates*, a nieszczęściem aż nadto dokładnie sprawdzać ją zwykło doświadczenie.

Gwałtowne krwiotoki nozdrzowe, niekiedy kończą się na śmierci chorego. Płynienie krwi nosem, towarzyszące gorączkom exanthematycznym i zjadliwym, tudzież owe, które napadać zwykły w chorobach chronicznych iakiemi są puchlina i kachexya, potrzeba uważać iako pogroźki naynebezpieczniejsze.

Gdy płynienie krwi nozdrzami nie bardzo jest znakomite, nie trzeba szukać żadnych sposobów na zatamowanie go. Pomoc lekarza w samych tylko krwiotokach gwałtownych i niebezpiecznych jest potrzebna, bo takie zazwyczaj znakomicie siły zmniejszają. Ze zaś te hemorragie bywają nadarzone z nadobitości krwi i humorów, trzeba się pod ow czas udać do puszczania krwi: przyprawy saletry bardzo skuteczne bywają w tym przypadku. *Hildanus* i *Paracelsus* przepisywali saletrę oczyszczoną bardzo pomyślnie, w wszelkich gatunkach krwiotoku. *Riviere* zaleca ją także. Sok limoniowy i białych cierni, woda i sok szezawiu dzikiego, tynktury roży, kwiaty słokroci więkzey czyli główki S. Jana preparowane z wodą szezawiu dzikiego i zażyte w wodzie źrzedlanej, wyprowadzą prawie ten sam skutek co saletra: w tych okolicznościach można także udać się do ano-

dynnych. Przyprawy maku, syrop maku białego, emulsye robione z czterech nasion zimnych, nasiona maku białego, i wody pędzone z kwiatów akacyi. bzu, lipy, koziey brodki, rumianku pospolitego i pierwiosnki, mogą być użyte. Jeżeliby te lekarstwa były bezskuteczne, można będzie dać kilka granów pigułek psich iężyczekow. Gdy przystęp płynienia krwi jest gwałtowny, trzeba go rozerwać i, nie dozwoić krwi unosić się gwałtownie ku częściom wyższym. W tym zamiarze puścisz krew z części niższych, przepiszesz kąpiel umiarkowaną na nogi i każesz trzymać ręce w wodzie ciepłej. Można uprzedzić przypływ krwi do głowy, i wzmocnić części osłabione, przykładając na część przednią głowy, nozdrze i szyję, czyli raczej kark, lekarstwa chłodzące pomieszane z rozpuśczałacemi (*discussiva*) Najskuteczniejszy z tych lekarstw jest epithema, które robią z octu różanego, z octu ruty, saletry, kamfory, olejku drzewa różanego, można także kazać to wachać mocno.

Osoby podległe hemorrhagiom częstym i gwałtownym nozdrzy, chcąc uprzedzić powrót oneyże, powinny użyć wszelkiej ostrożności potrzebney, do osłonięcia wszystkich swego ciała części, a nadewszystko głowy i nog. Im bardziej ciało uszkodzone jest we krwi, mowi *Fryderik Hoffmann*, tym większey przykładac należy staranności, aby ten płyn nie unosił się z części zewnętrznych do części wewnętrznych: dla tego zalecić należy, aby przez cały

czas hemorragii gwałtowney, nie wachał chory, albo zewnętrznie pod kształtem katalplazmu przykładając substancji zimnych i ściągających, bo gdyby nozdrza zapchały się przez używanie nierozważne tych lekarstw, gwałtowny krwi popęd byłby skierowany bądź ku rurze oddechowej i płucom, gdzieby mógł uduścić; bądź ku częściom zewnętrznym móżdgu, gdzieby mógł wprowadzić przyśpę apoplexyi. Rostropność każe, aby nie przystępować do tych przykładów zewnętrznych aż po moczeniu nog, po użyciu enem rozwalniających, a nawet po puszczeniu krwi z nogi, gdy tego będzie potrzeba. Na hemorragie następujące po zaniedbaniu puszczenia krwi, do którego się przyzwyczaiło, lub po zatrzymaniu się wypływu hemoroidalnego, upławów miesięcznych lub położnych, zapatrywać się należy iak na arcyzbawienne; dla tego nie będziesz się kusił o zastranowienie takowych płyni, chyba w przypadku ich gwałtowności; a w takowym zdarzeniu oprócz lekarstw zdolnych do rozerwania białey krwi, o których powyżey była mowa, można przepisać choremu korał z przyprawami iacyntu i saletry, w przyzwoitey ilości soku cytrynowego. Gdy hemorragie są peryodyczne, nie mniej leniwym być potrzeba w zastranawianiu onych, nadewszystko gdy pacjent jest podeszły w latach; ponieważ apoplexya, letarg, a słowem wszystkie choroby śpiączkowate, bardzo często bywały skutkami pośpiechu w tey mierze.

Ci którzy podlegają krwiotokom nałogowym a zbyt czynnym, dobrze sobie poradzą, gdy się wstrzymają od wszystkich mocnych trunków, gdy będą unikać mocnego przykładania się do pracy umysłem, tudzież częstych rozkosz małżeńskich; bo to wszystko unosi krew ku częściom ciała wyższym, które i tak aż nadto są nią obciążone. Wielu Autorów pisze, że niektórzy z podobnych chorych, uleczyli złe swoje, piąc codziennie dwie, a nawet trzy kwarty wody.

W Hemorragiach symptomatycznych i stowarzyszonych z exanthematem, ospą, odrą, petociami &c. nie potrzeba zapisywać innych lekarstw prócz dających do pokrośmienia wielkiej gorączki i do ziednania wolności oddechowi. Na ten koniec:

Weź Wody z kwiatów rumiankowych,

uncy 4

Octu przepędzanego,

uncy 1

Oczow raczych,

Dyscordium, każdego drachmy $\frac{1}{2}$

Saletry, skrupu 1

Syropu maku dzikiego ile potrzeba.

Zrob mieszanicę, której choremu brać każesz dwie łyżeczki co dwie godziny. Mimo tego trzymać go będzieś umiarkowanie ciepło w łóżku, i każesz mu zażyć proszek robiony z antimonium diaphoreticum, saletry czyszczonej i kamfory, jeżeli choroba jest ziadliwa.

Przytrafia się bardzo często, że gdy hemorragie zwykle w dzieciństwie same przez

się uśnią, takowy pacjent podlega bolom głowy, oczow i uszu, epilepsyi, frenemyi &c. W tym zdarzeniu jeżeli postrzeżesz, że głowa jest dolegliwością dotknięta i cie naczynia rozprężone zbyt dużą krwią obfitością, bardzo dobrze zrobisz, gdy sprowadzisz cie płynienie nozdrzami używając do tego jakiego zewnętrznego sposobu. Najzwyczajniejszy sposób jest wetknąć w nos pióro, ździobło, lub nasiekawca. Piawki postawione w koło nozdrzy, bardzo dobry jeszcze w tej okoliczności wyprowadzić mogą skutek. Gdy gwałtowna burza umysłu nadarza płynienie krwi, wyciąga takowa hemorragia osobnego i odmiennego sposobu leczenia. Jeżeli jest skutkowana zbyt silnym gniewem, udasz się do proszków, saletranych, antispazmodycznych, a każesz je zażywać w wodzie czystej i zimnej. Jeżeli pochodzi z tróskow, użyjesz diaphoretycznych, pomieszanych z antyspazmodycznymi. Przyprawy rhabarbarowe odmienne i powtarzane, częścią same przez się, częścią z solami trawiącemi, przystoia na krwiotoki napadające na Osoby kachetyczne. Jeżeli trzewia są zarażone skorbutem, przedsięweźmiesz leczenie samej choroby i hemorragii razem z serwatką, której używanie często należy przerywać zadaniem rhabarbarum.

Nie będziemy się tutaj zatrudniać polypami nozdrzowymi ani chorobą ich zwaną *Ozenę*, ile że nam wypada o tym mówić pod artykułami dopiero wymienionemi.

Zewrzenie się ścian nozdrzowych jest zdarzeniem jednym z owych, o których dotąd prawie żaden Autor nie mówił, a które przeto nie mniey godne są naszey uwagi. Przyniesiono do mnie dziecę blisko lat trzy mającę, mowi P. *Heister* w swym wybornym Traktacie o Chirurgii, ktoremu ospa źle hodowana, zranila twarz całą, nade wszystko nos i wargi, tak dalece: że nozdrza były zatkane, i że warga wyższa podwinięta w górę, razem się z niemi łączyła. Nozdrze prawe było zupełnie zasklepione, a lewe w takim ściagnieniu, że w nie nie można było i główki od najmnieyszey szpilki wsiąść; co mu tak utrudzało oddech, iż się co moment obawiali rodzice, aby ich dziecę nie umarło na zadławienie. Leczyłem go tym sposobem.

Wystałem głowę jego naprzeciw światła; kilku osobom przytomnym operacyi, kazałem go trzymać za nogi i za ręce, oddzieliłem potym wargę zwierchnią od nozdrzow bisturym. Wziąłem potym bistury mnieysze i otworzyłem obydwie nozdrza, czym przywrocony już miało swoy stan naturalny. Zapuściłem sondę, i śledziłem otworu części wyższych; nie znajdując ich dostatecznymi, zwiększyłem je; dałem nieco płynąć krwi; wsunąłem fleytušek mocny w każde nozdrze; już to końcem zażatowania hemorragii już końcem zapobieżenia nowemu połączeniu się nozdrzy. Chcąc przywrócić wargę wyższą do właściwego iey stanu, użyłem trochę fleytušekow z plastrzem i szmatką wąską podłużną, którą uło-

żyłem pod nosem; na to wszystko poszło obwiązło przystosowane. Przez kilka dni w tym stanie dozwoliłem być rzeczom, ku sfałszyku onych kazałem umaczać knotki w Spirytusie wina, w przeciągu dni osmiu, otwory odemnie porobione w nosie, zdały mi się dosyć szerokie i dosyć rozwarte.

Ale matka mniemając: że dziecko iey zupełnie już ozdrowiało, przestała wsuwać mu knotki i przynosić go do mnie; wypadło stąd, że się nozdrza tak ścięsnęły, iż zał^o wo można było w nie wsunąć sonde. Przybyła znów szukać moiej pomocy, otworzyłem powtórnie nozdrza iak przedtym, przykazałem aby knotki wsadzano przez dni osm; po tych upłynionych wsunąłem mu do nosa dwie małe rurki ołowiane z podwianemi brzegami, w rozmiarze, który mi się zdał nayprzyzwoitszy, i te rurki nosił aż do zupełnego zagojenia rany.

Tę samą operacyą robiłem na iedney dziewczynce, mówi daley cytowany Autor; że zaś iey przypadek z teyże samey pochodził przyczyny, nieuciekalem się do innych sposobow. W trzeciem zdarzeniu użyłem możliżnych rurczek, bom postrzegł: że ołowiane łatwo się przygniatały i traciły figurę elliptyczną. Nieuchronnie potrzeba, aby takowe rurczki długo w nozdrzach trzymane były, inaczey mimo naywiększego rozszerzenia, ścięsnąć się i zewrzeć mogą.

Zakończemy ten artykuł przytoczeniem zdarzeń ciekawych i interesujących, które mają związek z nozdrzami, a których upo-

wszecchnienie miłe będzie dla ćwiczących się w Sztuce Lekarskiej.

Bartholin twierdzi, w pewnym swym postrzeżeniu zapisanym w Aktach Kopenhadzkich, iż widział i leczył pewną młodą dziewczę trapiącą od czwartego roku wieku swego ślepotą iasną, *gutta serena*, która nozdrzami odłączała, na dzień, kilka uncyy limfy czystey i klarowney, ale ostrey oraz słoney.

Lekarstwa naywskazańsze nie mogły iey uleczyć z tey brzydkiey choroby: z innych miar dosyć w doskonałym bywała zdrowiu, gdy ten wypływ wolno odchodził; zatamowanie iego wciągało ją w stan utrudzenia i słabości.

Olaus Borrichius mowi o wypływie miesięcznym odciekającym nozdrzami. Jan Piotr *Albrecht*, zapisał w efemerydach ciekawych natury, postrzeżenie względem znakomitey, części mużgu, która zmieniwszy się w otok, odciekała nozdrzami. Kładę tutaj przypadek tak iak on go opisuię.

Pewna młoda osoba lat iedynaście mająca, skarżyła się więcey od roku na gwałtowny ból głowy; gdy gorączka nadeszła, Lekarz przywołany wszelkich ruszał sposobow na przyniesienie ulgi chorey, lecz starania iego nie pomyslnie przeszły. Trzeciiego dnia choroby i mnie także przyzwano, ale połączone usiłowania nie były skutecznieysze. Gorączka zapalała się coraz bardziey, w miarę tego ból głowy powiększał się; nadeszło potym gwałtowne obłąkanie umysłu, które dnia piątego zmieniło

się w głęboki letarg: chora już odtąd nie mówiła, nie otwierała oczu, zgola nie iey nie pozostawało prócz władzy czucia szpilek ktoremi ją kłuło. W tym stanie przebyła aż do dnia 10. który był dniem iey śmierci; tego samego dnia koło godziny dziewiątej zrana, całym iey ciałem miały poruszenia spazmodyczne; po tym przypadku nozdrzami wyszło iey kilka funtów ropy bardzo białey: prawie przy każdym wychnięciu odsączała tę ropy blisko uncją iedną. Ta ropa pomieszana była z trochę cząsteczek materji podobney do substancji muzgu popadłej kollikwacyi czyli rozplynieniu. Chora skończyła pod czas tego upławu, który trwał ieszcze kilka godzin po śmierci. *Wedellius* świadczy, że widział część substancji muzgowej, niby rozplynionej wychodzącą nozdrzami, w nowo narodzonych, epileptycznych dzieciach. *Henryk de Heer* i czterech innych medyków widzieli także, iak pewna Dama w przystępie wielkiej choroby, oddawała nozdrzem prawym *processum mammillarem* z znakomitą częścią muzgu. Doktor *Jan Jakob Harder* przytacza przykład muzgu rozpuszczonego aż do kształtu papki. *Jerzy Hannaeus* pisze, że pewien chłopiec wieśniaczy gwałtem wsunąłszy sobie w prawe nozdrze słomkę, ta słomka łamiąc się, skutkowała w nim uczucie wielkiego bardzo łoskotu, po którym nastąpił ból miejscowy bardzo żywy, który w krotce całą głowę zaiął, i który się dopiero pod czas snu uśmierzył;

od owego czaſu oko prawie ſłabło zwolna, a ku koſcu roku zupełnie przeſtał nań widzieć.

NOSTALGIA. (Szt. Lek:) Jeſt to rodzaj fantazyi, która tak wielkiey nabawia żądzy cudzoziemcow wrocenia ſię do Ojczyzny; iż gdy do tego mają przeſzkody, dręczeni bywają ſmutkiem, anorexya, tudzież innemi ciężkiemi ſymptomatami. Nostalgia bywa proſta, albo komplikowana, czyli z inną pomieszana chorobą. Nostalgia proſta ieſt owa, ktorey żadna inna choroba nie dała przyczyny; chcąc z nią walczyć pomyſlnie, należy ſię udać do lekarſtw moralnych. Uſtąpią rozerwać chorego grą, widowiſkami, promenadą; doſtarczą mu wſzytkiego czego zażąda. Starają ſię aby chodził w kompanie wesołe. Gdy te lekarſtwa nie mają doſyć mocy, aby zdołały uleczenie, trzeba koniecznie chorego odeſłać do kraju ſwego Ojczyzny, inaczey niknąłby widocznie. Takowi chorzy, prawie zawsze odzyskują ſiły ſkoro tylko zacząną podróż zbliżającą ich do kraju urodzenia; wielu nawet w drodze ſamey zupełnie odzyskują zdrowie. Przed niejakim czaſem, byłem przywołany, do pewney kobiety, ktorey iak mi powiadano, zadawano już wſzytkie prawie przydatne lekarſtwa; ta kobieta była chłopianka, która w przeciągu trzech tygodni utraciła ſwą tuſzę, lubo iej na niczem nie ſchodziło, i lubo żyła pomiędzy ludźmi majątnemi oraz ſobie znanomi; była ſmutna, ſłaba, zwątłała, nie miała żadnego apetytu, pięknoſci ſtolicy najmnieyſzey rzeczy ią nie bawiły, a na-

wet niechciała wyniść z mieszkania swego. Domyśliłem się zaraz przyczyny iey choroby. Zacząłem z nią rozmawiać o iey kraju, przyjaciółach, rodzicach i t. d., zdawała się odradzać: Zakazałem wyraźnie aby iey żadnego nie zadano lekarstwa; radziłem aby ią natychmiast odesłano; trzeciego dnia dopiero wyjechała z Paryża, zupełnie zdrowa.

NOSTALGIA komplikowana, jest nostalgia stowarzyszona z gorączką tercyanną lub inną iakiegokolwiek gatunku; za zwyczaj cięższemi czyni rzeczzone choroby; i zaraża je złemi przymiotami. Gdyby najsłabsi byli takowi chorzy, gdyby mieli największą gorączkę, odesłać ich należy do Rodziców, jeżeli ich ratować pewnie chcemy.

Obydwa gatunki nostalgii, o którychmy mówili, naypospoliciey napadają na młodych ludzi, którzy miękko będąc wychowani na łonie Familii, i po pierwszy raz wiażując, doznają złych zwrotów fortuny, lub zapadają w choroby.

NUTRITUM UNGVENTUM. (Rz: Apt:) Jest to pewien gatunek maści ktorey kładziemy przepis:

Weź Gleyty złótey starzey na proszek,

funta $\frac{1}{2}$

Octu bardzo mocnego,

uncyi 8

Oliwy,

funta $\frac{1}{2}$

Kłucie to wszystko będziesz w moździerzu brązowym lub mosiężnym, przestrzegając abyś oliwę lał pomалу raz, a drugi raz także pomалу ocet, aby te materye na wzajem się wpoity i należycie umieszwały, i a

bys urobił maść, którą zebrałszy w gar-
nuszek lub słoiek schowałsz.

Ta maść ma cnotę osuszającą świerzb i
liszaie, rozpędza świerzbienie ciała, koi i
znosi zapalenie ran, oraz ie goi.

Zamiast gleyty, można użyć bleywasu lub
minium, a zamiast octu soku ziela *solanum*
babki i rozchodniku.

NYCTALOPIA (Szt: Lek:) Jest to śle-
pota nocna. Lubo oko здаie się nie bydz
rażone żadną dolegliwością, chory skarży
się, że wszrod dnia mierny ma wzrok,
wszrod przyćmienia się słońca mniefzce,
a wieczor, ani w nocy, gdy nawet Xiężyc
świeci, nie wcale nie widzi.

Niezgadzają się Autorowie na przyczynę
tey choroby. Niektorzy przypisują tę do-
legliwość, usposobieniu ktorego się dorozu-
miewają w oku, do oświecenia się lub zal-
śnienia, podług natury waporow atmosfery
rozrzedzonych przez działanie słońca, lub
zgęstnionych przez chłód wieczora: Uwa-
żają przez analogią, że uryna klaruje się i
staie mętną, podług stopnia zimna lub cie-
pła, na ktore jest wystawiona. W zdarze-
niu ślepoty o ktorey mowa, podług Auto-
ra wyłożonego zdania, przytomność słońca
oświeca humory oka, a iego nieprzytomność
wprawiając ie w zgęstnienie, nabawia nie-
przezroczystości.

Inny znouw naznacza siedlisko tey cho-
roby szczegolney w nerwie optycznym, ile
że w oku chorego nie daie się postrzegać
żadna mgła, żadne oczywiste lub widome
zaciemnienie.

Wiele utrzymuie, iż rzeczona choroba ztąd pochodzi: że włókna błony siatkowey mają mało tęgości, lub że w koło nich o-
belgnął taki humor lipki, który zmniejsza
ich czułość. W pierwszym zdarzeniu mo-
wią nyctalopia jest nie uleczona; takowa
trafia się Starcom, a za zwyczaj bywa za-
starczała. W drugim przypadku, ponieważ
napadać zwykła na młodych i bywa świe-
żą, bardzo ją dobrze uleczyć można.

Kto chce leczyć osobę rażoną nyctalopią,
zaczyna od lekarstw ogólnych; przepisnie
choremu tryb dokładny; każe go raz lub
dwa razy purgować i krew puścić. Wizyka-
torye, apertury, zawłoki, były często z
największą pomyślnością użyte. *Maitre*
Jean radzi aby choremu naznaczyć używa-
nie tyzanny następującej:

Weź <i>Salsparelli</i> ,	uncyą 1
<i>Chiny</i> ,	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Wody pospolitey</i> ,	kwart 2

Skoro te rośliny wymoczone i wywarzo-
ne będą w wodzie, aż do zmniejszenia czę-
ści czwartey, przecedzisz tyzannę a chory
zażywie jej dwie szklanki rano i tyleż wie-
czor. To zażywanie trwać będzie przez ty-
godni dwa lub trzy. *Pan Gendron* radzi w
tymże samym czasie polewanie oka i kapa-
nie go, nad parą wymoczenia kwiatów ru-
mienna i kommonicy w wodzie pospolitey,
ktorego parę należysie gorąco chory powi-
nien przyjmować do oka dwa razy na dzień;

a skoro tylko gorącość jego przejdzie w stan letności. powinien sobie nim oczy prze-
mywać; potym zamiast przemywania powi-
nien oczy wystawiać, na dym burztynu w
proszku rzuconego na bardzo małe zarzące
się węgle. I tym za zwyczaj kończy się
leczenie.

Znajdujemy iedno postrzeżenie w efeme-
rydach ciekawych natury, które ma za cel
uleczenie nyctalopii zdarzoney po złączeniu.
Pewna kobieta kompleksyi delikatney, w
pierwszym złączeniu bardzo pracowitym, by-
ła rażona nyctalopią tak dalece, że w dzień
widziała bardzo dobrze, wieczor bardzo
mało, a w nocy wcale nie. Radzono iey, aby
przez kilka dni przed obiadem zjadała wą-
trobkę węgorza; w przeciągu miesiąca uży-
wanie tego lekarstwa, zupełnie ją uzdro-
wilo

NIMFY. (Anat.) Są to dwa fałdy skóry
umieszczone przy dwóch brzegach części
wyższej fałdu niewieściego, pod wielkimi
wargami. Dano im to nazwisko bo mnie-
mano, że służyły do kierowania wypływu u-
rynnego, a funkcją tę przyrównano do o-
wey, którą Poeci przypisywali Nimfom ma-
jącym straż i dozór nad wodami.

Anatomicy postrzegli, że nimfy są sub-
stancją gąbkowatą, prześianą gruczołkami,
których kilkunastu okiem dojrzeć można,
tudzież że dość są podobne swym kształ-
tem i kolorem do grzebienia koguciego. Po-
łożenie ich jest ukośne, a wyższe, ich końce
bardzo zbliżone. Większą mają rozległość

po między końcami dolnemi, kolor ich nie w każdym życia wieku bywa jednakowy. U młodych dziewic są rumiane i czerwone, ciemnieją potem i więdną u kobiet podstarzałych, a nadewszystko u owych które miały dzieci. W młodości tak są tęgie że ury-
na wychodząc robi śłskot podobny do świstu.

Wielkość nimf bardzo odmienna bywa: czasami jedna nimfa rozlegleysza bywa od drugiej: w Europie pospolicie przykryte bywaią wielkimi wargami; ale w Afryce, tudzież w innych pewnych Narodach, iako to w osiadłych koło rzeki *Beni*, wzrastają tak znacznie, iżby przeszkadzały do sprawy małżeńskiey, gdyby ie nie ucinano.

Te części odbierają krew z arteryi i żył wstydlwych: ich nerwy pochodzą z nerwow międzyżebrych.

Wielu tego jest zdania, że służą do tego aby niedopuszczały wśchodu powietrza do pochwy macicznej i uretry.

NIMPHOMANIA znaczy zacieczenie czyli roziańtrzenie macicy. *Patrz* ROZIAŃTRZENIE MACICY

NIMPHOTOMIA. (Chir:) Jest to operacya Felczerska przez którą ucinają po kawałku nimfy, gdy się tak wzrostem przedłużą iżby przeszkadzały w chodzeniu lub w sprawie łożowej. Chirurgowie Europeyscy bardzo ją rzadką praktykują; ale w Afryce jest tak pospolita, że umyślą do tego profesyją ustanowiono. Ci operatorowie chodzą po ulicy krzycząc: *Ktora chce być oberżniętą.*

Chcąc czynić operacyą nimfotomii, kładą niewiaścę na stole lub łożku, a rozwarfszy wielkie wargi, biorą pomiędzy palec wielki i drugi nimfę, ktorey zbyteczny nadrostek ucinają nożyczkami, dając baczość, aby nasada iey mocno była ściśniona palcami lub obcężkami; toż i z równą ostrożnością robią z drugiey strony. Bardzo wiele na tym zależy, aby ich nie ucinąć blisko korzenia i aby iedney nie przyciąć więcej iak drugiey; bo iak postrzegają bardzo rozsądnie Autorowie Dykcyonarza Chirurgicznego wydanego 1768.; ponieważ ten jest użytek nimf, że swym rozciągnięciem się, usposabiają otwor pachwy macicznej do rozciągnięcia się w złączeniu, to rozciągnięcie nie mogłoby bydź uskutkowane. gdyby rzezzone części były zupełnie odcięte. Uczyniwszy te oberżnięcia, okrywają ranę fleytuszką zmaczaną w wodzie hałunowej, potem przykładają na to szmatki, z okienkami to jest z dziurkami, wszystko to powinien przytrzymywać bandaż czyli obwiązko w T. tak robione, iżby nie przeszkadzało ani uryny ani odchodów gnoynych wyściu. Rana ta goi się iak w wszelkich innych okolicznościach. U *Solingen*a w obserwacyi 80. o chorobach niewieścich, znajdujemy przypadek, w którym zmartwiałość nimf, przymusiła do oberżnienia onych.

O. O.

OBMYWANIE. (Mat: Lek:) Jest to nieiaki gatunek kąpieli momentalney, którą zo-

wia Lekarze po łacinie *lotio*. Kapiel takowa mocno się zbliża do naparzania.

OBYWANIE ANODYNNE.

Weż *Spirytusu wina*, uncyi 6
Cukru Saturna, drachmę 1

Zmieszay na obmywanie.

OBYWANIE PRZECIWZGNILIZNIE.

Weż *Liści piołunkowych*, garści 2

Każ warzyć w dostateczney ilości wody morskiej, i tym obmyway części gangrenowate.

OBYWANIE OSUSZAJĄCE

Weż *Wody wapiennej*, funta $\frac{3}{4}$
Kwiatu siarki, drachm 2
Soli Saturna, skrupuły 2

Zmieszay.

OBYWANIE NA ODMROZENIE.

Weż *Gorzalki*, funta $\frac{1}{2}$
Soli Ammoniaku,
Kamfory, każdego drachm 2

Zmieszay, każ obmywać tym.

OBMYWANIE ROZWIEŻUIĄCE.

Weź *Mydła białego*,

uncyi 4

Roztop czyli rozpuść w dostateczney ilości wódki tęgiey.

OBMYWANIE WZMACNIAJĄCE

Weź *Mirry czerwonej*,uncyi $\frac{1}{2}$ *Małtyzu*,

drachm 2

Kwiatkow lewanddy,

garść 1

Każ warzyć w czterech funtach wina dobrego, abyś obmywał części które pedogra napastowała i osłabiła.

OBROSTNICA czyli Balsam Peruwianski (Bot:) Jest to roślina którą pielęgnują w ogrodach; prącia nasienne podnoszące się z kielicha każdego kwiatka, zmieniają się w torbeczki twarde, z których każda zawiera dwa lub trzy ziarenka, żółte, pachniące i zaokrąglone. Z pachwiczek listków wyższych, wychodzą długie ogonki które unoszą na sobie kłofki czyli równiaki kwiatków, miękkawych, jasno niebieskie, rozta-
czające aromatyczną wonią. Jey listki ro-
dzą się na przemiany, po trzy razem na
jednym długim ogonku; są koloru blade
zielonego, gładkie, w koło wyrzynane w
ząbki. Listki ku końcu spodnim rośliny be-
dące, są okragleysze, krottsze, a listki wyż-
sze są dłuższe i spiczatsze. Łodyga o-
brostnicy wysoka bywa na łokieć natu-

ralny; jest prosta, cienka, laskowana czyli nieco fugowana, pusta wewnątrz i gałęzista prawie zaraz od korzenia. Korzeń ma biały otoczony trochę włókienek.

W Sztuce Lekarskiej używają liści i kwiatów tej rośliny. Sciera, trawi i uspokoja bole oraz goi rany. W napoie ranne kładą ją wraz z innemi rannemi roślinami. Zewnętrznie używana bywa przymieszana do wywarzeń i naparzeń rannych. Mowi wielu że ta roślina wyfuszona i wlypana między szaty, broni je od molow.

OBSERWACYA. (Szt: Lek:) Jest znajomość odmiany fizycznej, którą postrzegamy za pomocą zmysłów. Sztuka Lekarska jest coraż częściej i obserwacyi. Epoki iey można ułożyć obok z Epoką pierwszych potrzeb człowieka. Z początku wolnym postępowała krokiem, a niebezpieczeństwo chorób, wznieciło industryą czyli przemysł człowieka do szukania sposobów zapobieżenia smutnym ich skutkom. Natchnienie, instynkt naturalny, los nawet skłoniły człowieka do używania lekarstw, które najprzód zabierano z Królestwa roślinnego; skutki onych podstrzegano z największą dokładnością. Jeżeli pomysłność wienczyła te doświadczenia, naturalną konsekwencyą, też same lekarstwa przepisywali obserwatorowie tyle razy, ile razy rozum ich odkrywał jakie podobieństwo między uleczoną i mającą się leczyć chorobą. Te pierwsze grunta Sztuki Lekarskiej zasadzone na doświadczeniu i obserwacyi, wzmacniały się

coraz bardziey w pomiar ludzi poświęcających się temu przedmiotowi, do którego dorzucili własne swoje wynalazki z bogactw i poparte wynalazkami poprzedników. Wystawianie chorych na ulicę i rynki, w tym zamiarze, aby jeżeli który z przechodzących już był rażony podobną chorobą, nauczył ich lekarstw, któremi sam był uleczone, przyspieszyło znacznie postępy Sztuki Lekarskiej. Składano w Kościołach Wyspy Cos i Egiptu, przepisy Lekarstw wraz z wytknięciem choroby. Te postrzeżenia wiernie dochowane w kościele Eskulapiusza zebrał w jedno *Hipokrates*. Ten wielki człowiek urodzony z genuszem obserwatora, uczył się natury i sposobów, których używa bez pomocy sztuki, aby sama przez się oswobodziła się z chorób, które ją dręczą. Z ich działania wyciągał ważne i niezawodne światła, końcem ziednania ulgi choremu w podobnych przypadkach, i końcem przyspieszenia, początków prawdziwej Medyki. Tym sposobem w pierwszey i gciey xiędze swych Epidemicznych prześtał na nauczaniu nas stanu i konstytucyi chorego, na wytknięciu skutków symptomatów, w tym rozmiarze w jakim się pokazywały w biegu choroby, oraz na pokazaniu ich skutków. Ta pewna i niezawodna droga do doprowadzenia Lekarskiej Nauki, aż na ostatni stopień doskonałości, wkrótce zaniedbana była; medyka przeniesiona została do szkół niektórych Filozofów, którzy stracili z wzroku prawdziwe ich *principia*; a na ich miejsce wprowadzili spekuły wraz z wy-

krętnemi rozumowaniami. W tym położeniu Sztuka Lekarska została poruczona li-
czbie niekończoney błędów które ją zupeł-
nie zaćmiły. Byłaby zupełnie wpadła w da-
wną i pierwiastkową czezość swoją, z któ-
rey ją obserwacya wyciągnęła, gdyby się w
niej empiryzm nie ćwiczył. Mimo tych nie-
przyjaźnych kolei; które często iey po-
stać zmieniały, można zapewnić, że odkąd
Lekarze zaczęli bydź powodowani zdrową
fizyką, odkąd wolnym krokiem szli za natu-
rą, podługając ją bacznie, sztuka Lekar-
ska odzyskała swoją świetność, a nawet zo-
stała zubożoną nowemi wiadomościami. Z
tych uwag każdy pozna, iak istotną jest
rzeczą i iak nieuchronnie potrzebną do wy-
doskonalenia tej nauki zbawienną, aby ci,
ktorzy się Medyce poświęcają, maxymy ro-
zumowania i postępowania swego czer-
pali w nauce Natury.

Obserwować nie jest to iedno co tylko
widzieć: jest to uczyć się phenomenow wi-
dzialnych choroby, odzierać ich ze wszyst-
kich okoliczności obcych, kombinować na
wzajem, znosić z obserwacyami starych Le-
karzy i z tego urobić sobie rachubę do-
wodliwości, która nieco innego jest tylko
obraz chorob i sposobow leczenia onych.
Nie na tym tylko polega własność dobrego
Obserwatora, aby miał oczy w ciełe, ale że
tak rzekę, potrzeba mu mieć nadto oczy w
duszcy. Chcę mówić tutaj o owym instyn-
kcie, którego nabywa człowiek rzetelnie
przykładający się; jest to użycie swobodne w
zwyż namienionego kalkulu dowodliwości,

które go właśnie wrożkiem przy łożu chorych czyni. Starożytni Empirycy, sprzyśnięci nieprzyjaciele Teoryi, mieli epilogizm, który jest władzą postrzegania w ciałach własności ukrytych przed okiem nieprzebiegłym. Czasów naszych nawet wi-
dziemy Lekarzy wytrawionych praktyką, ktorzy rzut oka mają tak dokładny, iż spoyrzawszy na twarz chorego, dają pewny prognostyk o jego stanie. Dzieła *Hipokratesa* są szczerym natafowaniem obserwacyi; ten nieśmiertelny Lekarz, dał nam rozsądne przepisy, jakim ie sposobem czynić należy. *Respicere igitur oportet & regionem & tempestatem & aetatem.*

Valſava, Bonnet, Morgagni, Pan Lieutaud, dali nam ogromne zbiory obserwacyi względem przypatrywania się anatomicznego trupom. *Baillon, Sennert, Rivière, Hofmann,* prześłali nam obserwacye, które są rzetelnemi opisami zdarzonych przypadków, a zatem muszą rzucić wielkie światło na sztukę Lekarstwa, muszą przyspieszać iey postępów.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Są to uwagi czynione nad konſtytucyą rozmaitych por roku, nad ich umiarkowaniem, ciepłem, zimnem i rozmaitemi odmianami; nad wiejącami wiatrami i rozmaitym kierunkiem ich powiewu. Używają do tego Barometru. Termometru, i Hydrometru. Najpierwszy *Hipokrates* dał nam takowe obserwacye w swej książce *de morbis popularibus.*

OBSTRUKCYA. *Obstructio* tak nazywają Lekarze zatkanie kanału lub naczynia ia-

kiegokolwiek w ciele. My mowić będziemy o
tey straszliwej w swych skutkach chorobie w
Art: później szym pod Literą Z. ZATKANIE.

OBIEŻYSWIAT. DZWONKI. (Bot:) Z
pomiedzy rozmaitych gatunkow *obieżyswia-
ta*, dwóch tylko następujących używają w
Sztuce Lekarskiej.

I. OBIEŻYSWIAT roczny czyli prawdziwy
*perfoliata vulgatissima sive annensis. Buple-
urum perfoliatum, rotundi folium annuum.*
Kwiatki tey rośliny rodzą się na wierzchoł-
ku gałęzi, pokazują się w Czerwcu i Lipcu,
są żółte, każdy powstaie z pięciu listeczkow
rozłożonych w różyczkę; po nich następują
nasionka w pary połączone, obdłużne, la-
skowane i czarniawe. Liścia ich osadzone
są na przemiany, proste, iaykowane, żyłko-
wate, koloru ciemno-zielonego. smaku o-
strego. Roślina ta wydaie iedną tylko łó-
dygę wysoką blisko na pół łokcia, cięką,
tęgą, okrągłą, pusłą wewnątrz, zapachu
trochę aromatycznego, i ktorey wonia po
złamaniu uderza w nos. Korzeń iey jest
gruby iak palec, biały, drzewisty, włokno-
waty, smaku słodkiego, który się zbliża do
smaku repontyki.

OBIEŻYSWIAT rośnie na polach wśród zboż
i winnic; ma cnotę ranną i sężającą; wywa-
rzenie całej rośliny, lub liścia iey starte na
proszek, zadawane bywają tym, którzy ia-
kim upadkiem albo gwałtownym, zerwali
iakić naczynie w swym ciele. Mowią że
tym sposobem zażyta jest ieszcze bardzo
dobra przeciwko kile. Każąc ją goto-
wać w winie z korzeniem bobowym, robią

kataplazm bardzo zachwalony na usunięcia ruptury. *Pauli* twierdzi: że kataplazmy robione z obieżyswiata, kosmaczku, żabich gronkow ziela, babki i mchu śliwy dzikiej, warzone w winie ordynarynym, wyborym są lekarstwem, na kile pepkową. *Dodoneusz* mowi, że te same kataplazmy rozpuścić wale; inny *Antor* twierdzi, że niszczą *exoftozy*.

2. OBIEŻYSWIAT długorodny: *huplevrum folio subrotundo, sive vulgatissimum. Auricula leporis umbellâ luteâ, ucho zaiące*. Jest to roślina rosnąca pomiędzy krzakami w podług płotów. Kwiaty tey są żółte, we dosyć podobne do kwiatów kopru; po nich następują nasionka obdłużne, dosyć podobne do nasionek pietruszki, łaskowane i popielate; smaku ostrego. Liścia tey są wąskie i żyłkowate, mające kształt ucha zaiącego wyciągniętego. Łodyga miewa niekiedy łokieć wysokości, niekiedy bywa czerwona, niekiedy zielona. Korzeń jest mały pomarszczony, zielonawy, włóknisty i smaku ostrego.

Liście tey rośliny uchodzą za mające cnotę ściągającą, osuszającą i ranną: Nasionka tey są rozwalniające, pędzą poty i uryny; żute w ustach skutkują wypływ śliny.

OBRZEZEK. *Præputium (Anat:)* To nazwisko daia przedłużeniu powłok prącia, które okrywa galkę w kształcie kapturka. Błona wewnętrzna, mowią Autorowie *Dykcyonarza Anatomicznego*, współkuje z o-

wą która okrywa gałkę: jest bardzo cienka i uposażona małemi gruczołkami, które sączą pewny rozciek przeznaczony do osłaniania obrzeżka, aby gałka mogła się łatwiej odkrywać.

Niektórzy męszczyźni mają obrzeżek bardzo przedłużony, co jest wadą właściwą wszystkim mieszkańcom krajów ciepłych. Są także męszczyźni bardzo krótkiego obrzeżka. Lécacy prawie zawsze mają odkrytą gałkę.

Nie będziemy tutaj mówić o Phimosi i Paraphimosi, na które możnaby się zapatrywać jak na choroby obrzeżka. Odsyłamy Czytelnika do tych dwóch artykułów pod literą P.

Niekiedy zbierać się zwykła dosyć znaczna ilość rozcieku niby mydłastego pomiędzy obrzeżkiem i wieńcem czyli koroną gałki, która gdy się grzeje skutkuje małe wrzodziki w rzeczonych częściach. Gdy się to przytrafi należy wstrzykiwać wodę ięmienną lub wodę świeżą, gdy chory nie chce udadź się do likworu ścierającego.

OBWIASŁO czyli BANDAZ. (Chir.) Obwiązała czyli Bandaże są w Chirurgii wielkimi ratowania cierpiących ludzi środkami. A nawet zdarzaia się takowe przypadki, w których obwiązała są jedynym sposobem zachowania przy życiu skaleczonego. Nikt nie może być tak ciemnym, aby nie wiedział że nieuchronnie ich używać trzeba końcem utrzymania kości połamanych lub wytkniętych, że się bez nich żadną miarą nie obejdzie, w przykładaniu lekarstw przyzwoitych
namię-

na mieysca odciętych części, na zażłanowie-
nie hemorragii, na utrzymanie kii czyli ru-
ptur albo usunięć trzewiow. &c.

Materyą Bandażow są, płotna, skora, rze-
mień, mosiądz lub stal, tutaj mowić tylko
będziemy o obwiązkach robionych z płotna,
o innych w późniejszych i poprzedzających
Artykułach Dykeyonarza.

OBWIAŚLA dzielą na powszechne i właści-
we, na proste i składane. Bandaże czyli ob-
wiązki powszechne zowią owe, które mogą
bydź przyłożone na kilka części ciała. Ob-
wiązki szczególne iedney tylko części ciała
przyśtoia.

OBWIAŚLO proste, z iednego tylko kawał-
ka płotna robione bywa, bez dodatku
wzelkiego innych sztuk; obwiąsko składane
powstaie z kilku kawałkow płotna w iedno
połączonych.

Dzielą ieszcze bandaże 1. *na utrzymujące*
gdy są przeznaczone do utrzymywania pla-
strow na części. 2. *na łączące* gdy zamie-
niony w ich użyciu od Chirurga cel iest fa-
mo połączenie ciała rozdartego, w ranie. 3.
Nazywają owe bandaże *rozdziałające* w kto-
rych użyciu zamierzają sobie, dwie części
iakowe ciała, wspólnym utrzymać oddziale
czyli rozłączeniu.

OBWIAŚLO proste może bydź przyśtofowane
do ciała czterema różnemi sposobami. Mo-
wią, że bandaż iest *kolisty*, gdy każde ie-
go okręcanie pada w prost i rowno na okrę-
canie poprzedzające; idzie obwiąsko w wężo-

wnice, gdy w linią wężownicy, spuszcza się na dół lub idzie w górę, tak jednak: że okręcenia spodniego, trzecią tylko część postrze- ga oko. Nazywa się obwiązło *czółgającym* gdy te okręcenia w wężownicę idące są wię- kłże, tak iż brzegi każdego okręcenia doty- kają się w każdej kolei. Nakoniec mówią Chirurgowie, że obwiązło jest *przewrocone* gdy go potrzeba fałdować lub przewrócić, a- by dobrze do części przyległo.

Chirurg nigdy nie może nadto dawać ba- czności w przywiązaniu bandażu. W tej to oko- liczności najszybciej powinien się spo- dziewać wyroku o swojej zreczności, bie- głości i o swym ochłodościwie. Od tej to najeździe oko- liczności zależy jego wzie- tość lub upadek jego sławy. Bywają jednak zdarzenia, gdzie sam mechanizm nie przy- niósłby żadnego środka, gdyby był pozba- wiony pomocy przemysłu. W samej rze- czy lubo mamy nie przeliczone mnożstwo obwiąseł wynalezionych końcem zapobieże- nia pospolitym trądom, pierwsi jednak tych bandażów, wznaleźcy, nie mogli żadnym sposobem, przeniknąć wszystkich okoliczno- ści. Są za tym i takowe, w których Chi- rurg powinien szukać sposobu ratowania w przebiegłości swojej, a w których na nie mu się nie przyda wyobrażenie naydokła- dniejszyze wszystkich przed nim używanych obwiąseł. Musi natychmiast wynajdować nowe przystosowane ściśle do nowego trądu.

Jako nigdy nie należy ścisnąć mocno ob- wiąseł, tak nieuchronnie strzedz się zbyte- cznego onych rozwolnienia. Gdybyś ści-

lnął mocno, wkrótce zobaczyłbyś znacznie
wzdymającą się część, stałaby liną i wysta-
wiłbyś się na niebezpieczeństwo ściągnięcia
do niey gangreny: nabrzmiałość albo nad-
biegłość i ból części pod bandażem to jest
niżey iego będących, są znakami po kto-
rych zawsze niezawodnie poznać możesz,
że obwiąsto nadto zacieśnione

Przeciwnie, gdy mała tylko widzieć się
daie nabrzmiałość, i gdy łatwo palec wsu-
nać możesz pomiędzy ciało a obwiąsto, bez
wżelkiey nieprzyzwoitości można go nie-
co przyciągnąć.

Gdy chcesz przyłożyć obwiąsto z iedney
sztuki główney złożone, naprzykład po pu-
szczeniu krwi z nogi, masz trzy lub czte-
ry razy okręcić koło goleni, niż zaczniesz
na miejscu rany formować obwiąsto; a tym
samym zaradzisz temu, aby się nie usuwało.

Inaczej postąpić należy, gdy obwiąsto jest
złożone w dwa kłęby: masz zacząć od przy-
łożenia go przez sam śródek, a potem
końce dwa przerzucać z ręki do ręki, po-
dług wymagania okoliczności.

Bandáže przykładane na wybicia lub zła-
mania nigdy suche bydz nie powinny; ma-
czay ich zawsze w winie ciepłym, w wo-
dzie kamforowanej lub w oxykracie.

W odeymowaniu obwiąseł trzeba ieszcze
dać mocną baczność na to, ieżeli obwiąsto
nie przylgnęło do rany; gdyby przywrza-
ło, potrząsa go napuścić dobrze wodą cie-
płą, winem, albo wódką kamforowaną,
aby oszczędzić choremu bólu i roziątrze-
nia, ktorego niezręczność lub nieczuła i

dzika ręka nabawia gwałtem oddzierając od rany przywrzale do niej chusty.

Otoż takie są uwagi ogólne, któreśiny mieli uczynić nad użyciem bandażow czyli obwiąseł i obeys iem się z niemi. W artykule kaźdey z osobna choroby, na którą przystoia bandaże, znajdzie czytelnik dokładniejszy onych opis. Porządek ten zdał nam się naturalniejszy i wygodniejszy nad ow, który długim szeregim opisuie w szcze- golności wszystkie gatunki obwiąseł.

OCET (Diet: i Szt: Lek:) Prawie ni- kogo nie ma, któryby nie wiedział, że ocet iest skutkiem drugiego czyli powtornego kislenia, albo powtorney fermentacyi wina. Używaia go bardzo często do zaprawy ryb, mięsiw, legumin, iarzyń &c. gdy używany iest mierznie temperuie zburzenie się żołąci, i przywraca siły żołądkowi.

Wszyscy Lekarze zgadzaią się na to, że iest zdolny do wstrzymania wymiotow, czka- wki, krwiotokow, że się przeciwi zgniliznie i że bardzo iest zdrowym oraz zbawiennym w czasie morowego powietrza. Dobry ocet wina uważaią i dusznie, iak wyborne chłó- dzące: uskramia pragnienie, pomaga odsą- czeniu urvń; tamnie zbyteczne poty i bie- gunkę. Wielu zalecaia go w gorączkach zgnilych. Ten kwas, mowi *Sylvius de Leboe* iest bardzo zdolny do zapobieżenia choro- bom epidemicznym. Wielki *Boerhaave* uwa- ża go w charkterze likworu barzo pożyte- cznego żyjącym w obozach. Pospolicie przyznaia iestzcze octowi własność zmniey- izania tufzy, a w zamiarze otrzymania te-

go skutku, niektóre niewiaſty bojąc ſię, aby zbyt nie ułyły, albowi też chcąc zmniejſzyć ogromne brzemie ciała, które już dźwigała, bardzo częſto używają octu; nieſzczęſciem jednak dla nich, to używanie prawie zawsze ieſt im ſzkodliwe, i nabawia ie częſtokroć rozlicznych dolegliwości, a nie umniejsza rozległej maſsy ciała; a przynajmniej, ieżeli za czasem chudnieją to z przyczy ny chorób znakomitych, skutkowanych nayprzody złemi wrażeniami kwasu octowego na części ſtałe, i przez nieład, który zbyt obſtę tego kwasu używanie rzuciło w maſę rozciekow ciała.

Przepiſują ocet albo ſam, albo w wodzie, albo mieſzany z miodem praśnym. Doza octu dyſtyllowanego ieſt połowa dozy octu poſpolitego. Nie wierzymy jednak, aby miał mieć więcej cnoty. Każdemu wiadomo, że mieſzanina wody i octu robi ow likwor, który nazywają *Oxykratem*, *Oxykrat* zaś robi ſię mieſzając uncją octu do każdego funta wody. Podſtawiając mocny ocet pod nozdrze oſob zapadłych na ſynkopę, można ie czasem wyciągnąć z tak opłakanego ſtany. Pan *Lieutaud* oſtrzeża nas, że ocet pomysłniey niekiedy udaie ſię niż ſol Angiełſka i ſpirytus foli ammoniaku, w rozpędzaniu przyſtępów dolegliwości macicznej i waporyczney. Lejąc na rozpalone żelazo ocet, i dym ten, czyli raczej tę parę rozpoſzczając po pokojach, czyſciſz powietrze. Ta para ma ieſzcze moc rozwiązującą i rozrzedzającą, i częſto pomysłnie używana bywa przeciwko nadbiegłościom ſkrowatym,

byleby ie wprzod odmiękczo no dostatecznie przyłożeniem lekarstw w takowym zdarzeniu przydatnych Płynienie krwi nosem za stanowisz, gdy głowę i worek mofzny okryiesz chustkami maczanemi w octcie. Toż samo przyłożenie na niższą przestrzeń brzucha, pokro mi utraty niewieście. Ocet iest ieszcze położony w liczbie odpornych najsiluteczniejzych; ale za zwyczaj w takowych zdarzeniach przekładać zwykli używanie oxykratu, który w zamiarze użycia zewnętrznego, składa się z dwóch lub trzech uncyy octu do każdego funta wody; i tym to sposobem robią się: naparzania, gargaryzmy, enemy. Mocząc w octcie róże czerwone, kwiaty bżowe, liścia rótki, cebulę zamorską &c. robią octy różany, ruciany, scillityczny &c.

Lubo ocet ma wiele przymiotow, które go czynią zalecenia godnym, ztym wszystkim używanie iego nie wszystkim ludziom przystoi. Starcy, melancholicy, osoby chude i trapione kaszlem dobrze uczynią, gdy się od niego wstrzymają. Postrzeżono że ocet używany zbytecznie mocno kłuie w żóładek, kiszki, i nagaba rodzaj części nerwowych. Wiele ofob, końcem podwyższenia mocy i tegości octu, lub końcem ziednania mu woni przyjemney, moczą w nim goździki ogrodowe, kwiaty pomarańczowe, czosnkowe, toruniowe, poziomki i maliny, &c.

Ocet Saturna, tak często brany do zewnętrznego użycia, uważany iest iako chłodzący, odporny i piekrczący; robi się rozpuszczając bleywas w octcie dystrylowanym i

zostawiając wszystko w dystryllacyi w popiele lub w piasku ciepłym, przez dni trzy. Bleywas traci swoją farbę przez rozpuszczenie, ale gdy wpuścisz kilka kropli tego rozpuszczenia w szklanę wody, woda bieleie natychmiast, i dla tego to skutku nazwano także tę przyprawę octem panieńskim.

Wiadoma jest dosyć powszechnie historya octu czterech złodzieiów, którego wkrotce damy przepis. Czterech oszustów mając żywą chęć zбоgacenia się, udecydowali między sobą, iż do tego nie mogą lepszego wynaleść sposobu, iak gdy się na pośługę rażonych morowym powietrzem poświęca; żeby się zaś zachowali od zarazy, postanowili pić łyżkę iedną codzień z rana na czczo octu, wynalezionego przez siebie, i który nosi dotąd ich nazwisko. Jeden z nich będąc schwytyany i skazany na szubienicę, prosił o darowanie życia, obiecując powszechności użyzyć sekretu robienia tego antydotu. Uwolniony od śmierci takowy dał onego przepis:

OCET CZTERECH ZŁODZIEIÓW.

Weź Octu białego,

kwart 2

Każ w tym moczyć cztery uncye czosnku pokraianego w małe kawałeczki.

Doday do tego:

Smrodzichca,

uncya 1

Korzonkow Gentianny,

uncyy 2

Mitrydatu,

uncya 1

Ziarnk iatowcowych, garść.

1

Postaw wszystko razem w popiele ciepłym lub na słońcu, i trzymaj tam godzin 24. w naczyniu mocno zatkanym.

Rozley potym w butelki precedziwszy i wycisnąwszy należycie. Schowaj do używania w dozie łyżki iedney zrana naczczzo.

Weź Koperwasu,	drachm 2.
Rutki,	garść 1
Octu dystillowanego,	funt 1

Mocz rutkę w octcie przez dzień ieden. Precedź potym likwor, i wrzuc koperwas starty na proszek.

Potrzeba będzie lać ten likwor na cegły rozpalone mocno i nim kadzić w pokojach końcem odpędzenia złego powietrza pod czas zarazy morowej.

Weź Korzonkow cytuaru,	
Dziegłu, każdego	uncyą 1
Jagodek iatowcowych,	uncyy 2
Liści rucianych,	garści 3
Naylepszego octu,	funtow 3

Każ wszystko moczyć razem i precedź likwor wyciskając należycie. Używają tego likworu pod czas morowego powietrza do płukania gardła i do kadzenia iego parą w pokojach.

OCHRANIAJĄCE Lekarstwo. Tak nazywają Chirurgowie lekarstwa mieyscowe, które przykładają na ranę, wrzód, wkoło nadbiegłości &c. końcem uspokojenia bólu, końcem zapobieżenia składowi humorow,

zaftanowienia ich płynienia, końcem w re-
 zście ofłonienia części obrażoney od zbyt
 mocney impressyi powietrza. To lekarstwo
 przykłada się w kształcie linimentu czyli
 smarowidła, lub w kształcie maści, napa-
 rzania, plastru, kataplazmu i t. d. Takimi
 mieyscowemi są: Cerat Galena, plafter
 bleywasowy, Norembergski; sok sałaty, por-
 tulaki, babki, psinek, szczawiu, wielkiego
 rozchodnika, same przez się lub zaostrzone
 nieco trochą gorzałki, wody czyli wodki
 ranney, takim ieszcze lekarstwem jest oxy-
 krat.

OCHRAANIAJĄCE dla koni. U koni nie
 może bydź przyłożone *defensivum* czyli o-
 chraniające tylko na nogi, końcem zapo-
 bieżenia, aby materya ciekaca nie rozcho-
 dziła się po sierci lub nie padała na zdrowe
 mieysca. Właściwie mówiąc takie ochra-
 niające jest ściągającym.

Weź Octu,

Sadz kominowych,

Bialek iaa ileć się spodoba.

Ubiy białka iay, i zmieszay wszystko do
 stężałości papki, i używaj do smarowania
 piorami.

OCHWAT (Szt: Hod: Byd:) Ochwat
 tym jest u koni, czym exostoza u ludzi, jest
 to nadbiegłość wyrostku kośnego, który się
 znajduje w części poboczney, wewnętrzney i
 wyżzey kości goleniowej. Prawie wszyscy
 konowalowie uznali trzy gatunki ochwatu,
 to jest ochwat suchy, ochwat wołowy, ochwat

głabiasty czyli twardo-skory. Daia nazwisko ochwatu suchego ruchowi konwulsyjnemu i nagłemu nogi rażoney; nazywają ochwatem wołowym nadbiegłość kościstą, podobną do nadbiegłości, która się znajduje na kolanie rzeczzonego czwornoga. Nakoniec pod nazwiskiem ochwatu głabiastego czyli twarłoskorego wyrażają nadbiegłość substancyi kościstej. Panowie *Bourgelat* i *Genfon*, odrzucają dwa pierwsze gatunki ochwatu, ostatni tylko przypuszczając. W samej rzeczy to co nazywają ochwatem suchym, jest choroba, która ma przyczyny, przypadłości, symptomata, skutki i stolicę wcale inne od przyczyn, przypadłości symptomatów, skutków i siedliska prawdziwego ochwatu; bo początek cały tej dolegliwości zabiera swój związek w mniżkułach służących do poruszenia nogi, zależy od nierównego ich wyprężenia, i od nagłego oraz spieszniego krążenia duchów zwierzęcych.

Co się tycze ochwatu wołowego, Autorowie dopiero od nas zacytowani twierdzą, iż nic podobnego nigdy nie widzieli w koniach. Ta choroba w wołach bywa nadbiegłością rozciekową czyli humorową, ktorą płyn stwardniał i nabył kształtu gipsowatego. Nie jest to prawdziwy ochwat, ale nadbiegłość twarda, skutkowana od rozcieków limfatycznych zażanowionych między ściąganiem spoienia stawowego, a nadewszystko w ściąganiu torbeczkowatym.

Przyczyny prawdziwego ochwatu są albo zewnętrzne, albo wewnętrzne. Pamiętajdy pierwszemi umieścić należy gwałtowne

uderzenia, upadki, zbyt ciężkie prace, częste tarcie się kości między sobą, a nadewszystko nierozsądną żądę wieżdżania wczesnego żrzebiąt, pozwalanie im stawać często na tylnych nogach; dopuszczanie ich do ko- był wprzód niż mają dosyć mocy.

Wada krwi i humorow bywa zwyczajną i wewnętrzną przyczyną ochwatu.

Aż dotąd przedstawano na przyłożeniu kauteryum aktualnego na ochwat; radzą także, aby na części czynić iakie ciągłe tarcie ciałami twardemi, aby dopomódz rozrzedzeniu się humoru zatrzymanego i zgęstniałego.

Ogoliwszy potym sierć okryiesz nadbiegłość plastrzem *de vigo cum triplici mercurio*, ktoren przytrzymaśz blaszką ołowianą przy- stosowaną należycie do nadbiegłości. Ten plaster odnawiać będziesz co trzeci dzień. Można by także wyrznać nadbiegłość kości- stą, iakośmy powiedzieli pod artykułem: *exostosis*, i obwinać potym podług przepi- sów sztuki.

Co się tycze wewnętrznego leczenia o- chwatu, powinien się konować przyłożyć do wyczyszczenia masy krwi: zacznie zatym od puszczenia óney. Da wreszcie napoy purgujący następującym sposobem ułożony.

Weź Liści senesowych,

uncyą 1

Wody pospolitey.

funt 1

Aloesu sokkotryńskiego,

Agaryku w proszku, każdego uncyą 1

Mocz liścia senesfu w wodzie przez go- dzin 3. precedź i do precedzenia wrzuc

resztę ingrediencyi. Wszystko znowu maceruy przez noc iedną w popiele ciepłym, wrzuc potym do tego wymoczenia *aquila alba* uncyi 4. Zaday bydłeciu. Możesz następnie przez czas nieiaki dawać uncya 1. *Croci metallorum* do czego dorzucisz 40. granow murzynka mineralnego a dozę iego powiększać będziesz codzienn 5. granami, aż doydzie do granow sześciudziełat.

Dotąd ieszcze nie znają lekarstwa na chorobę zwaną *ochwatent suchym*. Pan *Bourgelat* mowi, że używał na zniszczenie iey miewscowych tłustych, odmiękczaiących, spirytusowych przenikaiających &c. ale bez naymniejszego skutku. Widać, że wszyscy konowali przepisywali się w skazywaniu lekarstw nieużytecznych; lepiejby podobno było, aby się zatrudnili wynadywaniem sposobow zapobieżenia temu złemu, niż mylnemi środkami zepłucia go gdy się raz zawiąże. Chlubnieyszą nierownie iest rzeczą wyznać niedostateczność sił swoich w takowym zdarzeniu, podług przykladu danego od Panow *Bourgelat* i *Genfon*, niżeli szukać uporczywie sposobow leczących w ciasnych granicach dowcipu i przebiegłości kowalow. ktorzy nayeczęściej więkzym zarażają konie kalectwem.

OCIEKŁOSC ŻYŁY. (Chirurgia) Tak nazywają pewną nadbiegłość miękką, niby sękowatą, nie równą koloru sinego lub czarniawego, ukształconą przez rozszerzenie iakowey żyły rozprężoney krwią zliadłą, która się zatrzymuje w iey wklęłości. Ociekłości te mogą mieć miew-

Isce w wielu częściach ciała: niekiedy sprawiają ból. Prosta odnoga żyły rozprężona może nadarzyć ociekłość, ale dosyć często się trafia, że ich wiele bywa. Osoby najsłabsze tej chorobie są owe, których krew jest lepka i gęsta i które nie używają przyzwoitego ćwiczenia ciała. Kobiety ciężarne bardzo temu są podległe, nade wszystko ku schyłkowi ciąży swojej. Ociekłości te łatwo poznać, bo zalegały żyły, i nie mają żadnego bicia pulsowego, bo łatwo ustępują nacisnieniu palca, i że się natychmiast wznoszą za odsunięciem palca, wielkość ich nie zawsze jest jednaka, często przytrafiają się na goleniach i udach, lecz dać się widzieć i na wielu innych częściach ciała, iako to na skroniach, powyżej pyłki, w dziurze odchodowej, na worku móżdżnym i w koło iaderek. Te które wypadają w dziurze zadniej mają nazwisko hemoroid. Nie trzeba mniemać, aby ociekłości żył w samych tylko zewnętrznych częściach przytrafić się mogły, niezliczoną mamy liczbę obserwacyi, które dowodzą, że się i wewnątrz zawiezywać zdolają. Widywano je w mazu, w macicy i gdzie indziej.

Trzy są sposoby których użyć można na uleczenie ociekłości żył, to jest, ściągające, obwiąza i phlebotomia czyli po prostu, puszczenie krwi. Najprzód robią z stochnalnu, lub z maki bobowej, z wyki ptasiej, z szocewicy, z proszkow kasku ormiańskiego z krwi smoczey, i białek jaj, pewien

gatunek kleju, który roztaczają po chusteczce tak wielkiey iay ociekłość, i przytwierdzaia to obwiąsem układanym w wężownicę. *Patrz OBWIASŁO.*

Jeżeli zaś Chirurg woli użyć obwiąsa prostego, bierze szmat chusty szerszy lub węższy, dłuższy lub krótszy podług wysokości i obiętości części. Zwinia ią w ieden kłębek, i przyłożywłszy na miejsce ociekłości szmatkę umaczaną w wodzie hałunowey, lub iakim innym lekarstwie stężającym, przykład obwiąsa okręcaiać go w wężownicę, mocniej ściskaiąc na miejscu ociekłości, a tym miniey im bliżey postępuje ku części wyższej. W przypadku ociekłości w nogach bardzo pomyślnie używają nadtystcianek czyli kamafzow, które w części niższej mocno ściskać powinny.

Ale jeżeli te sposoby nie są dostateczne na zniszczenie ociekłości; jeżeli mimo używania onych, ociekłości nabieraią pewnego wzrostu i mocno utrudzaią chorego; nie ma innego środka procz otwarcia ich lancetem, aby z nich wyciekła krew, która niezmiernie rozszerzała naczynia; ten sposób jest naypewniejszy, nayprędzszy i naybezpieczniejszy.

Gdy ociekłości wysąca z siebie wszystką krew, przyłożyż na nie obwiąsa, o których my mówili, wprzód jednak dasz bacność aby ie osłonić szmatkami umaczanemi w przyzwoitym likworze, iako to n. p. w wodzie w ktorey rozpuścisz trochę hałunu lub soli pospolitey; iako to ieszcze w winie czerwonym hałunowanym ubitym z białkami iay i z iakiemi proszkami stężającemi.

Jeżeli organizacyi naczyń uszkodziło w czem zbyt znacznie rozprężenie; lub jeżeli te nadbiegłości dochodzą do zgnilizny, nie trzeba odwłóczyć wyrznięcia onych.

Wszystko cośmy dotąd powiedzieli o leczeniu ociekłości żył, ściągają się najbardziej do owych, które się pokazują na ręku i nogach. Ale i w leczeniu innych, na jakiegokolwiek bądź części ciała wzrosłych, tym samym prawie postępować należy krokiem.

Często sama natura dostateczna w swej file ma środki uleczenia ociekłości żył, kładziemy tutaj obserwacyą, która tego dowodzi. *Jerzy Wolfgang Wedel*, zapisał ją w *Usemerydach ciekawych natury*. Pewna niewiasta, mówi on, ku końcu ciężarności miała ociekłość żyły która pękła, i z której wiele krwi wyszło. Zastanowiono w reszcie krew obwiąsałem, a ociekłości pękniętey żadnego nie pozostało śladu.

Pewien literat mówi dalej, mający lat sześćdziesiąt pokazywał mi w ręku i nogach żyły ociekłe, które mu się kilkanaście razy otwierały.

ODCISKI. (*Patrz NADGNIOTKI.*)

ODŁUP KOŚCI. Trafia się w ten czas gdy warstwota kości zgniła czyli spruchniała, odpada niby listkami. *Patrz PRUCHNIE NIE KOŚCI.*

ODMROZENIE (*Chir.*) Tym nazwiskiem oznaczają nadbiegłość równą, gładką, polyskującą czerwoną i pieczącą, która niekiedy

wyraſta, i trapi podczas zimy nogi lub ręce, kończy ſię na rozeyściu, zropieniu lub gangrenie.

Jeżeli odmrożenia nayeſciey oſiadaia na rękach i nogach, to przeto: że ſoki płynąć wolno w częſciach wymienionych, z przyczyny dalekicy onychże odległości od ſerca, zimno łatwo ie może ſcinać. Pod ow czas przytrafia ſię, że limfa rozdymanaczynia, pełnoſć coraz dzielniey pomnaża ſię, a nakoniec częſć doſwiadcza wſyſtkich ſtopniow zapalenia. *Patrz ZAPALENIE.*

Ponieważ dzieci mają limfę mleczyſtą i grubą czyli gęſtą, podległe bardzo bywaią odmrożeniu. Odmrożenie częſciey takżę pada na kobiety iak na męſzczyzny; bo mają włokno wolnieyſze, limfę ſłodſzą i bardziej lepka.

Gdy odmrożenie w ſwoich dopiero ieſt początkach, trzeba probować rozpedzenia go, zmnieyſzaiąc lepkoſć krwi i zliadłoſć limfy. Myć należy częſć uryną ciepłą, ſpirytusem ſoli, ługiem wilkow drzewnych, wodą z rzepy, gorzałką proſtą, pomieſznaną z Spirytusem ſoli Ammoniaku, lub wodą haſunową, i przyłożyć chłodę umaczaną w tym ſamym likworze. Woda zimna wybranym ieſt lekarſtwem przeciwko ſwierźbieaniu, ktore ſkutkuia odmrożenia.

Gdy odmrożenia popekaią i zrania ſię, potrzeba ſcierać ranę plaſtrem de macilagine, ceratem *Galena*, i opatrywać ia dwa razy na dzien baſſamem *Arceuſza*. Wapór czyli para octowa ieſt bardzo pożyteczna; po za-

po zakończonym opatrzeniu, potrzeba na nie wystawiać ranę.

Gdyby ból był bardzo gwałtowny, należałoby okryć odmrożenia kataplazmem robionym z ośrodkki chleba i mleka do którego należałoby przymieszać trochę *populeum*, lub balsamu koiącego. Wrzód powinien być często obmywanym wodą wapienną lub wodą letnią, a rana niech będzie trzymana ciepło.

ODONTALGIA. (Chir:) Jest to ból zębów mocny, gwałtowny, nieznośny. Zazwyczaj odontalgii towarzyszy, szczykanie, czerwoność twarzy, zapalenie, klucia, rwanie, nabrzmiałość, a często nawet mała gorączka.

Spruchniałość zębów nadarza odontalgia: z tym wszystkim nie trudno zobaczyć bardzo wielu ludzi, którzy mają zęby spruchniałe, lubo nigdy nie doświadczali najmniejszego bólu onych, z drugiej strony i to prawda, że spruchniałość nigdy nie napada na korzenie zębów, ale na ich wyższe i wydane części.

Dwa gatunki naznaczają odontalgii, pierwszy który zawisł od spruchniałości zębów, drugi nadarzony wpływem humorów lub ich zgęstniałością w jedno miejsce zebrana. Tutaj mówić tylko będziemy o ostatnim gatunku, bo o pierwszym mamy naukę w artykule **SPRUCHNIAŁOŚĆ ZĘBÓW.**

Przyczyna bliska odontalgii jest pociąganie, rozdrażnienie ściągnow suchotyłowatych, które przytrzymują zęby w ich komoreczkach dziąłkowych; albowież rozdra-

źnienie małego nerwu, który się rozchodzi i podziela przy korzeniu zęba.

Inne przyczyny trafowe i tylko nadarrzające, są: wpłynienie humorów pedogrycznych, rumatyzmalnych, skorbutycznych, które przypływają do dziąseł, rozprężają je, rozciągają i drażnią. Pletora, kakochimia, zatamowanie przełyku; używanie nieumiarkowanie likworów mocnych; substancje solone, korzenne, usposabiają jeszcze do tej choroby.

Kobiety podlegleyfze są bólom zębów iak mężczyźni, co im się przytrafiać zwykło z okoliczności zatamowania upławów miesięcznych, lub w czasie ciąży. Ale na to miały mężczyźni napastnieni tym gatunkiem dolegliwości, niezmierniey cierpią niż kobiety.

Ta choroba zdaie się być szczególnieyszym gatunkiem rumatyzmu. *Hoffmann* opisał ją pod nazwiskiem *rhumatyzmu odontalgicznego*. W praktyce często obserwujemy, że bole spoięń stawowych, łopatek i rąk, przechodzą w iedną część głowy, i skutkują nieznosne bole zębów, tudzież, że znowu niekiedy bole zębów, przenoszą się do wymienionych części na wzajem, że zaś rumatyzm skutkowany bywa przez nagłą odmianę powietrza, tym samym sposobem ból zębów osoby iemu podległe porywa, gdy nagle z ciepła na zimno lub na odwrot, przechodzą.

Zachodzi ieszcze nieiaka analogia czyli nieiakieś powinowactwo bólu zębów z pedogrą; a obserwacya nas uczy, że ludzie pod-

legli rumatyzmowi i pedogrze, rzadko kiedy choruią na zęby, gdy tym czasem, ci którzy wolni są od chorób mięśni i stawowych spoień częściej na zęby boleją.

Ci którzy raz zapadną na ból zębów, doświadczaia częściej recydywy, a to z przyczyny osłabienia, które ta choroba zostawiać zwykła w częściach raz napastniowych.

Ból zębów można uważać jako jedną z najokrutniejszych męk, którym człowiek popaść może, leczy się łatwiej lub trudniej w pomiar różnicy przyczyny i różnego bolem miejsca. Odontalgia skutkowana przypiływem krwi, prędzej ustępuje, lubo bywa dolegliwsza, gdy nabawia zapalenia. Gdy jest skutkowana przez humor lepki, ostry, słony, serwatkowaty, chory, okropne cierpi udęczenie, ale ból nie długo trwa z przyczyny płynności materji, która się gdzieindziej unosi. Odontalgia nadarzana obecnością humoru flegmistego, kleiowatego, znośniejsza jest nieco, ale trwa dłużej.

Leczenie odontalgii odmienne być powinno podług różnicy i odmienności przyczyn, które ją skutkują. Jeżeli jest słowarzyszona z czerwonością, rwaniem, gorączką, nabrzmiałością dziąseł, puścisz krew z ręki odpowiadającej stronie zębów zbolełych; przyłożysz na część cierpiącą katalplazm z ośrodku chleba i z mleka, każesz płukać wodą letnią, wywarzeniem ślazu lub mlekiem, ciepłym.

Jeżeli mimo tych pierwszych ratunków ból trwa w swej gwałtowności; puścisz

W w i j

krew z nogi, uśaź się do narkotycznych, które każesz przyłożyć na zęby i brać wewnętrznie. *Rivière* dobrych doznawał skutków *laudanum* stałego, które dawał w dozie trzech lub czterech granów. Tych jednak lekarstw nie trzeba używać, aż po użyciu lekarstw ogólnych.

○ Gdy ból zębów skutkuje ich spruchniałość i gdy wygryzienie przenika aż do jamy wewnętrznej zapobiegaia temu przypalając nerw cauterium aktualnym; do czego używają serwaferu, lub olejku koperwaśowego, który zapuszczają w dziurkę zębową. Olejki treśne goździków sklepowych, cynamonu i bukszpanu, w których maczają kawałek bawełny i zapuszczają w wydrążnienie zęba, wyprowadzają tenże sam skutek. Nakoniec, jeżeli mimo tey pomocy ból nieustępuje, i jeżeli spruchniałość jest znakomita, wrywają ząb. Z tym wszystkim operacya ta nieprzyjtoi w czasie formiującey się, fluxyi, i gdy głowa boli, gdy działła są rozdęte i nabrzmięte, a ból zębów okrutny.

Ból zębów, który zawisł od fluxyi ostrej, serwatkowatey, skorbutycznej, reumatyzmalnej, lub który początek swoy winien zatałowaniu przedachu, leczy się za pomocą puszczenia krwi, rozrzedzających, diaforetycznych lekkich enem; używają nayprzód gąrgaryzmów robionych z wody ięczmienney, mleka ciepłego, potym przechodzą do następujących.

Weź *Wody dryakwi polney,*

uncyi 4

Soli Saturna,
Gorzalki,

drachmy $\frac{1}{2}$
uncyą 1

Zmieszay wszystko na gargaryzm.

Używaią baniek nasiekiwanych stawianych między łopatkami, wizykatoryi przykładanych za uszami, a to końcem rozerwania przypiływu humorowego.

Kiedy zaś humor flegmisty, gesty skutkuje odontalgia, daia do używania potrzebuiaące zucia, iakim iest naprzykład następuiaące.

Wez *Małtyxu,*

Zębownika,

Gnidofzu ziela, każdego drachmę $\frac{3}{4}$

Tytuniu,

drachmy $\frac{1}{2}$

Zetrzey na proszek, zmieszay razem wszystko, i porob z tego małe piguleczki, które związawszy węzełek żuć każesz; chory powinien pluć często.

Baczność mieć potrzeba, aby żołądek zawsze wolno trzymać, i często purgować chorego.

„ Kiedy odontalgia skutkuje zbior humorów w działkach, i gdy zachodzi czerwonosc, strzykanie, ból żywy, bicie pulsów, tudzież inne znaki zapalenia, udasz się do puszczenia krwi, do rozrzedzaiących, do enem, do płukania wodą ięmienną, mlekiem ciepłym, po czym przejdiesz do następuiaących :

Wez *Wody kwiatów bżowych,*
Soli Saturna,

uncyi 4
drachmę 1

“ Zmięszay wszystko na gargaryzm.

“ Zewnątrz możesz przyłożyć chusteczki
 „ lub kawałek bawełny umaczany w spiry-
 „ tusie wina kamforowego. Dasz oraz ba-
 „ czność, aby się chory laxował kilka razy,
 „ za pomocą enem zawsze żołądek utrzy-
 „ mywał w wolności.

“ Jeżeli fluxya i zbior materyi do džia-
 „ seł nie jest stowarzyszony z czerwonością
 „ ani innemi znakami zapalenia, trzeba na-
 „ tychmiał przepisać choremu serwatkę
 „ klarowaną, ktorey ma używać dzień ie-
 „ den lub dwa; enemy, a nakoniec elixyr
 „ następujący, ktory dziwne skutki wypro-
 „ wadza.

Weż Korzonkow zębownika grubo po-
 tluczonych, uncy 2

“ Włóż do bani Alembikowey, i wley na
 „ to poł kwarty wody czerwoney lewan-
 „ dowey, doday :

Soli Ammoniak | *burdzo* czyste-
 go, drachmy $\frac{1}{2}$

“ Dozwol się temu trawić i macerować w
 „ ciepłym popiele, przez dwadzieścia czte-
 „ ry godzin, poruszając banie często, prze-
 „ cedź likwor i zachoway od potrzeby.
 „ Bierze się łyżeczka tego elixyru, wpu-
 „ szcza do małej szklaneczki wody; chory

„ tym płucze usta 5. lub 6. razy na dzień. „
Dictionnaire de Médecine Art: Odontalgie

ODPŁYW *Delitescentia*. (Chir:) Tym wyrazem oznaczają Chirurhowie , nagłe odpływanie materji chorobney z zewnętrznych części do wewnętrznych; ktore to odpłynienie sprawiaie, że nadbiegłość znika nagle.

Gdy materya odpłyniona wewnątrz, obraca się ku wychodowi z ciała bądź przez drogę urynną, bądź przez drogę stolcową, albowiteż przez przeddech, podchlebnie wrożyć należy o delitescencyi czyli odpływie; bo to przeczyszczzenie zapewne nie dozwoli aby chory miał popaść iakiemu złemu przypadkowi. Niczego się tak obawiać nie potrzeba iak odpływu w zapaleniach ziadliwych czyyszczących. Odpływ ten bywa mniej lub więcej szkodliwy, w pomiar łagodności lub ziadliwości humoru, tudzież stosownie do natury części na ktore odpływa. Naprzykład łatwo każdy widzieć może, że szkodliwszy ten odpływ będzie, gdy sobie mużg za nową swą zbiorownią wybierze, niż gdy wątrobę.

Maią powszechnie za przyczynę delitescencyi złe używanie odpornych, płynność rozciekow, wystawienie nadbiegłości na powietrze zimne, tryb źle zachowany, gorączkę, namiętności duszy, używanie narkotycznych. Oddalając ile możności te przyczyny, lub walcząc z niemi sposobami od Sztuki Lekarskiej wskazanemi dojdzie tego Chirurga, iż zapobieży odpływowi.

Pozna, że materya ściekła na mużg, gdy chory ma obłąkanie umysłu, gdy nim mio-

taią konwulsyę, gdy iest zgnuśnialym, zanurzonym we śnie, w ustawicznym zwątlenu, lub gdy go napadają przyłtępy phreneyi.

Może się ieszcze domysleć, że humor odpłynął na pierś, gdy w chorym postrzeże utrudzenie w oddychaniu, gdy się skarży że w pierśiach czuie ból wielki &c.

Jezeli iest iakie wyprężenie w prawey flabiznie podżebrney, stawarzyfzone z bolem, czkawką ma prawo rokowania, że odpływ materyi spadł na wątrobę.

Nic tutaj nie mowiemy iakim sposobem należy postąpić w przypadkach delitescencyi, bośmy dosyć obszernie mowili o tym pod Artykułem METASTASIS.

ODPORNE. *Repercussiva.* (Mat: Lek:)
Dają to nazwisko lekarstwom, których cnota na tym zawisła, że zwracają i oddalają humor ściekający do iakowey części ciała, aby nie robił w niey nadbiegłości zbyt obfitym przyływem swoim. Też same lekarstwa mają także cnotę wypędzania humoru z części na ktorey osiadł i z kierowania go do wypływu inną drogą. Wielkie mają powinowactwo z zgęszczającemi i stężającemi, składają się za zwyczaj z części ziemnych, twardych, kwaśnych, wodnistych, szlamowatych, zimnych i oleiowatych.

Bardzo ostrożnym być należy w używaniu tych lekarstw. Można ich używać w stłuczeniach, hemorragiach byleby tylko zapalenia nie było. Bardzo są szkodliwe w

zapaleniach wielkich, w gangrenie, roży i w nadbiegłościach i zrobionych w których humor nie ruchliwie spoczywa. Bardzo nie rozsądną jest rzeczą używać odpornych dla uleczenia liszaiów: to okoopne bezprawie na które nie dosyć dają baczności, nadarza wiele chorób chronicznych, które utrzymuje zawsze humor liszaiowaty wpędzony wewnątrz jakiego trzewia istotną życia funkcją sprawującego. Toż samo mówić o humorach reumatycznych, które mają za uleczone, gdy je za pomocą polewań lub innych odpornych miejscowych wewnątrz wpędzą.

Kładziemy tutaj niektóre przepisy lekarstw, odpornych.

Weź białko iaja. Utluc go z kawałkiem hałunu w naczyniu cynowym, wley do tego wodki rożanej, i doday trochę szafranu. Zrob z tego epythema.

Weź Tasznika garść iedną, utłukłszy dobrze doday białko od iaja i octu rożanego poł uncyi. Zmięszay.

ODRA. (Szt; Lek:) Jest to wyrzut małych chrosteczek podobnych do ugryzienia pchły, ostrych na dotknięcie i padających w łuski mączaste. Wyrzut ten poprzedza kaszel, kichanie, płynienie łzow i gorączką.

Ta choroba pospolicie napada na dzieci. Pierwszego dnia choroba się obwieszcza trzęsieniem zimnym i drgawką, po czym następują przerywane chwile gorąca. Gorączka

powiększa się, dnia drugiego, niesmak, kaszel suchy, ciężałość głowy i oczu; temu wszystkiemu towarzyszy ustawiczna chęć spania. Język bywa biały, wilgotny, oczy się skrzę ale zachodzą łzami, chory kicha często, wymioty i diarrya następują potem; wszystkie te symptomata powiększają się aż do dnia czwartego, w który się wyrzut na wierzchu pokazuje.

Wyrzut ten iakośmy powiedzieli, pokazuje się w skazach czerwonych, ostrych na dotknięcie, które najprzód wstępują na czoło i twarzy chorego. Te skazy robią potem zwolna chrosteczki tak niskie, iż ich nie można rozpoznać aż za dotknięciem. Pierś, brzuch, zgoła wszystkie inne części wkrótce niemi okryte zostają. Skoro tylko wyrzut będzie zupełnie dokonany, wymioty przestają, ale inne symptomata trwają jeszcze. Szóstego dnia chrostki z twarzy schodzą, ale się jeszcze po wszystkich innych częściach ciała utrzymują. Osmego dnia twarz już zupełnie z nich oswobodzona bywa, i pomału z innych części ciała znikają.

Dziela odrę na łagodną i ziadliwą. Odrę ziadliwą daleko bardziej obawiać się należy, różni się od łagodnej, że wyrzut bywa, dokonany pięciu lub sześciu dniami później a czasem i prędzej. Zaczyna się od łopatek i innych części ciała, zamiast twarzy. Wszystkie symptomata które towarzyszą temu wyrzutowi, lub które go poprzedzają są gwałtowniejsze. ale odra ziadliwa ma także symptomata sobie szczególniej

właśc
oddec
nych
spazn

Po
bywa
szym
trafia
wym
chu p
knier
miot
moni
tość
chroś

Ła
napp
fzlen
kie f
wief
pada
ropie

Rd
łatow
wają
a w
iedn
wine
peto
okra
wy

M
tey

właściwe. Takiemi są puls wolny i drobny, oddech częsty, uciśnienie słabizn podżebrnych, uryna biała, podskakiwanie ściągnow, spazm, obłąkanie umysłu, ból głowy &c.

Po tych smutnych poprzednikach wyrzute bywa uiszczony, chory jednak nie w mniejszym zostaje niebezpieczeństwie. Często się trafia, że chrofty nagle znikają, w takim zdarzeniu gorączka i trudność oddechu powiększają się. Niekiedy po tym zniknięciu następuje diarrya zielonawa i wymioty żółciowe; niekiedy znowu peripneumonia lub gorączka hektyczna, lub wzdętość ciała ogólna, bierze miejsce znikłych chrostek.

Łatwo można rozpoznać odrę od ospy najprzód: bo odra stowarzyszona jest z kaszlem i płynieniem łez mimowolnym, a takie symptomata prawie nigdy ospy nie obwieszcza. Powtórę, że chrosteczki odry padają w łuski mączaste, a chrofty ospienne ropieją:

Różni się od fryzłów czyli gorączki szkarłatowej, bo chrostki odry przedzielone bywają miejscami pustymi w kształcie kątów, a w wymienionej gorączce czerwoność jest jednolitą, a skóra wydaje się niby zlaną winem czerwonym. Różni się jeszcze od petociów, bo skazy petociowe są zupełnie okrągłe, a wielkość i kształt chrost odro- wy rozmaita bywa.

Morton, który bardzo obszernie pisał o tej chorobie, utrzymuje, że przyczyna iey

skutkująca zależy na zakisie ziadliwym, który zaraża całą masę krwi, i skutkuie wfszkie towarzyszące tey symptomata. Ten zakis który był ukryty i beczynny w ciele, pobudzony bywa do ruchu i działania pewnym usposobieniem powietrza, które skutkuie odry osobiste. Jad tego samego zakisu, który parnie z ciała chorych, zaraża atmosferę. I ta iest przyczyna epidemiy odrowatych. Ale zapytawszy się co może bydź za przyczyna tego iadu, iakim on działać sposobem, lub iaka konfitytucya powietrza może go pobudzić do ruchu i działania, nayoświeceni lekarze wyznają, że nie mogą doftateczne wytłumaczyć tego: te fzerpania ponieważ obojętną wcale są rzeczą względem leczenia samey choroby, nie będziemy się tutaj nad niemi zaftanawiać.

ODRA łagodna nie iest niebeśpieczną, ale nie można łatwo wywrożyć, iaki będzie miała koniec odra ziadliwa, często za sobą pociąga choroby okropne, iako to gorączkę wolną i suchoty, peripneumonią, ślinogorz, diarryą, nadbiegłości uporeczywe, anafark, ophtalmią &c. Te choroby opierają się poſpolitemu leczenia ſpofobowi, ogółem mówiąc potrzebują ſzezegolnieyfzych ſrzedkow, ktoreby miały pewną ſtoſowność z odrą.

Ogółem, dobrą wrożkę zabierają z chroſtek wydatnych ktore wypadają w czasie od nas wytkniętym, przeciwnie wczefnego wyrzutu lękaiają się, iako też i późnego, ſkaz czernięących i wznikających nagle w ciału.

Ule
karz
łagod
naſze
biegu
zapob
złym
zapev
mała
pocza
Lio
wym
żyte
ieſze
i te
chor
kapil
kwia
dorz
ſzel
ny z
rope
ſyro
ziela
do
ſza
w t
mie
ba,
trop
dek
rop
leg
2.

Uleczenie odry bywa dziełem natury: Lekarz nie powinien mieć innego celu prócz łagodzenia iey symptomatow, bo nie iest w naszey mocy skrócić iey przyrodzonego biegu. Z tym wszystkim, ieżeli co może zapobieczyć symptomatom i przypadkom złym, ktore iey towarzyszyć zwykły, to zapewne iedno i drugie puszczenie krwi i mała doza emetyku czyli wymiotnego, na początku choroby.

Liczne puszczenia krwi, gdy ich nie wymaga gwałtowność systematow, są niepożyteczne a często niebezpieczne. Wielką ieszcze odbieramy pomoc z roztwarzających i temperujących. Można kazać zażywać choremu tyzanny robioną z korzenkow kapillorowych lub ślazowych, tudzież z kwiatkow siarkowych, do ktorych można dorzucić szczyptę maku polnego. Jeżeli kaszel iest gwałtowny przepisują looch robiony z oleyku migdałow słodkich i iakim syropem pectoralnym, iako to naprzykład, z syropem podbiału, lub z syropem koteczkw ziela. Jeżeli nie dosyć na tych lekarstwach do uspokojenia kaszlu, i ieżeli kaszel męsza spokoynność snu chorego, można będzie w ten czas udadź się do narkotycznych, ale miernie ba bardzo oszczędnie używać potrzeba, i wielką zachować w tym używaniu roztropność, nadewszystko gdy tego przypadek wyciąga, należy dadź preferencyą syropowi *Diacodium* czyli syropowi maku białego, ktorego można przepisać od drachm 2. aż do uncyi 1. zmniejszając lub po-

wieksząc dozę stośownie do wieku chorego. Mięszaią ten syrop z trzema uncyami lub czterema wody safacianey, liściowey lub portulakowey czyli wody kurzey stopy. I to to nazywaią Julepkim.

Bolom gardła zapobiegaią płukaniem łagodzącemi, robionemi z wody kwarty kwiatow malwowych lub ślazowych, w ktorey trzeba rozpuścić łyżeczkę miodku rożanego lub furopu morwowego. Uspokoisz zapalenie w oczach przemywaiąc ie wodą rożaną, lub babczaną. Gdy łuski spadną, trzeba chorego dwa lub trzy razy przepurgować, ale zachowuiąc dwa lub trzy dni przerwy pomiędzy iedną a drugą purgacyą. Częstośćokroć zaniedbanie purganśow szkodziło mocno choremu.

Z leczenia tey choroby wyrugować należy koniecznie wszystkie lekarstwa rozgrzewaiące; wielu chorych dzieci padaią nędzną ofiarą przesądowi o potnych i kordyalnych.

Idąc sposobem przepisanym, rzadko się nadarzy, aby chory na odrę umarł. Gdyby iednak przez błąd iaki popełniony w trybie, lub przez zbytteczne używanie lekarstw rozpalaiących, wyrzut wniknął nazad wewnątrz; potrzeba spiesznie zapobiegać przypadkiem wyżey namienionym, przez puszczenie krwi, plastry przyszczące i purgujące. Jeżeli czwartego dnia choroby, bol głowy iest niezmierny, puls drobny, a choremu grozi nephrezyą, lub go napada;

puszczenie krwi i piliawki są sposobami do których się udać należy.

W odrze łagodney nie powinien bydź tryb surowy, nadewszystko gdy z dziecięciem sprawa; można im do rosołu wrzucić trochę proszku ryżowego. A nawet bez wszelkiej boiaźni można im dawać jabłka pieczone bez chleba. Przestrzegay, aby ich bardziej nie okrywano w chorobie iak przed chorobą; dobrze iest codziem raz ieden odnawiać powietrze ich mieszkania; nie ma żadnego niebezpieczeństwa zostawić na kilka chwil okna otwarte w śród południa, nadewszystko w lecie. Po trzech lub czterech pierwszych dniach choroby, trzeba im kazać wynieść z łóżka przynajmniey godzinę co dzień.

„ Gdy się odra obowieszcza przy wielkiej gorączce i rozpaleniu, należy się udać do puszczenia krwi, kazać pić chłodną wodę, w ktorey wymoczysz grzanki chlebowe, dadź mu enemę, uspokoić zaburzenie krwi ile możności. Potym przepisz tyzannę z szocewicy za napoy, albowo jeżeli wolisz, każesz warzyć uncyą korzonków skorsonerry w kwarcie wody, i dawać będziesz szklanke co dwie godziny.

„ Gdyby odra nie wyrzuciła się dostatecznie przez używanie tych lekarstw, uczekłbys się do mixtury następuiącey.

*Wez Wody pędzoney z Dryakwi polney,
Bernardynka, ka-
żdey uncyi **

Wody Meliſſowey proſtey, uncya 1
Proſzku zmijowego, granow 20
Konſektu Jacyntowego, drachmę 1
Syropu goździkow ogrodowych,
 uncya 1

„ Zmieſzay wſzytko na mixture, ktorey
 „ chory zażywać będzie co godzinę łyżkę
 „ kontynuując nieprzeſtannie tyżannę ſkor-
 „ ſonerri.

„ Jeżeli odra wyſypuie ſię dobrze, cho-
 „ ciażby gorączka była znakomita, nie po-
 „ trzeba używać przepiſaney mixture, ale
 „ dozwolić działać ſamey naturze.

„ Jeżeli biegunka ieſt znakomita, a cho-
 „ ry czuie rżnięcia, zadafz mu proſzek na-
 „ ſtępujący :

Weź *Koralu w proſzku*, drachm 2
Rogu ſeleniego palonego, drach: 1
Antimonium diaphoreticum, drach: $\frac{1}{2}$

„ Zmieſzay wſzytko razem na proſzek,
 „ ktorego co 2. godziny zadawać będzieſz
 „ dziecięciu granow 12. Zrobisz wodę chle-
 „ bową. do ktorey dorzucisz piętnaſcie gra-
 „ now ſaletry do iedney kwarty.

„ Jeżeli oczy mocno ſą napafnione,
 „ możefz na nie przyłożyć chufteczki ma-
 „ czane w wodzie bzowey z czwartą czę-
 „ ſcią ſpirytuſu wina kamforowego.

„ Gdy ſię powieki ſkleiaią, doſyć ieſt
 „ ſmarować ie olekiem iaia, lub przemy-
 „ wać wodą ſłazową.

„ W gu.

„ W gorącości i rozpaleniu gardła, po-
 „ myślne używają do płukania tyżki go-
 „ rzałki roztworzoney połkwartą wody.

„ Gdy napada kaszel znakomity, udadź
 „ się należy do łagodzących, iakimi są
 „ oleiek migdałow słodkich, syrop ślazo-
 „ wy, i looch biały następujący:

Weź Oleyku migdałow słodkich,

*Lnianego otrzymanego przez
 wycisnienie, każđ; unc: 1*

*Tynktury kwiatow bendżwinowych,
 skrupuł 1*

*Antihecticum de la poterie, gran: 20
 Syropu eresimum. uncyi 2*

„ Zmieszay wszystko razem.

„ W reſzcie ta choroba nigdy prawie nie
 „ bywa ciężka i doſyć ieſt na tey oſtro-
 „ żności, aby nie dawać lekarſtw bardzo
 „ rozpalających. „ *Dictionnaire de Me-
 decine Art. Rougeole.*

W Radzie dla poſpolſtwa, tak pożyte-
 czne Pán *Tiſſot* zrobił uwagi nad odrą, iż
 ie tutaj wypisać muſzę, dla wygody czy-
 telników Dykeyonarza.

ODRA, mowi on, ktorey ludzie rownie po-
 wſzechnie podlegają iako i oſpie, ieſt cho-
 roba tegoż ſamego prawie gatunku, ale nie
 tak ziadliwa, lubo w niektorych kraich,
 doſyć znaczne czyni ſpuſtoſzenia. U nas
 nie tak z choroby iako raczey z tego co
 niſzey naſtepuie, umierają.

Tom IV.

Xr

Czasem jednegoż czasu i na iednymże mieyscu zarazy ospy i odry panują, częścicy iednak widywałem ie osobno panujące. Trafia się także, że się obie te choroby mieszaia, że i druga następuje nim się pierwsza skończy, co jest niebezpieczna.

U niektórych osob kilka dniami choroby poprzedza kaszel lekki, częsty a suchy, bez wszelkicy inney dolegliwości. Pospolicie powfzechna niemoc, ogrążka i gorąco na przemiany, gwałtowny bol głowy u dorosłych, ospałość w dzieciach, mocny bol gardła, a co jest właściwą tey choroby cechą, czerwoność i zapalenie w oczach złączone z nabrzmieniem powiek, płynieniem łez nader ostrzych, i tak wielką czułością w oczach, iż światła ścierpieć nie mogą: bardzo częste kichania, i cieczenie nosem tey samey materyi, która z oczow płynie.

Gorącość i gorączka raptownie się wzmagają: chory dostaje kaszlu, duszności, clikowości ustawicznego zbierania się na wymioty, gwałtownych bolow. W nerkach niekiedy biegunki a na ten czas wymioty muięy są znaczne, kiedy indziej poci się, ale nie tak mocno iak w ospie, język ma biały, pragnienie często nieznosne, w powfzechności, paroxyzmy poprzedzające odrę, daleko gwałtownieysze bywaią niżeli przed łagodną ospą.

Nakoniec czwartego lub piątego, niekiedy przy końcu trzeciego dnia, razem i w wielkicy obfitości występuje odra na twarz, w kilka godzin okrywaiąc całą plamami do

ukazzenia od pchły podobnemi, ale ciemniejszyego koloru i z ktorych wiele łącząc się robią czerwone płatki, już szersze, już węższe, a ktore na ostatek zapalając skórę sprawiają tak znaczne twarzy nabrzmienie: że czałem oczu nie widać. Każda mała plamka jest nieco wydatna, zwłaszcza na twarzy, gdzie się i okiem i pod palcem czuć daie, nareszcie cała ta wydatność nie jest prawie znaczna, tylko przez nierówność skóry.

ODRA zacząwszy od twarzy, pierśi, plecy, ręce, nogi, uda i całe ciało obsypuie. Za zwyczaj na plecach i pierśiach bardzo obfita bywa, trafia się nawet, że wprzód czerwone płatki na pierśi wystąpią, nim się co na twarz wysypie.

Często choremu iak w ospie krew z nosa płynie, co bolu głowy, oczu, i gardła pozbawia.

Kiedy choroba jest bardzo łagodna, prawie wszystkie symptomata po wysypaniu się chroft, tak iako w ospie wolnieją, ale odmiana ta na dobre, nie tak tu pospolicie znaczna bywa, iako w tamtey chorobie. Prawda, że wymioty nie mał zupełnie ustają, ale gorączka, kaszel, bol głowy trwa, i widziałem nieraz, że zrzucenie żołądkowych materyi w dzień, lub we dwa po wysypaniu się odry, daleko większą ulgę sprawowało, niżeli samo wysypanie. Trzeciego lub czwartego dnia po wystąpieniu chroft, czerwoność się zmniejsza, plamy czyli chrofty podtychają, i opadają w małych łuskach, skóra nawet między niemi śródtkniąca, tym

samym kształtem schodzi, na ktorey mieysce inna nowa spodem podraſta. Dziewiątego dnia kiedy choroba ſporo poſtępowała, a iedyńaſtego kiedy bardzo opieſzała była, żadnego ſladu czerwonoſci, niemałz i ſkora, zaraz do pierwſzego ſtanu powraca.

Ale chory nie zoſtaie zdrowym, chyba że w czasie choroby, albo zaraz po niej miał znaczne iakie wypróżnienie, iako to wymioty, o których dopiero mowiłem, lub żołąciową biegunkę, uryny, lub obſite poty: bo gdy które z wypróżnień tych naſtąpi, gorączka niknie, chory odzyskuje ſiły i do zupełnego zdrowia przychodzi. Czasem też bez wſzelkiego z wyliczonych wypróżnień, niewidomy przeddech reſztę iadu wypędza, i chory ma ſię bardzo dobrze. Ale innym razem iad ten, ieżeli zupełnie nie uſtąpi, rzuca ſię na płuca, i tam lekkie zapalenie ſprawuje. Duſzność, kaſzel, cikliwość, gorączka powracają, i chory zoſtaie w wielkim niebezpieczeńſtwie. Częſtokroć nawalność nie ieſt tak gwałtowna, ale ieſt długa, i zoſtawia po ſobie bardzo uporczywe kaſzle mające wiele znakow owego kataru, który niegdyś głowę i barki zarażając, wielu o śmierć przyprawił. Francuſi zowią go *Coqueluches*. Roku 1758. zaraza odry bardzo ſię tutaj rozpoſcierala, prawie wſzyſcy ktoiży na nią chorowali a nie dobrze ſię z niemi obchodzono, doſtali tego kaſzlu, który był bardzo mocny i uporczywy.

Łubo tak zwykła ieſt choroba ſobie ſamey zoſtawiona, lub też źle kurowana, nade-

wszystko zaś lekami gorącemi, kiedy się jednak w początkach gorączkę uśmierzać starają, a rozwalniać i utrzymywać wyprożnienia; zle, te skutki bardzo się rzadko trafiają.

Sposób leczenia tej choroby jest tenże sam co i ospy.

1. Jeżeli gorączka jest ostra, puls twardy, duszność, wszystkie symptomata ciężkie; jeden, dwa, lub więcej razy krew się puszcza.

2. Używa się enem i moczenia nog tyle ile ich gwałtowność choroby potrzebuje.

3. Dają do picia tyzanny następujące.

Weź *Jęczmienia,*
Saletry,

uncyi 2
drachmy 1½

Warz w poł-trzeciej kwarcie wody, po ki jęczmienia nie popęka; dodaj do przedcedzenia.

Miodu,
Octu,

łotow
uncyą 1

A L B O

Weź *Migdałow słodkich,*
Ziarn bani albo melonu,
Wody pospolitey,

uncyi 3
uncyą 1
kwarty ½

Tłuc wszystko w mōżdzierzu marmurowym i przylewaj wody po troszku. Przedz przez chustkę, tłucz znown ostatek z inną połkwartą wody, i poty powtarzaj po-

ki nie wypotrzebuiesz wody połgarca, którą jeszcze przez wytłoczyny przepuścić możesz.

4. Naparza się chory parą gorącej wody, co bardzo jest pomocne na ulżenie bólu gardła, kaszlu i duszności.

5. Skoro czerwone płatki błednieć poczynią, purguie się napoiem następującym:

Weź Jądrów leśnych daktylow czyli	
tamarynd,	uncyą 1
Wody,	uncyi 4
Saletry,	drachmy $\frac{1}{2}$
Manny,	uncyi 2

Zagotuy, co tylko zawreią, od ognia odstaw i przecedź, ale mannę dopiero po zagotowaniu przydadź należy.

6. Po tym purganie jeszcze przez parę dni utrzymuje się chory na dyecie, a dopiero potem pozwala mu się pokarmow, których przychodzący do zdrowia używać mogą.

7. Jeżeli w czasie wysypowania się odry, trafiają się przypadki podobne jak w ospie, tym samym sposobem, iak tamte leczyć ie potrzeba.

Jeżeli się tego sposobu leczenia kto nie trzyma a przypadki opisane nadchodzą, kurować potrzeba chorobę iako początki zapalenia, jeżeli złe nie jest gwałtowne, obeysć się można bez puszczenia krwi. Jeżeli zaś długo trwa w dzieciach tłustych, pełnych humorow, ociężałych, bledych, do tych ratunkow napoy następujący i pryszcza

na nogach dodadź potrzeba   Oto przepis
napoiu :

Wz^ę Octowanego miodu z cebulą zamor-
ską czyli oxymel scilliticum, unc: 1
Antimonium diaphoreticum, nieptu-
kanego pot ćwierci tula,
Infuzyi bzuwey tęgiey, uncyi 5

Często się trafia, że dla odległości mieysca od miast, lub dworu, zkądby rady i ratunku zasiągnąć, zaniedbują zabytkow choroby, a osobliwie kaszlu, który płuca iątrzy i wciągłą gorączkę wprawia. Wi-działem wiele dzieci wiejskich ginących tym sposobem. Stan takowy kończy się przez bardzo mało dolegającą biegunkę, a niekie-dy smrodliwą, która chorego dobiia. W takich przypadkach użyć trzeba agitacyi, mleka, proszku następującego.

Weż Dobrey Chiny, startey na pro-
szek, uncya I

Rozdziel na 8. części równych, i zaży-
way w osmiu dozach. Ale tak iest trudna
zadawać dzieciom proszek, iż czasem na
samym mleku przestać potrzeba, iakoż wi-
działem, że w takowych razach z naytru-
dniejszych do uleczenia niemocy wypro-
wadzaia. Ostrzegam, iż nigdy tak dobrze
nie skutkuje, iako gdy się bierze samo bez
wśzelkiego innego pokarmu, a iż wiele na
tym zależy, aby go nie łączyć z pokarma-
mi mającemi naymniejszy kwasiek. Zamo-

źniejszy zaś Osoby, mogą przy nim za ordynaryyny napoy ze skutkiem piiać wody Pfiellerskie, Seltzerskie, Petenbalskie, Bristolskie, albo inne iakie bardzo lekkie i bardzo mało minerału w sobie mające. Równie skutecznie użyte bydź mogą we wszystkich tych przypadkach, w których kuracya o iakiey mowa, iest potrzebna.

Czasem pozostaje kaszel bardzo suchy z wielkim gorącem w pierśiach i całym ciełe, z pragnieniem, ięzykiem i skórą niezmiernie zeschłem. Wyprowadziłem z tego, kazać brać w siebie parę gorącej wody, kąpać się w letniej wodzie, i nie dając przez dni kilkanaście tylko wody i mleka. Ale iezeli pomimo tych pomocy kaszel nieustaje, potrzeba bez wawania się, krew z ręki puścić; częstokroć nawet od tego zaczynać należy; opuszczenie lub odwleczenie sposobu tego, czyni często nieuleczonemi przypadki, któreby bardzo łatwo dały się uleczyć, gdyby go zaraz z początku użyto.

Powtarzam ieszcze kończąc tę materiją, że iad odry bardzo iest ostry, zdaie się mieć iakieś podobieństwo z żółciowym humorem, który róża sprawuje, i tym samym choroba ta wielkiego starania wyciąga, inaczey okropnych skutkow obawiać by się potrzeba. Nie dawno widziałem młodą iedną panienkę chorowitą od odry mianey przed trzema laty, którey nakoniec zrobiło się było zwrowacenie na szyi; iam ją mlekiem z falfaparyllą wyleczył.

W Kraiach, w których odra bardzo zła bywa zaśczepiają ją, sposób ten byłby i u nas użyteczny, lubo nie tak potrzebny. Lecz to o nim, co i o szczepieniu ospy mówić można, że z niego pospolstwo pożytkować nie może; bo na to nie mamy założonych szpitalow.

ODRĘT. Chirurgowie tak nazywają ową substancją, która wypryskując pomiędzy dwoma końcami kości złamanych, łączy je. Łatwo każdy może pojąć ten mechanizm, gdy wiedzieć będzie, że ta materya rozciekająca się jest sokiem tucznym cyrkulującym w kości, że ten sok znajdując otwór do wychodu, składa się najprzód w głębi rany, potym w całej iej rozległości, powierzchowney; że przechodzi z stanu złamowości do stanu chrząstki, że w ten czas zwolna twardnieje i na koniec zamienia się w substancją kości. Rozmaite a często powtarzane doświadczenia przekonały, że końce kości złamanych łączą się tylko przez skleienie, że w tym skleieniu nie maż przyległości bez frzedniey kości do kości; że za tym nie następuje żadne odrodzenie się zerwanych raz naczyń. Byłe tylko zdiąć okrażek, który odręt robi w koło kości, dwa końca kości złamane odłączają się i padają.

ODRĘT, stosownie do wieku, temperamentu chorego, mieysca złamaney kości, grubości, tęgości oney, stosownie na reżcie do ciężaru, który kość złamana ma dzwigać, zwykł się prędzey lub późney formować; złamania młodych zaślalaia się

przedzey iak złamania starych. Dziecieństwo i starość, są dwiema wiekami, w których kości złamane, dłuższego do połączenia się, potrzebują czasu. W dzieciach przeto zazwyczaj powoli idzie kuracya, że w nich foki nadto są obfite; a natura w starcach o słabioma bardzo ich mało dostarcza. A zatem w wieku męzkim nayprędzey się leczą złamania. Temperament flegmatyczny, kachimiczny, bywa także zawadą do połączenia kości. W nim części nad to są opoione sokami, a więc leczenie dłużej trwać musi, iak pod ow czas gdy chory jest czerstwy, choleryczny, suchy.

Utworzenie odrętu zależy także od stanu samego złamania, to jest od położenia iakie Chirurg jest mocen dać części złamanej. Każdy uzna, że łatwiey jest dać bandaż mechaniczny na złamanie frzodka kości w ręce, niż na złamanie kości w udzie blisko spoienia stawowego z wyższemi kośćciami. Kości żebrne czyli żebrowe i kości palców mogą bydź połączone we dwadzieścia dni, a na połączenie kości łokciowej, potrzeba dni 30. na połączenie kości udowej dni 40. Kość piętą u nogi potrzebuie do połączenia się dni 60. bo na nią pada cały ciężar ciała. Jad trędowaty, skorbutyczny lub francowaty, spóźnia także uformowanie odrętu.

Te uwagi będą przewodnikami dla Chirurga w kuracyi, złamanych kości: wprzod niżeli pozwoli choremu używać części złamanej, powinien należycie wypróbować, ieżeli iuż może bydź przyzwolicie porusza-

na, i jeżeli może znieść ciężar, do którego dźwignia przeznaczoną jest od natury.

Ukształcenie odrętu, nie zawsze iedno-
stajne bywa, czasami sok tuczny kości unosi
się obficie na iedną raczey niż na drugą
stronę, a część nabrałaby postawy bezkształ-
tney, gdyby Chirurg nie zapobiegał temu
błędowi natury. Pod ow czas stopniami
potrzeba naciskać na ową stronę, w którą
się sok tuczny obficie zwraca, ruszać czę-
ścią, często ją łagodnie i z wolna pociągać,
a gdy soki są zbyt obfite zadać lekarstwo
wewnętrzne, które znajdziesz w artykule
ZŁAMANIE KOŚCI.

ODRĘTWIAŁOŚĆ, (Chir:) *Callositas*.
Gdy brzegi rany lub wrzodu okryte są mię-
siwem twardym, suchym, białym, nie czu-
łym, w ten czas iak mówią, wzrosła na nich
odrętwiałość, albo inaczey głabiowatość.
Skoro się te odrętwiałości zagnieżdżą w ra-
nie lub wrzodzie, ani rany ani wrzodu u-
leczyć nie potrafisz, dopokąd tych odrę-
twiałości nie wytępisz, bądź bisturym, bądź
ogniem, bądź kaustycznym, iako to n. p.
zasypując proszkiem hałunu kalcynowanego,
precipitatum rubrum &c. To zrobiwszy ied-
nasz ropienie, i goisz ranę. Patrz Wrzod.

ODRZUTY, (Szt. Lek.) W sztuce Le-
karskiej nazywają *Odrzutami*, wyziewy
czyli parowania utrudzające i nie miłe,
które się wznoszą z żołądka i do nst przy-
chodzą, najczęściej doświadczać ich zwy-
kliśmy w niestrawnościach. Wszystkie oso-
by delikatne, które mają żołądek wolny i
leniwy, bardzo są podległe odrzutom, te

odrzuty zawsze oznaczają, że dygestye bardzo się wolno robią, i że w sphinktrze *cardice* zachodzi iakie rozwolnienie, z kąd idzie, że gdy powietrze rozrzedzone zostanie przez ciepło żołądkowe, a nie znajduie żadnego oporu przy otworze *cardia*, wymyka się rurą nazwaną *oesophagus*, uwożąc z sobą naylotnieysze części pokarmow. Doświadczamy zaś odrzutow nadewszystko po wzięciu pokarmow ciepłych iako to rosół, kawy, herbaty i t. d. chcąc ie uprzędzić, nic nie ma lepszego, iako wypić zaraz wody zimney szklankę. Woda zimna ten wyprowadza skutek, iż ściąga włókna rury pokarmowey, ścieśnia włókna otworu wyższego żołądka i nie pozwala wymykać się powietrzu. *Bagliu* radzi tym, którzy miewają odrzuty kwaśne, aby się wstrzymali od wina, aby zamiast tego pili wodę, w któreyby wprzód wymoczono trochę cynamonu.

Ze zaś odrzuty pospolicie bywają symptomatem słabości żołądka i niestrawności, i do tych artykułow odsyłamy czytelnika.

ODRZYG, (Szt. Le.) *Ructus*. Jest to wydech powietrza odrzucającego się z brzucha z łaskotem. Pokarmy brane od nas na pożywienie zawierają w sobie większą lub mnieyszą ilość powietrza. Powietrze tak zaciśnione wcząstkach pokarmowych, pozbawione jest swej sprężystości. Skoro się cząstki pokarmowe rozłączą i porozrywają przez działanie dygestyi, powietrze wyrwa się z pętow, w których uwężone było. Ciepło żołądka rozrzedza go, iego objętość

pomnaża się zewszystkich stron czyni usiłowania, aby się mogło zewnątrz wydobyć. Rozpręża ściany żołądka, ten z swej strony uciśniony muszkułami niższej przestrzeni brzucha, ciśnie na niego i przymusza go do wyjścia przez rurę pokarmową, w której najmniej znajduje odporu. Gdy powietrze raz ieden tę zawadę przełamie, przebiega krotki przeciąg rury pokarmowej i przymusza na reszcie krtań do otwarcia sobie przechodu, uderzenie cząstek powietrza między sobą, bądź też strącenie się onych o części, przez które się przedzierają połączone z wystrzałem powietrza, które dołzedłszy do ust w zupełney znajduje się wolności i wpada w rozrzedzenie, skutkuje ten łoskot, który w odrzycach słyszeć się daje.

ODRZYG, tym się różni od odrzutów, że *zmo*. Ponieważ w odrzucie powietrze bywa w mnieyszej ilości, usiłowanie pod czas wychodu jest mnieysze, a zatem żadne nie następuje strącenie się *zdo*. Ze w odrzutach powietrze pociąga z sobą cząstki pokarmow rozdzielone przez dygestyą, które się wraz z nim unoszą do rury pokarmowej i skutkują pewny smak w ustach.

ODRZYGI, często są zbawienne uprzedzają bardzo wiele chorób lub je leczą, jakimi chorobami są kardyalgia, kolki wietrzyste &c. *Patrz Art: WIATRY.*

ODURZENIE, (Szt. Lek.) Odurzenie jest zły stan mózgu, który się poznawać zwykły jak z istotnego swego piętna z bólu głowy, podczas którego zdaje się, że wszystko

przedmioty są w poruszeniu. Jest to pierwszy stopień zawrotu. Zobacz jakim się sposobem leczyć powinno pod słowami: CEFALALGIA lub CEFALALGIA ZAWROT.

OEDEMA, (Chir.) Jest to nadbiegłość biała, blada, niecierpiętliva, zimna, która łatwo ustępuje naciśnieniu, i nie wraca nazad do swego stanu, tylko bardzo zwolna. Zimności tej nadbiegłości nie czuje chory, ale ją lekarz czuje, gdy się jej palcem dotknie.

OEDEMA, może napastować rozmaite części ciała, z tym wszystkim miewa pospolite swoje siedlisko w nogach i stopach. Ta choroba bywa ogólna lub szczególna. My tutaj o szczególnym tylko oedemacie mówić będziemy, względem drugiego gatunku oddaliśmy czytelnika do Art: INFILTRACJA.

Przyczyną oedematu jest to wszystko co może napoić tkaninę komorkową tak, że zacieczona raz wodniastość nie może być nazad z niej wyczerpuiona naczyniami chłoniaczami. Wszystko co dąży do zepsucia siły tonicznej części stałych, nadarza ten skutek, stąd pochodzi, że mieszkańcy miejsc błotnistych bardzo są podlegli tej chorobie. Bo wzięw wilgoci zewnętrznej napawa tkaninę komorkową i skutkuje tę atonią.

OEDEMA, może także pochodzić z przygniecenia żyłek tkaniny komorkowatej, i tak widzimy, że gdy epithemata przyłożone na nadbiegłości zapalone ostygają i oziębną nadarzaia oedema.

Ta choroba może ieszcze zawisnąć od nie-regularności trybu, od zbytku w iedzeniu i picciu, iako też od używania pokarmow zimnych, surowych i trudnych do strawienia. Gorączki przerywane doprowadzają często do oedematu, osobliwie gdy chory pił zbytecznie w tey chwili, gdy był rozpalony lub spragniony. Oedema może ieszcze bydź nadarzone przez hemorragie znakomite, przez zatamowanie w kobietach płynienia miesięcznego, przez ich ciężarność. Można go ieszcze przypisać życiu sedentury-nemu, miękkiemu i próżniackiemu. Spazmy i rozdrażnienie włókien, mogą także równie przyczynić się do skutkowania oedematu.

U starych oedema iest straszliwą chorobą, bo u nich bywa początkiem puchliny.

Gdy oedema następuje po iakiey chorobie ostrey, można się bezpiecznie na niego zapatrywać iako na skład materyy krytyczney, a w ten czas schodzić zwykło w tym samym stosunku, w którym chory się nabiera. W leczeniu oedematu używamy kąpiel piaskowatych, polewań, nacierañ, kataplazmow z roślin rozwięzuiących, podkadzań i obwiąsań stopniami układanych.

Odmiękczające są bardzo szkodliwe, bo oedemata zamieniaią w wrzody uporczywe a nawet w gangrenę. Przeciwno takowym wrzodom olejek mirrowy bardzo iest pomocny.

Gdy oedema złożone iest z ran i wrzodow, trzeba nayprzod leczyć ranę i wrzod.

Bardzo niebezpieczno zażywać odpor-
nych gdy oedema jest kryzą czyli burzą cho-
roby ciężkiej, i gdy jest połączone z in-
ną chorobą, na którą nie nacierano lekar-
stwami właściwemi, wstrzymać się należy
od odpornych. Co się tycze rozolwiających
czyli rozwiązujących, używać masz nayu-
miarkowańszych, iakimi są kwiaty bzu,
rumienia, komonicy swoyskiey. Nie mo-
żna odpierać wewnątrz materyi oedematu,
bez wystawienia chorego na niebezpieczeń-
stwo, co dowodzi, iak mówi *Sthal*, iż nie
tylko na baczności mieć należy materya
oedematu, ale nad to rozwolnienie części
stałych, które ią nadarzyło.

Gdy oedema jest skutkowane przez zata-
mowanie przedachu lub uryny, potrzeba
przywrócić porządný odchód tych dwoyga
odśąceń; w tym zamiarze można użyć ty-
zanny następującey, która choremu służyć
będzie za napoy ordynaryyny.

Weź *Sasafrazu skrobanego* drahmę $1\frac{1}{2}$.

Wrzuć to do kwarty wody wrzącey i
mocz to kwadrans, precedź i każ w tym
rozpuścić.

Saletry czyszczoney skrupuł 1.

OEDEMA. pokazujące się po krwiotokach
znakomitych powinno bydź leczone anale-
ptycznemi.

Gdy jest skutkowane przez pletorę co się
zwykła trafiać kobietom ciężarnym, potrze-
ba

ba uż
bardz
wiem
przyw
zenie

Mo
tyczn
śnie
w kt
wate
prze

Pr
nuie
spazi
dzai
da c
peru
tki.
rato
ściac

O
jest
czył
niek
zna
zęb
kow
wno
koń
cey
rok
pew
nia.
wzn
fun
gon
T

ba użyć puszczania krwi, które w ten czas bardzo dobre wyprowadza skutki, znosi bowiem rozprężenie naczyń, i tym sposobem przywraca porządne wżyskłych płynów krążenie.

Mocne purgujące, wzmacniające, diuretyczne, gorzkie, toniczne, bardzo pomysłnie działają w owym gatunku oedematu, w którym panuje atonia tkaniny komorkowatej, lub które następuie po gorączkach przerywanych złe uleczonych.

Przeciwnie w oedemacie, w którym panuje pomnożenie siły tonicznej, w którym spazm nadarza zaciśnienie naczyń, rozrzedzające, łagodzące, iako to: serwatka, woda cieleczą, woda kurczęcia i buliony temperujące, nieomyślnie dobre wyprowadzą skutki. A nawet te tylko są iedyne sposoby ratowania, których w podobnych okolicznościach użyć można.

OGON, (Szt. Hod. Byd.) Ogon koński jest przedłużeniem pośladku iego; korzeń czyli początek ogona powinien być gruby, niektórzy konowałowie utrzymują, że można poznać wiek konia, lubo już zchełtały zęby z innych znaków, pewna atoli, że takowe znaki nienaywięcey w sobie mają pewności: Naprzykład zapewniają, że gdy koń kończy rok dzieśiąty, kłyk ieden więcey opuścza się w ognie, a w czternaśmym roku drugi. Łatwy iednak jest sposob zapewnienia o niezawodności tego postrzeżenia. To jest, iak rok wyznaczony na wzmiankowaną odmianę młā, należałoby sunąć raz i drugi, ale zwolna i lekko po ogonie rękę, od góry aż do spodu.

Ogon Bydlat roboczych nie jest bezpieczny dość przeciwko chorobie znanej pospolicie pod nazwiskiem mokrza, albo mokrzycy. Ta część czasem do szczętu opada z sierci, kolor rdzenia zamienia się i здаie się niby pogryzionym od hamoru liszawatego. Pan Bougelat mówi, że widział tę chorobę tak uporeczywą, że nie chciała ustąpić, aż po nacieraniu maścią Neapolitańską. Patrz leczenie tego przypadku pod Artykułem WODY CHOROBA.

OGON SZCZURZY. (Szt. hod. Byd.) Szczurzy ogon jest pewnym gatunkiem liszaw, które się wyłypują w podłuż ściągna na część tylną nogi końskiej. Ta choroba miewa dwie odmiany; bo się oznajmuje przez chrosty czyli skorupy wilgotne i lepkie, z których płynie serwatkowatość lisowata i tak zgryźliwa, że przeżera powłoki. Drugi gatunek szczurzego ogona, albo inaczej świerzbu, jest suchy i bez wszelkiego płynienia. I na to takie lekarstwa iak na Wody.

OGON SWINI. czyli Swinia Miętka. *Panedanum majus germanicum*. Jest to roślina, która się krzewi na górach bardzo cienistych i na miejscach błot i bagnisk pefnych. W miesiącu Lipcu i Sierpniu, na wierzchołkach swoich nosi umbrelki szero-kie, otoczone małemi kwiatkami żółtemi o pięciu listkach, rozłożonemi w różyczkę. Po tych kwiatkach następują w Jesieni nasionka smaku gorzkiego, pokreślone na grzbi-kach, prawie owalne czyli iaykowane i po-łączone w parki. Liście ogona świnięgo czyli

świniey miętki są wyrzynane, daleko więk-
 ksze od liści kopru. Ich przedziały, które
 zawsze idą w trynkę są długie, wąskie,
 płaskie, podobne do liści pliey paszy. O-
 gon myśli wysuwa z korzenia łodygę łasko-
 waną, gąszczystą, która się wznosi blisko do
 wysokości stop dwóch Francuzkich: to jest
 naszego półłokcia. Korzeń tego ziele jest
 długi, gruby, kofmaty, długorodny, na wie-
 rzchu czarny, wewnątrz biały; gdy w nim
 porobisz narznięcia, sączy z siebie likwor
 żółty, smrodliwy, parujący wonią smoły.
 Mówią, że ten korzeń na wiośnie jest fo-
 czyty. Wielu Autorów twierdzi, że zna-
 komitey potrzeba ostrożności w wyciąganiu
 go z ziemi; bo sama jego wonia może na-
 darzyć zawrót głowy: radzą, aby w podo-
 bnym zdarzeniu nacierać sobie głowę i no-
 zdrza jakim gatunkiem ciasta. Ta roślina
 umieszczona jest w klasie lekarstw hyftery-
 cznych, czyli macicznych rozwalniających
 bechicznych. Sok żywico-smołowaty czyli
 gummowaty, który z niey płynie przez u-
 czynione narznięcia, zgęszczony przy ogniu
 lub na upale słonecznym uważają jako bar-
 dzo pożyteczny dla Osob, których gnębi
 kaszel, równie iak dla tych, których drę-
 czy niemoc lub trudność puszczenia ury-
 ny. Biorą go w postaci Boolu. Jeszcze i
 zewnętrznie używanym bywa, a to końcem
 należytego wyczyszczenia ran i wrzodów.

MYSI OGON, ziele (Bot.) *Myosuros*.
Hološta affinis. *Cauda muris*. Jest to ni-
 skie ziołko rosnące pomiędzy zbożem na
 pólach i w ogródach. Kwiatki jego są ma-

Jyij

Je o pięciu kwiatkach, koloru trawnego. Po nich następuje kłosek podługny, kończący, miękki na dotknięcie, i mający pestkę ogona mysiego. Zawiera w sobie nasionka bardzo drobne. Korzeń ogona mysiego jest włoknowaty i wypuszcza liścia wązkie, grube; z środka tych liściow wypadają małe łodyżki cylindryczne, gołe, to jest liściem niepokryte, które na swoich wierzchołkach noszą kwiaty wyżej od nas opisane.

Ogon Myśi, ma cnotę stężającą i osuszającą. Wywarzenie jego można przepisać mającym biegunkę. Zaby lubią bardzo zjadć tę roślinę.

OGON KONSKI ziele, Patrz SKRZYP albo PRZĘSLKA.

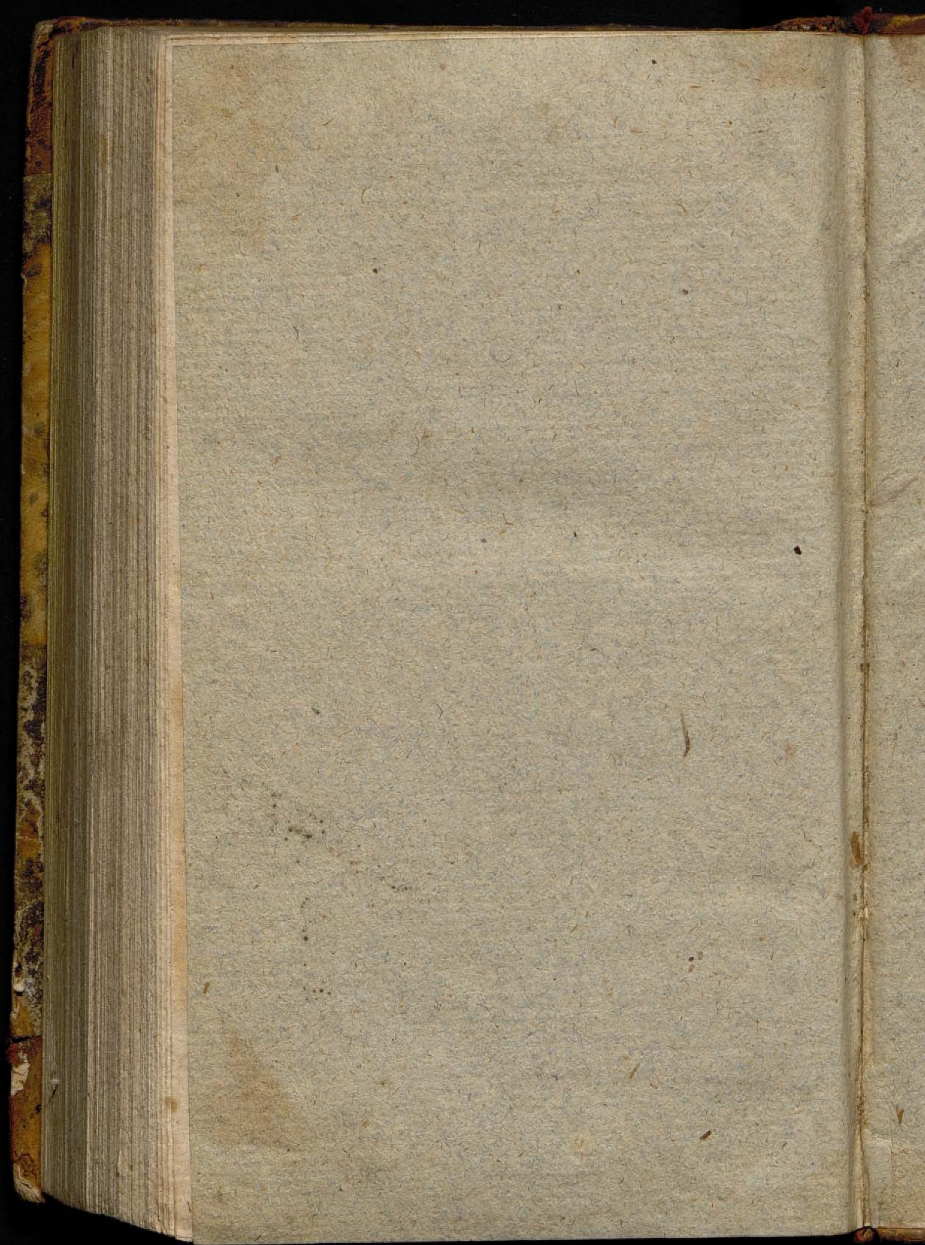
Koniec Tomu IV.

o.
-
é
a
t
-
e
n
h
-
é
-
e

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027811

